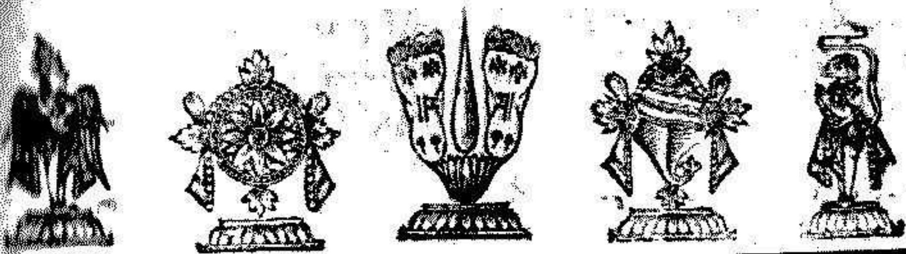

ஸ்ரீ: ॥

ஸ்ரீ𑌮𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌯 𑌨𑌮𑌃 ॥

ஈட்டின் ப்ரமாணத் திரட்டு.

ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரதிபதார்த்தம்.

(முதல் ஸ்ரீய:பதி)

(௧) 𑌬𑍃𑌨𑍍𑌦𑌾𑌵𑌨𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌨𑌾𑌕𑍍𑌲𑌿𑌷𑍍𑌟𑌕𑌰𑍍𑌮𑌣𑌾 ।
𑌶𑍁𑌭𑍇𑌨 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌮𑌭𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾

ப்ருந்தாவநம் பகவதா க்ருஷ்ணேநாக்லிஷ்டகர்மணா
ஶுபேந மநஸா த்யாதம் கவாம் வ்ருத்திமபீப்ஸதா.

ப்ருந்தாவநம் - நெருஞ்சிற்காடு, பகவதா - விசித்ரஶக்திமானாய் (ஞானம், சக்தி, பலம், ஐச்வர்யம், வீர்யம், தேஜஸ்ஸு என்று ஆறு குணங்கள் பகவச்சப்தத்துக்குண்டு.) அக்லிஷ்டகர்மணா - வருத்தமில்லாமல் ப்ரயோஜனத்தோடே முடியக்கூடிய காரியத்தைச் செய்யுமவனாய், கவாம் - பசுக்களுடைய, வ்ருத்திம் - ஸம்ருத்தியை, அபீப்ஸதா - மிகவும் ஆசைப்படுமவனை, க்ருஷ்ணேந - கண்ணனால், ஶுபேந மநஸா - கெடுக்கப்படாமலிருக்கிற மனதினால், த்யாதம் - (புற்றரையா [illegible]று) நினைக்கப்பட்டது.

(௨) 𑌕𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃 𑌶𑌬𑍍𑌦𑍋 𑌣𑌶𑍍𑌚 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑍃𑌤𑌿𑌵𑌾𑌚𑌕𑌃 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌭𑌾𑌵𑌯𑍋𑌗𑌾𑌚𑍍𑌚 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌇𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇

க்ருஷிர்பூவாசக: ஶப்தோ ணஶ்ச நிர்வ்ருதி வாசக: } அரும்
விஷ்ணுஸ்தத்பாவயோகாச்ச க்ருஷ்ண இத்யபிதீயதே. } பதம்.

1. வி-பு. 5-அம். 6-அ. சு-28.

acharya.org

க்ருஷி: ஶப்த: - " க்ருஷி " யென்கிற பதமானது, பூவாசக: - பூமி
யைச் சொல்லுகிறது. இத்தால்லீலாவிபூதியைச் சொல்லிற்றாயிற்
ண: (ஶப்த:) ச - 'ண' என்கிற பதமும், நிர்வ்ருதிவாசக: - ஸுகத்தை
சொல்லுகிறது. இத்தால் ஆநந்தத்தைக்கொடுக்கும் நித்யவிபூதி
யைச் சொல்லிற்றாயிற்று. க்ருஷ்ண: - க்ருஷ்ணனானவன், தத்பா
யோகாத் - அந்த உபயவிபூத்யை ஶ்வர்யத்தின் ஸம்பந்தத்தால் (உப
விபூதியுக்தனாயிருப்பதால்) விஷ்ணுரிதி - ஸர்வ வ்யாபகனாய் ஸ்ரீய:ப
யாயிருக்கும் விஷ்ணுவென்று, அபிதீயதே - சொல்லப்படுகிறான்.

(௩) [illegible] ।
[illegible] ॥

உத்பர்ககலவஸஷ்பாட்யா ஶக்ரகோபாஸ்த்ருதாமஹீ
ஸ்தலீ மாரதகீவாஸீத் பத்மராககருதாந்தரா.

உத்பர்க - மனோஹரமாயுண்டானதும், நவ - நூதனமாயுமிருக்கிற
ஶஷ்ப - புற்களால், ஆட்யா - நிறைந்ததும், ஶக்ரகோப - இந்த்ரகோப
மென்கிற பட்டுப்பூச்சியால், ஆஸ்த்ருதா - பரப்பினதாயுமுள்ள, மஹீ
பூமியானது, பத்மராககருதாந்தரா - சிவப்புரத்னத்தால் பண்ணப்பட்ட
மத்தியத்தையுடைத்தான, மாரதகீ ஸ்தலீவ - மாரதகப்பச்சை ப்ரதேசம்
போல், ஆஸீத் - ஆயிற்று. (இருந்தது).

(௪) [illegible] ।
[illegible] ॥

ததஸ்தத்ராதிருக்ஷேபி க(வ)ர்மகாலே த்விஜோத்தம
ப்ராவ்ட்கால இவோத்பூதம் நவஶஷ்பம் ஸமந்தத: } அரும்.

ஹேத்விஜோத்தம - ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டனான மைத்ரேயனே
தத: - அப்படி நினைத்த (ஸங்கல்பித்த) பிறகு, தத்ர - அந்த செதிஞ்சி
காட்டில், அதிருக்ஷே கர்மகாலேபி - கொடிய வெனிற்காலத்திலும், ப்ரா
வ்ருட்காலஇவ-மழைகாலத்திற்போல, நவஶஷ்பம் -இளம்புல்லான
ஸமந்தத: - நான்குபக்கத்திலும், உத்பூதம் - உண்டாயிற்று.

---

3. வி-பு. 5-அ. 6. அ-ஶ-37.
4. வி-பு. 5-அ. 6-அ. ஶ-29.

(௫) ஸ விஶ்வக்ருத்விஶ்வக்ருதாத்மயோநிர்ஜ்ஞ: காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்ய: । ப்ரதாநக்ஷேத்ரஜ்ஞபதிர்குணேஶ: ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேது: ॥

ஸவிஶ்வக்ருத் விஶ்வக்ருதாத்மயோனிர்ஜ்ஞ: காலகாலோ குணீ ஸர்வவித்ய:, ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞ பதிர்குணேஶஸ் ஸம்ஸாரபந்த ஸ்திதிமோக்ஷஹேது:

(ய: - யாதொரு பரமாத்மாவானவன்) ப்ரதானக்ஷேத்ரஜ்ஞபதி: - சேதநாசேதனங்களைக் காப்பாற்றுகிறவனும் (இத்தால், ப்ரதானபுருஷர்களுக்கு நியாம்யத்வமும் பரமாத்மாவுக்கு நியந்த்ருத்வமும் சொல்லப்பட்டது.) குணேஶ: - ஸத்வம் ரஜஸ்ஸு தமஸ்ஸு என்கிற குணங்களுக்கு நியாமகனும், ஸம்ஸாரபந்தஸ்திதிமோக்ஷஹேது: - தேஹேந்த்ரியம் முதலிய ஸம்ஸாரத்தினுடைய பந்தத்திலிருப்புக்கும் மோக்ஷத்திலிருப்புக்கும் காரணமுமாய், (வர்த்தே - இருக்கிறானோ) ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், விஶ்வக்ருத் - ப்ரபஞ்சத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவனும், (இத்தால் ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது) விஶ்வக்ருதாத்மயோனி: - ப்ரபஞ்சம் முதலியவைகளை ஸ்ருஷ்டிக்கிற பிரஹ்மாமுதலிய ஸகலருக்கும் காரணபூதனும் (இத்தால் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது) விஶ்வக்ருதாத்மயோனி: என்று ஒரு பதமின்றிக்கே விஶ்வக்ருத், ஆத்மயோனி: என்று பதமிரண்டானபோது, விஶ்வக்ருத் - ப்ரஹ்மாமுதலியவர்களைக்கொண்டு ப்ரபஞ்சத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பவனும், (இத்தால் வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டியைச் சொல்லுகிறது) ஆத்மயோனி: - "பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம்" என்கிறபடியே தனக்குத்தானே காரணமாயிருப்பவனும், காலகால: - காலத்துக்கு நியாமகனும், அன்றிக்கே, ரலயோரபேத: ர, ல, இவைகளுக்கு பேதங்கிடையாதென்று சொல்லுகிறபடியே காலகார: - காலத்தை யுண்டுபண்ணுகிறவனும், குணீ - அபஹதபாப்மத்வாதி எட்டு ப்ரதான குணங்களோடு கூடினவனும் (கல்யாண குண விஶிஷ்டனும்) ஸர்வவித் - ஸகலத்தையுமறிந்தவனும், அல்லது "வித்லு் லாபே" என்கிற தாதுவைப்பற்ற அவாப்த ஸமஸ்தகாமனும், ஜ்ஞ: - ஸ்வயம்ப்ரகாசனும் ஜ்ஞாநாஶ்ரயனுமிருக்கிறான்.

(௬) தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா ।
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே ॥

---

5. ச்வேதா-உப. அ. ௬.

acharya.org

தைவீ ஹ்யேஷா குணமயீ மம மாயா துரத்யயா
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாம் தரந்தி தே.

மம - என்னுடைய, ஏஷா - இந்த, குணமயீ - முக்குணரூபமான, மாயா - ப்ராக்ருதியானது, ஹி - யாதொரு காரணத்தால், தைவீ - க்ரீடையில் ப்ரவர்த்தித்த என்னாலுண்டுபண்ணப்பட்டதோ, (அக்காரணத்தால்) துரத்யயா - தாண்டக்கூடாதது. மாமேவ - ஸத்யஸங்கல்பத்வாதிகுண விசிஷ்டனான என்னையே, யே - எவர்கள், ப்ரபத்யந்தே - சரணமடைகின்றார்களோ, தே - அவர்கள், ஏதாம்மாயாம் - இந்த மாயையை, தரந்தி - நிவ்ருத்தித்துக் கொள்கிறார்கள்.

(ஏ) ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே ।
தே ப்ரஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்ம சாகிலம் ॥

ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாச்ரித்ய யதந்தி யே
தே பிர்ஹ்ம தத்விது: க்ருத்ஸ்நமத்யாத்மம் கர்மசாகிலம்.

ஜராமரணமோக்ஷாய - முதுமை, மரணம் இவைகளிலிருந்து மோக்ஷத்தை யடையும்பொருட்டு, இங்கு "ஜராமரண" என்றது, "ஜாயதே - உண்டாகிறது, அஸ்தி - இருக்கிறது, வர்த்ததே - வளர்கிறது, விபரிணமதே - மற்றொன்றாய் மாறுகிறது, அபக்ஷீயதே - குறுகுகிறது, நச்யதே - நாசமடைகிறது" என்கிற ஆறு பாவவிகாரங்களுக்கும் உபலக்ஷணமாய், அவைகளிலிருந்து மோக்ஷத்தை யடையும்பொருட்டு, அதாவது, பிரகிருதிவியுக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தை யடையும்பொருட்டு, மாம் - என்னை, ஆச்ரித்ய - ரக்ஷகனென்று அடைந்து, யே - யாவர் சிலர், யதந்தி - முயற்சிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், தத்ப்ரஹ்ம - அந்தப்ரகிருதிவியுக்தாத்ம ஸ்வரூபத்தையும், க்ருத்ஸ்நம் - ஸகலமான, அத்யாத்மம் - ஆத்மாவில் ஸம்பந்தித்திருக்கிற ஸூக்ஷ்மஸூக்ஷ்மங்களையும், அநின் வாஸனைகளையும், அகிலம் - ஸமஸ்தமான, கர்மச - த்யு பர்ஜந்யாதிக்ரமமான யோஷித்புருஷ ஸம்பந்தத்தையும், விது: - அறிகிறார்கள். (ஆத்ம வைலக்ஷண்யத்தையும், அதை யடைவதற்கு விரோதங்களையும் அறிகிறார்கள் என்று தாத்பரியம்).

(அ) ஸஂஜ்ஞாயதே யேந தத³ஸ்ததோ³ஷம் ஶுத்³த⁴ம் பரம்
நிர்மலமேகரூபம் । ஸம்த்³ருஶ்யதே வாப்யதி⁴க³ம்யதே
வா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோ(அ)ந்யது³க்தம் ॥

---

6. ஸ்ரீகீதை. 7. அ. ச. 14. 7. ஸ்ரீகீதை. 7. அ. ச. 29.

acharya.org

ஸம்ஜ்ஞாயதே யேநதஸ்ததோஷம் சுத்தம்பரம் நிர்மலமேகரூபம், ஸம்த்ருஶ்யதேவாப்யதிகம்யதேவா தஜ்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநமதோऽந்யதுக்தம்,

அஸ்ததோஷம் - விடப்பட்ட தோஷமுடையதும், அதாவது — விகாரரூபமான தோஷமில்லாததும், (இத்தால் ப்ரக்ருதியை வ்யாவிருத்திக்கிறது) ஶுத்தம் - தூய்மையுடையதும், அதாவது—கர்மாதீனமான தோஷம் முதலியவையில்லாததும் (இத்தால் கர்மவஶ்யர்களாய் அசுத்தர்களான ஸம்ஸாரிகளைக் காட்டிலும் வ்யாவிருத்தி சொல்லுகிறது.) பரமநிர்மலம் - மிகவும் மல ஸம்பந்தமற்றதும், (இத்தால் முக்தர்களைக்காட்டிலும் வியாவிருத்தி சொல்லுகிறது) ஏகரூபம் - ஒப்புமுயர்வுமில்லாததாயிருக்கிற (இத்தால் நித்யஸித்தர்களைக் காட்டிலும் வியாவிருத்தி சொல்லுகிறது) தத் - அந்த பரப்ரஹ்மமானது, யேந - யாதொரு சாஸ்திரஜ்ஞானத்தால், ஸம்ஜ்ஞாயதே - நன்றாய் அறியப்படுகிறதோ, ஸம்த்ருஶ்யதே - வா (எந்த ஜ்ஞானத்தால்) ப்ரத்யக்ஷமாய் அறியப்படுகிறதோ, அதிகம்யதேவாபி - (எந்த பக்தியோடுகூடின ஜ்ஞானத்தால்) அடையப்படுகிறதோ, தத் - அந்த ஜ்ஞானம்தான், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானசப்தத்தால் சொல்லக்கடவது, அத: - ஆகையினால், அந்யத் - மேற்சொல்லிய ஜ்ஞானத்திற்கு வேறானது, அஜ்ஞானம் - அஜ்ஞானமாக, உக்தம் - சொல்லப்பட்டது.

(௯) 𑌤𑌤𑍍𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌯𑌨𑍍𑌨 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌾𑌯 𑌸𑌾 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌯𑍇 ।
𑌆𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌪𑌰𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌶𑌿𑌲𑍍𑌪𑌨𑍈𑌪𑍁𑌣𑌮𑍍 ॥

தத்கர்ம யந்ந பந்தாய ஸாவித்யா யாவிமுக்தயே
ஆயாஸாயாபரம் கர்மவித்யாऽந்யா ஶில்பநைபுணம்.

யத் - யாதொரு கர்மமானது, பந்தாய - (ஸம்ஸார) பந்தத்தின் பொருட்டு, ந - இல்லையோ, தத் - அது (தான்) கர்ம - நல்ல அநுஷ்டானம், யா - யாதொரு வித்யையானது, விமுக்தயே - மோக்ஷத்தின் பொருட்டு (ஆகிறதோ) ஸாவித்யா - அதுதான் வித்யை, அபரம்கர்ம - அர்த்த கர்மத்தின்பொருட்டுச் செய்கிற வியாபாரமானது, ஆயாஸாய - ஶிரமத்தின்பொருட்டு ஆகிறது, அந்யாவித்யா - வேறு வித்யையானது, ஶில்பநைபுணம் - இந்திரஜால வித்யையைபோல் பிரயோஜநமற்றது.

---

8. வி,பு. அம், 6,5.அ, சு.87 9. வி,பு. அம், 1. அ, 19, சு, 41

acharya.org

(கo) [illegible]

கலௌ ஜகத்பதிம் விஷ்ணும் ஸர்வஸ்ரஷ்டாரமீஸ்வரம்
நார்ச்சயிஷ்யந்தி மைத்ரேய பாஷண்டோபஹதா ஜநா:

ஹேமைத்ரேய - ஓ மைத்ரேயரே! கலௌ - (நாமோச்சாரண மாத்ரத்தாலே பகவத்பிரஸாத முண்டாகும்படியான) கலியுகத்தில், ஜகத்பதிம் - ஜகத்துக்கு ஸ்வாமியானவனும், விஷ்ணும் - எவ்விடத்திலும் வியாபித்திருப்பவனும், ஸர்வஸ்ரஷ்டாரம் - எல்லாரையும் எல்லா வனுஷ்டானங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்குமவனும் கொடுக்குமவனும், ஈச்வரம் - எல்லாருக்கும் அந்தர்யாமியாயிருந்து ப்ரவிருத்தி நிவ்ருத்திகளை நியமிக்கிற ஈச்வரனை, பாஷண்டோபஹதா: - பாஷண்டிகளால்—பாவ ஸமூஹத்தையுடையவர்களால் கெடுக்கப்பட்ட, ஜநா: - ஜனங்கள், நார்ச்சயிஷ்யந்தி - பூஜிக்கிறார்களில்லை.

(கக) [illegible]

யேதுஸாமாந்ய பாவேந மந்யந்தே புருஷோத்தமம்
தேவை பாஷண்டிநோஜ்ஞேயா ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா:

யேது - எவர்கள், புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனான ஈச்வரனை ஸாமாந்யபாவேந - ப்ரஹ்மருத்ராதிகளோடு ஸமமாக, மந்யந்தே - எண்ணுகிறார்களோ, தே வை - அவர்கள்தான், ஸர்வகர்மபஹிஷ்க்ருதா: - எல்லாக் கருமங்களினின்றும் நீக்கப்பட்டவர்களான, பாஷண்டிந: - பாஷண்டிகளாக, ஜ்ஞேயா: - அறியத்தக்கவர்கள்.

(கஉ) [illegible]

துர்லபோ மாநுஷோ தேஹோ தேஹிநாம் க்ஷணபங்குர: } அரும்
தத்ராபிதுர்லபம் மந்யே வைகுண்டப்ரியதர்சநம்.

மாநுஷ: தேஹ: - மனுஷ்ய சரீரமானது, துர்லப: - அதிகப்பிரயாஸையால் அடையத்தக்கது. தேஹிநாம் (தேஹ:) சரீரிகளுடைய(தேஹ

10. வி, பு. 6. அம், அ, 1, சு, 41. 12. ஸ்ரீபா, ஸ்க, 11, அ. 2, சு, 22.

acharya.org

மானது) க்ஷணபங்குர: - நொடிப்பொழுதில் முடிந்துவிடுகிறது, ததாபி - அப்படிப் பிரயாஸஸாத்யமான தேஹத்தைப்பெற்று சிலகாலம் ஜீவித்திருந்தாலும், வைகுண்டப்ரியதர்சனம் - ஸர்வேச்வரவிஷயமான ப்ரியமான தர்சனம், அதாவது—அவனே உபாயோபேயமென்னும் ஜ்ஞானமானது, துர்லபம்மன்யே - அதிகப்பிரயாஸையால் அடையத் தக்கதாக எண்ணுகிறேன். (இங்கு இன்னும் அனேக யோஜனை அரும் பதத்தில் கண்டுகொள்வது.

(௧௩) 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑍇𑌷𑍁 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌦𑍍𑌯𑌤𑌤𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌯𑍇 ।
𑌯𑌤𑌤𑌾𑌮𑌪𑌿 𑌸𑌿𑌦𑍍𑌧𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌶𑍍𑌚𑌿𑌨𑍍𑌮𑌾𑌂 𑌵𑍇𑌤𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌤𑌃 ॥

மநுஷ்யாணும் ஸஹஸ்ரேஷு கச்சித்யததி ஸித்தயே
யததாமபி ஸித்தாநாம் கச்சிந்மாம் வேத்திதத்வத:

மநுஷ்யாணும் - சாஸ்திராதிகாரிகளான மனிதர்களுக்குள், ஸஹஸ்ரேஷு - ஆயிரம் பேர்களில், கச்சித் - ஒருவன், ஸித்தயே - ஸித்தியின் பொருட்டு, யததே - முயற்சிக்கிறுன், யததாமபி - ஸித்திபரியந்தம் முயற்சிசெய்கிற, ஸித்தாநாம் - ஜ்ஞானிகளுக்குள்ளே, ஸஹஸ்ரேஷு - ஆயிரத்தில், கச்சித் - ஒருவன், மாம் - என்னை, வேத்தி - அறிகிறுன், இப்படி அறிகிறவர்களில், தத்வத: - உண்மையாய், அறிகிறவன் மிக துர்லபன், அதாவது—என்னையே பிராப்யனென்றும் பிராபகனென்றும் அறிகிறவன் துர்லபனென்றபடி.

(௧௪) 𑌤𑌤𑍋𑌽𑌖𑌿𑌲𑌜𑌗𑌤𑍍𑌪𑌦𑍍𑌮𑌬𑍋𑌧𑌾𑌯𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌭𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾 ।
𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌮𑌾𑌵𑌿𑌰𑍍𑌭𑍂𑌤𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾 ॥

ததோऽகில ஜகத்பத்ம போதாயாச்யுத பாநுநா
தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்பூதம் மஹாத்மநா.

தத: - தேவகிப்பிராட்டி கர்ப்பந்தரித்தபின்பு, அகிலஜகத்பத்மபோதாய - எல்லா உலகங்களாகிற தாமரையை அலர்த்துவதற்காக, தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாம் - தேவகியாகிற கிழக்குதிக்கில், மஹாத்மநா - மிக்க தேஜஸ்ஸையுடைய, அச்யுதபாநுநா - கிருஷ்ணனுகிற ஸூரியனால், ஆவிர்பூதம் - உதிக்கப்படுகை.

(௧௫) 𑌤𑌤𑍋 𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌾𑌵𑌕𑌾𑌶𑌿𑌤𑍍𑌯𑌸𑌞𑍍𑌜𑌿𑌯𑌾 ।
𑌸𑌬𑌾𑌹𑍍𑌯𑌾𑌭𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌰𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌹𑌸𑍍𑌤𑌾𑌙𑍍𑌕𑌸𑌞𑍍𑌜𑌿𑌯𑌾 ॥

13. ஸ்ரீகீதை, 7, அ. சு, 3. 14. வி, பு. 5, அம். 3, அ. சு. 2.

தமோ பாஹ்யம் விநஶ்யேத்து பாவகாதித்ய ஸந்நிதௌ
ஸபாஹ்யாப்யந்தரம் சைவவிஷ்ணு பக்தார்க்கஸந்நிதௌ } அரும்

பாவகாதித்யஸந்நிதௌ - அக்னி, ஸூரியன் இவர்கள் முன்னிலையில், பாஹ்யம்தம: - வெளியிலுண்டான இருட்டானது, விநஶ்யேத்து - நாசமடையும், விஷ்ணுபக்தார்க்கஸந்நிதௌ - விஷ்ணுபக்தரான ஸூரியன் ஸந்நிதியில், ஸபாஹ்யாப்யந்தரம்சைவ - வெளியிலுள்ளதும் உள்ளிருப்பதுமான (இருட்டு அதாவது - அஜ்ஞானம் அழிந்துவிடும்.)

(கசு) 𑌹𑌸𑌿𑌤𑌂 𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌗𑌤𑌿𑌰𑍍𑌯𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚 𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑌿𑌤𑌮𑍍 ।
𑌤𑌤𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑍀𑌰𑍍𑌯𑍇𑌣 𑌯𑌥𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑌂𑌪𑍍𑌰𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம்
தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம் ப்ரபஶ்யதி.

ஹஸிதம் - (பெருமானுடைய) சிரிப்பையும், பாஷிதம்சைவ - வார்த்தையையும், கதி:யா - ஸஞ்சாரம் யாதொன்றுண்டோ, (அதையும்) யத்சேஷ்டிதம் - யாதொரு சேஷ்டையுண்டோ, தத்ஸர்வம்ச - அவை யெல்லாவற்றையும், தர்மவீர்யேண - (பிரம்மாநுக்ரஹரூப) தர்மபலத்தால், யதாவத் - உள்ளபடியே, ஸம்ப்ரபஶ்யதி - நன்கறிந்தார்.

(கஎ) 𑌉𑌦𑌾𑌰𑌾𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵 𑌏𑌵𑍈𑌤𑍇 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍀 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌤𑍍𑌮𑍈𑌵 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌮𑍍 ।
𑌆𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌃 𑌸 𑌹𑌿 𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌾𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌮𑍍 ॥

உதாராஸ்ஸர்வ ஏவைதே ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மேமதம்
ஆஸ்திதஸ் ஸஹியுக்தாத்மா மாமேவாநுத்தமாம் கதிம்.

ஏதேஸர்வே - இந்தஸகலரும் (மேற்சொன்ன நால்வரும்) உதாரா ஏவ - கொடையாளிகளே, ஜ்ஞாநீது - ஜ்ஞானியோ, ஆத்மா ஏவ-எனக்கு ஆத்மாவென்றே, மேமதம் - என்னுடைய அபிப்பிராயம், ஹி - ஏனென்றால், ஸ: - அந்தஞாநி, யுக்தாத்மா - என்னிடத்தில் மனதை நிலையாய் நிறுத்தினவனாய், மாமே - என்னையே, அநுத்தமாம்கதிம் - ஸர்வோத்தமமான பிராப்யமாக, ஆஸ்தித: - நம்பியிருக்கிறானே (யாது காரணத்தால் ஞாநியானவன் என்னையன்றி தன் ஆத்மாதரியாதென்று நினைத்து என்னையே உயர்ந்த பிராப்யமாக நம்பியிருக்கிறானே, அந்தக் காரணத்தால் எனக்கும் அவனையன்றி ஆத்மாதரியாது; ஆதலால் அந்த ஜ்ஞானி எனக்கு ஆத்மா என்று கருத்து.)

---

16. ரா, பா, அ, 3, சு, 4. 17, ஸ்ரீ கீதை. 7. அ.சு, 18.

acharya.org

(௧௮) 𑌬𑌾𑌲𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍃𑌤𑌿 𑌸𑍁𑌸𑍍𑌨𑌿𑌗𑍍𑌧𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌨𑌃 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌲𑍋𑌕𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍 𑌜𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌠𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌶𑌃 ॥

பால்யாத் ப்ரப்ருதி ஸுஸ்நிக்தோ லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிவர்தந:
ராமஸ்ய லோகராமஸ்ய ப்ராதுர் ஜ்யேஷ்டஸ்ய நித்யஶ:

லக்ஷ்மிவர்தந: - ஶோபையை விருத்தி பண்ணுமவரான, லக்ஷ்மண:- இளையபெருமாள், ஜ்யேஷ்டப்ராது: - பெரியதமையனை, லோகராமஸ்ய - ஜனங்களை ஆனந்திப்பிக்கிற, ராமஸ்ய - சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு, பால்யாத் ப்ரப்ருதி - தொட்டில் பருவமேதுடங்கி, நித்யஶ: - தினந்தோறும், ஸுஸ்நிக்த: - பரமஸ்நேஹிதனுயிராநின்றார்.

(௧௯) 𑌨 𑌚 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌹𑍀𑌨𑌾 𑌨 𑌚𑌾𑌹𑌮𑌪𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵 ।
𑌮𑍁𑌹𑍂𑌰𑍍𑌤𑌮𑌪𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌾𑌵𑍋 𑌜𑌲𑌾𑌨𑍍𑌮𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌿𑌵𑍋𑌦𑍍𑌧𑍃𑌤𑍌 ॥

நச ஸீதா த்வயா ஹீநா நசாஹமபி ராகவ
முஹூர்த்தமபி ஜீவாவோ ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்ருதௌ.

ராகவ ! - ரகுவம்சத்திலவதரித்த ஸ்ரீ ராமனே ! த்வயா - உம்மாலே, ஹீநா - ரஹிதையான, ஸீதா - ஸீதாதேவி, நச - பிழைக்கமாட்டாள், அஹமபி - நானும், நச - பிழைக்கமாட்டேன், அபிஜீவாவ: - பிழைத்தோமானால், ஜலாத் - ஜலத்தினின்றும், உத்ருதௌ - எடுக்கப்பட்ட, மத்ஸ்யாவிவ - மீன்கள்போல, முஹூர்த்தம் - க்ஷணகாலமே (ஜீவிப்போம்)

(௨௦) 𑌨 𑌦𑍇𑌵𑌲𑍋𑌕𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌣𑌂 𑌨𑌾𑌮𑌰𑌤𑍍𑌵𑌮𑌹𑌂 𑌵𑍃𑌣𑍇 ।
𑌐𑌶𑍍𑌵𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾𑌪𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌯𑍇 𑌨 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥

ந தேவலோகாக்ரமணம் நாமரத்வமஹம் வ்ருணே
ஐஶ்வர்யம் வாபி லோகாநாம் காமயே ந த்வயா விநா.

அஹம் - அடியேன், த்வயாவிநா - தேவரீர் கைங்கர்யத்தையொழிய, தேவலோக - தேவதைகளுக்கிருப்பிடமான பரமபதத்தின், ஆக்ரமணம் - ப்ராப்தியை, ந (வ்ருணே) - இச்சிக்கிறிலேன், அமரத்வம் - கைவல்ய ரூபமான மோக்ஷத்தையும், ந வ்ருணே - இச்சிக்கிறதில்லை, லோகாநாம் ஐஶ்வர்யம் வாபி - மூன்று லோகங்களின் யாஜமான்யத்தையும், ந காமயே - இச்சிக்கிறிலேன்.

---

18. ராமா-பா-ஸ-18 ச-27. 19. ராமா-அயோ-ஸ-53-ச31. 20. ராமா-அயோ-ஸ-31-ச-5.

(௨௧) 𑌅𑌹𑌂 𑌤𑌾𑌵𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜𑍇 𑌪𑌿𑌤𑍃𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌨𑍋𑌪𑌲𑌕𑍍𑌷𑌯𑍇 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌬𑌨𑍍𑌧𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌿𑌤𑌾 𑌚 𑌮𑌮 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌃 ॥

அஹம் தாவன்மஹாராஜே பித்ருத்வம் நோபலக்ஷயே
ப்ராதா பர்தா ச பந்துஸ்ச பிதாச மம ராகவ:.

அஹம் தாவத் - நானோ, மஹாராஜே - சக்ரவர்த்தியிடத்தில், பித்ருத்வம் - தகப்பன் தன்மையை, நோபலக்ஷயே - பார்க்கிறேனில்லை, மம-எனக்கு, ராகவ:-ராமனே, ப்ராதா - தமையனும், பர்தாச - ஸ்வாமியும், பந்துஸ்ச - பந்துவும், பிதாச - தகப்பனுமாயிருக்கிறான்.

(௨௨) 𑌭𑌵𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌸𑌹 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍍𑌯𑌾 𑌗𑌿𑌰𑌿𑌸𑌾𑌨𑍁𑌷𑍁 𑌰𑌂𑌸𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌅𑌹𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑌰𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌜𑌾𑌗𑍍𑌰𑌤𑌃 𑌸𑍍𑌵𑌪𑌤𑌶𑍍𑌚 𑌤𑍇 ॥

பவாம்ஸ்து ஸஹவைதேஹ்யா கிரிஸாநுஷு ரம்ஸ்யதே,
அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி ஜாக்ரதஸ்ஸ்வபதஸ்ச தே.

பவாம்ஸ்து-நீரோ, வைதேஹ்யாஸஹ - ஸீதாபிராட்டியோடுகூட, கிரிஸாநுஷு - மலைத்தாழ்வரைகளில், ரம்ஸ்யதே - க்ரீடிப்பீர், அஹம்-நான், ஜாக்ரத: - விழித்துக்கொண்டும், ஸ்வபதஸ்ச - தூங்கிக்கொண்டுமிருக்கிற, (ஸர்வாவஸ்தையிலுமென்றபடி) தே - உமக்கு, ஸர்வம் - எல்லா வடிமையும், கரிஷ்யாமி - செய்வேன்.

(௨௩) 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌤𑌰𑍇𑌣𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑍋 𑌯𑍋𑌗𑌂 𑌵𑌿𑌭𑍂𑌤𑌿𑌂 𑌚 𑌜𑌨𑌾𑌰𑍍𑌦𑌨 ।
𑌭𑍂𑌯𑌃 𑌕𑌥𑌯 𑌤𑍃𑌪𑍍𑌤𑌿𑌰𑍍𑌹𑌿 𑌶𑍃𑌣𑍍𑌵𑌤𑍋 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇𑌽𑌮𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

விஸ்தரேணாத்மநோ யோகம் விபூதிஞ்ச ஜநார்தந:,
பூய:கதய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேZம்ருதம்.

ஹே ஜநார்தந ! - ஓ ஜநார்த்தனே ! ஆத்மந: - உம்முடைய, யோகம் - ஸ்ருஷ்டி ஸாமர்த்ய யோகத்தையும், விபூதிஞ்ச - ஸங்கல்ப ரூபமான விபூதியையும், விஸ்தரேண - விரிவாக, பூய: - மறுபடியும், கதய-சொல்லும், ஹி - ஏனென்றால், அம்ருதம் - உம்முடைய மாஹாத்ம்யமாகிய அமிருதத்தை, ஸ்ருண்வத: கேட்கிறவனாகிய, மே - எனக்கு த்ருப்தி: - திருப்தியானது, நாஸ்தி - கிடையாது.

---

21. *ராமா-அயோ-ஸ-58-ச-31.* 22. *ராமா-அயோ-ஸ 31-ச-25.* 23. *ஸ்ரீகீதை-அத்- 10-ச-18.*

(௨௪) 𑌕𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑌪𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌪𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌃 ।
𑌨 𑌤𑌤𑌰𑍍𑌪 𑌸𑌮𑌾𑌯𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌨𑌰𑌾𑌧𑌿𑌪𑌃 ॥

கர்மாபிதப்தா:பர்ஜந்யம் ஹ்லாதயந்தமிவ ப்ரஜா:.
ந ததர்ப ஸமாயாந்தம் பஶ்யமாநோ நராதிப:,

கர்மாபிதப்தா: - க்ரீஷ்மகாலத்தால் தபிக்கப்பட்ட, ப்ரஜா: - ஜனங்களை, ஹ்லாதயந்தம்-சந்தோஷப்படுத்துகிற, பர்ஜந்யம்(இவஸ்திதம்)-மேகம்போலேயிருக்கிறவரும், ஸமாயாந்தம் - சமீபத்தில் வருகிறவருமான ராமனை, நராதிப: - தசாத மஹாராஜா, பஶ்யமான (ஸ்ஸன்) - பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறவராய், ந ததர்ப - திருப்தியடையவில்லை.

(௨௫) 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌸𑌤𑍍𑌯𑌶𑍌𑌚𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌉𑌪𑌮𑌾𑌨𑌮𑌶𑍇𑌷𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌧𑍂𑌨𑌾𑌂 𑌯𑌃 𑌸𑌦𑌾𑌭𑌵𑌤𑍍 ॥

தர்மாத்மா ஸத்யசௌசாதி குணாநாமாகரஸ்ததா,
உபமாந மசேஷாணாம் ஸாதூநாம் ய:ஸதாபவத்.

தர்மாத்மா - தர்மஸ்வரூபியாயும், ஸத்யசௌசாதி - ஸத்யம், ஆசாரம் முதலிய, குணானாம் - குணங்களுக்கு, ஆகர: - புதையல் ஸ்தானமாயும், ததா - அப்படியே, அசேஷாணாம் ஸாதூனாம் - எல்லா ஸாதுக்களுக்கும், ஸதா - எப்பொழுதும், உபமானம் - உபமானமாக, ய:-யாதொரு ப்ரஹ்லாதன், அபவத் - இருந்தானோ (அவனைப்பெற்றாள்.)

(௨௬) 𑌅𑌹𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌵𑌰𑍋 𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑍈𑌰𑍍𑌦𑌾𑌸𑍍𑌯𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑌃 ।
𑌕𑍃𑌤𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌬𑌹𑍁𑌜𑍍𑌞𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌨𑌾𑌮 𑌨𑌾𑌮𑌤𑌃 ॥

அஹமஸ்யாவரோ ப்ராதா குணைர்தாஸ்யமுபாகத:,
க்ருதஜ்ஞஸ்ய பஹுஜ்ஞஸ்ய லக்ஷ்மணோ நாம நாமத:

க்ருதஜ்ஞஸ்ய - உபகாரஸ்மரணமுடையராயும், பஹுஜ்ஞஸ்ய - அற்பவுபகாரத்தை பஹுவாக நினைப்பவராயுமிருக்கிற, அஸ்ய - இந்த ராமனுக்கு, அஹம் - நான், அவரோ ப்ராதா - பின் பிறந்த தம்பி, குணை: - (அவர்) குணங்களால், தாஸ்யமுபாகத: - கைங்கரியம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறேன், நாமத: - பேரினால், லக்ஷ்மணோ நாம - லக்ஷ்மணனென்று ப்ரஸித்தன்.

---

24. *ராமா-அயோ-ஸ-3-சு-29.* 25. *வி-பு-அம்-1-அத்-15-சு-15*
26. *ராமா-கி-ஸ-4-சு-12.*

(உஎ) 𑌮𑌾 𑌨𑌿𑌷𑌾𑌦 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌮𑌗𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌶𑍍𑌵𑌤𑍀𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌃 ।
𑌯𑌤𑍍𑌕𑍍𑌰𑍌𑌞𑍍𑌚𑌮𑌿𑌥𑍁𑌨𑌾𑌦𑍇𑌕𑌮𑌵𑌧𑍀𑌃 𑌕𑌾𑌮𑌮𑍋𑌹𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥

மாநிஷாத ப்ரதிஷ்டாம் த்வமகமஶ்ஶாஶ்வதீஸ்ஸமா:,
யத்க்ரௌஞ்சமிதுநாதேகமவதீ: காமமோஹிதம்.

மாநிஷாத ! - ஓ வேடனே ! த்வம் - நீ, யத் - யாதொரு காரணத்தால், க்ரௌஞ்சமிதுநாத் — அன்றில் பக்ஷிகளினிரட்டையிலிருந்து, காமமோஹிதம் - காமத்தால் மோஹத்தையடைந்த, ஏகம் - ஒரு ஆண் பக்ஷியை, அவதீ: - கொன்றாயோ, ஶாஶ்வதீ: - சாச்வதங்களாயிருக்கிற ஸமா: - வருஷங்களில், ப்ரதிஷ்டாம் - இருப்பை, மாகம: - அடையமாட்டாய்.

(உள்ளுறை)

மாநிஷாத - ஓ ஸ்ரீநிவாஸனே, த்வம் - தேவரீர், யத் - யாதொரு காரணத்தால், க்ரௌஞ்சமிதுநாத் - ராக்ஷஸர்களாகிற இராவண மண்டோதரி இந்த இரண்டிலிருந்து, காம மோஹிதம் - மன்மதனால் பீடிக்கப்பட்ட, ஏகம் - ஒருவனை (ராவணனை), அவதீ: - கொன்றாயோ, (அதனால்), ஶாஶ்வதீஸ்ஸமா: - சாஶ்வதமான வர்ஷங்களில், ப்ரதிஷ்டாம் - இருப்பை, ஆகம: - அடையக்கடவீர்.

(உஅ) 𑌮𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌦𑌾𑌦𑍇𑌵 𑌤𑍇 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑍇𑌯𑌂 𑌸𑌰𑌸𑍍𑌵𑌤𑍀 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌚𑌰𑌿𑌤𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌤𑍍𑌵𑌮𑍃𑌷𑌿𑌸𑌤𑍍𑌤𑌮 ॥

மச்சந்தாதேவ தே ப்ரஹ்மந் ப்ரவ்ருத்தேயம் ஸரஸ்வதீ,
ராமஸ்ய சரிதம் ஸர்வம் குரு த்வம் ருஷிஸத்தம.

ஹே ப்ரஹ்மந் ! - ஓ முனியே ! இயம் ஸரஸ்வதீ - இந்த (மாநிஷாத) என்கிற ஸரஸ்வதியானது, மச்சந்தாதேவ - என்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே, தே ப்ரவ்ருத்தா - உமக்குண்டாயிற்று, ஹேருஷிஸத்தம! - ருஷிஶ்ரேஷ்டரே ! த்வம் - நீர், ஸர்வம் ராம சரிதம் - ராம சரிதமெல்லாவற்றையும், குரு - செய்யும்.

(உகூ) 𑌹𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍈𑌵𑌾𑌨𑍍𑌯𑌦𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌨𑌰𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮 ।
𑌭𑌾𑌷𑌾𑌗𑌾𑌨𑌂 𑌨 𑌗𑌾𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌾𑌪𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

ஹரிகீர்த்திம் விநைவாந்யத் ப்ராஹ்மணேந நரோத்தம,
பாஷாகாநம் ந காதவ்யம் தஸ்மாத் பாபம் த்வயா க்ருதம்.

---

27. ராமா-பா-ஸ-2-ச-15. 28. ராமா-பா-ஸ-2ச-31. 29. மாத்ஸ்யம்,

ஹே நரோத்தம - மநுஷ்ய ச்ரேஷ்டனான அரசனே! ப்ராம்மணேன - ப்ராஹ்மணனால், ஹரி கீர்த்திம் விநா - ஈச்வரனுடைய புகழைத் தவிர, அந்யத் - வேறான, பாஷா காநம் - தமிழ் பாட்டு, நகாதவ்யம் - பாடக்கூடாது. தஸ்மாத் - அப்படியிருக்க, (நீ தமிழில் பாடினாயென்று நாட்டை விட்டு துரத்தின) காரணத்தால், த்வயா - உன்னாலே, பாபம் க்ருதம் - பாபஞ்செய்யப்பட்டது.

(௧௦) 𑌕𑌲𑍌 𑌕𑍃𑌤𑌯𑍁𑌗𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌲𑌿𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑍃𑌤𑍇 𑌯𑍁𑌗𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌚𑍇𑌤𑌸𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍋 𑌹𑍃𑌦𑌯𑍇 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌃 ॥

கலௌ க்ருதயுகந்தஸ்ய கலிஸ்தஸ்ய க்ருதே யுகே, } அரும்
யஸ்ய சேதஸி கோவிந்தோ ஹ்ருதயே யஸ்ய நாச்யுத:. } பதம்.

யஸ்ய - யாதொருவனுடைய, சேதஸி - சித்தத்திலே, கோவிந்த:- பசுக்களைக் காப்பாற்றின கிருஷ்ணனிருக்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு கலௌ - கொடிய கலியுகத்திலும், க்ருதயுகம்- க்ருதயுகமாயிருக்கிறது. யஸ்ய - எவனுடைய, ஹ்ருதயே - மனஸ்ஸில், அச்யுத: - ஆச்ரிதரை நழுவவிடாத கிருஷ்ணன், ந - இல்லையோ, தஸ்ய - அப்படிப்பட்ட கொடியனுக்கு க்ருதயுகே - க்ருதயுகத்திலும், கலி: - கலியுகமாகிறது.

(௧௧) 𑌕𑌿𑌮𑌪𑍍𑌯𑌤𑍍𑌰𑌾𑌭𑌿𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍋𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌸𑌰𑍍𑌵𑌯𑍋𑌨𑌿𑌷𑍁 ।
𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌕𑍍𑌷𑌿𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌾𑌥𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌨𑍈𑌷𑌾𑌂 𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌕𑍁𑌲𑌾𑌦𑌿𑌕𑌮𑍍 ॥

கிமப்யத்ரா பிஜாயந்தே யோகிநஸ்ஸர்வயோநிஷு } அரும்
ப்ரத்யக்ஷிதாத்ம நாதாநாம் நைஷாம் சிந்த்யம் குலாதிகம். } பதம்.

யோகிந: - யோகசாஸ்திரத்தையறிந்த யோகிகள், அத்ர - இந்த பூமியில், ஸர்வயோநிஷு - எல்லா யோனிகளிலும், அபிஜாயந்தே - அவதரிக்கிறார்கள், ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம்- ஜீவாத்மாவுக்கு நாதனான பரமாத்மாவை ப்ரத்யக்ஷமாய்க் கண்டறிந்த, ஏஷாம் - இந்த யோகிகளுடைய, குலாதிகம் - குலம் விருத்தி முதலானவை, கிமபி - கொஞ்சமும், ந சிந்த்யம் - நினைக்கத்தகன்று.

(௧௨) [illegible] ।
[illegible] ॥

த்ராவிடோபநிஷத்த்ரஷ்டுரஸ்ய யாதாத்ம்யமத்புதம்,
ஸம்யக்ச்ருதவதாம் நாத்ர சங்கநீய உபப்லவ:. } அரும் பதம்.

த்ராவிடோபநிஷத்த்ரஷ்டு: - தமிழுபநிஷத்தை நன்கறிந்துகொண்ட, **அஸ்ய** - இந்த நம்மாழ்வாருடைய, **அத்புதம்** - ஆச்சரியமான, **யாதாத்ம்யம்**- யதாவஸ்திதத் தன்மையை, **ஸம்யக்**- நன்றாய், **ச்ருதவதாம்**- குருகுலவாஸம் செய்து கேட்டவர்களுக்கு, **உபப்லவ:** - குலாதி தோஷங்கள், **அத்ர**- இவர் விஷயத்தில், **ந சங்கநீய:** - சங்கிக்கவே கூடாது.

(௩௩) 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌯𑍋 𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌰𑌕𑍍𑌤𑍋𑌽𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍈𑌷𑌣𑌾𑌵𑌿𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌭𑍈𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌤𑌿 ॥

பரமாத்மநி யோ ரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி,
ஸர்வைஷணா விநிர்முக்தஸ்ஸ பைக்ஷம் போக்துமர்ஹதி.

ய: - யாவன், **பரமாத்மநி**-பரப்ரஹ்மத்தினிடத்தில், **ரக்த:** - அதிக ப்ரீதியையுடையவனும், **அபரமாத்மநி** - பரமாத்மாவுக்கு வேறான இதர விஷயங்களில், **விரக்த:** - அன்பில்லாதவனுமாயிருக்கிறானோ, **ஸ:** - அவன், **ஸர்வைஷணா விநிர்முக்த:** - எல்லாவாசைகளிலிருந்து விடப்பட்டவனாய்க்கொண்டு, **பைக்ஷம்** - பிக்ஷான்னத்தை, **போக்தும்** - புஜிப்பதற்கு, **அர்ஹதி** - யோக்யனாயிருக்கிறான்.

(௩௪) 𑌵𑌨𑍇𑌽𑌪𑌿 𑌦𑍋𑌷𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌗𑌿𑌣𑌾𑌂 𑌗𑍃𑌹𑍇
𑌷𑍁 𑌪𑌞𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌨𑌿𑌗𑍍𑌰𑌹𑌸𑍍𑌤𑌪𑌃 । 𑌅𑌕𑍁𑌤𑍍𑌸𑌿𑌤𑍇 𑌕𑌰𑍍𑌮
𑌣𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌵𑌰𑍍𑌤𑌤𑍇 𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌰𑌾𑌗𑌸𑍍𑌯 𑌗𑍃𑌹𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌵𑌨𑌮𑍍 ॥

வநேபி தோஷா: ப்ரபவந்தி ராகிணாம் க்ருஹேஷு பஞ்சேந்திரிய நிக்ரஹஸ்தப:, அகுத்ஸிதே கர்மணி ய: ப்ரவர்த்தே நிவ்ருத்தராகஸ்ய க்ருஹம் தபோவனம்.

ராகிணாம் - ஆசையையுடையவர்களுக்கு, **வநேபி** - காட்டிலும், **தோஷா:** - தோஷங்கள், **ப்ரபவந்தி** - விசேஷமாயுண்டாகின்றன, **க்ருஹேஷு** - வீடுகளில், **பஞ்சேந்திரிய நிக்ரஹ:** - ஐம்புலனை அடக்குவது, **தப:** - தபஸ்ஸாக ஆகிறது, **ய:** - யாவனொருவன், **அகுத்ஸிதே கர்மணி** - தூஷிக்கப்படாத கார்யத்தில், **ப்ரவர்த்தே** - ப்ரவர்த்திக்கிறானோ, **நிவ்ருத்தராகஸ்ய** - (அப்படிப்பட்ட) ஆசையில்லாதவனுக்கு, **க்ருஹம்**- வீடு, **தபோவனம்**-தபசுக்கு யோக்யமான வனமாயிருக்கிறது.

---

33. பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி. 34. இதிஹாஸ ஸமுச்சயம்.

(௩௫) 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌣𑍋 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍁𑌶𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌗𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 । 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌾𑌯𑌂 𑌫𑌲𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑍇𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌤𑌿𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿 𑌚 ॥ 𑌵𑌦𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌕𑌲𑌾 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌃 𑌸𑍇𑌤𑌿𑌹𑌾𑌸𑌪𑍁𑌰𑌾𑌣𑌕𑌾𑌃 । 𑌮𑍁𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌵𑍇𑌦𑌵𑍇𑌦𑌾𑌰𑍍𑌥𑌵𑍇𑌦𑌿𑌨𑌃 ॥

ப்ராப்யஸ்ய ப்ருஹ்மணோ ரூபம் ப்ராப்துஶ்ச ப்ரத்யகாத்மந:
ப்ராப்த்யுபாயம் பலம் ப்ராப்தேஸ்ததா ப்ராப்திவிரோதி ச
வதந்தி ஸகலா வேதாஸ்ஸேதிஹாஸ புராணகா:
முநயச்ச மஹாத்மாநோ வேதவேதார்த்த வேதிந:

ப்ராப்யஸ்ய - அடையத்தகுந்த, ப்ரஹ்மண: - ப்ரம்மத்தினுடைய, ரூபம் - ஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்து: - அடையப்புகுகிற, ப்ரத்யகாத்மந:- ஜீவாத்மாவினுடைய, (ரூபம்) ச - ஸ்வரூபத்தையும், ப்ராப்தியுபாயம் - அடைவதற்கு உபாயத்தையும், ப்ராப்தே: - அடைவதற்கு, பலம் - ப்ரயோஜனத்தையும், ததா - அப்படியே, ப்ராப்தி விரோதிச - அடைகைக்கு விரோதியையும், ஸேதிகாசபுராணகா:- இதிஹாஸ புராணங்களுடன் கூடிய, ஸகலா: - ஸமஸ்தமான, வேதா: - வேதங்கள், வதந்தி - சொல்லுகின்றன. மஹாத்மாந: - மஹாத்மாக்களும், வேத-வேதங்களென்ன, வேதார்த்த - ஸகலவேதங்களின் அர்த்தங்களென்ன, இவைகளை வேதிந: - அறிந்தவர்களுமான, முநயஶ்ச - நம்மாழ்வார் முதலிய ஸூரிகள், வதந்தி - சொல்லுகிறார்கள்.

(முதல் ச்ரிய:பதி முற்றிற்று.)

மூன்றாம் ச்ரிய:பதி.

(௩௬) 𑌉𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌤𑍍𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌿𑌂 𑌶𑍇𑌷𑍇 𑌰𑌾𑌜𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰 𑌮𑌹𑌾𑌯𑌶𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑌾 𑌨 𑌹𑌿 𑌶𑍋𑌚𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌦𑌸𑌿 𑌸𑌮𑍍𑌮𑌤𑌾𑌃 ॥

உத்திஷ்டோத்திஷ்ட கிம் ஶேஷே ராஜேந்த்ர மஹாயஶ:
த்வத்விதா ந ஹிஶோசந்தி ஸந்த: ஸதஸி ஸம்மதா:

---

35. *ஹாரீத ஸம்ஹிதை,* (வங்கிபுரத்து நம்பியருளிச்செய்தது.)
36. *ராமா - அயோ - ஸ - 72 - சு - 24.*

ஹே மஹாயஶ: - பெரிய யஶஸ் உடைய, ராஜந் - ஓ அரசனே! உத்திஷ்ட உத்திஷ்ட - எழுந்திரு எழுந்திரு, அத்ர - இங்கு, கிம் ஶேஷே - என் படுத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்? த்வத்விதா: - உன்னைப் போன்றவர்களும், ஸதவிஸம்மதா: - ஸப்யாகளுமான, ஸந்த: - பெரியோர்கள், ந ஹிஶோசந்தி - சோகிக்கமாட்டார்கள்.

(௩எ) [illegible]
[illegible]

ஏபிஶ்ச ஸசிவைஸ்ஸார்த்தம் ஶிரஸா யாசிதோ மயா
ப்ராதுஶ்ஶிஷ்யஸ்ய தாஸஸ்ய ப்ரஸாதம் கர்துமாஹஸி.

ஏபி: - ஸமீபத்திலிருக்கிற இந்த, ஸசிவை: ஸார்த்தம் - மந்திரிகளோடும் கூட, மயா - என்னாலே, ஶிரஸா யாசித: - தலையால் வணங்கி யாசிக்கப்பட்ட நீர், ப்ராது: - பின்பிறந்தவனும், ஶிஷ்யஸ்ய - ஶிஷ்யனும், தாஸஸ்ய - தாஸனுமான எனக்கு, ப்ரஸாதம் கர்த்தும் அர்ஹஸி - க்ருபை செய்யக்கடவீர்.

(௩அ) [illegible]
[illegible]

ஸகாமம நவாப்யைவ ராமபாதா வுபஸ்ப்ருசன்
நந்திக்ராமேகரோத்ராஜ்யம் ராமாகமநகாங்க்ஷயா.

ஸ: - அந்த பரதன், காமம் - (கைங்கரியமாகிற) மனோரதத்தை, அநவாப்யைவ - அடையாமலே, ராமபாதௌ - ராமன் திருவடி நிலைகளை, உபஸ்ப்ருசன் - தொட்டு சேவியாநின்றுகொண்டு, ராமாகமனம் காங்க்ஷயா - ராமன் வரவிலாசையால், நந்திக்ராமே - நந்திக் கிராமத்தில், ராஜ்யம் - ராஜ்யத்தை, அகரோத் - செய்தார்.

(௩௯) [illegible]
[illegible]

ருசோயஜூம்ஷி ஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச
ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் யச்சாந்யதபி வாங்மயம்.

---

37. ரா-அயோ-ஸ-101-ச-12. 38. ரா-யா-ஸ-1-ச-38. 39. பாஞ்சராத்ரம்.

ருச: - ருக்வேதங்களும், யஜூஂம்ஷி - யஜுர்வேதங்களும், ஸாமானி - ஸாமவேதங்களும், ததைவ - அப்படியே, அதர்வணானிச - அதர்வணவேதங்களும், அந்யதபி - மற்று முண்டான, யச்சவாங்மயம்- சப்தமாக யாதொன்றுண்டோ அதுவும், ஸர்வம் - எல்லாம், அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் - எட்டு அக்ஷரங்களையுடைய திருமந்த்ரத்துக்குள்ளே யடங்கியிருக்கிறதுகள்.

மூன்றும் ஸ்ரீய:பதி முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து முதல் திருவாய்மொழி முதற்பாட்டு.

உயர்வற.

(39) அநம்ராணாம் ஸமுத்தர்த்துஸ்தஸ்மாத் ஸிந்து(நூ)ரயாதி(தி)வ । ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிஹம்மைர் வ்ருத்தி மாஶ்ரித்ய வைதஸீம் ॥ } அரும் பதம்.

அநம்ராணாம் - தன்னை வணங்காதவர்களை, ஸமுத்தர்த்து: - வேரோடு பிடுங்குகிறவனுன, தஸ்மாத் - அந்த ரகுமஹாராஜாவிடத்திலிருந்து ஸிந்துரயாதிவ - நதியின் வேகத்திலிருந்து போல், ஸிம்மை: - ஸிம்ஹ தேசத்தாசர்களாலே, வைதஸீம் வ்ருத்திம் - நீர்வஞ்சியின் வியாபாரத்தை அதாவது வணக்கத்தை, ஆஶ்ரித்ய - அடைந்து, ஆத்மா - (தங்கள்) சரீரமானது, ஸம்ரக்ஷித: - நன்கு ரக்ஷிக்கப்பட்டது.

(40) அஹமஸ்ய 26-வது இலக்கத்தைப் பார்க்க.

(41) யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸாஸஹ । ஆநந்த (நூ)ம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் । நபிபே (ஸிஹே)தி குதஶ்சநேதி ॥

யத: - யாதொரு பரமாத்மாவிடத்திலிருந்து, வாச: - வேதவாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதுடன் கூட, அப்ராப்ய - அதின் முடிவை நினைக்கக் கூடாமலும், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ப்ரஹ்மண:- (அந்த) பரமாத்மாவினுடைய, ஆநந்தம் - ஆனந்தத்தை, வித்வான் - அறிந்தவன், குதஶ்சந - ஒரு வஸ்துவிடத்திலிருந்தும், நபிபேதி - பயப்படுகிறானில்லை.

---

39. ரகுவம்சம்-4-35. 41. தைத்-ஆன-9-1.

3

acharya.org

ருச: - ருக்வேதங்களும், யஜூம்ஷி - யஜுர்வேதங்களும், ஸாமாநி - ஸாமவேதங்களும், ததைவ - அப்படியே, அதர்வணாநிச - அதர்வணவேதங்களும், அந்யதபி - மற்று முண்டான, யச்சவாங்மயம்- சப்தமாக யாதொன்றுண்டோ அதுவும், ஸர்வம் - எல்லாம், அஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் - எட்டு அக்ஷரங்களையுடைய திருமந்த்ரத்துக்குள்ளே யடங்கியிருக்கிறதுகள்.

மூன்றும் ஸ்ரீய:பதி முற்றிற்று.

திருவாய்மொழி முதற்பத்து முதல் திருவாய்மொழி முதற்பாட்டு.

உயர்வற.

(39) அநம்ராணாம் ஸமுத்தர்த்துஸ்தஸ்மாத் ஸிந்து(நூ)ரயாதி(த்ரி)வ । ஆத்மா ஸம்ரக்ஷிதஸ்ஸிஹம்மைர் வ்ருத்தி மாஸ்ரித்ய வைதஸீம் ॥ } அரும்பதம்.

அநம்ராணாம் - தன்னை வணங்காதவர்களை, ஸமுத்தர்த்து: - வேரோடு பிடுங்குகிறவனுன, தஸ்மாத் - அந்த ரகுமஹாராஜாவிடத்திலிருந்து ஸிந்துரயாதிவ - நதியின் வேகத்திலிருந்து போல், ஸிம்ஹை: - ஸிம்ஹ தேசத்தரசர்களாலே, வைதஸீம் வ்ருத்திம் - நீர்வஞ்சியின் வியாபாரத்தை அதாவது வணக்கத்தை, ஆஸ்ரித்ய - அடைந்து, ஆத்மா - (தங்கள்) சரீரமானது, ஸம்ரக்ஷித: - நன்கு ரக்ஷிக்கப்பட்டது.

(40) அஹமஸ்ய 26-வது இலக்கத்தைப் பார்க்க.

(41) யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே । அப்ராப்ய மநஸாஸஹ ।
ஆநந்த (நூ)ம் ப்ரஹ்மணோ வித்வான் । நபிபே (ஸிஹெ)
தி குதஸ்சநேதி ॥

யத: - யாதொரு பரமாத்மாவிடத்திலிருந்து, வாச: - வேதவாக்குகள், மநஸாஸஹ - மனதுடன் கூட, அப்ராப்ய - அதின் முடிவை நினைக்கக் கூடாமலும், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகின்றனவோ, ப்ரஹ்மண: - (அந்த) பரமாத்மாவினுடைய, ஆநந்தம் - ஆனந்தத்தை, வித்வான் - அறிந்தவன், குதஸ்சந - ஒரு வஸ்துவிடத்திலிருந்தும், நபிபேதி - பயப்படுகிறானில்லை.

---

39. ரகுவம்சம்-4-35. 41. தைத்-ஆன-9-1.

acharya.org

(42) பாணௌ க்ரு(ஹ்ரு)ஹீத்வா விது (ரு) ரம் ஸாத்ய கிஞ்ச மஹாயஸா: । ஜ்யோதீம்ஷ்யாதி(தி)த்யவத் ரா ஜந் குரூந் ப்ரச்சா (ஹ) தயந் ஸ்ரியா ॥ } அரும் பதம

ஹே ராஜந் - ஓ ராஜனே, மஹாயஸா: - மிக்க கீர்த்திபெற்ற கிருஷ்ணன், விதுரம் - விதுராழ்வானையும், ஸாத்யகிஞ்ச - சாத்யகி என்பவனையும், பாணௌ - கையில், க்ருஹீத்வா - பிடித்துக்கொண்டு, ஜ்யோதீம்ஷி - நக்ஷத்திரங்களை, ஆதித்யவத் - சூரியன்போல, குரூன் - குருவம்சத்தவர்களை, ஸ்ரியா - தனது காந்தியால், ப்ரச்சாதயந் - மறைத்துக்கொண்டு, (சபையில் ப்ரவேசித்தார்).

(43) ஸர்வே க்ஷயாந்தா நிசயா: பதநாந்தாஸ்ஸமுச்ச்ர(ஹ)யா: ।
ஸம்யோகா(ஹா)விப்ரயோகா(ஹா)ந்தா மரணாந்தஞ்ச ஜீவிதம் ॥

நிசய: - பணக்குவியல்கள், ஸர்வே - எல்லாம், க்ஷயாந்தா: - நாசத்தை முடிவாகவுடையன, ஸமுச்ச்ரயா: - மிகவும் உயர்ந்திருப்பதானது, பதநாந்தா: - விழுவதை முடிவாகவுடையன, ஸம்யோகா: - பிள்ளை, இஷ்டன், பார்யை, இவைகளுடைய சம்பந்தங்களும், விப்ரயோகாந்தா: - பிரிதலை முடிவாகவுடையதுகளாயிருக்கும். ஜீவிதஞ்ச - வாழ்நாளும், மரணாந்தம் - மரணத்தை முடிவாகவுடைத்தாயிருக்கிறது.

(44) ஸமஸ்தகல்யாண கு(ஹு)ணாத்மகோऽஸௌ ஸ்வஸக்திலே
ஸாத்த்ரு(ஹ்ரு)தபூதஸர்க(ஹ): । இச்சா(ஹா)க்ருஹீதாபி(ஹி)
மதோருதேஹஸ்ஸம்ஸாதி(யி)தா ஸேஷஜகத்தி(ஹி)தோऽஸௌ ॥

அஸௌ - இந்த ஈஸ்வரன், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மக: - ஸமஸ்தமான கல்யாண குணங்களை ஸ்வபாவமாகவுடையவனும், ஸ்வஸக்திலேசாத் த்ருதபூதஸர்க: - தன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தினேகதேசத்தால் தரிக்கப்பட்ட பூதஸமூகத்தையுடையவனும், அஸௌ - இந்த ஈஸ்வரன், இச்சாக்ருஹீதாபிமதோருதேஹ: - ஸ்வேச்சையால் ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளப்பட்டதும் அத்தால் அநுரூபமான ராமகிருஷ்ணாதி அனேக சரீரங்களையுடையவனும், ஸம்ஸாதிதா ஸேஷ ஜகத்தித: - தன்னால் நன்கு சாதிக்கப்பட்ட எல்லா உலகங்களுடைய நன்மையையுடையவனுமாயிருக்கிறான்.

---

42. பாரதம்-உத்-93-32. 43. ராம-அயோ-ஸ105-ச-16.
44. விஷ்ணுபு-அம்-6-அத்-5-ச-84.

acharya.org

(45) வர்ஷாயுதைர்யஸ்யகுணா ந ஶக்யா வக்தும் ஸமேதைரபி ஸர்வலோகை: । மஹாத்மநஶ்ஶங்க(ஞ்)சக்ராஸிபாணேர்விஷ்ணோர் வஸுதே(தெ)வாத்மஜஸ்ய ॥

மஹாத்மந: - மஹாத்மாவாயும், சங்கசக்ராஸிபாணே: - பாஞ்சசந்நியம் சக்கரம் வாள் இவைகளை கையில் தரித்திருப்பவனும், ஜிஷ்ணோ:- ஜயசீலனும், வஸுதேவாத்மஜஸ்ய- வஸுதேவனுக்குத்திருக்குமாரனாயவதரித்தவனுமான, விஷ்ணோ: — வ்யாபகனுமான, யஸ்ய - யாதொரு கண்ணனுடைய, குணா: - கல்யாணகுணங்கள், ஸர்வலோகை: - எல்லா ஜனங்களாலும், ஸமேதைரபி-சேர்ந்துக்கொண்டாலும், வர்ஷாயுதை: - பதினாயிரம் வருஷங்களானாலும், வக்தும் - சொல்லுவதற்கு, ந சக்யா:- எண்ணி முடியாது (முடியக்கூடியதுகளன்று).

(46) ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஸம்பந்நோ நிதே(தெ)ஶே நிரத: பிது: । தா(யா)தூநாமிவ ஶைலேந்த்ரோ (ஜூா)கு(ண)ணாநாமாகரோ மஹாந் ॥

ஜ்ஞாநவிஜ்ஞாந ஸம்பந்ந: - லௌகிக ஜ்ஞானமென்ன வைதிக ஜ்ஞானமென்ன இவைகளுடன் கூடினவனும், பிது: - தசரதனுடைய, நிதேசே - ஆக்ஞையிலே, நிரத: - மனது பற்றினவனும், தாதூநாம்- தாதுக்களுக்கு, சைலேந்த்ர இவ - ஹிமவான் போல், குணாநாம் - ஸௌலப்யாதி குணங்களுக்கு, ஆகர: - புதையல்ஸ்தானமாயிருக்கிறான் மஹான் - ஒருவராலும் அசைக்கக்கூடாத சக்தனுயுமிருக்கிறான்.

(47) தே தமூசுர்மஹாத்மாநம் பௌரஜாநபதை(தெ)ஸ்ஸஹ । ப(ப)ஹவோ ந்ருப கல்யாணகுணா: புத்ரஸ்ய ஸந்தி தே ॥

தே - அந்த அரசர்கள், பௌரஜாநபதைஸ்ஸஹ- (பண்டித பாமர வாசியற) பட்டணத்திலும் கிராமங்களிலுமுள்ளவர்களுடன் கூட, மஹாத்மாநம் - மஹா புத்திசாலியாயும், தம் - குணத்தைக் கிரஹிக்கிற தசரதனைக் குறித்து, ஊசு: - சொன்னார்கள். ஹே ந்ருப - ஓ அரசனே! தே புத்ரஸ்ய - உன் பிள்ளையான ராமனுக்கு, பஹவ: - அனேகமான, கல்யாண குணா: - மங்களகரமான குணங்கள், ஸந்தி - இருக்கின்றன.

---

45. பாரதம்-பீஷ்மபர்வணிகர்ண: 46. ராம-கி-ஸ-15-சு-20.
47, ராம-அயோ-ஸ-2-சு-26.

acharya.org

(48) ஸ்வாபாவிகாநவதி(யி)காதிஶயேஶித்ருத்வம்
நாராயண த்வயி ந ம்ருஷ்யதி வைதி(தி)கஃ கஃ।
ப்ரஹ்மா ஶிவஶ்ஶதமக(வ)ஃ பரமஃ ஸ்வராடி(டி)த்
யேதேऽபி யஸ்ய மஹிமார்ணவ விப்ருஷஸ்தே ॥

நாராயண - ஶ்ரிய:பதியே! ப்ரஹ்மா - சதுர்முகனும், சிவ: - ருத்திரனும், ஶதமக: - இந்திரனும், பரம: - ப்ரஹ்மாதிகளினும் உயர்ந்த, ஸ்வராட் - முக்தாத்மாவும், இதி - ஈஶ்வரனென ப்ரமாணங்களால் புகழப்படுகின்ற, ஏதேபி - இவர்களும், யஸ்ய - யாதொரு, தே - உன்னுடைய, மஹிமார்ணவ விப்புருஷ: - மஹாத்ம்யமாகிற ஸமுத்திரத்தினுடைய திவலைகளாயிருக்கிறார்கள், த்வயி - (ஸர்வாதிகனான) உன் பக்கல், ஸ்வாபாவிகாநவதி காதிஶயே ஶித்ருத்வம் - ஸ்வபாவ ஸித்தமாய் நிரவதிகமான அதிஶயத்தையுடையதான உபயவிபூதிஸாம்ராஜ்யத்தை, வைதிக: - வேதார்த்தத்தையறிந்த, க: - எவன், ந ம்ருஷ்யதி - பொறுதேயொழிகின்றான். (அப்படி சம்மதியாதவன் அவைதிகனுமத்தனே).

(49) யதா(யா)ஸைந்தவக(வ)னோऽநந்தரோऽபா[வா]ஹ்யஃ* க்ருத்ஸ்னோரஸக(வ)ந ஏவ। ஏவம் வா அரேऽயமாத்மா நந்தரோऽ[வா]பாஹ்யஃ க்ருத்ஸ்னஃ ப்ரஜ்ஞானக(வ)ந ஏவ ॥

யதா - எப்படி, ஸைந்தவகந: - உப்புக்கட்டியானது. அநந்தர: - வெளியிலும், அபாஹ்ய: - உள்ளேயும், க்ருத்ஸ்ந: - கீழும் மேலுமான எங்கும், ரஸகனஏவ- ரஸபூர்ணமாகயிருக்குமோ, ஏவம்வா இப்படியே, அரே - அடே! அயமாத்மா - இந்தபரமாத்மா, அநந்தர: - (பஹிரங்கமான தர்மபூதஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறது)வெளியிலும், அபாஹ்ய:- (அந்தரங்கமான ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது) உள்ளேயும், க்ருத்ஸ்ந: - எங்கும், விஜ்ஞாநகந ஏவ - ஜ்ஞானஸ்வரூபமாயிருக்கிறது. (இத்தால் தர்மதர்மிகளெல்லாம் ஞானஸ்வரூபமாயிருக்கும் என்றபடி).

(50) தமக்ரதும் பஶ்யதி வீதஶோகோ தா(யா)துஃ ப்ரஸாதா(தா)ந் மஹிமாநமீஶம்

அக்ரதும் - அவாப்தஸமஸ்த காமனைகையால் தனக்காக ஒன்றும் ஸங்கல்பிக்காதவனும், மஹிமாநம் - மஹா மஹிமையோடுகூடின, தம்

48. ஸ்தோத்ரத்னம்-11. 49. பிருஹதா-உப-6-5-23.
50 தைத்-ஸ்ரீநாராயணே-6-10.

acharya.org

ஶம் - அந்த எல்லா பொருளுக்கும் நியாமகனான பரமாத்மாவை, தாது: - பரமாத்மாவினுடைய, ப்ரஸாதாத் - நிர்ஹேதுக க்ருபையால், யதா - எப்பொழுது, பஶ்யதி - பார்க்கிறானோ, ததா - அப்பொழுது, வீதஶோக: - சோகம் நீங்கினவனாக, பவதி - ஆகிறான்.

(51) நச ஸீதா 19வது இலக்கத்தைப் பார்க்க.

(52) வ்யஸநேஷு மநுஷ்யாணாம் ப்ரு(ஶ)ஶம் ப(ப)வதி
 து:க்கி(தோ)த: । உத்ஸவேஷு ச ஸர்வேஷு பிதேவ
 பரிதுஷ்யதி ॥

மநுஷ்யாணாம் - க்ஷுத்ர புருஷர்களுக்கு, வ்யஸநேஷு - துக்கங்கள் வந்தபோது, ப்ருசம் துக்கித: பவதி - துக்கத்தையடைந்த ஜனங்களுக்கு ஒரு பங்கு துக்கமானால் இது நம் காவற்சோர்வாலே வந்ததென்றென்று அவர்களைக்காட்டிலும் இரண்டு மடங்கு துக்கத்தை அடைந்தவனாயிருக்கிறான், ஸர்வேஷு உத்ஸவேஷு - புத்ரி புத்ரன் முதலானவர்களினுற்பத்தி முதலான ஸந்தோஷ காலங்களில், பிதேவ - புத்ரோத்பத்தியாதியால் ஸந்தோஷத்தையடைந்த பிதாவானவன் போல், ப்ருசம் பரிதுஷ்யதி - மிகவும் இரண்டுபங்கு ஸந்தோஷத்தை யடைந்துகொண்டே இருக்கிறான்.

(53) அஸந்நேவ ஸ ப(ப)வதி அஸத்ப்ரஹ்மேதி வேத(த)சேத்
 அஸ்திப்ரஹ்மேதி சேத் வேத(த) ஸந்தமேநம் ததோ விது
 (து)ரிதி.

ப்ரஹ்ம - ப்ருஹ்மத்தை, அஸத் - இல்லை, இதி - என்று, வேத சேத் - அறிகிறானேயாகில், ஸ: - அவன், அஸந்நேவ பவதி - இல்லாதவனாக ஆகிறான், ப்ரஹ்ம அஸ்தி இதிவேத சேத் - ப்ரஹ்மமிருக்கிறதென்று அறிகிறானேயாகில், தத: - அக்காரணத்தினால், ஏனம் - இவனை, ஸந்தம் விது: இதி - இருக்கிறவனாக அறிகிறார்கள் என்று.

(54) மந ஏவ மநுஷ்யாணாம் காரணம் பந்த(ஹ)மோக்ஷயோ: ।
 பந்தா(யா)ய விஷயாஸங்கி [ஸ]முக்த்யை நிர்விஷயம் மந: ॥

52- ராம-அயோ-ஸ-2-ச-42. 53. தைத்-ஆன-6.
54. வி-பு-அம்-6-அ-7-ச-28.

மநுஷ்யாணும் - மநுஷ்யர்களுக்கு, ப்ந்தமோக்ஷயோ: - ஸம்ஸாரத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும், மன ஏவ- மனதுதான், காரணம் - ஹேதுவாயிருக்கிறது, விஷயாஸங்கி மந: - சப்தாதிவிஷயங்களில் பற்றுதலையுடையமனது, பந்தாய- ஸம்ஸாரத்தின் பொருட்டு ஆகும், நிர்விஷயம் மந:- சப்தாதி விஷயங்களில் பற்றுதல்நீங்கின மனது, முக்த்யை - மோக்ஷத்தின் பொருட்டாகிறது.

(55) நமஃ புரஸ்தாதத (டிய) ப்ருஷ்டதஸ்தே நமோ஽ஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ । அநந்தவீர்யாமிதவிக்ரமஸ்த்வம் ஸர்வம் ஸமாப்நோஷி ததோ஽ஸி ஸர்வ: ॥

ஹே அநந்தவீர்ய ! - ஓ அமிதமான சாமர்த்தியமுடையவரே ! புரஸ்தாத் - முன் பக்கத்திலும், ப்ருஷ்டத: - பின் பக்கத்திலும், தே - தேவரீர் பொருட்டு, நம: -நமஸ்காரம், ததா - அப்படியே, ஸர்வத ஏவ- ஸகலமான திக்குகளிலும், தே - தேவரீர் பொருட்டு, நம: அஸ்து - நமஸ்காரமாகக்கடவது, ஹே ஸர்வ - ஓ ஸர்வாத்மாவே ! அமிதவிக்ரம:- அளவிடத்தகாத பராக்கிரமத்தையுடைய, த்வம் - தேவரீர், ஸர்வம் - ஸகலத்தையும், ஸமாப்நோஷி - வியாபித்திருக்கிறீர், தத: - அதனுலே, ஸர்வ: - ஸர்வ வ்யாபகனுக, அஸி - இருக்கிறீர்.

1—1—2. மஞணகம்.

(56) யதோ வா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே । யேந ஜாதாநி ஜீவந்தி । யத்ப்ரயந்த்ய பி(ஸி)ஸம்விஶந்தி। தத்விஜிஞ்ஜாஸஸ்வ। தத்ப்ரஹ்ம ॥

யத: - எவனிடத்திலிருந்து, இமாநி - இந்த, பூதாநி - வஸ்துக்கள் ஜாயந்தே - உண்டாகின்றனவோ, யேந - எவனுல், ஜீவந்தி - பிழைக்கின்றனவோ, யத் - யாதொன்றை, ப்ரயந்தி - நாசத்தையடைந்தனவாய்க்கொண்டு, அபிஸம்விசந்தி - ப்ரலயத்திலடைகின்றனவோ, தத் - அதை, விஜிஞ்ஜாஸ்வ - அறிவாயாக, தத்-அதுதான், ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மம். என்று வருண புத்ரரான ப்ருகுவுக்குப் பிதாவான வருணன் சொன்னுன்.

(57) காமஃ க்ரோதஶ்ச லோபஶ்ச ஹர்ஷமாநமதா(தா)குணாஃ । விஷாதஶ்சாஷ்டமஃ ப்ரோக்த இத்யேதே மநஸோ மலாஃ ॥

55. ஸ்ரீதை-11-40. 56. தைத்-ப்ருகு-1.

acharya.org

காம: - (கண்ட பதார்த்தத்தை அனுபவித்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியான தசையை விளைவிக்கிற) ஆசையும், க்ரோதச்ச - கிட்டினவர்கள் பக்கல் பிறக்கும் சீற்றமும், லோபச்ச - பொருளாசையும், ஹர்ஷ - சந்தோஷமும், மாநமதா குணா: - அகங்காரமும், கொழுப்பும், குணமின்மையும், விஷாதச்ச - துக்கமும், அஷ்டம: - எட்டாவதாக, ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டது, இத்யேதே - முன்சொன்ன எட்டும், மநஸ: - மனதுக்கு, மலா: - அழுக்குகளென்று சொல்லப்பட்டன.

(58) ந ச(வ)க்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா [வா] மநஸா து விஶுத்தேந.

ஸ: - (மேற்சொன்ன) அந்த பரமாத்மா, சக்ஷுஷா - நேத்திரத்தினாலும், ந க்ருஹ்யதே - க்ரஹிக்கப்படுகிறானில்லை, விசுத்தேந - அழுக்கற்றதாயிருக்கிற, மநஸா து - மனதாலேயே, க்ருஹ்யதே - அறியப்படுகிறான்.

(59) அதா[யா]த ஆதே[ஷ]ஶோ நேதி நேதி நஹ்யேதஸ்மாதி [தி]தி நேத்யந்யத் பரமஸ்தி.

அத - பின்பு, அத: - (கீழ்ச்சொன்ன காரணங்களால்) ஆகையால், ஆதேச: - பரமாத்மாவானவன், இதி - இவ்வளவு மாத்திரமில்லை (முன் எவ்வளவு வர்ணித்தோமோ அவ்வளவு மட்டுமல்லன்) இதிந - இப்படிப்பட்ட வஸ்து வேறில்லை, ஏதஸ்மாத் - இந்த பரமாத்மாவைக்காட்டிலும், இதிநேதி - இப்படிப்பட்டவனில்லையென்று சொன்ன ப்ரகாரமாக, அந்யத்பரம் - வேறு உத்க்ருஷ்டம், நாஸ்தி - இல்லை.

(60) யமாத்மா ந வேத[த]

யம் - யாதொருவனை ஆத்மா - ஜீவாத்மாவானவன், ந வேத - அறியமாட்டானோ.

(61) யம் ப்ருதி[வி]வீ ந வேத[த]

யம்-யாதொருவனை, ப்ருதிவி-ப்ருதிவியானது, நவேத-அறியாதோ.

(62) ஆநந்தோ [ஹோ] ப்ராஹ்மேதி வ்யஜாநாத்

ப்ராஹ்ம - ப்ராஹ்மம், ஆநந்த: - ஆனந்தமானது, இதி - என்று வ்யஜாநாத் - அறிந்தார்.

---

59. பிருஹ-அ-4-ப்ராம்மணம்-6. 62. தைத்-பிருகு-6-1.

acharya.org

(63) ப்ரஹித: ப்ரதமம் [ய]நாய யாத[வ]வாநஹமாகாரயிதும் மஹீ ப்ரு[ஷ]தா । ந பரேஷு மஹௌஜஸச்ச[ஸ]லாத[ப]பகுர்வந்தி மஹிம்ஸுசா இவ ॥

ப்ரதநாய - யுத்தத்தின்பொருட்டு, யாதவாந் - யாதவர்களை, ஆகாரயிதும் - அழைப்பதற்கு, மஹீப்ருதா - அரசனால், (சிசுபாலனால்) அஹம் - நான், ப்ரஹித: - ஏவப்பட்டு வந்தேன், மஹௌஜஸ: - மஹாசூரர்கள், பரேஷு - சத்ருக்கள் விஷயங்களில், சலாத் - கபடமாக, நாபகுர்வந்தி - கெடுதல் செய்கிறார்களில்லை (என்று கண்ணனிடம் தூதன் சொல்லுவது.)

(64) ந தஸ்ய கார்யம் கரணஞ்ச வித்ய[தே] ந தத் ஸமஶ்சாப்யதி [க்ய]ஶ்ச த்ரு [ஶ்ய]தே । பராஸ்ய ஶக்திர்விவிதை (வை)வ ஶ்ரூயதே ஸ்வாபாவிகீ ஜ்ஞாநப [லக்]ரியா ச ॥

தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, காரியம் - ப்ராக்ருத சரீரமும், கரணஞ்ச - ஜ்ஞானேந்திரிய கர்மேந்திரியங்கள், ந வித்யதே - இருக்கிறதில்லை. தத்ஸம: - அந்த பரமாத்மாவோடு சமானனும், அப்யதிகஶ்ச அவனுக்கு மேலானவனும், நத்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறதில்லை, அஸ்ய - இப்படிப்பட்ட இவனுக்கு, பரா - உத்க்ருஷ்டையானதும், ஸ்வாபாவிகீ - ஸ்வதஸ்ஸித்தமான, ஶக்தி: - ஜ்ஞான சக்த்யாதிகள், விவிதைவ - அனேகப்ரகாரமாகவிருக்கிறதாகவென்று, ஶ்ரூயதே - சேழ்க்கப்படுகிறது, ஜ்ஞான பலக்ரியாச - ஜ்ஞான பலங்களின் நியமனமும், ஸ்வாபாவிகீ - ஸ்வதஸ்ஸித்தமாயிருக்கிறது.

1—1—3. இலனது.

(65) ஸ உத்தம: புருஷ: ஸ தத்ர பர்யேதி ஜக்ஷத்க்ரீடந்ரமமாண: ஸ்த்ரீபி(ர்)ர்வா யாநைர்வா ஜ்ஞாதிபி(ர்)ர்வா நோபஜநம்ஸ்மரந்நித(ம்)ம் ஶரீரம்.

ஸ: - அப்படிப்பட்டவன், உத்தம:புருஷ: - உத்தம புருஷன், ஸ: - அந்த ஜீவாத்மா, தத்ர - அந்த பரமபதத்தில், ஜக்ஷத் - ஸம்ருத்த போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டும், ஸ்த்ரீபி:க்ரீடன் - ஸ்திரீகளோடு விளையாடிக்

63. மாகம்-ஸ-16 சு-52. 64. ஶ்வேதாஶ்வதரம்.
65. சாந்தோக்யம்-8-12-3,

கொண்டும், யானைர்வா - வாஹனங்களோடும், ஜ்ஞாதிபிர்வா - ஜ்ஞாதிகளோடும், ரமமாண (ஸ்ஸந்) - ஸந்தோஷித்துக்கொண்டும், உபஜநம் - ஜன ஸமீபத்திலிருக்கிறதும், இதம் சரீரம் - இந்த சரீரத்தை, ந ஸ்மரன் - நினையாமலும், பர்யேதி - நாலு பக்கமுஞ்சஞ்சரிக்கிறான்.

(66) பதிம் விஶ்வஸ்யாத்மேஶ்வரம் ஶாஶ்வதம் ஶிவமச்யுதம்

பரமாத்மாவானவன், விஶ்வஸ்ய - லோகத்துக்கு, சேஷியும், ஆத்மேஶ்வரம் - ஜீவாத்மாக்களுக்கீஶ்வரனையும், ஶாஶ்வதம் - நித்யனையும், ஶிவம் - மங்களாகரனையும், அச்யுதம் - ஆஶ்ரிதர்களை கைவிடாதவனாகவுமிருக்கிறான்.

(67) யச்ச கிஞ்சித் ஜகத்யஸ்மின் த்ரு(த்ரு)ஶ்யதே ஶ்ரூயதே
ஃபி வா । அந்தர்பஹிஶ்ச தத்ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஃ
ஸ்தி(ஷ்டி)தஃ ॥

அஸ்மின் ஜகதி - இந்த உலகத்தில், யச்சகிஞ்சித் - யாதொன்று த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறதோ, ஶ்ரூயதேபிவா - கேட்கப்படுகிறதோ தத்ஸர்வம் - அந்த எல்லாப்பொருளையும், அந்த: - உள்ளேயும், பஹிஶ்ச - வெளியிலேயும், வ்யாப்ய - நிறைந்து, நாராயண: - நாராயணனைவன், ஸ்தித: - இருக்கிறான்.

(68) தத் ஸ்ருஷ்ட்வா । ததே(தே)வாநுப்ராவிஶத் । தத(த)நு
ப்ரவிஶ்ய । ஸச்ச த்யச்சாப(ப)வத்.

தத் - அதை, ஸ்ருஷ்ட்வா - படைத்து ததேவாநுப்ராவிஶத் - அவற்றுள் அநு ப்ரவேஶித்தார், ததநுப்ரவிஶ்ய - அதை அநுப்ரவேஶித்து, ஸச்ச - சேதனமாயும், த்யச்ச - அசேதனமாயும், அபவத் - ஆனார்.

(69) அந்தஃ ப்ரவிஷ்டஶ்ஶாஸ்தா ஜநாநாம் ஸர்வாத்மா

ஜநாநாம் - எல்லா சேதனர்களுடைய, அந்த:ப்ரவிஷ்ட: - உள்ளே வியாபித்து, ஶாஸ்தா - நியாமகனையும், ஸர்வாத்மா - சேதனா சேதனங்களுக்கு ஆத்மாவாயுமிரா நின்றான்.

(70) த்வா ஸுபர்ணா ஸயுஜா ஸகா(கா)யா ஸமாநம் வ்ருக்ஷம்
பரிஷஸ்வஜாதே । தயோரந்யஃ பிப்பலம் ஸ்வாத்வத்த்யநஶ்நந்
நந்யோ அபிசாகஶீதி ॥

66. 67. தைத்-நாரா-11-8. 68. தைத்-ஆன-6. 69. தைத்.
70. ருக்வேதம்.

4

acharya.org

(ஸ்ரீவேஶ்வரர்கள்) ஸுபர்ணு - நல்ல ஜ்ஞான ரூபமான சிறகையுடையவர்களாயும், ஸயுஜா - ஒருவருக்கொருவர் ஸமானர்களாயும், ஸகாயா - சேஷ சேஷி ரூபமான பாந்தவ்யமுடையவர்களாயுங்கொண்டு, ஸமானம் வ்ருக்ஷம் - ஒரு சரீரத்தை, பரிஷஸ்வஜாதே - பற்றிக்கிடக்கிறார்கள், தயோ: - அந்த ஸ்ரீவேஶ்வரர்களுக்குள் அந்ய:- ஜீவனானவன் பிப்பலம் - கர்மபலத்தை, ஸ்வாது அத்தி - இனிமையாய் புஜிக்கிறான், அந்ய: - வேறான ஈஶ்வரன் அநஶ்நந் -(கர்மபலத்தை) புஜியாமல், அபிசாகஶீதி - மிகவும் பிரகாசிக்கிறான்.

(71) கிந்நு ஸ்யாச்சித்தமோஹோऽயம் பவேத் வாதக(ம)திஸ்த்வியம் । உந்மாத(ஜ)ஜோ விகாரோ வா ஸ்யாதி(தி)யம் ம்ருக(ம)த்ருஷ்ணிகா ॥

அயம் - இது, சித்தமோஹ: - சித்த ப்ரமையாக, ஸ்யாத்வா - ஆயிற்றோ, இயம் - இது, வாதகதி: - வாத தாதுவின் விகாரமாக, பவேத்வா - ஆயிற்றோ, உந்மாதஜ: - பைத்தியத்தினாலுண்டான, விகாரோவா - விகாரமோ, இயம் - இது, ம்ருகத்ருஷ்ணிகா - கானல்நீராக, ஸ்யாத் கிம் நு - ஆயிற்று என்ன?

(72) சத்ருக்நஞ்சாப்ரவீத்ஹ்ருஷ்ட ஸ்தாநமாத்யாம்ஶ்ச ஸர்வஶ: । மந்யே ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம தம் தேஶம் பரத்வாஜோऽயமப்ர(வீ)வீத் ॥

ஹ்ருஷ்ட: -ஸந்தோஷமடைந்த பரதன், சத்ருக்நஞ்ச - சத்ருக்நனையும், தாந மாத்யாந் - அந்த மந்திரிகளையும் பார்த்து, ஸர்வஶ: - எல்லா விதத்திலும், அப்ரவீத் - சொன்னான், பரத்வாஜ: - பரத்வாஜ பகவான், யம் தேசம் -யாதொரு தேசத்தை, அப்ரவீத்-சொன்னாரோ, தம் தேசம்-அந்தபரதேசத்தை, ப்ராப்தாஸ்ஸ்ம-அடைந்தோம் (என்று) மந்யே - சங்கிக்கிறேன்.

(73) கச்சிந்ந து(ஷ்டோ)ஷ்டோ வ்ரஜஸி ராமஸ்யாக்லிஷ்டகர்மண: । இயம் தே மஹதீ ஶங்கா ஹ்ருதயே ஜநயதீவ மே ॥

அக்லிஷ்ட கர்மண: ராமஸ்ய - வருத்தமின்றிக் கார்யம் செய்கிற ராமனுக்கு, ந துஷ்ட: - கெட்ட நினைவில்லாதவனாக, வ்ரஜஸி கச்சித் - போகிறாயோ? (துஷ்ட: - கெட்ட நினைவுடையனாக, ந வ்ரஜஸி கச்சித் - போகிறாயில்லை,) தே - உன்னுடைய, இயம் - இந்த, மஹதீ - பெரி

71. ராமா-ஸு-ஸ-34-ச-23. 72. ராமா-அயோ-ஸ-99-ச-8-9
73. ராமா-அயோ-ஸ-85-ச-7.

acharya.org

தான, சேநா - சேனையானது, மே ஸம்சயம் - எனக்கு ஸந்தேஹத்தை, ஜநயதீவ - உண்டுபண்ணுவது போலிருக்கிறது.

(74) க்வ தே ராமேண ஸம்ஸர்க்க:(ம்ரு:) கதம்(யூ) ஜாநாஸி லக்ஷ்மணம் । வாநராணாம் நராணாஞ்ச கத(ம)மாஸீத் ஸமாக(ம)ம: ॥

ராமேண - ராமனோடு, தே - உனக்கு, ஸம்ஸர்க: க்வ - சம்பந்தமெங்குண்டாச்சுது, லக்ஷ்மணம் - லக்ஷ்மணனை, கதம் - எப்படி, ஜாநாஸி - அறிகிறாய், வாநராணாம் - குரங்குகளுக்கும், நராணாம் ச - மனிதர்களுக்கும், ஸமாகம: - சேர்க்கை, கதம் - எப்படி, ஆஸீத் - ஆயிற்று.

(75) ஸர்வர்க்ஷஹரிஸங்கா(ஙா)நாம் ஸுக்ரீ(ஸ்ரீ)வமகரோத்பதிம் ராம ஸுக்ரீ(ஸ்ரீ)வ யோரைக்யம் தேவ்யேவம் ஸமஜாயத ॥

ஸர்வர்க்ஷ ஹரிஸங்காநாம் - ஸமஸ்தமான கரடி வானரம் முதலிய ஸமூகத்திற்கு, ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை, பதிம் - எஜமானனாக, அகரோத் - செய்தார், ராம ஸுக்ரீவயோ: - ராம ஸுக்ரீவனுக்கு, எவம் - இந்தமாதிரி, ஐக்யம் - சிநேகிதமானது, ஸமஜாயத - உண்டாயிற்று.

1-1-4 நாமவன்.

(76) ஸர்வம் க(வ)ல்வித(ஷ)ம் ப்ராஹ்ம தஜ்ஜலாநிதி ஶாந்த உபாஸீத அத(ய)க(வ)லு க்ரதுமய: புருஷ: யதா (யா) க்ரதுரஸ்மில்லோகே புருஷோ ப(ஶ)வதி ததே (ய) த: ப்ரேத்ய ப(ஶ)வதி ॥

தஜ்ஜலாந் - பிரம்மத்திலிருந்துண்டானதாலும், பிரஹ்மத்தினிடத்தில் லயிப்பதாலும், பிரஹ்மத்துக்கு நியாம்யமாயிருப்பதாலும், இதம் ஸர்வம் - இந்த (காணப்படுகிற) ஸ்தூல சதசித் விஶிஷ்டமானவையெல்லாம், ப்ரஹ்ம கலு - ஸூக்ஷ்ம சிதசித் விஶிஷ்ட ப்ரஹ்மமல்லவா, இதி-என்று, ஶாந்த: - சாந்தனாயிருந்துகொண்டு, உபாஸீத - உபாஸிக்கக்கடவன், புருஷ: - புருஷன், அஸ்மின் லோகே - இந்த லோகத்தில், யதாக்ரது: - எவ்விதம் உபாஸனத்தையுடையவனாக, பவதி - ஆகிறானோ, ததா - அப்படியே, இத: ப்ரேத்ய-இவ்விடத்தினின்று மங்கு சென்று, பவதி - ஆகிறான், அதகலு - ஆகையினால், புருஷ: -புருஷன், க்ரதுமய: - உபாஸனத்தைப் பிரதானமாகவுடையவன்.

---

74. ராமா-ஸு-ஸ-35-சு-2. 75. ராமா-ஸு-ஸ-35-சு-31, 32.
76. சாந்தோக்யம்—3-4.

acharya.org

(77) ஸய ஏஷோऽணிமைததா(டா)த்ம்யமித(டி)ம் ஸர்வம் தத் ஸத்யம் ஸ ஆத்மா தத்த்வமஸி ஶ்வேதகேதோ ॥

ஸய ஏஷ: - இப்படி ஸச்சப்தத்தினால் சொல்லப்பட்டவன், அணிமா - அணுபதார்த்தம் போல் அறியமுடியாதவன், (ப்ரமாணாந்தர கோசரனென்றபடி) இதம் ஸர்வம் - இதோ காணப்படுகிறவையெல்லாம், ஐததாத்ம்யம் - ப்ரஹ்மத்துக்குச் சரீரமாயிருப்பதால் ப்ரஹ்மத்தினுடையதுதான், தத் ஸத்யம் - (நான் சொல்லுகிற) அது ஸத்யம், ஸ ஆத்மா - அந்தப்ரஹ்மமே உனக்கு அந்தராத்மாவாயிருக்கிறது, தத்த்வமஸி - அந்த ப்ரஹ்மம் நீயாகவிருக்கிறாய், ஶ்வேதகேதோ - ஶ்வேதகேதுவே என்று தகப்பனார் சொன்னார்.

1-1-5. அவரவர்.

(78) ந ஸம்பதா(டா)ம் ஸமாஹாரே விபதா(டா)ம் விநிவர்தநே। ஸமர்த்தோ(யெ-ரா)த்ரு(டூ)ஶ்யதே கஶ்சித் தம் விநா புருஷோத்தமம் ॥

ஸம்பதாம் - திரவிய சம்பத்துக்களுடைய, ஸமாஹாரே - சேர்க்கும் விஷயத்திலும், விபதாம் - ஆபத்துக்களுடைய, விநிவர்தநே - போக்கடிப்பதிலும், தம் - அந்த, புருஷோத்தமம் விநா - புருஷ ஶ்ரேஷ்டனை ஈஶ்வரனை விட, கஶ்சித் - ஒருவனும், ஸமர்த்த: - ஸமர்த்தனாக ந த்ருஶ்யதே - காணப்படுகிறதில்லை.

(79) நஹி பாலனஸாமர்த்ய்ம் ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்। ஸ்திதௌ(யு)ஸ்திதம் மஹாத்மாநம் ப(ப)வத்யந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥

ஸ்திதௌ - ரக்ஷணகார்யத்தில், ஸ்திதம் - நிலைநின்றவரும், ஸர்வேஶ்வரம் - ஸமஸ்தமானவர்களுக்கு ஈஶ்வரனும், மஹாத்மாநம் - மஹாத்மாவாயுமிருக்கிற, ஹரிம் ருதே - விஷ்ணுவைத்தவிர, அந்யஸ்ய - வேறு, கஸ்யசித் - ஒருவருக்கும், பாலன ஸாமர்த்யம் - காப்பாற்றும் திறமையானது, ந பவதிஹி - இல்லை என்பது ப்ரஸித்தம்.

(80) யத் வேதாதௌ(டாடௌ)ஸ்வர: ப்ரோக்தோ வேதா[டா]ந்தே ச ப்ரதிஷ்டித:। தஸ்ய ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய ய: பரஸ்ஸ மஹேஶ்வர: ॥

77. சாந்-உப-6-12. 79.வி-பு-அம்1-அ-22-சு-19. 80.தைத்-நாரா-6-10

யத் ஸ்வர: - யாதொரு ப்ரணவமானது, வேதாதௌ - வேதத்தின் ஆதியில், ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டதோ, வேதாந்தேச - வேதத்தின் முடிவிலும், ப்ரதிஷ்டித: - ஸ்திரமாய்ச் சொல்லப்பட்டதோ, ப்ரக்ருதிலீநஸ்ய - ப்ரணவத்திற்குக் காரணமான அகாரத்திலேயடங்கியிருக்கிற, தஸ்ய - அந்த ப்ரணவத்திற்கு அதாவது அகாரத்திற்கு, ய: - யாதொரு ஸ்ரீமந் நாராயணன், பர: - பொருளோ, ஸ: - அந்தப்படி அகாரவாச்யனான ஸ்ரீமந் நாராயணனே, மஹேஶ்வர: - பரமைஶ்வர்யத்தோடு கூடினவன்.

(81) அஞ்சலிஃ பரமா முத்ரா[டு்ரா]க்ஷிப்ரம்தே[தெ]வப்ரஸாதிநீ

அஞ்சலி: - கைகூப்புகை, பரமா - ஶ்லாக்யமான, முத்ரா - அடையாள முத்திரையாயிருக்கிறது, க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரம், தேவப்ரஸாதிநீ - ஸ்வாமினை க்ருபை செய்விக்கத்தக்கதாயிருக்கிறது.

(82) க்ருதாபராதஸ்ய ஹி தே நாந்யத் பஶ்யாம்யஹம் க்ஷமம் ।
அந்தரேணாஞ்ஜலிம் ப(வ)த்வா லக்ஷ்மணஸ்ய ப்ரஸாத(ந)நாத்

க்ருதாபராதஸ்ய - புத்திபூர்வமாய் அபராதம் செய்த, தே -(லக்ஷ்மணனை) உமக்கு, அஞ்ஜலிம் - கைகூப்புகையை, பத்வா - செய்து லக்ஷ்மணஸ்ய - இளைய பெருமாளுடைய, ப்ரஸாதநாத் அந்தரேண - அநுக்ரஹத்தைத்தவிர, அந்யத் - வேறு, க்ஷமம் - பரிஹாரம் செய்கிற ஸாதனம், அஹம் ந பஶ்யாமி - நான் காண்கிறேனில்லை, ஹி - இது நிச்சயம்.

(83) யச்ஶீலஃ ஸ்வாமீ தச்ஶீலோதா(டா)ஸஃ [அரும்பதம்]

ஸ்வாமீ - லோகத்தையுடைய ஸ்வாமியானவர், யச்சீல: - எப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையவரோ, தாஸ: - தாஸனும்: தச்சீல: - அப்படிப்பட்ட ஸ்வபாவத்தையுடையனாயிருப்பன்.

(84) பதிம் விஶ்வஸ்ய 66-வது இலக்கத்தைக்காண்க.

1-1-6. நின்றனர்.

(85) அருணயா பிங்கா(ங்கா)க்ஷ்யா ஸோமங்க்ரீணாதி.

அருணயா - சிவந்ததாயும், பிங்காக்ஷ்யா - பொன்னிறமான கண்களையுடையதாயுமான ஒரு வயதுள்ள பசுவினாலே, ஸோமம் க்ரீணாதி - ஸோமலதையை க்ரயத்துக்கு வாங்கக்கடவன்.

81. பாரத்வாஜ ஸம்ஹிதை. 82. ராமா-கி-ஸ-32-சு-17. 85. யஜுர்வேதம் கா-6-ப்ர1-ப-45.

acharya.org

1-1-7. திடவிசும்பு.

(86) அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்ய நாமரூபே வ்யாகரவாணி ।

அநேந - இந்த, ஜீவேந ஆத்மநா - ஜீவசரீரகனான என்னால், அநுப்ரவிஶ்ய - அந்தர்யாமியாய்ப் பிரவேசித்து, நாமரூபே-நாமரூபங்களை, வ்யாகரவாணி - பண்ணக்கடவேனென்று

(87) அந்தஃ ப்ரவிஷ்டஃ 69_வது இலக்கத்தைப்பார்க்க.

(88) ஆத்மந ஆகாசஸ்ஸம்பூதஃ

ஆத்மந: - ப்ரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து, ஆகாச: - ஆகாயமானது, ஸம்பூத: - உண்டாயிற்று.

(89) சத்வார்யேவ பூ(ஹ-மி)தாநி.

பூதானி - (காரணமான) பூதங்கள், சத்வார்யேவ - பூமி, ஜலம், அக்னி, வாயு, ஆகிய நான்குகள் தான்.

(90) ஬ஹுஸ்யாம் ப்ரஜாயேயேதி.

பஹு - தேவமனுஷ்யாதி ரூபேண அநேகமாக, ஸ்யாம் - ஆகக்கடவேன், (வ்யஷ்டி ஸ்ருஷ்டி) அதற்காக ப்ரஜாயேய - ஆகாசாதிகளை உண்டாக்கக்கடவேன். (ஸமஷ்டி ஸ்ருஷ்டி) இதி - என்று, அகாமயத - சங்கல்பித்தான்)

1-1-8. சுடர்அறி வருநிலை.

(91) அக்ஷரமம்ப(வ)ராந்ததரு(யு)தேஃ

அம்பராந்தத்ருதே: - ஆகாசத்துக்குக்காரணமாகிய மூலப்ரக்ருதியைத்தரிக்கையால், அக்ஷரம் - அக்ஷரமென்று சொல்லப்பட்டவன் பரமாத்மாவே.

(92) கஸ்மின்னு க(வ)ல்வாகாஶ ஓதஶ்சப்ரோதஶ்ச

கஸ்மின் - எதிலே, ஆகாஶ: - மூலப்ரக்ருதியானது, ஓதஶ்ச - ஓதரூபமாயும், குறும்பாவாகவும், ப்ரோதஶ்ச - ப்ரோதரூபமாயும் நெடும்பாவாகவுமிருக்கிறதோ.

---

86. சாந்-உப-6-3. 88. தைத்-ஆன-1. 89. பார்ஹஸ்பத்யஸூத்ரம். 90. தைத்-ஆன-6. 91. பிரம்மஸூத்ரம்-1-3-9. 92. பிருஹதா-5-8.

acharya.org

(93) யஸ்ய ப்ரஹ்ம ச க்ஷத்ரஞ்ச உபே(ஹே)ப(ப)வத ஓத(த)ந:
ம்ருத்யுர்யஸ்யோபஸேசநம் க இத்தா(த்தா)வேத(த)யத்ர ஸ: ॥

யஸ்ய - யாவனொருவனுக்கு, ப்ரஹ்மச - பிராம்மண ஜாதியும், க்ஷத்ரம் ச - க்ஷத்திரிய ஜாதியும், உபே - இந்த இரண்டும் (இந்த ஜகத்தெல்லாம்) ஓதந: பவத: - போஜனமாக ஆகிறதோ, யஸ்ய - யாவனொருவனுக்கு, ம்ருத்யு: - யமனானவன், உபஸேசனம் - உபஸேசனமோ (உபஸேசனமாவது—தானும் சாப்பிட்டதாய்க்கொண்டு மற்றவைகளையும் புஜிக்கச் செய்கிற வஸ்து, அது தயிர் முதலியவைகள்.) ஸ: - அவன், யத்ர - எந்த மஹிமையிலிருக்கிறானோ, அந்த மஹிமையை, இத்தா - இப்படியென்று, க: வேத - யார் அறிவான்.

(94) பர: பராணாம் பரம: பரமாத்மாத்மஸம் ஸ்தி(ஸ்தி)த: ।
ரூபவர்ணாதி(தி)நிர்தேஶவிஶேஷண விவர்ஜித: ॥

பராணாம் - உத்க்ருஷ்டரான ப்ரஹ்மருத்ரர்களுக்கு, பர: - வேறானவனும், பரம: - உத்க்ருஷ்டனும், ஆத்மஸம்ஸ்தித: - தனக்குத்தானே யாதாரமாயிருப்பவனுமான, பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவன், ரூபவர்ணாதிநிர்தேஶ - வெளுப்பு முதலான ரூபமென்ன, ப்ராஹ்மணாதி வர்ணமென்ன, விசேஷண விவர்ஜித: - இவைகளாலுண்டாகிற விசேஷணங்களில்லாதவனாயிருக்கிறான்.

(95) விஷ்ணுராத்மா பக(ஹ)வதோ ஹவஸ்யாமிததேஜஸ: ।
தஸ்மாத் த நுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம் ஸ விஷேஹே மஹேஶ்வர: ॥

அமிததேஜஸ: - அளவிடக்கூடாத பராக்ரமத்தையுடையவனும், பகவத: - பூஜ்யனுமாயிருக்கிற, பவஸ்ய - சிவனுக்கு, விஷ்ணு: - ஸர்வவ்யாபியான விஷ்ணுவானவர், ஆத்மா - அந்தராத்மாவாயிருக்கிறார், தஸ்மாத் - அப்படி விஷ்ணு சிவனுக்கந்தராத்மாவாயிருப்பதினாலே, ஸமஹேஶ்வர: - அந்த சிவன், தநுர்ஜ்யாஸம்ஸ்பர்ஶம் - (த்ரிபுராஸுர ஸம்ஹாரகாலத்தில்) வில்லே வளைத்து நாண் கயிற்றைக்கட்டுகிற அந்த ஸம்பர்தத்தை, விஷேஹே - மிகவும் பொறுத்துக்கொண்டான்.

(96) யோப்ர(ப்ர)ஹ்மாணம் விததா(தா)தி பூர்வம் யோவை
வேதா(தா)ம்ஶ்ச ப்ரஹிணோதி தஸ்மை

93. கடவல்லி-1-2. 94. வி-பு-அம்-1-அ-2-ச-10. 95. பாரதம் கர்ணபர்வம். 96. ச்வேதாஶ்வதாரம்.

acharya.org

ய: - எந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன், பூர்வம் - உலகங்களை ஸ்ருஷ்டிபண்ணுவதற்கு முன்னே, ப்ரஹ்மாணம் - நான்முகனை, விததாதி - ஸ்ருஷ்டித்தாரோ, ய: - எவன் அந்த ஸ்ரீமன் நாராயணன் தானே, தஸ்மை - அந்த நான்முகனுக்கு, வேதான் ச - வேதங்களையும், ப்ரஹிணோதி - உபதேசம் செய்தாரோ.

(97) ஏதௌ த்வௌ(ஆ) விபுத(வ)ஶ்ரேஷ்டௌ ப்ர ஸாத(ஓ)க்ரோத(ய)ஜௌ ஸ்ம்ருதௌ । ததாத(ஓ)ர்ஶித பந்தா(வா)நௌ ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ ॥

விபுதஶ்ரேஷ்டௌ - தேவர்களுக்குள் ச்ரேஷ்டர்களாயும், ப்ரஸாதக்ரோதஜௌ - அந்த நாராயணனுடைய அநுக்கிரஹத்தாலும் கோபத்தாலுமுண்டானவர்களாயிருக்கிற, ஏதௌத்வௌ - இந்த ப்ரஹ்மா சிவன் என்ற இரண்டுபேர்களும், ததாதர்சித பந்தானௌ - அந்த நாராயணனால் நன்கு காண்பிக்கப்பட்ட ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹார மார்க்கத்தையுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரகாரகௌ - ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரங்களைச் செய்கிறார்களென்று, ஸ்ம்ருதௌ - ஸ்ம்ருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

(98) ப்ரதீதிஶ்சேத்(தி)ஷ்டா ந நிகி(லி)லநிஷேதோ (யோ) யதி(தி) ந கோ நிஷேத்தா(ஸா)ऽதோ நேஷ்டோ நிருபதி(யி) நிஷேதஸ்ஸது(ஓ)பதௌ(ய) । நிஷேதே(ய)ऽந்யத் ஸித்யேத் வரத(ஓ)க(ஓ)டபங்கே [ஸஜ்ஜெ] ஸகலவத் ப்ரமா ணாந்யே பக்ஷே ஶ்ருதிரபி மதேऽஸ்மிந் விஜயதாம் ॥ (அ-ம்)

ப்ரதீதி: - எல்லாமில்லையென்ற ஜ்ஞானமானது, இஷ்டாசேத் - ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டதாகில், நிகிலநிஷேத: - எல்லா வஸ்துக்களுடைய இல்லாமையானது, ந - ஸித்திக்காது, (இஷ்டா) ந யதி - நீர்ச்சொன்ன ஜ்ஞானமங்கீகரிக்கப்பட்டாவிட்டால், நிஷேத்தா க: - நிஷேதிக்கிறவன் எவன்? அத: - ஆதலால், நிருபதிநிஷேத: - வெறுமனே இல்லையென்ற நிஷேதமானது, இஷ்டோந - ஒப்புக்கொள்ளப்படுமதன்று, ஸதுபதௌ - உபாதியுடைத்தான, நிஷேதே - இங்கு இல்லையென்ற நிஷேதத்தில், கடபங்கே - குடமுடைந்தபோது, சகலவத் - சிறுதுண்டுகள் போல், அந்யத் - வேறொன்று ஸித்யேத் - ஸித்திக்கும், வரத - வரதராஜனே! அஸ்மின் மதே - இந்த புத்த சம்பந்தியான

97. பாரதம்-சாந்தி-169.

நாலு மதத்திலும் வைத்துக்கொண்டு, ப்ரமா ஞ்யே - ஜ்ஞானமுமில்லையென்ற, பக்ஷே - பக்ஷத்திலும் (மாத்யமிக மதத்திலும்) ஶ்ருதிரபி - வேதமும், விஜயதாம் - உத்க்ருஷ்ட ப்ரமாணமாகக்கடவது.

[99] ஸர்வதா ஸது[தூ]பாயாநாம் வாத[த]மார்க: ப்ரவர்த்ததே । அதி[பி]காரோऽநுபாயத்வாந்ந வாதே[தே] ஶூந்ய வாதி[தி]ந: ॥ } அரும் பதம்

வாதமார்க: - வாதஞ்செய்கிற வழியானது, ஸர்வதா - எப்போதும், ஸதுபாயாநாம் - நல்ல உபாயத்தோடு கூடினவைகளுக்குத் தான், ப்ரவர்த்ததே - ப்ரவ்ருத்திக்கிறது, ஶூந்யவாதிந: - ஒன்றுமில்லையென்கிற ஸர்வ ஶூந்யவாதிக்கு, அநுபாயத்வாத் - உபாயமில்லாமையால், வாதே - வாதஞ்செய்வதில், அதிகாரோ ந - அதிகாரமில்லை.

1-1-10-பரந்ததண்பரவை.

[100] ஏஷம ஆத்மாந்தர்ஹ்ருத[த]யே ஜ்யாயாந்ப்ருதி[பி]வ்யா: ।

ஏஷ ஆத்மா - இந்த பரமாத்வானது, மே அந்தர்ஹ்ருதயே - என்னுடைய ஹ்ருதயத்திலிருந்தாலும், ப்ருதிவ்யா: - பூமியைக் காட்டிலும், ஜ்யாயான் - பெரியது.

1-1-11. கரவிசுய்பொரி.

[101] அத்ர க்ருதா: [ஶ்ரூ:] பததி ।

அத்ர - இங்கு, க்ரத்ர: - கழு, பததி - விழுகிறது.

[102] ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய ராமஸ்ய வால்மீகிர்பக[ஹ]வாந் ருஷி: ।
சகார சரிதம் க்ருத்ஸநம் விசித்ரபத[த]மாத்மவாந்.

பகவான் - நல்ல ஜ்ஞானமுடையவரும், ஆத்மவான் - வல்லமையுடையவரும், ருஷி: - ருஷியுமான, வால்மீகி: - வால்மீகியென்பவர், ப்ராப்தராஜ்யஸ்ய - அடையப்பட்ட ராஜ்யத்தையுடையவராயிருக்கும்போது, ராமஸ்ய - அழகாலே துவக்கவல்ல பெருமாளுடைய, க்ருத்ஸ்நம் - ஸமஸ்தமான, சரிதம் - சரித்திரத்தை, விசித்ரபதம் - பலவித சப்தங்களுக்கு ஸ்தானமாக, சகார - செய்தார்.

100, சாந்-உப-3-14. 102. ஸ்ரீரா-பா-ஸ-4-ச-1.

[103] பாட்யே[ஞ்யெ]கே[மெ]யேச மதுரம் ப்ரமாணை ஸ்த்ரிபி[ஷி]ரந்விதம் । ஜாதிபிஸ்ஸப்த பிர்ப[ஷிபை:]த்தம் [ஸ்ம்] தந்த்ரீலய ஸமந்விதம் ॥

பாட்யே - பாடத்திலும், கேயேச - கானத்திலும், மதுரம் - கேழ்க்க இனிப்பாயும், த்ரிபி: - மூன்றுகளான, (த்ருதம், மத்ய, விளம்பம்) என்ற, ப்ரமாணை: - ப்ரமாணங்களோடு, அன்விதம் - கூடினதாயும், ஸப்தபி: - ஏழுகளான, ஜாதிபி: - ஷட்ஜம், ரிஷபம், காந்தாரம், மத்யமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிஷாதம் என்ற ஜாதிகளால், பத்தம் - கட்டப்பட்டதும், தந்த்ரீலய ஸமந்விதம் - வீணையின் தந்திகளோடும், வேணு ம்ருதங்காதி தாளங்களோடும் ஒன்றாய் முடிவதோடு கூடியிருப்பதுமான காவ்யத்தைப் பாடினார்கள்.

[104] பாதபத்தோ[டிவஷெஸா]க்ஷரஸமஸ் தந்திரீலய ஸமந்வித: । ஶோகார்தஸ்ய ப்ருவ்ருத்தோ மே ஶ்லோகோ பவது நாந்யதா ॥

ஶோகார்த்தஸ்ய - அன்றில் பக்ஷியின் துக்கத்தால் பீடிக்கப்பட்ட, மே-என்னிடமிருந்து, ப்ரவ்ருத்த: - உண்டாயிருக்கிற இந்தஸந்தர்ப்பமானது, பாதபத்த: - நான்கு பாதங்களோடு கூடினதும், அக்ஷரஸம: - ஒவ்வொன்றும் அக்ஷரத்தால் ஸமமாயும், தந்த்ரீலய ஸமந்வித: - தந்திகளோடும் தாளங்களோடு கூடினதாயுமிருக்கிறது. ச்லோக: பவது - ச்லோகமாகக்கடவது, நாந்யதா - வேறுவிதமாக வேண்டா.

[105] தஸ்ய புத்தி[வசுஸி]ரியம் ஜாதா வால்மீகேர்பா [ஹா] விதாத்மந:। காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸநம் ஶ்லோகைஶ்(?)[ஞா]ஶை: கரவாண்யஹம் ॥

பாவிதாத்மந: - பரமாத்மாவை சிந்தித்தவனான, தஸ்யவால்மீகே:- அந்த வால்மீகிக்கு, இயம் புத்தி: - இந்த புத்தியானது, ஜாதா - உண்டாயிற்று, அஹம் - நான், ஈத்ருஶை: - இப்படிப்பட்ட ச்லோகங்களால் க்ருத்ஸநம் - ஸமஸ்தமான, ராமாயணம் காவ்யம் - ராமாயணமென்கிற காவ்யத்தை, கரவாணி - செய்யக்கடவேன்.

முதற்பத்தில் முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

103. ஸ்ரீரா-பா-ஸ-4-சு-8. 104. ஸ்ரீரா-பா-ஸ-2-சு-18.
105. ஸ்ரீரா-பா-ஸ-2-சு-41.

acharya.org

முதற்பத்து இரண்டாம் திருவாய்மொழி.

[106] உபயபரிகர்மித ஸ்வாந்தஸ்யை காந்திகாத்யந்திகபக்தி யோகை[கெ]கலப்ய: [ஹ்ய:]

உபயபரிகர்மித ஸ்வாந்தஸ்ய - கர்ம ஜ்ஞானங்களிரண்டாலும், அலங்கரிக்கப்பட்டஸ்வாந்தக்காரனுக்கு, ஏகாந்தி காத்யந்திகபக்தியோகைகலப்ய: - ஒரு விஷயத்தில் நியதமாயிருப்பதாய் நித்யமாயிருக்கிற பக்தியோகமொன்றாலும் அடையத்தக்கவனாயிருக்கிறான் ஈச்வரன்.

[107] நாஸம்வத்ஸரவாஸினே ப்ரப்ரூ[ஸ்ரு ஏ]யாத் ।

அஸம்வத்ஸரவாஸிநே - ஒரு வருஷம் குருகுலவாசம் செய்யாத சிஷ்யனுக்கு, ந ப்ரப்ரூயாத் - நன்கு சொல்லக்கடவனல்லன்.

108] மச்சித்தா மத்கதப்ராணா போதயந்த: பரஸ்பரம் ।
கதயந்தச்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச ॥

மச்சித்தா: - என் விஷயத்தில் மனமுடையவர்களாயும், மத்கதப்ராணா: - ப்ராணன்களை என்னிடத்தில் வைத்தவர்களாயும், மாம் - என்னை, பரஸ்பரம் - ஒருவர்க்கொருவர், போதயந்த: - தாங்களநுபவித்த என் குணங்களைச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறவர்களாயும், கதயந்த: ச - கீர்த்தனஞ்செய்கிறவர்களாயும், நித்யம் - எப்போதும், துஷ்யந்தி ச - என் குணங்களைச் சொல்லுவதினால் ஸந்தோஷத்தையடைகிறார்கள், ரமந்தி ச - கேட்கிறதினால் அதிகமான ப்ரீதியுடன் ஆனந்தமடைகிறார்கள்.

[109] ஸோऽஹம் பருஷிதஸ்தேந தாஸவச்சாவமாநித: ।
த்யக்த்வா புத்ராம்ச்ச தாராம்ச்ச ராகவம் சரணங்கத: ॥

ஸோஹம் - ராவணனுக்கு ஹிதத்தைச்சொன்ன தாஸபூதனான நான், தேந - அந்த ராவணனாலே, பருஷித: - கடினமான வார்த்தை சொல்லப்பட்டவனும், தாஸவச்ச - தன் வேலைக்காரன்போல், அவமாநித: - அவமானஞ்செய்யப்பட்டவனுமானேன், (ஆகையாலே) புத்ரான் ச - குழந்தைகளையும், தாரான் ச - பெண்டீரையும், த்யக்த்வா - விட்டுவிட்டு, ராகவம் - பெருமாளை, சரணங்கத: - ரக்ஷகமாக அடைந்தேன்.

---

106. ஆத்மஸித்தி, 108. ஸ்ரீகீதை-10-9.
109. ராமா- யு-17-14.

acharya.org

(110) பரித்யக்தா மயா லங்கா மித்ராணி ச தநாநி ச ।
பவத்கதம் மே ராஜ்யஞ்ச ஜீவிதஞ்ச ஸுகாநி ச ॥

மயா - என்னால், லங்கா - லங்கையும், பரித்யக்தா - விடப்பட்டது, மித்ராணிச - இஷ்டர்களும், தநாநிச - செல்வங்களும், மே - எனக்கு, ராஜ்யஞ்ச - ராஜ்யமும், ஜீவிதம் - ப்ராணனும், பவத்கதம் - தேவாதீனமாயுமிருக்கிறது, ஸுகாநிச - இஹலோக பரலோக ஸுகங்களும், பவத்கதாநி - தேவாதீனமாயிருக்கிறதுகள்.

(111) த்வாவிமௌ புருஷௌ மூடௌ துர்யோதந தசாநநௌ । கோக்ரஹம் வநபங்கஞ்ச த்ருஷ்ட்வா யுத்தம் புந: புந: ॥ } அரும் பதம்.

துர்யோதந தசாநநௌ - அதர்மயுத்தஞ்செய்வதால் துர்யோதனனென்றும், பத்துதலை யுள்ளபடியால் தசானனன் என்றும்பேருடைய த்வாவிமௌ புருஷௌ - இவ்விருபுருஷர்களும், மூடௌ - அறிவிலிகளாயிருக்கிறார்கள், கோக்ரஹஞ்ச - அர்ச்சுனன் பசு நிரைகளைக்ருஹித்துக்கொண்டு போனதையும், வநபங்கஞ்ச - அசோகவநத்தை ஹநுமானழித்ததையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்திருந்தும், புந: புந: - மறுபடியும் மறுபடியும், யுத்தம் - யுத்தத்தைச் செய்தார்களோ.

(112) யமோ வைவஸ்வதோ ராஜா யஸ்தவைஷ ஹ்ருதிஸ்தித: । தேந சேதவிவாதஸ்தே மா கங்காம் மா குரூந் கம: ॥

யம: - ப்ராதேசிகமான நியமனத்தையுடைய யமனையும் நியமிக்குமவனும்; வைவஸ்வத: - சூர்யவம்சத்தில் பிறந்தவனும்; அல்லது சூரியமண்டலத்திலிருப்பவனும், ராஜா - எல்லாருக்குமினியனும், ய: - அந்தர்யாமி ப்ராஹ்மணத்தில் சொன்னப்ரவித்தியை யுடையவனெவனோ ஏஷ: - இப்படி ப்ரஸித்தனானவன், தவ ஹ்ருதி - உன்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே, ஸ்தித: - இருக்கிறான். தேந - அந்த ஈச்வரனோடே, தே - உனக்கு, அவிவாத: - விவாதமன்றியிருந்தால், கங்காம் - கங்கையான புண்யதீர்த்தத்தை, மாகம: - போகவேண்டாம், குரூன் - புண்யக்ஷேத்திரங்களையும், மாகம: - போகவேண்டாம்.

(113) அஹமமர வரார்ச்சித தேந தாத்ரா யம இதி லோக ஹிதாஹிதே நியுக்த: । ஹரிகுருவசகோऽஸ்மி ந ஸ்வதந்த்ர: ப்ரஶமவிதி ஸம்யமநே மமாபி விஷ்ணு: ॥

110. ராம-யு-19-5. 111. பாரதம்.
112. மனுஸ்ம்ருதி-8-92. 113. வி-பு-3-7-14.

அமரவரார்ச்சிதேந - தேவச்ரேஷ்டர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட, தாத்ரா - பிரம்மாவினால், அஹம் - நான். யம இதி - யமனென்று, லோக ஹிதா ஹிதே - உலகத்தின் ஹிதத்தைச் செய்வதிலும் அஹிதத்தை நிவிருத்தி செய்வதிலும், நியுக்த: - நியமனஞ்செய்யப்பட்டிருக்கிறேன், ஹரி குரு - லோக குருவான பகவானுக்கு, வசகோ அஸ்மி - உள்படிக் கிருக்கிறேன். ஸ்வதந்த்ர: ந - நான் ஸ்வதந்திரனல்லன், விஷ்ணு:- விஷ்ணுவானவர், மமாபி - எனக்கும், ஸம்யமனே - தண்டிப்பதில், ப்ர பவதி - ஸமர்த்தனுகிறார்.

(114) க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்யே ஸ்வராஜ்ஞாநாத் விசுத்திஃ பரமா மதா. | அ-ம்

க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய - க்ஷேத்ரஜ்ஞனை ஜீவனுக்கு ஈஸ்வரஜ்ஞாநாத் - ஸர்வேஸ்வரனிடத்தி லறிவினுலே, பரமா விசுத்தி: - உத்க்ருஷ்டமான சுத்தியானது, மதா - இஷ்டமாயிருக்கிறது.

(115) யே த்வி(வி)ஷந்தி மஹாத்மாநம் ந ஸ்மரந்தி ச கேசவம் । ந தேஷாம் புண்யதீர்த்தேஷு கதிஸ்ஸம்ஸர்கிணாமபி ॥ } அரும்பதம்.

யே - யாதொருவர்கள், மஹாத்மாநம் - மஹாத்மாவான ஈஸ்வரனை, த்விஷந்தி - பகைக்கிறார்களோ, கேசவம்-கேசியைக்கொன்றவனை ந ஸ்மரந்தி ச - நினைக்கிறார்களுமில்லையோ, தேஷாம் - அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு, புண்யதீர்த்தேஷு - புண்ணிய தீர்த்தங்களில், கதி: ந - கதி யில்லை. ஸம்ஸர்கிணாமபி - அவனோடு சேர்ந்தவர்களுக்கும் புண்ய தீர்த்தங்களாலும் பாபங்கழியாது.

1-2-2. மின்னின்னிலையில.

(116) ஸம்பதஃ ஸ்வப்நஸங்காசா யௌவநம் குஸுமோபமம் । தடிச்சஞ்சலமாயுஸ்ச கஸ்யவா ஜாநதோ த்ரு(ய்)தி: ॥ } அரும்பதம்

ஸம்பத: - ஸம்பத்துக்கள், ஸ்வப்ந ஸங்காசா: - ஸ்வப்ந துல்யங்கள் என்றும், யௌவநம் - யௌவநமானது, குஸுமோபமம் - பூவுக்கொத்ததென்றும், ஆயு:ச - ஆயுளும், தடிச்சஞ்சலம் - மின்னல்போல சஞ்சலமானதென்றும். ஜாநத: - அறிகிற, கஸ்யவா - யாருக்குத்தான், த்ருதி: - தைர்யமரனது, ஸ்யாத் - உண்டாகும்.

acharya.org

(117) "படுநைகவராடிகேவ க்லுப்தா ஸ்தலயோஃ காகணிகா ஸுவர்ண கோட்யோ: । பவமோக்ஷணயோ ஸ்த்வயைவ ஜந்து: க்ரியதே ரங்கநிதே த்வமேவ பாஹி ॥ } அருப பதம்

ஹேரங்கநிதே ! - ஹே ரங்கநாதனே ! ஏகவராடிகா - ஒரு பலகறையானது, படுநா - ஸமர்த்தனான அரசனால், காகணிகா ஸுவர்ண கோட்யோ: - இருபது பலகறை கொண்டதான காணிகையென் ஸ்வல்ப பரிமாணமுள்ள ஸுவர்ண மென்ன, சுவர்ணங்களினுடைய கோடியென்ன இதுகளுடைய, ஸ்தலயோ:-ஸ்தானங்களிலே, க்லப்தே வ - ஏற்படுத்தப்பட்டது போல் ஜந்து: - ப்ராணியானவன், த்வயைவ ஸ்வதந்த்ரனான தேவரீராலேயே, பவமோக்ஷணயோ: - ஸம்ஸாரத்திலும் முக்திஸ்தானமான பரமபதத்திலும், க்ரியதே - ஏற்படுத்தப்படுகிறான் த்வமேவ - தேவரீரே, பாஹி - காப்பாற்றி யருளவேணும்.

1-2-3. நீர் நுமதென்றிவை.

(118) அநாத்மந்யாத்ம புத்திர்யா அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதி: ।
அவித்யா தருஸம்பூதி பீஜமேதத் த்விதாஸ்திதம் ॥

அநாத்மந்யாத்ம புத்தி: - தேஹத்தினிடத்தில் ஆத்மபுத்தியும் அஸ்வே ஸ்வமிதியாமதி: - சொத்தல்லாததை சொத்து என்கிற புத்தியுமாகிற அஹங்கார மமகாரங்களிரண்டும், அவித்யாதருஸம்பூதி - கர்ம ப்ரவாஹமாகிற மரம் பிறக்கைக்கு, பீஜம் ஏதத் த்விதாஸ்திதம்-இரண்டு விதைகளாயிருக்குமென்றபடி.

(119) அச்யுதாஹந்தவாஸ்மீதி ஸைவ ஸம்ஸார பேஷஜம் ।

ஹே ! அச்யுத - ஆச்ரிதரை நழுவவிடாத ஸ்வாமியே ! அஹம் நான், தவ அஸ்மி- தேவரீருக்கு தாஸனாக இருக்கிறேன், இதி - என்று யாதொருபுத்தியுண்டோ, ஸைவ - அது தானே, ஸம்ஸாரபேஷஜம் ஸம்ஸாரமாகிற வியாதிக்கு மருந்தாயிருக்கிறது.

(120) விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகாத் யத்தத்க்ரேம்ருதோபமம் । பரிணாமே விஷமிவ தத் ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் ॥ } அருப பதம்

---

117. ர-ஸ்த-2-88. 118. 119. வி-பு-6-7-11.
120. கீதை. 18-37.

தத்யத் - பிரவித்தமான எந்த சுகமானது, விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகாத் - விஷயங்களுக்கும் இந்திரியங்களுக்கும் சம்பந்த முண்டானதினால், அக்ரே - அநுபவிக்கிறகாலத்திலே, அம்ருதோபமம்- அம்ருதத்திற்குச்சமானமாயும், பரிணாமே - முடிவில், விஷமிவ - விஷத்தைப் போலுமிருக்கிறதோ, தத்ஸுகம்- அந்த ஸுகமானது, ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் - ராஜஸம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(121) ஸம்ஸாரார்ணவமக்நாநாம் விஷயாக்ராந்த சேதஸாம் ।
விஷ்ணுபோதம் விநா நாந்யத் கிஞ்சிதஸ்தி பராயணம் ॥

விஷயாக்ராந்தசேதஸாம் - சப்தாதி விஷயங்களில் வ்யாபித்திருக்கிற மனஸையுடையவர்களாய், ஸம்ஸாரார்ணவ மக்நாநாம் - ஸம்ஸாரமாகிற ஸமுத்திரத்திலே முழுகினவர்களுக்கு, விஷ்ணுபோதம் விநா - ஸர்வ வ்யாபகனான விஷ்ணுவான ஓடத்தைத்தவிர, அந்யத் - வேறு, கிஞ்சித் - ஒரு, பராயணம்-முக்யமான ஸாதனமானது, நாஸ்தி-இல்லை

(122) ஜ்யோதீம்ஷி விஷ்ணுர்புவநாநி விஷ்ணுர் வநாநி விஷ்ணுர் கிரயோ திசஶ்ச । நத்யஸ்ஸமுத்ராஶ்ச ஸ ஏவ ஸர்வம் யதஸ்தி யந்நாஸ்தி ச விப்ரவர்ய ॥

ஹேவிப்ரவர்ய - ஏ பிராம்மண ச்ரேஷ்டனே ! ஜ்யோதீம்ஷி - தேஜஸ்ஸுக்களும், விஷ்ணு: - விஷ்ணுவாகவே இருக்கிறதுகள், புவநாநி - எல்லா உலகங்களும், விஷ்ணு: - விஷ்ணுவாகவேயிருப்பன, வநாநி - காடுகளும், விஷ்ணு: விஷ்ணுவாகவேயிருக்கின்றன, கிரய: - பர்வதங்களும், திசஶ்ச - திக்குகளும் விஷ்ணுவாகவேயிருக்கின்றன, நத்ய: - நதிகளும், ஸமுத்ராஶ்ச - ஸமுத்திரங்களும் விஷ்ணுவாகவேயிருக்கின்றன, யது அஸ்தி - "அஸ்தி - இருக்கிறது" என்கிறபதத்தினால் சொல்லத்தகுந்த யாதொரு, ஆத்ம வர்க்கமுண்டோ, யத் நாஸ்தி - "நாஸ்தி - இல்லை" என்ற பதத்தினால் சொல்லத் தகுந்த யாதொரு அசித்தத்வமுண்டோ, ஸர்வம் - இந்த எல்லாம், ஸ ஏவ - அந்த விஷ்ணுதான் (அவனதீனமென்றபடி)

(123) ஸத்யஞ்சாந்ருதஞ்ச ஸத்யமபவத்

ஸத்யம் ச - ஸத்திய சப்தவாச்யமான ஆத்மவர்க்கமும், அந்ருதம் ச - அந்ருத சப்தவாச்யமான அசித்தும், ஸத்யம் - ஸத்தியமான பரமாத்மாவாகவே அபவத் - ஆச்சுது.

---

121. விஷ்ணுதர்மம். 122. வி-பு-2-12-93. 123. தை-உப-ஆன-6.

(124) ஆந்யோந்தர ஆத்மாநந்தமய:

அந்ய: - ஜீவாத்வாக்கு வேருயும், அந்தர: - உள்ளிருப்பவனுமான ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், ஆநந்தமய: - ஆனந்தமயனுயிருப்பான்.

(125) ஸம்ஸ்தகல்யாண 44-வது இலக்கத்தைப் பார்க்க.

1-2-5- அற்றதுபற்று.

(126) வாஸுதேவே மநோ யஸ்ய ஜபஹோமார்சநாதிஷு । தஸ்யாந்தராயோ மைத்ரேய தேவேந்த்ரத்வாதிகம் பலம் ॥ } அருப பதம்.

ஜபஹோமார்ச்சநாதிஷு - ஜபம் ஹோமம் அர்ச்சனை முதலி காலத்திலும், யஸ்ய-யாதொருசேதநனுக்கு, வாஸுதேவே மந: -வாஸு தேவனிடத்தில் மனது பற்றியிருக்கிறதோ, ஹே மைத்ரேய - ஏ மை ரேயரே, தஸ்ய அந்த சேதனனுக்கு, தேவேந்த்ரவாத்திகம்-தேவேந்தி ஞுகை முதலிய, பலம் - பலமானது, அந்தராய: - இடையூறு தான்.

(127) ஹோமா இமே விஷயஸிவாஷிபதஞ்ச கிஞ்ச ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி யா கில முக்திருக்தா । ஸர்வந்ததூஷஜலஜோஷமஹம் ஜுஷேய ஹஸ்த்யத்ரிநாத தவ தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ: ॥ } அருப பதம்.

ஹே ஹஸ்த்யத்ரிநாத - ஓ அத்திகிரிநாதனே, தவ - தேவரீரு டைய, தாஸ்யமஹாரஸஜ்ஞ: - கைங்கர்யம் செய்வதாலுண்டான மஹத் தான ரஸத்தையுள்ளபடியறிந்த, அஹம் - நான், யே இமே போகா: - காணப்படுகிறஇந்தசப்தாதிவிஷயாநுபவங்களுண்டோ,யத்விதிஸிவாதி பதம் ச - யாதொரு ப்ரஹ்ம ருத்ர இந்திராதிகளின் ஸ்தானமுண்டோ, கிஞ்ச - இன்னமும், ஸ்வாத்மாநுபூதிரிதி - ஆத்மாநுபவமென்கிற, யா முக்தி: உக்தா கில- யாதொரு கைவல்யரூபமான மோக்ஷமானது சொல்லப்படுகிறதோ, ஸர்வம் தத் - அவையெல்லாம்: ஊஷஜலஜோஷம் - உவர்நிலத்தின் ஜலத்துக்குச் சமானமாக, ஜுஷேய - அடையக்கட வேன். (அறியக்கடவேன்).

---

126. வி-பு. 127. வர-ஸ்த.

acharya.org

(128) தரித்ர: ப்ரார்த்தயத்யர்த்தம் அர்த்தவாந் ராஜ்யமிச்சதி ।
ராஜாச ப்ருதிவீசத்வம் ப்ருத்வீசஸ் சக்ரவர்த்திதாம் ॥
இந்த்ரத்வம் சக்ரவர்த்தீ ச ஸ சாஸ்மாத் ப்ரஹ்மண: பதம் ।
தஸ்மாதபி புநஸ்தஸ்மாத் தஸ்மாதபி புந:புந: ॥ தஸ்மாத் து
ரந்தாம் துஷ்பூராம் த்யஜ த்ருஷ்ணாமிமாம் த்விஜ ॥ (அ—ம்.)

ஹே த்விஜ - ஏ பிராம்மணனே ! தரித்ர: - தரித்ரன், அர்த்தம் - பணத்தை, ப்ரார்த்தயதி - பிரார்த்திக்கிறான், அர்த்தவான் - பணமுடையவன், ராஜ்யம் இச்சதி - இராஜ்யம் வேணுமென்று விரும்புகிறான். ராஜா ச - அரசனோவென்றால், ப்ருதிவீசத்வம் - அனேக பூமிகளுக்கதிபதியாயிருக்கும் தன்மையை விரும்புகிறான், ப்ருத்வீச: - பூமிபதியானவன், சக்ரவர்த்திதாம் - சக்ரவர்த்தியா யிருப்பதையாசைப்படுகிறான், சக்ரவர்த்தீ ச - சக்ரவர்த்தியோவென்றால், இந்த்ரத்வம் - இந்த்ர பட்டத்தை விரும்புகிறான், ஸ ச - அந்த இந்த்ரனோ, அஸ்மாத் - இந்த ஸ்தானத்தில் நின்றும், ப்ரஹ்மண: பதம் - ப்ரஹ்ம பட்டத்தை விரும்புகிறான், புந: தஸ்மாதபி - மறுபடியும் அதைக்காட்டிலும் மேல்பதவியையடையவேண்டுமென்று விரும்புகிறான், தஸ்மாத் தஸ்மாதபி புந:புந: - அடைந்த பதவியைக்காட்டிலும்மேல் மேலானபதவியையடையவேண்டுமென்று மேல் மேல் ஆசைப்படுகிறான், தஸ்மாத் - ஆகையால், துரந்தாம் - முடிவில்லாததும், துஷ்பூராம் - பூர்த்திசெய்யமுடியாததுமான, இமாம் - த்ருஷ்ணாம் - இந்த ஆசையை, த்யஜ - விடுவாயாக.

1-2-6 பற்றிலனீசன்.

(129) ப்ரஸாதபரமௌ நாதௌ மம கேஹமுபாகதௌ ।
தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமீத்யாஹ மால்யோபஜீவந: ॥

ப்ரஸாத பரமௌ நாதௌ - க்ருபை செய்கையே ஸ்வபாவமான வர்களான ராமக்ருஷ்ணர்களிருவரும், மம - என்னுடைய, கேஹம் - க்ருஹத்துக்கு, உபாகதௌ - வந்தார்கள், ஆதலால், அஹம் தந்ய: - தன்னியனான நான், அர்ச்சயிஷ்யாமி - கைங்கர்யரூப பூஜை செய்யப்போகிறேன், இதி - என்று, மால்யோபஜீவந: - பூவிற்று ஜீவிக்கும் புஷ்பவிக்ரயனான மாலாகாரன், ஆஹ - சொல்லுகிறான்.

---

129. வி-பு-5-19-21.

acharya.org

(130) ஸமோऽஹம் ஸர்வபூதேஷு நமே த்வேஷ்யோऽஸ்தி ந ப்ரிய: । யே பஜந்தி து மாம் பக்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் ।

அஹம் - நான், ஸர்வபூதேஷு - ஸகலப் பிராணிகளிடத்திலும், ஸம: - ஸமமாயிருக்கிறவன், மே - எனக்கு, த்வேஷ்ய: - சத்துருவும், ந - இல்லை, ப்ரிய: ச - இஷ்டனும், ந அஸ்தி - இல்லை, யேது - யார், மாம் - என்னை, பக்த்யா - பக்தியால், பஜந்தி - பஜிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், மயி - என்னிடத்தில் (வர்த்தந்தே - இருக்கிறார்கள்). அஹமபி - நானும், தேஷு - அவர்களிடத்தில்(வர்தே-இருக்கிறேன்)

(131) அஹம் ஸர்வம் 22வது இலக்கம்பார்க்க.

(132) வாஸுதேவோஸி பூர்ண:.

பூர்ண: - எங்கும் நிறைந்து அவாப்த ஸமஸ்தகாமனுயிருப்பதினல் வாஸுதேவோஸி - வாஸுதேவனுகிறாய்.

(133) இதாநீம் மாக்ருதா வீர ஏவம்விதமசிந்திதம் ।
த்வயி கிஞ்சித்ஸமாபன்னே கிம் கார்யம் ஸீதயா மம ॥

இதாநீம் - இப்போது (இதுமுதல்), அசிந்திதம் - விசாரிக்கப்படாததான, ஏவம் விதம்- இந்தமாதிரியான ஸாஹஸத்தை, மாக்ருதா:- பண்ணுதே, ஹே வீர - ஓ வீரனே, த்வயி - நீயானவன், கிஞ்சித் ஸமாபன்னே - கொஞ்சம் வாட்டமடைந்தால், மம - எனக்கு, ஸீதயா - பிராட்டியால், கிம் காரியம்-என்ன ப்ரயோஜனமுண்டு.

(134) பஹூநாம் ஜந்மநாமந்தே ஜ்ஞாநவாந் மாம் ப்ரபத்யதே ।
வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுதுர்லப: ॥

பஹூநாம் ஜன்மநாம் - கணக்கிலாத அனேக புண்ய ஜன்மங்களுடைய, அந்தே - முடிவில், வாஸுதேவ: - வாஸுதேவனே, ஸர்வம் - (ப்ராப்யம் ப்ராபகம், இவை) எல்லாமாயிருக்கிறான், இதி - என்று, ஜ்ஞானவான் - ஞானமுடையவன், மாம் - என்னை, ப்ரபத்யதே-பஜிக்கிறான். ஸ: மஹாத்மா - அப்படிப்பட்ட நல்ல மனசுடையவன், ஸுதுர்லப: - மிகவும் துர்லபனுயிருக்கிறான்.

---

130. ஸ்ரீ கீதை-9-24. 133. ராமா-யுத்-41-4. 134. ஸ்ரீ கீதை-7-19

(135) மாதா பிதா ஸ்ராதா நிவாஸஸ் ஶரணம் ஸுஹ்ருத் கதி ர்நாராயண: ।

மாதா - அன்னையும், பிதா - தந்தையும், ப்ராதா - உடன்பிறந்தவனும், நிவாஸ: - இருப்பிடமும், சரணம் - ரக்ஷகனும், ஸுஹ்ருத் - சிநேகிதனும், கதி: - ப்ராப்யமும், நாராயண: - ஸ்ரீமந்நாராயணனாகவே இருக்கிறான்.

(136) பித்ருமாத்ரு ஸுத ப்ராத்ரு தாரமித்ராதயோऽபிவா ।
ஏகைக பலலாபாய ஸர்வலாபாய கேஶவ: ॥

பித்ரு - தந்தை, மாத்ரு - அன்னை, ஸுத - புத்ரன், ப்ராத்ரு - உடன்பிறந்தான், தார - மனையாள், மித்ர - மித்ரன், ஆதயோபி - இவர்கள் முதலானோர்களும், ஏகை கலாபாய - ஒவ்வொரு பலத்தை அடைவதின்பொருட்டு இருக்கிறார்கள், கேசவ: - கேசவன், ஸர்வலாபாய - எல்லா லாபத்தையும் அடைவதின் பொருட்டிருக்கிறான்.

1-2-7 அடங்கெழில்.

(137) ஸமாநம் விருக்ஷம் 70வது இலக்கம்பார்க்க.

1-2-8 உள்ளமுறைசெயல்.

(138) குணேர்தாஸ்யம் 26வது இலக்கம்பார்க்க.

1-2-9 ஒடுங்கவவண்கண்.

(139) ப்ராயஶ: பாபகாரித்வாத் ம்ருத்யோருத்விஜதே ஜந: ।
க்ருதக்ருத்யா: ப்ரதீக்ஷந்தே ம்ருத்யும் ப்ரியமிவாதிதிம் ॥

ஜந: - லோகமானது, ப்ராயச: - அநேகமாக, பாப காரித்வாத் - பாபத்தைச்செய்வதால், ம்ருத்யோ: - யமனிடத்திலிருந்து, உத்விஜதே - பயப்படுகிறது, க்ருதக்ருத்யா: - செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து முடித்த பெரியோர்கள், ம்ருத்யும் - யமனை, ப்ரியம் - இஷ்டமான, அதிதிமிவ - விருந்தாளியைப்போல், ப்ரதீக்ஷந்தே - எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

---

135. ஸுபாலோப நிஷத். 140. 140, பாரதம்.

acharya.org

(140) ஸர்வே வேதாஸ் ஸர்வ வேத்யாஸ்ஸஶாஸ்த்ராஸ்ஸர்வே யஜ்ஞாஸ்ஸர்வ இஜ்யாஶ்ச க்ருஷ்ண꞉। விது꞉ க்ருஷ்ணம் ப்ராஹ்மணாஸ்தத்த்வதோ யே தேஷாம் ராஜன் ஸர்வ யஜ்ஞாஸ்ஸமாப்தா꞉ ॥

ஹே ராஜன் - ஓ அரசனே ! ஸர்வே வேதா: - ஸகல வேதங்களும், ஸ சாஸ்த்ரா: - சாஸ்திரங்களோடு கூடின, ஸர்வே வேத்யா: - அறியத்தகுந்த ஸகல வஸ்துக்களும், ஸர்வே யஜ்ஞா: - ஸகல யாகங்களும், ஸர்வே இஜ்யாச்ச - யாகத்தில் ஆராதிக்கத்தக்க, சகல தேவதைகளும், க்ருஷ்ண: - க்ருஷ்ணனே, யேப்ராஹ்மணா:- எந்த ப்ராம்ணர்கள், க்ருஷ்ணம் - கிருஷ்ணனை, தத்வத: - உள்ளபடியே, விது: - அறிகிறார்களோ, தேஷாம் - அந்த ப்ராஹ்மணர்களுக்கு, ஸர்வயஜ்ஞா: - சகல யாகங்களும், ஸமாப்தா: - முடிந்தவைகளாகின்றன.

1-2-10 எண்பெருக்கன்னலத்து.

(141) அந்தர்பஹிஶ்ச 67வது இலக்கம்பார்க்க.

(142) நாராயணபரம் ப்ரஹ்ம தத்வம் நாராயண꞉ பர꞉ ।
நாராயணபரோ ஜ்யோதிராத்மா நாராயண꞉ பர꞉ ॥

நாராயண: - ஸ்ரீமந்நாராயணனே, பரமப்ரஹ்ம - பரமாத்மாவாயிருக்கிறான். நாராயண: பர: தத்வம் - பரதத்வமும் நாராயணனே. நாராயண பரோ ஜ்யோதி: - பரஞ்சோதியும் நாராயணனே, ஆத்மா நாராயண: பர: - பரமாத்மாவும் நாராயணனே.

(143) இச்சாத ஏவ தவ விஶ்வபதார்த்த ஸத்தா நித்யம் ப்ரியாஸ்தவ து கேசந தே஽பி நித்யா꞉ । நித்யம் த்வதேகபரதந்த்ர நிஜஸ்வரூபா பாவத்கமங்கள குணா ஹி நிதர்ஶநம் ந꞉ ॥

விஶ்வபதார்த்தஸத்தா - விபூதியினுடைய ஸகல பதார்த்தங்களுடைய உற்பத்தியானது, தவ - தேவரீருடைய, இச்சாத ஏவ -(பஹுஸ்யாம்) என்கிற ஸங்கல்பரூப ஞானத்தாலேயாயிருக்கிறது, (யே)கேசன து - எந்த சில பதார்த்தங்களோவென்றால், தவ - தேவரீருக்கு, நித்யம் ப்ரியா: - நித்தியமாயிருக்கவேணுமென்று அபேக்ஷிக்கப்பட்டதுகளாயிருக்கிறதுகளோ, தேபி நித்யா: - அவைகள்தான் நித்யமாயிருக்கின்றன, ஹி - எந்தக்காரணத்தினாலென்றால், நித்யம் - எப்போதும்,

142. தைத்-நாரா-11-அனு. 143. ஸ்ரீவை-ஸ்த-56.

acharya.org

த்வத் ஏக பாதந்த்ர நிஜஸ்வரூபா: - தேவரீர் ஒருவருக்குமே பாதந்த்ர மான தன்னுடைய ஆத்ம ஸத்தையுடையதுகளான, பாவத்கமங்கள குணா: - தேவரீருடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வ சக்தித்வங்களாகிற கல்யாண குணங்கள், ந: - எங்களுக்கு, நிதர்சநம் - த்ருஷ்டாந்தம்.

1-3 ப்ரவேசம்.

(144) பித்யதே ஹ்ருதயக்ரந்திஸ்சித்யந்தே ஸர்வஸம்ஶயா: ।
க்ஷீயந்தே சாஸ்ய கர்மாணி தஸ்மின்த்ருஷ்டே பராவரே ॥

தஸ்மின் - வேதப்ரஸித்தனான அந்த, பராவரே - நம்மைக்காட்டிலும், மேன்மையுடைய ப்ரும்ம ருத்ராதிகளைத்தனக்கு சேஷமாகவுடைய ஈஶ்வரன், த்ருஷ்டே - (ஸதி) பார்க்கப்பட்டிருக்கும்போது, ஹ்ருதய க்ரந்தி: - மனதிலிருக்கிற ராகம் முதலியவை, பித்யதே - பேதிக்கப்படுகிறது, ஸர்வ ஸம்ஶயா: - ஸகல ஸம்ஶயவிபர்யங்கள், சித்யந்தே - சேதிக்கப்படுகின்றன, அஸ்ய - இந்த ஜீவனுடைய, கர்மாணி - புண்யபாப ரூபமான கர்மங்கள், க்ஷீயந்தே - நசித்துவிடுகின்றன.

(145) பக்த்யா மாமபிஜாநாதி யாவாந்யஶ்சாஸ்மி தத்வத: ।
ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே ததநந்தரம் ॥

யாவான் யஶ்ச அஸ்மி - யாதொருபடி குணத்தையுடையவனாயிருக்கிறேன், யாதொருபடி ஸ்வரூபத்தையுடையவனாயிருக்கிறேன், மாம் - அப்படிப்பட்ட என்னை, பக்த்யா - பரபக்தியினாலே, தத்வதோபி ஜாநாதி - உண்மையாக எவனறிகிறானோ, தத: - அந்த பரபக்தியினால், தத்வத: - உண்மையாய், ஜ்ஞாத்வா - ஸாக்ஷாத்கரித்து, ததநந்தரம் - அதற்குப்பின்பு, மாம் - என்னை, விஶதே - அடைகிறான்.

(146) பஹூநி மே வ்யதீதாநி ஜந்மாநி தவ சார்ஜுந ।
தாந்யஹம் வேத ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த பரந்தப ॥

ஹே அர்ஜுந - ஓ அர்ஜுனா, மே - என்னுடையவும், தவச - உன்னுடையவும், பஹூநி - அநேகங்களான, ஜன்மாநி - ஜன்மங்கள், வ்யதீதாநி - கழிந்து போயின, தாநிஸர்வாணி - அவையெல்லா ஜன்மங்களையும், அஹம் வேத - நான் அறிகிறேன், ஹேபரந்தப - சத்ருக்களை யழியும்படி செய்பவனே, த்வம்நவேத்த - நீ யறியமாட்டாய்.

---

144. முண்டகோபநிஷத். 145. ஸ்ரீ கீதை-18-55. 146. ஸ்ரீகீதை-4-5.

acharya.org

(147) ஜந்ம கர்ம ச மே திவ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத꞉ ।
த்யக்த்வா தேஹம் புநர்ஜந்ம நைதி மாமேதி ஸோऽர்ஜுந ॥

ஹே அர்ஜுந ! - ஓ அர்ஜுனா, ! மே - என்னுடைய, ஜந்ம - அவதாரத்தையும், கர்மச - அவதாரசரித்திரத்தையும், திவ்யம் - அப்ராக்ருதமென்பதாக, ய꞉ - யாதொருவன், ஏவம் - மேற்சொன்னபடி, தத்வத꞉ உண்மையாக, வேத்தி - அறிகிறானோ, ஸ꞉ அவன், தேஹம் - இப்போதிருக்கிறதேகத்தை, த்யக்த்வா - விட்டு, புந꞉ - மறுபடியும், ஜந்ம - பிறவியை, ந ஏதி - அடைகிறானில்லை, மாம் - என்னை, ஏதி - அடைகிறான்.

1-3-1 பத்துடை.

(148) மித்ரபாவேந ஸம்ப்ராப்தம் ந த்யஜேயம் கதஞ்சந ।
தோஷோ யத்யபி தஸ்ய ஸ்யாத் ஸதாமேததகர்ஹிதம் ॥

மித்ரபாவேன - அத்வேஷ ஆபிமுக்ய மாத்திரத்தினால், ஸம்ப்ராப்தம் - நெருங்கிவந்தவிவனை, கதஞ்சன - (ஒருபடியாலும்) என் ப்ராணனுக்கு ஹானிவருவதாயிருந்தாலும், நத்யஜேயம் - விடமாட்டேன், தஸ்ய - அவனுக்கு, தோஷ꞉ - தோஷமானது, யத்யபிஸ்யாத் - இருந்தாலும் இருக்கட்டும், ஏதத் - இந்த விபீஷணன் பரிக்ரஹம், ஸதாம் - பெரியோர்களுக்கு, அகர்ஹிதம் - நிந்த்யமாகமாட்டாது.

(149) அப்ரவீச்ச ததா வாக்யம் ஜாதக்ரோதோ விபீஷண꞉ ।
அந்தரிக்ஷகத꞉ ஸ்ரீமான் ப்ராதா வை ராக்ஷஸாதிபம் ॥

ததா - அப்படி ஆகாசத்தில் எழும்பும் போது, ஜாதக்ரோத꞉ - கோபத்தை யடைந்தவனும், ப்ராதா - ராவணனுக்கு உடன் பிறந்தவனும், அந்தரிக்ஷகத꞉ - ஆகாயத்தையடைந்தவனும், ஸ்ரீமான் - ஸம்பத்தையடைந்தவனுமான, விபீஷண꞉ - விபீஷணாழ்வான், ராக்ஷஸாதிபம் - அரக்கர்களுக்குத் தலைவனான ராவணனைக் குறித்து, வாக்யஞ்ச - மேற்சொல்லுமாறு சிலவார்த்தைகளையும், அப்ரவீத் - சொன்னான்.

(150) ஸர்வப்ரியகரஸ்தஸ்ய ராமஸ்யாபி ஶரீரக꞉ ।
லக்ஷ்மணோ லக்ஷ்மிஸம்பந்நோ பஹி꞉ ப்ராண இவாபர꞉ ॥

---

147. ஸ்ரீகீதை-4-9. 148. ராமா-யுத்-18-3. 149 ராமா-யுத்-16-17.

லக்ஷ்மிஸம்பன்ன: - வைஷ்ணவஸ்ரீயோடு கூடின, லக்ஷ்மண: - இளையபெருமாள், தஸ்ய ராமஸ்ய - அந்த சக்ரவர்த்தித்திருமகனுக்கு, சரீரதோ அபி - சரீரம் முதலான கரணங்களினாலும், ஸர்வப்ரியகர: - இஷ்டங்களையெல்லாம் பண்ணுகிறவராயும், பஹி: - வெளியில் சஞ்சரிக்கிற, அபர: ப்ராண இவ - வேறொருப்ராணன் போலவுமிரா நின்றான்.

(151) த்வயிகிஞ்சித் 13வது இலக்கம்பார்க்க.

(152) இமௌ ஸ்ம முநிஶார்தூல கிங்கரௌ ஸமுபஸ்திதௌ।
ஆஜ்ஞாபய யதேஷ்டம் வை ஶாஸநம் கரவாவ கிம் ॥

ஹே முநிசார்தூல - முனிகளுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனே, இமௌ (ஸ்ம) இதற்குமுன் ஆஜ்ஞாபித்த கார்யத்தை யெல்லாம் முடித்து வந்தவர்களான நாங்கள், கிங்கரௌ - ஊழியக்காரர்களாய், ஸமுபஸ்திதௌ - கிட்டினவர்களாயிருக்கிறோம், யதேஷ்டம் - இச்சைப்ரகாரம், ஆஜ்ஞாபய - நியமனஞ் செய்யும், கிம்ஶாஸனம் - எந்த நியமனத்தை, கரவாவ - செய்யக்கடவோம்.

(153) பக்த்யாத்வநந்யயா ஶக்ய அஹமேவம் விதோঽர்ஜுந ।
ஜ்ஞாதும் த்ரஷ்டுஞ்ச தத்த்வேந ப்ரவேஷ்டுஞ்ச பரந்தப ॥

ஹே அர்ஜுந - ஓ அர்ஜுனா! ஹே பரந்தப - சத்துருக்களைத் தபிப்பிக்கிறவனே, ஏவம்வித: - இந்தவிஸ்வரூபியான, அஹம் - நான், அநந்யயா - என்னிடத்திலேயே வைக்கப்பட்ட, பக்த்யா து - பக்தியினாலேயே - தத்வேந - யதார்த்தமாக, ஜ்ஞாதும் - அறிகிறதற்கும், த்ரஷ்டுஞ்ச - பார்க்கிறதற்கும், ப்ரவேஷ்டுஞ்ச - என்னுடைய ஸ்வரூபத்தை யடைகிறதற்கும், ஶக்ய: - தகுந்தவனாயிருக்கிறேன்.

(154) பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் பவாந் ।
புருஷம் ஶாஶ்வதம் திவ்யமாதிதேவமஜம் விபும் ॥

பரம்ப்ரஹ்ம - பரப்ரஹ்மமும், பரம்தாம - உத்தமமான தேஜஸும், பரமம்பவித்ரம் - ஸ்மரிக்கிறவர்களுடைய சகல பாபத்தையும் போக்கடிக்குமவரும், பவான் - தேவரே, த்வாம் - தேவரீரை, சாஸ்வதம் - நித்யனாகவும், திவ்யம் - ப்ரகாசஸ்வரூபியாகவும், அஜம் - பிறப்பில்லாதவனாகவும், விபும் - ஸர்வவ்யாபியாகவும் (சொல்லுகிறார்கள்.)

.152 ராமா-பால-31-4. 153. ஸ்ரீகீதை-11-54. 154. ஸ்ரீகீதை-10-12

acharya.org

(155) ஷ்ராம்யதாமத்ர ஸம்ஸாரே நராணாம் கர்மது:கர்மமே ।
ஹஸ்தாவலம்பநோ ஹ்யேகோ பக்திக்ரீதோ ஜநார்தந: ॥

அத்ர-இவ்விபூதியில், கர்மது:கர்மமே - கர்மங்களினாலே அதிதுக்கத்தோடு தாண்டக்கூடிய, ஸம்ஸாரே - ஸம்ஸாரத்தில், ப்ராம்யதாம் - சுழன்றுவருகிற, நராணாம் - மநுஷ்யர்களுக்கு, பக்திக்ரீத: - பக்திக்கு அறவிலை (சுத்தக்ரயம்) செய்து கொடுத்த, ஜநார்தந: - ஸ்ரீமந்நாராயணன், ஏக: - ஒருவனே, ஹஸ்தாவலம்பந: - கைக்குப்பிடிமான மாயிருக்கிறான் என்பது ப்ரஸித்தமன்றோ.

(156) ஹிமவாந் மந்தரோ மேருஸ்த்ரைலோக்யம் வா ஸஹாமரை: ।
ஶக்யம் புஜாப்யாமுத்தர்த்தும் ந ஶக்யோ பரதாநுஜ: ॥

ஹிமவாந் - ஹிமவத்பர்வதமும், புஜாப்யாம் - இரண்டுகைகளால், உத்தர்தும் - உயரவெடுப்பதற்கு, சக்யம் - கூடும், மந்தர: - மந்தரமலையும் (எடுக்கக் கூடும்) மேரு: - மேருவும் (எடுக்ககூடும்) த்ரைலோக்யம் மூன்றுலோகத்தையும், ஸஹாமரை: - அந்தந்த லோகநிர்வாஹகர்களோடு (எடுக்கக்கூடும்) ஸங்க்யே- யுத்தத்தில், பரதாநுஜ: - இளையபெருமான், புஜாப்யாம் உத்தர்தும் நசக்ய: - இரண்டு கைகளாலு முயர்தூக்கியெடுக்கக்கூடாதவர்.

(157) வாயுஸூநோஸ்ஸுஹ்ருத்த்வேந பக்த்யா பரமயா ச ஸ: ।
ஶத்ருணாமப்ரகம்ப்யோऽபி லகுத்வமகமத் கபே: ॥

ஸுஹ்ருத்வேந - அநுகூலமான மனஸ்ஸாலும் பரமயா பக்த்யா - பரமபக்தியாலும், ஸ: - அந்த இளையபெருமாள், ஶத்ருணாம் - ராவணன் முதலிய சத்ருக்களுக்கு, அப்ரகம்ப்யோபி - அசைக்க முடியாதவராயிருந்தாலும், கபே: - கேவலம் குரங்காயிருந்தாலும், வாயு ஸூநோ: அநுமானுக்கு, லகுத்வம் - லேசாயிருக்கும் தன்மையை, அகமத் - அடைந்தார்.

(158) ஹ்ரீஶ்சதே லக்ஷ்மீஶ்ச பத்ந்யௌ ।

தே-தேவரீருக்கு, ஹ்ரீஶ்ச - பூமிப்பிராட்டியாரும், லக்ஷ்மீஶ்ச - பெரியபிராட்டியாரும், பத்ந்யௌ - மஹிஷிகளாகயிருக்கிறார்கள்.

---

155. வைஷ்ணவதர்மம். 156. ராமா-யுத்-59-111. 157. ராமா யுத்-59-120.

acharya.org

(159) அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸா ஜநகாத்மஜா ।
ந த்வம் ஸமர்த்தஸ்தாம் ஹர்த்தும் ராமசாபாஸ்ரயாம் வநே ॥

யஸ்ய - யாதொருவருக்கு, ஸா - அந்த, ஜநகாத்மஜா - ஜனககுலத்தில் பிறந்த பிராட்டி பத்னியாயிருக்கிறாளோ, தத்தேஜ: - அந்த பெருமானுடைய பராக்ரமம், அப்ரமேயம்ஹி - பரிச்சேதித்து அறியக்கூடாததாயிருக்கிறதல்லவா, வநே - வனத்தில், ராமசாபாஸ்ரயாம் - பெருமான் தனுசை ஆஸ்ரயித்திருக்கிற அந்த பிராட்டியை, ஹர்த்தும் - அபஹரிக்கைக்கு, த்வம் - நீ, ந ஸமர்த்த: - சாமர்த்ய முடையவனாயில்லை.

(160) தாம்நா சைவோதரே பத்த்வா ப்ரத்யபத்நாதுலூகலே ।
க்ருஷ்ணமக்லிஷ்டகர்மாணமாஹ சேதமமர்ஷிதா ॥

தாம்நா - கயிற்றினால், உதரே - வயிற்றிலும், உலூகலேச - உரலிலும், பத்வா - கட்டி, ப்ரத்யபத்நாத் - மறு கண்ணியும்கட்டினள், அக்லிஷ்டகர்மாணம் - யாதொரு வருத்தமன்றி காரியஞ் செய்யவல்ல, க்ருஷ்ணம் - கண்ணனை, அமர்ஷிதா - பொறுக்ககுடியாத யசோதை, எவம் - மேற்சொல்லுமாறு, ஆஹச - சொல்லவும் சொன்னாள்.

(161) யதி சக்நோஷி கச்ச த்வமதிசஞ்சலசேஷ்டித ।
இத்யுக்த்வாத நிஜம் கர்ம ஸா சகார குடும்பிநீ ॥

அதிசஞ்சலசேஷ்டித - துருதுருக்கைத்தனம் பண்ணுமவனே, சக்நோஷியதி - வல்லையாகில், த்வம் கச்ச - நீ போய்க்காணாய், இத்யுக்த்வா - என்று மிரட்டிச்சொல்லி, அத - பின்பு, ஸாகுடும்பிநீ - இவனைப் போலே நியமிக்கவேண்டியவனேக முடைய யசோதையானவள், நிஜம் கர்ம - தறப்பது கடைவதான காரியத்தை, சகார - செய்தாள்.

(162) பாரஸ்ய சக்தி: 64வது இலக்கம்பார்க்க.
(163) த்யக்த்வா தேகம் 140வது ,,
(164) யதோவாசோ 41-வது ,,

1-3-2 எளிவரும்.

(165) மந்யே ஸாஹாணஸம்பத்தா ஸீதாரஸ்மிஞ்சயமோத்தமே ।
தத்ர தத்ர ஹி த்ருஸ்யந்தே ஸக்தா: கநகபிந்தவ: ॥

159. ராமா-ஆ-37-108. 160. வி-பு-5-6-14. 161. வி-பு-4-6-15.

ஸீதா - பிராட்டி, ஸாபரணா - ஆபரணத்தோடுகூட, அஸ்மின் - இந்த, சயநோத்தமே - ச்ரேஷ்டமான படுக்கையிலேயே, ஸுப்தா - நித்திரை செய்தாள். மந்யே - (என்று) எண்ணுகிறேன், தத்ரதத்ர - (புற்களிலே,) அங்கங்கு, ஸக்தா: - பற்றினவைகளான, கநகபிந்தவ: - தங்கத்திவலைகள், த்ருச்யந்தேஹி - காணப்படுகின்றனவல்லவா?(என்று பரதாழ்வான் வார்த்தை)

(166) ததவஸ்தந்து பரதம் சத்ருக்நோऽநந்தரஸ்தித: ।
பரிஷ்வஜ்ய ருரோதோச்சைர்விஸம்ஜ்ஞஶ்ஶோக கர்சித:॥

அநந்தரஸ்தித: - தொட்டால் முடியுமென்று பார்த்துத்தொட வஞ்சி எப்போதும் சமீபத்திலிருந்தவனும், சோக கர்சித:-பரதனுடைய துக்கத்தால் மிகவுமிளைத்தவருமான, சத்ருக்ந: - சத்ருக்னாழ்வான், விஸம்ஜ்ஞஸ்ஸன் - ஸம்ஜ்ஞையற்றவனாய்க் கொண்டு, ததவஸ்தம் - அப்படிமனோவ்யாகுலத்தை யடைந்த, பரதம் பரிஷ்வஜ்ய - பரதாழ்வானைக் கட்டிக்கொண்டு, உச்சை: ருரோத - உயர்ந்து அழுதார்.

(167) ஸா தம் ஸமீக்ஷ்யைவ ப்ருஶம் விஸம்ஜ்ஞா கதாஸுகல்பேவ பபூவ ஸீதா । சிரேண ஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிலப்யசைவ விசிந்தயாமாஸ விஶாலநேத்ரா ॥

ஸா - அந்த பிராட்டி, தம் - அந்த திருவடியை, ஸமீக்ஷ்யைவ - பார்த்தவுடனே, ப்ருசம் - மிகவும், விஸம்ஜ்ஞா - பிரக்ஞையற்றவளாயும், கதாஸுகல்பேவ-செத்தவளுக்குச்சமானமாக, பபூவ - இருந்தாள், விசால நேத்ரா - நீண்ட கண்களையுடைய, ஸீதா - அந்த பிராட்டி, சிரேண - வெகுகாலம் கழித்து, ஸம்ஞாம் -ப்ரக்ஞையை, ப்ரதிலப்ய சைவ - அடைந்தே (காலமுணர்த்த, உணர்ந்து) விசிந்தயாமாஸ - விசாரித்தாள்.

(168) பஹூநிமே 14[illegible]வது இலக்கம்பார்க்க.

(169) அஜாயமாநோ பஹுதா விஜாயதே ।
தஸ்ய தீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம்.

அஜாயமாந: - கர்மநிபந்தனமான பிறப்பில்லாமலிருக்கிற ஈசுவரன் பஹுதா - இச்சையடியாக அநேகப்ரகாரங்களாக, விஜாயதே -

---

165. ராமா-அ-88-14. 166. ராமா-அ-87-4. 167. ராமா-ஸு-32-8. 169. ய-வே-ஆ-ப்ர-3-8-17.

acharya.org

இதாஸஜாதியனாய் வந்தவதரிக்கிறான். தஸ்ய - அதற்கு, யோநிம் - கார ணத்தை, தீரா: - பெரியோர்கள், பரிஜாநந்தி - நன்கு அறிகிறார்கள்.

(170) ஆத்மாநம் மாநுஷம்மந்யே ராமம் தஸராதாத்மஜம் ।
யோஹம் யஸ்ய யதஸ்சாஹம் பகவாம்ஸ்தத்ப்ரவீதுமே ॥

ஆத்மாநம் - என்னை, மாநுஷம்-மநுஷ்யனாகவும், ராமம் - ராமன் என்கிற பெயருடையவனாகவும், தசராதாத்மஜம் - சக்ரவர்த்திக்கு புத்ர னாகவும், மந்யே - எண்ணுகிறேன், அஹம் ய: - நான் எவன், யஸ்ய - எவனுடையவன், அஹம்யத: - யாதோரிடத்திலவன் என்ன ப்ரயோ ஜனத்துக்கு வந்தவன். (என்று ப்ரயோஜனத்தைக் கேட்கிறார்.) பகவான் - ஷட்குண பரிபூர்ணரான நீரே, தத் - எல்லாவற்றையும், ப்ர வீது - சொல்லக்கடவீர்.

(171) நாஹம் தேவோ ந கந்தர்வோ ந யக்ஷோ ந ச தாநவ: ।
அஹம்வோ பாந்தவோ ஜாதோ நைதச்சிந்த்யமதோந்யதா ॥

அஹம் - நான், தேவோ ந - தேவனில்லை, கந்தர்வ: ந - கந்தருவ னில்லை, யக்ஷ: ந - யக்ஷனுமில்லை, தாநவச்ச ந - அசுரனுமில்லை, அஹம் - நான், வ: - உங்களுக்கு, பாந்தவ: - பந்துவாக, ஜாத: - ஆவிர் பவித்தேன், அத: - இப்படி ஸஜாதியனாயவதரித்திருப்பதால், அஹம் - நான், அந்யதா - வேறுவிதமாக, நசிந்த்ய: - நினைக்கத்தக்கவனன்று (என்று கோவர்த்தன கிரியை யெடுத்தபின்பு கோபாலர்களைப் பார்த் துச் சொன்னது)

(172) யுவாஸுவாஸா: பரிவீத ஆகாத்ஸ உஸ்ரேயாந்பவதி ஜாய மாந: ।

யுவா - யௌவனத்தையுடையவனும், ஸுவாஸா: - நல்லவஸ்த்ரத் தையுடையவனும், பரிவீத: - நித்யஸூரிகளால் சூழப்பட்டவனுமான, ய: - யாதொருபரமாத்மாவானவன், ஆகாத் - இங்கு அவதரித்தாரோ, ய: ஜாயமாந: பவதி - யாதொருவரவதாரஞ் செய்கிறாரோ (அப்படி அவதரித்தபின்பு தான்) ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், ஸ்ரேயான் உ பவதி - மிகுந்த தேஜஸ்ஸை யுடையவனாகிறான்.

---

170. ராமா-யு-120-11. 171. வி-பு-5-13-12. 172.ய-வே-அ-3--6-3.

acharya.org

1-3-3 அமைவுடை

(173) ஜந்மகர்மசமே திவ்யம் 147 வது இலக்கம்பார்க்க.

1-3-4 யாருமோர்

(174) நமோநமோ வாங்மனஸாதிபூமயே
நமோநமோ வாங்மனஸைகபூமயே ।
நமோநமோऽநந்த மஹாவிபூதயே
நமோநமோऽநந்ததயைகஸிந்தவே ॥

வாங்மநஸாதிபூமயே - வாக்குக்கும், மனதுக்கும், விஷயமாகாத உனக்கு, நமோநம: - மேலும் மேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கிறேன், வாங்மநஸைகபூமயே - வாக்குக்கும் மனதுக்கும் நிலமான உனக்கு நமோநம: - அடிக்கடி ப்ராணாமம் செய்கிறேன். அநந்த மஹாவிபூதயே - உபயவிபூதியுடையவனான உனக்கு, நமோநம: - அடிக்கடி ப்ரணாமஞ் செய்கிறேன். அநந்ததயைகஸிந்தவே - பரமதயைக்கு ஒரு கடல் போன்ற உனக்கு, நமோநம: - மேலும் மேலும் தண்டம் ஸமர்ப்பிக்கிறேன்.

(175) ஸஹஸ்ராஸ்யஸ்ஸஹஸ்ராக்ஷஸ்ஸஹஸ்ர சரணோ விபு: ।
ஸஹஸ்ரபாஹு ஸ்ஸர்வஜ்ஞோ தேவோநாமஸஹஸ்ரவாந் ॥

ஸஹஸ்ராஸ்ய: - அநேகமான முகங்களையுடையவனும், ஸஹஸ்ராக்ஷ: - அநேகம் கண்களையுடையவனும், ஸஹஸ்ரசரண: - அநேகம் திருவடிகளையுடையவனும், விபு: - உள்ளும் புறம்புமாக எங்கும் வியாபித்திருக்குமவனும், ஸர்வஜ்ஞ: - ஸகலத்தையுமறிந்தவனான, தேவ: - ஸ்வயம் ப்ரகாசனான ஈசுவரன், நாமஸஹஸ்ரவான் - அநேக திருநாமங்களையுடையவனுமாயிருக்கிறான்.

(176) நாமரூபஞ்சபூதாநாம் க்ருத்யாநாஞ்ச ப்ரபஞ்சநம் ।
வேதசப்தேப்ய ஏவாதௌ தேவாதீநாஞ்சகார ஸ: ॥

தேவாதீனாம் - தேவர்கள் முதலான, பூதானாம் - ஸகலப்ராணிகளுக்கும், நாம - பெயரையும், ரூபஞ்ச - ஆகாரத்தையும், க்ருத்யாநாம் செயல்களுடைய, ப்ரபஞ்சநம் - ப்ரவ்ருத்தித்து விஸ்தாரமாகிறதையும்

174. ஸ்தோத்ரரத்னம்-21. 175. பாரதம். 176. வி-பு-1-5-6.

acharya.org

(வெளியிடுவதையும்)வேதசப்தப்ய: ஏவ - வேதசப்தங்களாலேதானே ஆதௌ - முதலில், ஸ: - அந்த ப்ரஹ்மா, சகார - செய்தருளினர்.

(177) ஸேயந்தேவதைக்ஷத ஹந்தா ஹமிமாஸ்திஸ்ரோதேவதா ।
அநேந ஜீவேநாத்மநாநுப்ரவிஶ்யநாமரூபே வ்யாகரவாணீதி தா
ஸாம்த்ரிவ்ருதமேகைகாம் கரவாணி ॥

இமா: திஸ்ர:-இந்தமூன்று, தேவதா:-ப்ருதிவ்யப்தேஜஸ்ஸுக்களை அஹம் - நான், அநேந - இந்த, ஜீவேந ஆத்மநா - ஜீவசரீரகனாய், அநுப்ரவிச்ய - அந்தர்யாமியாய் ப்ரவேசித்து, நாமரூபே - நாமரூபங்களை, வ்யாகரவாணீதி - பண்ணக்கடவேனென்று, ஸேயம்தேவதா - அந்த இந்த ஸச்சப்தவாச்யமான பரதேவதையானது, ஐக்ஷத - ஸங்கல்பித்தது, தாஸாம் த்ரிவ்ருதம் ஏகைகாம் கரவாணீதி- மூன்றுவிதமான தேவதைக்குள் ஒவ்வொன்றை இரண்டிரண்டு விதமாகப்பிரித்து ஒவ்வொருபாகத்தை இரண்டுவிதமாகப்பண்ணி அதை இதரபாகங்களில் சேர்த்து த்ருவிருத்கரணம் பண்ணக்கடவோமென்று

1-3-5 பிணைக்கற

(178) தத்ர பூஜ்யபதார்த்தோக்திபரிபாஷாஸமந்விதஃ ।
ஶப்தோऽயம் நோபசாரேண ஹ்யந்யத்ர ஹ்யுபசாரதஃ ॥

தத்ர - நாராயணனிடத்தில், பூஜ்யபதார்த்தோக்தி பரிபாஷாஸமந்வித: - பூஜிக்கத்தக்கபகவத்பதார்த்தத்தைச் சொல்வதில் சங்கேதரூபமானசம்பந்தத்தை க்ருஹிப்பதோடு கூடின, அயம் ஶப்த: - பகவானென்ற இந்த சப்தம், உபசாரேண ந - உபாசாரத்தாலில்லே, அந்யத்ர ஹி - தேவர்கள் முதலியவிடங்களில், உபசாரத: - உபசாரத்தினலே சொல்லப்படுகிறது (இதில் "பூஜ்யபதார்தோக்தி" என்பது யோகம், பரிபாஷா 'என்பது' ரூடி என்று கண்டுகொள்வது.)

(179) ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதாஃ ।
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே ॥

யதந்த: - இந்திரிய நிக்ரஹம் முதலியதருமங்களோடுகூடினவர்களாய், ஸததம் - எப்போதும், மாம் - என்னை, கீர்தயந்தச்ச - கீர்த்தனஞ் செய்கிறவர்களாயும், த்ருடவ்ரதா: - என்னுடைய ஆராதனை

177. சாந்-6-3. 178. வி-பு-6-5-77. 179. ஸ்ரீகீதை-9-14.

acharya.org

களிலே த்ருடமானவர்களாயும், நித்யயுக்தா: - என்னையே யடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுடையவர்களாயும், பக்த்யா - பக்தியினால், மாம் - என்னை, நமஸ்யந்தச்ச - நமஸ்காரஞ் செய்கிறவர்களாயும், உபாஸதே - உபாஸிக்கிறார்கள்.

(180) மந்மநா பவ மத்பக்தோ மத்யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ।
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மாநம் மத்பராயண: ॥

மந்மநா: - என்னிடத்தில் மனதை வைத்தவனாயும், மத்பக்த: - என்னிடத்தில் பக்தியுடையவனாயும், மத்யாஜீ - என்னையாராதிக்கிறவனாயும், பவ - ஆகக்கடவாய், மாம் - என்னை, நமஸ்குரு - நமஸ்காரஞ் செய், ஏவம் - இவ்விதமாய், மத்பராயண: - என்னையே சரணமடைந்தவனாய், ஆத்மானம் - மனதை, யுக்த்வா - (என்னிடத்தில்) வைத்து, மாமேவ - என்னையே, ஏஷ்யஸி - அடைவாய்.

(181) யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் யஸ்யஜ்ஞாநமயந்தப:।

ய: - யாதொருப்ரஹ்மமானது, ஸர்வஜ்ஞ: - ஸகலத்தையும் அறிந்ததோ, ஸர்வவித் - எல்லாவிசேஷத்தையுமறிந்ததோ, யஸ்ய - யாதொரு ப்ரஹ்மத்திற்கு, தப: - சங்கல்பமானது, ஜ்ஞானமயம் - ஜ்ஞானமாயிருக்கிறது.

(182) விஷயா விநிவர்த்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தேஹிந:।
ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்த்ததே ॥

நிராஹாரஸ்ய - விஷயங்களிலிருந்து ஒருப்பட்ட இந்திரியங்களுடைய தேஹிந: - ஆத்மாவுக்கு, விஷயா: - விஷயாநுபவங்கள், ரஸவர்ஜம் - இச்சையைத்தவிர, விநிவர்த்தந்தே - நிவர்த்திபாய்விடும். அஸ்ய - இந்த ஸ்திரப்ப்ரக்ஞனுக்கு, ரஸோபி - (விஷய) இச்சையும் கூட, பரம் - விஷயங்களைப்பார்க்கிலும் அன்னியமாகவும் ஸுகஸ்வரூபமாகவுமிருக்கிற ஆத்மஸ்வரூபத்தை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, நிவர்த்ததே - நிவர்த்தியாகிறது.

1-3-6 உணர்ந்துணர்ந்து

(183) மத்யேவிரிஞ்ச கிரிஶம ப்ரதமாவதாரஸ்தத்ஸாம்யதஸ் ஸ்வமபிதும் தவ சேத்ஸ்வரூபம் । கிந்தே பாத்வபிஶ- நைரபி ரங்கதாமந் ஸதத்வப்ரவர்த்தநக்ருபாபரிபாலநாத்யை:॥

---

180. ஸ்ரீகீதை. 9-34. 181. முண்டகோபநிஷத்-1-1-10.
182. ஸ்ரீகீதை2-59-.

18.65.

ஹேரங்கதாமன் - ஓ ரங்கத்தையிருப்பிடமாகவுடையவரே! தவ - தேவரீருடைய, மத்யே விரிஞ்சகிரிசம் - ப்ரஹ்ம ருத்ரர்கள் நடுவிலே பாதமாவதார: - முதலாவது அவதாரமானது, தத்ஸாம்யத: - அந்த ப்ரம்மருத்ரர்களோடு சமானனாயிருக்கையாலே, ஸ்வரூபம் - பரஸ்வரூபத்தை, ஸ்தகயிதும் சேத் - மறைப்பதற்கானல், தே - தேவரீருக்கு, பரத்வபிசுனே: - தேவரீருடைய பரத்வத்தைக்கோட்ச்சொல்லவற்றான, ஸத்வப்ராவர்த்தந க்ருபாபரிபாலநாத்யை: - தேகாதிரூபமான ஸத்வ குணம் தலையெடுக்கப்பண்ணுகையென்ன கேவலம் க்ருபையாலே ரக்ஷிக்கையென்ன அதிமாநுஷ சேஷ்டிதங்களென்ன இவைகளாலே கிம்-என்னப்ரயோஜனம், (ப்ரஹ்மாதிகளுடையஆபத்தைப் போக்குகிற தேவரீருக்கு அவர்களோடு சாம்யாபத்தி பண்ணுவது என்னப்ரயோஜனம் என்று கருத்து)

1-3-7 ஒன்றெனப்பலவென

(184) ஏஷ ஸர்வபூதாந்தராத்மாऽபஹதபாப்மா திவ்யோ தேவ ஏகோ நாராயண: ।

ஸர்வபூதாந்தராத்மா -ஸகலமானப்ராணிகளுக்கு அந்தராத்மாவாயிருப்பவனும், அபஹதபாப்மா - எல்லாவற்றிற்கும் அந்தராத்மாவாயிருந்தாலும் அவைகளின் தோஷம் தன்னிடம் தட்டாதபடி தோஷமற்றவனும், திவ்ய:- பரமபதத்தையிருப்பிடமாகவுடையவனும், தேவ: - ஸ்வயம் ப்ரகாசனாய் விளங்குகிறவன், ஏக: - அத்விதியனான, ஏஷ: நாராயண: - இந்த ஸ்ரீமன் நாராயணன் தான்.

(185) ரூபஸ்ரியா பரமயா பரமேண தாம்நா சித்ரைஸ்ச கைஸ்சி

து சிதைர்பவதஸ்சரித்ரை: । சிஹ்நைர நிஹ்நவபரைரபரை

ஸ்ச கைஸ்சிந் நிஸ்சிந்வதே த்வயி விபஸ்சித ஈஸித்ருத்வம் ॥

விபச்சித: - ப்ரஹ்மவித்துக்கள், பவத: - தேவரீருடைய, பரமயா ரூபஸ்ரீயா - ப்லாக்யமான ரூபத்தினுடைய சோபையினாலும், பரமேண தாம்நா - ச்ரேஷ்டமான பரமபதமாகிற இருப்பிடத்தாலும், சித்ரை: - ஆச்சர்யங்களாயும், உசிதை: - மஹிமைக்கு ரூபங்களாயுமான, கைஸ்சித் சரிதைச்ச - (ஸகலஜகத்துக்கும் காரணமாயிருக்கிற) சில சரித்திரங்

183. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-81. 184. ஸுபாலோபநிஷத்.
185. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்-28.

acharya.org

களாலும், அநிஹ்ரவபரை: -ஸ்வாபாவிகங்களான, அபரை: கைஸ்சித் சிஹ்நைஸ்ச - பெரிய பிராட்டியாருக்கு நாயகனாக இருக்கிற இருப்பு முதலான வேறுபாடான சில லக்ஷணங்களாலும், த்வயி - தேவரீரிடத்தில், ஈஸித்ருத்வம் - ஸர்வநியந்தாவாயிருக்கும் தன்மையை, நிஸ்சிந்வதே - நிச்சயிக்கிறார்கள். (அரும்பதம்)

(186) ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுஸிவாத்மிகாம் ।
ஸ ஸம்ஜ்ஞாம் யாதி பகவாநேக ஏவ ஜநார்தந: ॥

ஸ்ருஷ்டிஸ்தித்யந்தகரணீம் - படைத்தல் காத்தல் அழித்தல் அவைகளைச் செய்கிற, ப்ரஹ்ம விஷ்ணு சிவாத்மிகம் - ப்ரஹ்மா விஷ்ணு சிவன் என்ற ரூபமான, ஸம்ஜ்ஞாம் - பெயரை, பகவான் - ஆறுமுக்யகுணங்களுடன் கூடினவனாய், ஏக: - அத்விதீயனுமான, ஸ ஜநார்த்தன ஏவ - அந்த ஜனார்தனன் தானே, யாதி - அடைகிறான்.

(187) நந்தந்த்யுதித ஆதித்யே நந்தந்த்யஸ்தமிதே ரவௌ ।
ஆத்மநோ நாவபுத்யந்தே மநுஷ்யா ஜீவிதக்ஷயம் ॥

ஆதித்யே - ஸூரியனானவன், உதிதே (ஸதி) - உதயமாகும்போது நந்தந்தி - (பணம் ஸம்பாதிக்கிறகாலம் கிட்டிற்று என்று) சந்தோஷிக்கிறார்கள், ரவௌ - ஸூரியனானவன், அஸ்தமிதே (ஸதி) அஸ்தமனம் அடையும்போது, நந்தந்தி - இஷ்டப்படி யநுபவிக்கிறகாலம் வந்ததென்று சந்தோஷிக்கிறார்கள். மநுஷ்யா: - மனிதர்கள், ஆத்மந: - தன்னுடைய, ஜீவிதக்ஷயம் - ஆயுஸ்ஸின் நாசத்தை, நாவபுத்யந்தே - ஓட்டைச்சாலிலிருக்கிற ஜலம் போல், அறிகிறார்களில்லை.

(188) ஸுஹ்ருத: ஸாதுக்ருத்யாம் த்விஷந்த: பாபக்ருத்யாம்.

ஸுஹ்ருத: - ஸ்நேஹத்தையுடையவர்கள், ஸாதுக்ருத்யாம் - நல்ல வியாபாரத்தையும், த்விஷந்த: - விரோதிக்கிறவர்கள், பாபக்ருத்யாம் - கெட்டவியாபாரத்தையும் அடைகிறார்கள்.

(189) அபூதபூர்வம் மம பாவி கிம்வா ஸர்வம் ஸஹே மே ஸஹஜம் ஹி து:க்கம் । கிந்து த்வதக்ரே ஸரணாகதாநாம் பராபவோ நாத ந தேऽநுரூப: ॥

---

186. வி-பு-1-2-23. 187. ராமா-அ-105-24. 188. சாட்யாயனசாகை 189. ஸ்தோத்ரரத்நம்-25.

அபூர்வபூர்வம் - இதற்கு முன்பனுபவியாத துக்கத்தைத் தவிர பாவி - இனிமேலனுபவிக்கவேண்டிய துக்கம், கிம்வா - உண்டோ? ஸர்வம்ஸஹே - எல்லாதுக்கத்தையும் பொறுக்கிறேன், மேலஹஜம் துக்கம் - தன்னைக்கூடாததாயிருப்பதால் கர்மபலமான துக்கம் ஸஹஜமாயிருக்கிறது, கிம் து - பின்னையோவென்றால், த்வதக்ரே - ஸர்வஶக்தியான தேவரீர்முன்பே, சரணாகதாநாம் - உன்பக்கல் ந்யஸ்தபாரராயிருக்குமவர்களுக்கு, பராபவ: - விஷயார்த்தங்களால் வரும் எளிவரவு, நாத - ஸ்வாமியே, தே - தேவரீருக்கு, நாநுரூப: - ஶரண்யனுடைமைக்குத்தகுதியன்று.

(189) அத ய ஏதமேவம் வித்வாநக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி தஸ்ய ஸர்வேஷு லோகேஷு ஸர்வேஷு பூதேஷு ஸர்வேஷ்வாத்மஸு ஹுதம் பவதி தத்யதேஷீகதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேதைவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே ய ஏததேவம்வித்வான் அக்நிஹோத்ரம் ஜுஹோதி॥

அத - பிற்பாடு, ய: - யாவனொருவன், - இந்த வைஶ்வாநர வித்யையை, ஏவம்-இந்தமாதிரியென்று, வித்வான்- அறிந்துகொண்டு, அக்னிஹோத்ரம் - அக்னிஹோத்திரத்தை, ஜுஹோதி - ஆகுதி செய்கிறானோ, தஸ்ய - அவனுக்கு, ஸர்வேஷு லோகேஷு - எல்லாத்தேசங்களிலும், ஸர்வேஷு - எல்லாதேவதைகள் விஷயங்களிலும், ஸர்வேஷு ஆத்மஸு - ஸர்வாத்மாக்களிடங்களிலும், ஹுதம்பவதி - (ஈஶ்வரன்) பூஜிக்கப்பட்டதாகிறது, ய: - யாவனொருவன், ஏதத் - வைஶ்வாநரவித்யைக்கங்கமாகிய பிராணாக்நிவித்யையை, ஏவம்- இந்தப்பிரகாரம், வித்வான் - அறிந்து கொண்டு, அக்நிஹோத்ரம் - அக்நிஹோத்ரத்தை ஜுஹோதி - ஆகுதிசெய்கிறானோ, அஸ்ய - இப்படிச்செய்பவனுடைய ஸர்வேபாப்மாந: - ஸகலபாபங்களும், ஈஷீகாதூலம் - நாணற்பஞ்சானது, அக்நௌ -தீயில், ப்ரோதம் - போடப்பட்டதாய்க்கொண்டு, யதா - எப்படி, ப்ரதூயேத - நாசத்தை யடைகிறதோ, ஏவம் - இப்படியே, ப்ரதூயந்தே, நாசத்தையடைகின்றன, ஹ - ஆச்சர்யம்.

(190) மேருமந்தரமாத்ரோऽபி ராஶி: பாபஸ்ய கர்மண:।
கேஶவம் வைத்யமாஸாத்ய துர்வ்யாதிரிவ நஶ்யதி॥

---

189. சாந்-உப-5-25. 190. விஷ்ணுதர்மம். 78-அத்.

பாபஸ்ய - பாபரூபமான, கர்மண: - கர்மத்தினுடைய, ராசி: - ஸமூஹமானது, மேருமந்தரமாத்ரோபி - மஹாமேருபர்வதம், மந்தர பர்வதம் இவைகளுக்குச் சமானமாயுயர்ந்திருந்தாலும், கேஶவம் - கேசி ஹந்தாவான கிருஷ்ணனுகிற, வைத்யம் - வைத்யனை, ஆஸாத்ய - கிட்டி, துர்வியாதிரிவ - கெட்டவியாதி போல, நஶ்யதி - நாசத்தை யடைகிறது.

(191) யதாபுஷ்கரபலாஶ ஆபோ ந ஶ்லிஷ்யந்தே ஏவமேவம் விதி பாபங்கர்ம ந ஶ்லிஷ்யதே ॥

யதா - எப்படி, புஷ்கரபலாஶே - தாமரையிலையில், ஆப: ஜலங்கள், நஶ்லிஷ்யந்தே - ஒட்டுகிறதுகளில்லையோ, ஏவம் - இப்படியே, ஏவம் விதி - ப்ரஹ்மவித்யை பூர்ணமாயறிந்திருக்கிறவனிடத்தில், பாபங்கர்ம - பாபகர்மமானது, நஶ்லிஷ்யதே - சம்பந்திக்கமாட்டாது.

(192) அபிசேத்ஸுதுராசாரோ பஜதே மாமநந்யபாக்।
ஸாதுரேவ ஸ மந்தவ்யஸ்ஸம்யக்வ்யவஸிதோஹிஸ:॥ (அ-ம்)

துராசாரோபி - அந்தரஜாதிகளிலுண்டானவர்களுக்கு உபாதேயமாயும் விடத்தக்கவையாயு முள்ளவைகளுக்கு நேர்விரோதமாய் நடந்து அதிக துராசார முடையவனுயிருந்தாலும், மாம் - என்னை, அநந்யபாக் - பஜனம் தவிர வேறு ப்ரயோஜனமில்லையென்ற, நிச்சயத் துடன், பஜதே சேத் - அடைகிருனுகில், ஸ: - அவன், - ஸம்யக் - தெளிவான, வ்யவஸித: ஹி - நாராயணன் நமக்கு, ஸகலவித பந்து என்று மனே நிச்சய முள்ளவனுதலால், ஸ: - அவன், ஸாதுரேவ - சிரேஷ்டனுகவே, மந்தவ்ய: - பஹுமானஞ்செய்யத்தக்கவன்.

(193) க்ஷிப்ரம் பவதி தர்மாத்மா ஶஶ்வச்சாந்திம் நிகச்சதி।
கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே பக்த: ப்ரணஶ்யதி ॥

ஸ: - அவன், க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாக, தர்மாத்மா - விரோதிகழிந்து ஸபரிகானுய் என்னை பஜிப்பதிலேயே மனதுடையவனுக, பவதி - ஆகிருன், ஶஶ்வச்சாந்திம் - சாச்வதமாயும், என்னுடையபிராப்திக்கு விரோதியாயுமுள்ள, ஆசார நிவிருத்தியை, நிகச்சதி - அடைகிருன். கௌந்தேய - குந்திபுத்ரனே! மே - என்னுடைய, பக்த: - பக்தன், நப்ரணஶ்

191. சாந்-உப. 4-14-3. 192. ஸ்ரீகீதை. 9-30
193. ஸ்ரீகீதை. 9-31.

acharya.org

யதி - கெட்டுப்போகிறதில்லை பரிபூர்ணமான பக்தியையுடையவனு கிறான். இதி என்று, ப்ரதிஜாநீஹி - நீயே ப்ரதிக்ஞை பண்ணு.

(194) து³ராசாரோऽபி ஸர்வாஶீ க்ருதக்⁴நோ நாஸ்திக꞉ புரா ।
ஸமாஶ்ரயேதா³தி³தே³வம் ஶ்ரத்³த⁴யா ஶரணம் யதி³ ॥
நிர்தோ³ஷம் வித்³தி⁴ தம் ஜந்தும் ப்ரபா⁴வாத் பரமாத்மந꞉ ॥

புரா - முன்காலத்தில், துராசரோபி-கெட்ட ஆசாரமுடையவனும், ஸர்வாஶீ - புஜிக்கக் கூடாததை புஜித்தாலும், க்ருதக்ந꞉ - நன்றியறியாமல், நன்றி செய்தவனுக்கே கெடுதிபண்ணினாலும், நாஸ்திக꞉ - வைதிக மர்யாதை இல்லையென்று சொன்னாலும், ஶ்ரத்தயா - விசுவாசத்துடன், ஆதிதேவம் - ஜெகத்காரணனான ஸ்ரீமன் நாராயணனை, ஶரணம் ரக்ஷகமாக, ஸமாஶ்ரயேத் யதி - ஆஶ்ரயித்தானாகில், தம் ஜந்தும் - அந்த பிராணியை, பரமாத்மந꞉ - பரபுமருஷனுடைய, ப்ரபாவாத் - மஹிமையால், நிர்தோஷம் - தோஷமற்றவனாக, வித்தி - அறியக்கடவாய்.

(195) ந வாஸுதே³வ ப⁴க்தாநாம் அஶுப⁴ம் வித்³யதே க்வசித் ।
ஜந்மம்ருத்யுஜராவ்யாதி⁴ ப⁴யம் வாப்யுபஜாயதே ॥

வாஸுதேவபக்தாநாம் - வாஸுதேவனிடத்தில் பக்தியுள்ளவனுக்கு, க்வசித் - ஒரு பொழுதும் ஒருக்காலும் ஓரிடத்திலும், அசுபம் - கெடுதியானது, நவித்யதே - இல்லை, ஜந்ம - பிறப்பு, ம்ருத்யு - இறப்பு, ஜரா-மூப்பு, வியாதி- பிணி, பயம்வா - இவைகளுடைய பயமும், நோப ஜாயதே - உண்டாகிறதில்லை.

(196) அஶ்வத்த²ம் ஸிந்து⁴ராஜம் ச நித்யம் ஸேவேத ந ஸ்ப்ருஶேத் । மந்த³வாரே ஸ்ப்ருஶேத் பூர்வமபரம் பர்வணி ஸ்ப்ருஶேத் ॥

அஶ்வத்தம் - அரசமரத்தையும், ஸிந்துராஜம்ச - நதிகளுக்குப்புகலிடமான ஸமுத்திரத்தையும், நித்யம் - எப்பொழுதும், ஸேவேத - பார்க்கக்கடவன். ந ஸ்ப்ருசேத்- தொடக்கடவனல்லன், பூர்வம் - முந்தி சொன்ன, அரசமரத்தை, மந்தவாரே - சனிக்கிழமையில், ஸ்ப்ருசேத் - தொடக்கடவன். அபரம் - பிந்திசொன்ன கடலை, பர்வணி - பர்வகாலங்களில், ஸ்ப்ருசேத் - தொடக்கடவன். [அரும்பதம்]

194. பாரதம். சாந்திபர்வம். 195. பாரதம். அநு-131

acharya.org

(197) த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் நநமேயம் து கஸ்யசித் ।
ஏஷ மே ஸஹஜோ தோஷஸ்ஸ்வபாவோ துரதிக்ரம: ॥

த்விதா - இரண்டு துண்டாக, பஜ்யேயம் - வெட்டுப்படக்கடவேன், ஏவமபி - இப்படியிரண்டு துண்டாக வெட்டுப்பட்டபோதிலும், கஸ்யசித் - ஒருவனுக்கு, நநமேயம் - வணங்கக்கடவேனல்லேன், ஏஷ: - இது, மே - எனக்கு, ஸஹஜ: - ஸ்வபாவஸித்தமான, தோஷ: - தோஷம், ஸ்வபாவ: - ஸ்வபாவமானது, துரதிக்ரம: - தாண்டக்கூடாததன்றோ

(198) ப்ரணம்ய ஸஹஸா க்ருஷ்ணம் பாம்ஸுக்லிஷ்டே மஹீதலே ।
நிஷ்கல்மஷோ பவேத்ஸத்யோ லலாடே பாம்ஸுபாண்டுர: ॥

பாம்ஸுக்லிஷ்டே - தூளிகளால் வருந்தச்செய்கிற, மஹீதலே - பூமிப்ரதேசத்தில், க்ருஷ்ணம் - கிருஷ்ணனை, ஸஹஸா - கண்டவுடனே ப்ரணம்ய - ஸேவித்து, லலாடே - நெற்றியில், பாம்ஸுபாண்டுர: - (தண்டம்போல் ஸேவித்ததால் நெற்றியில் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிற) வெள்ளைத் தூளியினாலே, ஸத்ய: - உடனே, நிஷ்கல்மஷ: - களங்கமற்றவனாக, பவேத் - ஆகக்கடவன். [அரும்பதம்]

1-3-9 வலத்தனன்

(199) பரித்ராணாய ஸாதூநாம் விநாசாய ச துஷ்க்ருதாம் ।
தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே ॥

ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களுடைய, பரித்ராணாய - ரக்ஷணத்திற்காவும், துஷ்க்ருதாம் - துஷ்டர்களுடைய, - விநாசாயச நாசத்திற்காகவும், தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய - தர்மத்தை நிலைநிறுத்தும் பொருட்டு, யுகே யுகே - அந்தந்த யுகத்தில், ஸம்பவாமி - அவதாரஞ் செய்கிறேன்.

(200) பஶ்யைகாதச மே ருத்ராந் தக்ஷிணம் பார்ஶ்வமாஶ்ரிதாந் ॥

மே - என்னுடைய, தக்ஷிணம் பார்ஶ்வம் - வலதுபாகத்தை, ஆஶ்ரிதாந் - அடைந்திருக்கிற, ஏகாதச ருத்ராந் - பதினொன்று ருத்ரர்களையும், பஶ்ய - பார்.

---

197. ராமா-யுத்-36-11. 199. ஸ்ரீகீதை 4-8.
200. மோக்ஷதர்மம். 167-51.

acharya.org

(201) பஶ்யாமி தேவாம் ஸ்தவ தேவ தேஹே ஸர்வாம்ஸ்ததா பூதவிசேஷ ஸங்காந் । ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸநஸ்தம் ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வாநுரகாம்ஶ்ச திவ்யாந் ॥

ஹே தேவ - ஓ தேவனே, தவ - தேவரீருடைய, தேஹே - விஶ்வரூபமான, சரீரத்தில், தேவாந் - தேவர்களையும், ததா - அப்படியே ஸர்வாந் - ஸகலமான, பூதவிசேஷஸங்காந் - பூதங்களுடைய கூட்டங்களையும், ப்ரஹ்மாணம்-சதுர்முகப்ரஹ்மாவையும், கமலாஸநஸ்தம் - ப்ரஹ்மாவின் ஆஸனத்தில் இருக்கிற, ஈஶம் - ருத்ரனையும், ஸர்வாந் - ஸகலமான, ருஷீந் ச - ருஷிகளையும், திவ்யாந் - ப்ரகாசிக்கிற, உரகாந் ச - ஸர்ப்பங்களையும், பஶ்யாமி - பார்க்கிறேன்.

வைவிஹ்யேஷா—6வது இலக்கம் பார்க்க.

1-3-10 ‘துயக்கறு’

(202) அஜோऽபி ஸந்நவ்யயாத்மா பூதாநாமீஶ்வரோऽபி ஸந் । ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதிஷ்டாய ஸம்பவாம்யாத்மமாயயா ॥

அஜோऽபி ஸந் - பிறப்பில்லாதவனாயிருந்தாலும், அவ்யயாத்மா - நாசமற்ற ஸ்வபாவமுடையவனாயிருந்தபோதிலும், ஸ்வாம் ப்ரக்ருதிம் - என்னுடையதான ஸ்வபாவத்தை, அதிஷ்டாய - ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு ஆத்மமாயயா - என்னுடைய ஸங்கல்பத்தினால், ஸம்பவாமி - அவதரிக்கிறேன்.

(203) கதா புநஶ்ஶங்கரதாங்க கல்பக த்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ர லாஞ்சனம் । த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்புஜ த்வயம் மதீய மூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி ॥

ஹேத்ரிவிக்ரம - எல்லார்தலையிலும் திருவடிகளை வைத்து உபகரித்தவனே, சங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குச வஜ்ரலாஞ்சனம் - சங்கு, சக்ரம், கற்பகதரு, த்வஜம், தாமரைப்பூ, மாவட்டி, வச்சிரம் முதலிய ரேகைகளாலே வரையப்பட்டதாயிருக்கிற, த்வத்சரணாம்புஜ த்வயம் - தேவரீருடைய அப்போதலர்ந்த செவித்தாமரை போன்ற இரண்டு திருவடிகளும், மதீயமூர்த்தாநம் - என் தலையை, கதாபுந: - எப்போது? அலங்கரிஷ்யதி - அலங்காரம் செய்யப்போகிறது.

201. ஸ்ரீகீதை 11-15. 202. ஸ்ரீகீதை 4-6. 203. ஸ்தோத்ரரத்னம்31.

acharya.org

1-3-11 அமரர்கள்

(204) ஸோऽபி யேநம் ध्वजवज्राब्जकृत சிஹ்நேந பாணிநா ।
ஸம்ஸ்ப்ருஸ்யாக்ருஷ்ய ச ப்ரீத்யா ஸுகாடம்பரிஷஸ்வஜே ॥

ஸோபி - அந்த கிருஷ்ணனும், த்வஜவஜ்ராப்ஜ க்ருதசிஹ்நேந - த்வஜம் வஜ்ஜிரம் தாமரை இந்த ரேகைகளாலே அடையாளம் செய்யப்பட்ட, பாணிநா - கையாலே ஸம்ஸ்ப்ருஸ்ய - நன்குஸ்பர்சித்து, ஆக்ருஷ்ய ச - (நன்கு ஸ்பர்சித்தால் அக்ரூரருடம்பு குளிர்ந்து ஸ்தப்தமாயிருப்பதால் அசேதநங்களை யிழுப்பதுபோல்) இழுத்து, ப்ரீத்யா - அன்பாலே, ஸுகாடம் - மிகவும் கெட்டியாக, பரிஷஸ்வஜே - ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டார்.

(205) பத்யமங்குலிவிச்சேத: உரோவிந்யஸ்த மக்ஷரம் ।
தந்நாமவஹநஞ்சைவ தாஸ்யமேதச்சதுர்விதம் ॥

பத்யம் - ஆசார்யன் முதலியவர்களின் குணங்களைச்சொல்லுகிற சுலோகமென்ன, (அதாவது) அந்த சுலோகத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு திரிகை, அங்குலிவிச்சேத: - ஒரு விரலை அறுத்துவிடுகிற தென்ன, உரோவிந்யஸ்த மக்ஷரம் - ஸ்வாமி பெயரை மார்பில் எழுதிக்கொள்ளுகை, தந்நாமவஹநஞ்ச - ஸ்வாமிபெயரைத்தான் இட்டுக்கொள்கையென்ன, ஏதத் - இப்படி செய்கிற, இது சதுர்விதம் - நாலுவிதமான, தாஸ்யம் - சேஷபூதன் செய்கிற அந்தரங்க கைங்கர்யம். (அரும்பதம்)

(206) தத் விப்ராஸோ விபந்யவோ ஜாக்ருவாம் ஸஸ்ஸமிந்ததே ।
விஷ்ணோ: யத்பரமம் பதம் ॥

விஷ்ணோ: - வியாபகனான ஈஸ்வரனுக்கு, யத் - யாதொரு, பரமம்பதம் - உத்க்ருஷ்டமான ஸ்தானமோ, தத் - அந்தபரமபதத்தை, விப்ராஸ: - மேதாவிகளும், விபந்யவ: - ஸ்தோத்ரம் செய்வதையேஸ்வபாவமாகவுடையவர்களுமானவர்கள், ஜாக்ருவாம்ஸ: - எப்பொழுதும் ஜாக்ரதையோடுகூடினவராய்க் கொண்டு, ஸமிந்ததே - அடைகிறார்கள்.

(207) ஜந்மகர்மசமே 147வது இலக்கம்பார்க்க.

முதற்பத்து மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

204. வி-பு-5-18-2. 206. ருக்வேதம்.

1-4-1 அஞ்சிறையப்ரவேசம்.

(208) அயமபர: காரகநியம:.

கர்மகாரகன், கர்த்ருகாரகன், கரணகாரகன்என்றிபடி அநேககாரகமுண்டு, அயம் - இது, அபர: காரகநியம: - முன்தினகாரகநியமத்தை விட வேறான பின்தினகாரகநியமம், விலக்ஷணமாயிருக்கின்றது.

(209) ஆத்மாவா அரே த்ரஷ்டவ்ய: ஶ்ரோதவ்யோ மந்தவ்யோ நிதித்யாஸிதவ்ய:.

அரே - அரே, (அயம்) ஆத்மா - பரமாத்மாவானவன், ஶ்ரோதவ்ய: - ஶ்ரவணம் பண்ணத்தக்கவன். மந்தவ்ய: - நினைக்கத்தக்கவன் நிதித்யாஸிதவ்ய: - தியானஞ்செய்யத்தக்கவன். த்ரஷ்டவ்ய: - ஸாக்ஷாத்கரிக்கத்தக்கவன்:

(210) ஆர்த்தோ வா யதி வா த்ருப்த: பரேஷாம் ஶரணாகத: ।
அரி: ப்ராணாந் பரித்யஜ்ய ரக்ஷிதவ்ய: க்ருதாத்மநா ॥

பரேஷாம் - சத்துருக்களுக்குள்ளே, சரணாகத: - சரணமடைந்த, அரி: - சத்துருவானவன், ஆர்த்த: வா - தன்னபிமதம் சித்திப்பதில் தாமதத்தைப் பொறுக்கமாட்டாத வேகத்தை யுடையவனானாலும், த்ருப்த: யதி வா - தன்னபிமத சித்திக்கு காலதாமதங்களை நினையாது பல சித்தியில் மாத்திரம் மனசுபற்றினவனானாலும், ப்ராணான் - (தன்) அஸ்திரமான ப்ராணன்களை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, க்ருதாத்மநா - குருகுலவாசஞ்செய்து ஸுஶிக்ஷிதமான மனதுடையவனாலே, ரக்ஷிதவ்ய:-ரக்ஷிக்கத்தக்கவன்.

(211) ஶரைஸ்து ஸங்குலாம் க்ருத்வா லங்காம் பரபலார்தந: ।
மாம் நயேத் யதி காகுத்ஸ்த: தத்தஸ்ய ஸத்ருஶம் பவேத் ॥

பரபலார்த்தந: - சத்ருக்கள் பலத்தை யொழிப்பவரான, காகுத்ஸ்த: - பெருமாள், லங்காம்-லங்கையை, ஶரை: - பாணங்களாலே, ஸங்குலாம் - நெருங்கினதாக, க்ருத்வா - செய்து, மாம் - என்னை, நயேத்-கொண்டுபோவாராகில், தத் - அந்தப்படி செய்வது தான், தஸ்ய - அந்தப் பெருமானுக்கு, ஸத்ருசம் - சமானமாக, பவேத் - ஆகும்.

(212) ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் வந்தே கோதாவரீம் நதீம் ॥
க்ஷிப்ரம் ராமாய ஶம்ஸ த்வம் ஸீதாம் ஹரதி ராவண: ॥

---

209. பிரு-உப-4-5. 210. ரா-யு. 18-28.
211. ரா-ஸு 9-30. 212. ரா-ஆர. 49-32.

acharya.org

ஹம்ஸகாரண்டவாகீர்ணாம் - ஹம்ஸங்களாலும் நீர்காக்கைகளாலும் வ்யாப்தமாயிருக்கிற, கோதாவரீம் நதீம்-கோதாவரியென்னும் நதியை, வந்தே - வணங்குகிறேன். (ஹே கோதாவரி) ஓ கோதாவரி நதியே, த்வம் - நீ, ஸீதாம் - பிராட்டியை, ராவண: - ராவணன், ஹரதி - அபகரித்துக் கொண்டு போகிறான் (இதி என்று) ராமாய - பெருமாள் பொருட்டு, க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரம், ஶம்ஸ - சொல்லுவாயாக.

(213) அஶோக ஶோகாபநுத ஶோகோபஹதசேதஸம் ।
த்வந்நாமாநம் குரு க்ஷிப்ரம் ப்ரியாஸந்தர்ஶநேந மாம் ॥

சோகாபநுத - துன்பத்தைப் போக்கடிக்கும் ஸ்வபாவமான, அசோக- அசோகமே, சோகோபஹதசேதஸம்- துக்கத்தால் கலங்கின மனதையுடைய, மாம்- என்னை - ப்ரியாஸந்தர்சநே-பத்நியான பிராட்டியைத் தெரிவிப்பதனாலே, க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரம், த்வந்நாமாநம் - உன் பெயரைப் போல அசோகனாக அதாவது சோகமில்லாதவனாக, குரு - செய்.

(214) ஶபர்யா பூஜிதஸ்ஸம்யக்ராமோ தஶரதாத்மஜ: ।
பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோ வாநரேண ஹ ॥

தசரதாத்மஜ: - சக்ரவர்த்திகுமாரனான, ராம: - பெருமாள், சபர்யா - சபரியால், ஸம்யக்- நன்றாக, பூஜித: - பூஜிக்கப்படுகிறவரானார். பம்பாதீரே- பம்பாஸரஸ்ஸின் கரையில், ஹநுமதா - வீரத்தமுடம் பேரின (தாலு) கன்னத்தையுடைய, வாநரேண - வானரத்தோடு, ஸங்கத: - கூடினார். ஹ - ஆச்சர்யம்.

(215) ஸ ப்ராதுஶ்சரணௌ காடம் நிபீட்ய ரகுநந்தந: ।
ஸீதாமுவாசாதியஶா: ராகவஞ்ச மஹாவ்ரதம் ॥

அதியசா: - மஹாயஶஸ்ஸையுடைய, ஸ:-ரகுநந்த: - ரகுவம்சத்தை யுகப்பிக்கிற இளைய பெருமாள், ப்ராது: - தமையனுடைய, சரணௌ- இரண்டு திருவடிகளையும், காடம் - நெருங்க, நிபீட்ய - பிடித்து, ஸீதாம் - (முதலில்) பிராட்டியைக் குறித்து, உவாச - (புருஷகாரமாக ப்ரிகாஹித்துச் சொன்னார்,) மஹாவ்ரதம் - ஸத்யவ்ரதனான, ராகவம் - (உபாயபூதனான) பெருமாளைப்பார்த்து, உவாச - சொன்னார்.

213. சா-ஆர. 6-17. 114. ரா-பால-157.
215. ரா-அ-31-12.

acharya.org

(216) ஏஹி பஶ்ய ஶரீராணி முநீநாம் பாவிதாத்மநாம் ।
ஹதாநாம் ராக்ஷஸைர் கோரைர் பஹூநாம் பஹுதா வநே ॥

வநே - காட்டில், கோரை: - பயங்கரர்களான, ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களாலே, பஹுதா - அநேகப்ரகாரமாக, ஹதாநாம் - ஹிம்ஸிக்கப் பட்டவர்களாயும், பஹூநாம் - அனேகர்களான, முனீநாம் - ருஷிகளுடைய, சரீராணி - சரீரங்களை, பஶ்ய - கடாக்ஷிக்க வேணும், ஏஹி - எழுந்தருளவேணும்.

(217) ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாநஸ்ய தேவைரபி ந ஶக்யதே ।
ப்ரதிப்ரதாநமதவா தத்யாச்சக்தித ஆதராத் ॥

ப்ரஹ்மவித்யா ப்ரதாநஸ்ய - ப்ரஹ்மவித்தையை யுபதேசித்த ஆசாரியனுக்கு, தேவைரபி - இந்திராதி தேவர்களாலும், ப்ரதிப்ரதாநம் - ப்ரத்யுபகாரம், நசக்யதே - செய்வதற்கு முடியாது, அதவா - இல்லாவிட்டால், சக்தித: - சக்திக்குத் தக்கபடி, ஆதராத் - அன்போடு தத்யாத் - கொடுக்கக்கடவன். (அரும்பதம்)

(218) யோ தத்யாத் பகவஜ்ஜ்ஞாநம் குர்யாத்தர்மோபஸேவநம் ।
க்ருத்ஸ்நாம் வா ப்ருதிவீம் தத்யாந்ந தத்துல்யம் கதஞ்சந ॥

ய: - யாதொரு ஆசார்யன், பகவஜ்ஜ்ஞானம் - ஈஶ்வரவிஷயமான ஜ்ஞானத்தை, தத்யாத் - கொடுக்கிறானோ, தர்மோபஸேவனம் - தர்மாநுஷ்டானத்தை, குர்யாத் - பண்ணுகிறானோ, க்ருத்ஸ்நாம் - பூர்ணமான, ப்ருதிவீம் - பூமியை, தத்யாத்வா - (ப்ரத்யுபகாரமாக) கொடுத்தாலும், கதஞ்சந - எப்படி ப்ரயாசைப் பட்டுபார்த்தாலும், தத்துல்யம் - ஆசார்யன் செய்த உபகாரத்திற்குச் சமானமாக, ந - ஆகாது. (அரும்பதம்)

(219) விக்ராந்தஸ்த்வம் ஸமர்த்தஸ்த்வம் ப்ராஜ்ஞஸ்த்வம் வாநரோத்தம । யேநேதம் ராக்ஷஸபதம் த்வயைகேந ப்ரதர்ஷிதம் ॥

ஹே வாநரோத்தம - வானரஶ்ரேஷ்டனே, யேந - யாதொருகாரணத்தால், ஏகேந த்வயா - ஒருவனான உம்மால், இதம் ராக்ஷஸபதம் -

216. ரா-ஆ-6-16. 219. ரா-ஸு-36-7.

இந்த ராக்ஷஸரிருப்பிடம், ப்ரதர்ஷிதம் - திரஸ்கரிக்கப்பட்டதோ, தேந - அதனால், த்வம் - நீர், விக்ராந்த: - அதிக பலமுடையவன், த்வம்ஸமர்த்த: - நீர்மிகவும் சக்தியுடையவர், த்வம்ப்ராஜ்ஞ: - நீர்மிகவும் புத்தியை யுடையவர்.

(220) ததா வித்வாந் புண்யபாபே விதூய நிரஞ்ஜந: பரமம் ஸாம்யமுபைதி ॥

ததா (எப்போது பரமபுருஷனை ஸாக்ஷாத்கரிக்கிறானோ) அப்போது, வித்வாந் - அந்த ப்ரஹ்மத்தைப்பார்க்கிறவன், நிரஞ்சந: - ப்ரக்ருதிஸம்பந்தமில்லாதவனாய், புண்யபாபே - புண்யத்தையும் பாபத்தையும், விதூய - உதறி விட்டு, பரமம் ஸாம்யம் - பூர்ணஸாம்யத்தை, உபைதி - அடைகிறான்.

(221) அக்ரூர: க்ரூரஹ்ருதய: ஶீக்ரம் ப்ரேரயதே ஹயாந் ।
ஏவமார்த்தாஸு யோஷித்ஸு க்ருபா கஸ்ய ந ஜாயதே ॥

(யஸ்மாத்) - யாதொருகாரணத்தால், ஹயான் - குதிரைகளை, சீக்கிரம் - சீக்கிரமாய், ப்ரேரயதே - ஏவுகிறானோ, தஸ்மாத் - அந்தக் காரணத்தால், அக்ரூர: - அக்ரூரர், க்ரூரஹ்ருதய: - தயவில்லாதவராயிருக்கிறார், ஏவம் - இப்படி, யோஷித்ஸு - ஸ்திரீகள், ஆர்த்தாஸு - கஷ்டப்படுங்கால், கஸ்ய - யாருக்குத்தான், க்ருபா - க்ருபையானது, நஜாயதே - உண்டாகிறதில்லை.

(222) பரவாநஸ்மி காகுத்ஸ்த த்வயி வர்ஷஶதம் ஸ்திதே ।
ஸ்வயம் து ருசிரே தேஶே க்ரியதாமிதி மாம் வத ॥

ஹே காகுத்ஸ்த - ககுஸ்தவம்சத்தில் பிறந்தவனே ! த்வயி - தேவரீர், வர்ஷஶதம் - அநேகமாயிரவருஷம், ஸ்திதே (ஸதி) - இருக்கும்போதும், அஹம் - நான், பரவான் - பாதந்த்ரனாக, அஸ்மி - இருக்கிறேன், ஸ்வயம் - தேவரீரே, ருசிரே - மனோஹரமான, தேசே - தேசத்தில், க்ரியதாமிதி - செய்யப்படட்டும் என்று, மாம்வத - என்னை நியமித்தருள வேணும்.

(223) ஏஷ ஸர்வஸ்வபூதஸ்து பரிஷ்வங்கோ ஹநூமத: ।
மயா காலமிமம் ப்ராப்ய தத்தஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥

---

220. முண்-உப-3-1-3. 221. வி-பு-3-18-29. 222. ரா-ஆ-15-7. 223. ரா-யு-1-13.

தஸ்யமஹாத்மா: ஹநுமத: - இரண்டு தேகத்தையுபகரித்த மஹாத்மாவான அந்த திருவடிக்கு, மயா - என்னால், இதம் காலம் ப்ராப்ய - [அத்வேஷம்] தகையாத சமயத்தையடைந்து, தத்த: - கொடுக்கப்பட்டதும், ஏஷ: [அநுபவசித்தமான] இந்த, பரிஷ்வங்கஸ்து - ஆலிங்கன ரூபமான ப்ரத்யுபகாரமோ, ஸர்வஸ்வபூத: - ஸர்வஸ்வதானத்துக்கு சமானமாக ஆகக்கடவது.

வ்யஸனேஷு. 52_வது இலக்கம்பார்க்க.

1-4-2 என் செய்யதாமரை.

(224) லோகேத்வந்முகஸத்ருசம் க்வாபி நத்ருஷ்டமிதிமயிவததி ராகாத் । ஹரிஹரி குபிதாஸா ஸ்ந்யாபக்ராந்தமந்யதாபதிதம் ॥

லோகே - லோகத்தில், த்வந்முகஸத்ருசம் - உன் முகத்துக்குச் சமமான முகமானது, க்வாபி - ஓரிடத்திலும், நத்ருஷ்டம் - காணப்படவில்லை, இதி - என்பதாக, மயி - நான். ராகாத் - ஆசையால், வததி [ஸதி] சொல்லும்போது, ஸா - அந்த ஸ்திரீயானவள், ஹரிஹரிகுபிதா - ஹரிஹரிகஷ்டம் என்று கோபித்தவளாக, அபூத் - ஆனாள், உபக்ராந்தம் - ஆரம்பித்தது, அந்யத் - வேறு, ஆபதிதம் - வந்து விழுந்தது, அந்யத் - வேறாயிருக்கிறதென்று சிநேஹிதனுக்குச் சொன்னான்.

(225) க்ரியதாம்___பரவாநஸ்மி 222 வது இலக்கம் பார்க்க

1-4-3 விதியினால்.

(226) அவஶ்யமநுபோக்தவ்யம் க்ருதம் கர்ம ஶுபாஶுபம் । நாபுக்தம் க்ஷீயதே கர்ம கல்பகோடிஶதைரபி ॥

அவச்யம் - கட்டாயமாய், அநுபோக்தவ்யம் - அநுபவித்தே தீரவேணும், அபுக்தம் - அநுபவிக்கப்படாத, கர்ம - மேற்சொன்னகர்மம் கல்பகோடி சதைரபி - அநேக கோடிகற்பகாலங்களாலும், நக்ஷீயதே - நாசமடைகிறதில்லை.

(227) ஸா ப்ரஸ்வலந்தீ மதிவிஹ்வலாக்ஷீ ப்ரலம்பகாஞ்சீ குணஹேமஸூத்ரா । ஸலக்ஷணா லக்ஷ்மணஸந்நிதாநம் ஜகாம தாராநமிதாங்கயஷ்டி: ॥

---

227. ரா-கி-33-37.

ஸா - ப்ரவிஸித்தையாயும், ப்ரஸ்கலந்தீ-தடுமாறிவருகிறவளும், மத விஹ்வலாக்ஷீ - மதுபானத்தினால் தழுதழுத்த நோக்கையுடையவளும், ப்ரலம்பகாஞ்சி குணஹேமஸூத்ரா - அரை நூல் வடமிழுப்புண்டு வரும்படி தன்னைப் பேணாதே வருபவளும், ஸலக்ஷணா - ஸம்போக சிஹ்னத்துடன் கூடினவளும், நமிதாங்கயஷ்டி: வளைக்கப்பட்ட கொம்பு போன்றசரீரத்தையுடையவளுமான, தாரா-தாரையானவள், லக்ஷ்மண ஸந்நிதானம் - இளையபெருமாள் சமீபத்தில், ஜகாம - சென்றான்.

(228) கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரமுபதாய புஜம் மஹத் ।

கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம் - ஆயிரக்கணக்கான பசுக்களைத் தானஞ் செய்ததான, மஹத்புஜம் - பருத்து நீண்டகையை, உபதாய - தலையணையாக்கிக் கொண்டு, [சயனித்துக் கொண்டார்.]

(229) ஸ்ம்ருதிர்வ்யதீதவிஷயா மதிராகாமிகோசரா ॥
ஸ்புத்திஸ்தாத்காலிகீ ப்ரோக்தா ப்ரஜ்ஞா த்ரைகாலிகீ மதா ॥

ஸ்மிருதி: - நினைவானது, வ்யதீதவிஷயா - சென்றகாலத்தில் நடந்ததைவிஷயமாயுடையதாயிருக்கும், மதி:-மதியானது, ஆகாமிகோசரா - நடக்கப்போகிற காரியங்களை விஷயமாயுடையதாயிருக்கும் புத்தி: - புத்தியானது, தாத்காலிகீ - அந்தந்தசமயத்துக்குத்தக்க யுக்திகளை யுடையதாக, ப்ரோக்தா - சொல்லப்பட்டது, ப்ரஜ்ஞா - ப்ரஜ்ஞையானது, த்ரைகாலிகீ - மூன்றுகாலங்களில் நடக்கிறவைகளை விஷயமாகயுடைத்தாயிருக்குமென்று, மதா - ஸ்மிருதியில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. [அ—ம்]

(230) தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீணபுண்யசயா ததா ।
ததப்ராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா ।
சிந்தயந்தீ ஜகத்ஸூதிம் பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் ।
நிருச்வாஸதயா முக்திம் கதாந்யா கோபகந்யகா ॥

ததப்ராப்திமஹாது:கவிலீநாஶேஷபாதகா - அந்தக்ருஷ்ணனையடையாத பெருந்துன்பத்தால் நசித்த ஸகலபாபத்தை யுடையவளாயும் ததா - [க்ருஷ்ணனைக் கண்டவுடனே] அப்போது, தச்சித்தவிமலாஹ்லாதக்ஷீண புண்யசயா - அந்த க்ருஷ்ணனிடத்திலேயே மனசு

228. ரா-யு-21-8. 230. வி-பு-5-13-21-22.

acharya.org

பற்றினதினுலுண்டான மாசற்ற சந்தோஷத்தால்கழித்துப்போன ஸகல புண்யங்களையுமுடையவளாயிருக்கிற, அந்யா கோபகந்யகா - வேளெரு கோபஸ்திரீயானவள், ஜகத்ஸூதிம் - ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்தவனும், பரப்ரஹ்மஸ்வரூபிணம் - பரப்ரஹ்மஸ்வரூபனுமான க்ருஷ்ணனை, சிந்தயந்தீ - நாயகனென்ற நினைவால் நினைத்துக் கொண்டவளாய், நிருச்வாஸதயா - மூச்சுக்காற்றுமில்லாமல், முக்திம் கதா - மோக்ஷத்தை யடைந்தாள்.

(231) தத்தஸ்ய. 211_வது இலக்கம் பார்க்க.

1-4-4 என்னீர்மை.

(232) அதவா கிம்ததாலாபைரபரா க்ரியதாம் கதா ।
அப்யஸௌ மாதரம் த்ரஷ்டும் ஸக்ருதப்யாகமிஷ்யதி ॥

அதவா - அப்படிக்கில்லாவிட்டால், ததாலாபை: - அவன் விஷயமாய் ப்ரயோஜனமற்றசம்பாஷணங்களாலே, கிம்- என்னப்ரயோஜனம், அபராகதா - வேளெருகதையானது, க்ரியதாம் - பண்ணப் படட்டும், அஸௌ - இந்த க்ருஷ்ணன், மாதரம்-தாயை, த்ரஷ்டும்பிகாணவாகிலும், ஸக்ருத்-ஒருதடவை, ஆகமிஷ்யதி - வரமாட்டானே,

(233) நசாஸ்ய மாதா ந பிதா நசாந்ய:
ஸ்நேஹாத்விசிஷ்டோऽஸ்தி மயா ஸமோவா ।
தாவத்யஹம் தூத ஜிஜீவிஷேயம்
யாவத்ப்ரவ்ருத்திம் ச்ருணுயாம் ப்ரியஸ்ய ॥

ஹே தூத - ஏ தூதனே ! அஸ்ய - இந்த ராமனுக்கு, ஸ்நேஹாத் - ஸ்நேஹத்தால், விசிஷ்ட: (என்னைவிட மேற்பட்டவனுகவாவது,) மயா ஸமோவா - என்னேடு துல்யனுகவாவது, அந்ய: நச - வேளெருவனுமில்லை, மாதாச - தாயாரும், ந - (இவ்வாறு) இல்லை, பிதா - தகப்பனும், ந - [இவ்விதம்] இல்லை, யாவத் - எவ்வளவுக்குள், ப்ரியஸ்ய - ப்ரியனை ஸ்ரீ ராமனுடைய, ப்ரவ்ருத்திம் - என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போவதற்குறிய முயற்சியை [வார்த்தையை] ச்ருணுயாம் - கேட்கிறேனே, தாவத் - அவ்வளவுவரை, ஜிஜீவிஷேயம் - ஜீவித்திருப்பேன்

232. வி-பு-5-24-15. 233. ரா-ஸு-36-30.

(234) ஜீவந்தீம் மாம் யதா ராமஃ ஸம்பாவயதி கீர்த்திமாந் ।
தத்வயா ஹநுமந் வாச்யோ வாசா தர்மமவாப்நுஹி ॥

ஹேஹநுமந் - ஓ அநுமாரே, கீர்த்திமாந் - யசஸையுடைய, ராம:- ராகவன், மாம் - என்னை, ஜீவந்தீம் - பிழைத்திருக்கிறவளாக, யதா - எப்படி, ஸம்பாவயதி - கௌரவிப்பாரோ, ததா - அப்படியே, த்வயா - உம்மாலே, தத்வாச்யம் - அந்த வார்த்தை சொல்லத்தக்கது, வாசா - வாக்கினால், தர்மம் - தருமத்தை, அவாப்நுஹி - அடையக்கடவாய்.

1-4-5 நல்கித்தான்

(235) ஸூர்யே சாஸ்தங் கதே ராத்ரௌ தேஹம் ஸம்க்ஷிப்ய மாருதிஃ । ப்ருஷதம்சகமாத்ரஸ்ஸந் பபூவாத்புததர்சநஃ ॥

ஸூர்யேச - ஸூர்யனும், அஸ்தம் கதே - (ஸதி) அஸ்தமிக்கும் போது, ராத்ரௌ - இரவில், மாருதி: - ஹநுமான், தேஹம் - சரீரத்தை, ஸம்க்ஷிப்ய - சுருக்கி, ப்ருஷதம்சகமாத்ரஸ்ஸந் - பூனையளவு வடிவுடையவராய்க் கொண்டு, அத்புததர்சந: - பார்ப்பவர்களுக்கு ஆச்சரியகரமாணவடிவையுடையவராக, பபூவ - ஆனார்.

1-4-6 அருளாத

(236) ஸக்ருதேவ ப்ரபந்நாய தவாஸ்மீதி ச யாசதே ।
அபயம் ஸர்வபூதேப்யோ ததாம்யேதத் வ்ரதம்மம ॥

ஸக்ருதேவ - ஒரேதடவை, ப்ரபந்நாய - ப்ரபத்தி பண்ணினவன் பொருட்டும், ஸர்வபூதேப்ய: - சகலப்ராணிகளிடத்திலிருந்து, அபயம்- பயநிவ்ருத்தியாகிற மோக்ஷத்தை, ததாமி - கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறேன், ஏதத் - இது, மம - எனக்கு, வ்ரதம் - எந்தவஸ்தையிலும் விடக்கூடாத சங்கல்பம்.

(237) ஜீவந்தீம் 234 வது இலக்கம் பார்க்க

---

234. ரா-ஸு-39-10. 235. ரா-ஸு-2. 236. ரா-யு-18-33

(238) ஏஷ தத்வா ச வித்தாநி ப்ராப்யசாநுத்தமம் யஶ: ।
லோகநாத: புராபூத்வா ஸுக்ரீவம் நாதமிச்சதி ॥

ஏஷ: - இந்தஸ்வாமியானவர், வித்தாநி - த்ரவியங்களை, தத்வாச - கொடுத்தும், அநுத்தமம்-லோகோத்தமமான, யஶ: - கீர்த்தியை, ப்ராப்யச - அடைந்தும், புரா - முன்னே, லோகநாத: - லோகங்களுக்கு நாயகனாக, பூத்வா - இருந்தும், ஸுக்ரீவம் - மஹாராஜனை, நாதம் - நாதனாக, இச்சதி - இச்சிக்கிறார். [அரும்பதம்]

1-4-7 என்பிழைகோப்பது

(239) பத்மஸௌகந்திகவஹம் ஶிவம் ஶோகவிநாஶநம் ।
தந்யா லக்ஷ்மண ஸேவந்தே பம்போபவந மாருதம் ॥

இதன் பொருள் சுட்டிலேயே காண்க.

(240) அவிஜ்ஞாதா ஸஹஸ்ராம்ஶுர்விதாதா க்ருதலக்ஷண: ॥

அவிஜ்ஞாதா ஆஶ்ரிதர்பக்கல் அபராதமுண்டென்பதையறியாதவன், ஸஹஸ்ராம்ச: - அபரிமிதஜ்ஞானங்களுடையவன், விதாதா - பாபத்தின் பலனையும் அதைவிடாமலநுபவிக்கும் யமன் யாதனை முதலியவையும் பாதிக்க வொட்டாதபடி அவைகளையும் பாதிப்பவன், க்ருதலக்ஷண: - லக்ஷணம் ஏற்படுத்தினவன்.

(241) பாபாநாம் வா ஶுபாநாம் வா வதார்ஹாணாம் ப்லவங்கம ।
கார்யம் கருணமார்யேண நகஶ்சிந்நாபராத்யதி ॥

ஹேப்லவங்கம ! ஓ சிறிய திருவடியே, பாபாநாம்வா - உன்னபிப்ராயத்தால் பாபமுடையவர்களாயும், சுபாநாம்வா - என் புத்தியால் புண்ய முடையவர்களாயும், வதார்ஹாணம் - கொல்லத்தக்கவர்களாயிருக்கிற ராக்ஷஸர்கள் விஷயத்தில், ஆர்யேண - மஹாத்மாவான உம்மால், கருணம் - தயையானது, கார்யம் - பண்ணத்தக்கது, கச்சித் - ஒருவனும், ந அபராத்யதி - அபராதஞ் செய்கிறார்களில்லை யென்பதில்லை.

---

238. ரா-கி-4-18. 239. ரா-கி-1-105. 240. ஸஹஸ்ரநாமம்.
241. ரா-யு-116-45.

acharya.org

(242) ஸ குருஷ்வ மஹோத்ஸாஹ க்ருபாம் மயி நரர்ஷப ।
ஆந்ருஸம்ஸ்யம் பரோதர்மஸ்த்வத்தஏவ மயாஸ்ருத: ॥

மஹோத்ஸாஹ - அநுஷ்டான பர்யந்தம் செய்கிற பெரிய ஸ ந்தோஷத்தை யுடைய தேவரீர், மயி - துக்கிதையான வென்னிடத்தில், க்ருபாம் - பரதுக்கத்தைப் பொறுக்காத தன்மையாகிற தயையை, குருஷ்வ - செய்யும், ஹே நரர்ஷப - ஹே மனிதஶ்ரேஷ்டரே, ஆந்ருஸம்ஸ்யம் - பரதுக்காஸஹிஷ்ணுத்வமாகிற, பர: தர்ம: - மிகவுயர்ந்த தர்மமானது, த்வத்த ஏவ - தேவரீரிடமிருந்தே, மயா - என்னால், ஶ்ருத: - கேட்கப்பட்டது.

(243) கிங்கோபமூலம் மநுஜேந்த்ரபுத்ர கஸ்தே ந ஸந்திஷ்டதி வாங்நிதேஶே । கஶ்ஶக்ஷகவ்ருக்ஷம் வநமாபதந்தம் தவாக்நிமாஸீததி நிர்விஶங்க: ॥

ஹே மநுஜேந்த்ரபுத்ர - ஹேசக்ரவர்த்தியின் குமாரனே, கோபமூலம் - கோபத்துக்குக்காரணம், கிம் - என்ன, தே - தேவரீருடைய வாங்நிதேசே - வாய்மொழி உத்திரவில், க: - யார், நஸந்திஷ்டதி - இருக்கிறானில்லை, சுஷ்கவ்ருக்ஷம் - காப்பாற்ற வ்ருக்ஷங்களையுடைய வநம் - காட்டை, ஆபதந்தம் - வந்து விழுகிற, தவாக்நிம் - காட்டுத்தீயை, ய: - யார், நிர்விசங்க: - யாதொன்று மெண்ணமல், ஆஸீததி - அடைகிறான்.

1-4-8 நீயலையே

(244) லௌகிகம் வைதிகம் வாபி ததாத்யாத்மிகமேவவா ।
ஆததீத யதோ ஜ்ஞாநம் தம் பூர்வமபிவாதயேத் ॥

லௌகிகம் - அர்த்தசாஸ்த்ரம் முதலியவிஷஹறாணு த்யுபயோகி, ஜ்ஞாநம் - ஜ்ஞானத்தையும், வைதிகம்வாபி - ஸ்வர்க்காதி புருஷார்த்தோபயோகியான வேதார்த்தஜ்ஞானத்தையும்; ததா - அப்படியே, ஆத்யாத்மிகஞ்ச - மோக்ஷோபயோகியான ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தையும், யத: - யாதொரு ஆசார்யனிடமிருந்து, ஆததீத - க்ருஹிக்கிறானோ, தமேவ - அந்த வாசார்யனையே, பூர்வம் - முன்பு, அபிவாதயேத் - ஸேவிக்கக் கடவன்.

---

242. ரா-ஸு-40-41. 243-ரா-கி-33-40.

acharya.org

(245) ஜடிலம் சீரவஸநம் ப்ராஞ்ஜலிம் பதிதம் புவி ।
ததர்ஸ ராமோ துர்தர்ஸம் யுகாந்தே பாஸ்கரம் யதா ॥

இதின் அர்த்தம் முன்பு எட்டில் காண்க

1-4-9 நாடாத மலர் நாடி

(246) ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் வநவாஸாய ஸ்வநுரக்தஸ்ஸுஹ்ருஜ்ஜநே।
ராமே ப்ரமாதம் மாகார்ஷீ: புத்ர ப்ராதரி கச்சதி ॥

ஹே புத்ர - பிள்ளாய், ஸுஹ்ருஜ்ஜநே - ப்ரியஜனமான, ராமே - அழகாலே துவக்கவல்ல ராமனிடத்தில், ஸ்வநுரக்த: - மிகவும் பற்றுதலையுடைய, த்வம் - நீர், வநவாஸாய - காட்டில் வசிப்பதின் பொருட்டே, ஸ்ருஷ்ட: - உண்டு பண்ணப் பட்டாய், ப்ராதரி ராமே - உடன்பிறந்தவரான ராமன், கச்சதி (ஸதி) - வீதையோடுப் போகும்போது, ப்ரமாதம் - அஜாக்ரதையை, மாகார்ஷீ: - பண்ணுதே.

1-4-10 உடலாழி

(247) அப ஏவ ஸஸர்ஜாதௌ தாஸு வீர்யமபாஸ்ருஜத் ।

ஸ: - அந்தபரமாத்மா, ஆதௌ - முதலில், அப ஏவ - ஜலங்களையே, ஸஸர்ஜ - ஸ்ருஷ்டித்தார், தாஸு - அந்த ஜலங்களில், வீர்யம் - சக்திரூபமான வீர்யத்தை, அபாஸ்ருஜத் - விட்டார்.

(248) வாஹி வாத யத: காந்தா தாம் ஸ்ப்ருஷ்ட்வா மாமபி ஸ்ப்ருஸ । த்வயிமே காத்ரஸம்ஸ்பர்ஸஸ்சந்த்ரே த்ருஷ்டி ஸமாகம: ॥

வாத - ஏ காற்றே !, யத: - எங்கு, காந்தா - பிரியையான வீதையிருக்கிறளோ, (அங்கு சென்று) தாம் - அந்த வீதையை, ஸ்ப்ருஷ்ட்வா - தொட்டுவிட்டு, மாமபி - என்னையும், ஸ்ப்ருஸ - தொடு, மே - எனக்கு, த்வயி - உன்னிடத்தில், காத்ரஸம்ஸ்பர்ஸ: - சரீரத்தோடுன்ன சேர்க்கை, சந்த்ரே - சந்த்ரனிடத்தில், த்ருஷ்டிஸமாகம: - பார்வையோடுள்ள சேர்க்கை.

(249) விசித்ரா தேஹஸம்பத்திரீஸ்வராய நிவேதிதும் ।
பூர்வமேவ க்ருதா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா

---

245. ரா-அ-100-1. 246. ரா-அ-40-5. 247. மனுஸ்ம்ருதி-1-8. 248. ரா-யு-5-9. 249. ஸ்ரீவிஷ்ணுதத்வம்.

acharya.org

ஹே ப்ராஹ்மன் - வாரீர்ப்ராம்ஹணரே, சுப்வாய -ஸ்ரீய: பதியின் பொருட்டு, நிவேதிதம், - பூஜா த்ரவ்யங்களையும் ஆத்மாவையும் ஸமர்ப்பிப்பதற்காக, ஹஸ்த பாதாதி ஸம்யுதா - கைகால் முதலிய அவயவங்களுடன்கூடின, விசித்ரா - ஆச்சரிய முறத்தக்கவைகளாயுமிருக்கிற, தேகஸம்பத்தி: - சரீரஸந்நிவேஶமானது, பூர்வமேவ - ஆதிகாலத்தில் தானே, க்ருதா - செய்யப்பட்டது.

1-4-11 அளவியன்ற

(250) அகாலபலிநோ வ்ருக்ஷாஸ்ஸர்வே சாபி மதுஸ்ரவா: ।
பவந்து மார்கே பகவந்நயோத்யாம் ப்ரதிகச்சத: ॥

ஹேபகவன்-ஷட்குண பூர்ணரான பரத்வாஜரே!, அயோத்யாம் ப்ரதி-அயோத்தியை உத்தேசித்து, கச்சத: (மம) - போகிற வெனக்கு (நான் போகும் போது), மார்கே - வழியில், ஸர்வே வ்ருக்ஷா: - எல்லாமரங்களும், அகாலபலிநச்ச - கால மில்லாத காலத்தில் பழங்களையுடையதாயும், மதுஸ்ரவா: அபி-தேன்களைப்பெருக்குகிறதுகளாயும், பவந்து - ஆகக்கடவதுகளென்று, (பெருமாள் யாசித்துக் கொண்டார்)

நான்காம் திருவாய் மொழி முற்றிற்று

-5-1 வளவேழுலகின் ப்ரவேசம்.

(251) யதி ப்ரீதிர்மஹாராஜ யத்யநுக்ராஹ்யதா மயி ।
ஜஹி மாம் நிர்விஶங்கஸ்த்வம் ப்ரதிஜ்ஞாமநுபாலய ॥

மஹாராஜ - ராஜஶ்ரேஷ்டனே! மயி - என்னிடத்தில், ப்ரீதிர்யதி-பின்பிறந்தவனென்று தயையிருக்குமாகில், அநுக்ராஹ்யதாயதி - தாவனென்று மெண்ணத்தால் தயவு பண்ணத்தக்கதன்மையிருக்குமாகில், மாம் - என்னை, நிர்விஶங்க: - யாதொருசங்கையில்லாமல், த்வம் - நீர் ஜஹி - விட்டு விடும், ப்ரதிஜ்ஞாம்-செய்த ப்ரதிக்ஞையை, அநுபாலய - காப்பாற்றும்.

(252) நவல்வத்யைவ ஸௌமித்ரே ஜீவிதம் ஜாஹ்நவீஜலே ।
த்யஜேயம் ராகவம் வம்ஶே பர்த்துர்மா பரிஹாஸ்யதி ॥

---

250. ரா-யு-127-17-18. 251. ரா-உத்-106-4. 252. ரா-உத்-48-8.

acharya.org

ஹே ஸௌமித்ரே-லக்ஷ்மணா! பர்த்து: -பர்த்தாவாகிய பெருமானிடத்தில் நின்றுமுண்டான, ராகவம் - ரகுஸந்தானமானது, பர்துர்வம்சே- சக்ரவர்த்தித்திருமகன் வம்சத்தில், மாபரிஹாஸ்யதி - இல்லாமலிருக்கவொண்ணாது (என்று நான்) அத்யைவ-இப்போதே, ஜாஹ்னவீஜலே - கங்கையின்ஜலத்தில, ஜீவிதம் - பிராணனை, த்யஜேயம்கலு-விடவில்லை. (இதுவுணக்கும் தெரியுமென்று அர்த்தம்.)

(253) மித்ரபாவேந148 வது இலக்கம்பார்க்க.

(254) நஷ்டோ மோஹஸ்ஸ்ம்ருதிர்லப்தா த்வத்ப்ரஸாதாந் மயாச்யுத । ஸ்திதோ஽ஸ்மி கதஸந்தேஹ: கரிஷ்யே வசநந்தவ ॥

ஹே அச்யுத - ஆஸ்ரிதரை நழுவவிடாதவரே, த்வத்ப்ரஸாதாத் - தேவரீரனுக்ரஹத்தால், மயா - என்னாலே, ஸ்ம்ருதி: - தத்வஜ்ஞானமானது, லப்தா - அடையப்பட்டது. மோஹ: - விபரீதஜ்ஞானமானது, நஷ்ட: - போய்விட்டது, கதஸந்தேஹ: - ஸந்தேகங்களும் நீங்கினவனாக, ஸ்திதோஸ்மி - ஸ்வஸ்தனாயிருக்கிறேன், தவ - தேவரீருடைய, வசனம் - இப்போதே யுத்தம் செய்யவேணுமென்கிற வார்த்தையை, கரிஷ்யே - நிறைவேற்றி விடுகிறேன்,

(255) க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாஶ்ச பாண்டவா: । க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா: ॥

பாண்டவா: - தர்மபுத்ரர் முதலானவர்கள், க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: -கண்ணன் திருவடிகளைச் சரணமாக அடைந்தவர்கள், க்ருஷ்ணபலா: - கண்ணனை ஸகாயமாகவுடையவர்கள், க்ருஷ்ணநாதாச்ச-கண்ணனை நாதனாகவுடையவர்கள், சந்த்ரமா:-பூர்ணசந்திரனானவன், ஜ்யோதிஷாமிவ - நக்ஷத்திரங்களுக்கு நாயகனாயிருக்கிறாப்போல், தேஷாம்- அந்த பாண்டவர்களுக்கு, க்ருஷ்ண: - கண்ணன், பராயணம் - உத்தமமான உபாயமாயிருக்கிறான்.

(256) ஹே ஸாந்த்ரைகதாஜந்மநி க்ருஷ்ணஸாவே த்வௌ மாதரௌ ச பிதரௌ ச குலே அபி த்வே । ஏகஸ்த்வனாதநுருஹீதவத: ஸ்வலம்தே நீளா குலேந ஸத்ருஶீ கில ருக்மணீ ச ॥

---

254. ஸ்ரீகீதை-18-73. 255. பா-த்ரோ-183-24. 256. ஸுந்தரபாஹுஸ்தவம்-7.

ஹே ஸுந்தர - வாரீர் ஸுந்தரபாஹுவே, ஏகதாஜன்மநி - ஒரே அவதாரத்தில், க்ருஷ்ணபாவே - கண்ணனாயவதரித்திருக்கும் தன்மையில், த்வே - இரண்டு, மாதரௌ ச - தேவகியசோதையென்ற தாயார்களையும், பிதரௌ ச - வசுதேவ நந்தகோபர் என்றபித்ருக்களையும், த்வே குலே அபி - க்ஷத்திரியகுலம், கோபால குலமிவைகளையும், ஏகக்ஷணத் - கொஞ்ச காலத்துக்குள்ளே, அநுக்ரஹீதவத: - ஆதரவோடு அநுக்ரஹித்துக் கொண்டிருக்கிற, தே - தேவரீருக்கு, புலம் - பயன், ருக்மணீ -, ருக்மணிபிராட்டியும், நீளா ச - நீளாதேவியும், குலே - க்ஷத்திரியகுலம், கோபாலர்குலம் இதோடு, ஸத்ருசிகில - ஸமானையாயிருக்கிறாளல்லவா?

(257) துல்யசீல வயோவ்ருத்தாம் துல்யாபிஜநலக்ஷணாம் ।
ராகவோZர்ஹதி வைதேஹீம் தஞ்சேயமஸிதேக்ஷணா ॥

துல்யசீல - சக்கிரவர்த்தித் திருமகனுக்குத் தகுந்த, ஸ்வபாவத்தையும், வயோவ்ருத்தாம் - வயஸ்ஸையும் நடத்தையுமுடையவளாயும் துல்யாபிஜனலக்ஷணம் - சமான குலத்தோடும் ராஜலக்ஷணத்தோடும் கூடினவளாயுமிருக்கிற, வைதேஹீம் - விதேக தேசத்தரசனான ஜனகராஜன் திருமகளான பிராட்டிக்கு, ராகவ: - பெருமான், அர்ஹதி - தகுந்தவர், தம் - அவருக்கு, அஸிதேக்ஷணா - கறுத்த கண்களையுடையவளான, இயம் ச - இந்தபிராட்டியும், அர்ஹதி - தகுந்தவள்.

1-5-2 நினைந்து நைந்து

(258) யோZநந்த: ப்ருதிவீம் தத்தே ஶேகரஸ்திதிஸம்ஸ்திதாம் ।
ஸோZவதீர்ணோ ஜகத்யர்த்தே மாமக்ரூரேதி வக்ஷ்யதி ॥

ய: அநந்த: - யாதொரு திருவனந்தாழ்வான், சேகரஸ்திதி ஸம்ஸ்திதாம் - சிரோபூஷணமிருப்பதுபோலவிருக்கிற, ப்ருதிவீம் - பூமியை, தத்தே - தரிக்கிறானே, ஜகத்யர்த்தே - அந்த பூமிவிஷயமான ப்ரயோஜனத்தின்பொருட்டு, அவதீர்ண: - அவதரித்திருக்கிற, ஸ: - அந்தக்ருஷ்ணன், மாம் - என்னை, அக்ரூர - குற்றமற்றவனே அக்ரூரனே, இதி - என்று, வக்ஷ்யதி - அருளிச்செய்வார்.

(259) ஸதேவ ஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத் ஏகமேவாத்விதீயம் ।

257. ரா-ஸு-16-5. 258. வி-பு-5-17-12. 259. சா-உ-6-2-1.

ஹே ஸோம்ய - ஸோமபானஞ்செய்தற்குரிய ஶ்வேதகேதுவே! இதம் - காணப்படுகிற ப்ரபஞ்சம், அக்ரே - ஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே, ஸதேவ - ஸத் என்று சொல்லக்கடவதாயும், ஸத் - இருப்பு உள்ளது. ஏகமேவ - நாமரூபங்களின்மையாலொன்றாகவும், அத்விதீயம் - ஆஶ்ரயாந்தரமில்லாததாயும், ஆஸீத் - இருந்தது.

1-5-3 மாயோனிகளாய்

(260) யோ ப்ரஹ்மாணம் விதயாதி பூர்வம்।

ய: - எவன், ப்ரஹ்மாணம் - பிரம்மாவை, பூர்வம் - முன்பு, விததாதி - ஸ்ருஷ்டிக்கிறாரோ.

1-5-4 தானோருருவே

(261) ஸதேவ ஸோம்ய 259-வது இலக்கம்பார்க்க.

(262) ஸ ப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோऽக்ஷர: பரம: ஸ்வராட்

ஸ: - அந்த பரமாத்மாவானவன், ப்ரஹ்மா - ப்ரஹ்மாவுக்கு அந்தர்யாமி, ஸ: - அவன், ஶிவ: - சிவனுக்கு அந்தர்யாமி, ஸ: - அந்த பரமாத்மா, இந்த்ர: - இந்திரனுக்கந்தர்யாமி, ஸ: - அவன், அக்ஷர: - பாபமில்லாதவன், பரம: - உத்க்ருஷ்டன், ஸ்வராட் - கர்மத்திற்கு வசப்படாத ஸ்வதந்த்ரன்.

(263) க்ரியதாமிதி 222-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-5-5 யானோய்நோக்கி

(264) மர்மஸ்ப்ருஶோ ரஸவிரா வ்யதிவிஶ்ய வ்ருத்தை: காந்தோபபோகலலிதைர் லலிதாங்கயஷ்டி:। புஷ்பாவளீவ ரஸிகப்ரமரோபபுக்தா த்வம்தேவி நித்யமபிநந்தயஸே முகுந்தம்॥

ஹே தேவி - வாரீர் பிராட்டியே, மர்மஸ்ப்ருஶ: - மர்மஸ்தானத்தைப் பிளக்கிறதுகளான, ரஸவிரா: - ரஸாதிகளை(ளுக்கு)வ்யதிவித்யவேதனையையுண்டுபண்ணி, வ்ருத்தை: - உண்டானவைகளான, காந்தோபபோகலலிதை: - நாயகனோடு பண்ணின ஸம்போக விலாஸங்களால் (விளையாட்டுகளால்) லலிதாங்கயஷ்டி: - துகைக்கப்பட்டதும்

262. நாராயணாநுவாகம்-6-11. 264. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்-45.

acharya.org

கழி போலிருப்பதுமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையனாய்க் கொண்டு, ரஸிக ப்ரமரோப புக்தா - ரஸத்தை யனுபவிப்பதில் ஸாமர்த்தியத்தையுடைய வண்டால் பானம்பண்ணப்பட்ட ரஸத்தையுடைய, புஷ்பாவளீவ த்வம்- பூங்கொத்து போலிருக்கிற தேவரீர், முகுந்தம் - அதிப்ரீதியுள்ள நாயகனை, நித்யம்-எப்பொழுதும், அபிநந்தயஸே - ஸந்தோஷிக்கும்படிச் செய்கிறீர். (அரும்பதம்)

(265) தயாவலோகிதா தேவா விஷ்ணுவக்ஷஸ்ஸ்யுலஸ்தயா ।
லக்ஷ்ம்யா மைத்ரேய ஸஹஸா பராம் நிர்வ்ருதிமாகதா: ॥

விஷ்ணுவக்ஷஸ்தலஸ்தயா - ஆஶ்ரிதரை நழுவவிடாமலவர்கள் பாபத்தைப் போக்குகிற விஷ்ணுவின் திருமார்பிலிருந்து கொண்டிருக்கிற, தயாலக்ஷ்ம்யா அவலோகிதா: - அந்தப் பெரிய பிராட்டியாராலே கடாக்ஷிக்கப்பட்ட. தேவா: - தேவதைகள், ஹேமைத்ரேய! - ஓ மைத்திரேயரே, ஸஹஸா - கடாக்ஷித்தக்ஷணத்திலேயே, பராம் - உயர்ந்ததான, நிர்வ்ருதிம் - ஆனந்தத்தை, ஆகதா: - அடைந்தார்கள்.

(266) ந தே ரூபம் ந சாகாரோ நாயுதாநி ந சாஸ்பதம் ।
ததாபி புருஷாகாரோ பக்தாநாம் த்வம்ப்ரகாஶஸே ॥

தே - தேவரீருடைய, ரூபம் - திவ்யாத்மாஸ்வரூபமானது, தே ந - தேவரீருக்கன்று ஆஶ்ரிதர்க்காகவே, தே ஆகார:ச - தேவரீருடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹமும், தே ந - தேவரீருக்கன்று, ஆயுதாநி- திருவாழி முதலானவாயுதங்களும், தே ந - தேவரீருக்கன்று, ததாபி - அப்படியிருந்தாலும், புருஷாகார: - அப்ராக்ருத திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களையுடையவராகவேயிருக்கிறீர், த்வம் - தேவரீர், பக்தாநாம் - ஆஶ்ரிதர்களுக்காகவே, ப்ரகாசஸே - ப்ரகாசிக்கிறீர்.

(267) தஸ்யப்ரியமபிபாதோ அஶ்யாம் நரோயத்ர தேவயவோ மதந்தி । உருக்ரமஸ்ய ஸஹி வந்துரித்தா விஷ்ணோ: பதே பரமே மத்வ உத்ஸ: ॥

யத்ர - யாதொரு கங்கையின் தீர்த்த விஷயத்திலே, தேவயவ: - தேவத்வத்தை இச்சிக்கிறவர்களான, நர: - மனிதர்கள், மதந்தி - சந்தோஷிக்கிறார்கள், தத் - அப்படிப்ரசித்தமாயும், ப்ரியம் - போக்யமா

265. வி-பு-1-9-104. 266. ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம்-5. 267. விஷ்ணுஸூக்தம்

acharya.org

யிருக்கிற, அஸ்யபாத: - இந்த திருவடிகளிலிருந்துண்டான கங்கையின் தீர்த்தத்தை, அபி அப்யாம் - ஆதரவோடு பானம் பண்ணக்கடவேன் என்று எவன் பானம் பண்ணுகிறானோ, ஸ: - பானம் பண்ணினவன், விஷ்ணோ - விஷ்ணுவுக்கு, பந்து: ஹி - ப்ரியனல்லவா, இத்தா - இந்த ப்ரகாரம், உருக்ரமஸ்ய - த்ரிவிக்ரமாவதாரமான, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, பரமே - சிலாக்யமான, பதே - திருவடிகளில், மத்வ: - அம்ருதத்தினுடைய, உத்ஸ: - ப்ரவாஹமுண்டாகிறது.

1-5-6 வினையேன்

(268) க இதி ப்ராஹ்மணோ நாம ஈசோஹம் ஸர்வதேஹிநாம் ।
ஆவாந்தவாங்கே ஸம்பூதௌ தஸ்மாத்கேசவநாமவாந் ॥

க இதி - கஎன்கிறபதமானது, ப்ராஹ்மண: - பிரமனுடைய, நாம - பெயர், அஹம் - நான். ஸர்வதேஹிநாம் - எல்லாப்ராணிகளுக்கும், ஈச: - நியமிக்கிற இறைவனாகிறேன், ஆவாம் - நாங்களிருவரும், தவ - தேவரீருடைய, அங்கே - திருமேனியிலே, ஸம்பூதௌ - உண்டானோம், தஸ்மாத் - ஆகையினாலே, கேசவநாமவான் - கேசவ என்கிற (க. ஈ.) சர்கள் பிறந்தனர்கள் என்று காரணப்பெயருடையீராகின்றீர் என்று சிவன் பெருமானை நோக்கிச் சொன்னான்.

1-5-7 அடியேன்

(269) ஜராமரண 7-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-5-8 உண்டாயுலகேழ்

(270) ஸ்துதோஹம் யத்த்வயா பூர்வம் புத்ரார்த்திந்யா ததத்ய
தே । ஸபலம் தேவி ஸஞ்ஜாதம் ஜாதோஹம் யத்தவோதராத் ॥

பூர்வம் - முன்பொருகாலத்திலே, புத்ரார்த்திந்யா - குழந்தையுண்டாக வேணுமென்று யாசிக்கிறவளான, த்வயா - உன்னாலே, யத் - யாதொன்றையுத்தேசித்து, அஹம்-நான், ஸ்துத: - ஸ்தோத்ரம் செய்யப்பட்டேனோ, ஹேதேவி - தேவகியே, தத் - அந்தகார்யமானது, அத்ய இப்போது. தே - உனக்கு, ஸபலம் - பலத்தோடு கூடினதாக, ஸஞ்ஜாதம் - உண்டாச்சுது, யத் - யாதொருகாரணத்தாலே, அஹம் - நான், தவ - உன்னுடைய, உதராத் - உதரத்தின் வழியால், ஜாத: - உண்டானேனோ.

---

270. வி-பு-5-3-14.

(271) ப்ராது³ர்ப⁴வதி லோகாநாம் பாலநார்த்தம் ஸ்வலீலயா ।
நைஷ க³ர்ப⁴த்வமாபேதே³ ந யோந்யாமவஸத் ப்ரபு⁴: ॥

ப்ரபு: - ஸர்வஸ்வாமியானவன், லோகாநாம் - உலகத்திலுண்டான ப்ராணிகளுடைய, பாலகார்த்தம் - ரக்ஷணம்செய்வதின் பொருட்டு, ஸ்வலீலயா - தன்னுடைய இச்சையாலுண்டான லீலையால், ப்ராதுர்பவதி - அவதரிக்கிறான். ஏஷ: - இந்தக்ருஷ்ணன், கர்ப்பத்வம்-கர்ப்பவாசஞ் செய்யுந்தன்மையை, ந ஆபேதே - அடையவில்லை, யோந்யாம்-யோனியிலும், ந அவஸத் - வஸிக்கவில்லை.

1-5-9 மாயோம்தீய

(272) தஸ்யாஸ்ஸ்தநம் பபௌ க்ருஷ்ண: ப்ராணை: ஸஹ நநாத³ ச ।
ஸ்தந்யந்த்³ விஷஸம்மிஶ்ரம் ரஸ்யமாஸீஜ்ஜக³த்³கு³ரோ: ॥

க்ருஷ்ண: - க்ருஷ்ணன், தஸ்யா:- அந்த தாய் போல்வந்த பூதனையுடைய, ஸ்தநம் - முலையை, ப்ராணை: ஸஹ - ப்ராணன்களோடுகூட, பபௌ - பானம் பண்ணினான், நநாத ச - மழலைத்தோற்றும்படி கூப்பிட்டான், ஜகத்குரோ: - பூதனையை முடித்து ஜகத்துக்கொரு சேஷியை உபகரித்த லோககுருவான கிருஷ்ணனுக்கு, விஷஸம்மிஶ்ரம் - விஷத்தோடுகூடின, தத் ஸ்தந்யம் - அந்த முலைப்பால், ரஸ்யம் - ரஸத்தையுடையதாக, ஆஸீத் - ஆயிற்று.

1-5-10 சார்ந்த .

(273) திலதைலவத்³ தா³ருவஹ்நிவத்³ து³ர்விவேச த்ரிகு³ணக்ஷணக்ஷரணஸ்வபா⁴வாசேதந ப்ரக்ருதிரூப த³ாத்ய ப⁴க³வந்மாயா திரோஹித ஸ்வப்ரகாஶ: ॥

திலதைலவத் -எள்ளில் எண்ணெய்போலவும், தாருவஹ்நிவத் - கட்டையில் அக்னிபோலவும், துர்விவேச - பிரித்து அநுசந்திக்கவொண்ணாதபடியாயும், த்ரிகுணக்ஷணக்ஷரணஸ்வபாவ- ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ்ஸுக்களாகப் பரிணமித்துக் கொண்டிருப்பதை ஸ்வபாவமாகவுடையதாயும், அசேதநப்ராக்ருதிவ்யாப்திரூப- அசேதனமாயுள்ள பிரகிருதியோடுவிடக்கூடாததான ஸம்பந்தரூபமான, தாத்ய-கடக்கவரிதான, பகவந்மாயா-பகவானுடைய மாயையினாலே, திரோஹித - மறைக்கப்பட்டிருக்கிற, ஸ்வப்ரகாச: - தனது பிரகாசத்தையுடையதாயிருக்கிறவன் (ஜீவன்)

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

271. பாரதம். 272. ஹரிவம்சம்-53. 273. ஸ்ரீரங்கத்யம்.

acharya.org

பரிவதில் ப்ரவேசம்.

(274) த்வதங்க்ரி முத்திஶ்ய கதாபி கேநசித் யதா ததா வாபி ஸக்ருத்க்ருதோஞ்ஜலி:। ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத: ஶுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்க.

(275) பத்ரம் புஷ்பம் ஃபலம் தோயம் யோ மே பக்த்யா ப்ரயச்சதி ।
ததஹம் பக்த்யுபஹ்ருதமஶ்நாமி ப்ரயதாத்மந: ॥

பத்ரம் - துளசிதளத்தை, புஷ்பம் - புஷ்பத்தை, பலம்-பழத்தை, தோயம் - சுத்தஜலத்தை, ய: - யாதொருவன், மே - என்பொருட்டு, பக்த்யா - பக்தியோடு, ப்ரயச்சதி - நிவேதனஞ்செய்கிறானோ, தஸ்ய ப்ரயதாத்மந: - சுத்தமான மனஸ்ஸையுடைய அவனுடைய, பக்த்யுபஹ்ருதம் - பக்தியோடு உபகரிக்கப்பட்ட, தத் - அதை, அஹம் - நான், அஶ்நாமி - ஸ்வீகரிக்கிறேன்.

(276) அந்யத் பூர்ணாதபாம் கும்பாதந்யத் பாதாவநேஜநாத் ।
அந்யத் குஶலஸம்ப்ரஶ்நாத் நசேச்சதி ஜநார்தந: ॥

பூர்ணாத் - நிறைந்திருக்கிற, அபாம் கும்பாத் - ஜலங்களால் நிறைந்த பூர்ணகும்பத்தைக் காட்டிலும், அந்யத் - வேறொன்றையும், பாதாவநேஜநாத் அந்யத் - திருவடியை சோதிப்பதைக்காட்டிலும் மற்றவைகளையும், குஶலஸம்ப்ரஶ்நாத் அந்யத்-குஶலப்ரஶ்நமான ஒரு சொல்லைத்தவிர வேறொன்றையும், ஜநார்தந: - விஷ்ணுவானவன், நசேச்சதி - அபேக்ஷிப்பதில்லை.

(277) யா: க்ரியாஸ்ஸம்ப்ரயுக்தா: ஸ்யுரேகாந்தகதபுத்திபி: ।
தாஸ்ஸர்வாஶ்ஶிரஸா தேவ: ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி வை ஸ்வயம் ॥

ஏகாந்தகத புத்திபி: - என்னையல்லது மற்றொன்றில்போகாத புத்தியையுடையவர்களாலே, யா: க்ரியா: - யாதொரு கார்யங்கள், ஸம்ப்ரயுக்தா: - நல்ல மனஸ்ஸோடு ப்ரயோகிக்கப்படுகிறதுகளாக, ஸ்யு: - ஆகக்கடவதோ, தாஸ்ஸர்வா: - அவையெல்லாவற்றையும், தேவ: - காலா

---

274. ஸ்தோத்ரரத்னம். 275. ஸ்ரீகீதை-9-26. 276. பா-உத்-87-13
277. மோக்ஷதர்மம்-171-63.

acharya.org

லேகொள்ளப்பிறந்த ஶ்ரிய:பதி, ஸ்வயம் - (செல்வக்கிடப்புண்டாலும் மஹிஷீஸ்வேதத்துக்கு ஆளிடவொண்ணாதே) தானாகவே, ஶிரஸா - (இவன் காலாலே பொகட்டவற்றையும்) அவன் தன் தலையாலே, ப்ரதிக்ருஹ்ணாதி - ஸ்வீகரித்துக்கொள்ளுகிறான்.

1-6-1 பரிவதில்

(278) ஏதத்ஸாமகாயந்நாஸ்தே ।

ஏதத் - மேல் சொல்லப்போகிற, ஸாம - ஸாமத்தை, காயந் - பாடிக்கொண்டு, ஆஸ்தே - இருக்கிறான்.

(279) ந கண்டகாரிகா புஷ்பம் தேவாய விநிவேதயேத்

கண்டகாரிகாபுஷ்பம் - கண்டங்கத்திரிப்பூவை, தேவாய - ஸர்வேஶ்வரனுக்கு, நவிநிவேதயத் - நிவேதனஞ் செய்யக்கடவனல்லன்.

1-6-2 மதுவார்

(280) ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்

ஶாஸ்த்ரம் யோநி: யஸ்ய - ஶாஸ்த்ரயோநி: தஸ்ய பாவ:ஶாஸ்த்ரயோநித்வம் தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத்என்று வியுத்பத்தி.

ஶாஸ்த்ரயோநித்வாத் - (ப்ரஹ்மம்) ஶாஸ்த்ரத்தையே (வேதாந்த வாக்யங்களையே) காரணமாக - ப்ரமாணமாக உடையதாகையால் (யதோவா இமாநி பூதாநிஜாயந்தே) இத்யாதிவாக்யம் ப்ரஹ்மத்தைப் போதிப்பிக்கும், சாஸ்திரமொழிய ப்ரத்யக்ஷம், அநுமானம் முதலிய மற்ற ப்ரமாணங்களுக்கு ப்ரஹ்மம் விஷயமாகாமையால் வேதாந்தவாக்யம் ப்ரஹ்மத்துக்குப்போதகமாகு மென்றுகருத்து.

1-6-3 ஈடுமெடுப்பு

(281) தேவாநாம் தாநவாநாஞ்ச ஸாமாந்யமதிதைவதம் ।
ஸர்வதா சரணத்வந்த்வம் வ்ரஜாமி ஶரணம் தவ ॥

ஶ்ரிய: பதியானவன் தேவாநாம் - தேவர்களுக்கும், தாநவாநாம்ச - அஸுரர்களுக்கும், அதிதைவதம் - அதிஷ்டான தெய்வம் (ஒஸ்வாமியே) தவ - தேவரீருடைய, சரணத்வந்த்வம் - திருவடிகளிரண்டையும், ஸர்வதா - எக்காலத்திலும், சரணம் - ரக்ஷகமாக, வ்ரஜாமி - அடைகிறேன்.

---

278. தைத்-பிரு-10. 280. உத்தரமீமாம்ஸை-1-1-3. 281. ஜிதந்தா-1-2

acharya.org

1-6-6 அமுதம்

(282) கௌபீநாச்சாதந ப்ராயவாஞ்சா கல்பத்ருமாதபி ।
ஜாயதே யதபுண்யாநாம் ஸோபராதஸ்ஸ்வதோஷஜ: ॥

அபுண்யாநாம் - புண்யமில்லாதவர்களுக்கு, கல்பத்ருமாதபி - கேட்டதைக் கொடுக்குமதான கற்பகவிருக்ஷத்தினிடமிருந்தும், கௌபீநாச்சாதநப்ராயவாஞ்சா - ஆண்குறியை மறைத்துக் கொள்கிற கௌபீனம் வேண்டுமென்னும் ஆசையானது, ஜாயதே இதியத் - உண்டாகிறதென்பது யாதொன்றுண்டோ, ஸ: - அதானது, ஸ்வதோஷஜ: - தங்களுடைய தோஷங்களாலுண்டான, அபராத: - குற்றமாயிருக்கிறது. (அரும்பதம்)

1-6-8 கழிமின்

(283) ஸ்வல்வேவம் வர்த்தயந் யாவதாயுஷம் ப்ரஹ்மலோகமபிஸம்பத்யதே நச புநராவர்த்ததே நச புநராவர்த்ததே ॥

ஸகலு - அந்த உபாஸகன், யாவதாயுஷம் - ஆயுஸ்ஸு முடியும் வரையில், ஏவம்வர்த்தயந் - இவ்விதமிருந்துகொண்டு, ப்ரஹ்மலோகம்- பிரமத்தையடைகிறான், நசபுநராவர்த்ததே - மறுபடி திரும்புகிறானில்லை,

1-6-9 தருமவரும்

(284) ந கஸ்சிந்நாபராத்யதி 241-வது இலக்கம்பார்க்க.

(285) அப்ரமேயம் ஹிதத்தேஜோ 159-வது இலக்கம்பார்க்க.

பிறவித்துயர் ப்ரவேசம்.

(286) அஸ்ரத்தாநா: புருஷா: தர்மஸ்யாஸ்ய பரந்தப ।
அப்ராப்ய மாம் நிவர்த்தந்தே ம்ருத்யுஸம்ஸார வர்த்மநி ॥

ஹேபரந்தப - விரோதிவர்க்கத்தை யுதரவல்ல அர்ஜுநா ! அஸ்ய தர்மஸ்ய-இந்த உபாஸனையாகிறதர்மத்தில், அஸ்ரத்ததாநா:- விஸ்வாஸ பூர்வகமானத்வரையில்லாதவர்களான, புருஷா: - புருஷர்கள், மாம் அப்ராப்ய - என்னையடையாமல், ம்ருத்யுஸம்ஸாரவர்த்மநி -மரணத்தை யுண்டுபண்ணுகிற ஸம்ஸாரமார்க்கத்தில், நிவர்த்தந்தே - திரும்பிவருகிறார்கள்.

---

283. சா-உப-8-15. 286. ஸ்ரீகீதை-9-3,

acharya.org

(287) ராஜவித்யா ராஜகுஹ்யம் பவித்ரமிதமுத்தமம் ।
ப்ரத்யக்ஷாவகமம் தர்ம்யம் ஸுஸுகம் கர்த்துமவ்யயம் ॥

இதம் - இந்த ஜ்ஞானமானது; ராஜவித்யா - வித்தைகளுக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்டம், ராஜகுஹ்யம் - ரகசியங்களுக்கெல்லாம் ஶ்ரேஷ்டம் உத்தமம் - உத்தமமானது, பவித்ரம் - பரிசுத்தம், ப்ரத்யக்ஷாவகமம் - ப்ரத்யக்ஷமாய் என்னைகாண்பிவிக்கத்தக்கது, தர்ம்யம் - மோக்ஷஸாதனமாயிருக்கிறது, கர்த்தும் ஸுஸுகம் - அநுஷ்டிப்பதற்கு போகரூபமாயிருக்கும், அவ்யயம் - கோறின பலன்களைக் கொடுக்கச்செய்தே ஒன்றும் செய்யாதோமாய் நம் நெஞ்சிலே கிடைக்கையாலே தான் முதலழியாதே கிடக்கும்.

(288) ஸ்வாத்யாயஶ்சக்ஷுருத ஏகமஸ்ய யோகோ த்விதீயமபி வீக்ஷணாய । த்யாநமநந நயநோऽஸ்ய த்ரஷ்டா ந மாம்ஸசக்ஷுரபிவீக்ஷதே தம் ॥

அஸ்ய - இந்த பரமாத்மாவினுடைய, அபிவீக்ஷணாய - பார்ப்பதற்கு, ஸ்வாத்யாய: - வேதம், ஏக: - ஒரு கண், யோக: - யோகமானது, த்விதீய: - இரண்டாவது கண், த்யாந - தியானமென்ன, மநந - மனனமென்ன, இவைகளை, நயந: - கண்களாகவுடையவன், அஸ்ய-இவனை த்ரஷ்டா - பார்க்கிறவன், மாம்ஸசக்ஷு: - மாம்ஸக் கண்ணுடையவன், தம் - அவனை, ந அபிவீக்ஷதே - பார்க்கிறானில்லை.

(289) ஏஷ ஹ்யேவாநந்தயாதி.

ஏஷஏவஹி - இந்த பரமாத்மாதானே, ஆனந்தயாதி - சந்தோஷிப்பிக்கிறான்.

(290) கோவிந்தேதி யதாக்ரந்தத் க்ருஷ்ணா மாம் தூரவாஸிநம் ।
ருணம் ப்ரவ்ருத்தமிவ மே ஹ்ருதயாந்நாபஸர்பதி ॥

க்ருஷ்ணா - த்ரௌபதியானவள், தூரவாஸிநம் - வெகுதூரத்தில் வஸிக்கிற, மாம் - என்னை, கோவிந்த இதி - கோவிந்தா வென்று, யத் அக்ராந்தத் - அழுதாளென்பது யாதொன்றுண்டோ, (தத்) - அது, ப்ரவ்ருத்தம் - வட்டிக்கு வட்டியேறின, ருணம் இவ - கடன் போல், மே ஹ்ருதயாத் - என்னுடைய மனஸ்ஸினின்றும், ந அபஸர்பதி - நீங்கவில்லை.
(அரும்பதம்)

287. ஸ்ரீகீதை-9-2. 289. ஆநந்தவல்லி-7. 290. பா-உத்-58-22.

1-7-1 பிறவித்தல்

(291) ஜராமரண 7-வது இலக்கம்பார்க்க.

(292) சதுர்விதாபஜந்தே மாம் ஜநாஸ்ஸுக்ருதிநோர்ஜுந ।
ஆர்த்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞாநீச பரதர்ஷப ॥

ஹே பாதர்ஷப - பாதகுலஶ்ரேஷ்டனை, அர்ஜுந - அர்ஜுன னே, ஆர்த்த:-போக்கடித்துக்கொண்ட ஐச்வர்யத்தை மறுபடியும் கேட் கிறவனுன ஆர்த்தனும், அர்த்தார்த்தி - நூதன ஐச்வர்யகாமனும், ஜிஜ் ஞாஸு: - ஆத்மஸ்வரூபத்தையடைய இச்சிக்கிறவனும், ஜ்ஞாநீச - பக வத் ப்ராப்திகாமனும், இதி சதுர்விதா: - இப்படி நான்கு விதமான, ஸுக்ருதிந: - புண்யசாலிகளான ஜனங்கள், மாம் - என்னை, பஜந்தே - பஜிக்கிறார்கள்.

1-7-2 வைப்பாம்.

(293) ய ஆத்மதா பலதா.

ய: - ஸர்வேஶ்வரன், ஆத்மதா - (ஆத்மத: என்று பதமாய், ஸகல சேதனர்களுக்கும் நினைத்த வகைகளெல்லாமநுபவிக்கலாம்படி தன்னை இஷ்ட விநியோகார்ஹமாக்கித் தன்னைக்கொடுப்பவனும், (இத்தால் ப்ராப்யத்வம் சொல்லிற்று) பலதா - (பலத: - என்று பதமாய் க்ஷுத் ர விஷயங்களையுண்டாக்கபட்டத ஸகல சேதனர்களும் தன்னைய னுபவிப்பதில் அநுபவ விரோதிகளைப்போக்கி தன்னையனுபவிக்கைக் கீடான சக்தி யோகத்தை அதாவது மனோபலத்தைக்கொடுப்பவனுமா யிருக்கிறானே (இத்தால் ப்ராபகத்வஞ் சொல்லிற்று).

(294) ந நமேயம் 197-வது இலக்கம்பார்க்க.

(295) யதோவாசஃ 41-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-7-4 மயர்வற

(296) தம் த்ருஷ்ட்வா தே ததா தேவாஶ்ஶங்க சக்ர கதா தரம் । அபூர்வரூப ஸம்ஸ்தாநம் தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் ॥

ததா - பகவான் தேவர்களுக்கு ஸேவை கொடுத்தபோது, தே தேவா: - அந்த ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள், சங்கசக்ர கதாதரம் - திருச்சங்கு

292. ஸ்ரீகீதை-7-16. 293. ய-வே-கா-7-5-36. 296. வி-பு-1-9-68.

acharya.org

திருவாழி கதை இவைகளைத் தரித்துக்கொண்டிருப்பவனும், அபூர்வ ரூப ஸம்ஸ்தானம் - புதிதானரூபஸந்நிவேசத்தையுடையவனும், ஊர்ஜிதம் - சத்ருக்களை அவமானம்பண்ணுவதற்குத் தக்கபடி ஊர்த்தியோடு கூடினவனும், தேஜஸாம் ராசிம் - தேஜஸ்ஸுக்களுடைய ஸமூஹமாயுமிருக்கிற, தம் - அந்த விஷ்ணுவை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து (ஸ்தோத்ரம் செய்தார்கள்)

1-7-5 விடுவேனோ

(297) அஸந்நேவ 53-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-7-7 யானொட்டி

[298] அத்யமே மரணம் வாபி தரணம் ஸாகரஸ்ய வா।

அத்ய - இப்போ, மே - எனக்கு, தரணம் - கடலத்தலானது, பூயாத் வா - உண்டாகட்டும், ஸாகரஸ்ய - ஸமுத்திரத்திற்கு, மரணம்வா - முடித்தலாவது உண்டாகட்டும்.

1-7-8 என்னை

(299) யத்ரர்ஷய: ப்ரதமஜா யே புராணா:

யத்ர - யாதொரு பரமபதத்தில், ருஷய: - ஸர்வத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிக்க வல்லவர்களான, யே - யாதொரு நித்யஸூரிகள், ப்ரதமஜா: - அநாதி ஸித்தர்களாயும், புராணா: - அநேக காலமானாலும் நூதனமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவர்களாயுமிருக்கிறார்கள்.

(300) ராமேண ஹி ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ ।
உத்ஸாதநமமித்ராணாம் ஸீதா யை: பரிவஞ்சிதா ॥

ஸீதா - பிராட்டியானவள், யை: - எவர்களால், பரிவஞ்சிதா - எடுத்துக்கொண்டு வரப்பட்டாளோ, அமித்ராணாம் - அந்த சத்ருக்களுடைய, உத்ஸாதநம் - கொல்வது, ராமேண - பெருமாளாலே, ஹர்யர்க்ஷகணஸந்நிதௌ - வ்ருத்தவானர ஸபையில், ப்ரதிஜ்ஞாதம் ஹி - ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணப்பட்டிருக்கிறதென்பது ப்ரஸித்தமல்லவா.

1-7-9 அமரர்

(301) பரித்ராணாய 199-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

298. ரா-யு-21-8. 299. யஜுர்-அச்சித்ரம். 300. ரா-ஸு-51-32.

acharya.org

1-7-10 அகலில்

(302) ஆநயைநம் ஹரிஶ்ரேஷ்ட தத்தமஸ்யாபயம் மயா ।
விபீஷணோ வா ஸுக்ரீவ யதி வா ராவணஸ்ஸ்வயம் ॥

ஹரிஶ்ரேஷ்ட - வானரோத்தமரான மஹாராஜரே! மயா - மித்ர பாவமே அமையுமென்ற என்னாலே, அஸ்ய - தன் பந்து வர்க்கத்தை விட்டுவந்த இவனுக்கு, அபயம் - பயமில்லாமையானது, தத்தம் - கொடுக்கப்பட்டது, ஸுக்ரீவ - ஸுக்ரீவனே, விபீஷணோவா - விபீஷணனாகிலும், ராவண: - ராவணன், ஸ்வயம் யதிவா - தானேயாகிலும், ஏநம் - இவனை, ஆநய - அழைத்துக்கொண்டு வாரும்.

(303) ஓ்வியா ஸஜ்யேயம் 197_வது இலக்கம்பார்க்க.

(304) ஆச்யாஹி மம தத்வேந ராக்ஷஸாநாம் பலாபலம் ।

ராக்ஷஸாநாம் - ராக்ஷஸர்களுடைய, பலாபலம் - ப்ராபல்ய தௌர்பல்யங்களை, மம - எனக்கு, தத்வேந - உள்ளபடியே யதார்த்தமாக, ஆச்யாஹி - சொல்லும் என்று சொன்னார்.

(305) யத்ர க்ருஷ்ணௌ ச க்ருஷ்ணா ச ஸத்யபாமா ச பாமிநீ ।
நசாபிமந்யுர் ந யமௌ தம் தேசமபிஜக்மது: ॥

யத்ர - யாதொரு ப்ரதேசத்திலே, க்ருஷ்ணௌ ச - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனும் அர்ஜுனனும், க்ருஷ்ணா ச - த்ரௌபதியும், பாமிநீ - அழகுள்ள, ஸத்யபாமா ச - ஸத்யபாமையுமிருக்கிறார்களோ, தம் தேசம் - அந்த தேசத்தை, அபிமந்யு: - அபிமன்யுவும், ந (ஜகாம) போனானில்லை, யமௌ ச - இரட்டைப்பிள்ளைகளான நகுல ஸகாதேவர்களும், ந அபிஜக்மது: - போனார்களில்லையென்று த்ருதராஷ்ட்ரனைப் பார்த்து ஸஞ்சயன் சொன்னான்.

ஏழாம் திருவாய் மொழி முற்றிற்று.

---

302. ரா-யு-18-34. 3)4. ராயு-19-6. 305. பா-உத்-49.

acharya.org

ஓடும்புள்ளேறி ப்ரவேசம்.

(306) வஶீ வதாந்யோ குணவாந் ருஜுஶ்ஶுசிர்ம்ருதுர் தயா
ளுர்மதுர: ஸ்திரஸ்ஸம:। க்ருதீ க்ருதஜ்ஞஸ்த்வமஸி ஸ்வ
பாவத: ஸமஸ்தகல்யாண குணாம்ருதோததி: ॥

த்வம் - தேவரீர், வஶீ - ஆச்ரிதபாதந்த்ரராயும், வதாந்ய: - அர்த்திகளை கொண்டாடி கொடுக்குமவனும், குணவாந் - ஸௌசீல்யகுண முள்ளவனும், ருஜு: - ஆர்ஜவகுணமுடையவனும், ஶுசி: - அபஹதபாப்மத்வாதிகுணங்களையுடையவனும், ம்ருது: - ஆச்ரிதர்களுடைய பிரிவைப் பொறுக்கமாட்டாதமார்த்தவகுணமுடையவனும், தயாளு: - பிறரின் துக்கம் பொறுக்கமாட்டாதவனும்,(பிறர் துக்கம்கண்டு தானும் துக்கப்படுபவனும்)மதுர:- ஸர்வாகாரத்தாலும் போக்யனும் ஸ்திர: - ஸ்திரனும், ஸம: - ஸர்வஸமனும், க்ருதீ - க்ருதக்ருத்யனும், க்ருதஜ்ஞ: - ஆச்ரிதர்களுடைய அபராதங்களைக் காணமல் அவர்கள் செய்த நன்மையைப்பார்க்குமவனும், அஸி - இருக்கிறீர், ஸ்வபாவத: - ஸ்வபாவத்தினால், ஸமஸ்தகல்யாணகுணாம்ருதோததி: - ஸர்வ கல்யாண குணங்களுக்கு க்ஷீரஸமுத்ரமாயிருக்கிறீர்.

1-8-9 ஓடும் புள்ளேறி.

(307) தாஸஸ்ஸகா வாஹநமாஸநம் த்வஜோ யஸ்தே விதாநம்
வ்யஜநம் த்ரயீமய:। உபஸ்திதம் தேந புரோ கருத்மதா த்வ
தங்க்ரி (ஷி / வெ) ஸம்மர்தகிணாங்கஶோபிநா ॥

த்ரயீமய: - வேதங்களை யவயவங்களாயுடைய, ய: - யாதொரு பெரியதிருவடியானவர், தே - தேவரீருக்கு, தாஸ: - தாஸபூதனும், ஸகா - சிநேகிதனும், வாஹநம் - வாகனமாயும், ஆஸநம் - ஸிம்ஹாஸனமாயும், த்வஜ: - கொடியாகவும், விதாநம் - மேற்கட்டியாகவும், வ்யஜநம் - விசிறிபோல் சிறகுகளால் ஆஶ்வாஸனம் பண்ணுமவனுமிருக்கிறாரோ, த்வதங்க்ரிஸமர்த்தகிணாங்கசோபிநா - தேவரீர் திருவடிகளாலே நெருக்கி அழுத்தின தழும்பு தனக்கு போக சிங்கமாசையால் அத்தாலே விளங்குகிறவனை, தேந கருத்மதா - அப்படிப்பட்ட பெரியதிருவடியாலே, புர: - தேவரீர்திருமுன்பே, உபஸ்திதம் - எப்பொழுதுகிட்டினவனுயிருக்கப்பட்டவனும்.

---

306. ஸ்தோத்ராத்நம்-18. 307, ஸ்தோத்ரம்-41.

(308) துங்கபீநகடிநஸ்தநாந்தரே காந்ததத்தமபலா நகக்ஷதம் ।
ஆவ்ருணோதி விவ்ருணோதி வீக்ஷதே க்ருச்ரலப்தமிவ
நிர்தநோ தநம் ॥ அரும்பதம்

அபலா - ஸ்திரீயானவள், துங்கபீநகடிநஸ்தநாந்தரே - உயர்ந்து பருத்துக்கடினமாயிருக்கிற முலைகளின் மத்தியிலே, காந்ததத்தம்-ப்ரிய நாயகனுல் கொடுக்கப்பட்ட, நகக்ஷதம் - நகம்பதிந்ததாலுண்டான வ்ரணத்தை, நிர்தந: - பொருளில்லாதவன், க்ருச்ரலப்தம் - மிகவும்கஷ்டப்பட்டு அடையப்பட்ட, தனமிவ -பொருளைப்போல, ஆவ்ருணோதி - மறைக்கிருன், விவ்ருணோதி - திறக்கிருன், வீக்ஷதே - பார்க்கிருன்.

(309) ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: ।
சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாசைஸ்ச அந்யோந்ய ருசிரஞ்ஜகை: ॥

ஸ்வாநுரூபை: - (ஸ்ரீய:பதியான பரப்ருஹ்மமானது) தமக்கே தக்கவைகளும், அநூபமை: - ஒப்பற்றவைகளும், சின்மயை: - ஜ்ஞான ஸ்வரூபங்களும், ஸ்வப்ரகாசை: -ஸ்வயம்பிரகாசங்களும், அந்யோந்யருசி ரஞ்ஜகை:- ஒன்றுக்கொன்றுகளினுடைய காந்தியினுல் சோபிக்கிறது களுமான, ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணை: - நறுமலர் மாலைகளுடனும் பீதகவாடைகளுடனும் நவமணியணிகளுடனும், யுக்தம் - கூடிக்கொண்டிருக்கிறது.

1-8-2 அம்மானாய்

(310) வஹஂநிநி 146-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-8-3 கண்ணவான்.

(311) சக்ஷுர்தேவாநாமுத மர்த்யாநாம்.

தேவாநாம் - விண்ணோருக்கும், மர்த்யாநாமுத - மண்ணவர்களுக்கும், சக்ஷு: - ஜ்ஞானப்பிரதன்.

(312) மஹார்ணவஸ்யம் 26-வது இலக்கம்பார்க்க.

(313) தத்விப்ராஸோவிபந்யவ: 206-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-8-8 ஆனானாயன்.

(314) வஹஂநிநி 146-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

309. பௌஷ்கர ஸம்ஹிதை. 311. ய-வே-கா-4-ப்ர-6-8.

acharya.org

(315) யஜ்ஜாதீயோ யாத்ருஶோ யத்ஸ்வபாவ: பாதச்சாயாம் ஸம்ஶ்ரிதோ யோऽபி கோऽபி । தஜ்ஜாதீயஸ்தாத்ருஶஸ்தத்ஸ்வபாவ: ஶ்லிஷ்யத்யேநம் ஸுந்தரோ வத்ஸலத்வாத் ॥ (அ-ம்)

யஜ்ஜாதீய: - எந்த ஜாதியானாலும், யாத்ருஶ: - எப்படிப்பட்ட அநுஷ்டானத்தை யுடையவனானாலும், யோऽபிகோऽபி - யாராகிலுமாம், பாதச்சாயாம் - திருவடிகளின் நிழலை, ஸம்ஶ்ரித: - அடைந்தவனாகிறானோ, ஏநம் - இவனை, ஸுந்தர: - ஸுந்தரபாஹுவானவர், வத்ஸலத்வாத் - ப்ரீதியோடே கூடினவனாயிருப்பதினாலே, தஜ்ஜாதீய: - அந்த ஜாதீயனாய், தாத்ருஶ: - அப்படிப்பட்ட அநுஷ்டானத்தையுடையவனாய், தத்ஸ்வபாவ: - அப்படிப்பட்ட ஜ்ஞானத்தை யுடையவனாய்க் கொண்டு ஶ்லிஷ்யதி - ஜாதி அநுஷ்டானங்களுடன் கூடினவராய்க் கொண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறார்.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இவையும் ப்ரவேசம்

(316) ந து மாம் ஶக்யஸே த்ரஷ்டுமநேநைவ ஸ்வசக்ஷுஷா ।
திவ்யம் ததாமி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோகமைஶ்வரம் ॥

(த்வம்) - நீ, அநேந - அளவிடப்பட்ட வஸ்துக்களைக் க்ரஹிப்பதான ஸ்வசக்ஷுஷா ஏவ து - ப்ராக்ருதமான கண்ணாலே, மாம் - விஶ்வரூபியான என்னை, த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, ந ஶக்யஸே - சக்தியுடையவனாகமாட்டாய், தே - உனக்கு, திவ்யம் - அப்ராக்ருதமான, சக்ஷு: - கண்ணை, ததாமி - கொடுக்கிறேன், மே - என்னுடைய, ஐஶ்வரம் யோகம் - விபூதியோகத்தை, பஶ்ய - பார்.

1-9-1 இவையும்

(317) ஸதேவ ஸோம்ய 259வது இலக்கம்பார்க்க.

(318) ததநுப்ரவிஶ்ய 68-வது இலக்கம்பார்க்க.

(319) யஸ்ய ப்ரஸாதே ஸததம் ப்ரஸீதேயுரிமா: ப்ரஜா: ।
ஸ ராமோ வாநரேந்த்ரஸ்ய ப்ரஸாதமபிகாங்க்ஷதே ॥

315- ஸுந்தரபாஹுஸ்தவம்-30. 316. ஸ்ரீகீதை. 11-8.
319. ரா-கி-4-21.

யஸ்ய - யாதொரு சக்ரவர்த்தித்திருமகனுடைய, ப்ரஸாதே - அநுக்ரஹமானது, (ஸதி - இருக்கும்போது) இமா: ப்ரஜா:- இந்தப்ரஜைகள், ஸததம் - எப்பொழுதும், ப்ரஸீதேயு: - அவனுடையவநுக்ரஹத்தாலடைந்த தெளிவான மனஸ்ஸையுடையதுகளாகவிருக்குமோ, ஸ: - அப்படிப்பட்ட, ராம: - பெருமாள், வாநரேந்த்ரஸ்ய - ஸுக்ரீவனுடைய, ப்ரஸாதம் - அனுக்ரஹத்தை, அபிகாங்க்ஷதே - நல்லமனஸ்ஸோடு இச்சிக்கிறார்.

(320) ஏஷ ஒத்வா ச வித்தாநி 238-வது இலக்கம்பார்க்க

(321) நகஸ்ஸிந்ந 241-வது இலக்கம்பார்க்க.

(322) நநமேயம் 197-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-9-5 ஒக்கலை

(323) ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர்பிஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: ।
ராக்ஷஸோ஽ப்யேதி பஶ்யத்வமஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஶய: ॥

ஸர்வாயுதோபேத: - எல்லாவாயுதங்களோடு கூடின, ஏஷ: - இந்த ராக்ஷஸ: - ராக்ஷஸனான விபீஷணன், சதுர்பி: - நாலுபேர்களான, ராக்ஷஸைஸ்ஸஹ - ராக்ஷஸர்களோடுகூட, அஸ்மான் - நம்மை, ஹந்தும் - கொல்ல, அப்யேதி - எதிர்முகமாய் வருகிறான். நஸம்ஶய: - ஸந்தேஹமில்லை, பஶ்யத்வம் - பாருங்கள்.

1-9-6 மாயன்

(324) யதிமக்நோஷி 161-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-9-7 தோளிணை

(325) ஸோ஽ப்யேநம் 204-வது இலக்கம் பார்க்க

(326) யோவாசி திஷ்டந் வாசோ஽ந்தரோ யம் வாங் நவேத யஸ்ய வாக் சரீரம் யோவாசமந்தரோயமயதி ஏஷத ஆத்மாந்தர்யாம்ய ம்ருத: ॥

ய: - எவன், வாசி - வாக்கில், திஷ்டன் - இருந்துகொண்டு, வாச: அந்தர: - வாக்கின் உள்ளிருக்கிறானோ, யம் வாக்நவேத - எவனைவாக்கு

323. ரா-யு-17-5. 326. பிர-உப-5-7.

acharya.org

அறியவில்லையோ, யஸ்ய - எவனுக்கும், வாக் சரீரம் - வாக்கானது சரீரமோ, ய: - எவன், வாசம் அந்தரோயமயதி - வாக்கின் உள்ளிருந்து நியமிக்கிறானோ, ஏஷ: - இவன், தே - உனக்கு, அந்தர்யாமீ - அந்தர்யாமியாகிறான், ஆத்மா - ஆத்மா ஆகிறான், அம்ருத: - நிருபாதிகாம்ருதத்வமுடையவன்.

1-9-9 கமலக்கண்ணனென்

(327) ந சக்ஷுஷா 58-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

(328) அஹமந்நமஹமந்நமஹமந்நம் அஹமந்நாதோ ஹமந்நாதோ ஹமந்நாத:.

அஹமன்னம்-நான் பரமாத்மாவுக்குபோக்யபூதன், அஹமந்நாத: - நான் பரமாத்மாவாகிற போக்யத்தை அநுபவிக்கிறவன்.

(329) ராவவம் ஶரணம் 109-வது இலக்கம்பார்க்க.

(330) வத்யதாமேஷ தண்டேந தீவ்ரேண ஸசிவைஸ்ஸஹ ।
ராவணஸ்ய ந்ருஶம்ஸஸ்ய ப்ராதா ஹ்யேஷ விபீஷண: ॥

ஏஷ: - இந்த விபீஷணனானவன், ஸசிவைஸ்ஸஹ - நம்மைநலிகைக்குக் கூட்டுப்படையாய் வந்த மந்திரிகளுடன்கூட, தீவ்ரேண - க்ரூரமான, தண்டேந - சிக்ஷையாலே, வத்யதாம் - கொல்லப்படட்டும், ஹி - ஏனென்றால், ஏஷவிபீஷண: - இந்தவிபீஷணன், ந்ருசம்ஸஸ்ய - கொடியனான, ராவணஸ்ய - ராவணனுக்கு, ப்ராதா - ஸஹோதரன்.

(331) பரதஸ்ய வதே தோஷம் நாஹம் பஶ்யாமி ராகவ ।
பூர்வாபகாரிணாம் த்யாகே ஹ்யதர்மோ நவிதீயதே ॥

பூர்வாபகாரிணாம் - முன்பு கெடுதிசெய்தவர்களுடைய, த்யாகே - கொல்லுவதில், அதர்ம: - பாபமானது, நவிதீயதே - விதிக்கப்படவில்லை, ஹி - இது ப்ரஸித்தம் (ஆகையால்) ஹேராகவ - ரகுவம்சத்திற் பிறந்தவரே, பரதஸ்ய - பரதனுடைய, வதே - கொலையில், தோஷம் - பாபத்தை, அஹம்-நான், நபஶ்யாமி - பார்க்கிறேனில்லை.

---

328. தை-உப-ப்ரு-10. 330. ரா-யு-17-27. 331. ரா-அ-96-24.

acharya.org

(332) அவ்யாஹதாநி க்ருஷ்ணஸ்ய சக்ராதீந்யாயுதாநி தம் ।
ரக்ஷந்தி ஸகலாபத்ப்யோ யேந விஷ்ணுருபாஸித: ॥

யேந - யாதொருசேதனனாலே, விஷ்ணு: - கிருஷ்ணன், உபாஸித: - உபாசிக்கப்பட்டாரோ, தம் - அந்த ப்ரபந்நனை, க்ருஷ்ணஸ்ய - க்ருஷ்ணனுடைய, அவ்யாஹதாநி - தடையில்லாததுகளான, சக்ராதீநி - திருவாழிமுதலிய, ஆயுதாநி - ஆயுதங்கள், ஸகலாபத்ப்ய: - சகல ஆபத்துக்களிலிருந்து, ரக்ஷந்தி - காப்பாற்றுகின்றன.

(333) ஸமுத்ரம் ராகவோ ராஜா சரணம் கந்துமர்ஹதி ।

ராஜா - ராஜாவான, ராகவ: - இராகவன், ஸமுத்ரம் - ஸமுத்திரத்தை, சரணம் கந்தும் - சரணமடைவதற்கு, அர்ஹதி - தகுந்தவர்.

1-10-3 எம்பிரானை

(334) தாநஹம் த்விஷத: க்ரூராந் ஸம்ஸாரேஷு நராதமாந் ।
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமசுபாநாஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு ॥

தாந் - என்னை யெவர்கள் துவேஷித்தார்களோ அவர்களையும், த்விஷத: - த்வேஷம் செய்கிறவர்களையும், க்ரூராந் - கொடியஸ்பாவமுள்ளவர்களையும், அசுபாந் - அசுத்தமானவர்களையும், நராதமாந் - மனிதரில் தாழ்ந்தவர்களையும், ஸம்ஸாரேஷு - ஜனனமரண மார்க்கங்களிலே, ஆஸுரீஷ்வேவ யோநிஷு - என்னையடையவதற்கு ப்ரதிகூலமாயிருக்கிற ஜந்மங்களிலே, அஜஸ்ரம் - எப்பவும், அஹம் க்ஷிபாமி - நான்போடுகிறேன்.

1-10-4 நெஞ்சமே

(335) முஹூர்த்தமபி 19-வது இலக்கம்பார்க்க.

1-10-6 நீயுநானும்

(336) இதம் தே நாதபஸ்காய நாபக்தாய கதாசந ।
நசாசுச்ரூஷவே வாச்யம் நச மாம் யோப்யஸூயதி ॥

இதம் - இந்த கீதார்த்த தத்வமானது (சரமச்லோகமானது,) அதபஸ்காய - தபஸில்லாதவன் பொருட்டு, கதாசந - ஒருபோதும்,

---

332. விஷ்ணுதர்மம். 78-அத். 333. ரா-யு-19-31. 334. ஸ்ரீகீதை-16-19. 336. ஸ்ரீகீதை. 18-67.

தே - உன்னாலே, நவாச்யம் - சொல்லத்தக்கதல்ல, அபக்தாய - பக்தி யில்லாதவன் பொருட்டு, ந-சொல்லத்தக்கதில்லை, அஶுஶ்ரூஷவே ச - தபசு பக்தி இவைகளிருந்து சொன்னாலும் குருஶுஶ்ரூஷையில்லாதவன் பொருட்டு, ந - சொல்லத்தக்கதல்ல, ய: - யாதொருவன், மாம் - என்னை, அப்யஸூயதி - நிந்திக்கிறானோ, (தஸ்மை ச)-அவன் பொருட்டும் ஒருபோதும் சொல்லத்தக்கதில்லை.

1-10-7 எந்தையே

(337) கர்ப்பஜந்ம ஜராம்ருதி க்லேஶகர்மஷடூர்மிமாந் ।
ஶ்ரீவேவ தேவவஷட்க்ருதம் த்வாம் ஶ்ரியோர்ஹமகாமயே ॥

கர்ப - கர்ப்பவாஸமென்ன, ஜந்ம - உத்பத்திஎன்ன, ஜரா - மூதுமையென்ன, ம்ருதி - மரணமென்ன, க்லேச - துக்கமென்ன, கர்ம - புண்யபாபரூபகர்மமென்ன இவைகளான, ஷடூர்மிக: - ஆறு அலைகளை அடைந்தவனான, அஹம் - நான், ஶ்ரிய: - பெரியபிராட்டியாருக்கு அர்ஹம் - தக்கவரான, த்வாம் - தேவரீரை, ஶ்வா - நாயானது, தேவவஷட்க்ருதமிவ - இந்திராதி தேவர்களுக்காக வஷட் என்ற மந்த்ரத்தால் ஸம்ஸ்க்ருதமான புரோடாஶத்தைப்போல் அகாமயே - ஆசைப்பட்டேன். (அரும்பதம்)

1-10-10 மறப்புஞானமும்

(338) ஸ்ம்ருதேஸ்து பூர்வபாவிந்யா விரஹே விஸ்ம்ருதி: குத: ।
நஹி பிண்டாதிவிரஹே ஜாயதே கலஶாதிகம் ॥

பூர்வபாவிந்யா: - (மறப்புக்கு) முந்தியுண்டாகக் கூடியதான, ஸ்ம்ருதே: - நினைவினுடைய, விரஹேது - இல்லாத காலத்திலேயோ வென்றால், விஸ்ம்ருதி:-மறப்பானது, குத: - எது, பிண்டாதிவிரஹே-ம்ருத்பிண்டம்கபாலம் முதலியவைகளில்லாதபோது, கலசாதிகம் - குடம்முதலியவை, நஜாயதேஹி-உண்டாகிறதில்லையென்பது ப்ரஸித்தமன்றோ. (அரும்பதம்)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.
முதற்பத்து முற்றிற்று

337, ரங்க-ஸ்த-உத்-99,

acharya.org

இரண்டாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

வாயும்திரை ப்ரவேசம்

(339) குரரி விலபஸி த்வம் வீதநித்ரா ந ஶேஷே ஸ்வபிதி ஜகதி
ராத்ர்யா மீஶ்வர குப்தபோதே । வயமிவ ஸகி கச்சித் காட
நிர்விண்ணசேதா: நளிநநயந ஹாஸோதார லீலேக்ஷணேந ॥

ஹேகுரரி - ஓ அன்றிலே! ராத்ரியாம் - இராத்திரியில், ஈஶ்வரக்ர ஸ்த போதே - ஸர்வேஶ்வரனால் க்ரஸிக்கப்பட்ட அறிவையுடைய, ஜகதி - உலகமானது, ஸ்வபதி (ஸதி) உறங்கும்போது, த்வம் - நீ, வீத நித்ரா - உறக்கமற்றதாய்க் கொண்டு, விலபஸி - கதறுகிறாய், நஶேஷே - படுத்துக்கொள்கிறாயில்லை, ஹே ஸகி - ஓ ஸகியே, (ஸாத்வம்) அப்படிப் பட்ட நீ, நளிநநயந - தாமரைபோன்ற திருக்கண்களென்ன, ஹாஸ - திருமுறுவலென்ன, இவற்றாலே உதாரலீலா - கம்பீரமான க்ரீடையை யுடைய, ஈக்ஷணேந - பார்வையையுடைத்தான கண்ணாலே, வயமிவ - நாங்கள் போல், காடநிர்விண்ண - மிகவும் துக்கப்பட்ட, சேதா: கச்சித் - நெஞ்சையுடையையானாயோ! என்ன?

(340) த்வம் யக்ஷ்மணா பலவதாஸி க்ருஹீத இந்தோ க்ஷீணஸ்த
மோ ந நிஜதீதிதிபி: க்ஷிணோஷி । கச்சின்முகுந்தகதிதாநி யதா
வயம் த்வம் விஸ்ம்ருத்ய போஸ்தகிதகீருபலக்ஷ்யஸே ந: ॥

ஹே இந்தோ - ஓ சந்திரனே! த்வம் - நீ, பலவதா - பலத்தை யுடைய, யக்ஷ்மணா - க்ஷய ரோகத்தாலே, க்ருஹீத: - மிகவும் பீடிக் கப்பட்டாய் (ஆகையால்) க்ஷீண: - இளைத்தவனாய்க் கொண்டு, நிஜதீ திதிபி: - உன்னுடைய கிரணங்களாலே, தம: - இருளை, நக்ஷிணோ ஷி - போக்கிறாயில்லை, முகுந்தகதிதாநி - க்ருஷ்ணனால் சொல்லப் பட்ட வார்த்தைகளை, விஸ்ரப்ய - விச்வஸித்து, (நம்பி), யதா - எப் படி, வயம் - நாங்கள் கலங்கினமனதை யுடையவர்களாயிருக்கிறோமோ ததா - அப்படியே, த்வம் - நீயும், ஸ்தகிதகீ: (ஸந்) கலங்கின மனது டையனாய்க்கொண்டு, ந: - எங்களுடைய (முன்னே) உபலக்ஷ்யஸே - தோற்றுகிறாய்.

---

339. பாகவதம் 10-90-15. 340. பாக-10-90-18.

acharya.org

(341) விநா தேநேதி மர்யாதா ஸஹ தேநேத்யபிவிதி:॥

தேநவிநா - அதினால் ரஹிதமான - அதுதவிர, இதி - என்பது, மர்யாதா - மர்யாதை என்று (பெயர் சொல்லப்படுகிறது) தேநஸஹ - அத்தோடுகூட, இதி - என்பது, அபிவிதி: - அபிவிதி என்று (பெயர் சொல்லப்படுகிறது.)

பத்துடையடியவர்க்கு முன்பு என்றவிடத்தில், அபிவிதியானது விவக்ஷிதமாயிருப்பதால் பத்துடையடியவரோடு கூட முன்னுள்ள திருவாய்மொழிகளிலனுபவித்த என்றுகருத்து.

(342) விஷயே தே மஹாராஜ ராமவ்யஸநகர்ஶிதா: ।

அபி வ்ருக்ஷா: பரிம்லாநாஸ்ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா: ॥

ஹே மஹாராஜ - வாரீர் சக்ரவர்த்தியே, தே - உம்முடைய, விஷயே - தேசத்திலே, விருக்ஷா அபி -(கழுத்தளவு தண்ணீரிலிருக்கிற) மரங்களும், ராமவ்யஸநகர்ஶிதா: - பெருமாளுடைய விஶ்லேஷத்தாலே பீடிக்கப்பட்ட சோகத்தையுடையதாய்க் கொண்டு, ஸபுஷ்பாங்குர கோரகா: - மலர் மொட்டு அரும்பு இவைகளுடன் கூடி, பரிம்லாநா: - மிகவும்வாடி வதங்கிக்கருகியுலர்ந்தன.

(343) உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநி ஸராம்ஸி ச ।

பரிஶுஷ்கபலாஶாநி வநாந்யுபவநாநி ச ॥

உபதப்தோதகா: - (ராமவிரஹத்தாலே) கரையருகுஞ் சென்று கிட்டவொண்ணாதபடி மிகவும் வெப்பங்கொண்டு கொதிக்கிற, நத்ய: - ஆறுகளும், பல்வலாநி - குட்டைகளும், ஸராம்ஸிச - ஓடைகளும், வநாநி - (எப்பொழுதும் ஜலத்தால் வளராத கடினமான வனங்களும்) வனத்திலுள்ளமரங்களும், உபவநாநிச - (எப்பொழுதும் ஜலத்தால் வளர்ந்த கோமளமான) உத்யானவனத்திலுள்ள மரம் செடி கொடிகளும், பரிஶுஷ்கபலாசாநி - எங்குமொக்க சருகான இலைகளையுடையனவாயின.

(344) ஏவமுக்த்வாது பரதம் பார்யாமப்யேத்ய ராகவ:।

உவாச ஶோகஸந்தப்த: பூர்ணசந்த்ரநிபாநநாம் ॥

ஸீதே ம்ருதஸ்தேஶ்வஶுர: பித்ரா ஹீநோ஽ஸிலக்ஷ்மண॥

342, 343. ரா-அ-59-4-5. 344. ரா-அ-102-4.

acharya.org

ராகவ: - ரகுவம்சத்திலவதரித்த அந்தப் பெருமான், பாதம் - பரதாழ்வானைக் குறித்து, எவம் - இவ்வண்ணம், உக்த்வா - சொல்லி, சோகஸம்தப்த: - (ஸன்) பிதிருமரணத்தாலுண்டான துக்கத்தால், மிகவும் வாடினவராய்க் கொண்டு, பூர்ணசந்திரநிபாநநாம் - பௌர்ணமி சந்திரனுக்கொத்தமுகத்தையுடையவளான, பார்யாம்-பிராட்டியை, அப்யேத்ய - கிட்டி (எதிர்முகமாயிருந்து கொண்டு) உவாச - சொன்னார், ஸீதே - ஸீதையே, தே - உன்னுடைய, ச்வசுர: - மாமனார், ம்ருத: மரித்தார். லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மணா, (த்வம் - நீ) பித்ராஹீந: - தகப்பனில்லாதவனாக, அஸி - இருக்கிறாய்.

2-1-1 வாயுமதிரை.

(345) கிரயோ வர்ஷதாராபிர்ஹந்யமாநா ந விவ்யது: ।
அபிபூயமாநா வ்யஸநைர்யதா அதோக்ஷஜசேதஸ: ॥

அதோக்ஷஜ-பகவானை, சேதஸ:-மனதிலுடையவர்கள், வ்யஸநை:- ஆத்யாத்மிகாதி துக்கங்களாலே, அபிபூயமாநா: - அவமானஞ் செய்யப்பட்டவர்களாயிருந்தாலும், யதா - எப்படி, நவிவ்யது: - வ்யஸனத்தையடையமாட்டார்களோ, ததா - அப்படியே, கிரய:-பர்வதங்கள், வர்ஷதாராபி: - மழையின் தாரைகளாலே, ஹந்யமாநா: -நன்றாக அடிபட்டும், நவிவ்யது: - சலிக்கிறதுகளில்லை.

அதோக்ஷஜன் என்றால், இந்திரியநிக்ரஹம் செய்தவர்களின் மனதில் ஸந்நிதானம் செய்கிறவன் என்று ஓர் அர்த்தம், அல்லது, ஜிதேந்திரியர்களுக்கு, ஸுலபனென்றாவது, வச்யனென்றாவது, அர்த்தம். அல்லது, அவர்களிடத்தில் ராமக்ருஷ்ணாதிருபேண அவதரிக்கிறானென்று, அன்றிக்கே, அபிருதோததிபோலேஸர்வகாலத்திலும் அநுபவியாநிற்கச் செய்தேயும் ஒருக்காலும் மாளாத இன்பமுடையவன் என்று.

(346) பதிஸம்யோகஸுலபம் வயோ த்ருஷ்ட்வா ச மே பிதா ।
சிந்தார்ணவகத: பாரம் நாஸஸாதாப்லவோ யதா ॥

மே - என்னுடைய, பிதா - தகப்பனான ஜனகமகாராஜன், பதிஸம்யோக ஸுலபம்-நாயகனுடையஆலிங்கனாதிகளுக்குத் தகுந்த, வய:- யௌவனவயதை, த்ருஷ்ட்வா-பார்த்து, சிந்தார்ணவகதஸ்ஸன்- வ்யஸன

345. பாக-10-20-15. 346. ராம-அயோ-119-36.

மாகிறஸமுத்திரத்தையடைந்தவராய்க்கொண்டு, ஆப்லவோயதா - கப்பல்போல், பாரம் - கரையை, நாவஸாத-சேரவில்லை.

(347) ஶ்ரைஸ்து 211-வது இலக்கம்பார்க்க.

(348) பதிம் விஶ்வஸ்ய 84-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-1-2 கோட்பட்ட.

(349) நேத்ரே நிமீலயஸி நூநமத்ருஷ்டபந்து: ஸ்த்வம் ரோரவீஷி கருணம் பத சக்ரவாகி। தாஸ்யம் கதா வயமிவாச்யுதபாதஜுஷ்டாம் கிம்வா ஸ்ரஜம் ஸ்ப்ருஹயஸே கபரேண வோடும்॥

ஹே சக்ரவாகி - ஓ சக்ரவாகமே, த்வம் - நீ, அத்ருஷ்டபந்து: (ஸதி) - புருஷபக்ஷியைக்காணாததாய்க்கொண்டு, நேத்ரே - கண்களை, நிமீலயஸி - மூடிக்கொண்டிருக்கிறாய், நூநம் - நிச்சயம், கருணம்-தீநமாக, ரோரவீஷி - அழுகிறாய், பத - கஷ்டம், (ஆகையால்) தாஸ்யம் கதா - தாஸத்வத்தையடைந்த, வயமிவ - நாங்கள்போல, த்வம் - நீ, அச்யுத - கண்ணனுடைய, ஸ்ரஜம் - மாலையை, கபரேண - கேசபாசத்தாலே, வோடும் - தரிக்கைக்கு, ஸ்ப்ருஹயஸே கிம் - ஆசைப்படுகிறாயா? என்ன.

2-1-3 காமுற்ற

(350) நைவ தம்ஶாந் மஶகாந் கீடாந் ஸரீஸ்ருபாந்॥

தம்சான்-காட்டு ஈக்களையும், கீடான்புழுக்களையும், மஶகான் - கொசுக்களையும், ஸரீஸ்ருபான்- பாம்புகளையும், (காத்ராத் - சரீரத்திலிருந்து) நைவாபநயேத் - ஓட்டமாட்டார். (அரும்பதம்)

(351) நமாம்ஸம் ராகவோ புங்க்தே நசாபி மது ஸேவதே।

ராகவ: - பெருமாள், மாம்ஸம் - மாம்ஸத்தை, நபுங்க்தே - புஜிக்கிறதில்லை, மதுசாபி - மத்யத்தையும், நஸேவதே - புஜிக்கிறதில்லை. (அரும்பதம்)

(352) ஹோ ஹோ ஸதா நிஷ்டநஸே உதந்வந் அலப்தநித்ரோऽதிகதப்ரஜாகர:। கிம் வா முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந: ப்ராப்தாம் தஶாம் த்வஞ்ச கதோ துரத்யயாம்॥

349.பாக-10-90-16. 350,351ராம.-ஸு-36-42. 352.பாக-10-90-11.

போபோடதக்வத் - ஓ ஸமுத்ரமே! த்வம் - நீ, கதப்ராஜாகா: - அடைத்த விழித்தலையுடையதாக, அஸி - இருக்கிறாய், அலப்தநித்ரஸ் ஸர் - உறக்கத்தை யடையாததாய்க் கொண்டு, ஸதா - எப்பொழுதும், கிஷ்டஸேவ - கூப்பிடுகிறாய்; முகுந்தாபஹ்ருதாத்மலாஞ்சந: - (ஆசை யால்) க்ருஷ்ணனாலே அபஹரிக்கப்பட்ட காம்பீர்யத்தையுடையவ னாய், த்வம்ச - நீயும், ப்ராப்தாம் - எங்களால் அடையப்பட்டதும், துர த்யயாம் - கடக்கவரிதுமான, தசாம்-அவஸ்தையை, கத: கிம் - அடைந் தாயா? என்ன.

2-1-4 கடலும் மலையும்

(353) தே வநாநி கிரீம்ஸ்சைவ ஸரிதஸ்ச ஸராம்ஸி ச ।

நிகிலேந விசின்வாநௌ ஸீதாம் தசரதாத்மஜௌ ॥

தே - அந்த, தசரதாத்மஜௌ - தசரதன் புதல்வர்களான பெரு மாளும் இளைய பெருமாளும், வநாநி - வனங்களையும், கிரீன் சைவ - பர் வதங்களையும், ஸரித: - நதிகளையும், ஸராம்ஸிச - தடாகங்களையும், நிகி லேந - எங்கும், ஸீதாம் - பிராட்டியை, விசின்வாநௌ - தேடுகிறவர் களாய்க்கொண்டு (திரிந்தார்கள்)

(354) ஏதத் வ்ரதம் மம, ஸக்ருதேவ 236வது இலக்கம்பார்க்க.

(355) ஏஹ்யேஹி புல்லாம்புஜபத்ரநேத்ர நமோऽஸ்து தே தேவவராப்ரமேய। ப்ரஸஹ்ய மாம் பாதய லோகநாத ரதோத்த மாத் ஸர்வஶரண்ய ஸங்க்யே ॥

புல்லாம்புஜ பத்ர நேத்ர - விகஸிதமான தாமரையிதழ் போன்ற திருக்கண்களையுடையவனே, ஏஹி ஏஹி - வாரீர் வாரீர், ஸர்வசரண்ய - ஸகலப்ராணிகளுக்கும் ரக்ஷகனானவனே, ஸங்க்யே - யுத்தத்தில், மாம் - என்னை, ரதோத்தமாத் - சிரேஷ்டமான தேரிலிருந்து, ப்ரஸஹ்ய - பலாத்காரம் செய்து, பாதய - விழவிடு, ஹே லோகநாத - லோகங்க ளுக்கு நாதனானவனே, தேவவர - தேவர்களுக்குள் ஸ்ரேஷ்டனே, அப்ரமேய - அளவிடக் கூடாதவனே, தே - தேவரீருக்கு, நம: - நமஸ் காரமானது, (மங்களாஶாஸனமானது) அஸ்து-ஆகக்கடவது.

(356) ஶோகஸ்ச கில காலேந கச்சதா ஹ்யபகச்சதி ।

மம சாபஶ்யத: காந்தாம் அஹந்யஹநி வர்த்ததே ॥ (அ—ம்)

---

353. ரா-ஆர-61-20. 355. பார-பீஷ்ம-59-98. 356. ரா-யு-5-4.

சோக: - இஷ்டவஸ்துக்களின் வியோகத்தாலுண்டான துக்கமானது, கச்சதாகாலேந - காலம் போகும்போது, அதாவது காலம் செல்லச் செல்ல, அபகச்சதிகில - போய்விடுகிறது இல்லையா (என்பது ஜநங்களில் கேட்கிறோம்) இதி - ப்ரஸித்தமன்றோ, காந்தாம் - ஸீதையை, அபச்யத: - காணுத, மமச - எனக்கோ வென்றால்,(துக்கமானது) அஹந்யஹநி - தினந்தோறும் வர்த்ததே - வளர்கிறது.

2-1-5 ஊழிதோறூழி

(357) மேகஶ்ரீமம்ஸ்த்வமஸி டயிதோயாதவேந்த்ரஸ்யஸூநும் ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் வயமிவ ஷவாந்த்யாதி ப்ரேமபத்த: ।
அத்யுத்கண்டா சபலஹ்ருதயோஶ்மத் வியோ பாஷ்பதாரா:
ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா விஸ்ருஜஸி புநர்து:கதஸ்தத்ப்ரஸங்க: ॥

ஹே ஶ்ரீமன் மேக - (திருமால் திருமேனி யொக்கும் யோகங்களுடைய) ஸ்ரீமானனமேகமே த்வம் - நீ, தயிதோ அஸி - (அவனுக்கும் போலியாயிருப்பதால்) எங்களுக்கு இஷ்டனாயிருக்கிறாய், வயம் - இவர்கள்போல், பவாந் - நீயும்,யாதவேந்த்ரஸ்ய ஸூநும்-யாதவஶ்ரேஷ்டனை நந்தகோபனுக்கு புத்ரனும், ஶ்ரீவத்ஸாங்கம் - ஸ்ரீவத்ஸம் என்ற மருவை அடையாளமாகவுடையவனுமான க்ருஷ்ணனை, ப்ரேமபத்த (ஸன்) - அன்பால்கட்டப்பட்டவனாய்க் கொண்டு, த்யாயஸி -தியானஞ் செய்கிறாய், அத்யுத்காண்டாசபலஹ்ருதய: - மிகுந்தவாசையால்சஞ்சலமானமனஸையுடையவனாயும், (எங்கள் ப்ரகாரத்தை யுடையவனாயும்கொண்டு,) ஸ்ம்ருத்வா ஸ்ம்ருத்வா (அவனை) நினைத்து நினைத்து, பாஷ்பதாரா: - கண்ணீர்களை, விஸ்ருஜஸி - விடுகிறாய், (ஆகையால்) தத்ப்ரஸங்க: - அவன் விஷயமான ப்ரஸங்கம், புந: - மறுபடியும், துக்கத: - சோகத்தைக் கொடுக்கிறது. (அரும்பதம்)

2-1-6 நைவாயவெம்மேபோல

(358) ஸபங்காம நலங்காராம் விபத்மாமிவ பத்மிநீம் ।
வ்ரீளிதாம் து:கஸந்தப்தாம் பரிம்லாநாம் தபஸ்விநீம் ॥

ஸபங்காம் - (பூமியினின்று தோற்றின போதுபோலே) புழுதியோடு கூடினவளும், அலங்காராம் —(அத்தையழித் தொப்பிக்குமவர் அஸந்நிதியாலே) அலங்காரமில்லாதவளும், விபத்மாம் - பெருமாள் வர்

357. பாக-10-90-20. 358. ரா-ஸு-15-22.

மிவ்வாஶ்ரயத்தை யுண்டாக்க வொண்ணாது என்னும்படி) தாமரையற்ற தாமரையோடைபோலிருப்பவளும், வ்ரீடிதாம் - லஜ்ஜையுடையவளும், துக்கஸந்தப்தாம் - பகிவிரஹத்தாலே தபிக்கப்பட்டவளும், பரிம்லாநாம் - மிகவும்வாடியிருப்பவளும், தபஸ்விநீம் - தவமுடையவளுமான பிராட்டியை, (அனுமான் பார்த்தார்).

(359) அவ்யக்தலேகாமிவ சந்த்ரலேகாம் பாம்ஸுப்ரதிக்தாமிவ ஹேமலேகாம் । க்ஷதப்ரரூடாமிவ பாணலேகாம் வாயுப்ரபக்நாமிவ மேகலேகாம் ॥

அவ்யக்தலேகாம் - பிரகாசமில்லாமலிருக்கிற, சந்த்ரலேகாமிவ - சந்திரகலையைப்போலிருப்பவளும்; பாம்ஸுப்ரதிக்தாம் - தூசியினால் நன்கு அழுக்குடையதாகப் பண்ணப்பட்ட, ஹேமலேகாமிவ - ஸுவர்ணலேகை போலிருப்பவளும், க்ஷதப்ரரூடாம் - காயம்பட்டவிடத்தில் சதை வளர்ந்து மேல்புறம் மூடிப்போன, பாணரேகாமிவ - அம்பு பாய்ந்த கிறியவழியைப்போன்றவளும், வாயுப்ரபக்நாம் - பெருங்காற்றால் கலக்கப்பட்ட, மேகலேகாம் இவ - மேக வரிசைபோலிருப்பவளுமான பிராட்டியைக்கண்டார்.

2-1-8 இருளின்.

360) அநாதிர்பகவாந்காலோ நாந்தோஸ்ய த்விஜ வித்யதே ।

த்விஜ - ஓ மைத்திரேயரே, பகவான் - பூஜ்யமான, கால: - காலமானது, அநாதி: - ஆதியில்லாதது. அஸ்ய - இந்தக்காலத்துக்கு, அந்த: - முடிவு, நவித்யதே - இல்லை.

(361) கதாசிச்சகடஸ்யாத: ஶயாநோ மதுஸூதந: ।
சிக்ஷேப சரணாவூர்த்வம் ஸ்தந்யார்த்தீ ப்ரருரோத ஹ ॥

கதாசித் - ஒரு காலவிசேஷத்தில் (அதாவது தாயுங்கூட இல்லாத ஸமயத்தில்) சகடஸ்ய - வண்டியினுடைய, அத: - கீழே, சயாந: - சயனித்துக்கொண்டிருக்கிற, மதுஸூதந: - மதுவை நிரஸித்தக்ருஷ்ணன், ஸ்தந்யார்த்தீ - முலைப்பாலை யபேக்ஷிக்கிறவனுமாய்க்கொண்டு, சரணௌ - திருவடிகளை, ஊர்த்வம் - மேலே, சிக்ஷேப - கிமிர்த்தார், ப்ரருரோத - அழுதார், (என்று) ஹ - ருஷி ஸந்தோஷிக்கிறான்.

---

359. ரா-ஸு-15-26. 360. வி-பு-1-2-26. 361. வி-பு-5-6-1.

acharya.org

2-1-9. நொந்தாரா.

(362) பதிஸம்மாநிதா ஸீதா ஸர்தாரமஸிதேக்ஷணா ।
ஆத்வாரமநுவவ்ராஜ மங்களாந்யபிதய் நுஷீ ॥

பதிஸம்மானிதா - பெருமாளால் கௌரவிக்கப்பட்டவளும், அஸி தேக்ஷணா - கருத்த திருக்கண்களையுடையவளுமான பிராட்டியானவள், மங்களாநி - மங்களங்களை, அபிதத்நுஷீ - சொல்லிக்கொண்டு, பர்த்தாரம் - பெருமாளை, ஆத்வாரம் - வாசற்படியளவும், அநுவவ்ராஜ - பின் சென்றாள்.

2-1-10. வேவாரா.

(363) அந்தர்தாஹேந தஹநஸ்ஸந்தாபயதி ராவகம் ।
வநதாஹாபிஸந்தப்தம் கூடாக்நிரிவ பாதபம் ॥

தஹந: - சோகாக்நியானது, அந்தர்தாஹேந - மனக்கவலையாகிற அக்நியினால், ராகவம்-பரதாழ்வானை, வநதாஹாபிஸந்தப்தம் - வனத்தி லுண்டான அக்னியால் நன்கு உலர்த்தப்பட்ட, பாதபம் -விருக்ஷத்தை, கூடாக்நிரிவ -மறைந்து பொந்திலிருக்கிற, அக்னிபோல், ஸந்தாபயதி - நன்கு வாடும்படிசெய்கிறது.

(364) ஸ தவாதர்சநாதார்யே ராகவ: பரிதப்யதே ।
மஹதா ஜ்வலதா நித்யமக்நிநேவாக்நிபர்வத: ॥

ஹே - ஆர்யே - பூஜ்யையான பிராட்டியே! ஸ: - அந்த, ராகவ: - பெருமாள், தவ-தேவரீரை, அதர்சநாத்-பார்க்காமையினால், ஜ்வலதா - எரிந்துகொண்டும், மஹதா - பெரிதாயுமிருக்கிற, அக்நிநா - அக்நியால், அக்நிபர்வத இவ - அக்நிபர்வதம் போல, பரிதப்யதே - பரிதபிக்கிறார்.

(365) சாரதீம் ரஜநீஞ்சைவ த்ருஷ்ட்வா ஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபநாம் ।
காமவ்ருத்தஞ்ச ஸுக்ரீவம் நஷ்டாஞ்ச ஜநகாத்மஜாம் ॥
வீக்ஷ்ய காலமதீதஞ்ச முமோஹ பரமாதுர: ॥

ஜ்யோத்ஸ்நாநுலேபநாம் - சந்திரிகையால் வ்யாப்தமான, சாரதீம் - சரத்காலத்து, ரஜநீம்சைவ - ராத்திரியையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்தும் (மோஹித்தார்) காமவ்ருத்தம் - காமத்தால் இஷ்டப்படி தாரையோ

362. ரா-அ-16-21. 363. ரா-அ-85-17. 364. ரா-ஸு-35-4
365. ரா-கி-30-2, 3.

acharya.org

அனுபவிக்கிற நடத்தையுடையனுன, ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனையும், நஷ்டாம் - பிரிந்திருக்கிற, ஜநகாத்மஜாம்ச - ஜனகன் திருமகளான பிராட்டியையும், அதீதம் - கழிந்து போன, காலஞ்ச - காலத்தையும், புத்வா - அறிந்து, பரமாதுர: (ஸன்) - அதிகமான துக்கத்தால் பீடித்தவராய்க்கொண்டு, மும்மோஹ - மோஹத்தையடைந்தார்.

(366) ந மே து:க்கம் ப்ரியா தூரே ந மே து:க்கம் ஹ்ருதே
இ வா। ஏதேவாநுஶோசாமி வயோ஽ஸ்யா ஹ்யதிவர்த்தே ॥

ப்ரியா - இஷ்டையான ஸீதை, தூரே - தூரத்திலிருக்கிறுள், இதி - என்று, மே - எனக்கு, துக்கம் ந - துக்கமில்லை, ஹ்ருதா - அபகரிக்கப்பட்டாள் என்றும், மே - எனக்கு, துக்கம் ந - துக்கமில்லை, ஏததேவ - இந்த ஒன்றைத்தான், அநுஶோசாமி - துக்கிக்கிறேன், (எது என்றுல்) அஸ்யா: - இந்த ஸீதையுடைய, வய: - வயதானது, அதிவர்த்தே - (அனுபவமின்றிக்கே) கழிகிறது.

2-1-11. சோராத

(367) அபிஷிச்ய ச லங்காயாம் ராக்ஷஸேந்த்ரம் விபீஷணம் ।
க்ருதக்ருத்யஸ்ததா ராமோ விஜ்வர: ப்ரமுமோத ஹ ॥

ராம: - பெருமான், விபீஷணம் - விபீஷணனை, ராக்ஷஸேந்த்ரம் - இராக்ஷஸராஜனுக, லங்காயாம் - லங்கையில், அபிஷிச்ய - அபிஷேகம் பண்ணி, ததா - அப்போது, க்ருதக்ருத்ய: - செய்துமுடித்த ஸகலகார்யங்களையுடையவராயும், விஜ்வர: - ஜ்வரமற்றவராயும், ப்ரமுமோத - ஸந்தோஷித்தார், ஹ-என்று ருஷி ஸந்தோஷிக்கிறுன்.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

திண்ணன்வீடு ப்ரவேசம்.

(368) ப்ரஶம்ஸாயாம் ப்ரதிஜ்ஞாயாம் ப்ரலாபே தர்ஜநே஽பி வா ।
பயே ச விஸ்மயே சைவ பௌந:புந்யமலங்க்ருதி: ॥

ப்ரஶம்ஸாயாம் - புகழ்வதிலும், ப்ரதிஜ்ஞாயாம் - ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணுவதிலும், ப்ரலாபே - புலம்புவதிலும், தர்ஜனேபிவா - அதட்டுவதிலும், பயேச-பயத்திலும், விஸ்மயேச - ஆச்சரியத்திலும், பௌந:புந்

366. ரா-யு-5-5. 367. ரா-ஸம்-85.

யம்-சொன்னதை மறுபடிசொல்லுகை, அலங்க்ருதி: - அலங்காரமாக வேயிருக்கும். (அரும்பதம்)

(369) க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாமுத்பத்திரபி சாப்யய: ।
க்ருஷ்ணஸ்ய ஹி க்ருதே பூதமிதம் விஶ்வம்சராசரம் ॥

லோகாநாம் - உலகங்களுடைய, உத்பத்திரபி - உத்பத்தியும், க்ருஷ்ணஏவ - கிருஷ்ணன்தான், அப்யய: - ப்ரளயமும், கிருஷ்ணன் தான், ஹி - ப்ரஸித்தம், சராசரம் - ஜங்கம ஸ்தாவரமாயிருக்கிற, விஶ்வம் - ஸகலமான, இதம்பூதம்-இந்தப்ராணிஜாதமானது, க்ருஷ்ணஸ்ய-கிருஷ்ணனுடைய, க்ருதே - நிமித்தமாகவிருக்கிறது, ஹி-ப்ரஸித்தம்.

(370) ததேதத்க்ஷயம் நித்யம் ஜகந்முநிவராகிலம் ।
ஆவிர்பாவ திரோபாவ ஜந்மநாஶவிகல்பவத் ॥

ஹே முநிவர - முநிஶ்ரேஷ்டனே, ஆவிர்பாவ - தோற்றுகையென்ன, திரோபாவ-மறைகையென்ன, இவைகளாகிற ஜந்மநாச-உத்பத்திநாஶங்களாகிற விகல்பத்தையுடையதும், அக்ஷயம்-நித்யமும், வத்து: - தோற்றுகைமறைகையற்றதுமான, அகிலம்-ஸமஸ்தமான, ததேதத் - அந்த இந்த, ஜகத் - ஜகத்தானது,(ஈச்வரனுக்கு சரீரம்)(அ—ம்)

(371) ஸத்யம் ஸத்யம் புநஸ்ஸத்யமுத்த்ருத்ய புஜமுச்யதே ।
வேதஶாஸ்த்ராத்பரம் நாஸ்தி ந தைவம் கேஶவாத் பரம் ॥

ஸத்யம் ஸத்யம் - மெய்யே மெய்யே, புனஸ்ஸத்யம் - மீளவும் மெய்யே, புஜம் - கையை, உத்த்ருத்ய — தூக்கிக்கொண்டு, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது. (அதாவது) வேதஶாஸ்த்ராத் - வேதமாகிற சாஸ்திரத்தைக்காட்டிலும், பரம் - மேலான, ப்ரமாணம், நாஸ்தி - கிடையாது, கேஶவாத் - கேஶவனைக்காட்டிலும், பரம் தைவம் - மேலான தேவதை, நாஸ்தி - கிடையாது.

2-2-2. ஏபாவம்

(372) உபோஷித: பூஜிதோ வா த்ருஷ்டோ வா நமிதோபி வா ।
ப்ரஸஹ்ய ஹரதே பாபம் கோந ஸேவேத் ஹரிம் தத: ॥

உபோஷித: - உபாஸித்தாலும்சரி, பூஜிதோவா - பூஜிக்கப்பட்டாலும்சரி, த்ருஷ்ட: வா-பார்க்கப்பட்டாலும்சரி, நமிதோபிவா-வணங்க

369. மஹா-பீஷ்மபர்வம். 370 வி-பு-1-22-60.

acharya.org

பட்டாலும்சரி, பாபம் - சேதனர்களின்பாபத்தை, ப்ரஸஹ்ய - பலாத்கரித்து, ஹரதே - அபஹரிக்கிறுர், தத: - ஆகையால், ஹரிம் - விஷ்ணுவை, க: - யார்தான், நஸேவேத் - ஸேவிக்கமாட்டான். (அரும்பதம்)

(373) அத்யத்புதமிதம் வாக்யம் தவ ராம ஶுபாக்ஷரம் ।
பாவநஸ்ஸர்வலோகாநாம் த்வமேவ ரகுநந்தந ॥

ஹே ராம ! - ஓ சுந்தரனான ராமனே, தவ - உன்னுடைய, சுபாக்ஷரம் - மங்களகரமானவர்ணத்தோடுகூடின, இதம் வாக்யம்-(தேவரீரைக் கண்டதால் தன்யனுனேன்)என்று சொன்ன இந்த வார்த்தையானது, அத்யத்புதம் - மிகவுமாச்சர்யமாயிருக்கிறது, ஹே ரகுநந்தந - ஹேராமா- த்வமேவ - நீதான், ஸர்வலோகாநாம் - ஸகலஜனங்களுக்கும், பாவந: - பாபத்தைப்போக்குகிறவராயிருக்கிறுய்.

(374) நஹிபாலந 79வது இலக்கம்பார்க்க.

(375) தத: க்ரோதபரீதேந ஸம்ரக்தநயநேந ச ।
வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண ச்சிந்நம் தஸ்ய ஶிரோ மயா ॥

தத: - பின்பு, க்ரோதபரீதேந - கோபத்தால் வ்யாப்தனுயும், ஸம்ரக்த நயநேநச - சிவந்தகண்களையுடையவனுயுமிருக்கிற, மயா - என்னுல், வாமாங்குஷ்டநகாக்ரேண - இடதுகைக்கட்டைவிரலின் நகத்தின் நுனியால், தஸ்ய - அந்த ப்ரஹ்மாவினுடைய, சிர: - தலையானது, சின்னம் - சின்னப்பட்டது.

2-2-4 தேவுமெப்பொருளும்.

(376) ஸ ஏஷ ப்ருதுதீர்காக்ஷஸ்ஸம்பந்தீ தே ஜநார்தந: ।

ப்ருதுதீர்க்காக்ஷ: - பெரிதாயும் விசாலமாயும் நீண்டதாயுமிருக்கிற திருக்கண்களையுடையவனுன, ஸஏஷ: - அந்த இந்த, ஜநார்தந: - கிருஷ்ணன், தே - உனக்கு, ஸம்பந்தீ - மைத்துனனுய்ப்புகுந்திருக்கிறுர் (என்று பாண்டவர்களை குறித்து பீஷ்மர் சொன்னுர்.)

(377) தமிமம் ஸர்வ ஸம்பந்நமாசார்யம் பிதரம் குரும் ।
அர்ச்யமர்ச்சிதுமிச்சாமஸ்ஸர்வே ஸம்மந்துமர்ஹத ॥

ஸர்வஸம்பந்நம் - அவாப்தஸமஸ்தகாமனுய், ஆசார்யம் - ஆசாரியனுயும், பிதரம் - தந்தையாயும், குரும் தம் இமம் - ஆசாரியனுன அந்த

373. ரா-உத்-82-9. 375. மாத்ஸ்யம். 376, 377. பாரதம்-ராஜ.

acharya.org

க்ருஷ்ணனை, அர்ச்யம் - பூஜிக்கத்தகுந்தவனாக, இச்சாம: - விரும்புகிறோம், யூயம் ஸர்வே - இந்தஸதஸ்ஸிலிருக்கிற நீங்கள் எல்லோரும் அர்ச்சிதும் - பூஜிப்பதற்கு, ஸம்யக்தும் - ஸம்மதிப்பதற்கு, அர்ஹத - தக்கவர்களாயிருக்கிறீர்கள்.

2-2-5 தருஞ்சீர்

(378) ஜ்ரும்ஹிதந்தத் யநுர்த்ருஷ்ட்வா ஸைவம்விஷ்ணுபராக்ரமை:। அதிகம் மேநிரே விஷ்ணும் தேவாஸ்ஸர்ஷிகணாஸ்ததா ॥

ததா - அப்பொழுது, ஸர்ஷிகணா: - ருஷிஸமூகங்களுடன் கூடின தேவா: - தேவர்கள், தத் - (விஷ்ணு அதிஷ்டித்திருந்ததால் முன்பு முப்புற மெரித்ததாக) ப்ரஸித்தமாயும், விஷ்ணுபராக்ரமை: - விஷ்ணுவின் பலங்களால், சைவம் - சிவனதாயிருக்கிற, தநு: - வில்லை, ஜ்ரும்பிதம் - ஒடிக்கப்பட்டதாய், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, விஷ்ணும் - விஷ்ணுவை, அதிகம் - (பலத்தில்,) அதிகனாக, மேநிரே - எண்ணினார்கள்.

(379) ராம: கமலபத்ராக்ஷ: ஸர்வஸத்வமநோஹர:। ரூபதாக்ஷிண்ய ஸம்பந்ந: ப்ரஸூதோ ஜநகாத்மஜே ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலேயே காண்க.

(380) ஏஷ ஸம்ப்ரஸாதோऽஸ்மாச்சரீராத்ஸமுத்தாயபரஞ்ஜ்யோதிருபஸம்பத்ய ஸ்வேந ரூபேணாபிநிஷ்பத்யதே।

ஏஷ: - இந்த, ஸம்ப்ரஸாத: - ஜீவனானவன், அஸ்மாத் - ஹேயமான இந்த, சரீராத் - சரீரத்திலிருந்து, ஸமுத்தாய - கிளம்பி, பரம் ஜோதி: - பரஞ்ஜோதிச்சப்தவாச்யமான பரப்ருஹ்மத்தை, உபஸம்பத்ய - அடைந்து, ஸ்வேனரூபேண - தனக்கு அஸாதாரணரூபத்தோடு, அபிநிஷ்பத்யதே - கூடுகிறான். (விளங்குகிறான்.)

(381) நாராயணபரோ 141-வது இலக்கம்பார்க்க.

(382) வைதிக:க: 48-வது இலக்கம்பார்க்க

(383) விஷ்ணுபக்திவிஹீநோயஸ்ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தவேத்யபி। ஸாஹ்மண்யம் தஸ்ய நாஸ்த்யேவ தஸ்யோத்பத்திர்நிரூப்யதாம் ॥

விஷ்ணுபக்திவிஹீந: - விஷ்ணுபக்தியில்லாத, ய: - யாதொருவனுண்டு, ஸ: - அவன், ஸர்வசாஸ்த்ரார்த்தவேதீஅபி - ஸகல சாஸ்த்ரார்

378. ராம-பா-75-19. 379. ராம-ஸு-53-8. 380. சாந்தோக்யம் 383. பாத்மபுராணம்

acharya.org

பர்யங்களை யறிந்தவனுயிருந்தாலும், தஸ்ய - அவனுக்கு, ப்ராஹ்மண்யம் - ப்ராஹ்மண்யமாவது, நபவேத் - உண்டாகமாட்டாது, தஸ்ய - அவனுடைய, உத்பத்தி: - ஜன்மமானது, நிரூப்யதாம் - நிரூபணம் செய்யப்படட்டும்.

2-2-6 யவரும்

(384) யச்ச கிஞ்சிந்மயா லோகே த்ருஷ்டம் ஸ்தாவரஜங்கமம் ।
தத்பஶ்யமஹம் ஸர்வம் தஸ்ய குக்ஷெள மஹாத்மந: ॥

லோகே - உலகத்தில், ஸ்தாவர ஜங்கமம் - சராசராத்மகமான, யத்கிஞ்சித் - யாதொன்று, மயா - என்னால், த்ருஷ்டம் - பார்க்கப்பட்டதோ, தத்ஸர்வம் - அவையெல்லாவற்றையும், அஹம் - நான், மஹாத்மந: - ஈஶ்வரனுடைய, குக்ஷெள-வயிற்றிலே, அபஶ்யம் - பார்த்தேன்.

2-2-8 கருத்தில் தேவும்.

(385) நஹிபாலந 79-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-2-9 காக்குமியல்வினன்.

(386) ந ஸம்பதாம் 78-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-2-10 கள்வா.

(387) அந்யம் தேஹி வரம் தேவ ப்ரஸித்தம் ஸர்வஜந்துஷு ।
மர்த்யோ பூத்வா பவாநேவ மாமாராதய கேஶவ ॥

தேவ - ஓ தேவனே, ஸர்வஜந்துஷு - ஸகலப்ராணிகளுள், ப்ரஸித்தம் - ப்ரஸித்தமான, அந்யம்-வேருன, வரம் - வரத்தை, தேஹி - கொடுக்கவேணும், ஹே கேசவ - ப்ரஶஸ்த கேசனே, பவாநேவ - நீர்தானே, மர்த்ய: - மனுஷ்யனாக, பூத்வா - அவதரித்து, மாம் - என்னை, ஆராதய - பூஜிக்கக்கடவாய் என்று சொன்னான்.

(388) தேவகார்யாவதாரேஷு மநுஷ்யத்வமுபேயிவாந் ।
த்வாமேவாராதயிஷ்யாமி ஹர த்வம் வரதோ பவ ॥

தேவகார்யாவதாரேஷு-தேவர்களுடைய (இரக்ஷண) காரியத்துக்காகப்பண்ணுகிற அவதாரங்களிலே, மநுஷ்யத்வம் - மனிதனுயிருக்கும்

---

384. பார-ஆ. 388. வாராஹபுராணம்.

acharya.org

தன்மையை, அஹம் - நான், உபேயிவான் - அடைந்தவனாய்க் கொண்டு த்வாமேவ - உன்னையே, ஆராதயிஷ்யாமி - பூஜிக்கப்போகிறேன், ஹே ஹர - ஹேருத்ரனே, த்வம் - நீ, வரத: - வரங்கொடுக்கிறவனாக, பவ - ஆகக்கடவாய்.

(389) அஞ்ஜலிம் ஸம்புடம்க்ருத்வா விஷ்ணுமுத்திஶ்ய ஶங்கர:।
உமயா ஸார்த்தமீஶாநோ மாஹாத்ம்யம் வக்துமைஹத ॥

ஶங்கர: - ருத்ரன், அஞ்ஜலிம் ஸம்புடம் க்ருத்வா - இருகையும் கூப்பி, விஷ்ணுமுத்திஶ்ய - விஷ்ணுவைக்குறித்து, உமயாஸார்த்தம் - பார்வதியோடுகூட, மாஹாத்ம்யம் - (விஷ்ணுவின்) மஹிமையை, வக்தும் - சொல்வதற்கு, ஐஹத - விரும்பினான்.

2-2-11 ஏத்தவேழுலகும்

(390) ஸங்கைஸ்ஸுராணாம் திவிபூதலஸ்தைஸ்ததா மநுஷ்யைர்க்ககநே ச கேசரை:। ஸ்துத: க்ரமாந்ய: ப்ரசகார ஸர்வதா மமாஸ்து மாங்கள்ய விவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

திவி - ஸ்வர்க்கத்தில், ஸுராணாம் - தேவர்களுடைய, ஸங்கை: - ஸமூஹங்களாலும், ததா - அப்படியே. பூதலஸ்தை: - பூமிப்ரதேசத்திலிருக்கிற, மநுஷ்யை: - மனிதர்களாலும், ககநே - ஆகாயத்தில், கேசரைச்ச - வைமாநிகர்களாலும், ஸ்துத: - ஸ்தோத்ரம் பண்ணப்பட்ட, ய: - யாதொருவன், க்ரமான் - அடிவைப்புகளை, ப்ரசகார - செய்தருளினானோ, ஸஹரி: - அந்த த்ரிவிக்ரமனான விஷ்ணு, ஸர்வதா - எப்பொழுதும், மம - எனக்கு, மாங்கள்யவிவ்ருத்தயே - மங்களங்களின் விருத்தியின் பொருட்டு, அஸ்து - ஆகவேண்டும்.

இரண்டாம்பத்து இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

389. ஹரிவம்சம். 390. விஷ்ணுதர்மம்.

acharya.org

ஊனில்வாழ் ப்ரவேஶம்.

(391) ராமஸ்து ஸீதயா ஸார்த்தம் விஜஹார பஹூந்ருதூந் ।
மநஸ்வீ தத்கதஸ்தஸ்யா நித்யம் ஹ்ருதி ஸமர்ப்பித: ॥

மநஸ்வீ - சிறந்த மனஸ்ஸையுடைய, ராமஸ்து - பெருமாளோ வென்றால், ஸீதாயாஸார்த்தம் - பிராட்டியோடு கூட, தத்கத: - அந்த பிராட்டியிடத்திலடைந்த மனமுடையவராயும், தஸ்யா: - அந்த பிராட்டியினுடைனுய, ஹ்ருதி - மநஸ்ஸில், நித்யம் - எப்பொழுதும், ஸமர்ப்பித: - ஸ்திரமாயிருக்கப்பட்டவராய்க் கொண்டு, பஹூந் - அநேகமான ருதூந் - ருதுக்க(ளை)ளில், விஜஹார - (போகத்துக்காக) க்ரீடித்தார்.

மச்சித்தா: 108-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-3-1 ஊனில்வாழ்

(392) மாம்ஸாஸ்ருக்பூயவிண்மூத்ர ஸ்நாயுமஜ்ஜாஸ்திஸம்ஹதௌ ।
தேஹே சேத் ப்ரீதிமாந்மூடோ பவிதா நரகேऽபி ஸ: ॥

மாம்ஸ-மாம்ஸமென்ன, அஸ்ருக் - ரக்தமென்ன, பூய - சீ யென்ன விண்மூத்ர-விஷ்டையென்ன, மூத்திரமென்ன, ஸ்நாயு-நாடிகளென்ன, மஜ்ஜா - எலும்பின் ஸாரமென்ன, அஸ்தி-எலும்பென்ன, ஸம்ஹதௌ-இவைகளுடைய, சேர்க்கையான, தேஹே - தேஹத்தில், ய: - எவன், ப்ரீதிமான் சேத் - பிரியத்தையுடையனுயிருந்தானேயாகில், ஸ: மூட:- அந்தமூடன், நரகேऽபி- நரகத்திலும், பவிதா - ப்ரீதியுள்ளவனுக இருக்கக்கடவன்.

(393) மாநவமநுஷ்யாணாம்- 54-வது இலக்கம் பார்க்க.

(394) யச்சாஸ்யே ஹாஸ்தி யச்ச நாஸ்தி ஸர்வம் தடிஸ்மிந் ஸமாஹிதம் ॥

அஸ்ய - இந்த உபாஸகனுக்கு, இஹ - இந்த உலகத்தில், யச்ச - யாதொரு போக்யஜாதமானது, அஸ்தி-இருக்கிறதோ, (இஹ) - இந்த உலகத்தில், யச்சாஸ்தி - யாதொருபோக்யஜாதமில்லையோ, தத்ஸர்வம்- அவையெல்லாம், அஸ்மிந் - எம்பெருமானிடத்தில், ஸமாஹிதம் - இருக்கிறது. (அரும்பதம்)

---

391. ரா-பால-77-26. 392. வி-பு-1-17-63. 394. சா-உப-2-8-1.

acharya.org

(395) ஸர்வகந்தஸ்ஸர்வரஸ ஸ்ஸர்வமிதமப்யாத்தோவாக்யநாதர: ॥

ஸர்வகந்த: - ஸகல பரிமளங்களையுடையது, ஸர்வரஸ: -ஸகலரஸங்களையுடையது, ஸர்வமிதம் அப்யாத்த: - (பூர்ணகாமமானதால் புதிதாய் கிடைக்கப் பெற்றால் வரும் பரபரப்பு இன்றிக்கே) ஸகலத்தையுமடைந்து, அவாகீ - வார்த்தை சொல்லாதது, அநாதர: - ஆதரவில்லாதது. (ப்ரம்ஹம்)

2-3-2 ஒத்தார் மிக்கார்

(396) நதத்ஸமஃ 64-வது இலக்கம் பார்க்க.

(397) ப்ரஹ்மேஶமத்ய கணநா கணநார்கபங்க்தாவிந்த்ராநுஜத்வமதிதேஸ்தநயத்வயோகாத் । இக்ஷ்வாகுவம்ஶயதுவம்ஶஜநிஶ்ச ஹந்த ஶ்லாக்யாந்ய மூந்யநுபமஸ்ய பரஸ்ய தாம்ந: ॥

அநுபமஸ்ய - ஒப்பின்றிக்கேயிருப்பவனாய், பரஸ்யதாம்ந: - நிரவதிகதேஜோரூபனான ஸர்வஸ்மாத்பரனுக்கு, ப்ரஹ்மேஶமத்யகணநா - ப்ரஹ்ம ருத்ரர்களுக்குள்ளே விஷ்ணுவென்று யாதொரு எண்ணிக்கையும், அர்கபங்க்தௌகணநா - "12ஆதித்யருக்குள் நான் விஷ்ணு" என்று அவர்கள் வரிசையில் எண்ணிக்கையும், அதிதே: - அதிதிக்கு, தநயத்வயோகாத் - புத்ராயிருக்கும் தன்மையின் சம்பந்தத்தால், இந்த்ராநுஜத்வம்- உபேந்த்ராவதாரமும், இக்ஷ்வாகுவம்சயதுவம்சஜநிச்ச - ராம க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரிப்பதும், அமூநி - மேற்சொன்ன இவைகள், ஶ்லாக்யாநி அதிஶயத்தை யுண்டுபண்ணுகின்றன, ஹந்த - ஆச்சர்யம்.

(398) யஸ்மாத்தர்மாநாசினோதி ஸ ஆசார்யஃ தஸ்மை நத்ருஹ்யேத் கதாசந ஸஹிவித்யாத ஸ்தம்ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம ஶரீரமேவ மாதா பிதரௌ ஜநயத: ॥

யஸ்மாத் - யாதொருகாரணத்தால், தர்மாந் - விஹிததர்மங்களை, ஆசிநோதி - அனுஷ்டிக்கிறானோ, ஸ: - (அந்தகாரணத்தால்) அவன், ஆசார்ய: - ஆசாரியன், தஸ்மை - அந்த ஆசாரியன் பொருட்டு, கதாசந - எப்பவும், நத்ருஹ்யேத் - துரோஹம் செய்யக்கடவனல்லன்,

---

395. சா-உப-2-14. 397. அதிமாநுஷஸ்தவம்-15. 398. ஆபஸ்தம்பதர்ம ஸூத்ரம்.

acharya.org

ஸஹி - அந்த ஆசாரியன், தம் - அந்த ஸிஷ்யனை, வித்யாத: - வித்யையால், ஜநயதி - உண்டாக்கிறான், தத்ஜன்ம - வித்யாஜன்மமானது, ஶ்ரேஷ்டம் - சிறந்தது, மாதாபிதரௌ - தாய் தந்தைகள், சரீரமேவ - தேகத்தைமாத்திரம், ஜநயத: - உண்டுபண்ணுகிறான்.

(399) மாதாபிதா 135-வது இலக்கம் பார்க்க

2-3-3 அறியாக்காலத்து

(400) பால்யாத் 18-வது இலக்கம் பார்க்க.

(401) அஹம் ஸர்வம் 22-வது இலக்கம் பார்க்க.

(402) குருஷ்வ மாமநுசரம் வைதர்ம்யம் நேஹ வித்யதே ।
க்ருதார்த்தோऽஹம் பவிஷ்யாமி தவ சார்த்த: ப்ரகல்பதே ॥

மாம் - சேஷபூதனை என்னை, அநுசரம் - கூடஸஞ்சரிக்கிறவனாக குருஷ்வ - செய்தருளவேணும், இஹ - என்னைக் கூட்டிக்கொண்டு போவதில், வைதர்ம்யம் - ஸேவ்ய ஸேவகபாவம் மாறுடிக்கிடப்பதானது, நவித்யதே - இல்லை, தவச - தேவரீருக்கே, அர்த்த: ப்ரகல்பதே - ப்ரயோஜனம் விளைகிறது, அஹம் - நான், க்ருதார்த்த: - தேவரீர் கைங்கரியத்தைப்பண்ணி அதனால் வந்த கைங்கரிய பலத்தை யடைந்தவனாக, பவிஷ்யாமி - ஆகப்போகிறேன்.

2-3-4 எனதாவியுள்கலந்த

(403) க்ரயஶ்ச பரிவ்ருத்திஶ்ச விபாகஶ்ச ஸமேயதி ।
ஆதசாஹாந்நிவர்தந்தே விஷமே நவவத்ஸராத் ॥

க்ரயச்ச - க்ரயமும், பரிவ்ருத்திஶ்ச - பரிவர்த்தனையும், விபாகச்ச - தமயன் தம்பிகளுள் பண்ணிக்கொள்ளுகிற பாகமும், ஸமே - சரியாக, யதி - இருந்தாலும், ஆதசாஹாத் - பத்துநாள்வரையிலிருந்து, நிவர்தந்தே - மாறுகின்றன, விஷமே - மேடுபள்ளமாக, யதி - இருக்குமாகில், நவவத்ஸராத் - ஒருவருஷத்துக்குள், நிவர்தந்தே - மாறுகின்றன.

(404) வபுராதிஷு யோऽபி கோऽபி வா குணதோऽஸானி யதாததாவித: । ததயம் தவ பாதபத்மயோ ரஹமத்யைவ மயா ஸமர்பித: ॥

---

402. ரா-அ-31-22. 404. ஸ்தோத்ரரத்நம். 52

acharya.org

வபுராதிஷு - சரீராதிகளில், யோபிகோபிவா - ஏதேனுமாகிலும் அஸாநி - ஆகக்கடவேன், குணத: - அணுத்வவிபுத்வாதிகுணங்களால் யதாததாவித: - ஜ்ஞானகுணங்களாகிலும் ஏதானுமாகிலும், அஸாநி - ஆகக்கடவேன், தத் - ஆகையால், அயமஹம் - இந்த நான், தவ - தேவரீருடைய, பாதபத்மயோ: - திருவடித்தாமரைகளில், அத்யைவ - இப்போது, மயா - என்னால், ஸமர்ப்பித: - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

(405) மம நாத யதஸ்தி யோஸ்ம்யஹம் ஸகலம் தத்தி தவைவ மாதவ। நியதஸ்வமிதி ப்ரவுத்ததீரதவா கிந்நு ஸமர்ப்பயாமி தே॥

நாத - ஸ்வாமியே, மாதவ - ஸ்ரிய: பதியே, அதவா - இல்லாவிட்டால், மம - எனக்கு, யத் அஸ்தி - யாதொன்றுண்டு, அஹம் - நான், யோஸ்மி - யாவனொருவனாகிறேன், தத்ஸகலம் - அவையெல்லாம், தவைவ - தேவரீருக்கே, ஹி - ப்ரஸித்தம், நியதஸ்வம் - எப்போதும் ஸொத்தாயிருக்கிறது, இதி - என்று, ப்ரபுத்ததீ: - நன்கறிந்த புத்தியையுடைய, அஹம் - நான், தே - தேவரீருக்கு, கிந்நுஸமர்ப்பயாமி - எதைஸமர்ப்பிப்பேன்.

(406) இச்சாதஏவ 143-வது இலக்கம் பார்க்க.

2-3-5 இனியார் ஞானங்களால்

(407) ஹிமவாந்மந் 155-வது இலக்கம் பார்க்க

2-3-6 சேர்ந்தார் தீவினைகட்டு

(408) த்வியாஹஜ்யேயமப்யேவம் 197-வது இலக்கம்பார்க்க.

(409) நாஹமாராதயாமி த்வாம் தவ பத்தோயமஞ்ஜலி:। வரார்த்திநாம் வரத ப்ரயச்சாபிமதாந் வராந்॥

அஹம் - நான், த்வாம் - (இந்த்ரனை) உன்னை, நாராதயாமி - பூஜைசெய்கிறேனில்லை, தவ - உனக்கு, அயம் அஞ்சலி: - இந்தக் கைகூப்புதல், பத்த: - செய்யப்பட்டது, ஹேவரத! - வரத்தைக் கொடுப்பவனே, த்வம் - நீ, வரார்த்திநாம் - வரம் கேட்பவர்களுக்கு, அபிமதான் வரான் - இஷ்டமானவரங்களை, ப்ரயச்ச - கொடுத்துக்கொள்.

---

405. ஸ்தோத்ரரத்நம்-53. 408. விஷ்ணுதர்மம்-2.

acharya.org

(410) ஜலாந்மத்ஸ்யா 19-வது இலக்கம் பார்க்க.

(411) ப்ராதா சாஸ்ய மஹாதேஜா குணதஸ்துல்யலக்ஷண: ।
அநுராக்தஸ்ச பக்தஸ்ச லக்ஷ்மணோநாம வீர்யவான் ।
அமர்ஷீ துர்ஜயோ ஜேதா விக்ராந்தோ புத்திமாந்பலீ ।
ராமஸ்ய தக்ஷிணோ பாஹுர்நித்யம் ப்ராணோ பஹிஸ்
சர: ॥

மஹாதேஜா:- மிகுந்த தேஜஸ்ஸையுடையவனும், குணத: -குணத்தாலே, துல்யலக்ஷண: - (இராமனுக்கு) ஒப்பானவனும், அநுராக்த: ச- (அவரிடத்தில்) அநுராகமுள்ளவனும், பக்த: - பக்தியுள்ளவனும், வீர்யவான் - வீர்யமுள்ளவனுமான, லக்ஷ்மணோநாம - இலக்ஷ்மணன் என்று பெயருடையவன், அஸ்ய - இந்த ராமனுக்கு, ப்ராதா - உடன்பிறந்தவன் (ஒருவனிருக்கிறான்)(அவன்) அமர்ஷீ - எதிரிகள் பக்கல் கோபமுடையவன், துர்ஜய: - ஜயிக்கமுடியாதவன், ஜேதா - ஜயசீலன், விக்ராந்த: - அதிகபலமுடையவன், புத்திமான் - புத்தியையுடையவன், பலீ - பலசாலியும், ராமஸ்ய - இராமனுக்கு, தக்ஷிணோபாஹு: - வலதுகைபோல் ஸர்வகாரியதுரந்தரன், நித்யம் - எப்பொழுதும், ராமஸ்ய - இராமனுக்கு, பஹிஸ்சர: - வெளியே திரிகிற, ப்ராண இவ - பிராணன் (போலவுமிருக்கிறான்.)

2-3-8 குறிக்கொள்

(412) யேந யேந தாதா கச்சதி தேந தேந ஸஹ கச்சதி ॥

தாதா - பகவான், யேநயேந - எந்தெந்தவழியாலே, கச்சதி - போகிறானோ, தேநதேந - அந்தந்தவழியோடு, ஸஹகச்சதி - கூடப்போகிறான். (ஜீவன்)

2-3-9 கடிவார் தண்ணந்துழாய்

(413) ஸோऽச்நுதே ஸர்வாந் காமாந் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்
சிதா ॥

ஸ: - அவன், ஸர்வான் - ஸகலமான, காமாந் - கல்யாணகுணங்களை, விபச்சிதா - ஸர்வஜ்ஞனான, ப்ரஹ்மணாஸஹ - பரமாத்மாவோடு கூட, அச்நுதே - அனுபவிக்கிறான்.

---

411. ராம-அ-34-13, 14. 413. ஆனந்தவல்லி-1-2.

acharya.org

2-3-11 குழாங்கொள்

(414) ஆகர்ணபூர்ணைரிஷுபிர்ஜீவலோகம் து₃ராஸதை₃: ।
கரிஷ்யே மைதி₂லீஹேதோரபிஶாசமராக்ஷஸம் ॥

துராஸதை: - தகைய முடியாததும், ஆகர்ணபூர்ணை: - காதுவரை (இழுக்கப்பட்டு) பூர்ணமாயிருக்கிற, இஷுபி: - பாணங்களால், ஜீவலோகம் - ப்ரும்ஹாண்டத்தை, மைதிலீஹேதோ: - ஜனகன் திருமகளின் காரணத்தால், அபிசாசம் - பிசாசஜாதியற்றதாயும், அராக்ஷஸம் - ராக்ஷஸஜாதியற்றதாயும், கரிஷ்யே - செய்வேன்.

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆடியாடிப்ரவேஶம்

(415) கதா₃ந்வஹம் ஸமேஷ்யாமி ப₄ரதேந மஹாத்மநா ।
ஶத்ருக்₄நேந ச வீரேண த்வயா ச ரகு₄நந்த₃ந ॥

ஹே ரகுநந்தந - ஹே லக்ஷ்மணா! அஹம் - நான், மகாத்மநா - மாகாத்மாவான, பரதேந - பரதனோடு, வீரேண - சூரனான, சத்ருக்நேந ச - சத்ருக்நனோடும், த்வயாச - உன்னோடும், கதாநு - எப்பொழுது, ஸமேஷ்யாமி - சேருவேன்.

(416) கு₃ஹேந ஸஹிதோ ராமோ லக்ஷ்மணேந ச ஸீதயா ॥

ராம: - பெருமாள், குஹேந - குகனோடே, ஸஹித: (ஸந்) - கூடினவனாய்க் கொண்டு, லக்ஷ்மணேந - இலக்குமணனோடும் ஸீதயாச - ஸீதையோடும், ஸஹித: - கூடினவரானார்.

2-4-1 ஆடியாடி

(417) ராமலக்ஷ்மணஸீதார்த₂ம் ஸ்ரவந்தீம் வாரி நேத்ரஜம் ।
அஸக்ருத் ப்ரைக்ஷத ததா₂ ந்ருத்யந்தீமிவ மாதரம் ॥

ததா - அப்படி, ராமலக்ஷ்மணஸீதார்த்தம் - இராமர் இலக்ஷ்மணர் சீதை இவர்கள் நிமித்தமாக, நேத்ரஜம் - கண்ணிலுண்டான, வாரி -

---

414. ரா-ஆ-64-66. 415. ரா-ஆ-16-10. 416. ரா-பால-1-29½.
417. ரா-அ-40-45.

acharya.org

கண்ணீரை, அஸக்ருத் - அடிக்கடி, ஸ்ரவந்தீம் - பெருக்குகிறவளுமான மாதரம் - தாயான, (கௌஸல்யையை) ந்ருத்யந்தீம்இவ - ஆடுகிறவளைப் போல, ப்ரைக்ஷத - பார்த்தார். (பெருமான்)

(418) தயாகதாம் தாம் வ்யதிதாமநிந்திதாம் வ்யபேதஹர்ஷாம்
பரிதீநமாநஸாம்। ஶுபாம் நிமித்தாநி ஶுபாநி பேஜிரே
நரம் ஶ்ரியா ஜுஷ்டமிவோபஜீவிநः ॥

ததாகதாம் - (சொல்லவறிதான) அப்படிப்பட்ட வ்யஸநத்தை யடைந்தவளும், வ்யதிதாம் - மிகவும் மனோவிசாரமடைந்தவளும், அநிந்திதாம்-நிந்திக்கத்தகாதவளும், வ்யபேதஹர்ஷாம் - போய்விட்ட சந்தோஷமுடையவளும், பரிதீனமானஸாம் - சந்தோஷம் வந்தாலும் ஆஶ்ரயமில்லாமலிருக்கும்படி மிகவும்தீனதசையையடைந்த மனமுடையவளும், ஶுபாம்தாம் - மங்களஸ்வரூபியுமான அந்த (பிராட்டியை), நிமித்தாநி - சகுனங்கள், ஶுபாநி - (அவள் விஷயத்தில்) சுபங்களை ஸூசிப்பிக்கிற, ச்ரியாஜுஷ்டம்- ஸம்பத்தால் பூர்ணனான, நரம் - மனுஷ்யனை, உபஜீவிந: - பந்துக்கள் போல, பேஜிரே - அடைந்தன. (ஸ்வரூபம் பெற்றன.)

(419) ராமாஶ்ரமகாங்க்ஷயா 38-வது இலக்கம் பார்க்க.

(420) மயா ஸா மயா ஸாலாபா கிமாஹ மம பாமிநீ ।
மத்விஹீநா வராரோஹா ஹநுமந் கதயஸ்வ மே ॥

ஹநுமந்- ஓ அநுமானே! மதுரா -அழகானவளும், மதுராலாபா- அழகான வார்த்தையுடையவளும், வராரோஹா - உத்தமையுமான, மமபாமிநீ - என்னுடைய ஸ்திரீயானவள் (பிராட்டியானவள்) மத்விஹீநா- என்னால் சூன்னியையாய்க் கொண்டு, கிமாஹ - என்ன சொன்னாள், மே - எனக்கு, கதய - சொல்லு.

421) கிமர்த்தம் தவ நேத்ராப்யாம் வாரி ஸ்ரவதி ஶோகஜம் ।
புண்டரீகபலாஶாப்யாம் விப்ரகீர்ணமிவோதகம் ॥

புண்டரீகபலாசாப்யாம் - தாமரைத்தளங்களினின்றும், விப்ரகீர்ணம் - விசேஷமாய்ச்சிதறுகிற, உதகமிவ - ஜலம் போல், தவ - தேவரீருடைய, நேத்ராப்யாம் - ஆனந்தாஶ்ருவுக்கு யோக்யமான கண்களி

418. ரா-ஸு-29-1. 420. ரா-ஸு-64-15. 421. ரா-ஸு-33-4

விருத்த, சோகஜம் - துக்கத்தாலுண்டான, வாரி - ஜலமானது, இமர்த்தம் - எதற்காக, ஸ்ரவதி - ப்ரவஹிக்கிறது.

(422) ஸா திர்யகூர்த்வஞ்ச ததாப்யதஸ்தாந் நிரீக்ஷமாணா தம சிந்த்யபுத்திம் । ததர்ஸ பிங்காதிபதேரமாத்யம் வாதாத்மஜம் ஸூர்யமிவோதயஸ்தம் ॥

ஸா - அந்தபிராட்டி, திர்யக் - குறுக்காகவும், ஊர்த்வஞ்ச - மேலும், ததாபி - அப்படியே, அதஸ்தாத் - கீழும், நிரீக்ஷமாணா - பார்க்கிறவளாய்க் கொண்டு, அசிந்த்யபுத்திம் - எண்ணிமுடியாத புத்தியையுடையவனும், பிங்காதிபதே: - வானராதிபதியான ஸூக்ரீவனுக்கு, அமாத்யம் - மந்திரியாயும், வாதாத்மஜம் - வாயு புத்திரனுயுமிருக்கிற, தம் - அந்த ஹநுமானை, உதயஸ்தம் - உதயபர்வத்திலிருக்கிற, ஸூர்யமிவ - அருணனைப்போல், ததர்ச - பார்த்தாள். (பெருமானாகிறஆதித்யோதயத்துக்கு அருணோதயம் என்னலாம்படியிருந்தான் என்றபடி)

(423) மத்தஸ்ஸர்வமஹம் ஸர்வம் மயி ஸர்வம் ஸநாதநே । அஹமேவாவ்யயோऽநந்த: பரமாத்மாத்ம ஸம்ச்ரய: ॥

மத்த: - என்னிடமிருந்து, ஸர்வம் - ஸகலகார்ய ஜாதமுமுண்டாகின்றன, ஸநாதநே - அநாதியான, மயி - என்னிடத்தில், ஸர்வம் - எல்லாம் லயத்தையடைகின்றன, ஸர்வம் - ஸகலமும், அஹம் - நானேயிருக்கிறேன், அஹமேவ - நானே, அவ்யய: - நாசமற்றவனும், அநந்த: - முடிவில்லாதவனும், ஆத்மஸம்ச்ரய: - தன்னைத்தான் ஆச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிற பரமாத்மா - பரப்ரஹ்மமாயிருக்கிறேன்.

(424) தாதா யதாபூர்வமகல்பயத் ।

தாதா - சதுர்முகன், யதாபூர்வம் - முன்காலத்திலிருந்தபடியே அகல்பயத் - ஸ்ருஷ்டித்தான்.

2-4-2 வாணுதலிம்மடவரல்

(425) இயம் ஸீதா மம ஸுதா ஸஹதர்மசரீ தவ । ப்ரதீச்ச சைநாம் பத்ரந்தே பாணிம் க்ருஹ்ணீஷ்வபாணிநா ॥

மம - என்னுடைய, ஸுதா - பெண்ணை, இயம் - இந்த, ஸீதா - ஸீதை, தவ - உமக்கு, ஸஹதர்மசரீ - தர்மாநுஷ்டானங்களைக் கூட

422. ரா-ஸு-31-119. 423 வி-பு-1-19-85. 424. தை-நாரா-1. 425. ரா-பா-73-24.

விருந்துச் செய்யத்தகுந்தவள், ஏநாம் - இவளை, ப்ரதீச்ச - அங்கீகரித்துக்கொள்ளும், தே - உமக்கு, பத்ரம் - மங்களமுண்டாகக்கடவது, பாணிநா - கையினால், பாணிம் - கையை, க்ருஹ்ணீஷ்வ - பிடித்துக்கொள்ளும்.

(426) து:ஷ்கரம் க்ருதவாந் ராமோ ஹீநோ யதநயா ப்ரபு: ।
தாரயத்யாத்மநோ தேஹம் ந ஶோகேநாவஸீத3தி ॥

ப்ரபு: - இன்காரியத்தைச் செய்யவல்ல, ராம: - பெருமான், அயா - இந்தபிராட்டியால், ஹீந: - சூந்யராய்க்கொண்டு, ஆத்மந: - தன்னுடைய, தேஹம் - சரீரத்தை, தாரயதி இயத் - தரித்திருக்கிறார், என்பதுயாதொன்றுண்டு, தத் - அந்த, துஷ்கரம் - செய்யவரிதான காரியத்தை, க்ருத்வாந் - செய்தார், ஶோகேந - துக்கத்தால், நாவஸீததி - நசிக்கவில்லை, முடியவில்லை.

(427) துல்யஶீல 257-வது இலக்கம் பார்க்க.

(428) நைவ த3ம்சாந் 350-வது இலக்கம் பார்க்க.

(429) நாயமாத்மா ப்ரவசநேந லப்யோ ந மேதயா ந பஹுநா ஶ்ருதேந । யமேவைஷவ்ருணுதே தேந லப்யஸ்தஸ்யை ஷ ஆத்மா விவ்ருணுதே தநூம்ஸ்வாம் ॥

அயம் - இந்த, ஆத்மா-பரமாத்மாவானவன், ப்ரவசநேந-மனனத்தினாலும், மேதயா - நிதித்யாசனத்தினாலும், பஹுநா - அதிகமாக, ஶ்ருதேந - ஶ்ரவணத்தினாலும், நலப்ய: - அடையத்தக்கவனன்று, ஏஷ: - இந்தபரமாத்மா, யம்ஏவ - எவனையே, வ்ருணுதே - வரிக்கிறானோ தேந - அந்தபுருஷனால், லப்ய: - அடையத்தகுந்தவன், தஸ்ய - அந்த புருஷனுக்கு, ஏஷ ஆத்மா - இந்தபரமாத்மா, ஸ்வாம்தநூம் - தன்ஸ்வரூபத்தை, விவ்ருணுதே - காட்டுகிறான்.

2-4-3 இரக்கமனத்தோடு

(430) விஷ்ணுநா ஸத்ருஶோவீர்யே ஸோமவத்ப்ரியதர்ஶந: ॥

வீர்யே - சக்தியில், விஷ்ணுநா - விஷ்ணுவோடு, ஸத்ருஶ: - சமானர், ஸோமவத் - சந்திரன்போல், ப்ரியதர்ஶந: - இஷ்டமானபார்வையுடையவர்

---

426. ரா-ஸு-15-53. 429. முண்டகம்-3-2-3. 430. ரா-பா-1-18.

2-4-4 இலங்கை

(431) தஹந்தீமிவ நிஶ்வாஸைர்வ்ருக்ஷாந் பல்லவதாரிண: ।
ஸங்காதமிவ ஶோகாநாம் து:கஸ்யோர்மிமிவ ஸ்திதாம் ॥

பல்லவதாரிண: - தளிர்களைத்தரித்திருக்கிற, வ்ருக்ஷாந் - கழுத்தளவு சீரிலிருக்கிற மரங்களை, நிஶ்வாஸை:-மூச்சுக்காற்றினால், தஹந்தீம்இவ - கொளுத்துகிறவள்போலிருப்பவளும், ஶோகாநாம் - துக்கங்களுடைய ஸங்காதமிவ - ஸமூஹம்போலிருப்பவளும், து:கஸ்ய - துக்கமான கடலுக்கு, ஊர்மிமிவஸ்திதாம்- அலைபோலிருப்பவளுமான, (தாம் ஸீதாம்- அந்த ஸீதையை,) அனுமார்பார்த்தார்.

2-4-5 இவளிராப்பகல்

(432) அநித்ர: ஸததம் ராம: ஸுப்தோऽபி ச நரோத்தம: ।
ஸீதேதி மதுராம் வாணீம் வ்யாஹரந் ப்ரதிபுத்யதே ॥

நரோத்தம: - புருஷஶ்ரேஷ்டரான, ராம: - பெருமான், ஸததம் - எப்பொழுதும், அநித்ர:-உறக்கமில்லாதவராயிருக்கிறார், ஸுப்தோऽபி - ஒருக்கால் உறங்கினபோதிலும், ஸீதேதி- ஸீதையே என்று, மதுராம் - ரஸ்யமான, வாணீம் - வார்த்தையை, வ்யாஹரன்- சொல்லிக்கொண்டு ப்ரதிபுத்யதே - விழித்துக்கொள்கிறார்.

2-4-6 தகவுடையவனே

(433) மமைவ து:ஷ்க்ருதம் கிஞ்சிந்மஹதஸ்தி ந ஸம்ஶய: ।
ஸமர்தாவபி தௌ யந்மாம் நாவேக்ஷேதே பரந்தபௌ ॥

யத் - எக்காரணத்தால், பரந்தபௌ - பகைவர்களைகொளுத்தவல்லரான அந்த ராமலக்ஷ்மணர்களிருவரும், ஸமர்தாவபி - என்னை ரக்ஷிக்க சக்தியுடையவர்களாயிருந்தாலும், மாம் - என்னை, நாவேக்ஷேதே - பாராதிருக்கிறார்கள், இதியத் - என்பது யாதொன்றுண்டு, (தத் - அவ்விஷயத்தில்) மமைவ துஷ்க்ருதம் - எனக்கேபாபம், கிஞ்சித் - கொஞ்சமா, மஹத் - அதிகம், அஸ்தி - இருக்கிறது, ந ஸம்ஶய: - இவ்விஷயத்தில் ஸம்ஶயமில்லை.

---

431. ரா-ஸு-17-29. 431. ரா-ஸு-36-44. 433. ரா-ஸு-38-48

acharya.org

2-4-7 உள்ளுளாவி.

(434) அச்சேத்யோऽயமதாஹ்யோऽயமக்லேத்யோऽசோஷ்ய ஏவச। நித்யஸ்ஸர்வகதஸ் ஸ்தாணுரசலோऽயம் ஸநாதந:॥

அயம் - இவன், அச்சேத்ய: - வெட்டுக்குத்தகாதவன், அயம் - இவன், அதாஹ்ய: - கொளுத்தத்தகாதவன், அக்லேத்ய: - நனைக்கத்தகாதவன், அசோஷ்ய ஏவச - வாட்டத்தகாதவன், நித்ய: - எப்போதுமுள்ளவன், ஸர்வகத: - யாவையும் வியாபித்தவன், ஸ்தாணு: - ஸ்திரமான ஸ்வபாவன், அசல: - சலிக்காதவன், அயம் - இவன், ஸநாதந: - அநாதியானவன்.

(435) அந்தகாரேऽதிதீவ்ரே ச நரஸிம்ஹமநுஸ்மரேத்।
தாபார்த்தோ ஜலசாயிநம்॥
கருடத்வஜாநுஸ்மரணாத் விஷவீர்யம் ப்ரசாம்யதி॥

அதிதீவ்ரே - மிக்கக்கொடூரமான, அந்தகாரே ச - இருட்டிலேயும், நரஸிம்ஹம் - நரஸிம்ஹனை, அநுஸ்மரேத் - நினைக்கக்கடவன், தாபார்த: - தாபத்தால் பீடிதனானவன், ஜலசாயிநம் - க்ஷீராப்திநாதனை (நினைத்து) அகிலதுக்காநி - சகல துக்கங்களையும், தரதி - கடக்கிறான், கருடத்வஜாநுஸ்மரணாத் - கருடக்கொடியோனை நினைத்ததாலே, விஷவீர்யம் - விஷத்தின் வீர்யமானது, ப்ரசாம்யதி - மிகவுந்தணிந்து விடுகிறது.

(436) சிரம் ஜீவதி வைதேஹீ யதி மாஸம் தரிஷ்யதி।
ந ஜீவேயம் க்ஷணமபி விநா தாமஸிதேக்ஷணாம்॥

வைதேஹீ - ஸீதை, மாஸம் - ஒருமாதம், தரிஷ்யதியதி - ப்ராணனைத்தரித்தாளாகில், சிரம் - வெகுகாலம், ஜீவதி - பிழைத்துவிடுவாள் அஹம் - நான், அஸிதேக்ஷணாம் - கருத்ததிருக்கண்களையுடைய, தாம் விநா - அவளைத்தவிர்த்து, க்ஷணமபி - கொடிப்பொழுதும், நஜீவேயம் - பிழைக்கடவேனல்லேன்.

2-4-8 வஞ்சனே யென்னும்.

(437) ததோ மலிநஸம்வீதாம் ராக்ஷஸீபிஸ் ஸமாவ்ருதாம்।
உபவாஸக்ருசாம் தீநாம் நிச்வஸந்தீம் புந: புந:॥

---

434. ஸ்ரீகீதை-2-24. 435. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம்-40-அத்.
436. ரா-ஸு-66-10. 437. ரா-ஸு-15-18.

ததः - பின்பு, *மலினஸம்வீதாம்* - அழுக்கு வஸ்திரத்தால் சுற்றப்பட்டவளும், *ராக்ஷஸீபி:* - ராக்ஷஸிகளால், *ஸமாவ்ருதாம்* - நன்றாய்ச் சூழப்பட்டவளும், *உபவாஸக்ருசாம்* - பட்டினியாலிளைத்தவளும், *தீநாம்* தைர்யமில்லாதவளும், *புந: புந:* - அடிக்கடி, *நிஶ்வஸந்தீம்* - பெருமூச்சு விடுகிறவளுமான (பிராட்டியை அநுமார் கண்டார்.)

(438) தத்தஸ்ய ஸத்ரு—ஶரைஸ்த 211-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-4-10 ஏழைபேதை

(439) பௌமம் மநோரதம் ஸ்வர்க்யம் ஶ்லாக்யம் யச்ச பதம் ।
ப்ராப்நோத்யாராதிதே விஷ்ணௌ முக்திமப்யதிதுர்லபாம் ॥

விஷ்ணௌ - ச்ரிய:பதியானவன், *ஆராதிதே* (ஸதி) - பூஜை செய்யப்பட்டபோது, *பௌமம்* - பூமியிலுள்ள, *மநோரதம்* - இஷ்டத்தை, *ஸ்வர்கிவந்த்யம்* - ஸ்வர்க்கலோகத்திலுள்ளவர்களால் சேவிக்கப்படத்தக்கதான, *யத்பதம்* - யாதொருஸ்தானமுண்டு, *தத் ச* - அதையும், *அதிதுர்லபாம்* - மிகவும் கிடைக்கவரிதான, *முக்திம்* - முக்தியையும் *ப்ராப்நோதி* - அடைகிறான்.

(440) ஸஹி தேவைருதீர்ணஸ்ய ராவணஸ்ய வதார்திபி: ।
அர்திதோ மாநுஷே லோகே ஜஜ்ஞே விஷ்ணுஸ்ஸநாதந: ॥

உதீர்ணஸ்ய - கொழுத்தவனான, *ராவணஸ்ய* - ராவணனுடைய, *வதார்திபி:* - வதத்தைப்பிரார்த்திக்கிற, *தேவை:* - தேவர்களால், *அர்தித:* - ப்ரார்த்திக்கப்பட்டவரும், *ஸநாதந:* - நித்யமானவனுமான, *ஸ:* *விஷ்ணு:* - வ்யாபகனான விஷ்ணு, *மாநுஷே லோகே* - மநுஷ்ய லோகத்தில், *ஜஜ்ஞே* - ராமனாக அவதரித்தார். *ஹி* - ப்ரஸித்தியிருக்கிறபடி.

2-4-11 வாட்டமில்புகழ்

(441) உதாரவ்ருத்தார்த்த பதைர்மநோரமைஸ்ததாऽஸ்ய ராமஸ்ய
சகார கீர்த்திமாந் । ஸமாக்ஷரைஶ்ஶ்லோகஶதைர்யஶஸ்
விநோ யஶஸ்கரம் காவ்யமுதாரதீர்முநி: ॥

கீர்த்திமான் - யசஸ்ஸையுடையவரும், *உதாரதீ:* - கம்பீரமான புத்தியுடையவருமான, *முநி:* - மனனசீலரானவால்மீகி, *ததா* - பிற்பாடு, *யஶஸ்விந:* - கீர்த்தியையுடையவரான, *அஸ்ய* - இந்த, *ராமஸ்ய* -

---

44). ரா-அ-1-7. 441. ரா-பா-2-42.

ஸ்ரீராகவனுடைய, யஶஸ்கரம் - கீர்த்தியைப் பண்ணுகிற, காவ்யம், காவ்யத்தை, உதாரவ்ருத்தார்த்தபதை: - கம்பீரமான வ்ருத்த மென்ன அர்த்தமென்ன பதமென்ன இவைகளையுடையதாயும், மநோரமை: - மனதுக்கு இனிதுகளாயும், ஸமாக்ஷரை: - சமமான அக்ஷரங்களை எழுத்துக்களையுடையதாயுமிருக்கிற, ஶ்லோகஶதை: - அநேக ஶ்லோகங்களாலே, சகார - செய்தார்.

நான்காந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

அந்தாமத்தன்பு ப்ரவேசம்

(442) கஜ ஆகர்ஷதே தீரே க்ராஹ ஆகர்ஷதே ஜலே ।
தயோர்த்வந்த்வ ஸமம் யுத்தம் திவ்யம் வர்ஷஸஹஸ்ரகம் ॥

கஜ: - ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வான், தீரே - கரையில், ஆகர்ஷதே - இழுக்கிறான், க்ராஹ: - முதலையானது, ஜலே ஆகர்ஷதே - ஜலத்தில் இழுக்கிறது, தயோ: - அந்த கஜேந்திராழ்வானுக்கும் முதலைக்கும், திவ்யம் - தேவலோகத்தின் கணக்கின்படி, வர்ஷஸஹஸ்ரகம் - ஆயிரம் ஸம்வத்ஸரங்களில், த்வந்த்வஸமம் - ஒன்றோடொன்று ஸமமாக, யுத்தம் - யுத்தமானது, (அபூத் - உண்டாயிற்று.)

அதந்த்ரித சமூபதிப்ரஹித ஹஸ்தம ஸ்வீக்ருத ப்ராணீத
(443) மணிபாதுகம் கிமிசாகுலாந்த: புரம் । அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் பதகராஜமாரோஹத: கரிப்ரவரப்ரும்ஹிதே ஸம வதஸ்த்வராயை நம: ॥

கரிப்ரவர - ஸ்ரீ கஜேந்திராழ்வானுடைய, ப்ரும்ஹிதே - தீனஸ்வரமான கர்ஜனையைக் கேட்டகாலத்தில், அதந்த்ரிதசமூபதி ப்ரஹிதஹஸ்தம் - சேனைமுதலியாரால் கொடுக்கப்பட்ட கைலாகையை ஸ்வீகரியாமலும், அஸ்வீக்ருத ப்ராணீதமணிபாதுகம் - அழுக்கில்லாமல் துடைக்கப்பட்ட ரத்னமயமான பாதுகையைத் திருவடிகளில் தரியாமலும், கிமிதி - இதென்ன ? என்று, ஆகுலாந்தப்புரம் - பெரியபிராட்டியார் முதலான அந்த: புரஸ்த்ரீகள் வ்யாகுலப்படும்படியாகவும் அவாஹநபரிஷ்க்ரியம் - வாஹனத்துக்கு வேண்டிய அலங்காரங்களில்லாத, பதகராஜம் - பக்ஷிராஜனான பெரியதிருவடியை, ஆரோஹத: - ஏறுகிற்கிற, பகவத:-

442. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம்-69-அத். 443. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-உத்-59

நாராயணனுடைய, த்வாராயை - வேகத்தின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம் (பண்ணுகிறேன்.)

(444) ஸ்தலஸ்யம் தாரயா மாஸ ம்ராஹம் சக்ரேணமாதவ: ॥

மாதவ: - ஸ்ரீய: பதியானவர், சக்ரேண - திருவாழியாலே, ஸ்தலஸ்தம் - தரையிலிருக்கிற, க்ராஹம் - முதலையை, தாரயாமாஸ- பிளந்தார்.

2-5-1 அந்தாமத்தன்பு

(445) ஸஏகாகீநரமேத

ஸ; - அந்த ஸ்ரீ மன்நாராயணன், ஏகாகீ - ப்ரக்ருதியில் லீனங்களானபடியால் சேதனவர்க்கமில்லாமல்தனியராக, நரமேத - சந்தோஷத்தையடையவில்லை.

(446) அவிகாராய ஶுத்தாய நித்யாய பரமாத்மநே ।
ஸதைகரூபரூபாய விஷ்ணவே ஸர்வஜிஷ்ணவே ॥

அவிகாராய - விகாரஶூன்யனையும், ஶுத்தாய - க்லேசகர்மஶூன்யனையும், நித்யாய- நித்யனையும், பரமாத்மநே- ஸ்வதந்த்ர ஆத்மாவாயும், ஸதைகரூபரூபாய- தன்ஸ்வரூபத்துக்குத்துல்யமான திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவனையும், ஸர்வஜிஷ்ணவே - எல்லாவற்றையும் ஜெயிக்கத்தகுந்த சக்தியுடையனுயுமிருக்கிற, விஷ்ணவே - விஷ்ணுவின் பொருட்டு, நம: - வணங்குகிறேன்.

(447) ப்ரஶாஸிதாரம் ஸர்வேஷாமணீயாம்ஸமணீயஸாம் ।
ருக்மாபம் ஸ்வப்நதீகம்யம் வித்யாத்து புருஷம் பரம் ॥

பரம்புருஷம் - பரம்புருஷனை, ஸர்வேஷாம் - எல்லாவற்றையும், ப்ரசாஸிதாரம் - நியமிக்கிறவனையும், அணீயஸாம் - மிகவும் ஸூக்ஷ்மமாயும், ருக்மாபம் - ஒடவைத்த ஸ்வர்ண நிறமுடையவனையும், ஸ்வப்நதீகம்யம் - ஸ்வப்நத்திலுள்ள புத்திபோன்ற ஞானத்தால் க்ருஹிக்கத்தக்கவனையும், வித்யாத் - அறியக்கடவன்.

2 - 5 - 2 திருவுடம்புவான்.

(448) இச்சாம்ருஹீத 44-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

445. மஹோபநிஷத். 446. வி-பு-1-2-1. 447. மநுஸ்ம்ருதி-12-122.

(449) ஏஷஸர்வஸ்வ 223-வது இலக்கம்பார்க்க.

(450) தம் த்ருஷ்ட்வா 296-வது இலக்கம்பார்க்க.

(451) பஸ்பர்ஶாங்கமபி ததா விஷ்ணுஃ பிஶாசஸ்யாபி ஸர்வதஃ ।
கரேண ம்ருதுநா தேவஃ பாபாந்நிர்மோசயந் ஹரிஃ ॥

விஷ்ணு: - வ்யாபகனுன, ஹரி: - ஸ்ரீய்ப்பதியான, தேவ: - தேவன் ததா - அந்தஸமயத்தில், பாபாத் - பாபத்திலிருந்து, நிர்மோசயன் - விடுவிப்பதற்காக, ம்ருது நாகரேண - ஸுகுமாரமான திருக்கையால், பிசாசஸ்ய - கண்டாகாணுடைய, அங்கமபி - சரீரத்தையும் கூட, ஸர்வத: - எல்லாவிடத்திலும், பஸ்பர்ஶ - தொட்டருளினுர்.

2 - 5 - 3. என்னுள் கலந்தான்.

(452) யதர்த்துஷ்வ்ருதுலிங்காநி நாநாரூபாணி பர்யயே ।
த்ருஶ்யந்தே தாநி தாந்யேவ ததா பாவா யுகாதிஷு ॥

ருதுஷு - வஸந்தம் முதலிய ருதுக்களில், - ருதுலிங்காநி - புஷ்பம் பழம் முதலிய ருதுக்களின் அடையாளங்கள், நாநாரூபாணி - அநேகவிதங்களாகவிருந்தும், பர்யயே- ருதுவின் முடிவில், தாநி - அந்த ருதுவின் சின்னங்கள், தாந்யேவ - அந்தந்த ஜாதிகளாகவே, யதா - எப்படி, த்ருஶ்யந்தே - காணப்படுகின்றனவோ, யுகாதிஷு - யுகம் திரும்பிவரும்போது, பாவா: - ப்ரபஞ்சபதார்த்தங்கள், ததா - அப்படியேயிருக்கின்றன.

(453) யச்சாபி ஸர்வபூதாநாம் பீஜம் ததஹமர்ஜுந ।
ந ததஸ்தி விநா யத்ஸ்யாந்மயா பூதஞ்சராசரம் ॥

ஹே அர்ஜுன! - ஓ அர்ஜுனு! ஸர்வபூதாநாம் - ஸகலபூதங்களுக்கும், பீஜம் - அந்தந்த அவஸ்தைக்குக் காரணமான வித்து, யச்சாபி - எதுவோ, தச்ச - அதுவும், அஹம் - நானே, சராசரம் - ஜங்கமஸ்தாவரமான, பூதம் - பூதமானது, யத் - யாதொன்று, ஸ்யாத் - இருக்கிறதோ, தத் - அது, மயாவிநா - என்னையன்றியில், நாஸ்தி - இல்லை.

2 - 5 - 8 பொன் முடியம்.

(454) யதோவாசோ 41-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

451. ஹரிவம்சம். 452. வி-பு-1-5-6. 453. ஸ்ரீகீதை-10-39.

acharya.org

2 - 5 - 10 ஆணல்லன்.

(455) அவிஜ்ஞாதா 2[illegible]-வது இலக்கம்பார்க்க.

(456) நைநம் வாசா ஸ்த்ரியம் ப்ருவந் நைநம்ஸ்த்ரீ புமாந் ப்ருவந் புமாம்ஸம் ந ப்ருவந் நைநம் வதந் வததி கச்சந। அ இதிப்ரஹ்ம

ப்ருவன் - பரமாத்மாவைச் சொல்லுகிற, கச்சந - ஒரு புருஷன் ஏநம் - இந்தபரமாத்மாவை, வாசா - வாக்காலே, ஸ்த்ரீயம் - பெண்ணாக, ந வததி - சொல்லுகிறானில்லை, ப்ருவன் - சொல்லுகிற, கச்சன - ஒரு புருஷன், ஏநம் - இந்த பரமாத்மாவை, அஸ்த்ரீபுமான் - ஆண் பெண்ணுக்குவேறான நபும்ஸகனாகவும், நவததி - சொல்லுகிறானில்லை. ப்ருவன் - சொல்லுகிற, கச்சன - ஒருபுருஷன், ஏநம் - இந்த பரமாத்மாவை, புமாம்ஸம் - புருஷனாகவும், நவததி - சொல்லுகிறானில்லை (இந்தமாதிரியாய்) அ: - அகாரவாச்யனானவனே, ப்ரஹ்ம பரப்ரஹ்மம், இதி - என்று,

(457) ஸ வை ந தேவாஸுரமர்த்ய திர்யங் ந ஸ்த்ரீ ந ஷண்டோ
ந புமாந் ந ஜந்து: । நாயங்குண: கர்ம ந ஸந்ந சாஸந்நி
ஷேதஶேஷோ ஜயதாதஶேஷ: ॥

ஸ: - அந்தபரமாத்மா, தேவாஸுரமர்த்ய திர்யக் - தேவன் அஸுரன் மனிதன், கால்நடைஇவையாக, ந - இல்லை, ஸத்ரீ - பெண்ணாயும், ந - இல்லை, ஷண்ட: - நபும்ஸகனாக, ந - இல்லை, புமான் - புருஷனாகவும், ந - இல்லை, ஜந்து: - முப்பாலுக்கு வேறானப்ராணி மாத்ரமாயும், ந - இல்லை, அயம் - இவன், குண: - குணமாக, ந - இல்லை, கர்ம - க்ரியையாக, ந - இல்லை, ஸத் - ஜ்ஞானஸங்கோசமுள்ள சேதனனும், ந - இல்லை, அஸத் - விகரிக்கிற அசேதனமும், ந - இல்லை, நிஷேதசேஷ: - தன்வினைவைகளுக்கு வேறாகயிருக்கிற, அசேஷ: - மாயையால் ஸகலாத்மாவாயிருக்கிற ஸர்வேச்வரன், ஜயதாத் - என்னுடைய மோக்ஷத்திற்காக ஆவிர்ப்பவிக்கவேணும்.

2-5-11 கூறுதலொன்றுராக் குடக்கூத்தன்.

(458) ஸ ஹலந்தேவி ~~240~~-வது இலக்கம்பார்க்க.

(459) விஷ்ணோர்ஜிஷ 45-வது ,,

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

456. ருக்வேதம்-அ-2-2. 457. பா-8-3-24.

வைகுந்தாப்ரவேசம்.

(460) வைதேஹி ரமஸே கச்சிச் சித்ரகூடே மயா ஸஹ ।
பஶ்யந்தீ விவிதாந் பாவாந் மநோவாக்காயஸம்யதா ॥

வைதேஹி - விதேஹ குலத்தில் பிறந்தவளே! த்வம் - நீ, மநோவாக்காயஸம்யதா - முக்கரணங்களையுமொருப்படுத்தினவளாய், விவிதாந் - அநேகவிதங்களான, பாவாந் - பதார்த்தங்களை, பஶ்யந்தீ - பார்த்துக் கொண்டு, மயாஸஹ - என்னோடுகூட, சித்ரகூடே - சித்திரகூடத்தில் ரமஸேகச்சித் - களிக்கிறாயா?

2-6.1 வைகுந்தா.

(461) க்ருஷ்ணஶ்ஶரச்சந்த்ரமஸம் கௌமுதீகுமுதாகரம் ।
ஜகௌ கோபீஜநஸ்த்வேகம் க்ருஷ்ணநாம புந:புந: ॥

க்ருஷ்ண: - கண்ணன், கௌமுதீ குமுதாகரம் - நிலவுக்கும் ஆம்பலுக்கும் நிர்வாஹகனை, ஶரச்சந்த்ரமஸம் - சரத்காலசந்திரனை, ஜகௌ - பாடினன், கோபீஜநஸ்து - கோபிகைகளோவென்றால், ஏகம் க்ருஷ்ணநாம - கண்ணன்பெயர் ஒன்றையே, புந: புந: - அடிக்கடி (பாடினார்கள்.)

(462) த்விஷந்த:பாக்ருத்யாம் 105-வது இலக்கம்பார்க்க.

(463) விஸ்ருஷ்டம் பகதத்தேந தத³ஸ்த்ரம் ஸர்வகாதகம் ।
உரஸா தாரயாமாஸ பார்த்தம் ஸஞ்சாத்ய மாதவ: ॥

மாதவ: - கிருஷ்ணன், பகதத்தேந - பகதத்தனாலே, விஸ்ருஷ்டம் - விடப்பட்டதும், ஸர்வகாதகம் - ஸகலத்தையும் ஸம்ஹரிப்பதுமான, தத் - அந்த, அஸ்த்ரம் - சக்தியென்ற பாணத்தை, பார்த்தம் - அர்ச்சுனனை, ஸஞ்சாத்ய - மறைத்து, உரஸா - மார்பினால், தாரயாமாஸ - தரித்தருளினார்.

2-6-2 சிக்கென.

(464) விஜ்வர: 367-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

460. ரா-அ-94-18. 461. வி-பு-5-13-51. 463. பா-இ-33-18.

acharya.org

2-6-3 தாமரைக்கண்ணனை.

(465) ஶ்ருதோऽயமர்த்தோ ராமஸ்ய ஜாமதக்ந்யஸ்ய ஜல்பத: ।
நாரதஸ்ய ச தேவர்ஷே: க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்ய ச ॥

அயமர்த்த: - இந்த அர்த்தமானது, ஜல்பத: - அக்ரமமாகச்சொல்லுகின்ற, ஜாமதக்ன்யஸ்ய ராமஸ்ய - பரசுராமனுடையவும், க்ருஷ்ணத்வைபாயநஸ்யச - வியாஸருடையவும் (ஸமீபத்திலிருந்து) ச்ருத: - கேட்கப்பட்டது.

(466) நிரவத்ய: பர: ப்ராப்தேர்நிரதிஷ்டோऽக்ஷர: க்ரம: ॥
ஸர்வேஶ்வராதாராய தாம்நாம் தாமாத்மகாக்ஷய ॥

ஸர்வேஶ்வராதார - ப்ருஹ்ம ருத்ராதிகளுக்கும் சிறந்த ஆதாரமானவனே, அக்ஷய - நாசமற்றவனே, ப்ராப்தே: பர: - கிட்டுவதற்கு முடியாதவராயும், நிரவத்ய: - சுத்தனுயும், நிரதிஷ்ட: - ஆதாரசூன்னியனுயும், அக்ஷரக்ரம: - நாசமற்ற அதாவது அப்ரதிபந்தமான மஹோத்ஸாஹத்தை யுடையவனுயிருக்கிருய்.

(467) யதோ வாசோ 41-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-6-4 வஞ்சாலே மதுசூதனை.

(468) ரூபஶ்ரீயா 185-வது இலக்கம்பார்க்க.

(469) ஸந்தமேனம் 53-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-6-5 உயந்து பொந்து.

(470) ஆத்மமாயாமயீம் திவ்யாம் யோகநித்ராம் ஸமாஸ்தித: ।
ஆத்மாநம் வாஸுதேவாக்யம் சிந்தயந்மதுஸூதந: ॥

மதுஸூதந - பரமபுருஷன், வாஸுதேவாக்யம் - வாசுதேவனென்ற, ஆத்மானம் - தன்னை, சிந்தயன் - சிந்தித்துக்கொண்டு, ஆத்மமாயாமயீம் - தனது மாயாரூபமான, திவ்யாம் - அப்ராக்ருதமான, யோகநித்ராம் - யோகநித்ரையை, ஸமாஸ்தித: - அடைந்தார். (யோகநித்ரை பண்ணினுர்.)

---

465. மோக்ஷதர்மம். 466. வி-பு-5-1-48. 470. வி-பு-6-4-6.

acharya.org

2-6-6 உன்னைச்சிந்தை.

(471) ஆத்மாவா 209-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-4-10 போகின்ற.

(472) ஸ பித்ரா ச பரித்யக்தஸ்ஸுரைஶ்ச ஸமஹர்ஷிபி: ।
த்ரீந் லோகாந் ஸம்பரிக்ரம்ய தமேவ ஶரணம் கத: ॥

ஸ:- அந்தகாகாசுரன், பித்ராச- தகப்பனாலும், ஸமஹர்ஷிபி:- மஹருஷிகளோடும் கூடியிருக்கிற, ஸுரைச்ச- தேவர்களாலும், பரித்யக்த:- விடப்பட்டவனாய், த்ரீன் - மூன்றுகளான, லோகாந் - லோகங்களை, ஸம்பரிக்ரம்ய - நன்றாய்த்திரிந்து, தமேவ - அந்தபெருமானையே, சரணம்- ரக்ஷகமாககத: - அடைந்தான்.

(473) விதிதஸ்ஸஹி தர்மஜ்ஞஶ்ஶரணாகதவத்ஸல: ।
தேந மைத்ரீ பவது தே யதி ஜீவிதுமிச்சஸி ॥

ஸ: - பெருமான், தர்மஞ: - நியாயமறிந்தவர், சரணாகதவத்ஸல: - சரணம்புகுந்தவனிடத்திலன்புடையவர் (என்று) விதிதோஹி- எல்லாராலும் அறியப்பட்டவர், (ஆகையால்) ஜீவிதும் - பிழைப்பதற்கு, இச்சஸியதி - நீ ஆசைப்படுவாயாகில், தே - உனக்கு, தேந - அவனோடு, மைத்ரீ - ஸ்நேகமானது, பவது - உண்டாகட்டும்.

ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

கேசவன்றமர் ப்ரவேசம்.

(474) மரணாந்தாநி வைராணி நிர்வ்ருத்தம் ந: ப்ரயோஜநம் ।
க்ரியதாமஸ்ய ஸம்ஸ்கார மமாப்யேஷ யதா தவ ॥

வைராணி - பகைமைகள், மரணாந்தாநி- சாவோடுமுடிவுபெறுகின்றன. ந: - நமது, ப்ரயோஜனம் - பயன், நிர்வ்ருத்தம் - நிறைவேறியது, அஸ்ய - இந்த ராவணனுக்கு, ஸம்ஸ்கார: - சரமச்சடங்கு, க்ரியதாம் - செய்யப்படட்டும், ஏஷ: - இவன், தவ - உமக்கு, யதா - எப்படியோ மம அபி - எனக்கும், ததா - அப்படியே.

---

472. ரா-ஸு-38-33. 473. ரா-ஸு-21-20. 474. ரா-யு-114-101.

(475) இத்யேவமார்த்தஸ்ய ரகுப்ரவீர: ச்ருத்வா வசோ வாலி ஜவயக்யஜஸ்ய । ஸம்ஜாதபாஷ்ப: பரவீரஹந்தா ராமோ மு ஹூர்த்தம் விமநா பபூவ ॥

இத்யேவம் - இவ்விதமாய், ஆர்த்தஸ்ய - வருந்துகின்ற, வாலிஜகந் யஜஸ்ய- வாலியின்பின்பிறந்தவனானஸுக்ரீவனுடைய, வச:- வார்த்தை யை, ச்ருத்வா - கேட்டு, பரவீரஹந்தா - வீரர்களான பகைவர்களை யழிப்பவரும், ரகுப்ரவீர: -ரகுகுலச்ரேஷ்டருமான, ராம: ஸ்ரீபெருமான், ஸஞ்சாதபாஷ்ப: - கண்ணீரோடு கூடினவராய், முகூர்த்தம் - ஒருமு கூர்த்தகாலம், விமநாபபூவ - மனங்கலங்கினவராக ஆனார்.

(476) யர்மே மநஸ்ச தேஸஜ்ர ஸர்வகாலம் பவிஷ்யதி ।
யுஷ்மத் ஸந்ததி ஜாதாநாம் தீர்கமாயுர்பவிஷ்யதி ॥

ஹேபத்ர - மங்களகுணமுள்ள ஸ்ரீ மாலாகாரரே! தே - உம்முடைய மந: ச - மனதும், தர்மே - தர்மத்தில், ஸர்வகாலம் - எக்காலத்திலும், பவிஷ்யதி - செல்லப்போகிறது, யுஷ்மத் - உம்முடைய, ஸந்ததி - வம் சத்தில், ஜாதாநாம் - பிறந்தவர்களுக்கு, தீர்க்கம் ஆயு: - நீண்டவயது, பவிஷ்யதி - உண்டாகப்போகிறது.

(477) தஸ்மாத்கேசவவநமவரந் 268-வது இலக்கம்பார்க்க.

(478) ஏகாஹமபி கௌந்தேய பூமிஸ்யமுதகம் குரு ।
குலம் தாரயதே தாத ஸப்த ஸப்தச ஸப்தச ॥

ஹேதாத கௌந்தேய - வாராய்குழந்தாய் தர்மபுத்திரரே, ஏகாஹ மபி - ஒருநாளாகிலும், பூமிஸ்தம் - பூமியில், உதகம்குரு - ஜலத்தை விடு, (அது) ஸப்த ஸப்த ஸப்தசகுலம்- மூவேழுகுலத்தை, தாரயதே- கரையேற்றுகிறது.

(479) தசபூர்வாந் தசாபரமாத்மாநம் ச ॥

தசபூர்வாந் - கீழ்பத்துபிறப்பையும், அபராந் தச - மேல்பத்து பிறப்பையும், ஆத்மாநம் ச - தன்னையும், (பரிசுத்தப்படுத்துகிறது)

---

475. ரா-கி-23-24. 476. வி-பு-5-19-27. 478. மஹாபாரதம்.

acharya.org

2-7-2 நாரணன்.

(480) நாராயணபரம் 142-வது இலக்கம்பார்க்க.

(481) ஸ்தலஸ்தஸ்ய ச ராமஸ்ய ரதஸ்தஸ்ய ச ரக்ஷஸ: ।
ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹுர்தேவ கந்தர்வ தானவா: ॥

ஸ்தலஸ்தஸ்ய - தரையிலிருக்கும், ராமஸ்யச - பலராமனுக்கும், ரதஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸ: ச - இரதத்திலிருக்கும் இராக்ஷஸனுக்கும், யுத்தம் - சண்டையானது, ந ஸமம் - தகுந்ததன்று, இதி - என்று, தேவகந்தர்வ தானவா: - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள், அஸுரர்கள், ஆஹு: - சொன்னார்கள்.

2-7-3 மாதவன்.

(482) மாதர் லக்ஷ்மி யதைவ மைதிலஜநஸ் தேநாத்வநா தே வயம்
த்வத் தாஸ்யைக ரஸாபிமாந ஸுபகைர் பாவைரிஹாமுத்ர ச ।
ஜாமாதா தயிதஸ் தவேதி பவதீ ஸம்பந்த த்ருஷ்ட்யா ஹரிம்
பஸ்யேம ப்ரதியாம யாம ச பரீசாராந் ப்ரஹ்ருஷ்யேம ச ॥

ஹே மாத: லக்ஷ்மி - வாரீர்தாயாரே லக்ஷ்மியே! மைதில ஜந: - மிதிலாபட்டணத்திலுள்ள ஜனமானது, யதைவ - யாதொருபடி உம்முடைய ஸம்பந்தத்தை யிட்டுப்பெருமாளை விரும்புகிறதோ, தேந அத்வநா - அந்தமார்க்கத்தாலே, தே வயம் - அந்த நாங்கள், த்வத் - உம்முடைய, தாஸ்யைகரஸ - தாஸ்யமொன்றிலுமே ரஸமாயிருக்கிற, அபிமாந - அபிமானத்தாலே, ஸுபகை: - அழகியதாயிருக்கிற, பாவை: - பாவங்களினால், இஹ அமுத்ர ச - இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும், ஜாமாதா - "மணவாளப்பிள்ளை" தவ தயித: - தேவரீருடைய நாயகன் என்றும், பவதீ ஸம்பந்தத்ருஷ்ட்யா - (மைதில ஜனம் போலே) உமதுஸம்பந்தத்தையிட்டே, ஹரிம் - ஸர்வேஶ்வரனை பஶ்யேம - ஸேவிக்கக்கடவோம், ப்ரதியாம - கிட்டக்கடவோம், பரீசாராந்யாமச - கைங்கரியங்களைப்பண்ணக்கடவோம், ப்ரஹ்ருஷ்யேமச - அந்தக்கைங்கர்யத்தால் அவனுக்கு விளைகிற ப்ரீதியைக்கண்டு அத்தாலே உகக்கக்கடவோமென்றபடி.

---

481. வி-பு. 482. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம்-52.

(483) காமவ்ருத்தம் ச ஸுக்ரீவம் நஷ்டாம் ச ஜநகாத்மஜாம்।
வுத்வா காலமதீதம் ச முமோஹ பரமாதுர: ॥

ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவனை, காமவ்ருத்தம்ச - விஷயபரனாகவும் ஜனகாத்மஜாம் ச நஷ்டாம் - கைதவறிவிட்ட பிராட்டியையும், அதீதம்காலம் - தாண்டியகாலத்தையும், புத்வா - எண்ணி, பரமாதுர: - மிகவருத்தமுள்ளவராய், முமோக - மூர்ச்சித்தார்.

(484) ஏதத் வ்ரதம் மம 236-வது இலக்கம்பார்க்க.

(485) கோக்நே சைவ ஸுராபே ச சோரே பக்நவ்ரதே ததா।
நிஷ்க்ருதிர்விஹிதா ஸத்பி: க்ருதக்நே நாஸ்தி நிஷ்க்ருதி:॥

கோக்நேசைவ - பசுஹத்திசெய்தவன் விஷயத்திலும், ஸுராபேச - ஸுராபானம் செய்பவன் விஷயத்திலும், சோரே - திருடன் விஷயத்திலும், பக்னவ்ரதே ததா - அப்படியே வ்ரதத்தை நியமந்தவறி நடத்தினவன் விஷயத்திலும், ஸத்பி: - பெரியோர்களால், நிஷ்க்ருதி: - பிராயச்சித்தமானது, விஹிதா - செய்யப்பட்டது, க்ருதக்நே - நன்றி கெட்டவன் விஷயத்தில், நிஷ்க்ருதி: நாஸ்தி - பிராயச்சித்தம் சொல்லப்படவில்லை.

(486) வ்யஸநேஷு 52-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-7-4 கோவிந்தன்.

(487) அவாக்யநாதர: ॥

அநாதர: - அவாப்த ஸமஸ்தகாமனானதால், ஒன்றிலும் ஆதரவில்லாதவன், அவாகீ - ஆகையால், எல்லாவுலகையும், த்ருணமாக நினைத்து, மௌனமாக இருக்கிறான். (பரமாத்மா.)

(488) பரதஸ்ய வச: குர்வந் யாசமாநஸ்ய ராகவ।
ஆத்மாநம் நாதிவர்த்தேதா: ஸத்யதர்மபராக்ரம।

ஹே ஸத்யதர்ம பராக்ரம- ஸத்யம் தர்மம் இவைகளுடைய அநுஷ்டானத்தில் சூரனான, ராகவ - ஓ ராகவனே! யாசமானஸ்ய - யாசிக்கின்ற - பரதஸ்ய - பரதருடைய, வச: வார்த்தையை, குர்வந் -செய்து,

483. ரா-கி-30-3. 485. ரா-கி-33-12. 487. சா-உப-3-14.
488. ரா-அ-111-7.

acharya.org

ஆத்மானம் - நீரானதன்மையை, அதாவது ஆஶ்ரிதபாதர்த்ராகையை, நாதிவர்த்தேதா: - இழவாதேகொள்ளும்.

2-7-5 விட்டிலங்கு.

(489) விஶோயிதஜட: ஸ்நாதஶ்சித்ர மால்யாநுலேபந: ।
மஹார்ஹவஸநோ ராமஸ்தஸ்தௌ தத்ர ஶ்ரியா ஜ்வலந் ॥

விசோதித ஜட: - ஜடைகளை சோதித்தவராய் அதாவது - சுத்தமான திருக்குழற்கற்றைகளையுடையவராய், ஸ்நாத: - நீராட்டம் கண்டருளினவரும், சித்ரமால்யாநுலேபந:- நாநாவித புஷ்பங்களுடன்கூடின மாலை, கலவைச்சந்தனம் இவைகளையுடையவரும், மஹார்ஹவஸந: - மிகவுயர்ந்த பீதாம்பரமுடுத்தியவருமான, ராம: - பெருமான் தத்ர - அந்த ஸிம்ஹாஸநத்தில், ஶ்ரியா ஜ்வலந் - அலங்கார லக்ஷ்மியோடு பிரகாசித்தவராய், தஸ்தௌ - நின்றார்.

(490) ஶோபயன் தண்டகாரண்யம் தீப்தேந ஸ்வேந தேஜஸா ।
அத்ருஶ்யத ததா ராமோ பாலசந்த்ர இவோதித: ॥

ராம: - பெருமான், ஸ்வேந - தன்னுடைய, தேஜஸா - திருமேனியொளியாலே, தண்டகாரண்யம் - தண்டகாரண்யத்தை, சோபயந் - விளங்கச்செய்துகொண்டு, ததா - அப்போது, உதித: - உதித்த, பாலசந்த்ர இவ -இளஞ்சந்திரன்போல, அத்ருஶ்யத - காணப்பட்டார்.

2-7-6 மதுசூதனை.

(491) ஸ தம் நிபதிதம் பூமௌ ஶரண்ய꞉ ஶரணாகதம் ।
வதார்ஹமபி காகுத்ஸ்த꞉ க்ருபயா பர்யபாலயத் ॥

காகுத்ஸ்த:-குகுஸ்தவம்ஶத்தில் பிறந்த, ஶரண்ய:-ரக்ஷகனான, ஸ:- அந்தராமன், பூமௌ- பூமியில், நிபதிதம் - விழுந்தவனும், சரணாகதம்- ஶரணமடைந்தவனுமான, தம் - அந்த காகாஸுரனை, வதார்ஹம் அபி- கொல்லத்தகுந்தவனாயிருந்தும், க்ருபயா - கருணையால், பர்யபாலயத்- காப்பாற்றினார்.

2-7-7 திரிவிக்கிரமன்.

(492) சஞ்சலம் ஹி மந: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி பலவத் த்ருடம் ।
தஸ்யாஹம் நிக்ரஹம் மந்யே வாயோரிவ ஸுதுஷ்கரம் ॥

489. ரா-யு-131-15. 490. ரா-ஆ-38-15. 491. ரா-ஸு-38-34
492. ஸ்ரீ கீதை-6-34.

ஹே க்ருஷ்ண! - ஓ க்ருஷ்ணனே! சஞ்சலம் - சஞ்சலமான, மந: - மனது, பலவத் - பலமாகவும், த்ருடம் - உறுதியாகவும், ப்ரமாதி - கலக்கும்படி செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளது, வாயோரிவ - காற்றினுடைய போல, தஸ்ய - அந்த மனதினுடைய, நிக்ரஹம் - அடக்குதலை, ஸுதுஷ்கரம் - மிகவும் செய்யமுடியாததாக, அஹம் - நான், மந்யே - எண்ணுகிறேன்.

(493) திவ்யம் ததாமி 316-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-7-9 ஸ்ரீதரன்.

(494) ததாऽபராஹ்ணே ப்ரவிகாஸிபங்கஜாம் வக்ஷஸ்ஸ்தலேந
ஸ்ரியமுத்வஹந் விபு: । விஸ்தாரி பத்மோத்பல பத்ர
லோசநோ மமாஸ்து மங்கள்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

ததா - அப்படியே, அபராஹ்ணே - பிற்பகலில், ப்ரவிகாஸி பங்கஜாம் - விகஸித்த தாமரையை கையிலுடையவளான, ஸ்ரியம் - பிராட்டியை, வக்ஷஸ்தலேந - திருமார்பால், உத்வஹந் - வஹித்துக்கொண்டிருக்கிறவரும், விபு: - ஸர்வேஸ்வரனும், விஸ்தாரி - விசாலமான, பத்மோத்பலபத்ர - தாமரையிதழ், உத்பலப்பூஇதழ், இவைபோன்ற, லோசந: - திருக்கண்களையுடையவருமான, ஹரி: - பகவான், மம - எனக்கு, மங்கள்யவிவ்ருத்தயே அஸ்து - மங்களம் விருத்தியடைவதற்கு, இருக்கட்டும்.

2-7-12 தாமோதரனை.

(495) ஸதைவஸௌம்ய 259-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

2-8-1 அணைவதரவணை.

(496) த்யக்த்வா காமம் பயம் க்ரோதம் லோபம் மோஹம் ச
மத்ஸரம் । ஏஷ ப்ரஹ்ம ப்ரவிஷ்டோऽஸ்மி க்ரீஷ்மே
சீதமிவ ஹ்ரதம் ॥

---

494. விஷ்ணுதர்மம். மங்கல்யஸ்தவம். 496. பார-மோ-4-50.

காமம் - ஆசையையும், பயம் - பயத்தையும், க்ரோதம் - கோபத்தையும், லோபம் - லோபத்தையும், மோஹம் - மோஹத்தையும், மத்ஸரம்ச - பொறாமையையும், த்யக்த்வா - விட்டு, ஏஷ: இந்த நான், க்ரீஷ்மே - (விடாயர்) கோடை காலத்தில், ஶீதம்ஹ்ரதமிவ - குளிர்ந்த தடாகத்தைப்போல, ப்ரஹ்ம - பிரம்மத்தை, ப்ரவிஷ்ட: அஸ்மி - பிரவேசித்தவனாக இருக்கிறேன்.

(497) ரம்யமாவஸதம் க்ருத்வா ரமமாணா வனே த்ரய: ।

த்ரய: - (பெருமாள், இளையபெருமாள், பிராட்டி. ஆகிய,) மூன்று பேரும், ரம்யம் - அழகிய, ஆவஸதம் - இருப்பிடத்தை, (ஆஶ்ரமத்தை) க்ருத்வா - செய்து, வனே - காட்டில், ரமமாணா: களிக்கின்றவர்களாய் இருந்தனர்.

(498) தஸ்யாஶ்ஶிகாயா மத்யே பரமாத்மா வ்யவஸ்தித: ।
ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ரஸ்ஸோக்ஷர:பரம: ஸ்வராட் ॥

தஸ்யா: - அந்த, ஶிகாயா: - அக்னிசிகையினுடைய, மத்யே - நடுவில், பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவர், வியவஸ்தித: - இருக்கிறார். ஸ: - ப்ரஹ்மா, அவர்தான் பிரஹ்மா, (அதாவது பிரம்மாவுக்கு அந்தர்யாமி. இப்படியே மேலும்) ஸஶிவ: அவர்தான் சிவன், ஸ: இந்த்ர: - அவர்தான் இந்திரன், ஸ: அக்ஷர: - அவர்தான் முக்தன், பரம: - ஸர்வோத்க்ருஷ்டன், ஸ்வராட் - அகர்மவச்யன்.

(499) ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: ।
ப்ராணின: கர்மஜனிதஸம்ஸார வஶவர்த்தின: ॥

ஆப்ரஹ்மஸ்தம்பபர்யந்தா: - பிரமன்முதல் ஸ்தம்பமென்ற புழுவரையிலுள்ள, ஜகதந்தர்வ்யவஸ்திதா: - இஜ்ஜகத்தினுள்ளிருக்கிற, ப்ராணின: பிராணிகள், கர்ம - புண்யபாபரூப கர்மாக்களால், ஜனித - உண்டு பண்ணப்பட்ட, ஸம்ஸார வசவர்த்தின: - ஸம்ஸாரத்துக்கு ஸ்வாதீனமாயிருப்பவர்கள்.

(500) ஸம்ஸாரஸாகரம் கோரம் அனந்தக்லேஶபாஜனம் ।
த்வாமேவ ஶரணம் ப்ராப்ய நிஸ்தரந்தி மனீஷிண: ॥

---

497. ரா-பா-1-31. 498. தை-நா-11. 499. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம். 500. ஜிதந்தா.

acharya.org

மநீஷிண: - வித்வான்கள், கோரம் - கொடியதாயும், அநந்த - எல்லையில்லாத, க்லேச - துக்கத்திற்கு, பாஜனம் - இருப்பிடமாயுமிருக்கிற, ஸம்ஸார ஸாகரம் - ஸம்ஸாரமாகிற கடலை, த்வாமேவ - தேவரீரையே, சரணம் ப்ராப்ய - சரணமடைந்து, நிஸ்தரந்தி - தாண்டுகிறார்கள்.

(501) ஸம்ஸாரார்ணவ 121-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-8-2 நீந்தும் துயர்.

(502) நிரஸ்தாதிசயாஹ்லாத ஸுகபாவைகலக்ஷணா ।
மேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீ மதா ॥

நிரஸ்த - போக்கடிக்கப்பட்டிருக்கிற, அதிசய - பிரும்மாதிலோகங்களிலிருக்கிற ஸுகாந்தரங்களினுடைய அதிசயத்தையுடைத்தாயிருக்கிற, ஆஹ்லாத - ஸந்தோஷரூபமான, ஸுகபாவைக - ஸுகமாகையொன்றையுமே, லக்ஷணா - வடிவமாகவுடைத்தாயிருப்பதாயும், ஏகாந்தா - அந்யங்களோடு சேராததாயும், அன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜனமாயும், ஆத்யந்திகீ - நித்யமுமான, பகவத்ப்ராப்தி: - பகவதநுபவமானது, பேஷஜம்மதா - ஸம்ஸாரதுக்கத்துக்கு மருந்தாயிருக்குமென்று இஷ்டமாயிருக்குமென்றபடி.

1-8-3 புணர்க்குமயனும்.

(503) ஏதௌ த்வௌ 97-வது இலக்கம்பார்க்க.

(504) உத்பாத்ய ப்ருதிவீம் ஸம்யக் ஸ்தாபயித்வா யதாபுரம் ।
ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிச்ய ப்ரஜாபதே ॥

ஹே ப்ரஜாபதே - ஓ பிரம்மாவே! ப்ருதிவீம் - பூமியை, ஸம்யக் - நன்றாக, உத்பாத்ய - உண்டாக்கி, யதாபுரம் - முன்புபோல, ஸ்தாபயித்வா - நிலைநிறுத்தி, த்வாம் - உம்மை, ஆவிச்ய - பிரவேசித்து, (அந்தராத்மாவாய் நின்று) தத: - பிறகு, ஸ்ருஷ்டிம் கரிஷ்யாமி - ஸ்ருஷ்டி செய்யப்போகிறேன்.

2-8-4 புலனைந்து.

(505) ஸுகஸுகவம் கர்த்தும் 287-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

502. வி-பு-6-5-57. 504. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்.

acharya.org

2-8-5 ஒவாத்துயர்.

(506) மர்யாதாநாம் ச லோகஸ்ய கர்த்தா காரயிதா ச ஸ: ॥

ஸ: - அந்த ராகவன், லோகஸ்ய - உலகினுடைய, மர்யாதாநாம் - மரியாதைகளுக்கு, கர்தா-செய்கிறவன், காரயிதாச-செய்விக்கிறவன்.

(507) யத் யதாசரதி ஶ்ரேஷ்டஸ்தத்ததேவேதரோ ஜந: ।
ஸ யத் ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்ததநுவர்த்ததே ॥

ச்ரேஷ்ட: - பெரியவன், யத்யத் - எதெதை, ஆசரதி - ஆசரிக்கிறானோ, இதர: ஜந: - மற்ற ஜனமும், தத்ததேவ - அதனையே செய்கிறது, ஸ: - அந்தப்பெரியவன், யத்ப்ரமாணம் குருதே - எதைப்பிரமாணமாகச் செய்கிறானோ, லோக: - உலகமானது, தத் - அதை, அநுவர்த்ததே - அனுஸரிக்கின்றது.

2-8-6 தீர்த்தனுலகளந்த.

(508) வேதாபஹாரகுருபாதக தைத்யபீடாத்யாபத் விமோசந மஹிஷ்டபலப்ரதாநை: । கோऽந்ய: ப்ரஜாபஶுபதீ பரிபாதி கஸ்ய பாதோதகேந ஸ ஶிவ: ஸ்வஶிரோத்ருதேந ॥

வேதாபஹார - வேதங்களுக்கு மதுகைடபர்களால் வந்த அபஹாரம், குருபாதக - தன்பிதாவும் குருவுமான, பிரஹ்மாவின் தலையை அறுத்ததினால் வந்த பாபம், தைத்யபீடாதி - திரிபுராஸுர துர்வாஸ ஹிரண்யாதிகளால் வந்தபீடைஆகிய இவைமுதலான, ஆபத்விமோசந- ஆபத்தினின்றும் விடுவிக்கையாலும், மஹிஷ்டபலப்ரதாநை: - உலகமடங்க ஈச்வரனென்று கொண்டாடும்படியான பதங்களைக்கொடுக்கையாலும், ப்ரஜாபசுபதீ - ப்ராஹ்மருத்திரர்களை, அந்ய: -உன்னைக்காட்டிலும் வேறாயிருக்கும், க: - எவன், பரிபாதி - இரக்ஷிக்கிறான்? ஸ்வ - தன்னுடைய, சிர: - தலையினாலே, த்ருதேந - தரிக்கப்பட்டிருக்கிற, கஸ்ய - எவருடைய, பாதோதகேந - ஸ்ரீ பாததீர்த்தமான கங்கையினாலே, ஸ: - அந்தசிவன், சிவ: - பரிசுத்தனானான்.

---

506. ரா-ஸு-35-11. 507. ஸ்ரீகீதை-3-21. 508. ஸ்தோத்ரரத்னம்.

acharya.org

(509) ததம்ப்³ பதிதம் த்³ருஷ்ட்வா த⁴யார ஶிரஸா ஹர: ।
பாவநார்த்தம் ஜடாமத்⁴யே யோக்³யோऽஸ்மீத்யவதா⁴ரணாத் ॥

ஹர: - சிவன், பதிதம் - (திருவடியினின்றும்) விழுந்த, தத் அம்பு - அந்தஜலத்தை (கங்கையை) த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பாவநார்த்தம் - பரிசுத்திக்காக, ஜடாமத்யே - ஜடையின் மத்யத்தில், யோக்ய: அஸ்மி - நான் தகுந்தவன்: இதி அவதாரணாத் - என்றும் நிச்சயத்தினாலே, ஶிரஸா - தலையினாலே, ததார - தரித்தான்.

(510) பார்த்²யோ விஜேதா மது⁴ஸூத³நஸ்ய பாதா³ரவிந்தார்ப்பித சித்ரபுஷ்பம் । த³த³ர்ஶ ஶங்கரமௌளிமத்⁴யே ப³பூ⁴வ வீர: க்ருத நிச்சயார்த்த²: ॥ (அ—ம்)

விஜேதா - ஜயிக்கிறவனான, பார்த்த: - அர்ச்சுனன், மதுஸூதநஸ்ய - ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய, பாதாரவிந்த - திருவடித்தாமரைகளில், அர்ப்பித - ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட, சித்ரபுஷ்பம் - அழகிய புஷ்பத்தை, சங்கரமௌளிமத்யே - சிவன் முடிமேல், ததர்ச - கண்டான், வீர: - வீரனாகிய அர்ச்சுனன், க்ருதநிச்சயார்த்த: - நிச்சயமாய்த்தெரிந்த அர்த்தத்தையுடையவனாக, பபூவ - ஆனான்.

(511) நம:புரஸ்தாத் 55-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-8-7 கிடந்திருந்து.

(512) ததஸ்ஸாக³ரவேலாயாம் த³ர்பா⁴நாஸ்தீர்ய ராக⁴வ: ।
அஞ்ஜலிம்ப்ராங்முக²: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோத³தே⁴: ॥
பா³ஹும் பு⁴ஜக³போ⁴கா³ப⁴முபதா⁴யாரிஸூத³ந: ॥

தத: - பிறகு, அரிஸூதந: - சத்துருக்களையழிக்கின்ற, ராகவ: - ராமன், ஸாகரவேலாயாம் - கடற்கரையில், தர்ப்பான், - தர்ப்பங்களை, ஆஸ்தீர்ய - பரப்பி, புஜகபோகாபம் - ஸர்ப்பத்தின் உடல்போன்ற, பாஹும் - கையை, உபதாய - தலையணையாக வைத்துக்கொண்டு, அஞ்ஜலிம் க்ருத்வா - கைகூப்பிக்கொண்டு, ப்ராங்முக: - கிழக்குமுகமாக, ப்ரதிசிஶ்யே - படுத்தார்.

---

509. ஈச்வரஸம்ஹிதை. 512. ரா-யு-21-1

(513) உடஜே ராமமாஸீநம் ஜடாமண்டலதாரிணம் ॥

(பரதர்) உடஜே - பர்ணசாலையில், ஆஸீனம் - எழுந்தருளியிருப்பவரும், ஜடாமண்டல தாரிணம் - ஜடையைத்தரித்தவருமான, ராமம்- ராமனை, (பார்த்தார்)

(514) அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் த்ருஷ்ட்வா தநுரூர்ஜிதம் ।
ராமம் ராமாநுஜம் சைவ பர்துஸ்சைவாநுஜம் ஶுபா ॥

ஊர்ஜிதம் - கம்பீரமான, தநு: - வில்லை, அவஷ்டப்ய - பிடித்துக்கொண்டு, (வில்லை ஊன்றி அதில் சாய்ந்துகொண்டு) திஷ்டந்தம் -நிற்கின்ற, ராமம்ச - ராமனையும், ராமாநுஜம்சைவ - லக்ஷ்மணனையும், பர்த்து: - தன் பர்த்தாவின், அநுஜம்சைவ - தம்பியாகிய ஸுக்ரீவனையும் சுபா - நல்ல எண்ணமுள்ள தாரையானவள், த்ருஷ்ட்வா - கண்டாள்.

(515) தமஸ: பரமோ தாதா ஶங்கசக்ரகதாதர: ।
ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீரஜய்ய: ஶாஶ்வதோ த்ருவ: ॥

தமஸ: பரம: - பிரகிருதி மண்டலத்திற்குமேலான வைகுண்டவாஸி; - சங்கசக்ர கதாதர: - திருவாழி திருச்சங்கு கதை இவைகளைத்தரிப்பவர், தாதா - போஷகர், ஸ்ரீவத்ஸ வக்ஷா: - ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மருவைத் திருமார்பிலுடையவர், நித்யஸ்ரீ: - ஒருக்காலும் விட்டுப்பிரியாத பெரியபிராட்டியையுடையவர், அஜய்ய: - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவர். ஶாஶ்வத: - அபக்ஷயமில்லாதவர், (என்று ராமனைப்பற்றி மண்டோதரி சொன்னாள்)

(516) த்வமப்ரமேயஸ்ச துராஸதஸ்ச ஜிதேந்த்ரியஸ்சோத்தமதார்மிகஸ்ச । அக்ஷய்யகீர்த்திஸ்ச விசக்ஷணஸ்ச க்ஷிதிக்ஷமாவான் க்ஷதஜோபமாக்ஷ: ॥

த்வம்-தேவரீர், அப்ரமேய: ச- வேதங்களாலுமளவிடமுடியாதவர், துராஸதஸ்ச - அணுகமுடியாதவர், ஜிதேந்திரிய: -இந்திரியங்களை ஜயித்தவர், உத்தமதார்மிக:ச - உயர்ந்த தார்மிகர், அக்ஷய்யகீர்த்தி: ச -நாசமற்றகீர்த்தியுடையவர், க்ஷிதிக்ஷமாவார் - பூமிப்பிராட்டிபோல் பொறுமையுடையவர், க்ஷதஜோப மாக்ஷ:- ரக்தம்போன்ற திருக்கண்களையுடையவர் (என்று ராமனைக்குறித்து தாரைசொன்னாள்).

---

513. ரா-அ-99-25. 514. ரா-கி-19-25.
515. ரா-யு-114-15. 516. ரா-கி-24-31.

acharya.org

2-8-9 எங்குமுளன்.

(517) மயா ததமிதம் ஸர்வம் ஜகதவ்யக்தமூர்த்திநா ।
மத்ஸ்தாநி ஸர்வபூதாநி நசாஹம் தேஷ்வவஸ்தித: ॥

இதம் ஸர்வம் ஜகத் -இந்தஸர்வஜகத்தானது, அவ்யக்தமூர்த்திநா-பிரகிருதியை சரீரமாகவுடைய, மயா - என்னால், ததம் - வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஸர்வபூதாநி - எல்லாபூதங்களும், மத்ஸ்தாநி - என்னிடத்திலிருக்கின்றன, அஹம் - நான், தேஷு - அவைகளில், நசஅவஸ்தித:-இருக்கவில்லை.

(518) நதத்ஸ்திதிநா 453-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-8-10-சீர்மை கொள்.

(519) தத்ஸ்ருஷ்ட்வா 68-வது இலக்கம்பார்க்க.

2-8-11-தண்டலங்கள்.

(520) அம்பஸ்யபாரே புவநஸ்யமத்யே நாகஸ்யப்ருஷ்டே மஹதோ மஹீயாந் । ஶுக்ரேணஜ்யோதீம்ஷி ஸமநுப்ரவிஷ்ட:
ப்ரஜாபதிஶ்சரதி கர்ப்பே அந்த: ॥

அபாரே-கரையில்லாத, அம்பஸி-ஜலத்தில், அதாவது ஸமுத்திரத்திலும், புவநஸ்யமத்யே - ஸூர்யமண்டலத்திலும், நாகஸ்யப்ருஷ்டே - ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலும் இருக்குமவரும், மஹத:-பெரியதான ஆகாசாதிகளுக்கும், மஹீயாந் - பெரியவரும், சுக்ரேண-தனது தேஜஸ்வினாலே ஜ்யோதீம்ஷி - ஸூர்யன் முதலான ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களை, ஸமநுப்ரவிஷ்ட: - நன்றாய் அனுப்ரவேசித்தவரும், ப்ரஜாபதி - பிரஜைகளுக்கு பதியானவருமான நாராயணன், கர்ப்பே அந்த: - எல்லாருடைய ஹ்ருதயத்திலும், சரதி - தாரகனாயிருக்கிறார்.

எட்டாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எம்மாவீடு ப்ரவேசம்.

(521) ராஜன். 36-வது இலக்கம் பார்க்க.

(522) ஸபார்ஷ்பகலயா வாசா கலஹம்ஸஸ்வரோ யுவா ।
விலலாப ஸபாமத்யே ஜகர்ஹே ச புரோஹிதம் ॥
ராஜ்யம் சாஹம் ச ராமஸ்ய தர்மம் வக்து மிஹார்ஹஸி
கதம் தஶரதாஜ்ஜாதோ பவேத் ராஜ்யாபஹாரக: ॥

517. ஸ்ரீகீதை 9-4. 520. தை-நா-1. 522. ரா-அ-82-10-11

acharya.org

கலஹம்ஸஸ்வர: - அன்னத்தின் தொனி போன்ற குரலையுடைய, யுவா - யுவாவாகிய, ஸ: - அந்தபரதன், பாஷ்பகலயா - கண்ணீரடைப்பினால் ஸ்பஷ்டமில்லாத, வாசா - வாக்கினால், ஸபாமத்யே - ஸபைமத்தியில், விலலாப - கதறினான், புரோஹிதம் - புரோஹிதனான வஸிஷ்ட்டனையும், ஜகர்ஹேச - குறைகூறினான், ராஜ்யம்ச - ராஜ்யமும், அஹம்ச - நானும், ராமஸ்ய - ராமனுடைய சொத்து, இஹ - இந்த விஷயத்தில், தர்மம் - தர்மத்தை, வக்துமர்ஹஸி - சொல்லக்கடவீர், தசாதாத் ஜாத:-தசரதனிடமிருந்து பிறந்தவன், ராஜ்யாபஹாரக: -ராஜ்யத்தை வழிப்பறி கொள்ளுபவனாக, கதம் பவேத்-எப்படி ஆகக்கூடும்

(523) ஏகஸ்மிந்நப்யதிக்ராந்தே முஹூர்த்தே த்யாகவர்ஜிதே।
தஸ்யுபிர்முஷிதேநேவ யுக்தமாக்ரந்திதும் ப்ருசம் ॥

ஏகஸ்மிந்நபிமுஹூர்த்தே-ஒரு முஹூர்த்தமும், த்யாகவர்ஜிதே-பகவத்தியாகமில்லாமல், அதிக்ராந்தே - சென்றால், தஸ்யுபி: - திருடர்களாலே, முஷிதேநைவ - திருடப்பட்டவன் போல, ப்ருசம் ஆக்ரந்திதும் - மிகவும் இரைந்தழுவதற்கு, யுக்தம் - தகுந்தது.

(524) நியமாதிக்ரமம் ரஹஸி போதயேத் ॥

(குருவினுடைய) நியமாதிக்ரமம்-நியமங்களைத்தாண்டி நடப்பதை, ரஹஸி - ஏகாந்தத்திலே, போதயேத் - தெரிவிக்கவேண்டும்.

(525) குருஷ்வமாம 402-வது இலக்கம் பார்க்க.

(526) ஏவமுக்தஸ்து ராமேண லக்ஷ்மண: ஸம்யதாஞ்ஜலி:।
ஸீதாஸமக்ஷம் காகுத்ஸ்தமிதம் வசநமப்ரவீத் ॥

ராமேண - ராமனால், ஏவம் - இப்படி, உக்த: - சொல்லப்பட்ட, லக்ஷ்மண: து - லக்ஷ்மணனோ, ஸம்யதாஞ்ஜலி - கைகூப்பினவனாய், ஸீதாஸமக்ஷம் - ஸீதையின் முன்னிலையில், காகுத்ஸ்தம் - ராமனைக் குறித்து, இதம் வசநம் - இந்த வார்த்தையை, அப்ரவீத் - சொன்னான்

(527) பாவாநஸ்மி 222-வது இலக்கம் பார்க்க

2-9-1எம்மாவீடு.

(528) யாவந்நசரணௌ ப்ராது: பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ।
ஸிரஸா தாரயிஷ்யாமி ந மே ஸாந்திர்பவிஷ்யதி ॥

பார்த்திவவ்யஞ்ஜநாந்விதௌ - இராஜலக்ஷணம்பொருந்திய, ப்ராது: - தமயனான ராமனுடைய, சரணௌ - திருவடிகளை, ஸிரஸா - தலையினாலே, யாவத் - எவ்வளவுக்குள், நதாரயிஷ்யாமி-தாங்கமாட்டேனோ

524. ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம். 526. ரா-அ-15-6. 528. ரா-அ-98-8.

acharya.org

(அவ்வளவுக்குள்) மே - எனக்கு, சாந்தி: - நிம்மதியானது, ந பவிஷ்யதி உண்டாகமாட்டாது.

(529) பரமாபதமாபந்நோ மநஸா சிந்தயத் ஹரிம் ।
ஸது நாகவர: ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண: ॥

ஸ்ரீமான் - சோபையோடு கூடினதும், நாராயணபராயண: - ஸ்ரீமந்நாராயணனையே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமாக எண்ணினதும், ஸ: நாகவர: து - அந்த கஜேந்த்ராழ்வானே, பரமாபதம் - பெரிய ஆபத்தை, ஆபந்ந: - அடைந்ததாய், மநஸா - மனதினாலே, ஹரிம் - அநிஷ்டநிவர்த்தகனான பகவானை, அசிந்தயத் - நினைத்தது.

2-9-3 செய்யேல்

(530) துர்கதாவபி ஜாதாயாம் த்வத்கதோ மே மநோரத: ।
யதி நாஸம் நவிந்தேத தாவதாஸ்மி க்ருதீ ஸதா ॥

துர்கதௌ - அபத்தானது, ஜாதாயாம் அபி - உண்டானபோதிலும், த்வத்கத: - உன்னையடைந்திருக்கிற, மே - என்னுடைய, மநோரத: - மனோரதமானது, நாசம் - அழிவை, நவிந்தேதயதி - அடையாமலிருந்தேயானால்; தாவதா - அதினால், ஸதா - ஸர்வகாலமும், க்ருதீ - க்ருதார்த்தனாக. அஸ்மி - இருக்கிறேன்.

2-9-5 சிறப்பில்வீடு

(531) வயாஸாஷிஷோ 404-வது இலக்கம் பார்க்க

(532) அஜாயமாந: 169-வது இலக்கம் பார்க்க

2-9-6 மகிழ்கொள்

(533) வஹாஸ்யாம் 90-வது இலக்கம் பார்க்க.

2-9-8 எக்காலத்து

(534) யத்ரர்ஷய: 269-வது இலக்கம் பார்க்க

2-9-6 யானே

அஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி 22-வது இலக்கம் பார்க்க

(535) தத்தைதத்பஶ்யந்ருஷிர்வாமதேவ: ப்ரதிபேதே அஹம் மநுரபவம் ஸூர்யஶ்ச ॥

தத் ஏதத் - அந்த இந்த ப்ருமத்தை, பஶ்யந் - உபாஸிக்கிற, வாமதேவ: ருஷி - வாமதேவருஷியானவர், அஹம் மநு: அஹம் ஸூர்ய: ச

529. விஷ்ணு தர்மம் 68. 530. ஜிதந்தாஸ் தோத்ரம்.
535. ப்ரு-உ-ப-3.

நான்தான் மநு, நான் தான் ஸூர்யன், (எனது ஆத்மாவாயிருக்கிறவரே ஸூர்யாதிகளுக்கும் ஆத்மாவாயிருக்கிறார்) இதிப்ரதிபேதே - என்று ஸாக்ஷாத்கரித்தார்.

(536) ஜ்ஞாநம் விஶுத்தம் விமலம் விஶோகமஶேஷ லோபாதி
நிரஸ்த ஸங்கம் । ஏகம் ஸதைகம் பரமஃ பரேஶஸ்ஸ வா
ஸுதேவோ ந யதோऽந்யதஸ்தி ॥

ஜ்ஞாநம்-ஜ்ஞானஸ்வரூபமான ஆத்மஸ்வரூபமானது, விஶுத்தம் கர்மசம்பந்தமற்றது, விமலம் - பிரகிருதி ஸ்பர்சமற்றது, விஶோகம் - சோகமற்றது, அசேஷ - ஸமஸ்தமான, லோபாதி - லோபம் முதலிய கெட்டகுணங்களோடு, நிரஸ்த-போயிருக்கிற, ஸங்கம் - ஸம்பந்தத்தை யுடையது, ஏகம் - விருத்திக்ஷயமில்லாதது, ஸதைகம் - எப்பொழுதும் ஒரே சுவபாவமுடையது, ஸ: - அதுவானது, பரம: - பரமனும், பரேஶ: - பிரும்மருத்ராதிகளுக்கு மீசனுமான, வாஸுதேவ: - வாஸுதேவனுக்கு சரீரமானபடியினாலே வஸுதேவஸ்வரூபம், யத:-வாஸுதேவனைக்காட்டிலும், அந்யத் - வேறு, ந அஸ்தி இல்லையோ.

(537) த்ரய ஏவாதநா ராஜந் பார்யா தாஸஸ்ததா ஸுதஃ ।
யத்தே ஸமதிகச்சந்தி யஸ்யைதே தஸ்ய தத்தநம் ॥

ஹே ராஜந் - ஓ ராஜாவே, பார்யா - பத்நியென்ன, தாஸ: - தாஸனென்ன, ததா-அப்படியே, ஸுத:-புத்ரனென்ன, இந்த, த்ரய: ஏவ-மூன்றுபேர்கள் தான், அதநா: - தனமில்லாதவர்கள், தே - இவர்கள், யத்-எந்ததனத்தை, ஸமதிகச்சந்தி- அடைகிறார்களோ, ஏதே - இவர்கள், யஸ்ய-யாருடைய ஸம்பதிகளோ, தத்தநம்- அந்த தனம், தஸ்ய- அவருடையது.

2-9·10 ஏறேல்.

(538) அஹோ வீர்யமஹோ தைர்யமஹோ ஸத்த்வமஹோ த்யுதி: ।
அஹோ ராக்ஷஸராஜஸ்ய ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா ॥

அஹோ வீர்யம் - இதென்ன வீர்யம்!, அஹோ தைர்யம் - இதென்ன தைர்யம்! அஹோ ஸத்வம் - இதென்ன பலம்! அஹோ த்யுதி: - இதென்ன ஒளி, ராக்ஷஸராஜஸ்ய - ராக்ஷஸ அரசனான ராவணனுக்கு, ஸர்வலக்ஷணயுக்ததா - எல்லாலக்ஷணம் பொருந்தியிருப்பது, அஹோ - ஆச்சரியம்.

---

536. வி-பு-2-12-15. 537. பப. உத்.
538. ரா-ஸு-49-17.

*

(539) பபூவ புத்ரிஸ்து ஹநூமதஸ்ய யதீத்ருஶீ ராகவ தர்மபத்நீ । இமா யதா ராக்ஷஸராஜபார்யா ஸ்ஸுஜாதமஸ்யேதி ஹி ஸாதுபுத்தே: ॥

இமா: - இந்த, ராக்ஷஸராஜபார்யா: - ராவணனுடைய பத்நிகள், யதா - எப்படி (இருக்கிறார்களோ) ஈத்ருஶீ - இப்படிப்பட்டவளாக, ராகவ தர்மபத்நீ - ஸீதை, யதி - இருந்தால், அஸ்ய - இந்த இராவணனுக்கு, ஸுஜாதம் - க்ஷேமமன்றோ, இதி-என்று, ஸாதுபுத்தே: - நல்ல புத்தியுள்ள, ஹநூமதஸ்ய - ஹநுமானுக்கு, புத்ரிஸ்து - எண்ணமும், பபூவ - உண்டாயிற்று.

ஒன்பதாம் திருவாய் முற்றிற்று.

2-10-1 கிளரொளி.

(540) வயோரூஸ்யா ஹ்யநிவர்த்ததே 366-வது இலக்கம் பார்க்க॥

(541) பால்யே க்ரீடநகாஸக்தா யௌவநே விஷயோந்முகா: ।

(ஸகலரும்) பால்யே - பால்யத்தில் க்ரீடநகாஸக்தா: - க்ரீடையில் ஆசையுள்ளவர்களாகவும், யௌவநே - யௌவனகாலத்தில், விஷயோந்முகா:-விஷயாநுபவங்களில் பற்றுதலுள்ளவராகவும் (இருக்கிறார்களென்று பிரஹ்லாதாழ்வான் பாலர்களைக்குறித்து உபதேசிக்கிறார்.)

(542) தஸ்மாத்பால்யே விவேகாத்மா யதேத ஶ்ரேயஸே ஸதா ॥

தஸ்மாத் - ஆகையாலே, பால்யே - பால்யத்திலே, விவேகாத்மா-விவேகத்தோடு கூடினவனாய், ஸதா ஶ்ரேயஸே - எக்காலத்திலும் ச்ரேயஸ்ஸின் பொருட்டு, யதேத - யத்நிக்கவேண்டும் (என்று பிரஹ்லாதாழ்வான் அருளிச்செய்தார்)

(543) யந்முஹூர்த்தம் க்ஷணம் வாபி வாஸுதேவோ ந சிந்த்யதே । ஸா ஹாநிஸ்தந்மஹச்சித்ரம் ஸா ப்ராந்திஸ் ஸா ச விக்ரியா ॥

முஹூர்த்தம் - முஹூர்த்தகாலமாவது, க்ஷணம்வாபி-க்ஷணகாலமாவது, வாஸுதேவ: - வாஸுதேவன், நசிந்த்யதே இதியத் - சிந்திக்கவில்லை யென்பது யாதொன்றுண்டு, ஸா ஹாநி:- அது பெரிய இழிவு, தத் மஹத் சித்ரம்-அது ஒரு பெரிய கெடுதி, ஸா ப்ராந்தி:-அது மயக்கம், ஸா ச விக்ரியா - அது ஒரு விகாரம்.

2-10-2 சதிரிள

(544) நதேரூபம் ஸத்ராநாம் 366-வது இலக்கம் பார்க்க

---

539. ரா-ஸு-9-12. 541, 542. வி-பு-17-74, 75.

2-10-3 பயனல்ல

(545) ராஜவித்யா 287-வது இலக்கம் பார்க்க

2-10-4 கருமவன்

(546) பரித்ராணய 199-வது இலக்கம் பார்க்க

(547) ததஸ்தத் கோகுலம் ஸர்வம் கோகோபீஜநஸங்குலம் ।
அதிவார்த்தம் ஹரிர் த்ருஷ்ட்வா மைத்ரேயாசிந்தயத்ததா ॥

ஹேமைத்ரேய - ஓ மைத்ரேயரே! தத: - இந்திரன், கல்வர்ஷம் பொழியும் பொழுது, கோகோபீஜநஸங்குலம் - பசுக்கள் இடையர்கள் இடைச்சிகள், எல்லோரும்நோவுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற, தத்கோகுலம் ஸர்வம் - அந்த கோகுலம் முழுமையும், த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஹரி:- க்ருஷ்ணன், ததா - அப்போது, அசிந்தயத் - சிந்தித்தார்.

(548) ஸமுத்வஹந்த ஸ்ஸலிலாதிபாரம் பலாகிநோ வாரிதரா நதந்த: । மஹத்ஸு ச்ருங்கேஷு மஹீதராணாம் விச்ரம்ய விச்ரம்ய புந: ப்ரயாந்தி ॥

ஸலிலாதிபாரம் - மிக அதிகமான தண்ணீரை, ஸமுத்வஹந்த:- வஹிக்கின்றவும், பலாகிந: - கொக்குவரிசைகளுடையனவும் நதந்த:-சப்திக்கின்றவுமான, வாரிதரா: - மேகங்கள், மஹீதராணாம் - மலைகளினுடைய, மகத்ஸு ச்ருங்கேஷு - பெரியகொடுமுடிகளில், விச்ரம்ய விச்ரம்ய-இளைப்பாற்றிக்கொண்டு இளைப்பாற்றிக்கொண்டு, புந: - மறுபடியும், ப்ரயாந்தி - செல்லுகின்றன.

2-10-5 திறமுடை

(549) ராமஸ்ய வ்யவஸாயஜ்ஞா லக்ஷ்மணஸ்ய ச தீமத: ।
நாத்யர்த்தம் க்ஷுப்யதே தேவீ கங்கேவ ஜலதாகமே ॥

ராமஸ்ய - ராமனுடையவும், தீமத: - புத்திசாலியான, லக்ஷ்மணஸ்ய ச - இலக்ஷ்மணனுடையவும், வ்யவஸாயஜ்ஞா - அபிப்பிராயத்தையறிந்த, தேவீ - ஸீதை, ஜலதாகமே - வர்ஷாகாலத்திலே, கங்கேவ - கங்கைப்போல, அத்யர்த்தம் - அதிகமாக, க்ஷுப்யதே - கலங்கவில்லை

(550) அகர்தமமிதம் தீர்த்தம் பரத்வாஜ நிசாமய ।
ரமணீயம் ப்ரஸந்நாம்பு ஸந்மநுஷ்யமநோ யதா ॥

ஹே பரத்வாஜ - ஓ பரத்வாஜரே! அகர்த்தமம் - சேறில்லாததும், ரமணீயம் - அழகு வாய்ந்ததும், ஸந்மநுஷ்யமந: யதா-பெரியோர்களுடைய மனதுபோல், ப்ரஸந்நாம்பு - தெளிந்த ஜலமுடையதுமான, இதம் தீர்த்தம் - இந்த தீர்த்தத்தை, நிசாமய - பாரும்.

---

547. வி-பு-5-11-13. 548. ரா-கி-28-22. 549. ரா-ஸு-16-4.
550. ரா-பா. 2.

2-10-7 நலமென

(551) யஸ்த்வயா ஸஹ ஸ ஸ்வர்கோ நிரயோ யஸ்த்வயா விநா ।
இதி ஜாநந்பராம் ப்ரீதிம் கச்ச ராமமயாஸஹ ॥

ராம - ஏ ராமா! த்வயாஸஹ - உம்மோடு கூடி, ய: - யாதொரு (வாஸமுண்டோ) ஸ: - அது, ஸ்வர்க்க: - ஸ்வர்க்கம், த்வயாவிநா - உம்மைப்பிரிந்து, ய: - யாதொரு (வாஸமுண்டோ) ஸ:- நிரய: - நரகம், இதி - என்கிற, பராம் - ச்ரேஷ்டமான, ப்ரீதிம் - பிரீதியை, ஜாநந் - அறிந்தவரானநீர், மயாஸஹ - என்னோடு கூடி, கச்ச - போம், (புறப்படும்.)

(552) யதித்வம் ப்ரஸ்திதோ துர்கம் வநமத்யைவ ராகவ ।
அக்ரதஸ்தே கமிஷ்யாமி ம்ருத்நந்தீ குசகண்டகாந் ॥

ஹே ராகவா - ஓ ராகவனே! த்வம்-அத்யைவ - இப்பொழுதே துர்க்கம் வநம் - செல்லவரிதான காட்டை, ப்ரஸ்திதோயதி - புறப்பட்டீரேயானால், குசகண்டகாந் - தர்ப்பக்கட்டைகளையும் முட்களையும், ம்ருத்நந்தீ - நாசஞ் செய்துகொண்டு, தே - உமக்கு, அக்ரத: - முன்பு கமிஷ்யாமி - செல்வேன்.

(553) நசஸீதா 19-வது இலக்கம் பார்க்க

2-10-8 வலம் செய்து

(554) யஆத்மதாபலதா 293-வது இலக்கம் பார்க்க

2-10-10 சூதென்று

(555) யோऽந்யதா ஸந்தமாத்மாநமந்யதா ப்ரதிபத்யதே ।
கிம் தேந ந க்ருதம் பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா ॥

ய: - எவன், அந்யதாஸந்தம் - வேறாக இருக்கிற, ஆத்மாநம் - ஆத்மாவை, அந்யதா ப்ரதிபத்யதே - அதற்கு மாறுதலாக எண்ணுகிறானோ, பகவச் சேஷமான இவ்வாத்மாவை ஸ்வதந்த்ரனென்று எண்ணுகிறானோ ஆத்மாபஹாரிணா - ஆத்மாவை அபஹரித்த, தேந - அந்தத் திருடனால், கிம்பாபம்நக்ருதம் - என்ன பாபம் தான் செய்யப்படவில்லை.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று
இரண்டாம் பத்து முற்றிற்று.

---

551. ரா-அ-30-18. 552. ரா-அ-27-9. 555. பா.உத்.

மூன்றாம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

3-1-3 கட்டுரைக்கில்.

(556) அத்யந்தபக்தியுக்தஸ்ய ந ஶாஸ்த்ரம் நைவச க்ரம: ॥

அத்யந்தபக்தியுக்தஸ்ய - அதிசயித்த பக்தியையுடையவனுக்கு, நஶாஸ்த்ரம்-சாஸ்திரமில்லை, க்ரம: நசைவ - ஒருகிரமமுமில்லை.

(557) ப்ரஶாஸிதாரம் 447-வது இலக்கம் பார்க்க.

(558) யதோவாச: 41-வது இலக்கம் பார்க்க.

(559) நாராயணபரோ 142-வது இலக்கம் பார்க்க.

3-1-3 பரஞ்சோதி.

(560) ந தத்ர ஸூர்யோ பாதி நசந்த்ரதாரகம் நேமா வித்யுதோ பாந்தி குதோऽயமக்நி: । தமேவ பாந்தமநுபாதி ஸர்வம் தஸ்ய பாஸா ஸர்வமிதம் விபாதி ॥

தத்ர- அந்த ப்ரம்மத்தினிடத்தில், ஸூர்ய: - சூரியன், நபாதி - பிரகாசிக்கிறானில்லை, நசந்த்ரதாரகம் பாதி - சந்த்ரன், நக்ஷத்திரங்கள் பிரகாசிக்கின்றன இல்லை, இமா வித்யுத: ந - இந்த மின்னல்கள் பிரகாசிக்கிறதில்லை, அயம் அக்நி: - இந்த அக்நியானவன், குத: - எங்கே பிரகாசிப்பான் (இத்தால் ஜ்யோதின்ஸூக்களையெல்லாம் மறைக்கிறவன்) ஸர்வம் - கீழ்சொன்னவையெல்லாம், தம் பாந்தமேவாநு - விளங்குகின்ற அந்த பரபிரும்மத்தை பின்தொடர்ந்து, பாதி - விளங்குகின்றது (அதாவது—ஜ்யோதிஸ்ஸுக்களுக்கெல்லாம் காரணம் பிரும்மமென்றும், அவைகள் காரியமென்றும் சொல்லப்பட்டது.) தஸ்ய - அந்த பரபிரும்மத்தினுடைய, பாஸா - காந்தியால், இதம் ஸர்வம் - இவையெல்லாம், விபாதி - பிரகாசிக்கின்றது.

3-1-4 மாட்டாதேயாகிலும்.

(561) மத்யு உத்ஸ: 267-வது இலக்கம் பார்க்க.

(562) க்ரோதாத்பவதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத்ஸ்ம்ருதி விப்ரம: । ஸ்ம்ருதிப்ரம்ஶாத் புத்திநாஶோ புத்திநாஶாத் ப்ரணஶ்யதி ॥

---

560. கட-உப-2. 562. ஸ்ரீகீதை-2-63.

க்ரோதாத் - கோபத்தினாலே, ஸம்மோஹ: - மோஹமானது, பவதி - உண்டாகிறது. ஸம்மோஹாத் - மோஹத்திலிருந்து, ஸ்ம்ருதிவிப்ரம: - நினைவின் தடுமாற்றமுண்டாகிறது. ஸ்ம்ருதிப்ரம்சாத் - நினைவு தவறினால், புத்திநாச: - புத்திநாசமுண்டாகிறது. புத்திநாசாத் - புத்திநாசத்தினால் ப்ரணஶ்யதி - நாசமடைகிறான்.

3-1-5 வருந்தாத

563) நாகாரணாத் காரணாத்வா காரணாகாரணாந்நச ।
ஶரீரக்ரஹணம் வ்யாபிந் தர்மத்ராணாய கேவலம் ॥
இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே காண்க.

(564) நதேஹரூபம் 266-வது இலக்கம் பார்க்க.

3-1-6 ஓதுவார்.

(565) அந்யத்ராதத்மகுணோக்திர் ஹமவதி நதடிகூத்கர்ஷசௌர்யை:
பரேஷாம் ஸ்துத்யத்வாத்யாவதர்யா ஹணிதிரபிதயா தஸ்ய
நிஸ்ஸீமகத்வாத் । ஆம்நாயாநாமஸீம்நாமபி ஹரிவிஷயே
வர்ஷவிந்தோரிவாப்ஸ்யௌ ஸம்பவ்யாத்ஸ்வாத்மலாபோ
நது கவஷகஃ ஸ்தோதுரேவம் ந கிம் மே ॥

அதத்குணோக்தி: - ஸ்தோதவ்யனுடைய குணமன்றிக்கேயிருக்கிறதி னுடைய உக்தியாதல், ஸ்தோதவ்யனன்றிக்கேயிருக்கிறவனுடைய குணோக்தியாதலான ஸ்தோத்ரமானது, அந்யத்ர - பகவத் வ்யதிரிக்த விஷயத்தில் (உண்டாகிறது) பகவதி - பெரிய பெருமாளிடத்தில், தத் - எம்பெருமானுடைய, உத்கர்ஷ - ஸ்வரூபம் முதலிய பெருமைகளுடைய சௌர்யை: - அபஹாரங்களாலே, பரேஷாம் - பகவத்வ்யதிரிக்த விஷயங்களுக்கு, ஸ்துத்யத்வாத் - ஸ்தோத்ரம் பண்ணத்தக்கதுகளாகையாலே, ந - உண்டாகிறதில்லே. யாவதர்த்தா - எல்லாவற்றையும் ப்ரதிபாதிக்கிறதான, பணிதிரபி - ஸ்தோத்திரமும், ததா - பெரிய பெருமாளிடத்தில் சம்பவியாது, தஸ்ய - அவருக்கு, நிஸ்ஸீமகத்வாத் - அபரிச்சின்னமான ஸ்வரூபாதிகளையுடையராகையாலே, ஆனால் வேதங்கள் பகவத் விஷயத்தில் குணகதனம் பண்ணினபடி யெப்படி என்ன? அருளிச்செய்கிறார். அஸீம்நாம் - எல்லை

---

563. வி-பு-5-1-50. 565. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-1-20.

யில்லாமலிருக்கிற, ஆம்நாயாநாமபி - வேதங்களுக்கும், தூரிவிபவே - பெரியபெருமாளுடைய வைபவத்தில், வர்ஷபிந்தோ: - வர்ஷ ஜலத்தினுடைய திவலைக்கு, அப்தௌ - ஸமுத்திரத்திலே, ஸம்பந்தாதிவ - ஸம்பந்தத்தாலே போலே, ஸ்வாத்மலாப: - ஸ்வஸ்வரூபஉஜ்ஜீவனமானது (உண்டாகிறது) கபளநதஸ்து - கபளீகரிப்பதாலேயோவென்றாலில்லை, ஏவம் - இப்படி ஸ்தோது: - ஸ்தோத்ரஞ்செய்கிற, மே - எனக்கு, ந கிம் - இல்லையா? உண்டென்றபடி.

3-1-8 மாசூணா,

(566) அதிகாராய 446-வது இலக்கம் பார்க்க.

(567) சதுர்முகாயுர்யதி கோடிவக்த்ரோ பவேந்நர: க்வாபி
விஶுத்தசேதா: । ஸ தே குணாநாமயுதைகதேஶம் வதேந்ந
வா தேவவர ப்ரஸீத ॥

சதுர்முகாயு: - பிரும்மாக்களுடைய ஆயுஸ்ஸையுடையவனும், கோடிவக்த்ர: - கோடிக்கணக்கான முகத்தையுடையவனும், விஶுத்தசேதா: - மிகவும் சுத்தமான (பிரும்ஹபாவனைக நிஷ்டனென்கை) மனதையுடையவனுமாக, நர: - ஒரு மனிதன், பவேத்யதி - இருப்பானேயாகில், ஸ: - அவன், தே - உம்முடைய, குணாநாம் - குணங்களுடைய, அயுதைகதேசம் - பதினாயிரத்திலொரு பங்கை, வதேத்நவா - சொல்லுவானோ சொல்லமாட்டானோ, அறிகிலோம். ஹே தேவவர - ஓ தேவதைகளுக்குள் மேலானவனே! ப்ரஸீத - கிருபை செய்யவேண்டும்.

3-1-10 மறையாய.

(568) ஆதௌ வேதா: ப்ரமாணம் ஸ்ம்ருதிருபகுருதே
ஸேதிஹாஸை: புராணைர்ந்யாயைஸ்ஸார்த்தம் த்வதர்ச்சாவிதிமுபரி
பரிக்ஷீயதே பூர்வபாக: । ஊர்த்வோ பாகஸ்த்வதீஹாகுண
விபவபரிஜ்ஞாபநைஸ்த்வத்பதாப்தௌ வேத்யோ வேதைஶ்ச
ஸர்வைரஹமிதி பகவந் ஸ்வேந ச வ்யாசகர்த ॥

ஹே பகவந் - ஓ பகவானே! வேதா: - வேதங்கள், ஆதௌ - முதலடியில், வேறொன்றையபேக்ஷியாமலென்றபடி, ப்ரமாணம் - பிரமாணமாகின்

567. வராஹபுராணம். 568. ஸ்ரீரங்க-1-19.

றன. ஸ்ம்ருதி: - மந்வாதிஸம்ருதியானது, ஸேதிஹாஸை: - இதிஹாஸங்களோடேகூடிய, புராணை: - புராணங்களோடும், ந்யாயைஸ்ஸார்த்தம் - பூர்வோத்தர மீமாம்ஸைகளோடும், உபகுருதே - உபகரிக்கிறது. பூர்வபாக: - கர்மாவைச்சொல்லுகிற பூர்வகாண்டமானது, த்வத் - தேவரீருடைய, அர்ச்சாவிதிமுபரி - திருவாராதனவிதியிலே, பரிக்ஷீயதே - ஒன்றும்விடாமல் பர்யவஸிக்கிறது. உத்தரோபாக: - மேலாவதான பாகமானது அதாவது ப்ரஹ்மப்ரதிபாதக பாகமானது, த்வத் - தேவரீருடைய, ஈஹா - ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாரங்களென்ன, குண - அதற்கு அநுகுணமான ஜ்ஞானஶக்த்யாதிகளென்ன, விபவ - விபூதிகளென்ன, இவைகளை, பரிஜ்ஞாபந - தெரிவிக்கிறதுகளாலே, த்வத்பதாப்தௌ - தேவரீருடைய திருவடிகளைச்சேருகிறதில் (பர்யவஸிக்கின்றது) ஸர்வை:ச - பூர்வோத்தரங்களாயுமான, வேதை: - வேதங்களாலே, அஹம் - நான், வேத்ய: - அறியப்படுமவன், இதி - என்று, ஸ்வேநச - தேவரீராலும், வ்யாசகர்த்த - வெளியிடப்பட்டது.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3-2-1 முந்நீர்ஞாலம்.

(569) அபராதஸஹஸ்ர 247-வது இலக்கம் பார்க்க.

(570) ஸ்வகாசி 445-வது இலக்கம் பார்க்க.

(571) அசிதவிஶேஷிதாந்ப்ரளயஸீமனி ஸம்ஸரத: கரணகளேபரைர்கடயிதும் தயமானமநா: । வரத நிஜேச்சயைவ பரவாநகரோ: ப்ரக்ருதிம் மஹதபிமானபூதகரணாவளிகோரகிணீம் ॥

ஹே வரத - ஓ வரதனே! ப்ரளயஸீமநி - பிரளயகாலத்தில், அசிதவிசேஷிதாந் - அசேதனத்திற்குத் துல்யரான, ஸம்ஸரத: - ஸம்ஸரிக்கிற சேதனரை, தயமாநமநா: - இரங்கின நெஞ்சையுடையராய், கரணகளேபரை: - இந்திரியங்களோடும் சரீரங்களோடும், கடயிதும் - சேர்ப்பிக்கைக்காக, நிஜேச்சயைவ - தன்னுடைய ஸங்கல்பத்தாலேயே, பரவாந் - பராதீனராய், ப்ரக்ருதிம் - மூலப்பிருகிருதியை, மஹத் - மஹானென்ன, அபிமான - அஹங்காரங்களென்ன, பூத - பஞ்சபூதங்களென்ன, கரணாவளி - இந்திரியஸமூஹங்களென்ன, கோரகிணீம் - இவைகளாகிற மொட்டுக்களையுடைத்தானதாம்படி, அகரோ: - (தேவரீர்) பண்ணியருளிற்று.

---

571. ஸ்ரீரங்க-2-41.

(572) ராக்ஷஸாநாம் க்ஷயம் க்ருத்வா ஸூதயித்வா ச ராவணம் ।
லங்காமுந்மூலிதாம் க்ருத்வா கதா த்ரக்ஷ்யதி மாம் பதி: ॥

பதி: - எனது கணவன், ராக்ஷஸாநாம் - ராக்ஷஸர்களுக்கு, க்ஷயம்க்ருத்வா - நாசத்தைச்செய்து, ராவணம் - ராவணனையும், ஸூதயித்வா - கொன்று, லங்காம் - இலங்கையையும், உன்மூலிதாம் க்ருத்வா - வேரோடழித்து, கதா - எப்பொழுது, மாம் த்ரக்ஷ்யதி - என்னைப்பார்ப்பார்.

(573) பூர்ணே சதுர்தசே வர்ஷே பஞ்சம்யாம் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
பரத்வாஜாஶ்ரமம் ப்ராப்ய வவந்தே நியதோ முநிம் ॥

நியத: - நியமமுடையவரான, லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - இளையபெருமாளுக்கு தமையனான பெருமாள், சதுர்தசே வர்ஷே - பதினான்குவருஷம், பூர்ணே - பூர்ணமாயிருக்க, பஞ்சம்யாம் - பஞ்சமியன்று, பரத்வாஜாஶ்ரமம் - பரத்வாஜ மஹர்ஷியினுடைய ஆஶ்ரமத்தை, ப்ராப்ய - அடைந்து, முநிம் - பரத்வாஜ மஹர்ஷியை, வவந்தே - ஸேவித்தார்.

3-2-2 வன்மாவையம்.

(574) தைவீ ஹ்யேஷா 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

(575) யதா ஹ்யேவைஷ ஏதஸ்மிந்நத்ருஶ்யேऽநாத்ம்யேऽநிருக்தேऽநிலயநேऽபயம் ப்ரதிஷ்டாம் விந்ததே। அத ஸோऽபயம் கதோ பவதி ॥

யதாஹ்யேவ - எப்பொழுது, ஏஷ: - இந்த புருஷன், அத்ருஶ்யே - சக்ஷுராதிகளால் க்ரஹிக்கமுடியாததும், அநாத்ம்யே - சரீரமில்லாததும், அநிருக்தே - தேவாதிபதங்களுக்கு அவாச்யமாயும், அநிலயநே - ஆதாரமற்றதாயுமிருக்கிற, ஏதஸ்மின் - இந்த ப்ருஹ்மத்தினிடத்தில், அபயம் - பயமில்லாமைக்காக, ப்ரதிஷ்டாம் - இடைவிடாத ஸ்ம்ருதிரூபமான நிஷ்டையை, விந்ததே - அடைகிறானோ, ஸ: - அவன், அபயம்கதோபவதி - அபயத்தை அடைகிறான்.

(576) அபீதாநீம் ஸ காலஸ்ஸ்யாத் வநாத் ப்ரத்யாகதம் புந: ।
யத்த்வா புத்ரக பஶ்யேயம் ஜடாமண்டலதாரிணம் ॥

ஹே புத்ரக - ஓ குழந்தாய்; ஜடாமண்டலதாரிணம் - ஜடாமண்டலத்தை தரித்துக்கொண்டிருக்கிற, வநாத்புந: - காட்டினின்றும், ப்ரத்யாகதம் -

---

572. ரா-ஸு-37-6. 573. ரா-யு-127-1. 575. தை-உப-7. 576. ரா-அ-24-37.

திரும்பிவந்திருக்கிற, த்வா - உன்னை, யத் - எக்காலத்தினால் பார்ப்பேனோ, ஸகால: - அக்காலமானது,இதாநீம்ஸ்யாதபி - இந்நாளாகவேண்டும், (என்று பெருமாளைப்பார்த்து கௌஸலையார் சொன்னாள்)

(3-2-3) கொல்லாமாக்கோல்.

(571) ஹவாநபிமதஃ பூர்வமத்ர மே நாஸ்தி ஸம்ஶயஃ ।
மயாது த்ருஷ்டஃ ப்ரதமம் குந்தீபுத்ரோ தநஞ்ஜயஃ ॥

பவாந் - நீ, அத்ர - இங்கு, பூர்வம் - முன்பு, அபிகத: - வந்தாய், (என்பதில்) மே - எனக்கு, ஸம்சய: நாஸ்தி - ஸம்சயமில்லை. மயாது - என்னாலோவென்றால், ப்ரதமம் - முன்பு, குந்திபுத்ர: - குந்தியின் பிள்ளையான, தனஞ்ஜய: - அர்ஜுனன், த்ருஷ்ட: - பார்க்கப்பட்டான் (என்று துர்யோதனனைப்பார்த்து ஸ்ரீ கண்ணன் அருளிச்செய்தார்)

(3-2-4) சூழ்ச்சி.

(578) ஸர்வம் பரவஶம் து:கம் ஸர்வமாத்மவஶம் ஸுகம் ।

ஸர்வம் - ஸமஸ்தமும், பரவசம் - பராதீனமாயிருப்பது, துக்கம் - துக்கமாகிறது. ஸர்வம் - ஸர்வமும், ஆத்மவஶம் - ஸ்வாதீனமாயிருப்பது, ஸுகம் - ஸுகமாகும்.

(579) ஸேவா ஶ்வவ்ருத்திராக்யாதா தஸ்மாத்தாம்பரிவர்ஜயேத் ॥

ஸேவா - பிறரிடம் ஸேவிப்பது, ஶ்வவ்ருத்தி: - இழிப்பட்ட வ்ருத்தியென்று, ஆக்யாதா - சொல்லப்பட்டது, தஸ்மாத் - ஆகையினால், தாம் - அதை, பரிவர்ஜயேத் - விட்டுவிடவேண்டும்.

(580) யதா தருணவத்ஸா வத்ஸம் வத்ஸோ வா மாதரம் சாயா
வா ஸத்வமநுகச்சேத் ॥

தருணவத்ஸா - இளங்கன்றையுடைத்தான பசுவானது, வத்ஸம்யதா - கன்றைப்போலவும், வத்ஸ: - கன்றானது, மாதரம்வா - தாயைப்போலவும், சாயா - நிழலானது, ஸத்வம் வா - பிராணியையும், அநுகச்சேத் - அநுஸரிக்குமோ.

3-2-5 வந்தாய்போலே,

(581) தஸ்யைஷ ஆத்மா 429-வது இலக்கம் பார்க்க.

577: பார-உத்-6. 579. மநு-4-6. 580. மூலஸம்ஹிதை.

3-2-7 என்னான்று,

(582) தத்ஜ்ஞாநமஜ்ஞாநம் 8-வது இலக்கம் பார்க்க.

(583) கிரியார்யா 9-வது இலக்கம் பார்க்க,

(584) ஏகோஹமஸ்மீதி மந்யஸே த்வம் ஹ்ருஹ்ருச்சயம் வேத்ஸிமுநிம் புராணம் । யோவேதிதா கர்மண:பாபகஸ்ய தஸ்யாந்திகே த்வம் வ்ருஜினம் கரோஷி ॥

(துஷ்யந்தனைபார்த்து சகுந்தலை சொல்லுகிறது.) த்வம் - நீ, ஏக: அஹம் அஸ்மீதி - நான் ஒருவன்தானிருக்கிறேனென்று, மந்யஸே - எண்ணுகிருய், ஹ்ருச்சயம் - ஹ்ருதயத்தில் நித்யவாஸம் செய்துகொண்டிருக்கிற, புராணம் முநிம் - ஆதிபுருஷனை பகவானை, நவேத்ஸி - அறியவில்லை, ய: - எவர், பாபகஸ்யகர்மண: - பாபகர்மாக்களை, வேதிதா - அறிபவரோ, தஸ்ய - அவருடைய, அந்திகே - ஸமீபத்தில், த்வம் - நீ, வ்ருஜினம்கரோஷி- பாபத்தை செய்கிருய்.

3-2-8 மேவுதுன்பம்,

(585) திலதைலவத் 273-வது இலக்கம் பார்க்க,

(586) தர்மேண பாபமபநுததி ।

தர்மேண - தர்மஞ்செய்வதினுல், பாபம் - பாபத்தை, அபநுததி - போக்கடிக்கிறான்.

(587) நிதிப்யாஸிதவ்ய: 209-வது இலக்கம் பார்க்க

(588) விஷித: 473-வது இலக்கம் பார்க்க

3-2-9 கூவிக்கூவி,

(589) ததஸ்தத் மோகுலம் 547-வது இலக்கம் பார்க்க

3-2-10 தலைப்பெய்,

(590) ஸர்வஸ்யசாஹம் ஹ்ருதி ஸந்நிவிஷ்டோ மத்த:ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹனம் ச । வேதைஶ்சஸர்வைரஹமேவ வேத்யோ வேதாந்தக்ருத் வேதவிதேவ சாஹம் ॥

---

584. பா-ஸம்-38-29. 590. ஸ்ரீகீதை-15-15.

அஹம் - நான், ஸர்வஸ்ய - எல்லாவற்றினுடைய, ஹ்ருதி - மனதில், ஸந்நிவிஷ்ட: - இருக்கிறேன், மத்த: - என்னிடமிருந்து, ஸ்ம்ருதி: - ஸ்மிருதியும், ஜ்ஞானம் - ஜ்ஞானமும், அபோஹநம்ச - மறப்பதும், அல்லது ஊஹிப்பதும், அஹமேவ - நானே, ஸர்வைர்வேதை: - எல்லா வேதங்களாலும், வேத்ய: - அறியப்படுமவன், வேதாந்தக்ருத் - வேதாந்தங்களைச் செய்கிறவன், அஹமேவ - நானே. வேதவித்ச - வேதங்களையறிந்தவனும்

(591) அச்சேத்யோ 434-வது இலக்கம் பார்க்க.

3–2–11 உயிர்கள்.

(592) அகாலஹரிந: 250-வது இலக்கம் பார்க்க.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒழுவில் காலம் ப்ரவேசம்,

(594) ஸோऽஶ்நுதே ஸர்வாந் 413-வது இலக்கம் பார்க்க
ஹவாம்ஸ்து ஸஹ 22-வது இலக்கம் பார்க்க

3–3–1 ஒழுவில் காலம்,

(595) நோபஜநம்ஸ்மரந் 65-வது இலக்கம் பார்க்க,

(596) நமேதுர்வம் ப்ரியாது-ஏமே 366-வது இலக்கம் பார்க்க

(597) ரம்யமாவஸயம் 497-வது இலக்சம் பார்க்க

(598) ராஜந் 36-வது இலக்கம் பார்க்க

(599) விலாப 522-வது இலக்கம் பார்க்க

(600) ஏஷிஶ்ச 37-வது இலக்கம் பார்க்க

(601) யஷ்விநாஸாதம் த்வாம் ச ஶத்ருவ்கம் சாபிமாநது ।
ஸேவேந்மமஸேவம் கிஞ்சித்ஸ்மஸாத்குருதாம் ஶிவே ॥

---

601. ரா-அ-97-8.

ஹே மாநத - ஓ மானத்தை கொடுக்குமவனே, பரதம் - பரதனையும் த்வாம் ச - உன்னையும், சத்ருக்நம்சாபி விநா - சத்ருக்கனையும் விட்டு, மம - எனக்கு, யத்ஸுகம் கிஞ்சித் - எந்தகொஞ்சம் ஸுகமானது, பவேத்- உண்டாகுமோ, (அதை) ஶிகீ - அக்னியானது, பஸ்மஸாத்குருதாம் - பஸ் மமாக செய்யட்டும்.

(602) ந கேவலம் த்விஜஶ்ரேஷ்ட நரகே து:கபத்ததி: ।
ஸ்வர்கேऽபி பாதபீதஸ்ய க்ஷயிஷ்ணோர்நாஸ்தி நிர்வ்ருதி: ॥

ஹே த்விஜஶ்ரேஷ்ட - ஓ ப்ராம்மணஶ்ரேஷ்டனே! துக்கபத்ததி:- துக்கபரம்பரைகள், நரகே - நரகத்தில், கேவலம் ந - மாத்திரமில்லை, ஸ்வர்கேऽபி - ஸுவர்க்கத்திலும், பாதபீதஸ்ய - கீழே விழுந்துவிடுவோமெ ன்று பயந்தவனை, க்ஷயிஷ்ணோ: - நாசமடையக்கூடியவனுக்கு, நிர்வ்ருதி: நாஸ்தி - ஸுகமில்லை.

3-2-2 எந்தைதந்தை.

(603) தமீஶ்வராணாம் பரமம் மஹேஶ்வரம் தம் தைவதாநாம் பரமம் ச தைவதம் । பதிம் பதீநாம் பரமம் பரஸ்தாத் விதாம தேவம் புவனேஶமீட்யம் ॥

தம் - அந்த பிரும்மத்தை, ஈஶ்வராணாம் - ஈச்வரர்களான இந்திராதி தேவர்களுக்கும், பரமம் மஹேஶ்வரம் - மேலான ஈஶ்வரனாகவும், தம் - அந்த பிரும்மத்தை, தைவதாநாம் - தேவதைகளுக்கும், பரமம் தைவதம்ச - மேலான தேவதையாகவும், பதீநாம் - (உலகத்திற்கு) யஜமானர்களானவர் களுக்கும், பரஸ்தாத்பரமம் - மிகவும் மேலான, பதிம் - யஜமானனாகவும், புவனேஶம் - உலகங்களுக்கு ஈஶ்வரனாகவும், ஈட்யம் - எல்லாராலும், அ டையத்தகுந்தவனாகவும், தேவம் - தேவனாகவும், விதாம - அறியவேண்டும். (என்று பிரார்த்தனை)

(604) ஸமஸ்தகல்யாண 44-வது இலக்கம் பார்க்க.

3-3-3 அண்ணல்.

(605) யதா ரத்நாநி ஜலதேரஸங்க்யேயாநி புத்ரக ।
ததா குணாஹ்யநந்தஸ்ய அஸங்க்யேயா மஹாத்மந: ॥

ஹே புத்ரக - ஓ குழந்தாய்! ஜலதே: - ஸமுத்திரத்திற்கு, ரத்நாநி - இரத்தினங்கள், யதா - எப்படி, அஸங்க்யேயாநி - எண்ணிறந்தவைகளோ,

602. வி-பு-6-5-50. 603. ஶ்வேதா-உப-6. 606. மாத்ஸ்யம்.

acharya.org

ததா - அப்படியே, மஹாத்மந: - மஹாத்மாவான, அநந்தஸ்ய - பகவானுடைய, குணா: - குணங்கள், அஸங்க்யேயா: - அளவற்றவைகள்.

3-3-5 சோதியாகி.

(606) தஸ்ய மத்யே வஹ்நிசிகா அணீயோர்த்வா வ்யவஸ்தித: ।
நீலதோயதமத்யஸ்தா வித்யுல்லேகேவ பாஸ்வரா ॥
நீவாரசூகவத் தந்வீ, பீதாபா ஸ்யாத் தநூபமா ॥

தஸ்யமத்யே - அந்த த்வாரத்தின் நடுவிலே, வஹ்நிசிகா - பரமாத்மாவின் அப்ராக்ருதமான சரீரமானது, அணீய - மெல்லியதாகவும், ஊர்த்வா - மேல் நோக்கின பிரகாசத்தையுடையதாகவும், வ்யவஸ்தித: - இருக்கிறது. (அந்த சரீரமெப்படி யிருக்கிறதென்னில்) நீலதோயதமத்யஸ்தா - கருத்த மேகத்தை நடுவிலுடையதான, வித்யுல்லேகேவ - மின்னல்கொடி போல, பாஸ்வரா - ஒளியுடன் கூடியதாயும், நீவாரசூகவத் - நீவார தானியத்தின் வால்போல, தந்வீ - மெல்லியதாகவும், பீதாபா - உருக்கியதங்கம் போன்ற காந்தியையுடையதாயுமிருக்கிற ஒரு சிகையிருந்தால், அது, தநூபமா - அந்த பரமாத்மாவின் சரீரத்திற்கு சமானமாக, ஸ்யாத் - ஆகலாம்.

(607) தேஜஸாம் 296-வது இலக்கம் பார்க்க.

(608) த்ருஷ்ட்வாக்ருஷ்ணம் ததாயாந்தம் ப்ரதபந்தமிவௌஜஸா ।
யதார்ஹம் கேசவே வ்ருத்திமவசா: ப்ரதிபேதிரே ॥

ஓஜஸா - பராக்கிரமத்தினால், ப்ரதபந்தம் இவ - தபிக்கச்செய்கிறவனைப்போல, ததாயாந்தம் - அப்படி எழுந்தருளுகிற, க்ருஷ்ணம் த்ருஷ்ட்வா - கண்ணனைப்பார்த்து, யதார்ஹம் - தகுந்தபடி, கேசவம் - கேசவனிடத்தில், அவசா: - பரவசர்களாய், வ்ருத்திம் - நமஸ்காராதி காரியங்களை, ப்ரதிபேதிரே - செய்தார்கள்.

(609) யதோவா இமாநி 56-வது இலக்கம் பார்க்க.
(610) யோ ப்ராஹ்மணம் 96-வது ௸ ௸
(611) யதோவாசோ 41-வது ௸ ௸
(612) ஸாஹி ஸ்ரீரம்ருதா ஸதாம்.

ஸாஹி - அந்த வேதமானது, ஸதாம் - பெரியோர்களுக்கு, அம்ருதா - நித்யமான, ஸ்ரீ: - தனமாயிருக்கிறது.

---

606. தை-நா-11. 608. பா-சபா-75. 612. யஜுர்வேதி.

acharya.org

(613) ஸர்வே வேதா யத்பதமாமநந்தி தபாம்ஸி ஸர்வாணி ச யத் வதந்தி । யதிச்சந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி தத்தே பதம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவீம்யோமிதி ॥

யத்பதம் - யாதொரு ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை, ஸர்வவேதா: - எல்லா வேதங்களும், ஆமநந்தி - சொல்லுகின்றனவோ, யத் - யாதொன்றை, ஸர்வாணிதபாம்ஸி - எல்லா தவங்களும், வதந்தி - சொல்லுகின்றனவோ, யத் - யாதொன்றை, இச்சந்த: - விரும்பினவர்கள், ப்ரம்மசர்யம் - பிரும்மசர்யத்தை, சரந்தி - செய்கிறார்களோ, தே - உனக்கு, தத்பதம் - அந்த ப்ராப்யஸ்வரூபத்தை, ஸங்க்ரஹேண - சுருக்கமாய், ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன். ஏதத் - இதானது, ஓமிதி - ஓமென்பதே.

(614) ஸர்வே வேதா யத்ரைகம் பவந்தி ।

ஸர்வேவேதா: - எல்லா வேதங்களும், யத்ர - எந்த பிரும்மத்தினிடத்தில், ஏகம் பவந்தி - ஏகமுகமாய் ஆகின்றனவோ,

(615) ஸர்வஸ்யசாஹம் 590-வது இலக்கம் பார்க்க.

(616) ஆநந்தோப்ரஹ்மா 62-வது இலக்கம் பார்க்க.

(617) ரஸோவை ஸ: .

ஸ: அந்த பரப்ராஹ்மமானது, ரஸோவை - ரஸமயமாயிருக்கிறது.

(618) குஹேந ஸார்த்தம் தத்ரைவ ஸ்திதோஸ்மி திவஸாந்பஹூந் । ஆஸயா யதி மாம் ராம: புநஸ்ஸப்தாபயேதிதி ॥

தத்ரைவ - அங்கேயே, (கங்கையின் வடகரையில்) குஹேநஸார்த்தம் - குஹப்பெருமாளுடன், பஹூந் திவஸாந் - அநேக நாட்கள், "ராம: - பெருமான், புந: - மறுபடியும், ஸப்தாபயேதிதி - என்னைக்கூப்பிடுவாரோ என்னவோ" என்கிற ஆஸயா - ஆசையினால், ஸ்தித: அஸ்மி - இருந்தேன்.

(619) அஸந்துஷ்டோ த்விஜோ நஷ்டஸ்ஸந்துஷ்டஸ் க்ஷத்ரியஸ் ததா । ஸலஜ்ஜா கணிகா நஷ்டா நிர்லஜ்ஜாச குலாங்கநா ॥

த்விஜ: - ப்ராஹ்மணனானவன், அஸந்துஷ்ட: - திருப்தியடையாதவனானல், நஷ்ட: - நாசமடைவான். ததா - அப்படியே, க்ஷத்ரிய: - க்ஷத்ரியன், ஸந்துஷ்ட: - திருப்தியடைந்தவனானல் நஷ்டமடைவான். கணிகா - வாரஸ்திரீயானவள், ஸலஜ்ஜா - லஜ்ஜையையடைந்தால் நஷ்டமடைவாள்.

---

613. கட-உப-1-2-15. 614. தை-ஹோதாரே-ஆ-ப்ர.3. 617. தை-உப. 618. ரா-அ-59-3.

acharya.org

குலாங்கா - குலஸ்திரீயானவள், நிர்லஜ்ஜா - லஜ்ஜையற்றால் குற்றமுள்ளவளாவாள்.

3-3-6 வேங்கடங்கள்.

(620) த்ரிபிர்ருணவா ஜாயதே ப்ராஹ்மசர்யேண ருஷிப்யோ யஜ்ஞேந தேவேப்ய: ப்ரஜயா பித்ருப்ய: .

த்ரிபி: - மூன்றுகளாலே, ருணவாந் - கடனுள்ளவனாக, ஜாயதே - (இவன்) வந்து பிறப்பது. ப்ராஹ்மசர்யேண - ப்ராஹ்மசர்யத்தாலும், ருஷிப்ய: - ருஷிகளுக்கும், யஜ்ஞேந - யாகத்தாலும், தேவேப்ய: - தேவர்களுக்கும், ப்ரஜயா - ப்ரஜோத்பத்தியாலும், பித்ருப்ய: - பித்ருக்களுக்கும் (கடனைத் தீர்க்கிறான்.)

(621) ருணாநி த்ரீண்யபாக்ருத்ய மநோ மோக்ஷே நிவேசயேத் । அநபாக்ருத்ய மோக்ஷந்து ஸேவமாநோ வ்ரஜத்யத: ।

த்ரீணி - மூன்று கடன்களை, அபாக்ருத்ய - தீர்த்து, மந: - மனதை, மோக்ஷே - ஸந்யாஸாச்ரமத்திலே, நிவேசயேத் - வைக்கவேண்டும். அநபாக்ருத்ய - கடனைத்தீர்க்காமல், மோக்ஷந்து - சந்யாசாச்ரமத்தை, ஸேவமாந: - அடைகிறவன், அத:வ்ரஜதி: - கீழே விழுகிறான்.

(622) ததயிகம உத்தர பூர்வாகயோ ரச்லேஷவிநாசௌ தத் வ்யபதேசாத்.

தத்வியபதேசாத் - அத்தையே ச்ருதிகளில் சொல்லியிருப்பதால், தததிகமே - வித்தையையடைந்தவுடன், (வித்தையினுடைய மஹாத்மியத்தினாலே) உத்தரபூர்வாகயோ: - (உபாஸநாந்தரம்) உத்தர பூர்வாகங்களுக்கு அச்லேஷவிநாசௌ - (உத்தராகத்திற்கு) சம்மந்தப்படாதிருத்தலும், (பூர்வாகத்திற்கு) நாசமும் (உண்டாகும்.)

(623) ஏவம் ஹாஸ்ய 189-வது இலக்கம் பார்க்க.

(624) பூயிஷ்டாந்தே நம உக்திம் விதேம ॥

நம: - நம: என்கிற, உக்திம் - சொல்லை, தே - உமக்கு, பூயிஷ்டாம் - கணக்கில்லாதிருக்கும் கருத்தாலே, விதேம - சொல்லுகிறோம்.

(625) க்ருஷ்ண மாம் 290-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

620. யஜுர்வேதம்.6-காண்டம். 621. மநுஸ்மிருதி-6-35. 622. ப்ரஹ்மஸூ-4-1-13. 624 யஜுர்வேதம்.

acharya.org

3-3-7 சுமந்து,

(626) ப்ரஹ்மவேத ப்ரஹ்மைவ பவதி ।

ப்ரஹ்மவேத - ப்ரஹ்மத்தை அறிந்தவன், ப்ரஹ்மைவ பவதி - ப்ரஹ்மம்போலாகிறான்.

(627) நிரஞ்ஜந: 220-வது இலக்கம் பார்க்க

(628) இதம் ஜ்ஞாநமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாதர்ம்யமாகதா: ।
ஸர்கேऽபி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யதந்தி ச ॥

இதம் ஜ்ஞாநம் - இந்த ஞானோபாயத்தை, உபாச்ரித்ய - அநுஷ்டித்து, மம - என்னுடைய, ஸாதர்ம்யம் - சமானமான ரூபாதிகளை, ஆகதா: - அடைந்தவர்கள், ஸர்கேऽபி - சிருஷ்டி காலத்திலும், நோபஜாயந்தே - பிறப்பையடைகிறதில்லை. ப்ரளயே - பிரளய காலத்திலும், ந வ்யதந்தி - வருத்தமடைகிறதில்லை.

(629) ஸ்வேந ரூபேண 380-வது இலக்கம் பார்க்க

3-3-8 குன்றமேந்தி,

(630) மொமொபிஜந 547-வது இலக்கம் பார்க்க.

3-3-10 வைத்த நாள்.

(631) விசித்ராதேஹ 249-வது இலக்கம் பார்க்க.

(632) ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் 246-வது ஷை ஷை

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3—4 புகழும்ப்ரவேஶம்.

(633) நசேச்சதி 276-வது இலக்கம் பார்க்க,

(634) கோபஜனம் ~~380~~-வது ஷை ஷை 65.

(635) அநபாநந் 70-வது ஷை ஷை

---

626. முண்-உப-3-2. 628. ஸ்ரீகீதை-14-2.

acharya.org

3-4-1 புகழும்.

(636) பத்ப்யாம் பூமி:.

பூமி: - பூமியானது, பத்ப்யாம் - திருவடியிலிருந்து (உண்டாயிற்று)

(637) மயா விநா யத்ஸ்யாத் 453-வது இலக்கம் பார்க்க.

3-4-2 கூவுமாறு.

(638) விதித: 473-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—4—4 சாதிமாணிக்கம்.

(639) வேதாந்தஶ்ரவணேந ஹி வ்யுத்பத்தி: பூர்யதே.

வேதாந்தஶ்ரவணேநஹி - வேதாந்தத்தை கேட்பதினால்தான், வ்யுத்பத்தி: - வ்யுத்பத்தியானது, பூர்யதே - பூர்ணமாகிறது.

(640) யத்யத் விபூதிமத் ஸத்வம் ஶ்ரீமதூர்ஜிதமேவ வா ।
தத்ததேவாவகச்ச த்வம் மம தேஜோம்ஶஸம்பவம் ॥

விபூதிமத் - விபூதியோடுகூடினவும், ஶ்ரீமத் - சம்பத்துடையவும், ஊர்ஜிதமேவவா - சுபகாரியங்களைச்செய்ய யத்தினமுடையவும், ஸத்வம் - வஸ்துவானது, யத்யத் - எதெதோ, தத்தத் - அதெல்லாம், மம - என்னுடைய, தேஜோம்ஶஸம்பவமேவ - என்னுடைய தேஜஸ்ஸின் ஒரு அம்சத்திலிருந்துண்டானதாக, த்வம் - நீ, அவகச்ச - அறி.

(641) கார்யாணாம் காரணம் பூர்வம் வசஸாம் வாச்யமுத்தமம் ।
யோகாநாம் பரமாம் ஸித்திம் பரமம் தே பதம் விது: ॥

தே - உம்முடைய, பரமம்பதம் - பரமபதத்தை, கார்யாணாம் - கார்யங்களுக்கெல்லாம், பூர்வம் காரணம் - முந்தின காரணமாகவும், வசஸாம் - வார்த்தைகளுக்கு, உத்தமம் வாச்யம் - முக்யமான பொருளாகவும், யோகாநாம் - யோகங்களுக்கு, பரமாம் - உயர்ந்த, ஸித்திம் - ஸித்தியாகவும், விது: - அறிகிறார்கள்.

(642) அத்யர்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர் மஹாத்மந: ।
ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷம் தேவதாநவை: ॥

---

639. வேதாந்தஸங்க்ரஹம். 640. ஸ்ரீகீதை-10-41. 641. ஜிதந்தா.
642. பார-ஆர.

acharya.org

ராஜந் ! - மஹாராஜரே ! அத்யர்க்காலதீப்தம் - ஸூர்யசந்திராக்நிகளிற் காட்டிலும் கோடிஸூரியன்போல விளங்குகிற, மஹாத்மந: - மஹாத்மாவான, விஷ்ணோ: - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, தத் - அந்த, ஸ்தாநம் - ஸ்ரீவைகுண்டமானது, ஸ்வயா - தன்னுடையதான, ப்ரபயா ஏவ - காந்தியினாலேயே, தேவதாநவை: - தேவாஸுராதிகளாலும், துஷ்ப்ரேக்ஷம் - காணற்கரியதாகி விளங்குகின்றது.

3-4-6 பாலென்கோ.

(643) வேதைச்ச 613-வது இலக்கம் பார்க்க.

(644) இதிஹாஸ புராணாப்யாம் வேதம் ஸமுபப்ருஹ்மயேத் ।
பிபேத்யல்பஶ்ருதாத் வேதோ மாமயம் ப்ரதரிஷ்யதி ॥

இதிஹாஸபுராணப்யாம் - இதிஹாஸங்களாலும் புராணங்களாலும் வேதம் - வேதத்தை, ஸமுபப்ருஹ்மயேத் - விஸ்தரிக்கவேண்டியது, (வேதார்த்தம் தெரிந்துகொள்ளவேணும்) வேத: - வேதமானது, அல்பச்ருதாத் கொஞ்சம் தெரிந்தவனிடமிருந்து, அயம் -இவன், மாம் - என்னை, ப்ரதரிஷ்யதி - வஞ்சிப்பானென்று, பிபேதி - பயப்படுகிறது.

(645) இதம் து தே குஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யநஸூயவே ।
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானஸஹிதம் யஜ்ஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸே
ஸுபாத் ॥

யத் - எதை, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து அநுஷ்டித்து, அசுபாத் - பாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷ்யஸே - விடுபடுவாயோ, (தத்) - அப்படிப்பட்ட, குஹ்யதமம் - அதிரகசியமான, இதம் ஜ்ஞாநம் - பக்திரூபமான உபாசனை என்கிற பெயருடைய ஞானத்தை, அநஸூயவே - அசூயையில்லாத, தே - உன் பொருட்டு, ப்ரவக்ஷ்யாமி - செவ்வையாய்ச் சொல்லுகிறேன்,

(646) இதம் தே 336-வது இலக்கம் பார்க்க.

(647) க்ருதார்த்தா ஹ்யஜ்ஞதே தூதா: பூஜாம் க்ருஹ்ணந்தி சைவஹி । க்ருதார்த்தம் மாம் ஸஹாமாத்யஸ்த்வமர்ச்சிஷ்யஸி
பாரத ॥

ஹே பாரத - ஓ பாரத குலத்திலுதித்த துர்யோதனனே, தூதா: தூதர்கள், க்ருதார்த்தா: - வந்தகாரியம் செய்தவர்களாய்க்கொண்டு, புஞ்ஜதே -

---

644. பார்ஹஸ்பத்யஸ்ம்ருதி. 645. ஸ்ரீகீதை-9-1. 647. பார-உத்.

acharya.org

புஜிப்பார்கள், பூஜாம் பூஜையை, க்ருஷ்ணந்திசைவஹி- பெற்றுக்கொள்ளு வார்கள். ஹி·ஆகையினால், க்ருதார்த்தம் மாம்-வந்தகாரியம் செய்த என்னை, ஸஹாமாத்ய:-த்வம் மந்திரிகளுடன் கூடின நீ அர்ச்சிஷ்யஸி - அர்ச்சிக்கப் போகிறாய். (என்று கண்ணன் அருளிச்செய்தார்.)

3—4—7 வாரணவர்.

(648) யஷ்யஷ் 640-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—4—9 ஒளிமணி.

(649) ஹந்த தே கயிஷ்யாமி விபூதீராத்மநஶ்ஶுபா: ।
ப்ராதாந்யத: குருஶ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்யமே ॥

ஹே குருஶ்ரேஷ்ட - ஓ குருகுலச்ரேஷ்டனே! ஹந்த - தயவுக்கு பாத்திரனே, தே - உமக்கு, விபூதீராத்மநஶ்ஶுபா: - மங்களகரங்களான என்னுடைய நியாம்மிய ரூபங்களில், ப்ராதாந்யத: - முக்கியமானவைகளை, கதயிஷ்யாமி - சொல்லுகிறேன். ஹி - ஏனென்றால், மே - என்னுடைய, விஸ்தரஸ்ய - (விபூதிகளுடைய) விஸ்தாரத்திற்கு, அந்த: - முடிவானது, நாஸ்தி - கிடையாது.

3—4—10 யாவையும்.

(650) ஸமாநம் 70-வது இலக்கம் பார்க்க.

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3—5 மொய்ம்மாம் ப்ரவேசம்.

(652) நிதிஷ்யாஸிதவ்ய: 209-வது இலக்கம் பார்க்க.

(652) அஹமக்நம் 328-வது ௸ ௸

(653) அதீதாநாகதஜ்ஞஸ்ச த்ருஷ்டோ பவிஷ்யத்பூதஜல்பக: ।
ஸர்வஸம்ஶயநிர்முக்தோ நாரத: ஸர்வதர்மவித் ॥

பவிஷ்யத்பூதஜல்பக: - வரும் காலத்தையும், சென்றகாலத்தையும் சொல்லுகிறவராயும், ஸர்வஸம்சயநிர்முக்த: - ஒன்றிலும் ஸம்சயமில்லாதவராயும், ஸர்வதர்மவித் - எல்லா தர்மங்களை அறிந்தவருமான, நாரத: -நாரதர்,

---

649. ஸ்ரீகீதை-10-19. 653, பார-ராஜ-21.

ஹ்ருஷ்ட: - ஸந்தோஷமடைந்தவராய், அஜிநம் - மரவுரியை, ஆவித்ய - உதரினார்.

(654) இஷ்டம் மது வநம் ஹ்யேதத் பக்ஷயிஷ்யத வாநரா: ॥
அஹமாவாரயிஷ்யாமி யுஷ்மாகம் பரிபந்திந: ॥

ஹே வாநரா: - ஏ வாநரர்களே! ஏதத் - இந்த, இஷ்டம் - பிரியமான, மதுவனம் - மதுவனத்தை, பக்ஷயிஷ்யத - புஜியுங்கோள், அஹம் - நான், யுஷ்மாகம் - உங்களுடைய, பரிபந்திந: - விரோதிகளை, ஆவாரயிஷ்யாமி - தடுக்கிறேன்.

(655) நைஷாமக்ருதக்ருத்யாநாமீத்ருசஸ்ஸ்யாதுபக்ரம: ।

அக்ருதக்ருத்யாநாம் - செய்யப்படாத காரியமுடைய, ஏஷாம் - இவ் வானரர்களுக்கு, ஈத்ருச: - இப்படிப்பட்ட, உபக்ரம: - ஆரம்பம், ந ஸ்யாத் - உண்டாகமாட்டாது.

3—5—1

(566) பஜ ஆகர்ஷ்சேத 442-வது இலக்கம் பார்க்க

(657) ப்ராஹமம் சக்ரேண 446-வது டிை டிை 4

3-5-2 தண்கடல்

(658) தே வயம் பவதா ரக்ஷ்யா பவத்விஷயவாஸிந: ।
நகரஸ்தோ வநஸ்தோவா த்வம் நோ ராஜா ஜநேச்வர: ॥

பவத்விஷயவாஸிந: - தேவரீருடைய தேசத்திலே வஸிக்கிற, தே வயம் - அந்த நாங்கள், பவதா - உம்மாலே, ரக்ஷ்யா: - ரக்ஷிக்கத்தகுந்தவர்கள், ஜநேச்வர: த்வம் - ஸகலஜனங்களுக்கும் நீர் நாதனுகையால், நகரஸ்தோவா - நகரத்திலிருந்தாலும், வநஸ்தோவா - காட்டிலிருந்தாலும், ந: - எங்களுக்கு, ராஜா - ராஜா.

(659) ஏதத் வ்ரதம் 236-வது இலக்கம் பார்க்க.

(660) மித்ரபாவேந 148-வது டிை டிை

654, 655. ரா-ஸு-63-15. 658. ரா-ஆ-1-20.

(661) ததஸ்ஸா ஹ்ரீமதீ பாலா ஸர்த்துர்விஜயஹர்ஷிதா ।
அவோசத் யதி தத்தத்யம் ஸவேயம் சரணம்ஹி வ: ॥

தத: - பிறகு, ஹ்ரீமதீ - வெட்கமடைந்த, பாலா - அந்த பாலபருவமுள்ள ஜானகியானவள், பர்த்து: - பர்த்தாவினுடைய, விஜயஹர்ஷிதா-விஜயத்தைப்பற்றிச் சொல்வதினால் ஸந்தோஷமடைந்தவளாய், அவோசத் - (த்ரிஜடை என்ன) சொன்னாளோ, தத் தத்யம்யதி - அது ஸத்யமாயிருக்குமானால்,வ: - உங்களுக்கு, சரணம் பவேயம்ஹி - ரக்ஷகையாக ஆகிறேன்.

3—5—3 மல்லை.

(662) ததாந் பசூநாம் ஸஹஜன்மபந்தூநாம் க்ருஹாச்ரயாம் ப்ரேம வநேஷு பிப்ரத: । உபர்சு கோபாநுபயேந பாண்டவ: க்ருதாநுகாராநிவ கோபிரார்ஜவே ॥

பசூநாம் - பசுக்களுக்கு, ஸஹஜன்மபந்தூநாம் ததாந் - பிறந்தநாள் தொடங்கி (ஸஹவாசத்தினால்) பந்துக்களாயும், க்ருஹாச்ரயம் - வீட்டின் மேலுண்டான, ப்ரேம - ப்ரீதியை, வநேஷு - காட்டில், பிப்ரத: - வைத்துக்கொண்டு, ஆர்ஜவே - தங்களின் ஆர்ஜவவ்யாபாரத்தில், கோபி: - பசுக்களினால், க்ருதாநுகாராந் இவ (ஸ்திதாந்) - பரிஹாஸம் பண்ணப்பட்டவர்கள் போலுமிருக்கிற, கோபாந் - இடையர்களை, பாண்டவ: - அர்ஜுனன், உபதேந - பசுக்கள் கூட்டத்தின் ஸமீபத்தில், ததர்ச - பார்த்தான்.

(663) அவாக்யகாதர: 487-வது இலக்கம் பார்க்க.

(664) யஸ்த்வயா 551-வது இலக்கம் பார்க்க,

3—5—4 வம்பவிழ்.

(665) ச்ரேயாம்ஸி பஹு விக்நாநி பவந்தி மஹதாமபி ।
அச்ரேயஸி ப்ரவ்ருத்தாநாம் க்வாபி யாந்தி விநாயகா: ॥

ச்ரேயாம்ஸி - நற்காரியங்கள் , மஹதாமபி - பெரியோர்களுக்குங்கூட, பஹுவிக்நாநி - அநேகமான தடங்கல்களையுடையனவாக, பவந்தி - ஆகின்றன. அச்ரேயஸி - கெட்ட காரியத்தில், ப்ரவ்ருத்தே து - செய்யப்போகும்போது, விநாயகா: - விக்நங்கள், க்வ - எவ்விடத்தில், யாந்தி - போகின்றனவோ ?

661. ரா-ஸு-58-44½, 93. 662. கிராதார்ஜுநீயம்-ஸ-4.

acharya.org

(666) ப்ரியா து ஸீதா ராமஸ்ய தாரா: பித்ருக்ருதா இதி ।
குணாத்ரூபகுணாச்சாபி ப்ரீதிர் பூயோऽப்ய வர்த்ததஃ ॥

தாரா: பித்ருக்ருதா: இதி - பத்னி (தன்னுடைய) பிதாவினால் விவாஹம் செய்து வைக்கப்பட்டாளென்று, ராமஸ்ய - பெருமாளுக்கு, ஸீதா - ஸீதை, ப்ரியா து - விசேஷ ப்ரீதியுள்ளவள். குணாத் - சுச்ரூஷை முதலிய உத்தம குணங்களாலும், ரூபகுணாத் ச அபி - அழகு, மேன்மை முதலிய குணங்களாலும், பூய: ப்ரீதி: அப்யவர்த்தத - மேன்மேலும் அந்த ப்ரீதி விருத்தி யடைந்தது.

(667) கிம் த்வா மந்யத வைதேஹ: பிதா மே மிதிலாதிப: ।
ராம ஜாமாதரம் ப்ராப்ய ஸ்த்ரியம் புருஷவிக்ரஹம் ॥

ராம ! - ஸ்ரீ ராமனே ! (ரூபத்தால் பிறரை மோஹிக்கின்றவனே) மிதிலாதிப: - மிதிலைக்கு அரசனான, வைதேஹ: - விதேஹகுலத்தில் பிறந்த, மே - என்னுடைய, பிதா - தகப்பனார் ஜநகமஹாராஜா, புருஷவிக்ரஹம் - ஆண் சரீரத்தையுடைய, ஸ்த்ரியம் - பெண்ணை (பெண்போல் அதைரிய ஸ்வபாவத்தையுடைய) த்வா - உம்மை, ஜாமாதரம் - மணவாளனாக ப்ராப்ய - அடைந்து, கிம் அமந்யத - என்ன நினைத்திருப்பார். (யாரோ ஒரு ஸ்திரீ புருஷ வேஷந்தரித்து ராமனென்று பேர் வைத்துக்கொண்டு என் பெண்ணைக்கலியாணம் பண்ணிக்கொண்டு போய்விட்டான் என்று நினைத்திருப்பர்.)

3—5—5 சாதுசனத்தை.

(668) தத: பத்மபலாசாக்ஷ: க்ருத்வாத்மாநம் சதுர்விதம் ।
பிதரம் ரோசயாமாஸ ததா தசரதம் ந்ருபம் ॥

தத: - (தேவர்களுக்கு அபயப்ரதானம் செய்த) பிறகு, பத்மபலாசாக்ஷ: - தாமரைபோன்ற மலர்ந்த திருக்கண்களுள்ளவரான பகவான், ஆத்மானம் - தன்னை, சதுர்விதம் க்ருத்வா - நாலுபாகமாக அமைத்துக்கொண்டு, ந்ருபம் தசரதம் - ராஜாவான தசரதரை, ததா - அப்போது, பிதரம் ரோசயமாஸ - பிதாவாக அடையவேண்டுமென்று நிச்சயித்தார்.

(669) பரித்ராணாய 199-வது இலக்கம் பார்க்க.

(670) ப்ரக்ருதிம் 202-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

666. ரா-பா-77 26. 667. ரா-அ-30-3. 668. ரா-பா-15-30½.

acharya.org

(671) அஜாயமாந: 169-வது இலக்கம் பார்க்க.

(672) ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாநோ தேஹோऽஸ்ய பரமாத்மந:

அஸ்ய பரமாத்மந: - இந்த பரமாத்மாவினுடைய தேஹ: - திருமேனியானது, ந பூதஸங்கஸம்ஸ்தாந: - பஞ்ச பூதங்களின் சேர்த்தியாலுண்டானதல்ல.

(673) ந தஸ்ய ப்ராக்ருதா மூர்த்திர் மாம்ஸமேதோஸ்திஸம்பவா।

தஸ்ய - அந்த பரமாத்மாவுக்கு, மாம்ஸமேதோஸ்திஸம்பவா - சதை, கொழுப்பு, எலும்பு இவைகளாலுண்டான, ப்ராக்ருதா மூர்த்தி: - ப்ராக்ருதமான சரீரம், ந - இல்லை.

(674) திவ்யம் ஸ்தாநமஜரஞ்சாப்ரமேயம் துர்விஜ்ஞேயம் சாக
மைர்கம்யமாத்யம் । கச்ச ப்ரபோ ரக்ஷ சாஸ்மாந் ப்ரபந்நாந்
கல்பே கல்பே ஜாயமாநஸ்ஸ்வமூர்த்யா ॥

திவ்யம் - திவ்யமாயும், அஜரம் - கிழத்தனமில்லாததாயும், அப்ரமேயம் - அளவிடக்கூடாததாயும், துர்விஜ்ஞேயம் - அறியக்கூடாததாயும், ஆகமைர் கம்யம் - வேதங்களால் அறியத்தகுந்ததாயும், ஆத்யம் ஸ்தானம் - முதலாவதான ஸ்தானத்தை, கச்ச - போ. ஹே ப்ரபோ! - ஓ ப்ரபுவே! கல்பேகல்பே - கல்பந்தோறும், ஸ்வமூர்த்யா - உம்முடைய திருமேனியோடு, ஜாயமாந: அவதரித்தவராய். ப்ரபந்நாந் அஸ்மாந் - சரணாகதர்களான எங்களை, ரக்ஷ - காப்பாற்றவேண்டும்.

நைஷ கர்ப 271-வது இலக்கம் பார்க்க.

அஜாயமாந: 169-வது இலக்கம் பார்க்க.

676) தஸ்ய தீரா: பரிஜாநந்தி யோநிம் ।

தீரா: - உபாஸகர்கள், தஸ்ய - ஸர்வேச்வரனுடைய, யோநிம் - அவதாரத்தை, பரிஜாநந்தி - சுற்றும் சுற்றும் வாரா நிற்பர்கள்.

3—5—6 மனிசரும்.

(677) இயம் வையூஹீ வை ஸ்வைச்சிக்ய கிலேச்சாவிஷ்க்ருதயே வி
ஹர்த்ரீநாம் மத்யே ஸுரநரதிரஸ்சாமவதாரா । ஸஜாதீயஸ்

672, 673. பாரதம். 674. பா-மௌஸலபர்வம். 676. புருஷஸூக்தம். 677. வரதராஜஸ்தவம்-18.

தேஷாமிதி து விஸவாஸ்ப்ரமபி ஹஜந் கரிஹ தவம் பூர்ணோ வரமாணைமணைஸ்தாந் ஸ்யமயஸி ॥

ஹே கரீச! - ஹே ஹஸ்திகிரி நாதனே? இயம் ஸ்திதி: - இந்த வ்யவஸ்தையானது, வையூஹீவை - வ்யூகத்தைப்பற்றியதேயாம். அத இல - அதற்குமேலே, இச்சாவிஹ்ருதயே - இஷ்டப்படி விளையாடுவதன் பொருட்டு, விபூதீநாம் - (உன்னுடைய) விபூதியாகிய, ஸுரநரதிரச்சாம் மத்யே - தேவமநுஷ்யதிர்யக்குக்களின் நடுவே, அவதரன் - அவதரித்தவனாய், விபவாக்யாமபி பஜந் - விபவாவதாரமென்னும் திருநாமத்தை அடைந்தவனாய், வரகுணகணை: - சிறந்த குணங்களின் ஸமூஹங்களாலே, பூர்ணோபி - நிறைந்தவனாயிருந்தாலும், தேஷாம் - அந்த தேவமனுஷ்யதிரிக்குகளுக்கு, ஸஜாதீய: இதி - ஸஜாதீயனென்ற காரணத்தினாலே, தாந் - அந்த குணஸமூஹங்களை, ஸ்தகயஸி - மறைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்,

(678) இதற்கு தே 642-வது இலக்கம் பார்க்க,

(679) தாஸ்யமைஸ்வர்யவாதேந ஜ்ஞாதீநாஞ்ச கரோம்யஹம் ।
அர்த்தபோக்தா ச் போகாநாம் வாக்துருக்தாநி ச க்ஷமே ॥

அஹம் - நான், ஜ்ஞாதீநாம் - பந்துக்களுக்கு, ஐச்வர்ய வாதேந - ராஜகத்வம் என்றொரு பேர் மாத்ரமாய், தாஸ்யம் கரோமி - இவர்களுக்கு தாழ்வு செய்து திரிகிறேன். போகாநாம் - நல்ல வஸ்துக்களின், அநுபவங்களுக்கு, அர்த்த போக்தாச - பாதி பகுத்திட்டு ஜீவித்துப் போந்தேன். வாக்துருக்தாநிச - (இவர்கள் பண்ணும்) பருஷ பாஷணங்களையெல்லாம், க்ஷமே - பொறுத்துப் போந்தேன்.

(680) ஏகவிஜ்ஞாநேந ஸர்வ விஜ்ஞாநம் ।

ஏகவிஜ்ஞாநேந - ஒன்றை (ஈச்வரனை) அறிந்ததினாலேயே, ஸர்வ விஜ்ஞாநம் - எல்லாம் அறிவது.

3—5—6 நீர்மை.

(681) யேஷாமர்த்தே காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போகாஸ்ஸுகாநி ச ।
த இமேவஸ்திதா யுத்தே ப்ராணாம்ஸ்த்யக்த்வா தநாநி ச ॥

ந: - எங்களுக்கு, யேஷாம் அர்த்தே - யார் பொருட்டு, ராஜ்யம் - இராச்சியமானது, காங்க்ஷிதம் - விரும்பப்படத்தக்கதோ, போகா: - போகங்க

679. பாரதம். 681. ஸ்ரீகீதை-1 33.

ரும், ஸுகாஸிச: - சுகங்களும், (யேஷாமர்தே காங்க்ஷிதாநி - யார் பொருட்டு விரும்பத்தக்கவைகளோ) தே - அப்பேர்க்கொத்த, இமே - தகப்பன்மார் முதலிய இவர்களெல்லோரும், ப்ராணாந் - உயிர்களையும், தநாநிச - பொருள்களையும், த்யக்த்வா - விட்டு, (விடத்துணிந்து) யுத்தே - யுத்த களத்தில், அவஸ்திதா: - நிற்கிறார்கள்.

(682) க்ருஷ்ணைஶ்ரயீ 255-வது இலக்கம் பார்க்க.

(683) யஸ்ய மந்த்ரீ ச கோப்தா ச ஸுஹ்ருச்சைவ ஜநார்தந: ।
ஹரிஸ்த்ரைலோக்யநாதஸ்ஸ கிந்நு தஸ்ய ந நிர்ஜிதம் ॥

யஸ்ய - எவனுக்கு (தர்மபுத்ரனுக்கு) த்ரைலோக்யநாத: - மூன்று உலகங்களுக்கு நாதனான, ஜநார்தந: - ஜநார்த்தனனான, ஸஹரி: - அந்த கண்ணன், மந்த்ரீச - மந்த்ரியாயும், கோப்தாச - ரக்ஷகனாயும், ஸுஹ்ருத்சைவ - சிநேகிதனாயுமிருக்கிறானோ, தஸ்ய - அந்த தர்மபுத்திரருக்கு, கிந்நு ந நிர்ஜிதம்-ஜெயிக்கப்படாதுள்ளது எது? (என்று ஸஞ்சயனுக்கு த்ருதராஷ்ட்ரன் சொன்னான்.)

(684) ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: புளகீக்ருதகாத்ரவாந் ।
ஸதா பரகுணாவிஷ்டோ த்ரஷ்டவ்யஸ்ஸர்வதேஹிபி: ॥

ஆஹ்லாதஶீதநேத்ராம்பு: - பகவதநுபவத்தாலுண்டான சந்தோஷத்தாலே சீதளமான கண்ணீரையுடையவனாய், புளகீக்ருதகாத்ரவான் - மயிர் கூச்சலோடு கூடிய சரீரத்தையுடையவனாய், ஸதாபரகுணாவிஷ்ட: - எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் குணங்களால் ஆவேசமடைந்தவன் போலிருப்பவனாய், ஸர்வதேஹிபி: த்ரஷ்டவ்ய: - இவ்விதமாய் ஸகல ஜனங்களால் பார்க்கத்தகுந்தவனாய், (ஜ்ஞாநியிருப்பான்.)

3—5—8 வார்புனல்.

(685) அந்யஸ்த்வேவம் விதம் ப்ரூயாத் வாக்யமேதந்நிஶாசர ।
அஸ்மிந் முஹூர்தே ந பவேத் த்வாம் து ப்ராக் ஜீவிதம் மம ॥

நிஶாசர ! - ஓ ராக்ஷஸ! அந்யஸ்து - வேறொருவன், ஏவம் விதம் - இவ்வண்ணம், ஏதத் - (முன் சொன்ன) இந்த, வாக்யம் - வாக்யத்தை, ப்ரூயாத் சேத் - சொல்வனேயாகில், அஸ்மிந் - இந்த, முஹூர்தே - முகூர்த்

683 பா-ராஜஸூயே. 684. ஸ்ரீ விஷ்ணுதத்வம். 685. ரா-யு-16-15.

த்திலே, நபவேத் - இரான். (ஒழிந்துவிடுவேனென்றபடி.) குலபாம்ஸநம் - இராக்ஷஸ குலத்தில் தன்ரூண்ட, த்வாம் து இச்சு - உன்னைப்பற்றிய நிர்த்தை (ஆருக.)

3—5—9 அமரர்

(686) ஸர்வபூதஸ்திதம் யோ மாம் பஜத்யேகத்வமாஸ்திதஃ ।
ஸர்வதா வர்தமாநோऽபி ஸ யோகீ மயி வர்ததே ॥

ஸர்வபூதஸ்திதம் - ஸகலப்ராணிகளிடத்திலுமிருக்கிற, மாம் - என்னை ஏகத்வம் ஆஸ்தித: - பூர்ணமான ஞானாகாரமாய் ஒரேவிதமாயிருக்கிற, ய: - எவன், பஜதி - பஜிக்கிறானோ, ஸயோகீ - அந்த யோகியானவன், ஸர்வதா வர்தமானோபி - எந்த காலத்திலும் (தியானத்திலும் தியானத்தை விட்டு எழுந்திருந்த காலத்திலும்) இருந்தாலும், மயிவர்ததே - என்னிடத்திலேயே இருக்கிறான்.

(687) யோऽயம் யோகஸ்த்வயா ப்ரோக்தஸ்ஸாம்யேந மதுஸூதந ।
ஏதஸ்யாஹம் ந பஶ்யாமி சஞ்சலத்வாத் ஸ்திதிம் ஸ்திராம் ॥

ஹே மதுஸூதந! - ஓ மதுஸூதனனே ! த்வயா - உம்மாலே, ஸாம்யே - ஸாம்யமாகிய, யோயம் யோக: - யாதொரு யோகமானது, ப்ரோக்த: - சொல்லப்பட்டதோ, ஏதஸ்ய - இந்த யோகத்தினுடைய, ஸ்திராம் - ஸ்திரமான, ஸ்திதிம் - இருப்பை, சஞ்சலத்வாத் - (மனது) சஞ்சலமுள்ளதாகையால், அஹம் - நான், நபச்யாமி - பார்க்கவில்லை. (தெரிந்துகொள்ளவில்லை.)

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3—6 ப்ரவேசம்

(688) யதா த்ருப்தஶ்ச மாதங்கஶ் ஶஶஶ்ச ஸஹிதோ வநே ।
ததா த்விரதவத்ராமஸ்த்வம் நீசஶஶவத் ஸ்ம்ருதஃ ॥

வநே - காட்டில், த்ருப்த: - மதித்திருக்கிற, மாதங்கஶ் ச - யானையும், ஶஶஶ்ச - முசலும், யதா ஸஹித: - எப்படி (சண்டை செய்யச்சேருமோ) ததா - அப்படியே, (பெருமாளும் நீயும் சேர்ந்திருக்கிறீர்கள்.) ராம: த்விரத

---

686. ஸ்ரீகீதை-6-31. 687. ஸ்ரீகீதை-6-33. 688. ரா-ஸு 22-16.

வத் - பெருமான் யானைபோல், ஸ்ம்ருத: - எண்ணப்படுகிறார், த்வம் நீசமூஷவத் - நீ அல்ப முசலைப்போல் (எண்ணப்படுகிறாய்.)

(689) ஆஸ்தாம் தே குணராசிவத் குணபரீவாஹாத்மநாம்
ஜந்மநாம் ஸங்க்யா பௌமநிகேதநேஷ்வபி குடீகுஞ்ஜே
ஷு ரங்கேச்வர ! அர்ச்ய: ஸர்வஸஹிஷ்ணுரர்ச்சகபராதீ
நாகிலாத்மஸ்திதி: ப்ரீணீஷே ஹ்ருதயாலுபிஸ்தவ தத:
சீலாத் ஜடீபூயதே ॥

ஹே ரங்கேச்வர ! - ஓ ஸ்ரீ ரங்கநாதனே ! தே குணராசிவத் - தேவரீருடைய திருக்கல்யாண குணங்களுடையபோல, குணபரீவாஹாத்மநாம் - (அந்த குணங்களை காரணமாயுடையதாலும், அவைகளை வெளிப்படுத்துவதாலும்,) அந்த குணங்களின் ப்ரவாஹ ரூபங்களான ஜந்மநாம் - அவதாரங்களுடைய, ஸங்க்யா - எண்ணுவதானது, ஆஸ்தாம் - இருக்கட்டும். (திருக்கல்யாண குணங்கள் போல அவதாரங்களும் எண்ணிமுடியாதென்றபடி,) (தேவரீர்) பௌமநிகேதநேஷு - பூமியிலுண்டான திருக்கோயில்களிலும், குடீகுஞ்ஜேஷு அபி - பாகவதர்களின் திருமாளிகைகளிலும், ருஷிகள் ஆச்ரமங்களிலும், அர்ச்ய: - ஆராதிக்கத்தகுந்தவராய், ஸர்வஸஹிஷ்ணு: - ஸர்வாபராதங்களை பொறுக்குமவராய், அர்ச்சகபராதீநாகிலாத்மஸ்திதி: - அர்ச்சகனிட்ட வழக்கான தனது எல்லா தசையையுமுடையவராய், ப்ரீணீஷே - ப்ரீதராகிறீர், தத: - அப்படிப்பட்ட, ↓ சீலாத் - பெரியவராயிருந்து தாழ்ந்தவரோடு முறையறக்கலக்கும் ஸ்வபாவத்தாலே, ஹ்ருதயாலுபி: - ஸஹ்ருதயர்களால், ஜடீபூயதே - ஜடராக ஆகுகை. (அந்த ஸௌசீல்யத்தை யநுஸந்தித்து ஆழ்வாராதிகள் அவற்றிலே ஈடுபடுகிறார்களென்றபடி.)

(690) யே யதா மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம்ஸ்ததைவ பஜாம்யஹம் ।
மம வர்த்மாநுவர்த்தந்தே மநுஷ்யா: பார்த்த ஸர்வச: ॥

ஹே பார்த - ஓ அர்சுந ! யே - எவர்கள், யதா - எவ்விதமாய், மாம் - என்னை, ப்ரபத்யந்தே - உபாஸிக்கிறார்களோ, தாந் - அவர்களை, ததைவ - அவ்விதமாகவே, அஹம் - நான், பஜாமி - அநுக்ரஹிக்கிறேன். மநுஷ்யா: - மனிதர்கள், மம - என்னுடைய, வர்த்ம - ஸ்வபாவத்தை, ஸர்வச: - ஸகல விதத்திலும், அநுவர்த்தந்தே - அநுஸரிக்கிறார்கள்.

(691) பாபம் ஹரதி யத் பும்ஸாம் ஸ்ம்ருதம் ஸங்கல்பநாமயம் ।
தத் புண்டரீகநயநம் விஷ்ணோர் த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் முகம் ॥

---

689. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம். 690. ஸ்ரீகீதை-4-11. 691. வி-பு-5-17.

ஸங்கல்பாமயம் - ஸங்கல்பானுகுணமாக, யத் - யாதொரு முகமானது, ஸ்ம்ருதம் - நினைக்கப்பட்டதாய்க் கொண்டு, பும்ஸாம் - புருஷர்களுடைய, பாபம் - பாபத்தை, ஹரதி - போக்கடிக்கிறதோ, புண்டரீகாயாம் - தாமரைக்கண்களையுடையதான, விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, தந்முகம் அந்த திருமுகமண்டலத்தை, அஹம்கதாத்ரக்ஷ்யாமி - நான் எப்போதுஸேவிப்பேன்.

3—6—1 செய்யதாமரை.

(692) தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ ।

கப்யாஸம் - காலையில் கதிரவனொளிகொண்டு மலர்ந்த, புண்டரீகம் - தாமரை மலர், யதா - எவ்வண்ணம் விளங்குகின்றதோ, எவம் - அவ்வண்ணமே, தஸ்ய - அந்த பரப்ரஹ்மமான ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய, அக்ஷிணீ - திருக்கண்களும். (இருக்கின்றன)

(693) ஸ்ருயதாம் து நரவ்யாக்ர வேதவேதாந்தநிஸ்சய: ।
யஜ்ஞேஸோ யஜ்ஞபுருஷ: புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித: ।
ஸ விஷ்ணு: பரமம் ப்ரஹ்ம யதோ நாவர்ததே புந: ॥

ஹே நரவ்யாக்ர ! - ஏ நரோத்தமனே ! வேதவேதாந்தநிர்சய: - வேதவேதாந்தங்களுடைய நிச்சயமானது, ச்ருயதாம்- கேட்கப்படட்டும், யஜ்ஞேச: - யஜ்ஞங்களுக்கு ஈச்வரனும், யஜ்ஞபுருஷ: - யஜ்ஞபுருஷனும், புண்டரீகாக்ஷஸம்ஜ்ஞித: - தாமரைக்கண்ணன் என்கிற திருநாமத்தையுடையவருமான, ஸ: விஷ்ணு: - அந்த விஷ்ணுவானவர், பரமம் ப்ரஹ்ம-பரப்ரஹ்மம், யத: - யாதொரு அந்த பரப்ரஹ்மத்தினிடத்திலிருந்து, புந: நாவர்த்தே - மறுபடி திரும்புகிறதில்லையோ.

(694) தாதா யதாபூர்வமகல்பயத் ॥

தாதா - பிரம்மா, யதா பூர்வம் - முன்பு ஸ்ருஷ்டித்த மாதிரி, அகல்பயத் - ஸ்ருஷ்டித்தார்.

(695) அத்யர்க்கா [illegible]-வது இலக்கம் பார்க்க. 642

3—6—2 மூவராகிய

(696) ஆத்மேஸ்வரம் 66-வது இலக்கம் பார்க்க.

(697) வேதாபஹார 508-வது இலக்கம் பார்க்க.

(698) பாவாகஸ்மி 373-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

692. சாந்தோக்யம்-1-6. 693. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம்.

22

acharya.org

(699) ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விச்வபாவந ॥

ஹே புண்டரீகாக்ஷ - ஓ தாமரைக்கண்ணனே ! தே - தேவரீருக்கு ஜிதம் - ஜயமுண்டாகவேண்டும். விச்வபாவந - உலகத்திற்குக் காரணமானவனே ! தே நம: - உமக்கு நமஸ்காரம்.

3—6—3 பரவி.

(700) விபவ்யவோ 206-வது இலக்கம் பார்க்க.

(701) பரஞ்ஜ்யோதி: 380-வது இலக்கம் பார்க்க

3—6—5 திரியும்.

(702) பூதாநாம். 202-வது இலக்கம் பார்க்க.

(703) புண்யபாபே. 220-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—6—4 துயரமே.

(704) அநஶ்நந். 70-வது இலக்கம் பார்க்க.

(705) தம் த்வா க்ருணாமி தவஸமதவீயாந்க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே

அஸ்ய-இந்த, ரஜஸ:-ரஜோமயமானப்ரபஞ்சத்திற்கு, பராகே-மேலான பரமபதத்தில், க்ஷயந்தம்-நித்யர்களுடனும், முக்தர்களுடனும் எழுந்தருளியிருக்கிற, தவஸம்-தனிவீரான, தம்-அப்படிப்பட்ட, த்வா-தேவரீரை அதவீயான்-சக்தியில்லாத அடியேன், க்ருணாமி-ஸ்தோத்திரம் பண்ணுகிறேன்.

(706) தமஸ:பரஸ்தாத்.

ப்ரக்ருதியைக்காட்டிலும் மேலேயிருக்கிறார் (பரமாத்மா).

(707) விஶ்வத:ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத:ப்ருஷ்டேஷு

வியஷ்டியாயும் ஸமஷ்டியாயுமிருக்கிற எல்லா லோகங்களுக்கும் மேலேயிருக்கிறது (பரமபதம்)

3-6-8 தஞ்சமாகிய.

(708) பவித்ராணாம் பவித்ரம் யோ மங்களாநாஞ்ச மங்களம் ।
தைவதம் தைவதாநாஞ்ச பூதாநாம் யோऽவ்யய:பிதா ॥

---

705. யஜு:-2-2-12. 707. சாந்தோக்யம். 708. பாரதம்.

ய: - யாதொரு ஸர்வேச்வரன், பவித்ராணாம் - பவித்ரங்களுக்கு, பவித்ரம்-பவித்ரமாயும், மங்களாநாம் - மங்களங்களுக்கு, மங்களம்-மங்களமாயும், தேவதாநாம் - தேவதைகளுக்கு, தைவதம் - தேவதையாகவும், பூதாநாம் - ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும், அவ்யய: பிதா - அழிவற்ற பிதாவாயுமிருக்கிறான்.

(709) ஸர்வேஷாமேவ லோகாநாம் பிதா மாதா ச மாதவ: ।
கச்சத்வமேநம் ஶரணம் ஶரண்யம் புருஷர்ஷபா: ॥

லோகாநாம் - லோகங்களிலிருக்கிற, ஸர்வேஷாம் ஏவ - எல்லா பிராணிகளுக்குமே, மாதவ: - ஸ்ரீயப்பதியானவர், பிதாமாதாச - தந்தையும் தாயுமாயிருக்கிறார். ஹே புருஷர்ஷபா: - ஓ புருஷஶ்ரேஷ்டராயிருக்கிறவர்களே, சரண்யம் - ரக்ஷகரான, ஏநம் - இவரை, ஶரணம் - உபாயமாக, கச்சத்வம் - போய் அடையுங்கள்.

(710) மாதாபிதா 135-வது இலக்கம் பார்க்க.

(711) பித்ருமாத்ரு 136-வது ஷடி ஷடி

(712) அக்நௌ திஷ்டதி விப்ராணாம் ஹ்ருதி திஷ்டதி யோகி
நாம் । ப்ரதிமாஸ்வப்ரபுத்தாநாம் ஸர்வத்ர ஸமதர்ஶிநாம் ॥

விப்ராணாம் - ப்ராஹ்மணர்களுக்கு, அக்நௌ திஷ்டதி - அக்கியிலிருக்கிறார், யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு, ஹ்ருதி திஷ்டதி - ஹ்ருதயத்தில் வஸிக்கிறார், அப்ரபுத்தாநாம் - அஜ்ஞர்களுக்கு, ப்ரதிமாஸு - பிம்பங்களிலும், ஸமதர்சிநாம் - ஸமமாக பார்க்கிறவர்களுக்கு, ஸர்வத்ர - எங்குமிருக்கிறார்.

(713) யேயதாமாம் 686-வது இலக்கம் பார்க்க. 690

(714) ஹ்ருதாமநீஷாமநஸாபி க்லப்தோ ய ஏநம் விதுரம்ருதாஸ்
தே பவந்தி.

ஹ்ருதா - பக்தியினாலும், மநீஷா - நிச்சலமான, மநஸா - மனதினாலும், அபிக்லுப்த: - செய்யத்தகுந்தவன் (அதாவது எந்த ஸ்வரூபமுள்ளவனாகவும், எந்த திவ்ய மங்கள விக்ரஹமுடையவனாகவும், எந்த குணமுள்ளவனாகவும், எந்த விபூதியுள்ளவனாகவும், எந்த பிரமாணமுள்ளவனாகவும், எந்த திரவியமுள்ளவனாகவும் இந்த ஸர்வேச்வரன் கல்பிக்கப்படுகிறானோ, அவன் அப்படியே ஆகுவான்.)

---

709. பாரதம். 714. தைத்தி-நாரா.

acharya.org

(715) பாயம் ஹாதி 691-வது இலக்கம் பார்க்க.

(716) ஸுரூபாம் ப்ரதிமாம் விஷ்ணோ: ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம் ।
க்ருத்வா஽த்மந: ப்ரீதிகரீம் ஸுவர்ணரஜதாதிபி:
தாமர்ச்சயேத் ... ... ॥

ஆத்மந: - தனக்கு, ப்ரீதிகரீம் - ப்ரீதியைச் செய்கிறதான, ஸுரூபாம் -அழகான ரூபத்தோடு கூடியதாயும், ப்ரஸந்நவதநேக்ஷணாம் - ப்ரகாசமான கண்களோடு கூடிய திருமுகமண்டலத்தையுடையதாயுமான, விஷ்ணோ-விஷ்ணுவினுடைய, ப்ரதிமாம் - பிம்பத்தை, க்ருத்வா - எழுந்தருளப்பண்ணி, தாம் - அத்தை, அர்ச்சயேத் - ஆராதனை செய்யக்கடவன்.

(717) ஸக்தாநாம் 266-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—6—10 கடல்வண்ணன்.

(718) ஸ்நேஹோ மே பரமோ ராஜந் த்வயி நித்யம் ப்ரதிஷ்டித:
பக்திஶ்ச நியதா வீர பாவோ நாந்யத்ர கச்சதி ॥

ராஜந் - ஸ்வாமியே, மே - எனக்கு, பரம: - உத்க்ருஷ்டமான, ஸ்நேஹ: - ப்ரீதியானது, த்வயி - தேவரீடத்தில், நித்யம் - எப்போதும், ப்ரதிஷ்டித: - ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டது. பக்தி:ச - பக்தியும், நியதா - நித்யமாகச்செய்யப்பட்டது, வீர - சூரனானவரே! பாவ: - அபிப்ராயமானது, அந்யத்ர - வேறிடத்தில், ந கச்சதி - போகிறதில்லை.

(719) ஏஷ ஸர்வாயுதோபேதஶ்சதுர்பி: ஸஹ ராக்ஷஸை: ।
ராக்ஷஸோऽப்யேதி பஶ்யத்வமஸ்மாந் ஹந்தும் ந ஸம்ஶய: ॥

ஸர்வாயுதோபேத: - எல்லாவாயுதங்களோடு கூடின, ஏஷ: - இந்த, ராக்ஷஸ: - ராக்ஷஸனான விபீஷணன், சதுர்பி: - நாலுபேர்களான, ராக்ஷஸை: ஸஹ - ராக்ஷஸர்களோடு கூட, அஸ்மாந் - நம்மை, ஹந்தும் - கொல்ல அப்யேதி - எதிர்முகமாய் வருகிறான். நஸம்சய: - ஸந்தேகமில்லை, பச்யத்வம் - பாருங்கோள்.

(720) க்ருஷ்ணாஶ்ரயா: 255-வது இலக்கம் பார்க்க.

(721) பார்ஷம் ரதிகமாத்மாநம் ச ஸ்ராதிம் ஸர்வலோகஸாக்ஷிகம் சகார ।

---

716. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம். 718. ராமா-உத்-40-16.
719. ராமா-யு-17-5. 721. ஸ்ரீ கீதாபாஷ்யம்.

acharya.org

பார்த்தம் - அர்ச்சுனனை, ரதிநம் - ரதியாகவும், ஆத்மாநம் ச - தன்னையும், ஸாரதிம் - ஸாரதியாகவும், ஸர்வலோக - எல்லா லோகத்திலுள்ள ஜனங்கள் கண்ணுக்கு, ஸாக்ஷிகம் சகார - இலக்காக்கினான்.

ஆறும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3—7 ப்ரவேசம்

(722) ஸ ஸ்வப்ரபாவமதிவேலமபுத்யமாநோ லக்ஷ்மீஸஹாய
குணமங்கள பங்கலக்ந: । தத்பக்திநிக்நமநஸாம் க்ரயவிக்
ரயார்ஹோ வாரிப்ரதாரித இவ த்வரிதோ பபூவ ॥

ஸ: - அவர், அதிவேலம் - கரையற்றதான, ஸ்வப்ரபாவம் - தனது மஹிமையை, அபுத்யமாந: - அறியாதவராய்க்கொண்டு, லக்ஷ்மீஸஹாய - ஶ்ரிய:பதியினுடைய, குணமங்கள - கல்யாண குணங்களாகிற, பங்கலக்ந: - சேற்றில் அழுந்தினவராய், தத் - அந்த பகவானுடைய, பக்திநிக்ந - பக்தியில் அதீனமான, மநஸாம் - மனதையுடைய ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக்கு, க்ரயவிக்ரயார்ஹ: - விலைக்கு வாங்குவதற்கும் விற்பதற்கும் தகுந்தவராய், வாரிப்ரதாரித இவ - ஜலத்தினால் தாண்டப்பட்டவன்போல், த்வரித: பபூவ - த்வரையுள்ளவராக ஆனார்.

(723) ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய த்வே பலே ஹ்யம்ருதோபமே ।
கதாசித் கேசவே பக்திஸ்தத்பக்தைர்வா ஸமாகம: ॥

ஸம்ஸாரவிஷவ்ருக்ஷஸ்ய - ஸம்ஸாரமாகிற விஷவிருக்ஷத்திற்கு, அம்ருதோபமே - அம்ருதத்திற்குச் சமானமான, த்வேபலே - இரண்டு பழம், (உண்டு) கதாசித் - ஒருக்காலத்தில், கேசவேபக்தி: - க்ருஷ்ணனிடத்தில் பக்தியும், தத் பக்தைர்வாஸமாகம: - அவன் பக்தர்களிடத்திலேயே (எப்போதும்) கூடியிருப்பதும்.

(724) அநந்யாஸ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜநா: பர்யுபாஸதே ।
தேஷாம் நித்யாபியுக்தாநாம் யோகக்ஷேமம் வஹாம்யஹம் ॥

யே ஜநா: - எந்த மஹாத்மாக்கள், அநந்யா: - என்னைத்தவிர வேறு பிரயோஜனத்தை இச்சிக்காமல், மாம் - என்னையே, சிந்தயந்த: - சிந்திக்கிறவர்களாய்க்கொண்டு, பர்யுபாஸதே - இடைவிடாமல் உபாஸிக்கிறார்களோ, நித்யாபியுக்தாநாம் - எப்போதும் என்னையடையவேணுமென்று கருதிக்கொ

---

724. ஸ்ரீகீதை.

acharya.org

ண்டிருக்கிற, தேஷாம் - அவர்களுடைய, யோகக்ஷேமம் - யோகக்ஷேமத்தை, அஹம் - நான், வஹாமி - வஹிக்கிறேன்.

3—7—I பயிலும்.

(725) தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமநாமயம் ।
ஸுகஸங்கேந பத்நாதி ஜ்ஞாநஸங்கேந சாநக॥

ஹே அநக - ஓ! பாபமற்றவனே ! தத்ர - அந்த ஸத்துவரஜஸ்தமஸ்களாகிய குணங்களுக்குள்ளே, நிர்மலத்வாத் - பரிசுத்தமாயிருப்பதினாலே, ப்ரகாசகம் - (ஸ்படிகம்போல்) பிரகாசிக்கிறதும், அநாமயம் - சாந்தமாயிருக்கிறதுமான, ஸத்வம் - ஸத்துவகுணமானது, ஸுகஸங்கேந - சுகத்தினுடைய சம்பந்தத்தினாலேயும், பத்நாதி - கட்டுகிறது.

(726) தேஜஸாம்ராசிம் 296-வது இலக்கம் பார்க்க

(727) திவி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா ।
யதி பாஸ்ஸத்ருசீ ஸா ஸ்யாத் பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந: ॥

திவி - ஆகாயத்தில், ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய - அநேக ஆயிரம் சூரியர்களுடைய, பா: - காந்தியானது, யுகபத் - ஒரே காலத்தில், உத்திதாபவேத்யதி - உண்டானால், ஸா - அது, தஸ்யமஹாத்மந: - அந்த மஹாத்மாவினுடைய, பாஸ: - காந்திக்கு, ஸத்ருசீஸ்யாத் - ஸமானமாகும்.

(728) ராமம் கமல 319-வது இலக்கம் பார்க்க. 379.

(729) நோபஜநம் 380-வது இலக்கம் பார்க்க. 65

(730) அந்தரிக்ஷகத: 149-வது இலக்கம் பார்க்க.

(731) ஸஜநாகவர: 529-வது இலக்கம் பார்க்க.

(732) ஸர்வாத்மநா பர்யநுநீயமாநோ யதா ந ஸௌமித்ரிருபைதி
யோகம் । நியுஜ்யமாநோऽபி ச யௌவராஜ்யே ததோऽப்ய
ஷிஞ்சத் பரதம் மஹாத்மா ॥

ஸௌமித்ரி:-இளையபெருமாள், யௌவராஜ்யே-இளவரசுபட்டத்தில் நியுஜ்யமாநோபிச-பெருமாளால் நியமிக்கப்பட்டும், பர்யநுநீயமாநோபி-மிகவும் நல்வார்த்தை சொல்லப்பட்டும், யதா-எப்பொழுது, யோகம்-அதிலொருப்ரவ்ருத்தியை, ஸர்வாத்மநா-ஸர்வப்ரகாரத்தாலும், நோபைதி-அடையவில்லையோ, தத:-அதற்குப்பின்பு, மஹாத்மா-மிக்க மஹிமையுடைய பெருமாள், பரதம்-ஸ்ரீபரதாழ்வானுக்கு, அப்யஷிஞ்சத்-அபிஷேகம் பண்ணிவைத்தார்.

---

725. ஸ்ரீகீதை-14-6. 727. ஸ்ரீகீதை-11-12. 732. ராமா-யு-131-88.

3

acharya.org

(733) யாவந்நசரணௌ. 528-வது இலக்கம் பார்க்க

3-7-2. ஆளும்பரமனை

(734) இதீதிமுக்த்வா ஸ மஹாநுபாவஸ்ஸஸ்மார சக்ரம் நிசிதம் புராணம் । ஸுதர்சநம் சிந்திதமாத்ரமாசு தஸ்யாக்ரஹஸ்தம் ஸ்வயமாருரோஹ ॥

ஸ: மஹாநுபாவ: - அந்த மஹாநுபாவரான கண்ணன், இதம் உக்த்வா - இவ்விதம் சொல்லி, புராணம் - அநாதியாயும், நிசிதம் - கூர்மையுமான, சக்ரம் - திருவாழியாழ்வானை, ஸஸ்மார - நினைத்தார். சிந்திதமாத்ரம் - நினைத்த மாத்திரம், ஆசு - உடனே, தஸ்ய - பெருமாளுடைய, அக்ரஹஸ்தம் - திருக்கையின் உச்சியில், ஸ்வயம் - (நினைவறிந்து) தானாகவே, ஆருரோஹ - ஏறி அடைந்தார்.

(735) ஆயதாஸ்ச ஸுவ்ருத்தாஸ்ச பாஹவ: பரிகோபமா: ।
ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா: கிமர்த்தம் ந விபூஷிதா: ॥

ஆயதாச்ச - நீண்டும், ஸுவ்ருத்தாச்ச - அழகாய் திரண்டும், பரிகோபமா: - பரிகங்களையொத்தும், ஸர்வபூஷணபூஷார்ஹா: - எல்லா ஆபரணங்களால் (கண்ணெச்சில் வாராமல்) அலங்கரிக்கைக்கு தகுதியாயிருக்கிற, பாஹவ: - திருத்தோள்கள், கிமர்த்தம் - என்ன பிரயோஜனத்திற்காக. ந விபூஷிதா: - அலங்கரிக்கப்படவில்லை.

(736) ஜாதோஸி தேவதேவேச சங்கசக்ரகதாதர ।
திவ்யம் ரூபமிதம் தேவ ப்ரஸாதேநோபஸம்ஹர ॥

தேவ தேவேச - நித்யஸூரிகளுக்கு நிர்வாஹகனானவனே, சங்கசக்ரகதாதர - சங்கு, சக்ரம், கதை, இவைகளைத்தரித்தவனே, ஜாதோஸி - (ஆதியஞ்சோதியுருவை அங்கு வைத்திங்கு) பிறந்தாய், இதம் திவ்யம் ரூபம் - இந்த திவ்யமான திருமேனியை, ஹே தேவ - ஏ ஸ்வாமியே! ப்ரஸாதேந - அடியேனிடத்தில் க்ருபையையாலே, உபஸம்ஹர - மறைத்துக்கொள்ளும்.

(737) தமஸ: பரம: 515-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—7—3 நாகனை.

(738) ததோ ஹர்ஷஸமுத்பூதோ நிஸ்வநோ திவமஸ்ப்ருசத் ।
ஸ்த்ரீபாலயுவவ்ருத்தாநாம் ராமோயமிதி கீர்த்திதே ॥

---

734. பார-பீஷ்ம, 735. ராம-கி-3-14. 736. பாகவதம்-5-3. 738. ராமா-யுத்த-130-32.

ததः - பிறகு, ராமோயம் இதி கீர்திதே - ராமன் என்று சொன்ன மந்திரத்தில், ஹர்ஷ ஸமுத்பூத: - சந்தோஷத்தாலுண்டான, ஸ்த்ரீ - (வார்த்தை சொன்னால் தம் கற்பழியும்) என்றிருக்கும் ஸ்த்ரீகள், பால - வார்த்தை சொல்லவறியாத பாலர்கள், யுவ - வாய்விட்டொன்றுஞ்சொல்லாத யுவாக்கள், வ்ருத்தாநாம் - கரணபாடவமில்லாத வ்ருத்தர்கள், இவர்களுடைய, நிஸ்வந: - வாய்விட்டேத்தும் சப்தமானது, திவம் அஸ்ப்ருஶத் - ஆகாசத்தை அளாவிற்று.

(739) அநஸூயயைவே 642-வது இலக்கம் பார்க்க.

(740) நசமாம்யோஹ்ய 336-வது ஷை ஷை

(741) மேவாநாம் 281-வது ஷை ஷை

(742) ஏஷராசாமோபி 194 வது ஷை ஷை

3—7—4 உடையார்ந்த

(743) தாஸாமாவிரபூச்சௌரிஸ்ஸ்மயமாநமுகாம்புஜ: ।
பீதாம்பரதரஸ்ஸ்ரக்வீ ஸாக்ஷாந் மந்மதமந்மத: ॥

ஸ்மயமாநமுகாம்புஜ: - சிரிப்போடு கூடிய தாமரைப்போன்ற திருமுகமண்டலத்தை யுடையவனும், பீதாம்பரதர: - பீதாம்பரத்தைதரித்தவனும், ஸ்ரக்வீ - புஷ்பமாலையை சாத்திக்கொண்டவனும், ஸாக்ஷாந் மந்மத மந்மத: - ஒன்றான மந்மதனுக்கு மந்மதனாயிருக்கிற, சௌரி: - கண்ணன், தாஸாம் - அந்த கோபஸ்திரீகளுக்கு மத்தியில், ஆவிரபூத் - வந்துதோன்றினான்.

3—7—5 பெருமக்கள்,

(744) ரூபௌதார்ய குணை: பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் ।

ரூப - திருமேனியழகென்ன, ஔதார்ய - ஔதார்யமென்ன, குணை: - இவை முதலிய குணங்களாலே, பும்ஸாம் - புருஷர்களுடைய, த்ருஷ்டி - கண்ணென்ன, சித்த - மனதென்ன, அபஹாரிணம் - இவைகளை அபஹரிப்பவனை, (ராமனைப்பார்த்து தசரதன் திருப்பதியடையவேயில்லை,)

(745) மஹாத்மாநஸ்து மாம் பார்த்த தைவீம் ப்ரக்ருதிமாஶ்ரிதா: ।
பஜந்த்யநந்யமநஸோ ஜ்ஞாத்வா பூதாதிமவ்யயம் ॥

ஹே பார்த்த - ஓ! அர்ச்சுனா! மஹாத்மாநஸ்து - மகாத்மாக்களோ, தைவீம் ப்ரக்ருதிம் ஆச்ரிதா: - தேவதைகள் சம்பந்தமான சுபாவத்தை ஆச்ர

743. ஸ்ரீபாக-10. 744. ராமா-அ-2. 745. ஸ்ரீகீதை-9-13.

acharya.org

யித்தவர்களாய், பூதாதிம் - பிரபஞ்சத்திற்குக் காரணமானவும், அவ்யயம் - நாசமற்றவுமான, மாம் - என்னை, ஜ்ஞாத்வா - அறிந்து, அநந்யமநஸ: - வேறிடத்தில் மனதை வைக்காதவர்களாய், பஜந்தி - பஜிக்கிறார்கள்.

134

(746) ஸமஹாத்மா 134-வது இலக்கம் பார்க்க.

(747) உதாரா: 17 வது இலக்கம் பார்க்க.

(748) தஸ்மை நமோ மதுஜிதங்க்ரிஸரோஜதத்வ ஜ்ஞாநாநுராக மஹிமாதிசயாந்தஸீம்நே । நாதாய நாதமுநயேத்ர பரத்ர சாபி நித்யம் யதீயசரணௌ சரணம் மதீயம் ॥

யதீயசரணௌ - எந்த நாதமுனிகளின் திருவடியிணையானது, அத்ர பரத்ர சாபி - இஹலோக பரலோகங்களிரண்டிலும், நித்யம் - எப்போதும், மதீயம் சரணம் - என்னுடையதான ரக்ஷக வஸ்துவோ, மதுஜித் - மதுஸூதனுடைய, அங்க்ரிஸரோஜ - தாமரைபோன்ற திருவடியினுடைய, தத்வஜ்ஞான - உண்மையான அறிவென்ன, அநுராக - ப்ரீதியென்ன, இவைகளின், மஹிமாதிசய - பெருமையின் ஆதிக்யத்திற்கு, அந்தஸீம்நே - எல்லையிடமாயிருக்கிறவரும், நாதாய - எங்களுக்கு ரக்ஷகரும், தஸ்மை நாதமுநயே - அந்த நாதமுனியின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

3—7—7 சன்மசன்மாந்தரம்.

(749) ததஸ்தம் ம்ரியமாணந்து காஷ்டபாஷாணஸந்நிபம் ।
அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம் நயாமி பரமாம் கதிம் ॥

தத: - பிறகு, காஷ்டபாஷாண ஸன்னிபம் - (தன்முயற்சியற்று) கட்டை கல்போல, (அசித்வத் பாதந்த்ரனாயிருக்கிற) மத்பக்தம் - என்பக்தனை, ம்ரியமாணம் து-சரீர விஶ்லேஷ தசையில், அஹம் ஸ்மராமி-நானே நினைக்கிறேன், பரமாம் கதிம்- மேலான கதியை, நயாமி-அடையச்செய்கிறேன்.

(750) ததோகோऽக்ரஜ்வலநம் தத்ப்ரகாசிதத்வாரோ வித்யாஸாமர்த்யாத் தச்சேஷகத்யநுஸ்ம்ருதி யோகாச்ச ஹார்தாநுக்ருஹீதச்சதாதிகயா ॥

ததோக: - அந்த ஜீவனுடைய ஸ்தானமான ஹ்ருதயமானது, அக்ரஜ்வலநம் - மேல்நோக்கின பிரகாசத்தையுடையதாக ஆகிறது, தத்பிரகாசித

748. ஆளவந்தார் ஸ்தோத்ரம்-2. 749. வராஹசரமம் 750. சாரீ-ஸூ 4-2-16.

த்வார:- அதனால் பிரகாசிக்கப்பட்ட வழியையுடையவனாய், ஹார்த்தானுக்ரு ஹீத:- ஹார்த்தனான பரமபுருஷனால் அநுக்ரஹிக்கப்பட்டவனான வித்வான், வித்யாஸாமர்த்யாத் - வித்யையின் ஸாமர்த்தியத்தினாலும், தச்சேஷ - வித்யாசேஷமான, கத்யநுஸ்மரணயோகாத் - கதியின் நினைவின் ஸம்பந்தத்தாலும். ஶதாதிகயா - நூற்றுக்குமேலான, மூர்த்தன்யநாடியினாலே (வெளிக் கிளம்புகிறான்.)

(751) ஸ்வேநரூபேண 380-வது இலக்கம் பார்க்க.

(752) ஸாயுஜ்யம் ப்ரதிபந்நா யே தீவ்ரபக்தாஸ்தபஸ்விந: ।
கிங்கரா மம தே நித்யம் பவந்தி நிருபத்ரவா: ॥

யே - யாதொருவர்கள், தீவ்ரபக்தா: - மிகுதியான பக்தியுடையவர்களாய், தபஸ்விந: - உபாஸனை செய்கிறவர்களாய், ஸாயுஜ்யம் - ஸமானமான உத்க்ருஷ்ட ஜீவனத்தை, ப்ரதிபந்நா: - அடைந்தார்களோ, தே - அவர்கள், நிருபத்ரவா: - விரோதி கழிந்தவர்களாய், நித்யம் - நித்யமும், மம - என்னுடைய, கிங்கரா: - கைங்கர்யபரர்களாய், பவந்தி - ஆகிறார்கள்.

(753) தாந்ஹம். 334-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—7—8 நம்பனை.

(754) ஸபித்ராச. 472-வது இலக்கம் பார்க்க.

(755) ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீர்திஶதாதஶேஷஜகதாம் ஸர்கோபஸர்கஸ்தி
தீஸ்ஸ்வர்கம் துர்கதிமாபவர்கிகபதம் ஸர்வஞ்ச குர்வந் ஹ
ரி: । யஸ்யா வீக்ஷ்ய முகம் ததிங்கிதபராதீநோ விதத்தே
ऽகிலம் க்ரீடேயம் கலு நாந்யதாஸ்ய ரஸதா ஸ்யாதைக
ரஸ்யாத்தயா ॥

ஆஶேஷஜகதாம் - எல்லா உலகங்களுக்கும், ஸர்க உபஸர்கஸ்திதீ: - ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரரக்ஷணங்களையும், ஸ்வர்கம் துர்கதிம் - ஸ்வர்கத்தையும், நரகத்தையும், ஆபவர்கிகபதம் - மோக்ஷஸம்பந்தியான ஸ்தானத்தையும், (பரமபதத்தையும்) ஸர்வஞ்ச குர்வன் ஹரி: - மற்றுமுள்ள எல்லாவற்றையும் உண்டுபண்ணுகிற எம்பெருமான், யஸ்யா: (ஸ்ரிய:) - யாதொரு பிராட்டியினுடைய, முகம் வீக்ஷ்ய - முகத்தை நோக்கிக்கொண்டு, ததிங்கிதபராதீந: - அந்த முகத்தின் (புருவ நெறிப்பு முதலிய) குறிப்புகளைப் பின்சென்

755. ஸ்ரீஸ்தவம்-1.

தவனுய், அகிலம் விதத்தே - (ஸ்ருஷ்டி முதலாகச் சொல்லப்பட்ட) எல்லாவற்றையும் உண்மையென்றுகிருனே, அஸ்ய தா - அப்படி அவனுடைய மூகக்குறிப்பைப் பின்செல்லாவிடில், அஸ்ய தயா ஸகாஸ்யாத் - இந்த எம் பெருமான் அப்பிராட்டியோடு ஒரு சீராக ஒருமித்திருக்கவேண்டிய காரணத்தினுல், இயம் க்ரீடா (ஸ்ருஷ்டியாதி ரூபமான) இந்த விளையாட்டான து, அஸ்ய ரஸதா ந ஸயாத் கலு-இந்த எம்பெருமானுக்கு ஆநந்தத்தை விளைவிப்பதாக ஆகமாட்டாதன்றோ , (கேவலம் சிரமரூபமாகவே ஆய்விடும்) ஸா ச்ரீ: - அந்த பெரிய பிராட்டியார், ஸ்வஸ்தி - ச்ரேயஸ்ஸை, திசதாத் - அளிக்கக்கடவள்.

(756) தமீஸ்வராணும் 603.வது இலக்கம் பார்க்க.

(757) யஸ்யமந்த்ரீ வது இலக்கம் பார்க்க.

3—7—11 அடியோங்கு.

(658) பாடிவேட்டுமோ 104.வது இலக்கம் பார்க்க.

ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

முடியானேப்ரவேசம்.

(759) யதா தத்புருஷவ்யாக்ரம் காத்ரை: சோகாபிகர்சிதை:
ஸம்ஸ்ப்ருசேயம் ஸகாமாஹம் ததா குரு தயாம் மயி ॥

ஸகாமா - மிகவன்போடு கூடின, அஹம் - நான், சோகாபிகர்சிதை:- துக்கத்தால் மிக இளைத்திருக்கிற, காத்ரை: - அவயவங்களால், புருஷவ்யாக்ரம் - புருஷ சிரேஷ்டனை, தம் - அந்த (பெருமானை) யதா - எப்படி, ஸம்ஸ்ப்ருசேயம் - தொடுவேனே, ததா மயி - அப்படி என்னிடத்தில், தயாம் - தயையை, குரு - செய்யும்.

(760) மாமேஹா 617.வது இலக்கம் பார்க்க.

(761) யா ப்ரீதிரவிவேகாநாம் விஷயேஷ்வநபாயிநீ ।
த்வாமநுஸ்மரத்ஸ்ஸா மே ஹ்ருதயாந்மாபஸர்பது ॥

அவிவேகாநாம் - விவேகமில்லாதவர்களுக்கு, விஷயேஷு - சப்தாதி விஷயங்களில், அநபாயிநீ - இடையூறில்லாத, யாப்ரீதி: - எந்தப்ரீதியோ

---

759. ரா-ஸு-40-3. 761, வி-பு-1-20-19.

த்வாம் - தேவரீரை, அநுஸ்மரத: - நினைக்கிற, மே - எனக்கு, ஸா - அந்த ப்ரீதியானது, ஹ்ருதயாத் - மனதிலிருந்து, மாபஸர்பது - நீங்காதிருக்கட்டும்

3—8—1 முடியானே.

(762) அப்ரமேயோ 333 வது இலக்கம் பார்க்க.

(763) ததோ மஹதி பர்யங்கே மணிகாஞ்சநசித்ரிதே ।
ததர்ஶ க்ருஷ்ணமாஸீநம் நீலம் மேராவிவாம்புதம் ॥

தத: - பிறகு, மணிகாஞ்சநசித்ரிதே - இரத்தினத்தாலும் தங்கத்தாலும் இழைக்கப்பட்ட, மஹதிபர்யங்கே - மேலான கட்டிலிலே, நீலம் அம்புதம் மேரௌஇவ - மேரு பர்வதத்தின் மேலிருக்கிற நீருண்ட மேகம்போல் ஆஸீநம் - வீற்றிருந்த, க்ருஷ்ணம் - கண்ணனை ததர்ச - பார்த்தார்.

(764) து:கேநாபிதப்தோ ஹரதோ ராஜபுத்ரோ மஹாபல: ।
உக்த்வார்யேதி ஸக்ருத் தீநம் புநர்நோவாச கிஞ்சந ॥

து:காபிதப்த: - துக்கத்தாலே அதிகமாக தபிக்கப்பட்டவராயும், மஹாபல: - மிக்க பராக்ரமத்தை யுடையவராயுமான, ராஜபுத்ர: - தசரதகுமாரரான, பரத: - ஸ்ரீபரதாழ்வான், ஸக்ருத்தீநம் - ஒருதடவை தீனஸ்வரத்தோடு, ஆர்ய இதி - ஆர்யாவென்று, உக்தவா - சொல்லி, கிஞ்சந - கொஞ்சமும், நபுந: உவாச - மறுவார்த்தை சொல்லவில்லை.

3—8—2 நெஞ்சமே.

(765) அஹோ வீர்யம் 538 வது இலக்கம் பார்க்க.

3—8—3 வாசகமே.

(766) விபங்க: 206-வது இலக்கம் பார்க்க.

(767) ராமம் மேऽநுகதா த்ருஷ்டிரத்யாபி ந நிவர்ததே । ந த்வா
பஶ்யாமி கௌஸல்யே ஸாது மா பாணிநா ஸ்ப்ருஶ ॥

மே - என்னுடைய, த்ருஷ்டி: - பார்வை (நயநேந்திரியம்) ராமம் ஸ்ரீராமனை, அநுகதா - பின்சென்றது, அத்யாபி - இப்போதும், நநிவர்ததே - திரும்பவில்லை, கௌஸல்யே ! - கௌஸல்யையே ! த்வா உன்னை, நபஶ்யாமி - பார்க்கிறேனில்லை, மா - என்னை, பாணிநா - கையினால், ஸாது - நன்றாக ஸ்பருச - தொடு.

(768) தேஹஸம்பத்தி: 249-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

763. பா-ராஜதர்மம். 764 ரா-அ-99-88. 767. ரா-அ-42-34

acharya.org

(769) முக்தாநாம் லக்ஷணம் ஹ்யேதத் ச்வேதத்வீபநிவாஸிநாம் ।
நித்யாஞ்ஜலிபுடா ஹ்ருஷ்டா நம இத்யேவ வாதிந: ॥

ச்வேதத்வீப நிவாஸிநாம் - ச்வேதத்வீபத்தில் வஸிக்கின்றவர்களுக்கு, யத் - எதுலக்ஷணமோ, முக்தாநாம் - முக்தர்களுக்கு, ஏதத்ஹிலக்ஷணம்-அதுவன்றோலக்ஷணம். ச்வேதத்வீப நிவாஸிகளுக்கு லக்ஷணமென்னவென்றால் நித்யாஞ்ஜலிபுடா: - எக்காலத்திலும் கைகூப்பிக்கொண்டு நிற்பார்கள், ஹ்ருஷ்டா: -அதுவேமிகவும் அபீஷ்டமென்று ஸந்தோஷத்துடனிருப்பார்கள். நமஇத்யேவ வாதிந: - நம: என்று வாயால் எப்பொழுதும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் தன்மைவாய்ந்தவர்களாயிருப்பார்கள்,

(770) ஸேவாஶ்வவ்ருத்தி: 579-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—8—5 கண்களால்.

(771) சக்ஷுஶ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண: ஶ்ரோத்ரஞ்ச ஶ்ரோதவ்யஞ்ச நாராயண: ।

சக்ஷுச்ச - பார்க்கிற கண்களும், த்ரஷ்டவ்யஞ்ச - பார்க்கிற வஸ்துக்களும், நாராயண: - நாராயணனே, ச்ரோத்ரஞ்ச - கேட்கிற செவிகளும், ச்ரோதவ்யஞ்ச - கேட்கப்படுகிற சப்தமும், நாராயண: - நாராயணனே.

(772) மாத்ரை: 759-வது இலக்கம் பார்க்க.

(773) நேஹாபிக்ரமநாஶோ஽ஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்யதே ।
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ பயாத் ॥

இஹ - சாஸ்த்ரோக்தமான கருமத்தில், அபிக்ரமநாச: நாஸ்தி - தொடங்குவது வீணாகாது, ப்ரத்யவாய: - தோஷமானது, நவித்யதே - இல்லை, அஸ்ய தர்மஸ்ய - இந்த தருமத்தினுடைய, ஸ்வல்பமபி - சிறியபாகமுங்கூட, மஹத: மிகப்பெரிதான, பயாத் - ஜநநமரணமாகிய பயத்திலிருந்து, த்ராயதே - ரக்ஷிக்கும்.

3—8—7 ஆவியே

(774) மமைவாம்ஶக்ருதம் ~~483~~ 433 வது இலக்கம் பார்க்க.

(775) தத்தஸ்யஸத்ருஶம் 211-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—8—8 கோலமே.

769. நாராயணீயம். 771. ஸுபாலோபநிஷத். 773. ஸ்ரீகீதை-2-40

acharya.org

(776) காலஸ்ய ச ஹி ம்ருத்யோஶ்ச ஜங்கமஸ்தாவரஸ்ய ச ।
ஈஶதே பகவாநேகஸ்ஸத்யமேதத் ப்ரவீமி தே ॥

காலஸ்ய - காலத்திற்கும், ம்ருத்யோச்ச - எமனுக்கும், ஜங்கமஸ்தாவரஸ்ய ச - ஜங்மஸ்தாவர பதார்த்தங்களுக்கும், ஏக: பகவான் - பகவான் ஒருவனே, ஈசதே - நியந்தாவாகிறான். தே - உமக்கு, ப்ரவீமி - சொல்லுகிறேன். ஏதத் ஸத்யம் - இது ஸத்யமே.

(777) ம்ருத்யுர்பஸ்ய 93-வது இலக்கம் பார்க்க.

(778) பூர்ணே சதுர்தஶே 713.வது இலக்கம் பார்க்க.

3—8—9 கொள்வான்.

(779) ஶக்யா லோபயிதும் நாஹமைஶ்வர்யேண தநேந வா ।
அநந்யா ராகவேணாஹம் பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ॥

அஹம் - நான், ஐச்வர்யேண - ஈசுவரத்தன்மையிலாவது, தநேநவா - (ஆபரணுதி) தனங்களினுலாவது, லோபயிதும் - வஞ்சிப்பதற்கு, ந சக்யா - சக்கியமானவளன்று. (ஏனெனில்) பாஸ்கரேண - சூரியனோடு, ப்ரபாயதா - காந்திபோல், ராகவேண - பெருமாளோடு, அஹம் - நான், அநந்யா - அன்யை யாகேன் (பிரியேன்)

3—8—10. பொருந்திய.

(780) தத: கடகடாஶப்தஸமாகர்ணநதத்பரா: ।
ஆஜக்மாம வ்ரஜஜநோ ददர्श च மஹாத்ருமௌ ॥

தத: -அப்போது, கடகடாசப்தஸமாகர்ண ந - கடகடவென்ற யோசையைக்கேட்டு, தத்பரா: - பரவசர்களான, வ்ரஜஜந; - இடைச்சேரியிலுள்ள ஜனங்கள், ஆஜகாம - அங்கேவந்தார்கள், மஹாத்ருமௌ - பெரிய இரண்டு விருக்ஷங்களை, ததர்ச ச - பார்க்கவும் பார்த்தார்கள்.

(781) வ்யக்ராயாமத தஸ்யாம் ஸ கர்ஷமாண உலூகலம் ।
யமளார்ஜுநயோர்மத்யே ஜகாம கமலேக்ஷண: ॥

தஸ்யாம் - அந்தயசோதை, வ்யக்ராயாம் - வீட்டுக்கார்யத்தில், தினைவுடனிருக்கும்போது - கமலேக்ஷண: ஸ: - தாமரைக்கண்ணனான அந்தகண்

776. பா-உத்-68-13. 778. ரா-யு-127-1. 779. ரா-ஸு-21-15. 781. வி-பு-5-6.

acharya.org

ணன், உலூகலம் - உரலை, கர்ஷமாண: - இழுத்துக்கொண்டு, யமளார்ஜுநயோர்மத்யே- மருதவிருக்ஷங்களின் நடுவில், ஜகாம - சென்றார்.

3—8—11 புலம்புசீர்

(782) ஸ ஏகதா பவதி த்ரிதா பவதி பஞ்சதா ॥

அந்த முக்தன், அநேக சரீரங்களைப்பரிக்ரஹிக்கிறான் என்று முக்கியமான பொருள்.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

3—9—1 சொன்னால்.

(783) ப்ராதர்தேவேதி க்ருஷ்ணேதி கோவிந்தேதி ச ஜல்பதாம் ।
மத்யாஹ்நே சாபராஹ்நே ச யோऽவஸாத: ஸ உச்யதாம் ॥

ப்ராத: - காலையிலும், மத்யாஹ்நே - மத்தியாநத்திலும், அபராஹ்நே ச - மாலையிலும், தேவேதி - தேவாவென்றும், க்ருஷ்ணேதி - க்ருஷ்ணாவென்றும், கோவிந்தேதி - கோவிந்தாவென்றும், ஜல்பதாம் - சொல்லுபவர்களுக்கு, ய: அவஸாத: - யாதொரு குறைவுண்டோ, ஸ: உச்யதாம் - அது சொல்லப்படட்டும். (ஒன்றுமில்லை என்கிற பொருள்.)

(784) ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய பாசஹஸ்தம் வததி யம: கில தஸ்ய கர்ணமூலே । பரிஹர மதுஸூதநப்ரபந்நாந் ப்ரபுரஹமந்யந்ருணாம் ந வைஷ்ணவாநாம் ॥

யம: - யமன், பாசஹஸ்தம்-கையில் பாசத்தை தரித்த, ஸ்வபுருஷம்-தன் கிங்கரனை, அபிவீக்ஷ்ய - பார்த்து, மதுஸூதந ப்ரபந்நாந்- பகவத் பக்தர்களிடத்தில் சரணாகதிசெய்தவர்களை, பரிஹர - விட்டுவிடு. அஹம் - நான், அந்யந்ருணாம் - இதர மநுஷ்யர்களுக்கு, ப்ரபு; - எஜமானன், வைஷ்ணவாநாம் - விஷ்ணுபக்தர்களுக்கு, நப்ரபு: - எஜமானனன்று (என்று) தஸ்ய - அவனுடைய, கர்ணமூலே - காதினடியில், வததி கில - சொன்னானல்லவா.

(785) யஸ்மிந்தேதஸ்ய 537-வது இலக்கம் பார்க்க.

(786) ஆசயாயதிவா 416-வது இலக்கம் பார்க்க.

---

782. சாந்தோக்யம்-7-26. 784. வி-பு-3-7-14.

acharya.org

3—9—2 உளனாகவே.

(787) மநஸைவேதமாப்தவ்யம் நேஹநாநாஸ்தி கிஞ்சந ।
ம்ருத்யோஸ்ஸ ம்ருத்யும்கச்சதி ய இஹநாநேவபஶ்யதி ॥

இதம் - இந்த பரமாத்ம ஸ்வரூபமானது, மநஸைவ - சுத்தமான மனஸாலேயே, ஆப்தவ்யம் - அறியத்தக்கது. இஹ - இந்த பிரும்மத்தினிடத்தில், நாநா - நாநா பதார்த்தங்கள், கிஞ்சந , ஒன்றும், நாஸ்தி - இல்லை. ய: - எவன், இஹ - ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிற பரமாத்மாவினிடத்தில், நாநேவ பச்யதி - நாநாவாக நினைக்கின்றானோ, ஸ: - அவன், ம்ருத்யோ: - ஸம்ஸாரத்திலிருந்து, ம்ருத்யும் கச்சதி - பெரிய ஸம்ஸாரத்தையடைகிறான்.

(788) நேயமஸ்தி புரீ லங்கா ந யூயம் ந ச ராவண: ।
யஸ்மாதிக்ஷ்வாகுநாதேந பத்தம் வைரம் மஹாத்மநா ॥

யஸ்மாத் - எந்த காரணத்தால், மஹாத்மநா - அதிபுத்தியுள்ளவரான, இக்ஷ்வாகுநாதேந - பெருமாளோடு, வைரம் - (உங்களுக்கு) த்வேஷம், பத்தம் - கட்டப்பட்டதோ (தஸ்மாத் - அக்காரணத்தால்) இயம் லங்கா - இந்த இலங்கை யென்கிற, புரீ ந - பட்டணமும் இல்லை, யூயம் ந - நீங்களுமில்லை, ராவணச்ச நாஸ்தி - இராவணனும் இல்லை.

3—9—3 ஒழிவொன்று

(789) ந ச புநராவர்த்ததே 283-வது இலக்கம் பார்க்க.

(790) இத்யுக்த்வா பருஷம் வாக்யம் ராவணம் ராவணாநுஜ: ।
ஆஜகாம முஹூர்த்தேந யத்ர ராமஸ்ஸலக்ஷ்மண: ॥

ராவணாநுஜ: - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான், ராவணம் - இராவணனை, (குறித்து) இத்தவிதம் க்ரூரமான, வாக்யம் - வார்த்தையை, உக்த்வா - சொல்லி, யத்ர - எங்கு, ஸலக்ஷ்மண: - இளைய பெருமாளோடு கூடிய, ராம: - பெருமாள், (இருப்பாரோ அங்கு) முஹூர்த்தேந - அற்பகாலத்தினால், ஆஜகாம - வந்தனர்.

(791) தடிதபஹதஸமாஸஸந்தியோகம் ஸமமதுரோபநதார்த்த வாக்யபத்தம் । ரகுவரசரிதம் முநிப்ரணீதம் தசசிரஸஸ்ச வதம் நிசாமயத்வம் ॥

உபகத - அடையப்பட்டிருக்கிற ஸமாஸஸந்தியோகம் - ஸமாஸம், ஸந்தி,பதவ்யுத்பத்தி இவைகளை யுடையதும், ஸம - ஸமமாயும், மதுர - மதுர

787. கடவல்லி-2-4-11, 788. ரா-ஸு-43-25 790. ரா-யு-17-1. 791. ரா-பா-2-48.

மாயும், உபநதார்த்த - சீக்கிரம் அர்த்தம் அறிவிப்பதாயுமான, வாக்ய - வாக்யங்களால், பத்தம் - செய்யப்பட்டதும், ரகுவர-ரகுகுலோத்தமனான ஸ்ரீராமருடைய, சரித்ரம் - திவ்ய சரித்திரங்களை விஷயமாகவுடையதும், முனி ப்ரணீதம் - வால்மீகி முனிவரால் செய்யப்பட்டதும், தசசிரஸ: - ராவணனுடைய, வதம் - வதத்தை விஷயீகரித்துச் செய்யப்பட்டதுமான, தத் - அந்த ஸ்ரீ ராமாயணத்தை, நிசாமயத்வம் - கேளுங்கள். (சிஷ்யர்களைக்குறித்துச்சொல்லுகிறார்.)

3—9—4 என்னுவது.

(792) இதம் ஜ்ஞானமுபாஸ்ரித்ய 628_வது இலக்கம் பார்க்க.

3—9—5 கொள்ளும்.

(794) பௌமம்மநோரதம்ஸ்வர்க்யம்ஸ்வர்கிவந்த்யம்சயத்பதம் ।
ததாதி த்யாயிநாம் நித்யமபவர்கப்ரதோ ஹரி: ॥

த்யாயிநாம் - தியானம் செய்கிறவர்களுக்கு, நித்யம் - எக்காலத்திலும், அபவர்கப்ரத: - மோக்ஷத்தைத்தருபவரான, ஹரி: - பகவான், பௌமம் - பூமியிலுள்ளதான மனோரதம் - இஷ்டங்களையும் (அதாவது பசுபுத்ராதி ஐஹிக புருஷார்த்தங்களையும்) ஸ்வர்க்யம் - ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள புருஷார்த்தங்களையும், யத்பதம் - எந்த ஸ்தானமானது, ஸ்வர்கிவந்த்யம் ச - ஸ்வர்க்கத்திலுள்ளவர்களால் ஸேவிக்கப்பட்டதோ, அந்த ஸ்தானத்தையும், ததாதி - கொடுக்கிறார்.

(795) தேவேந்த்ர ஸ்த்ரிபுவனமர்த்தமேக பிங்கஸ்ஸர்வர்த்திம் த்ரிபுவநமாஞ்ச கார்த்தவீர்ய: । வைதேஹ: பரமபதம் ப்ரஸாத்யவிஷ்ணும் ஸம்ப்ராப்தஸ்ஸகலபலப்ரதோ ஹி விஷ்ணு: ॥

விஷ்ணும் - ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவை, ப்ரஸாத்ய - ஆராதித்து, தேவேந்த்ர: - தேவேந்திரன், த்ரிபுவனம் - மூன்று உலகைஸாம்ராஜ்யத்தையும், ஏகபிங்க: - ஏகபிங்கனென்பானொருவன், அர்த்தம் - தனத்தையும், கார்த்தவீர்ய: - கார்த்தவீர்யன், த்ரிபுவனகாம் ச - மூன்று உலகத்திலுள்ளதான, ஸர்வர்த்திம் - எல்லா ஸமிருத்தியையும், வைதேஹ: - ஜனகமஹாராஜன், பரமபதம் - பரமபதத்தையும், ஸம்ப்ராப்த: - அடைந்தார்கள். ஹி - அதனால், விஷ்ணு: - பகவான், ஸகலபலப்ரத: - வேண்டிற்றெல்லாம்தருமவன்.

794, 795. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம்.

acharya.org

3—9—6 வம்மின்.

(796) யே யஜந்தி பித்ரூந் தேவாந் ப்ராஹ்மணாந் ஸஹுதாசநாந் । ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் விஷ்ணுமேவ யஜந்திதே ॥

யே - எவர்கள், பித்ரூந் தேவான் - பித்ருக்களையும் தேவதைகளையும், ஸஹுதாசநாந் - அக்கியோடு கூடிய, ப்ராஹ்மணாந் - ப்ராஹ்மணர்களையும்; யஜந்தி - பூஜிக்கிறார்களோ, தே - அவர்கள், ஸர்வபூதாந்தராத்மாநம் - ஸர்வபூதங்களுக்கும் அந்தர்யாமியாயிருக்கிற, விஷ்ணுமேவ யஜந்தி - விஷ்ணுவையே உபாஸிக்கிறார்கள்.

3—9—8 வேயின்.

(797) இதம் ஶரீரம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய சரதா ஹிதம் । பாண்டாரஸ்யாதபத்ரஸ்ய ச்சாயாயாம் ஜரிதம் மயா ॥

இதம்சரீரம் - இந்தசரீரம், க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய - ஸகலஜனத்திற்கும், ஹிதம்சரதா - நன்மையைச்செய்து, பாண்டரஸ்ய ஆதபத்ரஸ்ய சாயாயாம் - வெண்குடையின்கிழலில் (அதாவது சக்கிரவர்த்தியாய்இருந்து) மயா - என்னால், ஜரிதம் - கிழத்தனமடையச் செய்யப்பட்டது.

3—9—9 வாய்கொண்டு.

(798) ஸ்ருஷ்டஸ்த்வம் 246-வது இலக்கம் பார்க்க.

(799) வோல்யாதப்ர 18-வது ஷை ஷை

(800) அக்ரதః ப்ரயயௌ ராமஸ்ஸீதா மத்யே ஸுமத்யமா । ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோऽநுஜகாம ஹ ॥

ராமः - பெருமாள், அக்ரதः - முன்னே, ப்ரயயௌ - எழுந்தருளினார். ஸுமத்யமா - அழகிய, ஸீதா - பிராட்டி, மத்யே - நடுவில் (எழுந்தருளினாள்) லக்ஷ்மணः - இளையபெருமாள், ப்ருஷ்டதஸ்து - பின்னாலே, தநுஷ்பாணிः - வில்லுங்கையுமாய், அநுஜகாம ஹ - பின்தொடர்ந்துபோனார்.

(801) ஸவஷ்விஷயவாஸிநः 653-வது இலக்கம் பார்க்க.

(802) அவேக்ஷதாம் ஸவாந் கோஶம் கோஷ்டாகாரம் புரம் பலம் । ஸுபதஸ்தேஜஸா ஸர்வம் க்ருதம் ஷபமணம் மயா ॥

796- தக்ஷஸ்ம்ருதி; 797, ரா- அ- 2-7, 800, ரா- அ-ர-11-1.
802, ரா-யு-127-55½,

acharya.org

பவான் - தேவரீர், கோசம் - பொக்கிஷத்தையும், கோஷ்டாகாரம் - பசுக்கள்கட்டும் கொட்டகையையும், புரம் - பட்டணத்தையும், பலம் - பலத்தையும், அவேக்ஷதாம் - பார்த்தருளவேண்டும், பவத: - தேவரீருடைய, தேஜஸா - பராக்கிரமத்தாலே, மயா - என்னால், ஸர்வம் - எல்லாம், தசகுணம் க்ருதம் - பத்துமடங்கு அதிகமாகச் செய்யப்பட்டது.

(803) த்வயி கிஞ்சித் 133-வது இலக்கம் பார்க்க.

(804) குணம்ப்ராக்ருதம் 290-வது ஷை ஷை

3—9—10 நின்றுநின்று

(805) ஏதத்வ்ரதம 278-வது இலக்கம் பார்க்க.

(806) அஹமந்தம் 388-வது ஷை ஷை 328.

3—9—11 ஏற்கும்.

(807) யதோவாசோ 41-வது இலக்கம் பார்க்க.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று

3—10—1 சன்மம் பலபல.

(808) தஸ்யபிராம்ஃ பரி 169-வது இலக்கம் பார்க்க.

(809) ஜன்மகர்ம ச 147-வது இலக்கம் பார்க்க.

(810) ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ ।

ததச்ச - பிறகு, த்வாதசே மாஸே - பன்னிரண்டாவது மாதமாகிய, சைத்ரே - சைத்ர மாதத்தில், நாவமிகே திதௌ - நவமி திதியில், (கௌஸல்யை ஸ்ரீராமனைப்பெற்றாள்.)

(811) பிதாபுத்ரேண பித்ருமாந் யோநியோநௌ ।
நாவேதவிந்மநுதே தம் ப்ருஹந்தம் ॥

யோநியோநௌ - ஒவ்வொரு பிறப்பிலும், பிதா - ஜகத் பிதாவான ஈச்வரன், புத்ரேண - தன் புத்திரர்களானவர்களாலே, பித்ருமான் - பிதாவாகவுடையவன். (ஸ்வகார்யங்களுக்குக் காரியமாயிருக்கிறான்.) அவேதவித் - வேதமறியாதவர்கள், தம் - அந்த ஸர்வேச்வரனை, ப்ருஹந்தம் ந மநுதே - இந்த அவதார மாஹாத்ம்யத்தை யறியார்களென்றபடி.

810, ரா- பா- 818- 1811, காண்டம் 3- 9.

acharya.org

(812) ந சக்ஷுஷா க்ருஹ்யதே நாபி வாசா நாந்யைர் தேவைர் தபஸா கர்மணா வா । ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந விசுத்தஸத்வஸ் ததஸ்து தம் பச்யதே நிஷ்கலம் த்யாயமாந: ॥

(இந்த பரமபுருஷன்) சக்ஷுஷா - கண்களினால், ந க்ருஹ்யதே - காணப்படுகிறதில்லை. வாசா நாபி - வாக்கினால் சொல்லப்படுவதுமில்லை, அந்யை:தேவை: - மற்ற இந்திரியங்களாலும்,ந - க்ருஹிக்கப்படுகிறதில்லை, தபஸா கர்மணாவா - தபஸினாலும் கர்மாக்களினாலும், (அடையப்படுமவனல்லன்.) ஜ்ஞாநப்ரஸாதேந - பரமாத்மாநுக்ரஹத்தால், விசுத்தஸத்வ: - அந்தக்கரணசுத்தியுண்டானவனாக ஆகிறான். தத: - பின்பு, த்யாயமாந: - தியானம் செய்யாநின்றுகொண்டு, நிஷ்கலம் - அவயவங்களில்லாதவனாயிருக்கிற, தம் - அந்த பரமபுருஷனை, பச்யதே - பார்க்கிறான்.

(813) கச்சதா மாதுலகுலம் பாதேந தடாநவ: ।
சத்ருக்நோ நித்யசத்ருக்நோ நீத: ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத: ॥

அநக: - தோஷமில்லாதவராயும், நித்ய சத்ருக்ந: - எப்போதும் ஆத்ம விரோதியான இந்திரியங்களை ஹிம்ஸிக்கிறவராயுமிருக்கிற,சத்ருக்ந:- சத்ருக்னாழ்வான், ப்ரீதிபுரஸ்க்ருத: - ப்ரேமத்தினால் முன்னே ப்ரேரேபிக்கப்பட்டவராய், ததா - அப்போது, மாதுலகுலம் - மாமாவாகிய யுதாஜித்தினுடைய க்ருஹத்தைக்குறித்து, கச்சதா - போகாநின்ற, பாதேந - பரதாழ்வானாலே, நீத: - அடைவிக்கப்பட்டார்.

(814) ஸோ ப்ருதேணர்வா ந்ர் 413-வது இலக்கம் பார்க்க

3—10—2 குறைவில்

(815) தபா ஸஹஸ்ரநமநந்தபோ ஹிஹி ப்ரக்ருஷ்டவிஜ்ஞாந பலைகதாம நி । ஃபணாமணிவ்ராதமயூவமண்டல ப்ரகாசமாநோதரதிவ்யதாமநி ॥

ப்ரக்ருஷ்ட - மேன்மையுள்ள, விஜ்ஞாந - ஜ்ஞானமென்ன, பல - பலமென்ன, இவைகளுக்கு, ஏகதாம்நி - ஒரே இருப்பிடமானவரும், பண - படத்திலிருக்கிற, மணிவ்ராத - ரத்நஸமூஹங்களின், மயூகமண்டல - காந்திஸமூஹங்களில், ப்ரகாசமாந-விளங்கும்படி செய்யப்பட்ட, உதர - மத்திய

812, முண்- உப 3-1. 818. ரா- அ- 1-1, 815, ஸ்தோத்ரரத்நம்

acharya.org

பாகத்தையுடைத்தாண, திவ்யதாமநி - பரமபதத்தையுடையவருமாண, அநந்த போகினி - திருவணர்வாழ்வான் மேல், தயா ஸஹ - அந்த பெரிய பிராட்டியோடு, ஆஸீநம் - வீற்றிருக்கின்ற (பரமபதநாதனை)

(816) ஆத்மாநம்வாஸு-ஷே 470-வது இலக்கம் பார்க்க.

(817) த்வதங்க்ரிமுத்திஶ்ய கதாபி கேநசித் யதா ததா வாபி
ஸக்ருத் க்ருதோஞ்ஜலி: । ததைவ முஷ்ணாத்யஶுபாந்யஶேஷத:
ஶுபாநி புஷ்ணாதி ந ஜாது ஹீயதே ॥

த்வத் அங்க்ரிம் - தேவரீர் திருவடிகளை, உத்திஶ்ய - உத்தேசித்து, கேநசித் - ஒருவனால், கதாபி - எப்போதாவது, யதாததாவாபி - எந்தப்ராகாரத்திலாவது, ஸக்ருத் - ஒருதரம், க்ருத: - செய்யப்பட்ட, அஞ்ஜலி: - நமஸ்காரமானது, ததைவ - அப்படியே, அசுபாநி - பாபங்களை, அஶேஷத: - பக்கவேரோடே, முஷ்ணாதி - போக்குகின்றது. சுபாநி - புண்யங்களை புஷ்ணாதி - விருத்திசெய்கின்றது. ஜாது - ஒருக்காலும், நஹீயதே - வ்யர்த்தமாகிறதில்லை.

3—10—3 மட்டில்.

(818) அநாதஸ்ஸைவ நாதோ லக்ஷ்மீவாந் லக்ஷ்மணாக்ரஜ: ।
த்ரைலோக்யமபி நாதேந யேந ஸ்யாந்நாதவத்தரம் ॥

லக்ஷ்மீவாந் - லக்ஷ்மியுடையவனை, லக்ஷ்மணாக்ரஜ: - இலக்ஷ்மணன் தமையனை, ஸைவ - அந்த ராமன், (உலகத்திற்கு) அநாத: நாத: - தகுந்த நாதன். யேநநாதேந - எந்த நாதனால், த்ரைலோக்யம் அபி - மூன்று உலகங்களும், நாதவத்தரம் ஸ்யாத் - நல்ல நாதனையுடையதாக ஆகுமோ.

(819) ஸர்வலோகஶரண்யாய ராகவாய மஹாத்மநே ।
நிவேதயத மாம் க்ஷிப்ரம் விபீஷணமுபஸ்திதம் ॥

ஸர்வலோகசரண்யாய - ஸர்வலோகசரண்யரும், மஹாத்மநே - மஹாத்மாவுமான, ராகவாய - ஸ்ரீராமன் ஸந்நிதியில், உபஸ்திதம் - கிட்டவந்து நிற்கிற, விபீஷணம் மாம் - விபீஷணனாகிய என்னை, க்ஷிப்ரம் - சீக்கிரமாக, நிவேதயத - தெரிவியுங்கள்.

---

817. ஸ்தோத்ரரத்நம். 818. ரா-அ-2-13, 819. ரா-யு-17.

(820) யத்வைதத்ஸுக்ருதம் ரஸோவைஸ: ரஸம் ஹ்யேவாயம் ல
ப்த்வாநந்தீ பவதி । கோஹ்யேவாந்யாத்க: ப்ராண்யாத் । ய
தேஷ ஆகாஶ ஆநந்தோ ந ஸ்யாத் ॥

யத்வா ஏதத் - யாதொரு இந்த ப்ரம்மமானது, ஸுக்ருதம் - ஸுக்ருதமென்று சொல்லப்பட்டதோ, ஸ: - அது, ரஸ: வை - ஆநந்தம், அயம் - இந்த ஜீவன், ரஸம் ஹி ஏவ - ஆநந்தமான பிரும்மத்தைத்தானே, லப்த்வா - அடைந்து, ஆநந்தீ பவதி - ஆநந்தத்தையுடையவனாக ஆகிறான். ஏஷ: - இந்த பரமாத்மாவானவன், ஆகாஶ: - அளவிடக்கூடாத - ஆநந்தமாக, ந ஸ்யாத்யத் - ஆகாமற்போனனேயானல், க: ஹி ஏவ - எவன்தான், அந்யாத் - ஸம்ஸாரத்திலுண்டான ஸுகத்தையடைவான், க: - எவன்தான், ப்ராண்யாத் - மோக்ஷஸுகத்தை யடைவான்.

3—10—4 பரிவின்றி.

(821) பாரவஶ்யம் ஸமாயாதஶ்ஶூலீ ஜ்ரும்பணதேஜஸா ।
பாஞ்சஜந்யஸ்ய கோஷேண ஶார்ங்கவிஸ்பூர்ஜிதேந ச ॥

ஶூலீ - சிவன், ஜ்ரும்பணதேஜஸா - வளருகிற பராக்கிரமத்தாலும், பாஞ்சஜந்யஸ்ய - திருச்சங்கினுடைய, கோஷேண - சப்தத்தாலும் - சார்ங்க - வில்லினுடைய, விஸ்பூர்ஜிதேந ச - நாணேற்றும் சப்தத்தாலும், பாரவச்யம் - பரவசனாயிருக்கையை,(மோஹத்தை) ஸமாயாத: - அடைந்தான்.

(822) க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாபாஹோ ஜாநே த்வாம் புருஷோத்தமம் । பரேஶம் பரமாத்மாநமநாதிநிதநம் பரம் ॥

கிருஷ்ண கிருஷ்ண - ஓ ! கிருஷ்ணனே ! மஹாபாஹோ - நீண்ட திருக்கையுடையவனே ! த்வாம் - உம்மை, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகவும், பரேசம் ஸர்வ நியந்தாவாயும், பரமாத்மாநம் - பரமாத்மாவாகவும், அநாதிநிதநம் - பிறப்பிறப்பில்லாதவனாகவும், பரம் - எல்லாருக்கும் மேலானவனாகவும், ஜாநே - அறிவேன்.

3—10—5 இடறின்றி.

(822) யஸ்யமந்த்ரீச 6[illegible]வது இலக்கம் பார்க்க.

(823) அத்யர்காநல 63[illegible]வது டிடி டிடி

3—10—6 துயரில்.

(824) தேவகீபூர்வ 14 வது இலக்கம் பார்க்க.

820, தை- உப, 822, வி- பு- 5. 33-41.

(825) க்ருத்வா ஸாராவதாணம் ப்ருதிவ்யா: ப்ருதுலோசந: ।
மோஹயித்வா ஜகத்ஸர்வம் கதஸ்ஸ்வம் ஸ்தாநமுத்தமம் ॥

ப்ருதிவ்யா: - பூமியினுடைய, பாராவதாணம் க்ருத்வா - பாரம் கழியச் செய்து, ப்ருதுலோசந: - நீண்ட கண்களுடைய கண்ணன், ஜகத்ஸர்வம் மோஹயித்வா - ஜகத்தெல்லாம் மோஹிக்கச்செய்து, ஸ்வம் - தன்னுடைய உத்தமம் ஸ்தாநம் - மேலான இருப்பிடத்தை, கத: - அடைந்தார்.

3—10—7 துன்பமும்.

(826) ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மபலே ஸ்ப்ருஹா ।
இதி மாம் யோऽபிஜாநாதி கர்மபிர்ந ஸ பத்யதே ॥

மாம் - என்னை, கர்மாணி - கருமங்கள், நலிம்பந்தி - ஒட்டுகிறதில்லை, மே - எனக்கு, கர்மபலே - கர்மபலத்தில், ஸ்ப்ருஹா - ஆசையானது, ந - இல்லை, இதி - இவ்விதமாய், மாம் - என்னை, ய: - எவன், அபிஜாநாதி - தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ, ஸ: - அவன், கர்மபி: - கர்மங்களினாலே, நபத்யதே - கட்டப்படுகிறதில்லை.

(827) மம மாயா துரத்யயா 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—10—8 அல்லலில்

(828) யஸ்யாவீக்ஷ்ய முகம் 749-வது இலக்கம் பார்க்க. 55

(829) க்ருஷ்ணஏவஹி 369-வது ஷை ஷை

(830) ஏஷஹ்யேவாநந் 289-வது ஷை ஷை

3—10—10 தளர்வின்றி.

(831) அநஸ்நந்த 70-வது இலக்கம் பார்க்க.

3—10—11 கேடில்.

(832) ததுபமத 783-வது இலக்கம் பார்க்க.

(833) பாட்யேமேயே 103-வது இலக்கம் பார்க்க.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூன்றும்பத்து முற்றிற்று.

825, பார- மௌ, 826. ஸ்ரீகீதை, 4-14.

acharya.org

ஸ்ரீ:

நான்காம்பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

ஒரு நாயகம் ப்ரவேசம்.

(834) 𑌬𑌦𑍍𑌧𑌂 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌾𑌶𑍇𑌨 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌪𑌹𑌾𑌰𑌿𑌣𑌾 ।
𑌨 𑌨𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌮𑍁𑌪𑍇𑌕𑍍𑌷𑍇𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

ஸர்வபூதாபஹாரிணா - எல்லாப்பிராணிகளையும் அபஹரிக்கிறதான, காலஸ்ய பாசேந - காலபாசத்தினலே, பத்தம் - கட்டுண்டவனும், நஶ்யந்தம் - நாசமடைகிறவனுமான (ராவணனை) ப்ரதீப்தம் - பற்றி எரிகிற, ஶரணம் யதா - வீட்டைப்போல, ந உபேக்ஷேயம் - உபேக்ஷை செய்யமாட்டேன்.

4-1-1 ஒருநாயகம்.

(835) 𑌪𑌤𑌿𑌂𑌵𑌿𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 66-வது இலக்கம் பார்க்க.

(836) 𑌯𑌾𑌵𑌤𑍍𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯 𑌉𑌦𑍇𑌤𑌿𑌸𑍍𑌮 𑌯𑌾𑌵𑌚𑍍𑌚 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌤𑌿 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂
𑌤𑌦𑍍𑌯𑍌𑌵𑌨𑌾𑌶𑍍𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌾𑌨𑍍𑌧𑌾𑌤𑍁𑌃 𑌕𑍍𑌷𑍇𑌤𑍍𑌰𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

யாவத் - எவ்வளவுவரையில், ஸூர்ய: - ஸூரியன், உதேதிஸ்ம - உதிக்கிறானோ, யாவத் ச ப்ரதிதிஷ்டதி - எவ்வளவுவரையில் அஸ்தமனமடைகிறானோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாம், யௌவநாச்வஸ்ய - யவநாச்வனுடைய குமாரனான, மாந்தாது: - மாந்தாதா என்றராஜனுடைய, க்ஷேத்ரம் - க்ஷேத்திரமென்று, உச்யதே - சொல்லப்படுகிறது.

(837) 𑌅𑌕𑌾𑌰𑍍𑌯𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌸𑌮𑌕𑌾𑌲𑌮𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌦𑍁𑌰𑍍𑌭𑌵𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌧𑌰𑌃
𑌪𑍁𑌰𑌸𑍍𑌤𑌾𑌤𑍍 । 𑌅𑌨𑍍𑌤𑌃𑌶𑌰𑍀𑌰𑍇𑌷𑍍𑌵𑌪𑌿 𑌯𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌜𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰
𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌦𑍇𑌶𑌾𑌵𑌿𑌨𑌯𑌂 𑌵𑌿𑌨𑍇𑌤𑌾 ॥

விநேதா - சிக்ஷகனான, ய: - யாதொரு கார்த்தவீர்யார்ஜுனன், ப்ரஜாநாம் - ஜனங்களுடைய, அகார்யசிந்தா - கெட்டகாரியத்தைச்செய்யப்போகிறேன் என்கிறஎண்ணத்துடன், ஸமகாலமேவ - ஒரேகாலமாயிருக்கும்படி, புரஸ்தாத் - முன்பு, சாபதர: - வில்லேந்தினவனாய், ப்ரா

834. ரா-யு-16-21. 836. வி-பு-4-2-65. 837. ரகுவம்சம்-6-ஸ.

25

acharya.org

தூர்பவன் - தோன்றினவனைக் கொண்டு, அந்தஃஸரீரேஷு - உன்னிருக்குமிந்திரியங்களிலுள்ள, அவிஷயமபி - அபராதங்களையும், ப்ரத்யாதிதேச - அடக்கினுரே;

(838) ராஜ்யம் நாம மஹாவ்யாதிரசிகித்ஸ்யோ விநாஶநः ।
ப்ராதரம் வா ஸுதம் வாபி த்யஜந்தி வஸுதாதிபாः ॥

ராஜ்யம் நாம - இராஜ்யமென்பது, அசிகித்ஸ்ய: - வைத்தியஞ் செய்யத்தகாததும், விநாசந: - நாசமுண்டு பண்ணுகிறதுமான, மஹாவ்யாதி: - பெரியவாதி, (அதற்காக) பூமிபா: - அரசர்கள், ப்ராதரம்வா - உடன் பிறந்தானையும், ஸுதம் வாபி - பிள்ளையையும், த்யஜந்திஹ - விடுகிறார்களல்லவா ?

(839) தத்ர நாராயணः ஶ்ரீமாந்மயா பிக்ஷாம் ப்ரயாசிதः ।
ததஸ்தேந ஸ்வகம் பார்ஶ்வம் நகாக்ரேண விதாரிதம் ॥

தத்ர - அங்கு, ஸ்ரீமான் நாராயண: - ஸ்ரீமந்நாராயணன், மயா - என்னால் பிக்ஷாம் - பிக்ஷையை, ப்ரயாசித: - யாசிக்கப்பட்டான், தத: - பிறகு, தேந - அவரால், ஸ்வகம் பார்ச்வம் - தனது வயிற்றிலொருபாகமானது, நகாக்ரேண - நகத்தின் நுனியால், விதாரிதம் - கிழிக்கப்பட்டது. (சிவன் சொல்லுகிறான்.)

(840) யாவத்ஸூர்யோதயே 528-வது இலக்கம பார்க்க.

(841) ஜீவிதம் மரணாந்தம் ஹி ஜராந்தே ரூபயௌவநே ।
ஸம்பதஶ்ச விநாஶாந்தா ஜாநந் கோ த்ருதிமாப்நுயாத் ॥

ஜீவிதம் - பிழைப்பதானது, மரணாந்தம் ஹி - மரணத்தை முடிவாக உடைத்தானதல்லவா, ரூபயௌவநே - ரூபம் யௌவநம் இவைகள், ஜராந்தே - கிழத்தன்மையை முடிவாக வுடையது. ஸம்பத: - ஸம்பத்துக்களும், விநாசாந்தா:- நாசத்தை முடிவாகவுடையன, என்று ஜாநந் - அறிந்த, க: - எவன், த்ருதிம் - தைரியத்தை, ஆப்நுயாத் - அடைவான்.

(842) யத்ராஹமித்யம் 543 இலக்கம் பார்க்க

(ஸாஹாநி: - அது அநர்த்தம், தத் மஹச்சித்ரம் - அதுவே அநர்த்தம் வருகைக்கு அவகாசம், ஸாப்ராந்தி: - அதுவே விபரீதஜ்ஞானம்,

---

839. மாத்ஸ்யம்.

ஸாசவிக்ரியா - அதுவே விஷித்தானுஷ்டானம் என்று சட்டின் வியாக்கியானம்)

(843) ஆயாஸ: ஸ்மரணே கோऽஸ்ய ஸ்ம்ருதோ யச்சதி ஶோபநம் ।
பாபக்ஷயஶ்ச பவதி ஸ்மரதாம் தமஹர்நிஶம் ॥

அஸ்ய - இந்த பகவானுடைய, ஸ்மரணே - நினைப்பதில், க: ஆயாஸ:- என்னசிரமமிருக்கிறது, ஸ்ம்ருத:- (அவன்) நினைக்கப்பட்டவனாய்க் கொண்டு, ஶோபநம் - மங்களத்தை, யச்சதி - கொடுக்கிறார் தம் - அவரை, அஹர்நிஶம் - இராப்பகலும், ஸ்மரதாம் - நினைப்பவர்களுக்கு, பாபக்ஷய: ச பவதி - பாபங்களின் நாசமும், உண்டாகின்றது.

4-1-2 உய்ப்பீன்.

(844) ஆபதர்த்தம் தநம் ரக்ஷேத் தாராந் ரக்ஷேத் தநைரபி ।
ஆத்மாநம் ஸர்வதா ரக்ஷேத் தாரைரபி தநைரபி ॥

ஆபதர்த்தம் - ஆபத்நிமித்தமாக, தநம் - பொருளை, ரக்ஷேத் - (செலவு செய்யாமல்) இரக்ஷிக்கக்கடவன், தநைரபி - அப்பொருள்களாலே, (அப்பொருள்களை செலவு செய்தாகிலும்) தாராந் - பத்நிகளை ரக்ஷேத் - ரக்ஷிக்கக்கடவன், ஆத்மாநம் - தன்னை, ஸர்வதா - எக்காலத்திலும், தாரைரபி - அப்பத்நிகளாலும், தநைரபி - அப்பொருள்களாலும், (அவைகளைச் செலவு செய்தும்) ரக்ஷேத் - இரக்ஷிக்கக்கடவன்.

4-1-3 அடிசேர்.

(845) யோऽஸௌ நிவர்த்தயித்வா மாம் சித்ரகூடமுபாகத: ॥
ஶிரஸா யாசதஸ்தஸ்ய வசநம் ந க்ருதம் மயா ॥

ய: அஸௌ - எந்த இந்த பாதாழ்வான், மாம் - என்னை, நிவர்த்தயிதும் - திருப்பியழைத்துக்கொண்டு போவதற்கு, சித்ரகூடம் - சித்ரகூட பர்வதத்தை, உபாகத: - வந்தானோ, ப்ரஸாதா - தலையாலே, யாசத: - இரக்கின, தஸ்ய - அந்த பாதாழ்வானுடைய, வசநம் - வார்த்தையானது, மயா ந க்ருதம் - என்னால் செய்யப் படவில்லை.

(846) [illegible] 784-வது இலக்கம் பார்க்க.

843. வி-பு-1-17-78. 845. ரா-யு-24-19.

acharya.org

4-1-4 நினைப்பான்.

(847) ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தமஹர்யத் ப்ரஹ்மணோ விது: ।
ராத்ரிம் யுகஸஹஸ்ராந்தாம் தேऽஹோராத்ரவிதோ ஜநா: ॥

(எவர்கள்) அஹோராத்ரவித: - பகல் ராத்திரி இவைகளை யறிந்தவர்களோ, தேஜநா: - அந்த ஜனங்கள், ப்ரஹ்மண: - பிரும்மாவினுடைய, யத் அஹ: - யாதொருபகலை, ஸஹஸ்ரயுகபர்யந்தம் - ஆயிரம் சதுர்யுகமுள்ளதாகவும், ராத்ரிம் - இரவை, யுகஸஹஸ்ராந்தாம் - ஆயிரம் சதுர்யுகமுள்ளதாகவும், விது: - அறிகிறார்கள்.

(848) கங்காயா ஸிகதா தாரா யதா வர்ஷதி வாஸவே ।
ஶக்யா கணயிதும் லோகே ந வ்யதீதா: பிதாமஹா: ॥

கங்காயா: - கங்கையினுடைய, ஸிகதா: - மணல் போலவும், வாஸவே - இந்திரன், வர்ஷதி - வர்ஷிக்கும்காலையில், தாராயதா - மழைதாரைகள் போலவும், லோகே - உலகில், வ்யதீதா:- கழிந்தவர்களான பிதாமஹா: - பிரும்மாக்கள், கணயிதும் - எண்ணுவதற்கு, ந ஶக்யா: - முடியாதவர்கள்.

4-1-5 பணிமின்.

(849) ஸ பார்யாவசநம் ஶ்ருத்வா ஶாடீமாச்சாத்ய துஶ்சதாம் ।
ஸ ப்ராதிஷ்டத பந்தாநம் யத்ர ராமநிவேஶநம் ॥

ஸ: - அந்தத்ரிஜடர், பார்யாவசநம் - பத்நியின் வார்த்தையை, ஶ்ருத்வா - கேட்டு, துஶ்சதாம் - உடுத்த முடியாத, சாடீம் - துணியை, ஆச்சாத்ய - உடுத்திக்கொண்டு, யத்ர - எங்கு, ராமநிவேசநம் - ஸ்ரீராமனுடைய வாஸமோ, பந்தாநம் - அந்த வழியை, ஸப்ராதிஷ்டத - பிரயாணமாயினர்.

(850) ஜீர்யந்தி ஜீர்யத: கேஶா தந்தா ஜீர்யந்தி ஜீர்யத: ।
சக்ஷு:ஶ்ரோத்ரே ச ஜீர்யேதே த்ருஷ்ணைகா நிருபத்ரவா ॥

ஜீர்யத: - கிழத்தன்மையடைந்தவனுக்கு, கேசா: - தலைமயிர்கள், ஜீர்யந்தி - உதிருகின்றன, ஜீர்யத: - கிழத்தன்மையடைந்தவனுக்கு,

---

847. ஸ்ரீகீதை-8-12. 849. ரா-அ-32-32.

தந்தா: - பற்கள், ஶீர்யந்தி - விழுகின்றன, சக்ஷு: ஶ்ரோத்ரே - கண்களும் காதுகளும், ஶீர்யேதே - பார்ப்பதுமில்லை கேட்பதுமில்லை, த்ருஷ்ணைகா - ஆசையொன்றுமாத்திரம், நிருபத்ரவா - ஒரு வித உபத்ரவமின்றியிருக்கிறது.

(851) ஸுக்தாநாம் 266-வது இலக்கம் பார்க்க.

(852) பாஷ்பலவப்ருஷத: 223-வது இலக்கம் பார்க்க.

(853) உத்ஸாஹ்யஹீந 44-வது இலக்கம் பார்க்க.

(854) ஸ்நேஹோஸி 718 வது இலக்கம்பார்க்க.

(855) அவகாஹ்யார்ணவம் ஸ்வப்ஸ்யே ஸௌமித்ரே பவதா விநா
கதஞ்சித் ப்ரஜ்வலந் காமஸ் ஸமா ஸுப்தம் ஜலே தஹேத் ॥

ஸௌமித்ரே - ஓ லக்ஷ்மண, பவதாவிநா - உன்னைவிட்டு, அர்ணவம் - ஸமுத்திரத்தை, அவகாஹ்ய - மூழ்கி, ஸ்வப்ஸ்யே - தூங்குகிறேன், ஸ: காம: - அந்த காமாக்னியானது, ஜலே ஸுப்தம் - ஜலத்தில் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிற, மாம் - என்னை, கதஞ்சித் ப்ரஜ்வலேத் - மிகக் கஷ்டப்பட்டு ஜ்வலிக்கும், மந்தமாய்விடுமென்றபடி.

4-1-6 வாழ்ந்தார்கள்.

(856) தத்க்ரமேண விவ்ருத்தம் ஸஜ்ஜலபுத்புதவத் ஸமம் ।
பூதேப்யோண்டம் மஹாபுத்தே ப்ருஹத்ததுதகேஶயம் ॥

ஸமம் - ஸமங்களான அவயவங்களுடன்கூடினதும், ஜலபுத்புதவத் - நீர்க்குமிழிபோல் நிலையற்றதும், பூதேப்ய: - மஹாபூதங்களின்றுமுண்டானதும், க்ரமேண - க்ரமமாய், விவ்ருத்தம் - வளர்ந்ததும், ப்ருஹத் - பெரிதும், உதகேசயம் - ஜலத்திலிருப்பதுமான, அண்டம் - அண்டமானது (பகவானுக்கு பிராகிருதமான ஸ்தானம்)

4-1-7 ஆயின் சுவை.

(857) அஹர்நிஶா: 328-வது இலக்கம்பார்க்க.

(858) ஸோபாஸ்தே 413-வது இலக்கம்பார்க்க.

---

855. ரா-யு-5-9. 856. வி-பு-1-2-55.

4-1-8 குணங்கொள்.

(859) ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா ப்ரஹ்மலோகம் கமிஷ்யதி ।

ராம: - ஸ்ரீ ராமன், ராஜ்யம் உபாஸித்வா- இராஜ்யத்தை ஆண்டு, பிரும்மலோகம் - பிரும்மலோகத்தை, கமிஷ்யதி- அடையப்போகிருர்

(860) நமோ நாராயணாயேதி 283 வது இலக்கம்பார்க்க

(861) ஏவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ॥

ஏவம் வித் - இவ்விதம்அறிந்தவர், பாதேந - திருவடியால், அத்யாரோஹதி - ஏறுகிருர்.

4-1-9 படியன்று.

(862) இந்த்ரியாணி புரா ஜித்வா ஜிதம் த்ரிபுவநம் த்வயா ।
ஸ்மரத்பிரிவ தத்வைரமிந்த்ரியைரேவ நிர்ஜித: ॥

த்வயா - உன்னுல், புரா - முன்பு, இந்த்ரியாணி - இந்திரியங்களை ஜித்வா-ஜயித்து, த்ரிபுவநம் - மூன்று உலகமும், ஜிதம் - ஜயிக்கப்பட்டது, தத்வைரம் - அந்த வைரத்தை, ஸ்மரத்பிரிவ - நினைத்துக்கொண்டிருக்கின்றன போன்ற, இந்த்ரியை: ஏவ - இந்திரியங்களாலேயே, நிர்ஜித: - ஜயிக்கப்பட்டாய் (என்று ராவணனைப் பார்த்து மண்டோதரி சொல்லுகிருள்.)

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பாலனாய் ப்ரவேசம்.

(863) ஸாகரம் தர்த்துமுத்யுக்தம் ரூபமப்ரதிமம் மஹத் ।
த்ரஷ்டுமிச்சாமி தே வீர ....॥

ஹே வீர - ஓ வீரனான அனுமானே! ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை, தர்த்தும் - தாண்ட, உத்யுக்தம் - முயற்சியுள்ளதும், அப்ரதிமம் - நிகரில்லாததும், மஹத் - பெரிதுமான, தேஹம் - உமது சரீரத்தை, த்ருஷ்டும் இச்சாமி - பார்க்கவிரும்புகிறேன்.

---

859. ரா-1-97. 862. ரா-யு-114-18. 863. பாரதம்.

4-2-1 பாலனாய்.

(864) ஆத்மாநம் மாநுஷம் மந்யே 170-வது இலக்கம் பார்க்க.

(865) ஸுஹ்ருதம் 328-வது இலக்கம் பார்க்க.

(866) வடதிலம்பொமஸாஹஸ்ரம் 346-வது இலக்கம் பார்க்க.

4-2-2 வல்லிச்சேர்.

(867) அத்ருஷ்டபூர்வவ்யஸநா ராஜபுத்ரீ யஶஸ்விநீ ।
தேந து:கேந ருததீ நைவ ஸாம கிஞ்சிதப்ரவீத் ॥

அத்ருஷ்ட - காணப்படாத, பூர்வ - முன்பு, வ்யஸனா - வ்யஸனத்தை யுடையவளும், யசஸ்விநீ - புகழுடையவளுமான, ராஜபுத்ரீ - ஜனகராஜன் திருமகளான, பிராட்டி தேநதுக்கேந - அந்த துக்கத்தாலே, ருததீ - அழுதுகொண்டு, மாம் - என்னைக்குறித்து, கிஞ்சித் நைவ அப்ரவீத் - ஒன்றும் வார்த்தை சொல்லவில்லை. (என்று ஸுமந்த்ரர் சொல்லுகிறார்.)

4-2-3 பாவியல்.

(868) ஸர்வவேதாயநம்வேதம் 613-வது இலக்கம்பார்க்க.

(869) வேதவேத்யே பரே பும்ஸி 590-வது இலக்கம் பார்க்க.

(870) ஸர்வேஷு ஸர்வபுராணம் 390-வது இலக்கம் பார்க்க.

4-2-5 தோளிசேர்.

(871) தாத்ருஶீஜவயோரத்ர 257-வது இலக்கம்பார்க்க

4-2-6 மாதர்.

(872) உத்திஷ்டதஸ்தஸ்ய ஜலார்த்ரகுக்ஷேர் மஹாவராஹஸ்ய
மஹீம் ப்ரக்ருஹ்ய । விதுந்வதோ வேதமயம் ஶரீரம்
ரோமாந்தரஸ்தா முநய: ஸ்துவந்தி ।

ஜலார்த்ர - ஜலத்தால் நனைந்த, குக்ஷே: - வயிற்றையுடையவரும், மஹீம் - பூமிப்பிராட்டியை, ப்ரக்ருஹ்ய - எடுத்துக்கொண்டு, உத்திஷ்டத: - எழுந்தவரும், வேதமயம் - வேதஸ்வரூபமான, ஶரீரம் - சரீரத்தை விதுந்வத: - உதறுகிறவருமான, தஸ்யமஹாவராஹஸ்ய - அந்த

867. ரா-அ-58-35. 872. வி-பு-1-4-29.

acharya.org

மஹாவராஹனுடைய, ரோமாந்தரஸ்தா: - மயிர்க்கால்களிலுள்ள, முநய: - ருஷிகள், ஸ்துவந்தி - ஸ்தோத்ரம் பண்ணுகிறார்கள்.

4-2-7 மடந்தையை.

(873) திவ்யமால்யாம்பரதரா ஸ்நாதா பூஷணபூஷிதா ।
பஶ்யதாம் ஸர்வதேவாநாம் யயௌ வக்ஷஸ்ஸ்தலம் ஹரே: ॥

ஸ்நாதா - திருமஞ்சனமாடினவளாய், திவ்ய - திவ்யமான, மால்ய அம்பரதரா - மாலே, வஸ்திரம், இவைகளை உடுத்தினவளாய், பூஷண பூஷிதா - திவ்யாலங்காரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவளுமான மஹாலக்ஷ்மியானவள், ஸர்வதேவாநாம் - எல்லாதேவதைகளும, பஶ்யதாம் - பார்த்துக் கொண்டிருக்க, (அவர்களை அநாதரித்து) ஹரே: - பகவானுடைய, வக்ஷஸ்தலம - திருமார்வை, யயௌ - அடைந்தாள்.

4-2-8 கொப்புபோல்.

(874) ஊருத்ய 779-வது இலக்கம் பார்க்க

4-2-9 நங்கைமீர்

(875) யதோவாசோ 41-வது இலக்கம் பார்க்க

(876) ஸதாவநமணோவிஶேஷா 684-வது இலக்கம் பார்க்க

(877) தேஷாம் ஜ்ஞாநீ நித்யயுக்த ஏகபக்திர்விஶிஷ்யதே ।
ப்ரியோ ஹி ஜ்ஞாநிநோऽத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: ॥

தேஷாம் - இவர்களில் (கீழ் சொன்ன நால்வர்களில்) நித்யயுக்த: ஏகபக்தி: - நிலேயான யோகத்தையும், என் ஒருவனிடத்திலேயே பக்தியையுமுடைய, ஜ்ஞாநீ - ஞானியானவன், விஶிஷ்யதே - சிரேஷ்டனாகிறான். ஜ்ஞாநிந: - அந்த ஞானிகளுக்கு, அஹம் நான், அத்யர்த்தம் - மிகவும், ப்ரிய: - பிரியமுள்ளவன், ஸ ச - அவனும், மம - எனக்கு, ப்ரியோஹி - ப்ரியமுள்ளவனே.

(878) ஶங்க சக்ர கதாபாணே த்வாரகாநிலயாச்யுத ।
கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷ ரக்ஷ மாம் ஶரணாகதம் ॥

---

873. வி-பு-1-9-105. 877. ஸ்ரீகீதை-7-17. 878. பாரதம்-ஸ-66.

acharya.org

சங்கசக்ர கதாபாணே - ஆஶ்ரிதரை ரக்ஷிக்கும் பொருட்டாகத் திருவாழி, திருச்சங்கு கதை முதலிய ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக் கொண்டிருக்கிறவனே ! த்வாரகாநிலய - த்வாரகையை வாஸஸ்தானமாகவுடையவனே, அச்யுத - ஆஶ்ரிதரை ஒருக்காலும் கைநழுவவிடாதவனே ! கோவிந்த - கோவிந்தனே, புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைபோன்ற திருக்கண்களையுடையவனே, சரணாகதாம் - சரணமாகவடைந்த, மாம் - என்னை, ரக்ஷ - இரக்ஷிப்பாயாக.

4-3-10 என் செய்கேன்

(879) ஜிதந்தே 418-வது இலக்கம் பார்க்க

4-2-11 மெலியும்

(880) தாஸாஶோவிரஹாநிஸ 743-வது இலக்கம்பார்க்க

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

கோவைவாயாள் ப்ரவேசம்

(881) ஸர்வதர்மாந் பரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ।
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா ஶுச: ॥

ஸர்வதர்மான் - சகலதருமங்களையும், பரித்யஜ்ய - விட்டு, மாம்-ஏகம் - என்னொருவனையே, ஶரணம் - உபாயமாக, வ்ராஜ - அடைவாயாக, அஹம் - நான், த்வா - உன்னை, ஸர்வபாபேப்ய: - ஸகலபாபங்களிலிருந்தும், மோக்ஷயிஷ்யாமி - விடுவிப்பேன், மாஶுச:-விசனப்படாதே.

(882) ஸ்திதோऽஸ்மி கதஸந்தேஹ: 254-வது இலக்கம்பார்க்க

4-3-1 கோவைவாயாள்

(883) யதா ராகவநிர்முக்த: ஶர: ஶ்வஸநவிக்ரம: ।
கச்சேத் தத்வத் கமிஷ்யாமி லங்காம் ராவணபாலிதாம் ॥

ராகவநிர்முக்த: - பெருமாளால்விடப்பட்ட, சர:-பாணம், ஶ்வஸநவிக்ரம: - வாயுவினுடைய பராக்ரமத்தையுடையதாய்க்கொண்டு, யதா- எப்படி, கச்சேத் - போகுமோ, தத்வத் - அப்படிப்போல், ராவணபாலிதாம் - இராவணனாலாளப்பட்ட, லங்காம் - இலங்கையைச்(குறித்து) கமிஷ்யாமி - போவேன்.

---

881. ஸ்ரீகீதை-18-16. 883. ரா-ஸு-1-39.

acharya.org

(884) நவஸீமந்யாதிஷ்ட்யாஹமா: 481-வது இலக்கம் பார்க்க

4-3-2 பூகம் சாந்து

(885) ஸஸ்யபூர்ணா: 395-வது இலக்கம் பார்க்க

4-3-3 ஏகமூர்த்தி

886) ஸதேவதேவாதேர்ஹ்ருதிஸ்தம் 259-வது இலக்கம் பார்க்க

(887) ஸூர்யாசந்த்ரமஸௌ தாதா யதாபூர்வமகல்பயத் ।

பிரும்மாவானவர் ஸூர்ய சந்திரர்களை முன்போலஸ்ருஷ்டித்தார்.

(888) தத்ஸவித்வஷ்டா தேவாநாம் 68-வது இலக்கம் பார்க்க.

(889) சதேந ஜீவேநார்த்தநாநாம் 86-வது இலக்கம் பார்க்க.

4-3-4 மாய்த்தல்

(890) சஸ்வாத்ரஸங்கம் 323-வது இலக்கம் பார்க்க.

(891) ஆரப்ய சைசவமநாரதமப்ரயத்நாத் பூதநாதி
விபதுத்தரணம் முராரே: । கல்யாணி ருக்மிணி ஜக
ஜ்ஜநநி த்வதீயமாங்கல்யஸூத்ரமஹிமா வஸ்து தத்ர
ஹேது: ॥

முராரே: - கண்ணனுக்கு, சைசவம் ஆரப்ய - குழந்தைப் பருவம் முதல், அநாரதம் - எப்பொழுதும், அப்ரயத்நாத் - பிரயாஸமின்றி, பூதநாதி - பூதனை முதலியவர்களுடைய, விபத் - ஆபத்திலிருந்தும், உத்தரணம் - தாண்டுவது, இதியத் - என்பது யாதொன்றுண்டோ, கல்யாணி - மங்களமுள்ளவளே,! ஜகஜ்ஜநநி - உலகமாதாவே ! ருக்மிணி - ஓ ருக்மணியே, தத்ர - அதில், த்வதீய மாங்கல்யஸூத்ரமஹிமா வஸ்து - உன்னுடைய திருமங்கல்யச் சாட்டின் மஹிமை யன்றோ, ஹேது: - காரணம். (அரும்பதம்)

4-3-5 கண்ணி

(892) தஸ்ய ஹைதஸ்ய புருஷஸ்ய ரூபம் யதா மாஹாரஜநம் வாஸ: ॥

அந்த இந்த புருஷனுக்கு ச்லாக்யமான பீதாம்பரமுண்டென்பார்.

(893) நாவபூர்யிஷ்யஞ்சி 10-வது இலக்கம் பார்க்க.

887. தை. உப. கா-1. 892. ப்ரு-உப-4-3.

4-3-6 காலசக்ரத்தோடு

(894) உபப்லாவ்யாதிஹ க்ஷத்தருபயாதோ ஜநார்த்தந: ।
குஶஸ்தலே நிவஸதி ஸ ச ப்ராதரிஹைஷ்யதி ॥

ஹேக்ஷத்த: - ஓ விதுரரே! உபப்லாவ்யாத் - உபப்லாவ்யமென்ற இடத்திலிருந்து, இஹ - இங்கு, உபாயத: - வந்தவரான, ஜநார்த்தந:- கண்ணன், குஶஸ்தலே - குசஸ்தல மென்றவிடத்தில், நிவஸதி - வஸிக்கிறார். ஸச - அவர், ப்ராத: - காலையில், இஹ - இங்கு, ஏஷ்யதி - வருவார்.

(895) நாமக்ராஹம் ச நாதஸ்ய ஶீதல: காஹளத்வநி: ॥

நாதஸ்ய - க்ருஷ்ணனுடைய, நாமக்ராஹம் - திருநாமக்ரஹணத்தையுடைத்தாயிருக்குமதொருபடியான, காஹளத்வநி: - திருச்சின்ன வோசையானது, சீதல: - குளிர்ந்திருக்கும்.

(896) ஶிரஸா யாசயிஷ்யாமி 528-வது இலக்கம் பார்க்க

4-3-7 குழைகழல்

(897) ஸிஷிசுர் வஸுதாம் க்ருத்ஸ்நாம் ஹிமஶீதேந வாரிணா
ததோऽந்யேऽப்யவகிரந் லாஜை: புஷ்பைஶ்ச ஸர்வத: ॥

க்ருத்ஸ்நாம் - ஸமஸ்தமான, வஸுதாம் - பூமியை, ஹிமசீதேந வாரிணா - பனிபோல் குளிர்ந்த, வாரிணா - நீரால் - ஸிஞ்சந்து- நனைக்கட்டும், தத: - பிறகு, அந்யே - மற்றவர்கள், ஸர்வத: - எங்கும், லாஜை: - பொரிகளாலும், புஷ்பை: ச - புஷ்பங்களாலும், அப்யவகிரந்து- வாரியிரைக்க கடவர்கள்.

(898) ராமோ ராமோ ராம இதி ப்ரஜாநாமபவந் கதா: ।
ராமபூதம் ஜகதபூத் ராமே ராஜ்யம் ப்ரஶாஸதி ॥

ராமே - சக்ரவர்த்தித் திருமகன், ராஜ்யம் - எல்லா ராஜ்யத்தையும், ப்ரஶாஸதி-ரக்ஷிக்குமளவில், ப்ரஜாநாம்-ஜனங்களுக்கு, ராமோ ராமோ ராம இதி-ராமன் ராமன் ராமனென்று, கதா:-எல்லாவார்த்தைகளும், அபவன் - உண்டாயிற்று, ஜகத் - உலகமும், ராமபூதம் - ராமஸ்வரூபமாகவே, அபூத் - ஆயிற்று.

(899) ஸஹஸ்ரம் 328-வது இலக்கம் பார்க்க

894. பார-உத். 897. ரா-யு-13?-6. 898. ரா-யு-131-97

acharya.org

4-3-11 உய்வுபாயம்

(900) ஸகாமெஷிநஃ 250-வது இலக்கம் பார்க்க

(901) ந தே வாக³ந்ருதா காவ்யே காசித³த்ர ப⁴விஷ்யதி ।
குரு ராமகதா²ம் புண்யாம் ஶ்லோகப³த்³தா⁴ம் மநோரமாம் ॥

அத்ரகாவ்யே - இந்த காவ்யத்தில், தே வாக்-உம்முடைய வாக்கு, காசித் - ஒன்றேனும், ந அந்ருதா பவிஷ்யதி - பொய்யாக மாட்டாது, புண்யாம் - (லோகங்களை) பரிசுத்தமாகச் செய்வதும், மநோரமாம் - (ரஸங்களும் பொருந்தியிருப்பதால் கேட்கக் கேட்க) மனதையுருக்குவதுமான, ராமகதாம் - ராமகதையை, ஶ்லோகபத்தாம் குரு - ஶ்லோகங்களால் செய்யப்பட்டதாகச் செய்யக்கடவீர்.

மூன்றாம் திருவாய் மொழி முற்றிற்று.

மண்ணையிருந்து ப்ரவேசம்.

(902) க்வசிது³த்³ப்⁴ரமதே வேகா³த் க்வசித்³விப்⁴ரமதே ப³லாத் ।
க்வசிந்மத்த இவாபா⁴தி காந்தாந்வேஷணதத்பரஃ ॥

காந்தாந்வேஷணதத்பர:- பார்யையைத்தேடுவதிலாஸக்தி யுடையவராய், க்வசித் - (ஒன்றுமில்லாத) ஓரிடத்தில், வேகாத்-உத்ப்ரமதே-(சோக) வேகத்தாலே, (ஸீதையிருக்கிறாளென்று,)உயரக்கிளம்புகிறார். க்வசித் விப்ரமதே பலாத் - (ஓரிடத்தில் ஸாத்ருஶ்ய) பலத்தாலே, (ஸீதைபோலிருக்கிறதென்று) ப்ரமிக்கிறார். க்வசித் மத்த இவாபாதி- ஓரிடத்தில் மதங்கொண்டவன் போல் சுழல்கிறார்.

4-4-1 மண்ணையிருந்து

(903) தேநைஷ பூர்வமாக்ராந்த ஆஶ்ரமஃ ஶ்ரமநாஶநஃ ।
மயா து ப⁴க்த்யா தஸ்யைவ வாமநஸ்யோபபு⁴ஜ்யதே ॥

ஶ்ரமநாஶந: ஏஷ: ஆஶ்ரம: - வருத்தத்தைப் போக்கும் இவ்வாஶ்ரமத்தில், பூர்வம் - முன்பு, தேந ஆக்ராந்த: - அவ்வாமனரால் வாஸஞ் செய்யப்பட்டிருந்தது. மயாது - என்னாலும், தஸ்ய ஏவ வாமநஸ்ய பக்த்யா - அவ்வாமநரிடத்து பக்திகொண்டு, உபபுஜ்யதே - இவ்வாஶ்ரமத்திற்றான் வஸிக்கப்படுகிறது.

---

901. ரா-பா-2-37. 902. ரா-ஆ-60-35. 903. ரா-பா-29-22.

(904) அத தாசரதிர்வீரோ ராமோ நாம மஹாபல: ।
விஷ்ணுர் மாநுஷரூபேண சசார வஸுதாதலே ॥

அத - பிறகு, விஷ்ணு:- விஷ்ணுவானவர், மாநுஷரூபேண-மனிதரூபத்தினால், தாசரதி: - சக்கரவர்த்தித் திருமகனாய், வீர: - வீரனாய், மஹாபல: - மஹாபலமுள்ளவனாய், ராமோ நாம - ராமனென்றுபிரஸித்தியுடையவராக, வஸுதாதலே-இப்பூமியில், சசார - ஸஞ்சரித்தார்.

4-4-2 பெய்வளை.

(905) ஸாஸநேந ஹூயமாநா 779-வது இலக்கம் பார்க்க

(906) யத்ருஷ்ட்வா ஸூர்யஜா 299-வது இலக்கம் பார்க்க

4-4-3 அறியும்.

(907) தேஜஸாம் ராஶிமூர்ஜிதம் 296-வது இலக்கம் பார்க்க

(908) முகாதிந்த்ரஶ்சாக்நிஶ்ச ॥

முகாத் - (அந்த விராட் புருஷனுடைய,) முகத்திலிருந்து, இந்த்ர: ச அக்நி: ச - இந்திரனும் அக்னியுமுண்டானார்கள்.

(909) ஸங்காஸக்தமதி: க்ருஷ்ணே தம்ஶ்யமாநோ மஹோரகை: ।
ந விவேதாத்மநோ காத்ரம் தத்ஸ்ம்ருத்யாஹ்லாதஸம்ஸ்தித: ॥

க்ருஷ்ணே - க்ருஷ்ணனிடத்தில், ஆஸக்தமதி - பற்றுதலுண்டபுத்தியுடைய, ஸ: - அந்தப் பிரஹ்லாதாழ்வானே, மஹோரகை: - பெரிய பாம்புகளால், தம்ஶ்யமாந: - கடிக்கப்பட்டானாயினும், தத் - அந்த க்ருஷ்ண (னை) னுடைய, ஸ்ம்ருதி - நினைப்பதாலுண்டான, ஆஹ்லாத - ஸந்தோஷத்தாலே, ஸம்ஸ்தித: - கூடினவனாய், ஆத்மந: - தன்னுடைய, காத்ரம் - சரீரத்தை, ந விவேத - அறியவில்லை.

(910) தாத ஏஷ வஹ்நி: பவநேரிதோபி ந மாம் தஹத்யத்ர
ஸமந்ததோஹம் । பஶ்யாமி பத்மாஸ்தரணாஸ்த்ருதாநி
ஶீதாநி ஸர்வாணி திஶாம்முகாநி ॥

ஹே தாத - ஓ தகப்பனே! ஏஷ வஹ்நி: - இந்தநெருப்பு, பவநேரிதோபி - காற்றால்பிரேரிக்கப் பட்டதாயினும், அத்ர - இங்கு, மாம் - என்னை, ந தஹதி - கொளுத்தவில்லை. அஹம் - நான், ஸமந்தத: - நான்கு பக்கத்திலும், ஸர்வாணி திஶாமுகாநி-எல்லாதிக்கோடிகளையும், பத்மாஸ்தரணாஸ்த்ருதாநி - தாமரைப்பூக்களாலிற விரிப்பினால் பரப்பப்பட்டனவாகவும், ஶீதாநி-குளிர்ந்தனவாகவும், பஶ்யாமி - பார்க்கிறேன்.

---

904. பார-ஆர. 909. வி-பு-1-17-39. 910. வி-பு-1-17-47.

acharya.org

(911) யத்யஸ்தி பதிஶுஶ்ரூஷா யத்யஸ்தி சரிதம் தப: ।
யதி வாஸ்த்யேகபத்நீத்வம் ஶீதோ பவ ஹநூமத: ॥

பதிஶுஶ்ரூஷா - கணவனுக்குப் பணிவிடை செய்தலானது, அஸ்தி யதி - இருக்குமேயாகில், தப: - தபஸு, சரிதம் - - செய்யப்பட்டது, அஸ்தியதி-இருக்குமேயானல், ஏகபத்நீத்வம் யதிவா அஸ்தி-பாதிவ்ரத்ய மிருக்குமேயானல், ஹநூமத: - ஹநுமானுக்கு, ஶீத:பவ-குளிர்ந்ததாக ஆகக்கடவாய்.

(912) ஶிஷ்டோ ஹநூமத: 223-வது இலக்க பார்க்க

(913) வாயோரக்நி: ॥

வாயுவினின்றும் அக்னி உண்டாயிற்று.

(914) ப்ராணாத்வாயுரஜாயத ॥

ப்ராணாத் - பிராணனிடமிருந்து, வாயு: - வாயுவானவன், அஜாயத - உண்டானன்.

(915) நஜீவேயம் க்ஷணமபி 436-வது இலக்கம் பார்க்க

4-4-5 தோமளவான்

(916) ஸ ததர்ஶ ததா தத்ர க்ருஷ்ணமாதோஹநே கவாம் ।
வத்ஸமத்யகதம் பாலம் நீலோத்பலதலச்சவிம் ॥

ஸ: - அந்த அக்ரூரர், ததா - அப்போது, தத்ர - அங்கு, கவாம் - பசுக்களுடைய, ஆதோஹநே-கறக்குமிடத்தில், வத்ஸமத்யகதம்-கன்றுகளின் நடுவிலுள்ளவனும், பாலம் - பாலபருவமுள்ளனும், நீலோத்பலதளச்சவிம் - கருநெய்தல் மலர் போன்ற காந்தியையுடையவனுமான, க்ருஷ்ணம் - கண்ணனை, ததர்ச - பார்த்தார்.

4-4-7 ஏறிய

(917) விஷ்ணோ: ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவ ச ஸ்திதம் ।
ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜகதோऽஸ்ய ஜகச்ச ஸ: ॥

ஜகத் - ஈரேழுலகங்களும், விஷ்ணோ: - ஸ்ரீ மஹாவிஷ்ணுவினுடைய, ஸகாஶாத் - ஸமீபத்தினின்றும், உத்பூதம் - உண்டாயின, தத்ரைவச - அந்த விஷ்ணுவினிடத்தில்த் தானே, ஸ்திதம் - லயிக்கப்

911. ரா. ஸு-53-28. 913. தை. உப. 914. புருஷஸூக்தம்.
916. வி-பு-5-17-19. 917. வி-பு-1-1-32,

பட்டிருக்கிறன. அஸௌ - இந்த ஸ்ரீமந் நாராயணனே, அஸ்ய - இந்த, ஜகத: - உலகங்களுக்கு, ஸ்திதிஸம்யமகர்தா - வாழ்வையும் சாவையும், செய்பவர். ஸ: - அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணனே, ஜகத்ச - அந்தர்யாமிகவும், விராட்ருபியாகவும் இருந்து ஜகத் ஸ்வருபியாய் காணப்படுவார்.

(918) க்ருஷ்ணவஹ்நிஜோகா 369-வது இலக்கம் பார்க்க

(919) உத்⁴ருதாஸி வராஹேண க்ருஷ்ணேந ஶதபா³ஹுநா ॥

ஶதபாஹுநா - அனேக யத்நத்தினாலே, வராஹேண - வராஹரூபியான, க்ருஷ்ணேந - மஹாவிஷ்ணுவினால், உத்ருதா அஸி - தூக்கப்பட்டவனாக ஆகிறாய்.

4-4-9 விரும்பி

(920) மஹதா தபஸா ராம மஹதா சாபி கர்மணா ।
ராஜ்ஞா தஶரதே²நாஸி லப்³தோ⁴(அ)ம்ருதமிவாமரை: ॥

ஹே ராம! ஹே சக்ரவர்த்தித் திருமகனே! மஹதா தபஸா - மஹத்தான தவத்தாலும், மஹதா சாபி கர்மணா - மஹத்தான, (யாகம் முதலான) கர்மத்தாலும், அமரை: அம்ருதம் இவ - தேவர்களால் அம்ருதம் பெறப்பட்டதுபோல், ராஜ்ஞா தசரதேந - ராஜாவான தசரதனால், லப்த: அஸி - அடையப்பட்டவராக ஆகுதீர்.

(921) கு³ரூணாமக்³ரதோ வக்தும் கிம் ப்³ரவீஷி ந ந: க்ஷமம் ।
கு³ரவ: கிம் கரிஷ்யந்தி த³க்³தா⁴நாம் விரஹாக்³நிநா ॥

ந: - நம்முடைய, குரூணாம் - பெரியோர்களுடைய, அக்ரத: - முன்பு, வக்தும் - (மதுரைக்கு எழுந்தருளுகிற கண்ணனைத் தடுக்க) சொல்வதற்கு, க்ஷமம் - தகுந்ததன்று, (என்று) கிம் ப்ரவீஷி - எதற்காகச் சொல்லுகிறாய். விரஹாக்நிநா - விரஹாக்நியினால் தக்தாநாம் - தஹித்த நமக்கு, குரவ: - பெரியோர்கள், கிம் கரிஷ்யந்தி - என்ன செய்வார்கள்.

4-4-11 வல்வினை.

(922) ஸர்வஸ்ய வஶீ ॥

அந்த முக்தன் அகர்மவச்யனுக ஆகிறான்.

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று

---

919. தை-உப. 920. ரா.அ-66-3. 921. வி-பு-5-6-27.

acharya.org

4-5-1 வீற்றிருந்து.

(923) தஶவர்ஷஸஹஸ்ராணி தஶவர்ஷஶதாநி ச ।
ராமோ ராஜ்யமுபாஸித்வா ப்ரஹ்மலோகம் கமிஷ்யதி ॥

ராம: - பெருமான். தஶவர்ஷ ஸஹஸ்ராணி - தஶவர்ஷஶதாநிச - பதினோராயிரம் வருஷம், ராஜ்யம் உபாஸித்வா - ராஜ்யபரிபாலநம் செய்து, ப்ருஹ்மலோகம் கமிஷ்யதி - ப்ருஹ்மலோகம் போகப்போகிறார்.

(924) ஆத்மைஶ்வர்யவாதேந 679-வது இலக்கம் பார்க்க

(925) வ்யாதிதாஸ்யோ மஹாரௌத்ரஸ்ஸோऽஸுர: க்ருஷ்ணபாஹுநா நிபபாத த்விதாபூதோ வைத்யுதேந யதா த்ரும: ॥

வ்யாதிதாஸ்ய: - நன்றாய் திறந்த வாயையுடையவனும், மஹாரௌத்ர: - மஹாபயங்கரனுமான, ஸ: அஸுர: - அந்த கேசி என்ற அஸுரன், வைத்யுதேந - இடியினாலே, த்ருமயதா - மரம்போல, க்ருஷ்ணபாஹுநா - கண்ணனுடைய திருக்கையாலே, த்விதாபூத: - இரண்டாகப்புண்ணப்பட்டவனாய், நிபபாத - கீழே விழுந்தான்.

(926) நைநம் தேவா ஆப்நுவந் 769-வது இலக்கம் பார்க்க

(927) ஸர்வாநேகாந்திநஸ்ஸர்வாந் ப்ரீணாதி பகவாந் ஹரி: । விதிப்ரயுக்தாம் பூஜாம் ச க்ருஹ்ணாதி ஶிரஸா ஸ்வயம் ॥

ஸர்வாந் - எல்லா, ஏகாந்திந: - பரமைகாந்திகளை, பகவான் ஹரி: - ஷாட்குண்யபூர்ணரான எம்பெருமான், ப்ரீணாதி - ஸந்தோஷப்படுத்துகிறார். விதிப்ரயுக்தாம் - சாஸ்த்ரவிதியால் ஏற்பட்ட, பூஜாம்ச - பூஜையையும், ஸ்வயம் - தானாகவே, ஶிரஸா - தலையினாலே, க்ருஹ்ணாதி - பெற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

(928) தஶாவதாராந் தஶாவதாராந் 419-வது இலக்கம்பார்க்க

(929) ஸக்ருத் ஸக்ருதேவ ஸக்ருத் 478-வது இலக்கம் பார்க்க

---

923. ரா-பா-1-97. 925 வி-பு-5-16-7 927, ஸ்ரீஸாத்வதம்.

4-5-2 வைப்பகங்களுள்.

(930) காவ்யம் ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் ஸீதாயாஶ்சரிதம் மஹத் ।
பௌலஸ்த்யவதமித்யேவ சகார சரிதவ்ரதஃ ॥

ராமாயணம் க்ருத்ஸ்நம் காவ்யம் - இராமாயண காவ்யம் முழுவதும், ஸீதாயா: - பிராட்டியினுடைய, மஹத்சரிதம் - ப்ரதானமான சரித்ரமே, சரிதவ்ரத: - ஆசரிக்கப்பட்ட வ்ரதங்களையுடைய வால்மீகிபகவான், பௌலஸ்த்யவதமித்யேவ - இராவணவதமென்றும், சகார - செய்தார்.

(931) கவிலோகஸ்ணா 557-வது இலக்கம் பார்க்க 257

[932] நம: ஸ்ரீரங்கநாயக்யை யத்ப்ரூவிப்ரமபேதத: ।
ஈஶேஶிதவ்யவைஷம்ய நிம்நோந்நதமிதம் ஜகத் ॥

இதம்-இந்த, ஜகத் - பிரபஞ்சமானது, யத்- யாதொருவளுடைய, ப்ரூ - புருவங்களுடைய, விப்ரமபேதத: - வியாபார விசேஷத்தால், ஈஶ - நியாமகமாயும், ஈஶிதவ்ய - நியாம்யமாயுமாகுகையாகிற, வைஷம்ய - தாரதம்யத்தாலே, நிம்நோந்நதம் - மேடுபள்ளமுள்ளதாக ஆகிறதோ, ஸ்ரீரங்கநாயக்யை - அந்த ஸ்ரீ ரங்கநாயகியின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம்.

(933) தேவாஜநம் ஸ்ரு 65-வது இலக்கம்பார்க்க

(934) யதோவாசோ நிவர்த்தந்தே 41-வது இலக்கம்பார்க்க

(935) பூர்வம் மநஸா ... வாசா ... ॥

மனதால் முந்தி நினைத்து, பிறகு வாக்கால் சொல்லக்கடவது.

(936) ஸஹஸ்ரநாமஸ்துதி 226- இலக்கம் பார்க்க

4-5-3 வீவிலின்பமிக

[937] யஸ்மாந்நச்யுதபூர்வோஹம் அச்யுதஸ்தேந கர்மணா

யஸ்மாத் - எந்த ஆநந்தத்திலிருந்து, நச்யுத பூர்வ: - ஒருக்காலும், விச்சேதமில்லாதவனோ, தேந கர்மணா- அந்த ஆனந்தத்தினால், அஹம்- நான், அச்யுதன் - அச்யுதனென்று பெயருடையவன்.

(938) ஸஷ்டிஸ்தோத்ராணி 289-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-4 மேவி நின்று.

(939) தேஹி மே ததாமி தே ॥

எனக்குக்கொடுக்க வேண்டும், உனக்குக் கொடுக்கிறேன்.

---

930. ரா-பா-4-7. 932. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.
936. ம-1-5-3.

acharya.org

(940) ஸ்வத்ருஷ்டி ஸந்நிதிக்ரா 307-வது இலக்கம் பார்க்க

(941) ஶூத்³ர ஶூகர: 88-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-5 ஆற்றநல்லவகை.

942) ப்ரயோஜநாந்தர 254-வது இலக்கம்பார்க்க

(943) கார்பண்ய தோ³ஷோபஹதஸ்வபா⁴வ: ப்ருச்சா²மி த்வா
ம் த⁴ர்மஸம்மூட⁴சேதா:। யச்ச்²ரேய: ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் ப்³ரூஹி த
ந்மே ஶிஷ்யஸ்தேऽஹம் ஶாதி⁴ மாம் த்வாம் ப்ரபந்நம் ॥

கார்பண்ய தோஷோபஹதஸ்வபாவ:- கார்பணயம், தோஷம் இவைகளினால் கசித்துப் போன சுபாவத்தையுடைய, அஹம் - நான் தர்மஸம்மூடசேதா: - தருமத்தில் சந்தேகித்த மனதையுடையவனாய், த்வா - உம்மை பருச்சாமி - வினவுகிறேன். நிஸ்சிதம் - நிச்சயிக்கப் பட்ட, யத் - எதாவது, மே - எனக்கு ஶ்ரேய: - சுகமாக, ஸ்யாத் - ஆகுமோ, தத் - அதை ப்ரூஹி - சொல்லும், தே - உமக்கு (அஹம்) - நான், ஶிஷ்ய: - மாணக்கன், த்வாம் - உம்மை, ப்ரபந்நம் - சரணமாக அடைந்த, மாம் - என்னை, ஶாதி - தெளிவுறச்செய்யும்.

(944) ஸோऽஹம் ஜ்ஞாநீ ஸத்ய: 190-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-6 கரியமேனி.

(945) ஏவம் ப³ஹுவிதா⁴ம் சிந்தாம் சிந்தயித்வா மஹாகபி: ।
ஸம்ஶ்ரவே மது⁴ரம் வாக்யம் வைதே³ஹ்யா வ்யாஜஹார ஹ ॥

மஹாகபி:-வானரஸ்ரேஷ்டரான திருவடி, ஏவம் - இந்தப்பிரகாரம், பகுவிதாம் - பலவிதமாக, சிந்தாம் - ஆலோசனையை, சிந்தயித்வா - சிந்தித்து, ஸம்ஶ்ரவே - கேட்பதில், மதுரம் - ரஸாவஹமான, வாக்யம் - வார்த்தையை, வைதேஹ்யா: - பிராட்டியைப் பார்த்து, வ்யாஜஹார ஹ - சொன்னார்.

(646) ந மே பார்தா²ஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சந ।
நாநவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி ॥

ஹே பார்த்த - ஓ! குந்தி புத்திரா! மே-எனக்கு, கர்த்தவ்யம் - செய்ய வேண்டியது, நாஸ்தி - கிடையாது, த்ரிஷு லோகேஷு -

943. ஸ்ரீகீதை-2-7. 945. ரா-ஸு-31-1. 946. ஸ்ரீகீதை-3-22.

மூன்று லோகங்களிலே, அநவாப்தம் - அடையாதது, அவாப்தவ்யம் - அடையவேண்டியதாய், கிஞ்சந - யாதொன்றும், நாஸ்தி - கிடையாது. (அதாபி) ச - அப்படியிருந்தாலும், கர்மணி - கருமத்தில், வர்த்த ஏவ - ப்ரவர்த்தித்தேயிருக்கிறேன்.

(947) ஸஹ ஸௌமித்ரிணாயம் கத: 575-இலக்கம்பார்க்க

4-5-7 என்று மொன்றாக

(948) நத்ரஸ்த: 64-வது இலக்கம் பார்க்க

(949) ஸுக்ரீவாநந்தவர்தந: 170-வது இலக்கம் பார்க்க

(950) ஸ்ருஷ்டவாநஸி 369-வது இலக்கம் பார்க்க

4-5-8 நமக்கும்

(951) கபி கிம் விஸ்ரம்பணே 133-வது இலக்கம் பார்க்க

(952) அஸம்மந்த்ர்ய மயா ஸார்த்தம் ததிதம் ஸாஹஸம் க்ருதம் ।
ஏவம் ஸாஹஸயுக்தாநி ந குர்வந்தி ஜநேஶ்வரா: ॥

மயா ஸார்த்தம் - என்னுடன், அஸம்மந்த்ர்ய - அலோசிக்காமல், ததிதம் - இப்படிப்பட்ட, ஸாஹஸம் க்ருதம் - துணிவான காரியம் செய்யப்பட்டது, ஜநேச்வரா: - அரசர்கள், ஏவம் ஸாஹஸயுக்தாநி - இப்பட்ட ஸாஹஸகாரியங்களை, (எங்களைப்போன்ற பரிவாரங்களை கேயமிப் பார்களேயொழிய) ந குர்வந்தி - தாங்களே செய்யமாட்டார்கள்.

(953) வநிதாஸ்வாவ விஸ்ராநி 238-வது இலக்கம் பார்க்க

(954) ஸர்வலோகஸ்ய தர்மாத்மா ஶரண்ய: ஶரணம் புரா ।
குருர்மே ராகவ: ஸோऽயம் ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ॥

புரா - இதற்குமுன் ஸர்வலோகஸ்ய - எல்லா ஜகத்திற்கும், ஶரண்ய: - ரக்ஷகரும், தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவும், மே - எனக்கு, குரு - பெரியவரும், ஶரணம் - ரக்ஷகரும் - ஆகியிருந்தாரோ, ஸ: அயம் - அந்த இந்த பெருமான், ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: - மஹாராஜரவைசரணமடைந்தார்.

(955) ராகவம் ஶரணம் கத: 109-வது இலக்கம் பார்க்க

(956) கபி கிம் விஸ்ரம்பணே 133-வது இலக்கம் பார்க்க

---

952. ரா-யு-40-2. 954. ரா-கி-4-20.

acharya.org

4-5-9 வானத்தும்

(957) ஜ்ஞாநஜநம் ஸ்மரந்து 65-வது இலக்கம் பார்க்க

(958) ஜாதோऽஸி தேவதேவேஶ 736-வது இலக்கம் பார்க்க

(959) இத்யேவமுக்தோ மாத்ரா து ராமோ ப்ராதரமப்ரவீத் |
ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநமபிவீக்ஷ்ய ஸ்மயந்நிவ ||

இதி ஏவம் - இவ்வாறு, ராம: - பெருமான், மாத்ரா உக்த: - தாயாரால் சொல்லப்பட்டவராய், ப்ராஞ்ஜலிம் ப்ரஹ்வமாஸீநம் - அஞ்ஜலி செய்து, விநயத்துடன் உட்கார்ந்திருக்கும், ப்ராதரம் - தம்பியை, ஸ்மயந் இவ அபிவீக்ஷ்ய - புன்சிரிப்புடன் பார்த்து, இதம் அப்ரவீத் - இங்ஙனுரைத்தார்.

4-5-10 உண்டுமொழிந்து

(960) பாஹும் புஜகபோகாபமுபதாயாரிஸூதந: |
அஞ்ஜலிம் ப்ராங்முக: க்ருத்வா ப்ரதிஶிஶ்யே மஹோததே: ||

புஜகபோகாபம் - ஸர்பத்தின் உடல்போலிருக்கிற, பாஹும் - திருக்கையை, உபதாய - தலையிணையாகக்கொண்டு, அரிஸூதந: - சத்ருக்களை நிரஸிக்கும் பெருமாள், ப்ராங்முக: - கிழக்குமுகமாக, அஞ்ஜலிம் க்ருத்வா - கை கூப்பி, மஹோததே: - ஸமுத்திரத்திற்கு அபிமுகமாக, ப்ரதிஶிஶ்யே - சயனித்தார்.

(961) அவஷ்டப்ய ச திஷ்டந்தம் 514-வது இலக்கம் பார்க்க

(962) உடஜே ராமமாஸீநம் 513-வது இலக்கம் பார்க்க

(963) அஹோ கீதஸ்ய மாதுர்யம் ஶ்லோகாநாம் ச விஶேஷத: |
சிரநிர்வ்ருத்தமப்யேதத் ப்ரத்யக்ஷமிவ தர்ஶிதம் ||

கீதஸ்ய - பாட்டின், மாதுர்யம் அஹோ - இனிமையே அத்புதமாயிருக்கின்றது. ஶ்லோகாநாம் ச - ச்லோகங்களின் இனிமையோ, விஶேஷத: - அதைவிட அத்புதமாயிருக்கின்றது. ஏதத் சிரநிர்வ்ருத்தம் அபி - இது வெகுகாலத்திற்கு முன் நடந்திருந்தும், ப்ரத்யக்ஷமிவ தர்ஶிதம் - ப்ரத்யக்ஷம் போல் தோற்றுகிறது. குசலவர்கள் கானஞ் செய்கையில் முனிவரெல்லோரும் மனங்களித்து இவ்வாறு கொண்டாடினார்கள்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

959. ரா-அ-4-42. 960. ரா-யு-21-1. 963. ரா-பா-4-7.

acharya.org

திருப்பாவைப் பிரவேசம்

[964] ராஜநு 366-வது இலக்கம் பார்க்க

[965] நவவீதா 201-வது இலக்கம் பார்க்க

[966] காமாஷ்டேரா 402-வது இலக்கம் பார்க்க

[967] ஶத்ருக்னோ 166-வது இலக்கம் பார்க்க

[968] புத்ர வ்யாதிர் ந தே கச்சிச் சரீரம் பரிபாததே ।
அத்ய ராஜகுலஸ்யாஸ்ய த்வததீனம் ஹி ஜீவிதம் ॥

புத்ர - குழந்தாய் ! தேசரீரம் - உம்முடம்பை, வியாதி: கச்சித் பரிபாததே - வியாதி ஏதாவது பாதிக்கவில்லையே ? அத்ய - இப்போது, அஸ்ய ராஜகுலஸ்ய ஜீவிதம் - இந்த ராஜகுலம் ஜீவித்திருப்பதே, த்வத் அதீநம் - உமது ஆதீனமாயிருக்கிறதே !

[969] த்ரவ்யம் நிந்த்யஸுராதி தைவதமதிக்ஷுத்ரஞ்ச பாஹ்யாகமோ
த்ருஷ்டிர் தேவலகாஸ்து தேசிகஜனா: திக் திக் திகேஷாம் க்ரமம் । வேதா வேதவிதஸ்து தேசிகஜனாஸ் தத்த்வஞ்ச
வேதாந்தகம் ப்ரஹ்ம ஸ்ரீதமத்ர வேதவிஹிதம் கர்மேதி
ஜீவாதவே ॥

நிந்த்ய-உலகத்தாரால் நிந்திக்கப்பட்ட, ஸுராதி -கள் முதலியது, த்ரவ்யம் - பூஜாத்ரவியம், தைவதம் ச - தேவதையோ, அதிக்ஷுத்ரம் மிகத்தாழ்ந்தது, பாஹ்யாகம: - வேதத்தைக்காட்டிலும் புறம்பானகாமிகாதிகள், த்ருஷ்டி: - சாஸ்திரம் தேசிகஜநா: - ஆசாரியர்களோ, தேவலகா: - பூசாரிகள், ஏஷாம் - இப்படிப்பட்டவர்களுடைய, க்ரமம் - முறையை, திக் திக் திக் - மிகவும் நிந்திக்கவேண்டும். வேதா: - வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள், தேசிகஜநா: - ஆசாரியர்களோ, வேதவித: - வேதங்களைத்தனம்போல் காப்பாற்றிக்கொண்டுவந்தபெரியவர்கள், தத்வம் ச - உண்மையான பரதத்வமோ, வேதாந்தகம் - வேதாந்தங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட, ஸ்ரீதம் ப்ரஹ்ம - ஸ்ரீயப்பதியான பரப்பிரம்மம், ஜீவாதவே - நாம் உய்யுவதற்கு, அத்ர - இங்கு, வேதவிஹிதம் - கர்ம - வேதங்களால் சொல்லப்பட்ட கர்மாக்கள், இதி - என்று,

968. ரா-அ-87-8.

[970] 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑍋 𑌵𑍃𑌦𑍍𑌧𑌾𑌸𑍍𑌤𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌸𑌾𑌯𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌤𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌹𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌨𑌮𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯𑌾𑌰𑍍𑌥𑍇 𑌯𑌶𑌸𑍍𑌵𑌿𑌨𑌃 ॥

வ்ருத்தா: ஸ்த்ரிய: - முதிர்ந்தவயதுள்ள ஸ்திரீகளும், தருண்ய: ச - யௌவன வயதுள்ள ஸ்திரீகளும், ஸாயம் ப்ராத: - ஸமஹிதா: - மாலையிலும் காலையிலும் ஜாக்ரதையோடு கூடிக்கொண்டு, ராமஸ்யார்த்தே, பெருமாளுக்காக. யஶஸ்விந: - ஸம்ருத்தியை வேண்டினவர்களாயும், ஸர்வாந் தேவாந் - எல்லா தேவதைகளையும், நமஸ்யந்தி - வணங்குகிறார்கள்.

4-6-1 திர்ப்பாரை

[971] 𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌾𑌮𑌾 𑌸𑌾𑌮𑌗𑌃 𑌸𑌾𑌮 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌣𑌂 𑌭𑍇𑌷𑌜𑌂 𑌭𑌿𑌷𑌕𑍍 ।
𑌸𑌂𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌕𑍃𑌚𑍍𑌛𑌮𑌃 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑍋 𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌮𑍍 ॥

த்ரிஸாமா - மூன்று விதமான ஸாமவேதங்களின் பிரிவுகளையுடையவர், ஸாமக: - ஸாமகானஞ் செய்கிறவன், ஸாம - தன்னைப் பாடுபவர்களுக்குப்பாபநாசகர், நிர்வாணம் - மு[illegible]ராஞருக்கு பாபத்தைநீக்கி ஸாகத்தைக்கொடுக்கிறவர், பேஷஜம் - ஸம்ஸார வியாதிக்கு, பரம ஔஷதமானவர், பிஷக் - வைத்தியர், ஸம்ந்யாஸக்ருத் - ஸந்நியாஸத்தை உண்டாக்கினவர், ஶம: - சாந்தியையுண்டாக்கியவர், ஶாந்த: - ஶாந்தியையுடையவர், நிஷ்டா - தியானம் பண்ணுப்படுகிறவர், ஶாந்தி: - தியானஞ் செய்யுங்கால், மற்றவைகளை மறக்கச்செய்து சாந்தியடையச் செய்கிறவர், பராயணம் - தியானஞ் செய்கிறவர்களுக்குத் தன்னையடைதற்குத்தபபாத உபாயமான பக்தியை மேன்மேலும் வளரச்செய்கிறவர்.

[972] 𑌯𑍇 𑌤𑍁 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌤𑍇 𑌮𑍂𑌢𑌚𑍇𑌤𑌸𑌃 ।
𑌶𑍋𑌕𑌭𑌾𑌰𑍇𑌣 𑌚𑌾𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌶𑌯𑌨𑌂 𑌨 𑌜𑌹𑍁𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 ॥

ராமஸ்ய ஸுஹ்ருத: ஸர்வே தே - பெருமாளுடைய நண்பர்கள் யாவரும், மூடசேதஸ: - புத்தி ப்ரமித்து, சோகபாரேண ச ஆக்ராந்தா: - சோகமென்னுஞ்சுமையால் அழுத்தப்பட்டதனால், ததா - அப்போது, சயனம் - படுக்கையிலிருந்து, ந ஜஹு: - எழுந்திருக்கவில்லை.

[973] 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌦𑍍𑌯𑍁𑌰𑍇𑌵 529-வது இலக்கம் பார்க்க

[974] 𑌸𑌕𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯𑌾 153-வது இலக்கம்பார்க்க

970. ரா-அ-2-52. 971. ஸஹஸ்ரநாமம். 972, ரா-அ-41-20.

[975] யஸ்ய ஸ்ம்ருத்யா ச 683-வது இலக்கம் பார்க்க

[976] நகாங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண நச ராஜ்யம் ஸுகாநி ச ।
கிம் நோ ராஜ்யேந கோவிந்த கிம் போகைர்ஜீவிதேந வா ॥

ஹே க்ருஷ்ண! - ஓ, கிருஷ்ண! விஜயம் - வெற்றியையாவது, ராஜ்யஞ்ச - இராஜ்யத்தையாவது, நகாங்க்ஷே - நான் விரும்புகிறதில்லை. ஸுகாநிச - சுகங்களையும், ந - விரும்புகிறதில்லை, ஹே கோவிந்த! ஓ! கோவிந்தா! ராஜ்யேந - இராச்சியத்தினாலே, கிம் - என்ன ?(பிரயோஜனம்), போகை: - போகங்களினாலாவது, ஜீவிதேநவா - உயிர் வாழ்வதினாலாவது, கிம் - என்ன? (பிரயோஜனம்).

[977] அயமஸ்மி மஹாபாஹோ ப்ரூஹி யத்தே விவக்ஷிதம் ।
கரிஷ்யாமி ஹி தத்ஸர்வம் யதி வக்ஷ்யஸி பாரத ॥

மஹாபாஹோ - நீண்ட கைகளையுடைய, ஹே பாரத - ஓ யுதிஷ்டிரரே, அயம் அஸ்மி - நான் உன்னடியானாக இருக்கிறேன், தே - உமக்கு, விவக்ஷிதம்யத் - எது சொல்லக் கருதப்பட்டதோ, ப்ரூஹி - அதைச்சொல்லும், யத் - எதை, த்வம் - நீர், வக்ஷ்யஸி - சொல்லப் போகிறீரோ, தத்ஸர்வம் - அதெல்லாவற்றையும், கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், (என்று கண்ணன் அருளிச்செய்தார்.)

[978] நிர்குண: பரமாத்மா(அ)ஸௌ தேஹம் தே வ்யாப்ய திஷ்டதி ।
தமஹம் ஜ்ஞாநவிஜ்ஞேயம் நாவமந்யே ந லங்கயே ॥

அஸௌ - இந்த, நிர்குண: - ஹேய குணமில்லாத, பரமாத்மா - பரமாத்மாவானவர், தே - உன்னுடைய, தேஹம் - சரீரத்தை, வ்யாப்ய வியாபித்து, திஷ்டதி - இருக்கிறார், அஹம் - நான், ஜ்ஞானவிஜ்ஞேயம்-ஜ்ஞானத்தினால் அறியத்தகுந்த, தம் - அவரை, ந அவமந்யே-அவமதிக்கமாட்டேன்," ந லங்கயே - தாண்டமாட்டேன். (என்று ஹநுமாரைப் பார்த்து பீமஸேனன் சொன்னான்.

4-6-2 திசைகின்ற

[979] கம்பீர: பரமோ தேவ: ॥

பரம: தேவ: - பெருந்தெய்வம், கம்பீர: - மிகுந்த கம்பீரஸ்வபாவமுடையவன்.

---

976. ஸ்ரீகீதை. 1-32. 977, 978. பாரதம்.

[680] [illegible] 420-வது இலக்கம் பார்க்க

4-6-3 இதுகாண்மின்

[981] அத்யாபயாமாஸ பித்ரூந் ஶிஶுராங்கிரஸ: கவி: ।
புத்ரகா இதி ஹோவாச ஜ்ஞாநேந பரிக்ருஹ்ய தாந் ॥

ஶிஶு: - குழந்தையான, ஆங்கிரஸ: கவி: - அங்கிரஸ்ஸின் பிள்ளையான சுக்ராசாரியர், பித்ரூந் - பித்ருக்களை, அத்யாபயாமாஸ - அத்யயனம் பண்ணிவைத்தார். தாந் - அவர்களை, ஜ்ஞாநேந - ஜ்ஞானத்தினால், பரிக்ருஹ்ய - ஸ்வீகரித்து, புத்ரகா இதி ஹோவாச - பிள்ளைகாள் வாரீகோள் என்றார்.

[982] தத்வித்தி ப்ரணிபாதேந பரிப்ரஶ்நேந ஸேவயா ।
உபதேக்ஷ்யந்தி தே ஜ்ஞாநம் ஜ்ஞாநிநஸ்தத்வதர்ஶிந: ॥

தத்வதர்ஶிந: - (ஆத்ம) தத்துவத்தையறிந்த, ஜ்ஞாநிந: - ப்ரஹ்ம ஞானிகள் (யத்) ஜ்ஞாநம் - (எந்த) ப்ரஹ்மஞானத்தை, தே - உனக்கு, உபதேக்ஷ்யந்தி - உபதேசஞ் செய்வார்களோ, தத் - அந்த ஜ்ஞானம், ப்ரணிபாதேந - ஸாஷ்டாங்க நமஸ்காரத்தினாலேயும் பரிப்ரஶ்நேந - செவ்வையாய் கேட்பதினாலேயும், ஸேவயா - ஆசாரிய சேவையினாலும், வித்தி - (உபதேசிப்பார்களென்று) அறிந்துகொள்.

[983] ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் ।
ரக்ஷிஷ்யதீதி விஶ்வாஸோ கோப்த்ருத்வவரணம் ததா ॥

ஆநுகூல்யஸ்ய ஸங்கல்ப: - பகவானுக்கு அநுகூலனாயிருப்பேனென்ற ஸங்கல்பமும், ப்ராதிகூல்யஸ்ய வர்ஜநம் - ப்ரதிகூலமாயிருப்பதைத் தவிர்தலும், ரக்ஷிஷ்யதி இதி விஶ்வாஸ: - நம்மைக்காப்பாற்றுவனென்றவிச்வாசமும், கோப்த்ருத்வவரணம் ததா - "நீ இரக்ஷகனாக ஆகக்கடவாய்" என்று வரிப்பதும், (கார்ப்பண்யம் இவை ஐந்தும் ப்ரபத்தியின் அங்கங்கள்)

4-6-7 அணங்கு

[985] [illegible] 590-இலக்கம் பார்க்க

[985] [illegible] 613-வது இலக்கம் பார்க்க

---

981. மாகவம். 982. ஸ்ரீ கீதை. 4-33. 984. பகவத்சாஸ்த்ரம்.

[986] நதா꞉ ஸ்ம ஸர்வவசஸாம் ப்ரதிஷ்டா யத்ர ஶாஶ்வதீ।
தமாத்யந்தமஶேஷஸ்ய ஜகத꞉ பரமம் ப்ரபும்॥

யத்ர - எவரிடத்தில், ஸர்வவசஸாம் - எல்லா சப்தங்களுக்கும், ப்ரதிஷ்டா - தாத்பர்யமோ, அஶேஷஸ்ய ஜகத꞉ - எல்லா உலகத்துக்கும், ஆத்யந்தம் - ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைச் செய்கிறவரும், பரமம் ஸர்வோத்க்ருஷ்டரும், ப்ரபும் - ஸர்வேச்வரனுமான, தம் - அந்த, கோவிந்தனை, நதா꞉ ஸ்ம - ஸேவிக்கின்றோம்.

4-6-8 வேதம் வல்லார்

[987] ஸ ஏநாந் ப்ரஹ்ம கமயதி

ஸ꞉ - அந்த அமானவன், ஏநாந் - முக்தர்களை, ப்ரஹ்ம கமயதி - பிரம்மத்தினிடம் அழைத்துச் செல்லுகிறான்

4-6-9 கீழ்மையினல்

[988] நேஹ நாநாஸ்தி கிஞ்சந 787-வது இலக்கம் பார்க்க

[989] ஸ்வேதாயத்திஶாஸநம் 843-வது இலக்கம் பார்க்க

4-6-10 உன்னித்து

[990] ஶாஸ்த்ரஜ்ஞஸ்ருதி 18-வது இலக்கம் பார்க்க

(991) அநந்யதைவத்வமியம் க்ஷமா ச பூமௌ ச ஶய்யா நியமஶ்ச தர்மே।
பதிவ்ரதாத்வம் விபலம் மமேதம் க்ருதம் க்ருதக்நேஷ்விவ மாநுஷாணாம்॥

அநந்யதைவத்வம்- இதரனை தேவதையாய் எண்ணாமலிருப்பதும், இயம் க்ஷமா ச - இந்த பொறுமையும், பூமௌ ஶய்யா ச - பூமியில் படுக்கையும், தர்மே நியமஶ்ச - நியாய மார்க்கத்தில் ஸ்திரபுத்தியும், பதிவ்ரதாத்வம் - பர்த்தாவையே விரதமாயுடைமையும் (இவை முதலான) மம இதம்-என்னுடைய ஸமஸ்தவிரதானுஷ்டானமும், மாநுஷாணாம் - மனிதருக்குள், க்ருதக்நேஷு - செய்நன்றி மறப்பவர்களிடத்தில், க்ருதமிவ - செய்யப்பட்ட நற்செய்கை போல், விபலம் - வியர்த்தமாயிற்று.

---

986. வி-பு-1-14-23. 987. சாந்-உப-4-15.
991. ரா-ஸு-28-12.

28

(992) க₃தே புரோஹிதே ராம꞉ ஸ்நாதோ நியதமாநஸ꞉ ।
ஸஹ பத்ந்யா விஶாலாக்ஷ்யா நாராயணமுபாக₃மத் ॥

புரோஹிதே கதே - புரோஹிதர் புறப்பட்டுப் போன பிறகு, ராம: - பெருமாள், ஸ்நாத: - ஸ்நாநஞ் செய்து, நியதமாநஸ: - சுத்தமான மனதையுடையராகி, விஶாலாக்ஷ்யா பத்ந்யா ஸஹ - விசாலமான நேத்ரங்கள் உள்ள பத்நியுடன் கூட, நாராயணமுபாகமத் - நம் பெருமாளை உபாஸித்தார்.

(993) தஸ்யோபவநஷண்டே₃ஷு நாநாபுஷ்பஸுக₃ந்தி₄ஷு ।
விஹ்ருத்ய ஸலிலக்லிந்நா தவாங்கே ஸமுபாவிஶம் ॥

நாநாபுஷ்பஸுகந்திஷு - அநேகவித புஷ்பங்களின் நல்லவாஸனையுடன் கூடியதான, தஸ்ய - அந்த சித்திரகூட பர்வதத்தினுடைய, உபவநஷண்டேஷு - அநேக உத்யானங்களில், விஹ்ருத்ய - விளையாடி, ஸலிலக்லிந்நா - வியர்வையுண்டாகி வாட்டமடைந்தவளாய், தவ - தேவரீருடைய, அங்கே - மடியில், ஸமுபாவிஶம் - படுத்துக் கொண்டேன் (என்று திருவடியிடம் "பெருமாளிடம் தெரிவி" என்று பிராட்டியருளிச்செய்தாள்.)

(994) அஸந்தே₃ஶாத்து ராமஸ்ய தபஸஶ்சாநுபாலநாத் ।
ந த்வா குர்மி த₃ஶக்₃ரீவ ப₄ஸ்ம ப₄ஸ்மார்ஹ தேஜஸா ॥

தஶக்ரீவ - அடே ராவணா! ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, அஸந்தேசாத் - (அபராதிகள் விஷயத்தில் சரி யென்று) நியமனமில்லாமையாலும், தபஸ: - (பாதிவ்ரத்திய ரூபமான) தபஸ்ஸினுடைய, அநுபாலநாத் - பரிபாலனத்தாலும், பஸ்மார்ஹ - தஹிக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவனே! தேஜஸா - பாதிவ்ரத்திய தேஜஸ்ஸால், த்வா பஸ்ம - உன்னை சாம்பலாக, நகுர்மி - செய்யேன்.

(995) ஸததம்ம: 236-வது இலக்கம் பார்க்க.

(996) ஜ்ஞாநம் மாநஷ்டு 170-வது இலக்கம் பார்க்க.

(997) அயோஸாஞ்யம்ருத: 575-வது இலக்கம் பார்க்க.

ஆறுந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

---

992. ரா-அ-6-1. 993. ரா-ஸு-38-12.
994. ரா-ஸு-22-20.

சீலமில்லாப்பிரவேசம்.

(998) ஏதைர் நிமித்தைரபரைஶ்ச ஸுப்ரூ: ஸம்போதிதா ப்ராகபி ஸாது ஸித்தை:। வாதாதபக்லாந்தமிவ ப்ரணஷ்டம் வர்ஷேண பீஜம் ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ॥

ஏதை: -- இந்த நிமித்தை: - நிமித்தங்களாலும், ப்ராக் ஸாது - முன்பு நன்றாக, ஸித்தை: - ஸத்திருக்கிற, அபரை: - வேறான (நிமித்தங்களாலும்) ஸம்போதிதா - சீக்கிரம் தன் நாயகாகமனவார்த்யுண்டாகப்போகிறதென்று) அறியப்பட்டவளும், ஸுப்ரூ: - நற்புருவமுடைய (பிராட்டி) வாதாதபக்லாந்தம - காற்றினாலும், வெயிலினாலும் வாட்டப்பட்டதாதலால், ப்ரணஷ்டம் - மிக அழிந்திருக்கிற, பீஜம் - பயிர், வர்ஷேணேவ - மழையினாலே போல், ப்ரதிஸஞ்ஜஹர்ஷ - ஸந்தோஷித்தாள்.

(999) ஹா ராம ஹா லக்ஷ்மண ஹா ஸுமித்ரே ஹா ராமமாத: ஸஹ மே ஜநந்யா। ஏஷா விபத்யாம்யஹமல்பபாக்யா மஹார்ணவே நௌரிவ மூடவாதா॥

மே ஜநந்யாஸஹ - என்னுடைய தாயோடு கூட, ஹா ராமமாத: - ஓ ராமமாதாவான (கௌஸல்யே) ஹா ஸுமித்ரே - ஓ ஸுமித்ரே! ஹா ராம - ஓ ராமா! ஹா லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மண! அல்பபாக்யா - மந்த பாக்யமுடைய, ஏஷா அஹம் - இந்த நான், மஹார்ணவே - பெருங்கடலில், மூடவாதா - சுழல் காற்றினால், நௌரிவ - ஓடம்போல் விபத்யாமி - ஆபத்தை அடைகிறேன்.

(1000) ஶிலேவ த்ருஷ்டாந்தம் 433-வது இலக்கம் பார்க்க

(1001) கஜம் வா வீக்ஷ்ய ஸிம்ஹம் வா வ்யாக்ரம் வா வனமாஶ்ரிதா। நாஹாரயதி ஸந்த்ராஸம் பாஹூ ராமஸ்ய ஸம்ஶ்ரிதா॥

வனமாச்ரிதா - (இயற்கையாலே பயங்கரமான) வனத்தையடைந்த, ஸீதை, கஜம் வா - யானைத்திரளையும், ஸிம்ஹம்வா - சிம்ஹத்திரளையும், வ்யாக்ரம்வா - புலித்திரளையும், வீக்ஷ்ய - பார்த்தும், ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, பாஹும் ஸம்ச்ரிதா - கைகளை ஆச்ரயித்திருக்கிறபடியால், ஸந்த்ராஸம் - பயத்தை, நாஹாரயதி - கொள்ளாதிருக்கிறான்.

---

998. ரா-ஸு-29-6. 999. ரா-ஸு-28-8. 1001. ரா-அ-66-20

acharya.org

(1002) பகவத்பலேந பகவத்வீர்யேண பகவத்தே
ஜஸா பகவத: கர்மணா பகவத: கர்ம கரிஷ்யாமி ॥

பகவானுடைய பலத்தினாலும் வீர்யத்தினாலும் தேஜஸ்ஸினாலும் கர்மாவினாலும் பகவத் கைங்கரிய ரூபமான கர்மாக்களைச்செய்கிறேன்

(1003) நைவ கிஞ்சித் பரோக்ஷம் தே ப்ரத்யக்ஷோஸி நகஸ்ய
சித் । நைவ கிஞ்சிதஸித்தம் தே ந ச ஸித்தோஸி கஸ்ய
சித் ॥

தே - தேவரீருக்கு, பரோக்ஷம் - ஸாக்ஷாத்கரிக்கப்படாத வஸ்து, கிஞ்சித் - ஒன்றும், நைவ - இல்லை, கஸ்யசித் - கப்ரத்யக்ஷ: அஸி- நீ யொருவக்கும் ப்ரத்யக்ஷமாகாய், தே - தேவரீருக்கு, அஸித்தம் கிஞ்சித் நைவ - அஸித்தமான வஸ்து ஒன்றுமில்லை, கஸ்யசித் - நசஸித்த: அஸி - நீ யொருவருக்கும் ஸித்தனாகாய்.

(1004) தம் பத்மதளபத்ராக்ஷம் ஸிம்ஹவிக்ராந்தகாமிநம் ।
தந்யா: பஶ்யந்தி மே நாதம் க்ருதஜ்ஞம் ப்ரியவாதிநம் ॥

பத்மதள பத்ராக்ஷம் - விகஸித்த தாமரையிதழ் போன்ற கண்களையுடையவனும், ஸிம்ஹவிக்ராந்த காமிநம் - ஸிம்ஹத்தின் நடையையுடையவனும், க்ருதஜ்ஞம் - செய்த நன்றியை யுணருகிறவனும், ப்ரியவாதினம் - நல் வார்த்தையைக் கூறுபவனுமான, தம் - அந்த, மே நாதம் - என்னுடைய பர்த்தாவை, தந்யா: - புண்யம் செய்த மஹாபுருஷர்கள், பஶ்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்.

4-7-2 கொள்ள.

(1005) ஆநந்தமய:

ஆனந்தப்ராசுரம் ப்ரம்மம்

(1006) ஆநந்தோ ப்ரஹ்ம 62-வது இலக்கம் பார்க்க

(1007) ய ஏஷ ஸுப்தேஷு ஜாகர்தி காமம் காமம் புருஷோ
நிர்மிமாண: ॥

ஏஷ: - இந்த பூதங்கள், ஸுப்தேஷு - தூங்கினபொழுது, ய: புருஷ: - எந்தப்புருஷன், காமம் - இஷ்டங்களை, நிர்மிமாண: - ஸ்ருஷ்டித்துக்கொண்டு, ஜாகர்த்தி - விழித்துக்கொண்டிருக்கிறானோ.

1003. ஜிதந்தா. 1004. ரா-ஸு-25-16. 1007. கட-உப-2-5.

(1008) நஜீவெயம் 436-வது இலக்கம் பார்க்க

(1009) பூவீடிதெ ஹவஜெ ாமெ ஹீ ரெஷா ஷி ஜா தா ஊ।
யதீடீரமெஹாஸம் விமெயூா வமெஹுமெயொ வஷீதா॥

அஹம் - நான், உபஸ்தேயை: - வந்து அடையத்தகுந்த, ஈத்ருசை: விப்ரை: - இப்படிப்பட்ட பிராமணர்களால், யத் உபஸ்திதஃ - (நான்) அடையப்பட்டேன் என்பது, மம - எனக்கு, ஏஷஃ - இது, அதுலா - மிகவும், ஹ்ரீ: - லஜ்ஜையாயிராகின்றது, பவந்த: - நீங்கள், மே ப்ரஸீதந்து - என் அபராதத்தைப் பொறுக்க வேண்டும், (என்று ப்ரார்த்தித்தபடியைச் சொல்லுகிறார்.)

4-7-3 ஈவிலாத.

(1010) நாஹஂகும் க்ஷீயதெகஷே 226-வது இலக்கம்பார்க்க

4-7-4 காணவந்து.

(1011) தெஷிரெஷீடிஜீ 939 வது இலக்கம் பார்க்க

(1012) தடிவாரூஷி வாதராயணஸஂஹவாது ॥

ஸம்பவாத் - உபாஸனாமக்ரியுண்டாகையாலே, ததுபரி அபி - மநுஷ்யர்களுக்கு மேலுள்ள தேவதைகளுக்கும் (உபாஸனத்தில், அதிகாரமுண்டென்று) பாதராயண: - பாதராயணர். (சொல்லுகிறார்)

4-7-5 அப்பனே.

(1013) ஸசூரூஂ ராவவொ ராஜா ஶரணஂ மதெஜோதி ।
வாரிதஸஂமரொணாயஜூமெயொ ஜெஹாடியிஃ ॥

அயம் அப்ரமேய: - இந்த அளவிடக்கூடாத, மஹோததி: - ஸமுத்ரமானது, ஸகரேண - ஸகரர்களாலே, காநித: - வெட்டப்பட்டது, ஸமுத்ரம் - ஸமுத்திரத்தை, ராஜா - ராஜாவான, ராகவ: - இராகவன், சரணம் கந்தும் - சரணமடைவதற்கு, அர்ஹதி - தகுந்தவர்.

4-7-8 கண்டுகொண்டு.

(1014) ஷுதாடிவஂகஜவரிமஹையநூ ஜநாஹயாஷதூஷி
நிவெஶகடியூஜாநஃ । ஷூாஜூஜூாஂஷவணநாயவ
ரெதஹஜாவாகணூஷீரா ராஷிதாநி தவாமதெதா
ஜஷி ॥

1009. ரா-ஆ-10-9. 1012. உத்-மீ-ஸ-1-3-25.
1013. ரா-யு-14-31. 1014. மாலதிமாதவநாடகம்.

தவத் - உன்னுடைய, பாதபங்கஜ - தாமரை போன்ற பாதம் தனை, பரிக்ரஹ - அடைவதாலே, தங்யஜந்மா - பிறப்பையுடையவனாக, பூயாஸம் - ஆகக்கடவேன், இதி - என்று, அபிநிவேச - ஆசையினால், தரர்த்யமாந: - மாக்லேசத்தை அடைந்தவனாய், நருமாம்ஸ - மனித மாம்ஸத்தை, பணாய - பெறுவதின் பொருட்டு, பரேத பூமௌ - மயானத்திலே, ப்ராம்யந் - சுற்றிக்கொண்டிருக்கிற கான், ஹேபீரு - ஓ பயமுள்ளவனே! தவ - உன்னுடைய, ருதிதாநி - அழுகைக்குரலை ஆகர்ண்ய - கேட்டு, ஆகத: அஸ்மி - வந்தவனாயிருக்கிறேன்.

(1015) ஜிதந்தே 22-வது இலக்கம் பார்க்க

(1016) வரதஸ்தவே 278-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-9 இடகிலேன்.

(1017) ஸுந்தரபா³ஹுஸ்தவே 767-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-10 சக்கரத்தண்ணலே.

(1018) ராமாயணே 529-வது இலக்கம் பார்க்க

4-7-11 தழுவிநின்ற.

(1019) பங்கதி³க்³த⁴ஸ்து ஜடிலோ ப⁴ரதஸ்த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே ।
பாது³கே தே புரஸ்க்ருத்ய ஸர்வம் ச குஶலம் க்³ருஹே ॥

பரத: - பரதனோ, (தபஸ்விகளின் வ்ரதத்தை யனுஷ்டித்துக் கொண்டு) ஜடில: - ஜடைமுடியுடையவனாய், பங்கதிக்த: - தேகமெங்கும், அழுக்கடைந்தவனாய், த்வாம் ப்ரதீக்ஷதே - உன் வரவை எதிர் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறான், தே பாதுகே புரஸ்க்ருத்ய - உன் பாதுகைகளை முன்னிட்டு (ராஜ்யபாரஞ் செய்து வருகிறான்) க்ருஹே - (உன் வீட்டில்) ஸர்வஞ்ச - எல்லோரும், குஶலம் - ஸௌக்யமாயிருக்கிறார்கள்.

4-8 ப்ரவேசம்.

(1020) ந தே³ஹம் ந ப்ராணாந் ந ச ஸுக²மஶேஷாபி⁴லஷிதம்
ந சாத்மாநம் நாந்யத் கிமபி தவ ஶேஷத்வவிப⁴வாத் ।
ப³ஹிர்பூ⁴தம் நாத² க்ஷணமபி ஸஹே யாது ஶததா⁴
விநாஶம் தத் ஸத்யம் மது⁴மத²ந விஜ்ஞாபநமித³ம் ॥

1019. ரா-யு-127-5 1020. ஸ்தோத்ரரத்நம்-57

acharya.org

தவ - உன்னுடைய, சேஷத்வவிபவாத் - சேஷத்வமாகிற பெருமைக்கு, பஹிர்பூதம் - புறம்பாயுள்ள, தேஹம் - அந்தரங்கமான சரீரத்தையும், நஸஹே-வேண்டேன், ப்ராணாம்ச - தேஹத்திற்குத்தாரகமான ப்ராணங்களையும் சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாகில் வேண்டேன். அசேஷாபிலஷிதம் - எல்லாருக்கும் ஆசைப்படத்தகுந்த, லோகம் - லோகத்தையும் சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாயாகில் வேண்டேன், ஆத்மாநம் ச - சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாயாகில் ஆத்மாவையும் வேண்டேன், அந்யத் கிமபி - பின்னும் வேறொன்றையும், நஸஹே - சேஷத்வத்திற்கு புறம்பாயாகில் வேண்டேன், நாத - ஸர்வசேஷியானவனே! க்ஷணமபி - க்ஷண காலத்திலும், நஸஹே - ஸஹிக்கிலேன். தத் - அந்த வஸ்துக்கள், சததா விநாசம் யாது - அநேக விதமாய் விநாசத்தை யடையட்டும், மதுமதந! - ஓ மதுஸூதனனே! இதம் - இந்த, விஜ்ஞாபனம் - விண்ணப்பமானது, **ஸத்யம்** - மெய்யானது

(1021) ந ஹி மே ஜீவிதேநார்த்தோ நைவார்த்தைர்ந ச பூஷணை: । வஸந்த்யா ராக்ஷஸீமத்யே விநா ராமம் மஹாரதம் ॥

மஹாரதம் ராமம் விநா - மஹாரதனுகிய பெருமானைப்பிரிந்து, ராக்ஷஸீமத்யே வஸந்த்யா: மே - அரக்கர் மத்தியியில் வஸிக்கின்ற எனக்கு, ஜீவிதேந அர்த்த நஹி - ப்ராணனால் பிரயோஜனமில்லை அர்த்தை: நைவ - அர்த்தங்களாலும் பிரயோஜனமில்லை, நசபூஷணை:- ஆபரணங்களாலுமொரு ப்ரயோஜனமில்லை.

4-8-1 ஏருமிறையோனும்.

(1022) ஸந்த்யாராவணேனாஹம் 779-வது இலக்கம் பார்க்க

(1023) மஹாவ்ருக்ஷஸமோ வ்ருத்தோ பலவந்த நவாயிதா ।
மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸமாக்யாவ்ருதா ததா ॥

பலவர்மாகபாதிதா-பலவத்தரமான பிரமாணங்களாலே பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற, மஹேஶ்வர மஹேந்த்ராதி ஸமாக்யா அபி - "மஹேஶ்வரன், மஹேந்தரன்" என்கிற பெயரும் அத்ர - இங்கு, (ஸ்ரீமந்நாராயணனைக்காட்டிலும் மற்ற தேவதைகளிடத்தில்) மஹாவ்ருக்ஷ ஸமாக்யா இவ - கள்ளிக்கு 'மஹாவ்ருக்ஷ மென்கிற பெயர்போல, நிஷ்பலா - பிரயோஜன மற்றது

1021. ரா-ஸு-26-5.

acharya.org

(1024) கோ ந்வஸ்மிந் ஸாம்ப்ரதம் லோகே குணவாந் கஶ்ச வீர்யவாந் । தர்மஜ்ஞஶ்ச க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸத்யவாக்யோ த்ருடவ்ரத: ॥

அஸ்மின் லோகே - இவ்வுலகத்தில், ஸாம்ப்ரதம் - இக்காலத்தில், குணவாந்க: - ஸௌசீல்யகுணமுடையவர் யார் ? வீர்யவாந்க: - மிகுந்தவல்லமையை யுடையவர் யாவர் ? தர்மஜ்ஞ: ச - தர்மங்களையுணர்ந்தவர் யாவர் ? க்ருதஜ்ஞ: ச - நன்றியையுணர்ந்தவர் யாவர் ? ஸத்யவாக்ய: - உண்மையை யுரைக்கின்றவர் யாவர் ? த்ருடவ்ரத: - வ்ரதங்களைத் தவருது அநுஷ்டிக்கின்றவர் (அல்லது ஸ்திரசித்த முடையவர்) யாவர்

(1025) தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யஶோ லபஸ்வ ஜித்வா ஶத்ரூந் புங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்தம் । மயைவைதே நிஹதா: பூர்வமேவ நிமித்தமாத்ரம் பவ ஸவ்யஸாசிந் ॥

தஸ்மாத் - ஆகையினாலே, த்வம் - நீ, உத்திஷ்ட - (யுத்தத்திற்கு) எழுந்திரு, சத்ரூன் - சத்ருக்களை, ஜித்வா - ஜயித்து, யஶ: - கீர்த்தியை, லபஸ்வ - அடைவாயாக. ஸம்ருத்தம் - (சகலபோகங்களால்) நிறைந்திருக்கிற, ராஜ்யம் - இராஜ்யத்தை, புங்க்ஷ்வ - அநுபவி, ஏதே - இவர்கள், மயைவ - என்னாலேயே, பூர்வமேவ - முன்னாலேயே, நிஹதா: - கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஹே ஸவ்யஸாசிந் - இடது கையினாலேயும், பாணங்களைப் பிரயோகிக்கும் வல்லமையுள்ளவனே ! (அர்ஜுனா) நிமித்த மாத்ரம் - எனக்கு நீ ஒரு ஆயுதம்போல் நிமித்தமாக மட்டும், பவ - இரு.

(1026) சிந்நம் பிந்நம் ஶரைர்தக்தம் ப்ரபக்நம் ஶஸ்த்ரபீடிதம் ॥ பலம் ராமேண தத்ருஶுர் ந ராமம் ஶீக்ரகாரிணம் ॥

பலம் - ராக்ஷஸஸைந்யத்தை, ராமேண - ஸ்ரீ ராமனால், சிந்நம் - அறுக்கப்பட்டதாகவும், பிந்நம் - பிளக்கப்பட்டதாகவும், ஶரை: - தக்தம் - பாணங்களால் கொளுத்தப்பட்டதாகவும், ப்ரபக்நம் - முறியடிக்கப்பட்டதாகவும், ஶஸ்த்ரபீடிதம் - கத்தி முதலிய ஆயுதங்களால் வெட்டுண்டதாகவும், தத்ருஶு: - பார்த்தார்கள், ஶீக்ரகாரிணம் - வெகு சீக்கிரம் இவ்விதம் செய்கிற, ராமம் - ஸ்ரீ ராமனை, ந - பார்க்கவில்லை.

1024. ஸங்க்ஷேபம். 1025. ஸ்ரீகீதை-11-33.
1026. ரா-யு-94-12.

(1027) 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌵𑌿𑌘𑍍𑌨𑌕𑌰𑌂 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌚 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌹𑍃𑌦𑌮𑍍 ॥

யஜ்ஞவிக்நகரம் - யக்ஞத்திற்கு விக்னஞ் செய்கிறவனையும், பாண்டவாநாம் - பாண்டவர்களுக்கு, துர்ஹ்ருதம் ச - நலிவு செய்வாரையும், ஹந்யாம் - நலிவேன் (என்று கண்ணன்பாசுரம்.)

(1028) 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌦𑌨𑍍𑌨𑌂 𑌨 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌨𑍈𑌵 𑌭𑍋𑌜𑌯𑍇𑌤𑍍 ।
𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑌸𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌨𑍍 𑌮𑌮 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾 𑌹𑌿 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌾𑌃 ॥

த்விஷதந்நம் - சத்ருவின் அந்நமானது, நபோக்தவ்யம் - புஜிப்பிக்கத்தக்கதன்று, த்விஷந்தம் - சத்ருவையும், நைவபோஜயேத் - புஜிப்பிக்கவேகூடாது, ராஜந்! - ஓ துர்யோதநனே! பாண்டவாந் - பாண்டு புத்ரர்களை, த்விஷஸே - நீ த்வேஷிக்கிறாய், பாண்டவா: - பாண்டுபுத்ரர்கள், மம - எனக்கு, ப்ராணாஹி - மிகவும் இஷ்டமானவர்களன்றோ ?

4-8-2. மணிமாமை.

(1029) 𑌨 𑌕𑌸𑍍𑌮𑌿𑌂𑌶𑍍𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾𑌧𑍍𑌯𑌤𑌿 284- வது இலக்கம் பார்க்க

(1030) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌹𑌿𑌷𑌣𑌹𑌿𑌷𑌾 735-வது இலக்கம்பார்க்க

(1031) 𑌆𑌭𑌰𑌣𑌸𑍍𑌯𑌾𑌭𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨𑌵𑌿𑌧𑍇𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌧𑌨
𑌵𑌿𑌶𑍇𑌷𑌃 । 𑌉𑌪𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌸𑌖𑍇 𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑍁𑌪𑌮𑌾𑌨𑌂
𑌵𑌪𑍁𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌃 ॥

ஹேஸகே - தோழனே! தஸ்யா: - அந்த ஊர்வசியினுடைய, வபு: - சரீரமானது, ஆபரணஸ்ய - பூஷணத்திற்கும், ஆபரணம் - பூஷணமாயிருக்கும், ப்ரஸாதநவிதே: - வஸ்த்ராதி அலங்காரத்திற்கும், ப்ரஸாதந விசேஷ:- அதிசயமான அலங்காரவிசேஷமாயிருக்கும், உபமாநஸ்ய - உபமாநத்திற்கும், ப்ரத்யுபமாநம் - நேரான உபமாநமாயிருக்கும் (இவளுடைய முகாதிகளைக்கொண்டு சந்திராதிகளை யறியலாமாயிருக்குமென்றபடி.)

(1032) 𑌆𑌪𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵𑌸𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌕𑍍𑌤𑌾𑌸𑍍𑌵 735-வது இலக்கம் பார்க்க

(1033) 𑌜𑌗𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 22-வது இலக்கம் பார்க்க

1028. பார-உத்-74-27. 1031. விக்ரமோர்வசீயநாடகம்.

4-8-3. மடநெஞ்சால்.

(1034) க்ருஷ்ணஸ்து தத்ஸ்தநம் காடம் கராப்யாமபிபீடிதம் ।
க்ருஹீத்வா ப்ராணஸஹிதம் பபௌ கோபஸமந்வித: ॥

கிருஷ்ணஸ்து - கிருஷ்ணனோவென்றால், கோபஸமந்வித: - கோபத்தோடு கூடினவராய், கராப்யாம் - கைகளால், அபிபீடிதம் - மிகவும் பிடிக்கப்பட்டதும், காடம் - நெருக்கமுள்ளதுமான, தத்ஸ்தநம் - அந்த பூதனையின் ஸ்தனத்தை, க்ருஹீத்வா - பிடித்து, ப்ராணஸஹிதம் - ப்ராணனுடன், பபௌ - பானம்பண்ணினார்.

(1035) ஸ ஏஷ நாராயண: ஶ்ரீமாந் க்ஷீரார்ணவநிகேதந: ।
நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோ மதுராம் புரீம் ॥

ஶ்ரீமாந் - பெரிய பிராட்டியாருடன் கூடினவராய், க்ஷீரார்ணவநிகேதந: - திருப்பாற்கடலை வாஸஸ்தானமாகவுடையராய், ஸ ஏஷ நாராயண: - பரமாத்மஸ்வரூபியான இந்தக் கண்ணன், நாகபர்யங்கம் - திருவனந்தாழ்வானாகிய கட்டிலை, உத்ஸ்ருஜ்ய - (தனக்குமூர்த்தி அவதரிக்கும்படி) போகவிட்டு, மதுராம்புரீம் - மதுரை என்கிற பட்டணத்திற்கு, ஆகதோஹி - எழுந்தருளினானன்றோ?

(1036) உத்தம: புருஷஸ்த்வந்ய: பரமாத்மேத்யுதாஹ்ருத: ।
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பிபர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: ॥

அவ்யய: - நாசமற்ற, ஈஶ்வர: - ஈஶ்வரனாகிய (யஜமானன்), ய: - எந்த ஆத்மாவானவர், லோகத்ரயம் - மூன்றுலகங்களையும், ஆவிஶ்ய - ப்ரவேசித்து, பிபர்த்தி - இரக்ஷிக்கிறாரோ, (ஸ:) - அப்படிப்பட்ட, உத்தம: புருஷஸ்து - பரமபுருஷனானவர், அந்ய: - க்ஷராக்ஷரங்களைப்பார்க்கிலும் அன்னியராயும், பரமாத்மேதி - பரமாத்மாவாகவும், உதாஹ்ருத: - வேதங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்.

4-8-4. நிறைவினால்.

(1037) ஸுஜாதவ்யஞ்ஜந: ஶ்ரீமாநுத்ஸவத்ருநிரீக்ஷண: ।
ஸகலஸ்த்ரீ ராமா யஸ்ய ஶ்ரீஶ்ச கநகஶோபயா ॥

1034. வி-4-5-5-9.　　1035. ஹரிவம்ஸம்-113-62.
1036. ஸ்ரீகீதை 15-17,　　1037. ரா-ஸு-18-12.

acharya.org

அஜாதவ்யஞ்ஜந: - யௌவந லக்ஷணங்கள் உண்டாகாதவனும், ஸ்ரீமான் - அதிஸௌந்தர்யமுடையவனும், பத்மபத்ரநிபேக்ஷண: - தாமரையிதழ் போன்ற திருக்கண்களையுடையவனும், ஏகவஸ்த்ரத: - ஒரே வஸ்திரம் தரித்தவனும், தந்வீ - உத்தமமான தநுஸ்ஸையுடையவனும், ஸிகீ - அழகிய குடுமியுடையவனும், கநகமாலயா - பொற்பூணாலுடன் கூடியவனுமாய் (ஜ்வலிக்கும் பெருமான்)

4-8-5. தளிர் நிறத்தால்.

(1038) 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌾𑌨𑌨𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌭𑍍𑌰𑍂𑌂 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌪𑌯𑍋𑌧𑌰𑌾𑌮𑍍 । 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾 𑌵𑌿𑌤𑌿𑌮𑌿𑌰𑌾 𑌦𑌿𑌶𑌃 ॥

பூர்ணசந்த்ராநநாம் - நிறைமதிக்கொப்பான முகமுடையவளும், ஸுப்ரூம் - நற்புருவமுடையவளும், சாருவ்ருத்தபயோதராம் - அழகாயும் வட்டமாயும் இருக்கிற ஸ்தனங்களையுடையவளும், தேவீம் - பிரகாசமுள்ளவளும், ப்ரபயா - தன் ஒளியால், ஸர்வா:திச: - எல்லா திக்குகளையும், விதிமிரா: - இருளில்லாதபடி, குர்வந்தீம் - செய்கிறவளும்.

(1039) 𑌨𑌚𑍋𑌪𑌲𑍇𑌭𑍇 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌋𑌣𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑍋𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌧𑌨𑌮𑍍 । 𑌸𑍁𑌤𑌾𑌭𑌿𑌧𑌾𑌨𑌂 𑌸 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑌿𑌃 𑌸𑌦𑍍𑌯𑌃𑌶𑍋𑌕𑌤𑌮𑍋𑌪𑌹𑌮𑍍 ॥

ஸ: - அந்த தசரதர், பூர்வேஷாம் - தமது பித்ருக்களுடைய, ருணநிர்மோக்ஷஸாதநம் - கடனைத் தீர்ப்பதற்குக் காரணமானதும், ஸத்ய: - உடனே, சோகதமோபஹம் - வருத்தம், இருள் இவைகளைப் போக்க வல்லதுமான, ஸுதாபிதானம் - பிள்ளையென்று பேர்பெற்ற, ஜ்யோதி:- ஒரு தேஜஸ்ஸை, ந ச உபலேபே - அடையவில்லை.

(1040) 𑌅𑌶𑍍𑌰𑍁𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌮𑍁𑌖𑍀𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍃𑌶𑌾𑌮𑌨𑌶𑌨𑍇𑌨 𑌚 । 𑌶𑍋𑌕𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌪𑌰𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌾𑌮𑍍 ॥

அஸ்ருபூர்ணமுகீம் - கண்ஜலத்தால் நிறைந்த முகமுடையவளும், தீநாம் - இரங்குவதற்குரியவளும், அநசநேந - ஆஹாரமின்மையால், க்ருசாம் - இளைத்திருப்பவளும், சோகத்யாநபராம் - வியஸனம் சிந்

1038. ரா-ஸு-15-28. 1039. ரகுவம்ஸம் 10-2.
1040. ரா-ஸு-15-23.

த்தை இவைகளிலேயே விருப்பமுற்றிருப்பவனும் (அதனால்), தீரம் - தைரியமிழந்தவனும், நித்யம் - எப்போதும், துக்கபராயணனும் - துக்கத்தைப் பாராட்டுகிறவனும்.

(1041) மயோ[illegible] மயோ[illegible] 420-வது இலக்கம் பார்க்க

(1042) உத்தீர்ண[illegible] ராவணஸ்ய 440-வது இலக்கம்பார்க்க

4-8-6. அறிவினால்.

(1043) தத: பதம் தத் பரிமார்கிதவ்யம் யஸ்மிந் கதா ந நிவர்த்தந்தி பூய: । தமேவ சாத்யம் புருஷம் ப்ரபத்யே யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ ॥

தத: - பிறகு, யத: - எந்தப்புருஷனிடத்திலிருந்து, புராணீ - வெகு காலமாய்த் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற, ப்ரவர்த்தி: - ஸம்ஸாரப்ரவ்ருத்தியானது, ப்ரஸ்ருதா - பரவியிருக்கிறதோ, தமேவ ஆத்யம் புருஷம் - அந்த ஆதிபுருஷனையே, ப்ரபத்யே (இதி) சரணாகதி யடைகிறேனென்று. (ஏகாந்த பக்தியினால்) யஸ்மிந் - எந்த ஸ்தானத்தில் (ஸ்தானத்தை), கதா: - அடைந்தவர்கள், பூய: - மறுபடியும், நிவர்த்தந்தி - திரும்பி (ஸம்ஸாரத்திற்கு) வருகிறதில்லையோ, தத்பதம் - அந்த ஸ்தானமானது, பரிமார்கிதவ்யம் - தேடத்தக்கது.

(1044) தமேவ சரணம் கச்ச ஸர்வபாவேந பாரத । தத்ப்ரஸாதாத் பராம் சாந்திம் ஸ்தானம் ப்ராப்ஸ்யஸி சாச்வதம் ॥

ஹே பாரத! - ஓ பரதவம்சத்தில் உதித்தவனே!, ஸர்வபாவேந - தேகேந்திரியாதிகளால், தமேவ - அந்த ஈச்வரனைத்தானே, சரணம் - ரக்ஷகமாக, கச்ச - அடை, தத்ப்ரஸாதாத் - அந்த ஈச்வரக்ருபையினாலே, பராம் - உத்தமமான, சாந்திம் - ஸர்வகர்ம பந்த நிவிருத்தியையும், சாச்வதம் - நித்தியமான, ஸ்தானம் - பரமபதத்தையும், ப்ராப்ஸ்யஸி - அடைவாய்.

(1045) மாமேவ யே 6-வது இலக்கம் பார்க்க

(1046) பூமிராபோऽநலோ வாயு: கம் மநோ புத்திரேவ ச । அஹங்கார இதீயம் மே பிந்நா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா ॥

1043. ஸ்ரீ கீதை 15-4. 1044. ஸ்ரீ கீதை 18-62.
1046. ஸ்ரீ கீதை 7-4.

acharya.org

மே - என்னுடைய, இயம் ப்ரக்ருதிரேவச - இந்த மாயைதானே, பூமி: - பூமி, ஆப: - ஜலம், அநல: - அக்நி, வாயு: - காற்று, கம் - ஆகாசம், மந: - மனஸு, புத்தி: - புத்தி, அஹங்கார: - அகங்காரம், இதி அஷ்டதாபிந்நா - இப்படி யெட்டுவிதமாய் பிரிந்திருக்கிறது.

(1047) அபரேயமிதஸ்த்வந்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி மே பராம் ।
ஜீவபூதாம் மஹாபாஹோ யயேதம் தார்யதே ஜகத் ॥

ஹே மஹாபாஹோ - ஓ! புஜபலமுள்ளவனே! இயம் - இது (கீழ்குறித்த எட்டுவிதமான பிரகிருதி) அபரா - நிகிருஷ்டமானது, இதஸ்து - இதைப் பார்க்கிலும் அந்யத் - வேறானதும், யயா - எந்தப் பிரகிருதியினாலே, இதம் ஜகத் - இந்தப் ப்ரபஞ்சமானது, தார்யதே - தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, (தாம்) அப்படிப்பட்டதும், ஜீவபூதாம் - ஜீவஸ்வரூபமானதும், மே - என்னுடைய அதீனமானதுமான, ப்ரக்ருதிம்-ப்ரக்ருதியை, பராம் - சிரேஷ்டமென்று, வித்தி - அறி.

4-8-7 கிளரொளியால்

(1048) மயி த்வேஷாநுபந்தோऽபூத் ஸம்ஸ்துதாவுத்யதே தவ । மத்பிதுஸ் தத்க்ருதம் பாபம் தேவ தஸ்ய ப்ரணஸ்யது ॥

ஹே தேவ - ஓ தேவனே! தவ - உம்முடைய, ஸம்ஸ்துதௌ - ஸ்தோத்திரத்தில், உத்யதே - முயற்சியெடுத்துக்கொண்ட, மயி - என்னிடத்தில், த்வேஷாநுபந்த: - (என் தகப்பனுருக்கு) த்வேஷபந்தமானது, அபூத் - உண்டாயிற்று, தஸ்ய மத் பிது: - அந்த என் தகப்பனுருக்கு, தத்க்ருதம்பாபம் - அதனாலுண்டான பாபமானது, ப்ரணஸ்யது - நாசமடையட்டும்,

4-8-8 வரிவளையால்

(1049) ஸ கோஷோ தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் ஹ்ருதயாநி வ்யதாரயத் । நபஸ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யநுநாதயந் ॥

1047. ஸ்ரீ கீதை 7-5. 1048, வி-பு-1-20-21.
1049. ஸ்ரீ கீதை 1-19.

துமுல: - எங்கும் பரவின, ஸகோஷ: - அந்தசப்தமானது, நபஸ்ச - ஆகாசத்தையும், ப்ருதிவீஞ்சைவ - பூமியையும், வ்யநாதயந் - எதிரொலி கொடுப்பித்துக்கொண்டு, தார்த்தராஷ்ட்ராணாம் - திருதராஷ்ட்ரன் குமாரர்களுடைய, ஹ்ருதயாநி - நெஞ்சுகளை, வ்யதாரயத் - பிளந்தது.

(1050) 𑌸𑌪𑌾𑌞𑍍𑌚𑌜𑌨𑍍𑌯𑍋𑌽𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤𑌵𑌕𑍍𑌤𑍍𑌰𑌵𑌾𑌯𑍁𑌨𑌾 𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌸𑍁-
𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑍋𑌦𑌰𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌧𑍍𑌵𑌨𑌿𑌃 । 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑌪𑌾𑌤𑌾𑌳𑌵𑌿𑌯
𑌦𑍍𑌦𑌿𑌗𑍀𑌶𑍍𑌵𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌮𑍍𑌪𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌯𑍁𑌗𑌾𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌯𑌥𑌾 ॥

அச்யுத - பகவானுடைய, வக்த்ரவாயுநா - திருமுகத்தின் காற்றால், ப்ருசம் - மிகவும், ஸுபூர்ண - நன்றாய் நிரம்பின, உதர - மத்தியினின்றும், நிஸ்ஸ்ருத - வெளிக்கிளம்பின, த்வநி: - சப்தத்தையுடைய, ஸ: பாஞ்சஜந்ய: - அந்த திருச்சங்கானது, ஸபாதாளவியத்திகீச்வரம் - பாதாளம் ஆகாசம், திக்குகள் திக்பாலர்கள் இவைகளுடன் கூடின, ஜகத் - உலகத்தை, யுகாத்யயே யதா - பிரளயகாலத்தில் போல - ப்ரகம்பயாமாஸ - நடுங்கும்படிச் செய்தது.

(1051) 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌾𑌦𑍇𑌨 𑌦𑍈𑌤𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌬𑌲𑌹𑌾𑌨𑌿𑌰𑌜𑌾𑌯𑌤 ।
𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌵𑌵𑍃𑌧𑍇 𑌤𑍇𑌜𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍋𑌗𑌿
𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

யஸ்யநாதேந - யாதொரு பாஞ்சஜந்யத்தின் கோஷத்தாலே, தைத்யாநாம் - அசுரர்களுக்கு, பலஹாநி: - பலக்குறைவு, அஜாயத - உண்டாயிற்றோ, தேவாநாம் - தேவதைகளுக்கு, தேஜ: - பலம், வவ்ருதே - விருத்தியடைந்தது. யோகிநாம் - யோகிகளுக்கு, ப்ரஸாதச்சைவ - தெளிவும், (விருத்தியடைந்தது.)

4-8-9 மேகலையால்

(1052) 𑌸𑌖𑍀𑌨𑌾𑌂 266.வது இலக்கம் பார்க்க

4-8-10 உடம்பினால்

(1053) 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌨𑌾𑌂 282-வது இலக்கம் பார்க்க

1050. பார-த்ரோணபர்வம். 1051. வி-பு-5-23-26;

4-811 உயிரினல்

(1054) காலேந க³ச்ச²தா தௌ து ஸப்தவர்ஷௌ மஹாவ்ரஜே |
ஸர்வஸ்ய ஜக³த: பாலௌ வத்ஸபாலௌ ப³பூ⁴வது: ||

கச்சதாகாலேந - காலக்கிரமமாய், ஸர்வஸ்ய ஜகத: - ஸர்வஜகத்ரக்ஷகர்களான, ஸப்தவர்ஷௌ - ஏழுவயதுள்ள, தௌ - அந்த இராமகிருஷ்ணர்கள். மஹாவ்ரஜே - நந்தகோகுலத்தில், வத்ஸபாலௌ - கன்றுகளைக் காப்பாற்றுபவர்களாக, பபூவது: - ஆனார்கள்.

(1055) ப்³ருந்த³ம்ப்³ருந்தை³ரயோத்⁴யாயாம் ராஜமார்கா³ஸ்ஸமந்தத: |
ப³பூ⁴வுரபி⁴ஸம்பா³தா⁴: குதூஹலஜநைர்வ்ருதா: ||

அயோத்யாயாம் ராஜமார்க்கா:- அயோத்தியையில் ராஜமார்க்கங்களெங்கும், ப்ருந்தம் ப்ருந்தம் ஸமந்தத: - கூட்டங்கூட்டமாய்ச் சேர்ந்த, குதூஹலஜநை: - குதூஹலத்துடன் கூடியஜனங்களால், ஆவ்ருதா: அபிஸம்பாதா: பபூவு: - சூழப்பட்டு நெருங்கியவைகளாயின.

(1056) ஸ்தநகபாலவதி 78-வது இலக்கம் பார்க்க

எட்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நஞ்ஞாதார் பிரவேசம்.

(1057) இத்யுக்த: பருஷம் வாக்யம் ந்யாயவாதீ³ விபீ⁴ஷண: |
உத்பபாத க³தா³பாணிஶ்சதுர்பி⁴ஸ்ஸஹ ராக்ஷஸை: ||

ந்யாயவாதீ - ந்யாயத்தைச் சொல்பவனான, விபீஷண: - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வான், இதி - இவ்விதம், பருஷம் - குரூரமான, வாக்யம் - வார்த்தையை (இராவணனால்) உக்த: - சொல்லப்பட்டவனாக, கதாபாணி: - கதையைக்கையிலுடையவனாய்க் (கொண்டு) சதுர்பி: ராக்ஷஸை: ஸஹ - நாலு அரக்கர்களோடு, உத்பபாத - உயர்க்கிளம்பினான்.

(1058) நநமேயம் 97-வது இலக்கம் பார்க்க

1054. வி-பு-5-6-31. 1055. ரா-அ-5-16.
1057. ரா-யு-16-16.

acharya.org

4-9-1 நண்ணாதார்

(1059) 𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌯𑌜𑍍𑌞𑌤𑌪𑌸𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌲𑍋𑌕𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌮𑍍 ।
𑌸𑍁𑌹𑍃𑌦𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑌾𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌮𑍃𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ॥

யஜ்ஞதபஸாம் - யாகபலத்தையும் தப: பலத்தையும் போக்தாரம் - அநுபவிக்குமவனையும், ஸர்வலோகமஹேஶ்வரம் - ஸமஸ்தலோகங்களுக்கும் ரக்ஷகனையும், ஸர்வபூதாநாம் - எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஸுஹ்ருதம் - ஸ்நேஹிதனையுமிருக்கிற, மாம் - என்னை, ஜ்ஞாத்வா - உபாஸித்து, ஶாந்திம் ருச்சதி - கர்மயோகம் பண்ணும்போதே ஸுகத்தையடைகிறான்.

(1060) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌤𑍍𑌮𑌕𑍇 𑌤𑌾𑌤 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌨𑌾𑌥𑍇 𑌜𑌗𑌨𑍍𑌮𑌯𑍇 ।
𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿 𑌗𑍋𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌾𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌕𑌥𑌾 𑌕𑍁𑌤𑌃 ॥

தாத - ஓ தகப்பனாரே ! ஸர்வபூதாத்மகே - ஸர்வப்ராணிகளை சரீரமாகவுடையவரும், ஜகந்நாதே - ஸர்வஜகத்கர்த்தாவாயும், ஜகன்மயே - வியக்தாவியக்த பிரபஞ்சஸ்வரூபமாயும், பரமாத்மநி - பரமாத்மாவாயும் இருக்கிற, கோவிந்தே - கோபாலனிடத்தில், மித்ராமித்ரகதா - மித்ரன், சத்ரு என்கிற கதை, குத: - ஏது ?

(1061) 𑌨𑌿𑌰𑍍𑌮𑌾𑌨𑌮𑍋𑌹𑌾 𑌜𑌿𑌤𑌸𑌙𑍍𑌗𑌦𑍋𑌷𑌾 𑌅𑌧𑍍𑌯𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌿𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿
𑌨𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌕𑌾𑌮𑌾𑌃 । 𑌦𑍍𑌵𑌨𑍍𑌦𑍍𑌵𑍈𑌰𑍍𑌵𑌿𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌾𑌃 𑌸𑍁𑌖𑌦𑍁𑌃𑌖𑌸𑌂
𑌜𑍍𑌞𑍈𑌰𑍍𑌗𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍𑌤𑍍𑌯𑌮𑍂𑌢𑌾𑌃 𑌪𑌦𑌮𑌵𑍍𑌯𑌯𑌂 𑌤𑌤𑍍 ॥

நிர்மான மோஹா - அஹங்காரம் துரபிமானம் இவைகளற்றவர்களும், ஜிதஸங்கதோஷா: - புத்திர மித்திராதி அபிமானமாகிற தோஷமற்றவர்களும், அத்யாத்ம நித்யா: - பிரஹ்மஜ்ஞான நிஷ்டையுள்ளவர்களும், விநிவ்ருத்தகாமா: - ஆசையிலிருந்து நிவிருத்தியடைந்தவர்களும், ஸுகதுக்கஸங்ஜ்ஞை: - சுகதுக்கமென்கிற பெயரையுடைய, த்வந்த்வை: - இரண்டால், விமுக்தா: - விடப்பட்டவர்களும், அமூடா: - அவித்தையை நிவர்த்தித்துக் கொண்டவர்களுமானவர்கள், தத் - முன்சொன்ன, அவ்யயம் - நாசமற்ற, பதம் - ஸ்தானத்தை, கச்சந்தி - அடைகிறார்கள்.

1059. ஸ்ரீ கீதை 5-29 1060. வி-பு 1-19-31
1061. ஸ்ரீ கீதை 15-5.

acharya.org

(1062) ராமமேவாநுபஶ்யந்தோ நாப்யஹிம்ஸந் பரஸ்பரம் ।
ஆஸந் வர்ஷஸஹஸ்ராணி ததா புத்ரஸஹஸ்ரிண: ॥

ராமம் ஏவ - ஸ்ரீ ராமனையே, அநுபஶ்யந்த: - நினைத்தவர்களாய், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர், ந அப்யஹிம்ஸந் - நலியவில்லை, ததா, அப்படியே, புத்ரஸஹஸ்ரிண: - அநேகமாயிரம் பிள்ளையுடையவர்களாய், வர்ஷஸஹஸ்ராணி - ஆயிரம் வர்ஷங்கள், ஆஸந் - இருந்தார்கள்.

(1063) போக்யா வாமபி காந்தீயகதயா புஷ்பாங்கராகோபம-
ஸ்ஸம் நிர்வ்ருத்தப்ரணயாதிவாஹவிதயோ நீதா: பரீ-
வாஹதாம் । தேவி த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ தே-
வ்யஸ்ஸஹஸ்ரம் ததா யாபிஸ்த்வம் ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபி-
ரிவ ஸ்வாபி: ஶ்ரியம் ஶ்லாகஸே ॥

ஹே தேவி - வாரீர் ஸ்ரீரங்கநாயகியாரே, யாபி: - யாவர் சில நீளாதிதேவியாராலே, ஸ்வாபி:ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிபிரிவ ஸ்ரியம் ஸ்லாகஸே - உம்முடையவளாயிருக்கிற ஸ்தநபாஹுத்ருஷ்டிகளாலே கலந்தாற்போல நாயகனை உகப்பியாநின்றீர், த்வாமநு நீளயா ஸஹ மஹீ ததா ஸஹஸ்ரம் தேவ்ய: - உமக்கநந்தரம் நீளையோடே கூட ஸ்ரீ பூமிப்பிராட்டியும் அப்படியே அஸங்க்யாதரான தேவியாரும், வாம் - உங்களிருவருக்கும், காந்தீயகதயா புஷ்பாங்கராகௌ ஸமம் போக்யா: - விட்டிராமையாலே, ஸ்ரக்சந்தநாதிகளோபாதி போகோபகரணங்களாயிருப்பார்கள், நிர்வ்ருத்த ப்ரணயாதிவாஹவிதௌ - உங்களுடைய ஸம்ஶ்லேஷத்தாலுண்டான ப்ரணயத்தினுடைய அதிசய விதியில் (அதாவது உகமஸ்தகமான வளவிலே யென்றபடி) பரீவாஹதாம் நீதா:ஸ்ம - இந்த ரஸம் ஸாத்மிக்கைக்காகக் கடைப்பாய்ச்சலானமையை யடைவிப்பிக்கப் பட்டார்களென்றபடி.

(1064) யதா யதா ஹி கௌஸல்யா தாஸீவச்ச ஸகீவ ச ।
பார்யாவத்பகிநீவச்ச மாத்ருவச்சோபதிஷ்டதி ॥

கௌஸல்யா - கௌஸல்யையானவள், யதா யதா ஹி - காலந்தோறும் காலந்தோறும், தாஸீவச்ச - வேலைக்காரிபோலும், ஸகீவ ச - தோழிபோலும், பார்யாவத் - பார்யைபோலும், பகிநீவச்ச - தங்கை

1062. ரா-யு-131-95. 1063. ஸ்ரீகுணரத்நகோசம் 26.
1064. ரா-அ-12-68.

போலும், மாத்ருவத்ச - தாய்போலும், உபதிஷ்டதி - (சக்ரவர்த்திக்கு) பரிமாறிப் போந்தான்.

(1065) 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌾𑌦𑍍𑌭𑍍𑌰𑌂𑌶𑍋 𑌵𑌨𑍇 𑌵𑌾𑌸𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾 𑌨𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌹
𑌤𑍋 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌃 । 𑌈𑌦𑍃𑌶𑍀𑌯𑌂 𑌮𑌮𑌾𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍍𑌦𑌹𑍇𑌦𑌪𑌿
𑌪𑌾𑌵𑌕𑌮𑍍 ॥

ராஜ்யாத் ப்ரம்ஶ: - ராஜ்யத்திலிருந்து அப்பால் வந்ததும், வநே வாஸ: - வநத்தில் வாஸம் செய்கிறதும், ஸீதாநஷ்டா - ஸீதை காணாமற்போனதும், த்விஜ: ஹத: - பெரியவுடையார் மரணமடைந்ததும், ஈத்ருஶீயம் - ஆகிய இப்படிப்பட்ட, மம அலக்ஷ்மீ: - எனது க்லேசம், பாவகம்நிர்தஹேத் அபி - அக்நியைக்கூட தஹித்துவிடும் (அதாவது பிரியாத இளையபெருமாளையும் பிரிக்கவும் வற்றாயிருப்பது)

(1066) 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌤𑍀𑌂 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍀𑌂 𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌨𑌾𑌶𑍋𑌽𑌪𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌲𑍋𑌕𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌤𑍍𑌵𑌾𑌚𑍍𑌛𑍀𑌤𑌰𑌶𑍍𑌮𑍇𑌰𑌿𑌵 𑌕𑍍𑌷𑌪𑌾 ॥

காந்தத்வாத் - மிகவும் அழகுற்றிருப்பதால், லோககாந்தஸ்ய ஶீதரஶ்மேரிவக்ஷபா - உலகத்திற்கெல்லாமழகாய சந்த்ரனது காந்தியை இரவு போக்காதிருப்பது போல், அஸ்ய மஹதீம் லக்ஷ்மீம் - அவரது மஹத்தான (முக) காந்தியை, ராஜ்யநாஶ: - ராஜ்யப்ரம்சமானது, ந அபகர்ஷதி - போக்கமுடியாமற் போய்விட்டது.

(1067) 𑌨𑍈𑌵 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣 𑌸𑌂𑌤𑌾𑌪𑌃 𑌕𑌰𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑍋 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌪𑌰𑍍𑌯𑌯𑍇 ।
𑌰𑌾𑌜𑍍𑌯𑌂 𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌵𑌾 𑌵𑌨𑌵𑌾𑌸𑍋 𑌮𑌹𑍋𑌦𑌯𑌃 ॥

லக்ஷ்மண ! - ஓ லக்ஷ்மணனே ! லக்ஷ்ம்யா: விபர்யயே - செல்வம்போய்விட்டதென்று, ஸந்தாபம் ந கர்தவ்ய: - தாபங்கொள்ளாதே, ராஜ்யம் வா - எனக்கு ராஜ்யமும் சரி, வநவாஸோ வா - வநவாஸமும் சரி, (தபஸ்வியாயிருப்பது உத்தமமாகையாலும்) வநவாஸ: மஹோதய: - வநவாஸமே பெரும்பயனுள்ளது.

(1068) 𑌵𑌰𑌂 𑌹𑍁𑌤𑌵𑌹𑌜𑍍𑌵𑌾𑌲𑌾𑌪𑌞𑍍𑌜𑌰𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌿𑌃 ।
𑌨 𑌶𑍌𑌰𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌾𑌵𑌿𑌮𑍁𑌖𑌜𑌨𑌸𑌂𑌵𑌾𑌸𑌵𑍈𑌶𑌸𑌮𑍍 ॥

ஹுதவஹ - அக்னியின், ஜ்வாலா - ஜ்வாலைகளாகிற, பஞ்ஜர - கூட்டின், அந்த: - நடுவில், வ்யவஸ்திதி: - அடங்கியிருப்பதானது,

1065. ரா-ஆ-67-24. 1066. ரா-அ-19-32.
1067. ரா-அ-22-29. 1068. சௌநகஸம்ஹிதை.

acharya.org

வாம் - சிறந்தது, சௌரி - கண்ணனுடைய, சித்ர - நியானத்தில், விமுக - ஆவலற்ற, ஜந - ஜனங்களுடன், ஸம்வாஸ - ஸஹவாஸம் செய்வதாகிற, வைசஸம் - பெருந்துன்பமானது (காரிவாள்) ந வரம் - சிறந்ததன்று.

4-9-2 சாமாறும்

(1069) [illegible] 402-வது இலக்கம்பார்க்க

(1070) யஸ்யப்ரஸாத³ 551-வது இலக்கம் பார்க்க

(1071) [illegible] 216-வது இலக்கம் பார்க்க

4-9-4 கொள்ளென்று

(1072) பீ⁴ஷ்மே ஹதே த்³ரோணே ஹதே கர்ணே ச விநிபாதிதே ।
ஆஶா ப³லவதீ ராஜந் ஶல்யோ ஜேஷ்யதி பாண்ட³வாந் ॥

பீஷ்மேஹதே - மஹானதரான, பீஷ்மாசாரியார், ஹதேஸதி- கொல்லப்பட்டுப்போனபொழுது, த்ரோணேஹதேஸதி - த்ரோணாசாரியாரும் கொல்லப்பட்டுப் போனபோது, கர்ணேஹதே - கர்ணனும் கொல்லபட்டுப் போனபொழுது, ஶல்ய:-சல்யராஜன், பாண்டவான் - பாண்டவர்களை, ஜேஷ்யதி - ஜயிக்கப்போகிறான் (என்று) ஆஶா - ஆசையானது, பலவதீ-பெருத்திருக்கிறது.

(1073) வைகுண்டே² து பரே லோகே ஶ்ரியா ஸார்த⁴ம் ஜக³த்பதி: ।
ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா ப⁴க்தைர் பா⁴க³வதை: ஸஹ ॥

அசிந்தியாத்மா ஜகத்பதி: விஷ்ணு: - நினைவுக்கெட்டாத ஸ்வரூபத்தையுடைய ஜெகத்பதியான விஷ்ணுவானவர், பக்தை: - மனனசீலர்களாலும், பாகவதை: ஸஹ - கைங்கர்ய பார்களாலும், ஶ்ரியா ஸார்த்தம்-பிராட்டியோடுகூட, வைகுண்டே - வைகுண்டமென்கிற, பரே - உத்க்ருஷ்டமான, லோகே - நித்ய விபூதியில், ஆஸ்தே - எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

4-9-7 ஆமோவிவ்வுலகத்து

(1074) மாதா பிதா 135-வது இலக்கம் பார்க்க

1072. பா-சல்யபர்வம்.

acharya.org

(1075) நேஹநாநாஸ்தி 787-வது இலக்கம் பார்க்க

(1076) ஆத்மைவாபூத் தத்கேந கம் பஶ்யேத் ॥

எல்லாவஸ்துக்களும் ப்ரம்ஹாத்மகமாய் ஆயிற்று, ஆதலால் யா ரால் யாரைப் பார்க்கிறது.

4-9-8 காட்டிநீகரந்து

(1077) யதாயதா 424-வது இலக்கம் பார்க்க

[1078] ஸமேத்யாந்யோந்யஸம்யோகம் பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா:

(இந்த பஞ்சபூதங்களும்) அந்யோந்ய ஸம்யோகம் ஸமேத்ய - ஒவ் வொன்றும் ஒன்று சேர்ந்து, பரஸ்பரஸமாஶ்ரயா: - எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து, (அண்டங்களையுண்டாக்குகின்றன)

(1079) ஈஶ்வராத்யா 6-வது இலக்கம் பார்க்க

(1080) ஷிதோஷி 255-வது இலக்கம் பார்க்க

(1081) ததஶ்ஶிரஸி க்ருத்வா து பாதுகே பரதஸ்ததா ।
ஆருரோஹ ரதம் ஹ்ருஷ்டஶ்ஶத்ருக்நேந ஸமந்வித: ॥

தத: - பிறகு, பரத: - பரதாழ்வான், பாதுகே ஶிரஸி க்ருத்வா - பாதுகைகளை ஶிரஸில் வைத்துக்கொண்டு, ததா - அப்போது, ஹ்ரு ஷ்ட: - ஆனந்தமடைந்தவராய், ஶத்ருக்நேந ஸமந்வித: ஶத்ருக்னாழ்வா னோடு கூடினவராய், ரதம் ஆருரோஹ - ரதத்திலேறினார்.

(1082) சதுர்தஶே ஹி ஸம்பூர்ணே வர்ஷேऽஹநி ரகூத்தம । ந த்ரக்ஷ்யாமி யதி த்வாம் து ப்ரவேக்ஷ்யாமி ஹுதாஶநம் ॥

ரகூத்தம - ஹே ரகுகுலத்தவர்களிலுத்தமனே, சதுர்தஶவர்ஷே ஸம்பூர்ணே - பதினான்கு வருஷமாகியும், த்வாம் ந த்ரக்ஷ்யாமி யதி - உம் மைக்காணேனாகில், ஹுதாஶநம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி - அக்னியில் ப்ரவேசித் து விடுவேன்.

(1083) தமேவ ஶரணம் 1044வது இலக்கம் பார்க்க

1076. பிரு-உப-6-5. 1078. வி-பு-1-2-54.
1080. ரா-அ-113-1. 1081. ரா-அ-112-25.

4-9-10 கண்டு கேட்டு

(1084) தேவதிர்யங்மநுஷ்யேஷு பும்நாமா பகவாந் ஹரி:
ஸ்த்ரீநாம்நீ லக்ஷ்மீர் மைத்ரேய நாநயோர் வித்யதே பரம் ||

ஹேமைத்ரேய - ஓ ஸமைத்ரேயரே! தேவதிர்யங் மநுஷ்யேஷு - தேவர்கள், திர்யக்குகள், மநுஷ்யர்கள், இவைகளுள், பும்நாமா - புருஷனென்பானாயிருப்பவன், பகவான் ஹரி: - ஸாக்ஷாத் பகவான் நாராயணன், ஸ்திரீநாம்நீ-பெண்ணாயிருப்பவள், லக்ஷ்மீ:-பிராட்டி, அநயோ: பரம் ந வித்யதே - இவர்களைத் தவிர வேறு வஸ்து ஒன்றுமில்லை.

(1085) [illegible] 1073வது இலக்கம்பார்க்க

(1086) [illegible] 22-வது இலக்கம் பார்க்க

4-9-11 திருவடியை

(1087) ஸாயுஜ்யம் 752-வது இலக்கம் பார்க்க

[1088] [illegible] 412-வது இலக்கம்பார்க்கவும்

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்றுந்தேவும் ப்ரவேசம்.

(1089) த்ருணீக்ருதவிரிஞ்சாதிநிரங்குசவிபூதய: |
ராமாநுஜபதாம்போஜஸமாச்ரயணசாலிந: ||

ராமாநுஜ - உடையவருடைய, பதாம்போஜ - திருவடித்தாமரைகளை, ஸமாச்ரயணசாலிந: - ஆச்ரயித்தவர்கள், த்ருணீக்ருத - த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட, விரிஞ்சாதி - பிரும்மாதிகளுடைய, நிரங்குசவிபூதய: - தடையற்ற ஐச்வரியங்களையுடையவர்கள்.

(1090) [illegible] 96-வது இலக்கம் பார்க்க

(1091) [illegible]
[illegible] ||

1084. வி-பு-1-8-35. 1091. வி-பு-1-2-10.

யதாபூர்வம் கதயாமி - முன்பு நடந்தபடி சொல்லுகிறேன், முநிஸத்தமை: தக்ஷாத்யை: - முநிச்ரேஷ்டர்களான தக்ஷர் முதலானவர்களாலே, ப்ருஷ்ட: - கேட்கப்பட்டவரும், பகவாந் - திரிகாலஜ்ஞரும், அப்ஜயோநி: - தாமரையிலுதித்தவருமான, பிதாமஹ: - பிரும்மாவானவர், ப்ரோவாச - சொன்னார்.

(1092) அக்3நே: ஶிவஸ்ய மாஹாத்ம்யம் தாமஸேஷு ப்ரகீர்த்யதே ।
ராஜஸேஷு ச மாஹாத்ம்யம் அதி4கம் ப்3ரஹ்மணோ விது3: ।
ஸாத்த்விகேஷ்வத2 கல்பேஷு மாஹாத்ம்யம் அதி4கம் ஹரே: ॥

தாமஸேஷு - தாமஸகல்பங்களிலே, அக்நே: சிவஸ்ய - அக்னியினுடையவும் சிவனுடையவும், மாஹாத்ம்யம் - மஹிமையானது, ப்ரகீர்த்யதே - பரக்கச்சொல்லப்படுகிறது. ராஜஸேஷு ச - ராஜஸகல்பகளிலோவென்றால், ப்ரஹ்மண: - பிரமனுடைய, மாஹாத்ம்யம் - மஹிமை, அதிகம் விது: - அதிகமாகச் சொல்லுகிறார்கள்; ஸாத்விகேஷு கல்பேஷு - ஸாத்விககல்பங்களிலே, ஹரே: அதிகம் - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய மஹிமையதிகமாகச் சொல்லப்படுகிறது.

[1093] த்ரைகு3ண்யவிஷயா வேதா3 நிஸ்த்ரைகு3ண்யோ ப4வார்-
ஜுந । நிர்த்3வந்த்3வோ நித்யஸத்த்வஸ்தோ2 நிர்யோக3க்ஷேம ஆத்ம-
வாந் ॥ யாவாநர்த2 உத3பாநே ஸர்வத: ஸம்ப்லு-
தோத3கே । தாவாந் ஸர்வேஷு வேதே3ஷு ப்3ரா-
ஹ்மணஸ்ய விஜாநத: ॥

அர்ஜுந - ஓ அர்ஜுனனே! வேதா: - வேதங்கள், த்ரைகுண்யவிஷயா: - ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ் என்கிற குணங்களுள்ள மனிதர்களைப் பற்றியது. (நீ) நிஸ்த்ரைகுண்ய: - கீழேசொன்ன மூன்று குணங்களற்றவனாகவும் (அதாவது ஸத்வகுணத்தை மாத்திரமுடையவனாகவும்) நிர்த்வந்த்வ: - ஸம்ஸாரத்திலுண்டாகக் கூடிய இரண்டு ஸ்வபாவங்களற்றவனாகவும், நித்யஸத்வஸ்த: - எப்பொழுதும் ஸத்வகுணத்திலேயே இருப்பவனாகவும், நிர்யோகக்ஷேம: - யோகக்ஷேமமற்றவனாகவும், ஆத்மவான் - ஆத்மாவை அறிவதில் ஆசையுள்ளவனாகவும், பவ - இருக்கக்கடவாய், ஸர்வத: - எல்லா இடங்களிலும், ஸம்ப்லுதோதகே - நிறைந்த ஜலமுள்ள, உதபானே - குளம் முதலியவற்றில் (தாஹித்தவனால்) யாவான் - எவ்வளவு, அர்த்த: - பிரயோஜநமோ, (எவ்வளவு எடுத்துக்

1092. மாத்ஸ்யபுராணம். 1093. ஸ்ரீ கீதை 2-46,

கொள்ளப்படுகிறதோ அது போல) விஜாநத: - அறிந்த, ப்ராஹ்மணஸ்ய - ப்ராஹ்மணனுக்கு, ஸர்வேஷு வேதேஷு - எல்லா வேதங்களிலும், தாவாந் - அவ்வளவே, (தனக்கு ப்ரயோஜனமுள்ள அளவே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டியது.)

[1094] காரணம் து த்யேய: ।

ஜகத்காரணவஸ்துவே தியானஞ் செய்யத்தகுந்தது.

[1095] யதோவா இமாநி 56வது இலக்கம் பார்க்க

[1096] ஸதேவ 259 வது இலக்கம் பார்க்க

[1097] ஆத்மா வா இதமேக ஏவாக்ர ஆஸீத் ॥

இதம்-இந்த ஜகத்தானது, அக்ரே-ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே, ஆத்மா ஏகஏவஆஸீத் - ஆத்மா ஒன்றாகவே இருந்தது.

[1098] ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீத் ॥

நாராயணன் ஒருவன் தான் இருந்தான்.

[1099] ந ஸந்நசாஸச்சிவ ஏவ கேவல: ॥

நஸத் - ஸத் இல்லை, ந ச அஸத் - அஸத் இல்லை, கேவல: சிவ ஏவ - சிவன் ஒருவர் தானிருந்தார்.

[1100] ஶம்புராகாஶமத்யே த்யேய: ॥

தஹராகாசமத்தியில் சம்புவானவர் தியானம் செய்யத் தகுந்தவர்.

[1101] ததோ யதுத்தரதரம் ॥

தத: - முன்பு சொன்ன புருஷனைக்காட்டிலும், உத்தராதரம் - மிகவுமுயர்ந்த வஸ்து எது ?

[1102] யஸ்மாத்பரம் நாபரமஸ்தி கிஞ்சித் ॥

யஸ்மாத் அபரம் கிஞ்சித் - யாதொரு புருஷனைக் காட்டிலும் வேறான ஒரு வஸ்தும், ந பரம் அஸ்தி - உயர்ந்ததில்லை.

(1103) தஸ்மிந் யதந்தஸ்ததுபாஸிதவ்யம் ॥

தஸ்மிந் - அந்த பகவானிடத்தில், அந்த: யத் - உள்ளே எது இருக்கிறதோ, தத் உபாஸிதவ்யம் - அது தான் உபாஸிக்கத்தகுந்தது.

1094. அதர்வசிகா. 1097. ஐதரேயம்.
1098. மஹோபநிஷத். 1099, 1100. ச்வேதாச்வதரம்.
1103. தைத்திரீயகம்.

acharya.org

4-10-1 ஒன்றுந்தேவும்

(1104) ஆலயபாயஷ்வா 618 வது இலக்கம் பார்க்க

(1105) வாஸுதேவம் பரித்யஜ்ய யோऽந்யம் தேவமுபாஸதே ।
த்ருஷிதோ ஜாஹ்நவீதீரே கூபம் கநதி துர்மதி: ॥

ய: - எவன், வாஸுதேவம் - வஸுதேவர் திருமகனாய்ப் பிறந்த கண்ணனை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, அந்யம் தேவமுபாஸதே - வேறுதேவதையை யுபாஸிக்கிறானோ, (அந்த) துர்மதி: - புத்தியில்லாதவன், த்ருஷித: - தாஹமுள்ளவனாய், ஜாஹ்நவீதீரே - கங்கையின் கரையில், இருந்துகொண்டு, கூபம் கநதி - கிணறு தோண்டுகிறவன்போன்றவன்.

4-10-2 நாடிநீர்

(1106) பொருளொன்று 96-வது இலக்கம் பார்க்க

(1107) பலமத உபபத்தே: ॥

பலம் - (எல்லா) பலமும், அத: - இந்த பரப் பிரும்மத்தினிடமிருந்து தான் சம்பவிக்கிறது. (ஏனெனில்) உபபத்தே: - பலப்ரதத்வத்திற்குத் தகுந்த குணங்களிருப்பதால்.

(1108) தத்விஷ்ணுபத: 1013-வது இலக்கம்பார்க்க

(1109) நிவாஸவ்ருக்ஷஸ் ஸாதூநாம் ஆபந்நாநாம் பராம் கதி: ।
ஆர்த்தாநாம் ஸம்ஶ்ரயஶ்சைவ யஶஸஶ்சைகபாஜநம் ॥

(ராமன்) ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களுக்கு, நிவாஸவ்ருக்ஷ: - தங்குமரம், ஆபந்நாநாம் - தன்னைச் சரணமாக அடைந்தவர்களுக்கு, கதி: - அடையவேண்டிய இடம், அல்லது காரியத்தை நிறைவேற்றிக்கொடுக்கிறதுமாம், ஆர்த்தாநாம்-கஷ்டப்படுவோருக்கு, ஸம்ஶ்ரய: ச ஏவ - புகலிடமாயுமிருப்பவர், யஶஸ: - கீர்த்திக்கு, ஏகபாஜநம் ச - ஒரே இருப்பிடமாயிருப்பவர்.

(1110) தேவகீநந்தநாத் இலக்கம் பார்க்க

(1101) ஸர்வஸ்க்ருத்யாணி 44-வது இலக்கம்பார்க்க

(1112) நகிஞ்சிதகுர்வாணோ விஷ்ணோராயதநே வஸேத் ॥

கிஞ்சித் அகுர்வாண: - ஒன்றுஞ்செய்யாதானாய், விஷ்ணோ: - பகவானுடைய, ஆயதநே - இருப்பிடத்தில், வஸேத் - வஸிக்கக்கடவன்.

1107. சாரீ-மீமா-3-2-37. 1109. ரா-கி-15-19.

acharya.org

(1113) பவித்ரம் பரமம் புண்யம் தேஶோऽயம் ஸர்வகாமதுக் | யஸ்மிந் வாஸமாத்ரேண வாஸம் விதததாம் ந்ருணாம் | பயாந்யயா விநஶ்யந்தி லோபமோஹாதயோ த்விஜ ||

ஹே த்விஜ - ஓ த்விஜரே! அயம்தேஶ: - இந்ததேசம், பரமம்பவித்ரம் - மிகவும் புனிதமானது, புண்யம் - புண்யகரமானது, ஸர்வகாமதுக் - எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கும், யஸ்மிந் - யாதொருவிடத்தில், வாஸமாத்ரேண - ஒருநாள்மாத்திரம், வாஸம்விதததாம் - வாஸஞ்செய்கிற, ந்ருணாம் - மனிதர்களுக்கு, பயாந்யயா: - பயகாரணங்களும், லோபமோஹாதய: - லோபம் மோஹம் இவை முதலியவைகளும், விநஶ்யேயு: - நாசம் அடைகின்றன.

4—10—3 பரந்த.

(1114) பஸ்பர்ஶ புண்டரீகாக்ஷ: ஶர்வஸ்யாபாதமஸ்தகம் | பாதேந கமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ராஶ்ரிதேந ச ||

புண்டரீகாக்ஷ: - அரவிந்தலோசநனை நாராயணன், ஶர்வஸ்ய - சிவனுடைய, ஆபாதமஸ்தகம் - கால்முதல் தலைவரையில், கமலாபேந - தாமரைபோன்ற காந்தியுள்ளதும், பிருஹ்மருத்ராஶ்ரிதேந - பிரும்மா ருத்திரன் இவர்களால் ஆச்ரயிக்கப்பட்டதுமான, பாதேந - திருவடியினால், பஸ்பர்ச - தடவினர்.

(1115) அநஸ்த்தாந்ய: 70-வது இலக்கம் பார்க்க

(1116) தேஷாந்நாஸ்தி 87-வது இலக்கம் பார்க்க

(1117) யேயஜந்தி 796-வது இலக்கம் பார்க்க

4—10—4 பேசநின்ற.

(1118) யதேஷ்டாதி 80-வது இலக்கம் பார்க்க

இதின் அர்த்தம் சுட்டிலேயே ஸ்பஷ்டம்.

(1119) ப்ரஹ்மா தேவஸஹஸ்ரேஷு ப்ரஹ்மாத்ர ஸர்வத்ர ஸநாதநம் தேவதேவோ மஹாதேவ: | ஸர்வாந்லோகாந் வ்யவஸ்த்ய விஷ்வக்ஸேநஸ்ததா விராஜதே ஷட்ப்ரகீர்த்திதோ க்ருத்திவாஸா: ||

1113. காருடபுராணம்-11-அ. 1119. பாரதம் ராஜதர்மம்.

31

மஹாத்மா - மஹாத்மாவான, மஹாதேவ: - சிவன், ஸர்வமேதே - ஸர்வமேதமென்னும் யாகத்தில், ஆத்மாநம்ஹுத்வா - ஆத்மாவைஹோமஞ்செய்து, தேவதேவ: - தேவதேவனுக, பபூவ - ஆனர். க்ருத்திவாஸ:-யானைத்தோலுடுத்தியவராய், த்யுதிமான் - சோபையுள்ளவராய், ஸர்வாந்லோகாந் வியாப்ய - எல்லா உலகங்களையும் வியாபித்து, கீர்த்யா - கீர்த்தியினல், விஷ்டப்ய - பரவச்செய்து, விராஜதே - விளங்குகிருர்.

(1120) 𑌤𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌮𑌮 𑌚 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌦𑍇𑌹𑌿𑌸𑌂𑌜𑍍𑌞𑌿𑌤𑌾𑌃 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌸𑌾𑌕𑍍𑌷𑌿𑌭𑍂𑌤𑍋𑌽𑌸𑍌 𑌨 𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌯𑌃
𑌕𑍇𑌨𑌚𑌿𑌤𑍍 𑌕𑍍𑌵𑌚𑌿𑌤𑍍 ॥

தவ - உமக்கும், மமச - எனக்கும், (விஷ்ணு) அந்தராத்மா - அந்தர்யாமி, அந்யே - மற்ற, யேச - எவர்கள், தேஹிஸம்ஜ்ஞிதா: - சரீரம் படைத்தவர்களென்று பெயர் பெற்றிருக்கிருர்களோ, ஸர்வேஷாம் - அந்த எல்லாருக்கும், அஸௌ - இந்த விஷ்ணுவானவர், ஸாக்ஷிபூத: - ஸாக்ஷியாயிருக்கிருர். கேநசித் - ஒருவராலும், க்வசித் - ஒருக்காலும், நக்ராஹ்ய: - அறியத்தகுந்தவர் அல்ல.

(1121) 𑌯𑌃 𑌪𑌰𑌃 𑌸 𑌮𑌹𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰𑌃 1117-இலக்கம் பார்க்க

(1122) 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌮𑌯𑌾 𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌯𑌾𑌚𑌿𑌤𑌃 ।
𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑍇𑌨 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌂 𑌪𑌾𑌰𑍍𑌶𑍍𑌵𑌂 𑌨𑌖𑌾𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌵𑌿𑌦𑌾𑌰𑌿𑌤𑌮𑍍 ॥
𑌮𑌹𑌤𑍀 𑌸𑍍𑌰𑌵𑌤𑍀 𑌧𑌾𑌰𑌾 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌰𑌕𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌨𑌿𑌸𑍍𑌸𑍃𑌤𑌾 ।
𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍁𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌤𑍍 𑌸𑍁𑌶𑍍𑌰𑍋𑌣𑌿 𑌕𑌪𑌾𑌲𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰
𑌧𑌾 । 𑌸𑍍𑌫𑍁𑌟𑌿𑌤𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌧𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌂 𑌸𑍍𑌵𑌪𑍍𑌨𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌧𑌨𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥

தத்ர - அங்கு, ஸ்ரீமான் - பிராட்டியோடுகூடிய, நாராயண: - நாராயணன், மயா - என்னல், பிக்ஷாம் - பிக்ஷையை, ப்ரயாசித: - யாசிக்கப்பட்டார். தத: - பிறகு, தேந - அவரால், ஸ்வகம் பார்ச்வம் - தன்னுடைய பார்ச்வபாகமானது, நகாக்ரேண - நகத்தின் நுனியால், விதாரிதம் - கிழிக்கப்பட்டது, தஸ்யரக்தஸ்ய - அந்த ரக்தத்தினுடைய, ஸ்ரவதீ - பெருகுகின்ற, மஹதீதாரா - பெரிய தாரையானது, நிஸ் ஸ்ருதா - வெளிவந்தது, ஸுச்ரோணி - வடிவழகுவாய்ந்த ஏ பார்வதியே! விஷ்ணு ப்ரஸாதாத் - விஷ்ணுவின் அநுக்ரஹத்தால், தத் கபாலம் - அந்த மண்டையோடானது ஸஹஸ்ரதா - ஆயிரம் துண்டாக, ஸ்புடிதம் - வெடித்தது, ஸ்வப்நலப்தம் தனம்யதா - ஸ்வப்நத்தில் கிடைத்த தனம்போல, பஹுதா யாதம் - வெகுவிதமாய் சென்றது.

1120. பாரதம்-மோக்ஷ-189-4. 1122. மாத்ஸ்யம்.

acharya.org

(1123) ய: ஸர்வ:-117-வது இலக்கம் பார்க்க

(1124) யதா மே ஶிரஸஶ்சேதாதிதம் குருதரம் வச: ।
த்வயோக்தமச்யுதாக்ஷேபி ராஜ்யப்ரஷ்டஸ்ததோ பவ ॥

யதா - எக்காரணத்தால், மே - என்னுடைய, ஶிரஸ: - தலையினுடைய, சேதாத் - அறுப்பதைக் காட்டிலும், குருதரம் - மிகவும் பெரிதான, இதம்வச: - இந்த வார்த்தையானது, த்வயா - உன்னால், அச்யுதாக்ஷேபி - பகவானிடத்திலேயும், உக்தம் - சொல்லப்பட்டதோ, ததா - அதனால், ராஜ்யப்ரஷ்ட: - இராஜ்ஜியத்திலிருந்து நழுவினவனாய், பத - விழுவாயாக.

4—10—5 இலங்கத்திட்ட.

(1125) யந்மயம் ச ஜகத் ப்ரஹ்மந் யதஶ்சைதச்சராசரம் ।
லீநமாஸீத்யதா யத்ர லயமேஷ்யதி யத்ர ச ॥

ப்ரஹ்மந் - ஓ பிராமணோத்தமரே! ஜகத் - இந்த ஜகத்தானது, யந்மயம் ச - எதை ஆத்மாவாக உடையது, ஏதத் - இந்த, சராசரம் - சேதநாசேதந வஸ்துக்களானது, யத:ச - எங்கிருந்து உண்டாகின்றது. யதா - எவ்விதம், யத்ர - எங்கு, லீநமாஸீத் - லயத்தை யடைந்தது, யத்ர - எங்கு, லயமேஷ்யதிச - லயத்தை அடையப்போகின்றது.

(1126) விஶேஷஸகாஶாத் 917-வது இலக்கம் பார்க்க

(1127) விஶ்வாதாதா 95-வது இலக்கம் பார்க்க

(1128) ஸோ'ந்தராதந்தரம் ப்ராவிஶத் ।

ஸ: - அந்த ருத்ரன், அந்தராத் - தேஹேந்திரியங்களைக் காட்டிலும் வேறுபட்ட ஜீவனைக்காட்டிலும், அந்தரம் - வேறுபட்ட பரமாத்மாவை, ப்ராவிஶத் - 'பிரும்மாஹம்' என்கிற எண்ணத்தினால் அடைந்தார். அதாவது ஐக்யமானான்.

(1129) மத்ஸ்யகூர்மம் 423-வது இலக்கம் பார்க்க

(1130) ஸ்ருஷ்டம் ஸதேவாஸுர 246-வது இலக்கம் பார்க்க

4—10—6 போற்றி.

(1131) யே'ப்யந்யதேவதா பக்தா யஜந்தே ஶ்ரத்தயாந்விதா: ।
தே'பி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதிபூர்வகம் ॥

1125. வி-4-1-1—6. 1131. ஸ்ரீ கீதை. 9-23.

யே - எவர்கள், அந்யதேவதாபக்தா அபி - வேறு தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ஶ்ரத்தயா அந்விதா: - சிரத்தையுடையவர்களாய், யஜந்தே - யாகஞ்செய்கிறார்களோ, ஹே கௌந்தேய - ஓ குந்திபுத்ரனே! தே அபி - அவர்களும், மாமேவ - என்னையே, அவிதிபூர்வகம் - விதிமுறைக்கு மாறாக, யஜந்தி - யஜிக்கிறார்கள்.

(1132) நபிபேதி குதஶ்சந ।

ஓரிடத்திலின்றும் பயப்படுகிறதில்லை.

(1133) புண்ய: புண்யேந பாப: பாபேந ॥

புண்யேந - புண்யகர்மாவினாலே, புண்ய: - புண்யனாகவும், பாபேந - பாபகர்மாவினால், பாப: - பாபியாகவும் ஆகிறான்.

(1134) யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோ஽ஹமக்ஷராதபி சோத்தம: ।
அதோ஽ஸ்மி லோகே வேதே ச ப்ரதித: புருஷோத்தம: ॥

யஸ்மாத் - எதனால், அஹம் - நான், க்ஷரம் - நாசஸ்வபாவமுள்ள அசேதநத்தை, அதீத: - தாண்டியிருக்கிறேனோ, ச - பின்பும், அக்ஷராத் அபி - நாசமற்ற ஸ்வபாவமுள்ள ஜீவனைக்காட்டிலும், உத்தம: - மேற்பட்டவனோ, அத: - ஆதலால், லோகே - உலகிலும், வேதே ச - வேதத்திலும், புருஷோத்தம: - புருஷோத்தமனென்று, ப்ரதித: - பிரஸித்தனாயிருக்கிறேன்.

(1135) ஈசாவாஸ்ய 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

4—10—7 ஓடியோடி.

(1136) தே தம் புக்த்வா ஸ்வர்க்கலோகம் விஶாலம் க்ஷீணே புண்யே மர்த்யலோகம் விஶந்தி । ஏவம் த்ரயீதர்மமநுப்ரபந்நா கதாகதம் காமகாமா லபந்தே ॥

தே - அவர்கள், விஶாலம் - பரந்த, தம் ஸ்வர்க்கலோகம் - அந்த ஸ்வர்க்கலோகத்தை, புக்த்வா - அநுபவித்து, புண்யேக்ஷீணே - புண்யம் குறைந்தளவில், மர்த்யலோகம் - பூலோகத்தை, விஶந்தி - அடைகிறார்கள். ஏவம் - இவ்விதம், த்ரயீதர்மம் - வேதோக்த தர்மத்தை, அநுப்ரபந்நா: - அடைந்தவர்களான, காமகாமா: - ஸ்வர்க்காதி போகங்களில் விருப்பமுள்ளவர்கள், கதாகதம் - போவதையும் வருவதையும், லபந்தே - அடைகிறார்கள்.

(1137) [illegible] 180-வது இலக்கம் பார்க்க.

1134. ஸ்ரீ கீதை. 15-14. 1136. ஸ்ரீ கீதை. 9-21.

(1138) ஆரோக்யம் பாஸ்கராதிச்சேத் தனமிச்சேத் ஹுதாசனாத் ।
ஈச்வராத் ஜ்ஞானமிச்சேத்து மோக்ஷமிச்சேஜ் ஜனார்த்தனாத் ॥

பாஸ்கராத் - ஸூர்யனிடமிருந்து, ஆரோக்யம் - ரோகமில்லாமையை இச்சேத் - விரும்பக்கடவன், ஹுதாசனாத் - அக்னியிடமிருந்து, தநம் - பொருளை, இச்சேத் - விரும்பவேண்டும், ஈச்வராத் - பரமசிவனிடமிருந்து, ஜ்ஞாநம் - அறிவை, அந்விச்சேத் - விரும்பவேண்டும், ஜநார்தநாத் - ஸ்ரீமந் நாராயணனிடமிருந்து, மோக்ஷம் இச்சேத் - மோக்ஷத்தை விரும்பக்கடவன்.

(1139) ப்ராஹ்மணம் ஶிதிகண்டம் ச யாச்சான்யா தேவதா: ஸ்ம்ருதா: । ப்ரதிபுத்தா ந ஸேவந்தே யஸ்மாத் பரிமிதம் பலம் ॥

ப்ராஹ்மணம் - பிரமனையும், ஶிதிகண்டம் ச - சிவனையும், யா: ச அந்யா: தேவதா: ஸ்ம்ருதா: - மற்ற எந்த தேவதைகள் ஸ்ம்ருதிகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறார்களோ, (அவர்களையும்) ப்ரதிபுத்தா: - மோக்ஷாதிகாரிகள், நஸேவந்தே - ஸேவிக்கமாட்டார்கள். யஸ்மாத் - யாதொரு அந்த தேவதைகளிடமிருந்து, பலம் - பலமானது, பரிமிதம் - மிக அல்பமோ.

1140) ஸ்கந்தருத்ரமஹேந்த்ராத்யா: ப்ரதிஷித்தாஸ்து பூஜநே ।
ஜ்ஞாத்வைவம் பக்திஸாங்கர்யம் ந குர்யாதேவமேவ ஹி ॥

ஸ்கந்தருத்ரமஹேந்த்ராத்யா: - ஸுப்பிரமணியன், ருத்ரன், இந்த்ரன் முதலான தேவர்கள், பூஜநே - ஆராதிக்கும் விஷயத்தில், ப்ரதிஷித்தா: - விலக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏவம் ஜ்ஞாத்வா - இவ்விதமறிந்து, பக்திஸாங்கர்யம் - பக்தியின் சேர்க்கையை (அதாவது, அநேக தேவதைகளிடத்தில் பக்தி செய்வதை) ஏவமேவஹி - இவ்விதமாகவே, நகுர்யாத் - செய்யக்கடவனல்லன்.

(1141) த்வமிந்த்ர: ஸத்யமேவைதத் தேவஸ்த்ரிபுவனேச்வர: ।
த்வயாபி ப்ராப்தமைச்வர்யம் யதஸ்தம் தோஷயாச்யுதம் ॥

த்வம் - நீ, இந்த்ர: - ஐச்வர்யமுள்ளவன், தேவ: - தேவன், த்ரிபுவனேச்வர: - மூன்று உலகிற்குமீச்வரன், ஏதத் ஸத்யமேவ - இது ஸத்யம் தான், யத: - எவரிடத்திலிருந்து, த்வயாபி - உன்னாலும், ஐச்வர்யம் - ஐச்

1128. பிரம்மாண்டபுராணம். 1139. பார-மோ. 169-35.
1141. விஷ்ணுதர்மம்.

acharya.org

வர்யமாணஜ,ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டதோ, தம் - அந்ததேவனை, அஹம் - நான், தோஷயாமி - ஸந்தோஷிப்பிக்கிறேன்.

(1142) உஷேளஸு 152-வது இலக்கம் பார்க்க.

4—10—9 விளம்பும்.

(1143) தெயஃஷி 788-வது இலக்கம் பார்க்க.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம் பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

5 - 1 - 1 கையார்.

(1144) திஹ்ராவெத 148-வது இலக்கம் பார்க்க.

(1155) ஸங்க சக்ர கதா முக்ய திவ்யாயுதகணாஸ்ததா ।
ஸ்ரீஸாரக்ஷாவிதாநாய ஸக்த்யா ஜாக்ரத ஜாக்ரத ॥ (அரும்பதம்)

சங்கசக்ர கதாமுக்ய திவ்யாயுதகணா: - திருவாழி, திருச்சங்கு, கதை முதலிய திவ்யாயுதக் கூட்டங்களே! (நீங்கள்) ஸதா - எப்போதும், ஸ்ரீஸா ரக்ஷாவிதாநாய - திருமாலின் ரக்ஷணத்தைச் செய்வதற்காக, ஸக்த்யா - சக்திக்குத் தக்கவாறு, ஜாக்ரதஜாக்ரத - மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருங்கள்.

5—1—2 போனாய்.

(1146) யஃஷோஜந்மநயோ: 781-வது இலக்கம் பார்க்க

(1147) ததஃகடகடா 780-வது இலக்கம் பார்க்க

5—1—3 உள்ளன.

(1148) நஹெவ ஹெவா ஜஸூஜி ந வியஹெந்தெவா ஷ்ரூதம்
த்ருஷ்டா தூவஞஷி ॥

1148. சா-3-10.

வர்யமாணத்,ப்ராப்தம் - அடையப்பட்டதோ, தம் - அந்தசேவனை, அஹம் - நான், தோஷயாமி - ஸந்தோஷிப்பிக்கிறேன்,

(1142) உபௌஸ்த 152-வது இலக்கம் பார்க்க.

4—10—9 விளம்பும்.

(1143) நேயஸ்வித் 788-வது இலக்கம் பார்க்க.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நான்காம் பத்து முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஐந்தாம் பத்து.

முதற்றிருவாய்மொழி.

5 - 1 - 1 கையார்.

(1144) த்ருமவேத 148-துவது இலக்கம் பார்க்க.

(1155) ஶங்கசக்ரகதாமுக்ய திவ்யாயுதகணாஸ்ஸதா ।
ஶ்ரீமத்ரக்ஷாவிதாநாய ஶக்த்யா ஜாக்ரத ஜாக்ரத ॥ (அரும்பதம்)

சங்கசக்ர கதாமுக்ய திவ்யாயுதகணா: - திருவாழி, திருச்சங்கு, கதை முதலிய திவ்யாயுதக் கூட்டங்களே! (நீங்கள்) ஸதா - எப்போதும், ஶ்ரீமத்ரக்ஷாவிதாநாய - திருமாலின் ரக்ஷணைத்தைச் செய்வதற்காக, ஶக்த்யா - சக்திக்குத் தக்கவாறு, ஜாக்ரதஜாக்ரத - மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களாக இருங்கள்.

5—1—2 போனாய்.

(1146) யதோஜாநுநயோ: 781-வது இலக்கம் பார்க்க

(1147) ததக்ஷடக்ஷடா 780-வது இலக்கம் பார்க்க

5—1—3 உள்ளன.

(1148) நவை தேவா அஶ்நந்தி ந பிபந்த்யேததேவாம்ருதம்
த்ருஷ்ட்வா த்ருப்யந்தி ॥

1148. சா-3-10.

தேவா: - தேவர்கள், நவை அஶ்நந்தி - சாப்பிடுகிறார்களில்லை. நபிபந்தி - அருந்துவதில்லை. ஏதத் அம்ருதமேவ - இந்த அமுதத்தையே த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, த்ருப்யந்தி - த்ருப்தியடைகிறார்கள்.

5—1—4 என்கொள்வன்.

(1149) 𑌭𑍋𑌗𑍇𑌨 555-இலக்கம் பார்க்க

(1150) 𑌯𑌤𑌤𑍋 𑌹𑍍𑌯𑌪𑌿 𑌕𑍌𑌨𑍍𑌤𑍇𑌯 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌿𑌪𑌶𑍍𑌚𑌿𑌤𑌃।
𑌇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌮𑌾𑌥𑍀𑌨𑌿 𑌹𑌰𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌭𑌂 𑌮𑌨𑌃॥

ஹே கௌந்தேய - ஓ அர்ஜுனா! யதத: - பக்திசெய்ய முயற்சிக்கின்ற, விபச்சித: - வித்வானாயிருக்கிற, புருஷஸ்ய அபி - புருஷனுடையவும், ப்ரமாதீநி - கெடுக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள, இந்த்ரியாணி - இந்த்ரியங்கள், மந: - மனதை, ப்ரஸபம்ஹரந்தி - பலாத்காரமாய் இழுக்கின்றன.

5—1—5 கண்ணபிரானை.

(1151) 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌪𑍍𑌰𑌾𑌸𑌃 206-இலக்கம் பார்க்க

(1152) 𑌯𑌦𑌿 𑌨𑌾𑌮𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌾𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌯𑌦𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌤𑌦𑍍𑌬𑌹𑌿𑌰𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍।
𑌦𑌣𑍍𑌡𑌮𑌾𑌦𑌾𑌯 𑌲𑍋𑌕𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌶𑍁𑌨𑌃 𑌕𑌾𑌕𑌾𑌂𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌾𑌰𑌯𑍇𑌤𑍍॥
(அரும்பதம்)

அஸ்யகாயஸ்ய - இந்த சரீரத்தினுடைய, அந்த: - உள்ளே, யத் - எது இருக்கிறதோ, தத்பஹி: பவேத் யதிநாம - அது வெளியிலிருக்குமேயானால், அயம்லோக: - இந்த உலகமானது (ஜனங்கள்,) தண்டமாதாய - தடியெடுத்து, ஶுந: காகாந் ச - நாய்களையும் காக்கைகளையும், வாரயேத் - துரத்தும்.

5—1—6 புறமற.

(1153) 𑌦𑍈𑌵𑍀𑌮𑌾𑌯𑌾 6-வது இலக்கம் காண்க

(1154) 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌷𑌣 735-வது இலக்கம் பார்க்க

(1155) 𑌪𑍍𑌰𑌲𑌮𑍍𑌬𑌬𑌾𑌹𑍁𑌮𑌾𑌯𑌾𑌮𑌤𑍁𑌙𑍍𑌗𑍋𑌰𑌃𑌸𑍍𑌥𑌲𑌮𑍁𑌨𑍍𑌨𑌸𑌮𑍍।
𑌸𑌵𑌿𑌲𑌾𑌸𑌸𑌿𑌤𑌾𑌧𑌾𑌰𑌂 𑌬𑌿𑌭𑍍𑌰𑌾𑌣𑌂 𑌮𑍁𑌖𑌪𑌙𑍍𑌕𑌜𑌮𑍍॥

ப்ரலம்பபாஹும் - நீண்டு தொங்குகின்ற திருக்கைகளையுடையவரும், ஆயாம - விசாலமாயும், துங்க - உந்நதமாயுமான, உரஸ்ஸ்தலம் -

---

1150. ஸ்ரீ கீதை. 2-60. 1155. வி-பு-5-17-20.

திருமார்பையுடையவரும், உக்கஸம் - உயர்ந்த திருமூக்கையுடையவரும், ஸவிலாஸஸ்மிதாதாரம் - விலாஸத்தோடுகூடிய திருமுறுவலுக்கு - ஆதாரமான, முகபங்கஜம் - தாமரைபோன்ற திருமுகமண்டலத்தை, பிப்ராணம் - பரிப்பவரும் (ஆன கண்ணனை அக்ரூரர் ஸேவித்தார்)

5—1—8 மேலாத்தேவர்களும்.

(1156) **மாதா பிதா ப்⁴ராதா நிவாஸஶ்ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ।**

(பகவான்) மாதா - தாயாய், பிதா - தந்தையாய், ப்ராதா - உடன் பிறந்தவனாய், நிவாஸ: - ப்ராப்யனாய், ஶரணம் - ரக்ஷகமாய், ஸுஹ்ருத் - ஸ்நேஹிதனாய், இருக்கிறான்.

(1157) **ஸஹஸ்ரநாமஸு 26-இலக்கம் காண்க**

5—1—10 ஆனான்.

(1158) ஸோமஸநு 480-வது இலக்கம் பார்க்க

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி.

போலிகப்ரவேசம்.

(1159) **ஸர்வேஷாம் கில தர்மாணாம் உத்தமோ வைஷ்ணவோ விதி: । ரக்ஷதே பகவாந் விஷ்ணுர் பக்தாநாத்மஶரீரவத் ॥**

ஸர்வேஷாம் தர்மாணாம்கில - எல்லா தர்மங்களுக்குள்ளே, வைஷ்ணவ: விதி: - வைஷ்ணவ தர்மமானது, உத்தம: - உயர்ந்தது. விஷ்ணு: - ஸர்வ வியாபகரான, பகவான் - ஸ்ரீமந் நாராயணன், பக்தாந் - பக்தர்களை, ஆத்மசரீரவத் - தனது திருமேனிபோல, ரக்ஷதே - காப்பாற்றுகிறார்.

5—2—1 பொலிக பொலிக.

(1160) **யத்ராஷ்டாக்ஷரஸம்ஸித்தோ மஹாபாகோ மஹீயதே । ந தத்ர ஸஞ்சரிஷ்யந்தி வ்யாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா: ॥**

1156. ஸுபாலோபநிஷத்.

acharya.org

யத்ர - எந்த தேசத்தில், அஷ்டாக்ஷர ஸம்வித்த: - திருவஷ்டாக்ஷர மந்திரவித்தியையுடைய, மஹாபாக: - மஹா பாக்கியம்பொருந்திய பாகவதர், மஹீயதே - வஸிக்கின்றாரோ, தத்ர - அங்கு, வியாதி துர்பிக்ஷதஸ்கரா: - வியாதி துர்பிக்ஷம் திருடுமுதலியன, நஸஞ்சரிஷ்யந்தி - நடமாடுகின்றன இல்லை.

"வியாதிதுர்பிக்ஷதஸ்கரா:" என்றது திருமந்திரத்தில் த்ருதீயபதோக்தமான பகவச்சேஷத்வ விரோதியான விஷயப்ராவண்யத்தையும், மத்யமபதோக்தமான பகவதேகோபாய த்வவிரோதியான ஸ்வரக்ஷணே ஸ்வாதந்த்ரியமடியாக வருகிற உபாய துர்பிக்ஷத்தையும், ப்ரதமபதோக்தமான பகவதநந்யார்ஹசேஷத்வ விரோதியான ஆத்மாபஹாரமாகிற தஸ்கரத்தையும் சொல்லுகிறது—என்று ஜீயர் அரும்பதம். "அஜ்ஞானமாகிற கொடிய நோயும், அந்யதா ஜ்ஞானமாகிற துர்பிக்ஷமும், ஆத்மாபஹாரமாகிற திருடு முதலியவைகளும்—என்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

(1161) அபூஜ்யா யத்ர பூஜ்யந்தே பூஜ்யாநாம் யத்ர அவமாநிதா: । தத்ர த்ரீணி விவர்த்தந்தே துர்பிக்ஷம் மரணம் பயம் ॥ (அரும்பதம்)

யத்ர - எங்கு, அபூஜ்யா: பூஜ்யந்தே - பூஜிக்கத்தகுதியற்றவர்கள் பூஜிக்கப்படுகிறார்களோ, யத்ரபூஜ்யா: அவமாநிதா: - எவ்விடத்தில் பூஜ்யர்கள் அவமதிக்கப்பட்டார்களோ, தத்ர - அங்கு, துர்பிக்ஷம் - துர்பிக்ஷமென்ன, மரணம் - மரணமென்ன, பயம் - பயமென்ன, த்ரீணி - இந்த மூன்றுகளும், விவர்த்தந்தே - மிகவும் விருத்தியடைகின்றன.

5—2—3 திரியும்.

(1162) ந ஶ்ருண்வந்தி பிது: புத்ரா ந ஸ்நுஷா ந ஸஹோதரா: । ந ப்ருத்யா ந களத்ராணி பவிஷ்யத்யதரோத்தரம் ॥

(கலியுகத்தில்) பிது: - தந்தையின் வார்த்தைகளை, புத்ரா: நஶ்ருண்வந்தி - கேட்கமாட்டார்கள், நஸ்நுஷா - நாட்டுப்பெண்களும் மாமனாரின் வார்த்தையை கேட்கமாட்டார்கள், ந ஸஹோதரா: - உடன் பிறந்தாரும் மூத்தவருடையவார்த்தையைக் கேட்கமாட்டார்கள், ந ப்ருத்யா: - வேலைக்காரர்கள் யஜமானனின் வார்த்தையைக்கேட்கமாட்டார்கள், நகளத்ராணி- கணவனின் வார்த்தையை மனைவி கேட்கமாட்டாள், அதரோத்தரம் - கீழ் மேலாக மாறும்படியாக, பவிஷ்யதி - ஆகப்போகிறது.

1162. பார-மோ. 42.

acharya.org

(1163) 𑌮𑍇𑌘𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍁𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌰𑌸𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌦𑍃𑌢𑌵𑍍𑌰𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌦𑌾 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌹𑍇 𑌰𑌾𑌮𑌂 𑌜𑌗𑌤𑌃 𑌶𑍋𑌕𑌨𑌾𑌶𑌨𑌮𑍍 ॥

மேகச்யாமம் - நீருண்ட மேகம்போல் கருத்தவரும், மஹாபாஹும் - நீண்ட திருக்கைகளை யுடையவரும், ஸ்திரஸத்வம் - நிலையுள்ள பலத்தை யுடையவரும், த்ருடவ்ரதம் - ஆச்ரிதரக்ஷண வ்ரதத்தில் பற்றுதலுள்ளவரும், ஜகத: சோகநாசநம் - உலகத்தின் வருத்தத்தைப் போக்கடிப்பவருமான, ராமம் - ராமபிரானை, கதா த்ரக்ஷ்யாமஹே - எப்போது பார்க்கப் போகிறோம் (என்று அயோத்தியாபுரவாஸிகளின் மநோரதம்)

(1164) 𑌕𑍃𑌤𑍍𑌸𑍍𑌨𑌂 𑌹𑌿 𑌕𑌪𑌿𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌪𑌰𑌿𑌖𑌾𑌨𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ।
𑌦𑌦𑍃𑌶𑍁𑌰𑍍𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌕𑌾𑌰𑌂 𑌵𑌾𑌨𑌰𑍀𑌕𑍃𑌤𑌮𑍍 ॥

கபிபி: - குரங்குகளால், வியாப்தம் - சூழப்பட்டதான, க்ருத்ஸ்நம் - ஸர்வமான, ப்ராகாரபரிகாந்தரம் - மதிள் அகிழு இவைகளின் பிரதேசத்தை, தீநா: ராக்ஷஸா: - தைர்யமற்ற ராக்ஷஸர்கள், வாநரீக்ருதம் ப்ராகாரம் - வாநரர்களால் செய்யப்பட்டதுபோலிருக்கிற பிராகாரமாக, ததருசு: - கண்டார்கள்.

5—2—7 நிறுத்தி.

(1165) நம்பிள்ளை 79-வது இலக்கம் பார்க்க

(1166) 𑌜𑍍𑌯𑍋𑌤𑍀𑌂𑌷𑌿 𑌶𑍁𑌕𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌚 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋
𑌲𑍋𑌕𑌾 𑌲𑍋𑌕𑌪𑌾𑌲𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌯𑍀 𑌚 । 𑌤𑍍𑌰𑌯𑍋𑌽𑌗𑍍𑌨𑌯𑌶𑍍𑌚𑌾𑌹𑍁
𑌤𑌯𑌶𑍍𑌚 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌕𑍀𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰 𑌏𑌵 ॥

லோகே - இவ்வுலகில், யாநி ஜ்யோதீம்ஷி - எந்த தேஜஸ்ஸுக்களுண்டோ, (அவைகளும்) சுக்ராணிச - சுக்ரன்களும், த்ரய: லோகா: - மூன்று உலகங்களும், லோகபாலா: - லோக பாலர்களும், த்ரயீச - வேதங்களும், த்ரய: அக்னய: - மூன்று அக்னிகளும், பஞ்சஆஹுதய: - ஐந்து ஆஹுதிகளும், ஸர்வே தேவா: - எல்லா தேவர்களும், தேவகீபுத்ர ஏவ - தேவகியின் திருமகனான கண்ணனே.

(1167) 𑌯𑍋 𑌯𑍋 𑌯𑌾𑌂 𑌯𑌾𑌂 𑌤𑌨𑍁𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌯𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍁𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌿 ।
𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑌸𑍍𑌯𑌾𑌚𑌲𑌾𑌂 𑌶𑍍𑌰𑌦𑍍𑌧𑌾𑌂 𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵 𑌵𑌿𑌦𑌧𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌮𑍍 ॥

1163. ஸ்ரீ ரா-அ. 2-8. 1164. ஸ்ரீ ரா-யு. 41-97.
1166. மஹாபாரதம். 1167. ஸ்ரீ கீதை. 7-21.

acharya.org

யஃ யஃ பக்த: - எந்தெந்த பக்தன், யாம் யாம் தநும் - எந்தெந்த சரீரத்தை, ஶ்ரத்தயா - சிரத்தையுடன், அர்ச்சிதுமிச்சதி - அர்ச்சிப்பதற்கு விரும்புகிருனே, தஸ்ய தஸ்ய - அவனவனுக்கு, தாமேவச்ராத்தாம் - அந்த சிரத்தையையே, அஹம் - நான், அசலாம் விததாமி - நிலைநிற்கும்படி செய்கிறேன்.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மாசறுசோதி ப்ரவேசம்.

(1168) காருண்யஶீல 257-வது இலக்கம் பார்க்க

(1169) யா ந ஶக்யா புரா த்ரஷ்டும் பூதைராகாஶகைரபி । தாமத்ய ஸீதாம் பஶ்யந்தி ராஜமார்க்ககதா ஜநா: ॥

யா - எந்த ஸீதாப்பிராட்டி, புரா - முன்பு, ஆகாசகை: பூதைரபி: - ஆகாச ஸஞ்சாரிகளான பூதங்களாலும், த்ரஷ்டும்நசக்யா - பார்ப்பதற்கு முடியாதவளோ, ராஜமார்க்கதா: - இராஜவீதியிலுள்ள, ஜநா: - ஜனங்களெல்லாம், தாம் ஸீதாம் - அந்த ஸீதாப்பிராட்டியை, அத்ய - இப்போது பச்யந்தி - பார்க்கிறார்கள்.

(1170) யத்ருஷ்டாவதாரதி 507-வது இலக்கம் காண்க

(1171) சாபமாநய ஸௌமித்ரே ஶராம்ஶ்சாஶீவிஷோபமாந் । ஸாகரம் ஶோஷயிஷ்யாமி பத்ப்யாம் யாந்து ப்லவங்கமா: ॥

ஹே ஸௌமித்ரே - ஓ லக்ஷ்மணா! சாபம் ஆநய - வில்லைக்கொண்டுவா, ஆஶீவிஷோபமாந் - ஆசீவிஷத்திற்கொப்பான, சராந் ச - பாணங்களையும் கொண்டுவா, ஸாகரம் - ஸமுத்திரத்தை, சோஷயிஷ்யாமி - வற்றடிக்கப்போகிறேன், ப்லவங்கமா: - வாநர வீரர்கள், பத்ப்யாம் யாந்து - கால்களால் நடந்துசெல்லட்டும்.

5—3—1 மாசறுசோதி.

(1172) ஸவாகீ 487-வது இலக்கம் காண்க

(1173) ஜிதந்தே புண்டரீகாக்ஷ நமஸ்தே விஶ்வபாவந । நமஸ்தேஸ்து ஹ்ருஷீகேஶ மஹாபுருஷ பூர்வஜ ॥

1169. ரா-அ-33-8. 1171. ரா-யு-21-22. 1173. ஜிதந்தாஸ்தோத்ரம்.

acharya.org

ஹே புண்டரீகாக்ஷ - ஓ செந்தாமரைக் கண்ணனே! தேஹிதம் - உன க்கு சேஷன், விச்வபாவந - ஓ ஜகத்காரணனே! தேமம: - உனக்கு பாதர் த்ரன், ஹ்ருஷீகேச - இந்த்ரியங்களுக்கு ஈச்வரனே!(இத்தால் கைங்கர்ய த்தில் ஸ்வார்த்ததா நிவ்ருத்தி சொல்லுகிறது) மஹாபுருஷ - புருஷோத்த மனே, பூர்வஜ - சேதனாசேதனத்துக்கு முற்பாடனாய் க்ருஷிபண்ணு மவனே! தேநம: அஸ்து - உனக்கு கைங்கரியம் செய்யவேண்டும்.

5—3—2 என்செய்யும்.

(1174) ஸ ச்ருத்வா வாநரேந்த்ரஸ்து லக்ஷ்மணேநோதிதம் வச: |
ததாஸீந்நிஷ்ப்ரபோ(அ)த்யர்த்தம் ராஹுக்ரஸ்த இவாம்சுமாந் ||

லக்ஷ்மணேந - இளைய பெருமாளால், உதிதம்வச: ச்ருத்வா - சொல் லப்பட்ட வார்த்தையைக்கேட்டு, ஸ: வாநரேந்த்ர: - அந்த ஸுக்ரீவ மஹா ராஜர், ததா - அப்போது, ராஹுக்ரஸ்த: அம்சுமாநிவ - ராஹுவினால் பிடிக்கப் பட்ட சந்த்ரன்போல, அத்யர்த்தம் - வாசாமகோசரமாயிருக்கும்படி, நிஷ் ப்ரப: ஆஸீத் - ஒளியிழந்தவனாய் ஆனார்.

(1175) த்வம் வயஸ்யோ(அ)ஸி மே ஹ்ருத்யோ ஹ்யேகம் து:கம் ஸுகம் ச நௌ | ஸுக்ரீவோ ராகவம் வாக்யமித்யுவாச ப்ரஹ்ருஷ்டவத் ||

மே - எனக்கு, ஹ்ருத்ய: வயஸ்ய: அஸி - மனமொப்பிய தோழனாக இருக்கிறாய், நௌ - நம்மிருவருக்கும், ஸுகம் துக்கம் ச ஏகம் ஹி - ஸுக துக்கங்கள் ஒன்றே, இதிவாக்யம் - என்கிற வாக்கியத்தை, ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவமஹாராஜர், ராகவம் - ஸ்ரீராமனைப்பார்த்து, ப்ரஹ்ருஷ்டவத் - ஸந் தோஷமுள்ளவராய், உவாச - சொன்னார்.

(1176) [illegible] 867-வது இலக்கம் பார்க்க

(1177) த்வ்யக்ஷரஸ்து பவேந்ம்ருத்யு: த்ர்யக்ஷரம் ப்ரஹ்மண: பதம் | மமேதி த்வ்யக்ஷரோ ம்ருத்யு: ந மமேதி ச சாச்வதம் ||

த்வ்யக்ஷரஸ்து - இரண்டு அக்ஷரங்களோவென்றால், ம்ருத்யு:பவேத் - மிருத்யுசப்தவாச்யமான ஸம்ஸாரமாயிருக்கும், த்ர்யக்ஷரம் - மூன்று அக்ஷ ரங்கள், ப்ரம்மண:பதம் - ப்ரம்மசப்தவாச்யமான ஆத்மாவினுடைய ஸ்வ ரூபயாதாத்ம்யபரமாயிருக்கும், மமஇதி - மம என்கிற த்வ்யக்ஷர: - இரண்

1174. ரா-ஸு-35-36. 1175. ரா-கி-5-35. 1176. பாஞ்சராத்ரம்.

டக்ஷரங்களும், ம்ருத்யு: - சாசுவமானது, நமம இதிச - நமம என்கிற மூன்றக்ஷரங்களும், ஶாச்வதம் - நிலைநின்ற ஸ்வரூபம்.

5—3—3 ஊர்ந்த.

(1178) ஸந்த்யாயீம் 361-வது இலக்கம் காண்க.

(1179) வித்யயா விநயாவாப்தி: ஸா சேதவிநயாவஹா । கிம் குர்ம: கம் ப்ரதி ப்ரூமோ கரதாயாம் ஸ்வமாதரி ॥ அ-ம்.

வித்யயா - வித்யையினால், விநயாவாப்தி: - விநயத்தைப் பெறவேண்டும், ஸாசேத் - அவ்வித்யையோவென்றால், அவிநயாவஹா - அவிநயத்தைக் கொடுப்பதாயிருந்தால், ஸ்வமாதரி - தன் தாயாரே, கரதாயாம் - விஷத்தைக் கொடுப்பாளேயானால், கிம்குர்ம: - என்ன செய்வோம், கம்ப்ரதிப்ரூம: - யாரிடம் சொல்லுவோம்.

(1180) அர்ஹஸே ச கபிஶ்ரேஷ்ட மயா ஸமபிபாஷிதும் । யத்யஸி ப்ரேஷிதஸ்தேந ராமேண விதிதாத்மநா ॥

யஸ்மாத் - எதனால், விதிதாத்மநா தேந ராமேண - அறியப்பட்ட ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தாயிருக்கிற அப்பெருமானாலே, ப்ரேஷித: - அனுப்பப்பட்டாயோ, அதனால், கபிச்ரேஷ்ட - ஓ வாநரோத்தமனே! மயா - என்னுடன், ஸமபிபாஷிதும் - ரஹஸ்யமான ஸமாசாரங்களைச் சொல்லுவதற்கும், அர்ஹஸேச - தகுதியுள்ளவன்.

(1181) ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே । புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ ॥

அஹம் - நான், தத்ர - அங்கு, ராகவஸ்ய - ராமனுடைய, நிவேசநே - க்ருஹத்தில், த்வாதசஸமா: - பன்னிரண்டு வர்ஷங்கள் முடிய, மாநுஷாந் போகாந் - மனிதர்களுக்குரிய போகங்களை, புஞ்ஜாநா - அநுபவித்தவளாய்க்கொண்டு, ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ - எல்லாவித விருப்பமும் பூர்த்தியடையப்பெற்றவளாய் இருந்தேன்.

5—3—4 ஊரவர்கவ்வை.

(1182) ஶரீராரோக்யமைஶ்வர்யம் ஸௌபாக்யம் ஸௌவர்ணம் காங்க்ஷிதாந் । ததாதி த்யாயதாம் பும்ஸாமேவம் ஶ்ரீதரோ ஹரி: ॥

1180. ரா-ஸு-36-11. 1181. ரா-ஸு-33-17.

த்⁴யாயதாம் பும்ஸாம் - தியானஞ்செய்கிற புருஷர்களுக்கு, அபவர்க்கப்ரத³: ஹரி: - மோக்ஷத்தைக்கொடுக்கும் பகவான், ஶரீராரோக்யம் - ஶரீரத்தின் ஆரோக்யமென்ன, ஐச்வர்யம் - ஐஹிக ஐச்வர்யமென்ன, இவை முதலான, ஆநுஷங்கிகாந் போகாந் ச - கூடவரும் போகங்களையும், த³தா³தி - கொடுக்கிறார்.

(2183) ஶரீராரோக்³யமைஶ்வர்யமரிபக்ஷ ஜய ஸுக²ம் ।
தே³வி த்வத்³த்³ருஷ்டித்³ருஷ்டாநாம் புருஷாணாம் ந து³ர்லப⁴ம் ॥

ஹே தேவி - ஓ தேவியே! த்வத் - தேவரீருடைய, த்ருஷ்டி - திருக்கண்களாலே, த்ருஷ்டாநாம் - கடாக்ஷிக்கப்பட்ட, புருஷாணாம் - புருஷர்களுக்கு, ஶரீராரோக்யம் - ஶரீராரோக்யமென்ன, ஐச்வர்யம் - ஐஹிகைச்வர்யமென்ன, அரிபக்ஷஜய: - சத்ருபக்ஷங்களின் ஜயமென்ன, ஸுக²ம் - ஸுகமென்ன, இவைகள், நதுர்லபம் - கிடைக்கத்தகாதவைகளல்ல.

(1184) த்⁴யாயதோ விஷயாந் பும்ஸ: ஸங்க³ஸ்தேஷூபஜாயதே ।
ஸங்கா³த் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோ⁴(அ)பி⁴ஜாயதே ॥

விஷயாந் - சப்தாதி விஷயங்களை, த்யாயத: பும்ஸ: - தியானிக்கின்ற புருஷனுக்கு, தேஷு - அந்த விஷயங்களில், ஸங்க: - பற்றுதல், உபஜாயதே - உண்டாகிறது, ஸங்காத் - அப்பற்றுதலினால், காம: - காதல், ஸஞ்ஜாயதே - உண்டாகிறது, காமாத் - அக்காதலால், க்ரோத: - கோபமானது, அபிஜாயதே - நாற்புறமும் உண்டாகிறது.

5—3—6 அன்னே.

(1185) ராவண: கிம்_92-பக்கம் பார்க்க

(1186) ரூபௌதா³ர்யகு³ணை: பும்ஸாம் த்³ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.

(1187) யத்³ருஷ்டி: 299-இலக்கம் காண்க

5—3—7 வலையுள்.

(1188) கௌஸல்யா லோகப⁴ர்தாரம் ஸுஷுவே யம் மநஸ்விநீ ।
தம் மமார்தே² ஸுக²ம் ப்ருச்ச² ஶிரஸா சாபி⁴வாத³ய ॥

1183. வி-பு-1-9-125. 1184. ஸ்ரீ கீதை. 2-62.
1186. ரா-அ-3-29. 1188. ரா-ஸு-30-56.

acharya.org

மநஸ்விநீ - விசாலமநஸ்ஸையுடைய, கௌஸல்யா - கௌஸல்யாதேவியார், லோகபர்த்தாரம் - உலகங்களுக்கு நாதனான, யம் - எவரை, ஸுஷுவே - பெற்றாரோ, தம் - அவரை, மம அர்த்தே - என்நிமித்தமாக, ஸ்வாகம் - ஸ்வாகத்தை, ப்ருச்ச - கேள், ஶிரஸா - தலையால், அபிவாதயச - நமஸ்காரமும் பண்ணு. (விசேஷார்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.)

5—3—8 பேய் முலை.

(1189) ஶோகஸ்யாஸ்ய கதா பாரம் ராகவோऽதிகமிஷ்யதி ।
ப்லவமாந: பரிஶ்ராந்தோ ஹதநௌஸ்ஸாகரே யதா ॥

ஸாகரே-ஸமுத்திரத்திலே, ப்லவமாந: - மிதக்கின்றதும், பரிஶ்ராந்த:- களைப்பை அடைந்ததும், ஹதநௌ: - உடைந்த ஓடம்போல, ராகவ: - இராமன், அஸ்யஶோகஸ்ய - இந்த துக்கத்தினுடைய, பாரம் - கரையை, கதா - எப்போது, அதிகமிஷ்யதி - அடையப்போகிறார்.

(1190) ஸ்ரீரேஷா 1009-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—3—9 நாணும்.

(1191) ஜீவம் ப்ராணமிவ 290-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1192) ப்ரியஸா 845-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1193) நித்யாஞ்ஜலிபுடா: 799-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1194) தக்தஸ்ய 211-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1195) ராமஸ்ய தயிதா பார்யா நித்யம் ப்ராணஸமா ஹிதா ॥

ராமஸ்ய - ராமனுக்கு, தயிதா - அதிப்ரியையும், நித்யம் - எப்பொழுதும், பார்யா (மனதில்) தரிக்கத்தக்கவளும், ப்ராணஸமா - உயிருக்கு நிகரானவளும், ஹிதா - நன்மையிலேயே ஊக்கங்கொண்டவளுமாக இருக்கிறாள், ஸீதாப்பிராட்டி.

5—3—10 யாமடலூர்ந்தும்.

(1196) பாவமேநய 1171-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—3—11 இரைக்கும்.

(1197) ஸமேதஶேஷஸ்து தமஸ்விநாம்ப: பாபேஷீந்தோ ஸமஷ்டிநா । ஶோசந்நவ்யாஹரணாத்ஸ்வயம்ஶோக: ஶோகபாரமத: ॥

1189. ரா-ஸு-37-5. 1195. ரா-ஸங்க்ஷேபம். 1197. ரா-பா-2-40.

ய: - எந்த ஶ்லோகமானது, ஸமாக்ஷரை: - ஸமமான அக்ஷரங்களுடன் கூடிய, சதுர்பி: பாதை: - நான்கு பாதங்களுடன், மஹர்ஷிணா - வால்மீகி மஹரிஷியினாலே, கீத: - சொல்லப்பட்டதாய், ஶ்லோகத்வமாகத: - ஶ்லோக லக்ஷணங்களுடன் கூடியதாக ஆனதோ, ஸ: - அதுவானது, அநுவ்யாஹரணாத் - சோகத்திற்குப் பிறகு சொல்லியிருப்பதனால், ஶோக: - சோகவேகத்தால் சொல்லினது.

மூன்றாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஊரெல்லாம் ப்ரவேசம்.

(1198) ஸா ஜீவிதம் க்ஷிப்ரமஹம் த்யஜேயம் விஷேண ஶஸ்த்ரேண ஶிதேந வாபி । விஷஸ்ய தாதா ந ஹி மே஽ஸ்தி கஶ்சித் ஶஸ்த்ரஸ்ய வா வேஶ்மநி ராக்ஷஸஸ்ய ॥

ஸா அஹம் - அந்த நான், விஷேண - விஷத்தினாலாவது, ஶிதே சஸ்த்ரேணவாபி - கூர்மையான ஆயுதத்தாலாவது, ஜீவிதம் - உயிரை, க்ஷிப்ரம்த்யஜேயம் - விட்டுவிடுகிறேன், ராக்ஷஸஸ்ய - ராவணனுடைய, வேச்மநி - வீட்டில், மே - எனக்கு, விஷஸ்ய - விஷத்தையாவது, சஸ்த்ரஸ்யவா - ஆயுதத்தையாவது, தாதா - கொடுக்கின்றவனாக, கச்சித்நாஸ்திஹி - யாதொருவனுமில்லையே.

5—4—1 ஊரெல்லாம்.

(1199) த்ருஷ்ட ஏவ ஹி ந: ஶோகமபநேஷ்யதி ராகவ: । தம: ஸர்வஸ்ய லோகஸ்ய ஸமுத்யந்நிவ பாஸ்கர: ॥

ராகவ: - பெருமாள், த்ருஷ்டஏவ - பார்த்தவுடனேயே, ந:சோகம் - நமது வருத்தத்தை, ஸமுத்யந் - உதிக்கின்ற, பாஸ்கர: - ஸூர்யன், ஸர்வஸ்யலோகஸ்ய - எல்லா உலகத்தினுடைய, தம:இவ - இருட்டைப்போல, அபநேஷ்யதி - போக்கடிப்பார்.

5—4—2 ஆவி காப்பார்.

(1200) ஃபுல்லேந்தீவரபத்ராபம் சதுர்பாஹுமுதீக்ஷ்ய தம் । ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் ஜாதம் துஷ்டாவாநகதுந்துபி: ॥

1198. ரா-ஸு-28-25. 1199. ரா-அ-83-9. 1200. வி-பு-5-3-8.

புல்லேந்தீவரபத்ராபம் - அலர்ந்த கருநெய்தல் இலைபோன்ற ஒளி யையுடையவரும், சதுர்பாஹும் - நான்கு திருக்கைகளையுடையவரும், ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம் - ஸ்ரீவத்ஸமென்னும் மறுவைத் திருமார்பிலுடையவரு மான, ஜாதம் - பிறந்த, தம் - அந்த கண்ணனை, உதீக்ஷ்ய - நன்றாய்ப் பார்த்து, ஆநகதுந்துபி: - வஸுதேவர், துஷ்டாவ - ஸ்தோத்ரம்செய்தார்.

5—4—3 நீயும்.

(1201) 𑌶𑌂𑌨 𑌭𑌵 54-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1202) 𑌅𑌭𑌿𑌯𑌾𑌤𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾 𑌚 𑌸𑍇𑌨𑌾𑌨𑌯𑌵𑌿𑌶𑌾𑌰𑌦𑌃 ।

அபியாதா - யுத்தத்தில் தானாகவே எதிர்த்துச் செல்லுகிறவன், ப்ர ஹர்தா ச - எதிரிகளைக் கொல்லுகிறவன், ஸேநாநயவிசாரத: - ஸேனையை நடத்துவதில் ஸமர்த்தன்.

(1203) 𑌨𑌾𑌶𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌃 𑌆𑌶𑌾 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌵𑌾𑌕𑌰𑌃 ।
𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑍀𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌸𑍍𑌤𑍋𑌯𑌂 𑌪𑌾𑌪𑌾𑌨𑌾𑌮𑌾𑌕𑌰𑌃 𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

க்ரோத: - கோபம், நாசாநாம் ஆகர: - நாசங்களுக்கெல்லாம் இருப் பிடம், ஆஶா - ஆசையானது, பரிபவாகர: - அவமானத்துக்கு இருப்பிடம், தோயம் - ஜலம், வ்யாதீநாம் - வியாதிகளுக்கு, ஆகார: - இருப்பிடம், ஸ்த்ரிய: - பெண்கள், பாபாநாம் ஆகர: - பாபங்களுக்கு இருப்பிடம்.

(1204) 𑌤𑌵𑌾𑌸𑍍𑌯 233-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—4 பெண்பிறந்தார்.

(1205) 𑌭𑍀𑌷𑌾𑌽𑌸𑍍𑌮𑌾𑌦𑍍𑌵𑌾𑌤𑌃 𑌪𑌵𑌤𑍇 ।

அஸ்மாத் - இந்த பிரும்மத்தினிடமிருந்து, பீஷா - பயந்து, வாத: - காற்றானது, பவதே - வீசுகிறான்.

(1206) 𑌏𑌷 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌰𑌥𑌸𑍍𑌯𑍋𑌚𑍍𑌚𑍈𑌶𑍍𑌚𑌕𑍍𑌰𑌰𑍇𑌣𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯
𑌤𑌾𑌂 । 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑍋 𑌹𑌰𑌿𑌰𑍍𑌯𑍇𑌨 𑌸𑍋𑌽𑌪𑌿 𑌰𑍇
𑌣𑍁𑌰𑍍𑌨𑌿𑌰𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

க்ருஷ்ணரதஸ்ய - ஸ்ரீ கண்ணனுடைய ரதத்தினுடைய, உச்சை: - மேலே கிளம்பியிருக்கிற, சக்ரரேணு: - சக்ரத்தின் தூளியானது, நிரீக்ஷ்யதாம் - பார்க்கப்படட்டும், யேந - எதனால், ஹரி: - கண்ணன், ஹரிபூத: -

1202. ரா-பா-1-29. 1203. பாரதம்.
1204. தை-உப. 1206. வி-பு-5-18-31.

38

வெகுதூரத்திலுள்ளவராக ஆனரோ, ஸ:ரேணு:அபி - அந்த தூளியும், லக்ஷ்யதே - காணப்படவில்லை.

(1207) தடிஷூராவஷீ 230-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—5 ஆறென்னே.

(1208) ஷூாவுஷ்யம் த—ஃ ஷுஸாயொமம் உ6யெதஷிதி திஸ்சித்ஃ।
ஷாஸீநாம் ராவணஸ்யாஹம் உஷ்யாமீஹஷிஷ்வமுா॥

ஏதத் - ராவணதாஸிகள் செய்த அதட்டுதல் முதலிய, தசாயோகம் - அவஸ்தையானது, மயா - என்னல், ப்ராப்தவ்யம் - அநுபவிக்கத்தகுந்தது, இதிநிச்சிதம் - என்று நிச்சயிக்கப்பட்டது, துர்பலா - பலமில்லாத, அஹம் - நான், இஹ - இங்கு, ராவணஸ்ய - ராவணனுடைய, தாஸீநாம் - வேலைக்காரிகளுடைய, (குற்றத்தை) மர்ஷயாமி - பொறுக்கிறேன்.

(1209) ஊவெயம் 661-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1210) காஸாஉாவிரஹஷிக 743-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1211) நாரெஙிவெ 86-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1212) நாரெஙிவம் வ 176-வது ,,

5—4—6 பின்னின்ற.

(1213) ஸஂஹவாஉாத 202-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1214) கஒஜூஷ்ஃ 434-வது ,,

5—4—7 காப்பாரார்.

(1215) மஜம் வா 1001-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1216) ஸஂவஙிணொாஷிா 1050-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—8 தெய்வங்காள்.

(1217) அமஷீ ஷுஜயொ ஜெதா விகூாஂதொ பஂஜிமாநு
பலீ। ராமஸ்ய ஷக்ஷிணொாபாஹஂ நிதயம் ஷூா
ணொ பஹிஶ்சரஃ॥

அமர்ஷீ - கோபமுள்ளவன், துர்ஜய: - ஒருவராலும் ஜயிக்கமுடியாதவன், ஜேதா - எல்லாரையும் ஜயிக்குமவன், விக்ராந்த: - பராக்ரமமுடையவன், புத்திமான் - புத்தியுள்ளவன், பலீ - பலமுள்ளவன், ராமஸ்ய - ஸ்ரீ

1208. ரா-யு-116-40. 1217. ரா-யு-28-25.

acharya.org

ராமனுக்கு, தக்ஷிண: பாஹு: - வலது கைபோன்றவன், நித்யம் பஹிச்சர: ப்ராண: - எப்பொழுதும் வெளியில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணன் போன்றவன் (இப்படி இலக்ஷ்மணன் இருக்கிறானென்று ராவணனிடம் சுகன் சொல்லுகிறான்.)

(1218) வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி 355-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—9 வெஞ்சுடரில்.

(1219) தஸ்யாபயா 692-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—10 நின்று.

(1220) ஸத்ருஹ்யம் 159-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—4—11 உறங்குவான்.

(1221) ஸ்ரீமத்வ்யோம நஸீமவாங்மநஸயோர்நஸர்வே஽வதாரா: க்வசித் காலே விச்வஜநீநமேதத் இதி யே: ஸ்ரீரங்கதாமநி ।
ஆர்த்தஸ்வாகதிகை: க்ருபாகலுஷிதைராலோகிதைரார்த்ரயந் விச்வத்ராணவிமர்சநஸ்கலிதயா நித்ராவதி ஜாகர்யயா ॥

ஸ்ரீமத்வ்யோம - மஹா மஹிமை பொருந்திய பரமபதமானது, வாங்மாஸயோ: ந ஸீம - வாக்கிற்கும் மனத்திற்கும் எல்லையற்றது, ஸர்வே அவதாரா: - எல்லா அவதாரங்களும், க்வசித்காலே - ஒரு காலவிசேஷத்திலே தான், ஏதத் - இந்த அர்ச்சாவதாரமானது, விச்வஜநீநம் - எல்லா ஜனங்களுக்கு ஹிதமானது, இதி - என்று திருவுள்ளத்தையுடைத்தானவராய், அத - பின்பு, ஸ்ரீரங்கதாமநி - கோயிலிலே, ஆர்த்தஸ்வாகதிகை: - ஓ ஆர்த்தரே! ஸுகமாய்வந்தீர்களா? என்று கேட்கின்றனவும், க்ருபாகலுஷிதை:- அநுக்கிரஹத்தால் கலங்கினவைகளுமான, ஆலோகிதை: - கடாக்ஷங்களாலே, ஆர்த்ரயந் - நனைத்தவர்களாய்ப் பண்ணிக்கொண்டு, விச்வத்ராணவிமர்சநஸ்கலிதயா - எல்லாருடையவும் ரக்ஷணசிந்தையோடுகூடின, ஜாகர்யயா - ஜாகரணரூபமாக, நித்ராவதி - தேவரீர் நித்ரை பண்ணுகிறது.

(1222) ஸவ்ருக்ஷா: 342-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1223) ஸகாமஹீந: 250-வது ,,

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1221. ரங்கராஜ ஸ்தவம்-உத்-75.

acharya.org

எங்ஙனேயோ ப்ரவேசம்.

(1224) அம்ருதம் விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் த்வயா வாநரபாஷிதம் ।
யச்ச நாந்யமநா ராமோ யச்ச சோகபராயண: ॥

ஹே வாநர - ஓ ஹநுமாரே! த்வயா - உம்மால், பாஷிதம் - சொல்லப்பட்டதான, ராம: - ஸ்ரீபெருமாள், நாந்யமநா: - என்னைப்பிரிந்தவிடத்தில் என்னையல்லதறியார், இதியச்ச - என்று யாதொன்றும், சோகபராயண: யச்ச - பிரிவிலே தளராநின்ருரென்று யாதொன்றும், இவை இரண்டும், விஷஸம்ஸ்ருஷ்டம் - விஷத்தோடுகூடிய, அம்ருதம் - அமுதம்போலிருக்கிறது.

5—5—1 எங்ஙனேயோ.

(1225) ப்ரஹ்மசாரீ க்ருஹஸ்தோ வா வாநப்ரஸ்தோऽத² பி⁴க்ஷுக: । அநாபதி ந திஷ்டேத்து தி³நமேகமநாச்ரமீ ॥

ப்ரஹ்மசாரீ - பிரும்மசாரியாகவாவது, க்ருஹஸ்த:வா - கிருஹஸ்தனுகவாவது, வாநப்ரஸ்த: - வாநப்ரஸ்தனுகவாவது, பிக்ஷுக: - ஸந்நியாஸியாகவாவது இருக்கவேண்டும், அநாபதி - ஆபத்து இல்லாத ஸமயத்தில், ஏகம் திநம் - ஒரு தினங்கூட, அநாசரமீ - ஒரு ஆச்ரமத்திலுமில்லாதவனுய், நதிஷ்டேத் - இருக்கக்கூடாது.

5—5—2 என்னெஞ்சினுல்.

(1226) வித்³யா ராஜந் ந தே வித்³யா மம வித்³யா ந ஹீயதே ।
வித்³யாஹீநஸ்தமோத்⁴வஸ்தோ நாபி⁴ஜாநாஸி கேசவம் ॥

ஹே ராஜந் - ஓ த்ருதராஷ்டிரரே! தேவித்யா - உமது வித்யையானது, நவித்யா - வித்யையல்ல, மமவித்யா - என்னுடைய வித்யையானது, நஹீயதே - குறைவுள்ளதல்ல, வித்யாஹீந: - வித்யையினுல் குறைந்தவரும், தமோத்வஸ்த: - இருட்டினுல் சூழப்பட்டவருமான நீர், கேசவம் - கேசிஹந்தாவான கண்ணனை, நாபிஜாநாஸி - அறியமாட்டீர்,

(1227) ஸர்வபூஷண 135-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1228) வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷே ஹி பச்யாமி சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்ப³ரம் ।
க்³ருஹீதத⁴நுஷம் ராமம் பாசஹஸ்தமிவாந்தகம் ॥

1224. ரா-ஸு-37-2. 1226. பா-உத்-68-5. 1228. ரா-ஆ-39-14.

சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரம் - மரவுரி, க்ருஷ்ணாஜிநம் இவைகளை உடுத்தியவரும், க்ருஹீததநுஷம் - வில்லேந்தியவருமான, ராமம் - ஸ்ரீராமனை, பாசஹஸ்தம் அந்தகமிவ - பாசக்கயிற்றைக் கையிலுடைய யமனைப்போல, வ்ருக்ஷே வ்ருக்ஷேச - ஒவ்வொரு மரத்திலும், பச்யாமி - பார்க்கிறேன்.

5—5—3 நின்றிடும்.

(1229) ஸிம்ஹஸ்கந்தம் 1026-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1230) ஶக்ரசாபநிபே சாபே க்ருஹீத்வா ஶத்ருநிஷூதநே

ஶக்ரசாபநிபே - இந்திரன் வில்லுக்கொப்பானவைகளும், ஶத்ருநிஷூதநே - சத்ருக்களைக் கொல்லுபவைகளுமான, சாபே - வில்லுகளை, க்ருஹீத்வா - பிடித்துக்கொண்டு (நிற்கின்ற நீங்கள் யாவர்? என்று ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பார்த்து திருவடி யருளிச்செய்தது.)

5—5—5 பக்கம் நோக்கி.

(1231) நைஷா பஶ்யதி ராக்ஷஸ்யோ நேமாந் புஷ்பபலத்ருமாந் । ஏகஸ்தஹ்ருதயா நூநம் ராமமேவாநுபஶ்யதி ॥

ஏஷா - இந்த ஸீதை, ராக்ஷஸ்ய: - ராக்ஷஸிகளை, நபஶ்யதி - காணுகிறதில்லை, இமாந்புஷ்பபலத்ருமாந் - இந்த பூவும் பழமுமுள்ள மரங்களையும் (பார்க்கிறதில்லை) ஏகஸ்தஹ்ருதயா - ஒரே விடத்தில் நிறுத்திய மனத்தையுடையவளாய், ராமம் ஏவ - ராமனையே, நூநம் - நிச்சயமாய், அநுபச்யதி - பார்க்கிறாள்.

(1232) மாஶுச: 18-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—5—7 நிறைந்த.

(1233) அத பாதகபீதஸ்த்வம் ஸர்வபாவேந பாரத ।
விமுக்தாந்யஸமாரம்போ நாராயணபரோ பவ ॥

ஹே பாரத - ஓ தர்மபுத்திரரே! த்வம் - நீர், பாதகபீத: அத - உபாயாந்தரங்களினின்றும் பயந்தீராகில், விமுக்தாந்ய ஸமாரம்ப: - ஸவாஸநமாக புறம்புள்ளவற்றின் ஆரம்பத்தை பொகட்டவனாய், ஸர்வபாவேந நாராயணபர:பவ - எல்லாவிதத்தாலும் நாராயணபரனாக ஆகக்கடவீர்.

1230. ரா-கி-3-9. 1231. ரா-ஸு-16-25 1233. பா.-விஷ்ணுதர்மம்.

(1234) ஶ்லோ-நா-ஶ்ருவேண 380-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1235) ஜநநம் ஸஞ்சம் 22-வது ,,

(1236) கஷ்டோத்4யம் 159-வது ,,

5—5—8 கையுள்.

(1237) உபதா4ய பு4ஜம் தஸ்ய லோகநாத2ஸ்ய ஸத்க்ருதம் ।
கத2ம் நாமோபதா4ஸ்யாமி பு4ஜமந்யஸ்ய கஸ்யசித் ॥

லோகநாதஸ்யதஸ்ய - இவ்வுலகிற்கு நாதனான ஸ்ரீ ராமனுடைய, ஸத்க்ருதம் - பூஜிக்கப்பட்ட, புஜம் - திருக்கையை, உபதாய - தலையணையாக வைத்துக்கொண்ட பிறகு, அந்யஸ்யகஸ்யசித் - வேறொருவனுடைய, புஜம் - கையை, கதம்நாம உபதாஸ்யாமி - என்னமாய் தலையணையாகவைத்துக் கொள்வேன்.

(1238) ஶோகாபஹது 490-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—5—9 முன்னின்றாய்.

(1229) பாதஶாக்த்ர 1169-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1240) ப்லாவயாமாஸ தாம் ஶூந்யாம் த்3வாரகாம் ச மஹோத3தி4: ।
வாஸுதே3வக்3ருஹம் த்வேகம் ந ப்லாவயதி ஸாக3ர: ॥

மஹோததி: - ஸமுத்திரமானது, சூன்யாம்தாம் த்வாரகாம் - சூன்யமான அந்த த்வாரகாபட்டணத்தை, ப்லாவயாமாஸ - மூழ்கடித்தது, வாஸுதேவக்ருஹம் ஏகம் து - கண்ணனுடைய திருமாளிகை யொன்றை மாத்திரம், ஸாகர: - ஸமுத்திராஜன், நப்லாவயதி - அழிக்கவில்லை.

5—5—10 கழிய.

(1241) ஶோகஸ்து கிஞ்ச 356-வது பக்கம்பார்க்க.

(1242) தேஜஸாம் ராஶிம் 296-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1237. ரா-ஸு-21-19. 1240. வி-பு-5-38-9.

acharya.org

கடல்ஞாலம் ப்ரவேசம்.

(1243) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇 𑌨𑌿𑌬𑌦𑍍𑌧𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 𑌇𑌦𑌮𑍂𑌚𑍁𑌃 𑌪𑌰𑌸𑍍𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑍇𑌷 𑌲𑌲𑌿𑌤𑌂 𑌵𑍍𑌰𑌜𑌾𑌮𑍍𑌯𑌾𑌲𑍋𑌕𑍍𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌗𑌤𑌿𑌃 ॥
𑌅𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌬𑍍𑌰𑌵𑍀𑌤𑌿 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌮 𑌗𑍀𑌤𑌿𑌰𑍍𑌨𑌿𑌶𑌮𑍍𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌦𑍁𑌷𑍍𑌟𑌕𑌾𑌲𑌿𑌯 𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌾𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍋𑌽𑌹𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌚𑌾𑌪𑌰𑌾 ॥

க்ருஷ்ணே - கண்ணனிடத்தில், நிபத்தஹ்ருதயா: - வைத்தமனத்தை யுடைய கோபிகைகள், பரஸ்பரம் - ஒருவருக்கொருவர், இதமூசு: - இவ்விதம் சொல்லிக்கொண்டார்கள், அஹம்க்ருஷ்ண: - நான் கிருஷ்ணன், ஏஷ: - அந்த நான், லலிதம் வ்ரஜாமி - அழகாக நடக்கப்புகாநின்றேன், கதி: - நடையானது, ஆலோக்யதாம் - (உங்களால்) கண்டுகொள்ளப்படட்டும், க்ருஷ்ணஸ்யமம - கண்ணனாக ஆகியிருக்கிற என்னுடைய, கீதி: - பாட்டானது, நிசம்யதாம் - கேட்கப்படட்டும், (என்று) அந்யா ப்ரவீதி - வேறொருத்தி சொன்னாள், துஷ்டகாளிய - துஷ்டனான ஓ காளியனே! அத்ரதிஷ்ட - இங்கு நில்லடா, அஹம்க்ருஷ்ண: - நான் கிருஷ்ணனடா, இதிசஅபரா - என்று மற்றவள் சொன்னாள்.

(1244) 𑌤𑌦𑍍𑌰𑍂𑌪𑌪𑍍𑌰𑌤𑍍𑌯𑌯𑍇 𑌚𑍈𑌕𑌾 𑌸𑌨𑍍𑌤𑌤𑌿𑌶𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌨𑌿𑌃𑌸𑍍𑌪𑍃𑌹𑌾 ।
[illegible] ॥

இதன் அர்த்தம் ஜீயர் அரும்பதத்தில் இரண்டுவிதமாய் அருளிச்செய்திருக்கிறது. அங்கேயே கண்டுகொள்வது.

(1245) 𑌤𑌦𑍍𑌧𑍈𑌤𑌤𑍍 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌷𑌿𑌰𑍍𑌵𑌾𑌮𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌪𑍇𑌦𑍇 𑌅𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍁𑌰𑌭𑌵𑌂 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌶𑍍𑌚 ।

தத் ஏதத் - அந்த இந்த பிரும்மத்தை, பச்யந் - ஸாக்ஷாத்கரித்த, வாமதேவ: ருஷி: - வாமதேவ ருஷியானவர், அஹம் - நான், மநுரபவம் - மநுவாக ஆனேன், ஸூர்ய:ச - ஸூர்யனாகவுமானேன் என்று, ப்ரதிபேதே - எண்ணினார்.

(1246) [illegible] 423-வது இலக்கம் காண்க.

(1247) [illegible] ॥

(ஜீயர் அரும்பதத்தில் விரிவான அர்த்தம் காண்க.)

1243. வி-பு-5-13-27, 28. 1244. வி-பு-6-7-95.
1245. பிரு-உப-3-4.

acharya.org

5—6—1 கடல்ஞாலம்.

(1348) தஜ்ஜஸூத்ரா 68-வது இலக்கம் பார்க்க.

5—6—2 கற்குங்கல்வி.

(1239) த்வமேவ மாதா ச பிதா த்வமேவ த்வமேவ பந்துஶ்ச குருஸ்த்வமேவ । த்வமேவ வித்யா த்ரவிணம் த்வமேவ த்வமேவ ஸர்வம் மம தேவதேவ ॥

தேவதேவ - ஓ தேவதேவனே! மாதாச த்வமேவ - நீர்தான் தாய், த்வமேவபிதா - நீர்தான் தந்தை, த்வமேவபந்து: ச - நீர்தான் பந்து, த்வமேவகுரு: - நீர்தான் குரு, த்வமேவவித்யா - நீர்தான் வித்யை, த்வமேவ த்ரவிணம் - நீர்தான் தனம், த்வமேவமமஸர்வம் - நீர்தான் எனக்கு எல்லாமாயிருக்கிறீர்.

5—6—4 செய்கின்ற.

(1249) அஹம் ஹி ஸர்வயஜ்ஞாநாம் போக்தா ச ப்ரபுரேவ ச । ந து மாமபிஜாநந்தி தத்த்வேநாதஶ்ச்யவந்தி தே ॥

அஹம்ஹி - நானே, ஸர்வயஜ்ஞாநாம் - எல்லா பஞ்சமஹா யஜ்ஞம் முதலிய நித்யகர்மாக்களை, போக்தாச - புஜிப்பவனும், ப்ரபுரேவச - பலப்ரதனுமாயிருக்கிறேன், தே - அவர்கள், மாம் - என்னை, தத்வேந - உண்மையாக, நது அபிஜாநந்தி - அறிகிறார்களில்லை, அத: - ஆதலால், ச்யவந்தி - கீழே விழுகிறார்கள்.

5—6—5 திறம்பாமல்.

(1250) நகாங்க்ஷே 976-வது இலக்கம் பார்க்க

(1251) கரிஷ்யே வசநம் 254-வது இலக்கம் காண்க

5—6—6 இனவேய் மலை.

(1252) வஸ்த்ரயுக்மதம் 916-வது இலக்கம் காண்க

5—6—8 உரைக்கின்ற.

(1253) ருத்ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷரக்ஷஸாம் । வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேரு: ஶிகரிணாமஹம் ॥

1249. ஸ்ரீகீதை-10-25. 1253. ஸ்ரீகீதை-10-10.

acharya.org

ருத்ராணாம் - ஏகாதச ருத்ரர்களுக்குள்ளே, சங்கர: சாஸ்மி - சங்கரனாயிருக்கிறேன், யக்ஷரக்ஷஸாம் - யக்ஷராக்ஷஸர்களுக்குள்ளே, வித்தேச: - குபேரனாயிருக்கிறேன், வஸூநாம் - அஷ்ட வஸுக்களுக்குள், பாவக:சாஸ்மி - பாவகனென்பவனாயிருக்கிறேன், அஹம் - நான், சிகரிணாம் - பர்வதங்களுக்குள், மேரு: - மேரு பர்வதமாக இருக்கிறேன்.

(1254) விரூபாக்ஷாய ப்ரஹ்மண: புத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ச்ரேஷ்டாய ||

விரூபாக்ஷாய - முக்கண்ணனும், ப்ரும்மண: ஜ்யேஷ்டாய புத்ராய - பிரும்மாவின் முதற்புத்திரனும், ச்ரேஷ்டாய - ச்ரேஷ்டனுமான, (பரமசிவன் பொருட்டு நமஸ்காரம்)

(1255) ப்ரஹ்மா தக்ஷாதய: காலஸ்ததைவாகிலஜந்தவ: |
விபூதயோ ஹரேரேதா ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: ||

ப்ரும்மா - பிரமனென்ன, தக்ஷாதய: - தக்ஷர் முதலான பிரஜாபதிகளென்ன, கால: - காலமென்ன, ததைவ - அப்படியே, அகிலஜந்தவ: - ஸர்வ ஜந்துக்களும், ஹரே: - பெருமானுடைய, விபூதய: - நியாம்ய வஸ்துக்கள், ஏதா: - இவைகள், ஜகத: ஸ்ருஷ்டிஹேதவ: - ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிப்பதற்குக் காரணங்களாக ஆகின்றன.

(1256) வேதாநாம் ஸாமவேதோஸ்மி தேவாநாமஸ்மி வாஸவ: ||

வேதாநாம்ஸாமவேத: அஸ்மி - வேதங்களுக்குள் ஸாமவேதமாயிருக்கிறேன், தேவாநாமஸ்மி வாஸவ: - தேவதைகளுக்குள் இந்திரனாக இருக்கிறேன்.

(1257) நகிரிந்த்ர த்வதுத்தர:

ஓ இந்திரனே! உன்னைக்காட்டிலும் மேற்பட்டவன் ஒருவனுமில்லை.

(1258) நீலதோயதமத்யஸ்தா 606-வது இலக்கம் பார்க்க

(1259) பதிம்விச்வஸ்ய 346-வது இலக்கம் பார்க்க

5—6—7 கொடிய வினை.

(1260) அநந்யஹ்ருத்ய: 70-வது இலக்கம் காண்க

(1261) நமோங்கமூராணி 826-வது இலக்கம் காண்க

1254. சாந்தோக்யம். 1255. வி-பு-1-22-31.
1257. ஸ்ரீ கீதை-10-22 1256. ருக்வேதம்.

(1262) தாநவம் 334-வது இலக்கம் காண்க

5—6—8 கூந்தல்.

(1263) நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ்ததைவேயம் த்விஜோத்தம ॥

ஹே த்விஜோத்தம - ஓ பிராமணோத்தமரான மைத்ரேயரே! விஷ்ணோ: - ஸர்வேச்வரனுடைய, ஸ்ரீ: - ஸம்பத்தாயும், அநபாயிநீ - பரவ்யூஹம் முதலிய ஐந்து அவஸ்தைகளிலும் கூடவிருப்பவளாயும், ஜகந்மாதா - உலக மாதாவாயுமிருக்கிற, ஏஷா - இந்த பிராட்டி, நித்யைவ - எப்பொழுதும் இருப்பவளே, ஸர்வகத: - ஸர்வ வியாபியான, விஷ்ணு:யதா - விஷ்ணுவானவர் எந்த ஸ்வபாவமுள்ளவரோ, இயம் - இவளும், ததைவ - அப்படியே இருக்கிறாள்.

(1264) ஸ்ரீபாஷ்யம் 1073-வது இலக்கம் காண்க

ஆறாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நோற்றநோன்பு ப்ரவேசம்.

—o—

(1265) வாநராதிபதேர்வாக்யம் ஶ்ருத்வா ஸர்வாநுதீக்ஷ்ய ச ।
ஈஷதுத்ஸ்மயமாநஸ்து லக்ஷ்மணம் புண்யலக்ஷணம் ॥

வாநராதிபதே: வாக்யம் - ஸுக்ரீவ மஹாராஜருடைய வார்த்தையை, ச்ருத்வா - கேட்டு, ஸர்வாந் - எல்லாரையும், உதீக்ஷ்ய ச - நன்றாய் பார்த்தும், ஈஷத் உத்ஸ்மயமாந: து - கொஞ்சம் புன்சிரிப்புடன் கூடியவராய் (ஸ்ரீராமன்) புண்யலக்ஷணம் - புண்ணியத்தை ஸ்வபாவமாகவுடைய, லக்ஷ்மணம் - இளையபெருமாளை (பார்த்து ஒருவார்த்தைச் சொன்னார்)

(1266) ராவணோ நாம துர்வ்ருத்தோ ராக்ஷஸோ ராக்ஷஸேஶ்வர: ।
தஸ்யாஹமநுஜோ ப்ராதா விபீஷண இதி
ஶ்ருத: ॥

துர்வ்ருத்த: - கெட்ட நடத்தையுடைய, ராவணோநாமராக்ஷஸ: - ராவணனென்று பெயருள்ள ராக்ஷஸன், ராக்ஷஸேச்வர: - ராக்ஷஸராஜனாக இருக்

1263. வி-பு-1-8-17. 1265. ரா-யு-18-7. 1266. ரா-யு-17-10.

acharya.org

கிறான். தஸ்ய - அவனுக்கு, அநுஜ: ப்ராதா - பின்பிறந்ததம்பி, விபீஷண இதிச்ருத: - விபீஷணனென்று பிரஸித்தி பெற்றவன்.

5—7—1 நோற்ற நோன்பு

(1267) 𑌨 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌨𑌿𑌷𑍍𑌠𑍋𑌽𑌸𑍍𑌮𑌿 𑌨 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌵𑍇𑌦𑍀 𑌨 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌮𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌚𑍍𑌚𑌰-
𑌣𑌾𑌰𑌵𑌿𑌨𑍍𑌦𑍇 । 𑌅𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌨𑍋𑌽𑌨𑌨𑍍𑌯𑌗𑌤𑌿𑌶𑍍𑌶𑌰𑌣𑍍𑌯 𑌤𑍍𑌵𑌤𑍍𑌪𑌾𑌦-
𑌮𑍂𑌲𑌂 𑌶𑌰𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇 ॥

நதர்மநிஷ்டோஸ்மி - கர்மயோகத்தில் நிஷ்டையுடையேனல்லேன், ந சாத்மவேதீ - ஜ்ஞானயோகமுடையேனல்லேன், த்வச்சரணாரவிந்தே - உன்னுடைய நிரதிசயபோக்யமான திருவடிகளில், நபக்திமான் - பக்தியுடையேனல்லன், அகிஞ்சந: - தரித்ரரான யான், அநந்யகதி: - உன்னைவிட வேறு கதியுடையேனல்லேன், ஶரண்ய - சரணவரணுர்ஹனுனஸ்வாமியே! த்வத்பாதமூலம் - தேவரீர் திருவடிகளை, ஶரணம் ப்ரபத்யே - உபாயமாக அத்யவஸிக்கிறேன்.

𑌤𑌜𑍍𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇𑌽𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑍇 6-வது இலக்கம் பார்க்க.

(1268) 𑌸𑍍𑌨𑍇𑌹𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌮𑌨𑍁𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌂 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌰𑌿𑌤𑍍𑌯𑌭𑌿𑌧𑍀𑌯𑌤𑍇 ।
𑌭𑌜 𑌇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷 𑌧𑌾𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌸𑍇𑌵𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿-
𑌤𑌃 ॥ 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌸𑍇𑌵𑌾 𑌬𑍁𑌧𑍈𑌃 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌶-
𑌬𑍍𑌦𑍇𑌨 𑌭𑍂𑌯𑌸𑍀 ॥

ஸ்நேஹபூர்வம் - ஸ்நேஹத்தை முன்னிட்ட, அநுத்யாநம் - த்யானமானது, பக்திரிதி அபிதீயதே - பக்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. பஜ இதி ஏஷதாது: - பஜ என்கிற இந்த தாதுவானது, ஸேவாயாம் பரிகீர்தித: - ஸேவையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (பஜ என்பதற்கு ஸேவை யென்று அர்த்த மென்றபடி) தஸ்மாத் - ஆகலால், பக்தி ஶப்தேந - பக்தியென்ற சப்தத்தினால், பூயஸீஸேவா - உயர்ந்த ஸேவையானது, புதை: ப்ரோக்த: - வித்வான்களால் சொல்லப்படுகிறது.

(1269) 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌮 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 𑌦𑍃𑌶𑍍𑌯𑌤𑍇 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌂 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌾𑌯𑍇𑌣 𑌸𑌨𑌕𑌾𑌦𑌿𑌷𑍁 ।
𑌕𑌰𑍍𑌮𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌵𑌿𑌤𑌾 𑌭𑌕𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌹𑍍𑌲𑌾𑌦𑌪𑍍𑌰𑌮𑍁𑌖𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑌾

ஜ்ஞாநபக்த்யந்விதம் கர்ம - ஜ்ஞாநம், பக்தி இவைகளுடன் கூடிய கர்மயோகமானது, ஜநகாதிஷு த்ருச்யதே - ஜநகர் முதலானவர்களிடத்

1267. ஸ்தோத்ரரத்நம்.

தில் காணப்படுகிறது. கர்மபக்த்யர்விதம் ஜ்ஞாநம் - கர்மயோகம் பக்தி யோகம் இவைகளுடன் கூடிய ஜ்ஞாநயோகமானது, பாதாதிஷுப்ராயே ண - பெரும்பாலும், பரதர் முதலானவர்களிடத்தில் காணப்படுகிறது. கர்ம ஜ்ஞாநாங்விதாபக்தி: - கர்மயோகம், ஜ்ஞானயோகம் இவைகளுடன் கூடிய பக்தியோகமானது, ப்ரஹ்லாதப்ரமுகாச்ரயா - பிரஹ்லாதர் முதலான வர்களை ஆச்ரயமாக உடையது.

(1270) ரெயெ8-டீ ரூ 402-வது இலக்கப்பார்க்க.

5—7—3 கருளப்புள்.

(1271) ஶாஸ்த்ரம் ஸார்தம் வ்யோகஸி ।

ஆத்மா கர்த்தாவானால் சாஸ்த்ரம் ஸப்ரயோஜநமென்றபடி.

(1272) கத்தா ஶாஸ்த்ராயஷ்டவத்தாக் ॥

சாஸ்த்ரம் ப்ரயோஜநவத்தாம்போது, ஆத்மா கர்த்தாவாக வேண்டு மென்றபடி.

(1273) ஶங்காதி தீர்தேஷு வஸந்தி மத்ஸ்யா: தேவாலயே பக்ஷி ஸங்காஶ்ச நித்யம் । பாவோஜ்ஜிதாஸ்தே ந ஃலம் லஃந்தே தீர்த்தாநி புண்யாயதநாநி முக்யா: ॥ அடம்.

கங்காதி தீர்த்தேஷு - கங்கை முதலிய புண்ய தீர்த்தங்களில், மத் ஸ்யா: வஸந்தி - மீன்கள் வஸிக்கின்றன, தேவாலயே - கோயில்களில், பக்ஷிஸங்கா:ச நித்யம்வஸந்தி - பக்ஷிக்கூட்டங்கள் நித்யம் வஸிக்கின்றன, தே - அவைகள், பாவோஜ்ஜிதா: - ஜ்ஞாநமில்லாதனவாய், பலம்நலபந்தே - நற்பயனை பெறுகின்றன இல்லை, தீர்த்தாநி-தீர்த்தங்களும், புண்யாயதநா:ச- திருக்கோயில்களும், முக்யா: - உயர்ந்தவைகளே.

5—7—4 மாறுசேர்படை.

(1274) ஸத்த்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞாநம் ரஜஸோ லோப ஏவ ச ।
ப்ரமாதமோஹௌ தமஸோ பவதோ(அ)ஜ்ஞாநமேவ ச ॥

ஸத்வாத் - ஸத்வகுணத்தினின்றும், ஜ்ஞாநம்ஜாயதே - நல்ல ஜ்ஞாந முண்டாகிறது, ரஜஸ:லோப ஏவச - ரஜோகுணத்திலிருந்து லோபமுண் டாகிறது, தமஸ: - தமோகுணத்திலிருந்து, ப்ரமாதமோஹௌபவத: - அஜாக்கிரதை, மோஹம் இவைகள் உண்டாகின்றன, அஜ்ஞாநமேவச - அஜ்ஞாநமுமுண்டாகிறது.

1271. பூர்வமீமாம்ஸா. 1272. உத்-மீ-2-3-33. 1274. ஸ்ரீ கீதை-14-17.

5—7—5 எய்த.

(1275) ஶ்ரீம் நக்ஷூஷாத்ர 180-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1276) விஷ்ணு: க்ஷூஷ்ணம் 140-வது ,,

5—7—7 வந்தருளி.

(1277) க்ஷமமேஸ்வாஹஸிஷ்யாமி ஸ்வயம் யோகாநுஶேஹாஸ்ம்ஸ்நெ ।
ஆவாஸம் த்வஹமிச்சாமி ப்ரதிஷ்டமிஹ காநநே ॥

ஹே மஹாமுநே - ஓ சரபங்கமஹர்ஷியே! லோகாந் - உம்மால் கொடுக்கப்பட்ட உலகங்களை, அஹம் ஸ்வயம் - நான் தானாகவே, ஆஹரிஷ்யாமி ஏவ - ஸ்வீகரிக்கிறேன், இஹ காநநே - இக்காட்டிலே, ப்ரதிஷ்டம் - தேவரீரால் காண்பிக்கப்பட்ட, ஆவாஸம் து - வாஸத்தையே, அஹமிச்சாமி - நான் விரும்புகிறேன்.

5—7—9 புள்ளின்வாய்.

(1278) உவாச ச மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸ்வரேண மஹதா மஹாந் ।
ஸுக்ரீவம் தாம்ஶ்ச ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய ஸ்வஸ்த ஏவ விபீஷண: ॥

மஹாப்ராஜ்ஞ: - மஹா புத்திசாலியும், மஹாந் - பெரியவருமான, விபீஷண: - விபீஷணாழ்வான், ஸ்வஸ்த ஏவ - ஆகாசத்திலிருந்துகொண்டே, ஸுக்ரீவம் - ஸுக்ரீவ மஹா ராஜரையும், தாந் ச - அந்த மற்ற முதலிகளையும், ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய - அழகிதாகப்பார்த்து, மஹதா ஸ்வரேண - பெரிய சப்தத்தோடு, உவாச ச - சொன்னார்.

5—7—10 ஆறெனக்கு.

(1279) உபாயே க்ருஹரக்ஷித்ரோ: ஶப்த: ஶரணமித்யயம் ।
வர்த்ததே ஸாம்ப்ரதம் சைஷ உபாயார்த்தைகவாசக: ॥

ஶரணமிதி அயம்சப்த: - சரணமென்கிற இந்த சப்தமானது, உபாயே - உபாயத்திலும், க்ருஹ - கிருஹத்திலும், ரக்ஷித்ரோ: - ரக்ஷகனிடத்திலும், வர்த்ததே - இருக்கிறது, (இப்படியானாலும்) ஸாம்ப்ரதம் - இப்போது, (இவ்விடத்தில்) ஏஷ: - இந்த சரணசப்தமானது, உபாயார்த்தைகவாசக: - உபாயத்திற்கே பேராகக்கடவது.

(1280) ஹ்ருதகாமேஶவிஷாதித்யஸஹஸ்ராகிரணோஜ்ஜ்வல । நாஸ்தி
ஶக்தி நவோதிதி கஸ்யம் ஸப்தஶ்ரீஸ்வாஸமேஹ ॥ அ—ம்.

1277. ரா-ஆ-5-33. 1278. ரா-யு-17-9. 1279. பாஞ்சராத்ரம்.

ஹ்ருதாகாசே - மனதாகிற ஆகாயத்தில், சிதாதித்ய: - ஜ்ஞானஸ்வரூபனான பகவானாகிற ஸூரியன், நிரந்தரம் ஸதா பாதி - இடைவெளியில்லாமல் எப்போதும் பிரகாசிக்கிறான், நாஸ்தமேதி - அஸ்தமனமடைகிறதில்லை, நச உதேதி - உதிக்கிறதுமில்லை, ஸந்த்யாம் கதமுபாஸ்மஹே - எவ்விதமாய் ஸந்தியை உபாஸிப்போம்.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆராவமுதே ப்ரவேசம்.

(1281) ஸாஸ்த்ர ஸித்தி 258-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—8—1 ஆராவமுதே.

(1282) ஸஹஸ்ரத்ர்யா 992-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1283) ஸுபர்ணாத்யாஸ்யம் 26-வது ,,

(1284) ததஸ்தேநாயாஸேந பலவத்க்லிஷ்டமாயயா ।
ஸ ஸுப்தோ போதித: ஸ்ரீமாந் ஸுகஸுப்த: பரந்தப: ॥

தத: - பிறகு, தேநஆயாஸேந - அந்தக் காகாஸுரனால், பலவத்க்லிஷ்டமாயயா - மிகவும் வருந்தும்படி செய்யப்பட்ட, மயா - என்னால், ஸுகஸுப்த: - ஸுகமாக உறங்கின, பரந்தப: - பகைவரைக் கொளுத்துகின்ற, ஸ்ரீமாந் - சீமானாகிய, ஸ: - அவர் (பெருமான்) போதித: - உணர்த்தப்பட்டார்.

5—8—2 எம்மானே.

(1285) யஸ்யாஸ்மி ந தமந்தரேமி ।

யஸ்ய - ஈச்வரனுக்கு, அஸ்மி - தாஸனாயிருக்கிறேன், தம் நாந்தரேமி - அந்த ஈச்வரனை அதிக்ரமிக்கிறேனல்லேனென்றபடி.

(1286) ஆவிஸூதேஸ்தம் 14-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1287) ஸமஸ்தாஶக்தயஶ்சைதா ந்ருப யத்ர ப்ரதிஷ்டிதா: ।
தத்விஶ்வரூபவைரூப்யம் ரூபமந்யத்தரேர்மஹத் ॥

1284. ரா-யு-38-24. 1287. வி-பு-6-7-70.

acharya.org

ஹே ந்ருப - ஓ அரசனே! யத்ர - யாதொரு திவ்ய மங்களவிக்ரஹத்தில், ஏதா: ஸமஸ்தா: ஶக்தய: - கீழ்ச்சொல்லிய எல்லா சக்திகளும், ப்ரதிஷ்டிதா: - நிலைபெற்றிருக்கின்றனவோ, ஹரே: - பகவானுடைய, மஹத் - பெரிதும், விச்வரூபவைரூப்யம் - விச்வத்திலுண்டான ரூபங்களைப்பற்ற விலக்ஷணமாயிருக்குமதும், தத்ரூபம் - அந்த திவ்ய மங்களவிக்ரஹமானது அந்யத் - வேறாயிருக்கும், அப்ராக்ருதமாயிருக்குமென்றபடி.

(1288) ஸ உச்ரயாநு 172-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1289) பவாந்நாராயணோ தேவ: ஶ்ரீமாம்ஶ்சக்ராயுதோ விபு: |
ஏகஶ்ருங்கோ வராஹஸ்த்வம் பூதபவ்யஸபத்நஜித் ||

பவாந் - தேவரீர், ஶ்ரீமாந் - பிராட்டியோடுகூடியவரும், சக்ராயுத: - திருவாழியை ஆயுதமாகவுடையவரும், விபு: - ஸர்வ வியாபியுமான, நாராயணோதேவ: - ஸ்ரீ நாராயணனென்றதேவர், த்வம் - தேவரீர், ஏகச்ருங்க: வராஹ: - ஒரு கொம்புள்ள வராஹாவதாரஞ்செய்தவர், பூதபவ்யஸபத்ந ஜித் - சென்றவர்களும், வருகின்றவர்களுமான சத்ருக்களை ஜயித்தவர்.

(1290) ஸுகஞ்சோ 181-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—8—3 என்னான் செய்கேன்.

(1291) தேஹாஜீவம் 180-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—8—4 செலக்காண்கிற்பார்.

(1292) ததைவோஷ்ணம் விநிஶ்வஸ்ய வ்ருத்தோ தஶரதோ ந்ருப: |
விலலாபார்தவத்து:காத் ககநாஸக்தலோசந: ||

வ்ருத்த: - கிழப்பருவமுள்ள, தசரத: ந்ருப: - தசரத மஹாராஜன், ததைவ - அப்படியே, உஷ்ணம் விநிச்வஸ்ய - சுடச்சுடப் பெருமூச்சுவிட்டு, ககநாஸக்தலோசந: - ஆகாசத்தை நோக்கிய கண்களையுடையவராய், துக்காத் - துக்கத்தினால், ஆர்த்தவத் - பீடிக்கப்பட்டவன்போல, விலலாப - கதறினார்.

5—8—8 களைவாய்.

(1293) ஸுகப்ரவ்ருத்தாயா நாகேஶயோ: லக்ஷ்மணோ நாம ஶக்தி: |
க்ஷபேதேவாயஸ்ஸந்நிதேஶேவஶீ ப்ராயேண நாகேஶி: ||
ஶரணாகதிரித்யுக்தா ஸாதேவேஶ்வரீஷ்டயாஜ்யதாம் ||

1289. ரா-யு-120-13. 1292. ரா-அ-13-16.

அகிஞ்சந: - உன்னைத் தவிர வேறு உபாயமற்றவனும், அகதி: - அநந்யகதிகளுமிருக்கிற, அஹம் - நான், அபராதாநாம் ஆலய: அஸ்மி - அபராதங்களுக்கு இருப்பிடமாக இருக்கிறேன், மே - எனக்கு, த்வமேவ - தேவரீரே, உபாயபூதோபவ - உபாயமாகவேண்டும், இதிப்ரார்த்தநாமதி: - என்று பிரார்த்திக்கிற புத்தியானது, சரணாகதிரிதி உக்தா - சரணாகதி யென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது, ஸா - அந்த சரணாகதியானது, அஸ்மிந்தேவே - இந்த தேவனிடத்தில், ப்ரயுஜ்யதாம் - செய்யப்படட்டும்.

(1294) அஹம் ஸ்மராமி, காஷ்டை 749-வது இலக்கம்பார்க்க.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி.

5—9—1 மானேய் நோக்கு.

(1295) தஸ்ய தாவதேவ சிரம் யாவந்ந விமோக்ஷ்யே அத ஸம்பத்ஸ்யே ॥

ஸம்ஸாரிகளுக்கு எதுவரையில் பற்றுதல் விடாமலிருக்கிறதோ, அதுவரையில் சரீரஸ்திதி. அது எனக்குச் சரீராவஸாநபர்யந்தம்தான். பிறகு உம்மை யடையவேண்டியது.

(1296) பரம் ஜ்யோதி: 380-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1297) அஹ்ருதஸஹஜதாஸ்யா: ஸூரய: ஸ்ரஸ்தபந்தா விமலசரமதேஹா முமுக்ஷவ: । மஹிதமநுஜதிர்யக் ஸ்தாவரத்வம் ப்ரபந்நே ஸ்திதமிதி ஹஸ்தி பூர்வம் ரங்கேஸோ தர்ஸயந்து ॥

அஹ்ருதஸஹஜ தாஸ்யா: - அபஹரிக்கப்படாத ஸ்வாபாவிகமான தாஸ்யத்தையுடையவரான, ஸூரய: - நித்ய ஸூரிகள், ஸ்ரஸ்தபந்தா: - நழுவின ஸம்ஸாரபந்தத்தையுடைய முக்தர்கள், விமலசரமதேஹா: - பகவத்ஜ்ஞாநவிரோதியன்றிக்கே யிருக்கையாலே நிர்மலமாயும், தேஹாந்தரமில்லாமையாலே சரமமாயுமிருக்கிற, தேஹத்தையுடையரான முமுக்ஷுக்கள், இத்யமீ - என்று சாஸ்த்ரப்ரத்யக்ஷஸித்தரான இவர்கள், மஹித - பூஜிக்கப்

1295. சா-உப-6-14. 4297. ரங்க-பூர்வ.

பட்ட, மநுஜதிர்யக்ஸ்தாவரத்வா: - மநுஷ்யத்வதிர்யக்த்வஸ்தாவரத்வங்களை யுடையவர்களாய்க்கொண்டு, ரங்க தாம - ஸ்ரீரங்கஸ்தலத்தை, ஸதா - எப்போதும், ஆச்ரயந்தே - வாஸஸ்தானமாகக் கொள்ளுகிறார்கள், இதி ஹப்ராஹு:ஸ்ம - என்று பௌராணிகர்கள் நன்றாகச் சொன்னார்கள், ஏப் யோநமஸ்தாத் - இந்த மநுஷ்யதிர்யக்ஸ்தாவரங்கள் பொருட்டு நமஸ்காரம் நித்யமாகச் செல்லவேண்டும்.

(1298) தவாஸ்மி தே பாதேஸேவகே 351-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—2 என்றுகொல்.

(1299) பத்மகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்டோ வ்ருக்ஷாந்தரவிநிஸ்ஸ்ருத: ।
நிச்வாஸ இவ ஸீதாயா வாதி வாயுர் மநோஹர: ॥

பத்மகேஸரஸம் ஸ்ருஷ்ட: - தாமரைப்பூக்களின் தாதுகளோடு சேர்ந்ததும், விருக்ஷாந்தர விநிஸ்ஸ்ருத: - மரங்களின் நடுவிலிருந்து புறப்பட்டதும், ஸீதாயா: நிச்வாஸஇவ - ஸீதையின் மூச்சுக் காற்றைப்போல, மநோஹர: - மனதைக் கவருகின்றதுமான, வாயு: - காற்று, வாதி - வீசுகிறது.

(1230) பத்மஹஸ்தா ஸதோபேதா யஸ்ய ஸந்த்யேவ ஜீவிதம் ।
யதஹம் ஸா ச வாமோரூரேகாம் தரணிமாச்ரிதௌ ॥

அஹம் - நானும், ஸா ச வாமோரூ:ச - அந்த அழகிய தொடையை யுடையவளான பிராட்டியும், ஏகாம் தரணிம் ஆச்ரிதௌ இதியத் - ஒரே பூமியிலிருக்கிறோம் என்பது யாதொன்றுண்டோ, ஏதத் - இதுவானது, காமயாநஸ்ய மே பஹு - காமம் மிகுந்திருக்கிற எனக்கு அதிகம், ஏதேநஜீவிதும் சக்யம் - இதனால் பிழைப்பதற்கு சக்யமாகும்.

5—9—3 சூடுமலர்.

(1301) ததர்ச காஷாயிணோ வ்ருத்தாந் வேத்ரபாணீந் ஸ்வலங்க்ருதாந் । ஜர்ஜரீக்ருதகாயாஸ்ச த்வாரி வ்யுத்திதாந் ஸ்த்ர்யத்யக்ஷாந்
ஸுஸமாஹிதாந் ॥

காஷாயிண: - காஷாய வஸ்திரங்களைத் தரிக்கின்றவர்களும், வேத்ர பாணீந் - பிரம்பு கையிலுள்ளவர்களும், ஸ்வலங்க்ருதாந் - நன்றாக அலங் கரிக்கப்பட்டவர்களும், த்வாரி - வாயிலில் வ்யுத்திதாந் - இருக்கின்றவர்க ளும், ஸுஸமாஹிதாந் - மிகவும் ஜாக்கிரதையுள்ளவர்களுமான, வ்ருத்தாந் ஸ்த்ர்யத்யக்ஷாந் - கிழப்பருவமுள்ளகஞ்சுகிகளை, ததர்ச - கண்டான்.

1299. ரா-ஆ-1-17. 1300, ரா-யு-5-10. 1301. ரா-அ-16-3.

acharya.org

(1302) ஸ்வம் ரூபம் பரித்யஜ்ய ய: பரிவ்ராஜகரூபவாந் ।
ஜநஸ்தாநே மயா த்ருஷ்டஸ் ஸ த்வமஸி ராவண: ॥
உபவாஸக்ருஶாம் தீநாம் காமரூப நிஶாசர ।
ஸந்தாபயஸி மாம் பூயஸ் ஸந்தாபம் தந்ந ஶோபநம் ॥

ஸ்வம்ரூபம் - தனது சரீரத்தை, பரித்யஜ்ய - விட்டு, ய: - எவன், பரிவ்ராஜக ரூபவாந் - ஸந்யாஸிவேஷங்கொண்டு, ஜநஸ்தாநே - ஜனஸ்தானத்திலே, மயாத்ருஷ்ட: - என்னால் காணப்பட்டாயோ, ஸ த்வம் ராவண: அஸி - அந்த ராவணனாகவே யிருக்கிறாய், காமரூப நிசாசர - விரும்பியபடி சரீரம் எடுக்கும் ஓ அரக்கனே! உபவாஸக்ருசாம் - பட்டினியினால் இளைத்தவளும், தீநாம் - தைந்யமுள்ளவளுமான, மாம் - எனக்கு, பூய:ஸந்தாபம் ஸந்தாபயஸி - மறுபடியும் ஸந்தாபத்தையுண்டுபண்ணுவாயேயானால், தந்நசோபநம் - இது உனக்கு அழகல்ல.

(1303) வேதேஷு 590-வது இலக்கப் பார்க்க.

(1304) ஸீதாயாஶ்சரிதம் 930-வது ,,

(1305) ஈஶ்வரீம் ஸர்வபூதாநாம் ।

ஸர்வ ஜகத்துக்குமீச்வரியாயிருக்கும் லக்ஷ்மியை.

(1306) அஸ்யேஶாநா ஜகதோ விஷ்ணுபத்நீ ।

விஷ்ணுபத்நீ - விஷ்ணுவின் பத்நியானவள், அஸ்யஜகத: - இந்த ஜகத்திற்கு, ஈசாநா - ஈச்வரியாயிருக்கிறாள்.

(1307) கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்திமாஸ்திதா ஜநகாதய: ।
லோகஸங்க்ரஹமேவாபி ஸம்பஶ்யந் கர்துமர்ஹஸி ॥

ஜநகாதய: - ஜனகர் முதலானவர்கள், கர்மணைவ - கர்மாநுஷ்டானத்தினாலேயே, ஸம்ஸித்திம் ஆஸ்திதா: - ஸித்தியையடைந்தார்கள், லோகஸங்க்ரஹமேவாபிஸம்பஶ்யந் - உலகத்தை ஸங்க்ரஹிப்பதையாவது பார்த்து, கர்துமர்ஹஸி - கர்மாநுஷ்டானம் செய்யத்தகுதியுள்ளவன்.

(1308) தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய: ।

விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, தத் - அந்த, பரமம் பதம் - பரமபதத்தை, ஸூரய: - நித்ய ஸூரிகள், ஸதா பஶ்யந்தி - எப்பொழுதும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1302. ரா-ஸு 38-15,16. 1305. ஸ்ரீஸூக்தம். 1306. ய-4-4-37.
1307. ஸ்ரீ கீதை 3-20. 1308. ய-கா-1-3.

5—9—4 நிச்சலும்.

(1309) ராமமரணா: 497-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1310) கதம் தாஶரதௌ பூமௌ ஶயாநே ஸஹஸீதயா ।
ஶக்யா நித்ரா மயா லப்தும் ஜீவிதம் வா ஸுகாநி வா ॥

தாசரதௌ - சக்ரவர்த்தித் திருமகன், ஸீதயாஸஹ - ஸீதையோடு கூட, பூமௌ - தரையில், ஶயாநே - படுத்திருக்கும்போது, மயா - என்னால், நித்ரா - தூக்கம், லப்தும் - அடையப்பட, கதம் - எப்படி, சக்யா - முடியும், ஜீவிதம்வா - ஜீவிதமாவது, ஸுகாநிவா - ஸுகங்களாவது, எப்படி அடையப்படமுடியும்.

(1311) அஸ்யா தேவ்யா மநஸ்தஸ்மிந் தஸ்ய சாஸ்யாம் ப்ரதிஷ்டிதம் ।
தேநேயம் ஸ ச தர்மாத்மா முஹூர்த்தமபி ஜீவதி ॥

அஸ்யா: தேவ்யா: மந: - இந்த ஸீதாப்பிராட்டியினுடைய மனதானது, தஸ்மிந் - அந்தப் பெருமாளிடத்தும், தஸ்ய ச - அவருடைய மனதானது, அஸ்யாம் - இவளிடத்தும், ப்ரதிஷ்டிதம் - நிலைபெற்றிருக்கிறது, தேந - அதனால், இயம் - இவளும், தர்மாத்மா - தர்மாத்மாவான, ஸ ச - அந்தப் பெருமாளும், முஹூர்த்தமபி ஜீவதி - முஹூர்த்த காலமாவது ஜீவிக்கிறார்கள்.

5—9—5 நன்னலம்.

(1312) வாநராணாம் 74-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1313) ராமலக்ஷ்மணயோரைக்யம் 75-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1314) மாமேதை: 759-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—6 காண்பது.

(1315) ப்ரியோஹி 877-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—9—11 நாமங்கள்.

(1316) தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந் 175-வது இலக்கம்பார்க்க.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1310. ரா-அ-51-9. 1311. ரா-ஸு-15-52.

acharya.org

பிறந்தவாறு ப்ரவேசம்.

—o—

(1317) ஸ்வேதநாத் 718-வது இலக்கம்பார்க்க.
(1318) ஸம்ஸ்ப்ருஶ்ய 204-வது ,,

5—10—1 பிறந்தவாறும்.

(1319) ஶத்ருக்ந: 166-வது இலக்கம்பார்க்க.

5—10—3 பெய்யும்.

(1320) ஸ்வஜாதிஷு 203-வது இலக்கம்பார்க்க.
(1321) ராஜவாஹநம் 257-வது ,,

5—10—4 கள்ளவேடத்தை.

(1322) யதா ஹி சோர: ஸ ததா ஹி புத்தஸ் ததாகதம் நாஸ்தி
கமத்ர வித்தி । தஸ்மாத்தி ய: ஶங்க்யதம: ப்ரஜாநாம் ந நாஸ்தி
கேநாபிமுகோ புத: ஸ்யாத் ॥

சோர: யதாஹி - திருடன் எப்படி ஊரைவிட்டு துரத்தத் தகுந்தவனோ, ஸபுத்த: - வேதபாஹ்யனைப் பிரவித்தனையிருப்பவனும், ததாஹி - அப்படியே துரத்தத்தக்கவன், அத்ர - இவ்வுலகில், நாஸ்திகம் - நாஸ்திகம், ததாகதம் வித்தி - புத்தனுக்கு ஸமானமென்று அறிந்துகொள்ளவும், தஸ்மாத் ஹி - ஆகையினால், ய: - எவன், ப்ரஜாநாம் - ஜனங்களுக்குள், சங்க்யதம: - அவைதிகனென்று ஸம்சயிக்கத்தக்கவனோ, நாஸ்திகேந - அந்த நாஸ்திகனோடு, புத: - வித்வான், ந அபிமுக:ஸ்யாத் - எதிர்முகமாக இருக்கக்கூடாது.

(1323) வேதேஷு 590-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1324) ஆச்வாஸயந்தம் பரதம் ஜாபாலிர் ப்ராஹ்மணோத்தம: ।
உவாச ராமம் தர்மஜ்ஞம் தர்மாபேதமிதம் வச: ॥

ப்ராம்மணோத்தம: ஜாபாலி: - ஜாபாலியென்ற பிராம்மணோத்தமனானவர், பரதம் ஆச்வாஸயந்தம் - பரதாழ்வானை ஸமாதானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவரும், தர்மஜ்ஞம் - தர்மத்தை அறிந்தவருமான, ராமம் - ஸ்ரீ ராமனை, தர்மாபேதம் இதம் வச: - தர்மத்தினின்றும் விலகிய இந்த வார்த்தையை, உவாச - சொன்னார்.

1322. ரா-அ-109-34. 1324. ரா-அ-109-1.

(1325) அக்நிஹோத்ராஸ்ச வேதாஸ்ச ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹே க்ருஹே । தயா ஸத்யம் ச ஶௌசம் ச ராக்ஷஸாநாம் ந வித்யதே

ராக்ஷஸாநாம் க்ருஹேக்ருஹே - ராக்ஷஸர்களுடைய ஒவ்வொரு வீட்டிலும், அக்நிஹோத்ரா:ச வேதா:ச - அக்நிஹோத்ரங்களும், வேதாத்யயநங்களுமிருக்கின்றன, தயா - கருணையும், ஸத்யம் ச - ஸத்யமும், ஶௌசம் ச - ஆசாரமும், ராக்ஷஸாநாம் நவித்யதே - இராக்ஷஸர்களுக்குக் கிடையாது.

(1326) அஸதாம் தர்மஸங்கல்ப: ஸதாம் ஸந்தாபகாரணம் । உபோஷிதஸ்ய வ்யாக்ரஸ்ய பாரணம் பஶுமாரணம் ॥ அ-ம்.

அஸதாம் - கெட்டவர்களுக்கு, தர்ம ஸங்கல்ப: - தர்மஞ் செய்வதாக ஸங்கல்பிப்பதானது, ஸதாம்ஸந்தாபகாரணம் - நல்லஸத்துக்களுக்கு உபத்திரவத்தைச் செய்யக் காரணமாகும், உபோஷிதஸ்ய வ்யாக்ரஸ்ய - உபவாஸமிருந்த புலிக்கு, பாரணம் - பாரணையானது, பசுமாரணம் - பசுவை மரிக்கச்செய்வதுதான்.

5—10—6 நின்றவாறும்.

(1327) கஜ ஶ்ரீ 512-வது இலக்கம்பார்க்க.
1328) ஸ்ருஷ்டாயுக்தி ~~735~~-வது ,, 843.

5—10—8 திருவுருவு.

(1329) ஸ்ருஷ்டிம் தத: கரிஷ்யாமி த்வாமாவிஶ்ய ப்ரஜாபதே । தத: ஸ்ருஜ்யஸ்வரூபோऽஹமமராதிவிபேதத: ॥

ப்ரஜாபதே - ஓ பிரம்மாவே! தத: - பிறகு, த்வாம் ஆவிச்ய - உம்மை அநுப்ரவேசித்து, ஸ்ருஷ்டிம் கரிஷ்யாமி - ஸிருஷ்டிசெய்யப்போகிறேன், தத: - பிறகு, அஹம் - நான், அமராதிவிபேதத: - தேவன் முதலிய வேறுபாட்டினால், ஸ்ருஜ்ய ஸ்வரூப: - ஸ்ருஷ்டிக்கு யோக்யமான பதார்த்தமாக ஆகிறேன்.

5—10—9 அடியை.

(1330) யஸ்மின்ஸங்கீர்த்திதே நைவ ஹ்யாமயாதிஶோகாதிகம் ந ஸம்ஶயம் நர: । ஸ ஸர்வலோகாதிபதிர்தேவோ ந்ய கேஶவ: ஸர்வஸ்ய ஶ்ரேயோவிதாயே ஹரி: ॥

1329. ஸ்ரீ விஷ்ணுதர்மம். 1330. மங்கள யஸ்தவம்.

acharya.org

நர: - மனிதன், யந்நாமஸங்கீர்த்தநத: - எந்த பகவானுடைய திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால், மஹாபாபாத்விமோக்ஷம் ஆப்நோதி - மஹா பாபங்களினின்றும் விடுதலையை அடைகிறானோ, நஸம்சயம் - இதிலொரு ஸம்சயமில்லை, ஸர்வலோகார்த்திஹா: - எல்லா உலகங்களின் பீடைகளைப் போக்கடிக்குமவரான, ஸந்ருகேஸரீ ஹரி: - அந்த ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹபகவான், மம மங்களவிவ்ருத்தயே அஸ்து - எனக்கு மங்களம் மேன்மேலும் வளருவதற்காக ஆகவேண்டும்.

5—10—10 கூடிநீரை.

(1331) मायया मोहयित्वा तान् विष्णुः स्त्रीरूपमास्थितः।
दानवेभ्यस्तदादाय देवेभ्यः प्रददौ पुनः॥

விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ஸ்த்ரீரூபம் ஆஸ்தித: - ஸ்திரீவடிவங் கொண்டு, தாந்மோஹயித்வா - மோஹிக்கச்செய்து, தத் - அந்த அமுதத்தை, தானவேப்ய: - அஸுரர்களிடமிருந்து, ஆதாய - வாங்கி, புந: - மறுபடியும், தேவேப்ய: ப்ரததௌ - தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தார்.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து முற்றிற்று.

ஆறாம் பத்து.

வைகல் ப்ரவேசம்.

(1332) नमोऽचिन्त्याद्भुताक्लिष्टज्ञानवैराग्यराशये।
नाथाय मुनयेऽगाधभगवद्भक्तिसिन्धवे॥

அசிந்த்ய - ஞானிகளாலும் இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடாதவைகளாயும், அத்புத - அறிந்தவளவில் ஆச்சர்யகரங்களாயும் அக்லிஷ்ட - எம்பெருமானுடைய அநுக்கிரஹத்தால் வந்ததாகையாலே வருத்தமற்றவைகளாயுமுள்ள, ஜ்ஞான - தத்வ த்ரயவிஷயமானஜ்ஞானமென்ன, வைராக்ய - இவ்விலக்ஷண விஷயஜ்ஞாநத்தாலே எம்பெருமான் தவிர மற்ற விஷயங்களிலுண்டான விரக்தியென்ன (ஆகிய இவற்றுக்கு) ராசயே - சேர்விட

1331. வி-பு-1-9-109. 1332. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ராத்நம்.

acharya.org

நர: - மனிதன், யந்நாமஸங்கீர்த்தநாத் - எந்த பகவானுடைய திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால், மஹாபயாத்விமோக்ஷம் ஆப்நோதி - மஹா பாதகங்களினின்றும் விடுதலையை அடைகிறுனே, நஸம்சயம் - இதிலொரு ஸம்சயமில்லை, ஸர்வலோகார்த்திஹர: - எல்லா உலகங்களின் பீடைகளைப் போக்கடிக்குமவரான, ஸக்ருகேஸரீ ஹரி: - அந்த ஸ்ரீ ந்ருஸிம்ஹபகவான், மம மங்கள்யவிவ்ருத்தயே அஸ்து - எனக்கு மங்களம் மேன்மேலும் வளருவதற்காக ஆகவேண்டும்.

5—10—10 கூடிநீரை.

(1331) மாயயா மோஹயித்வா தாந் விஷ்ணு: ஸ்த்ரீரூபமாஸ்தித: ।
தாநவேப்யஸ்ததாதாய தேவேப்ய: ப்ரததௌ புந: ॥

விஷ்ணு: - விஷ்ணுவானவர், ஸ்த்ரீரூபம் ஆஸ்தித: - ஸ்திரீவடிவங்கொண்டு, தாந்மோஹயித்வா - மோஹிக்கச்செய்து, தத் - அந்த அமுதத்தை, தானவேப்ய: - அஸுரர்களிடமிருந்து, ஆதாய - வாங்கி, புந: - மறுபடியும், தேவேப்ய: ப்ரததௌ - தேவதைகளுக்குக் கொடுத்தார்.

பத்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஐந்தாம் பத்து முற்றிற்று.

ஆறாம் பத்து.

வைகல் ப்ரவேசம்.

(1332) நமோऽசிந்த்யாத்புதாக்லிஷ்டஜ்ஞாநவைராக்யராசயே ।
நாதாய முநயேऽகாதபகவத்பக்திஸிந்தவே ॥

அசிந்த்ய - ஞானிகளாலும் இவ்வளவென்று அளவிடக்கூடாதவைகளாயும், அத்புத - அறிந்தவளவில் ஆஶ்சர்யகரங்களாயும் அக்லிஷ்ட - எம்பெருமானுடைய அநுக்கிரஹத்தால் வந்ததாகையாலே வருத்தமற்றவைகளாயுமுள்ள, ஜ்ஞான - தத்வ த்ரயவிஷயமானஜ்ஞானமென்ன, வைராக்ய - இவ்விலக்ஷண விஷயஜ்ஞாநத்தாலே எம்பெருமான் தவிர மற்ற விஷயங்களிலுண்டான விரக்தியென்ன (ஆகிய இவற்றுக்கு) ராஶயே - சேர்விட

1331. வி-பு-1-9-109. 1332. ஸ்ரீ ஸ்தோத்ரரத்நம்.

acharya.org

மாயிருப்பவரும், அகாத பகவத் பக்திஸிந்தவே - எம்பெருமான் விஷய மான பத்திக்கு ஒருவராலும் கீழ் காணவொண்ணாத கடல்போன்ற வரு மான, நாதாயமுநயே - நாதமுனிகளின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம் (செய்கிறேன்.)

(1333) யஶஸ்வீ ஜ்ஞாநஸம்பந்ந: ஶுசிர்வஶ்ய: ஸமாதிமாந் ।

யசஸ்வீ - யசஸ்ஸையுடையவர், ஜ்ஞாநஸம்பந்ந: - ஜ்ஞாநபூர்த்தியு டையவர், சுசி: - பரிசுத்தர், வச்ய: - இந்திரிய ஜயமுள்ளவர், ஸமாதிமாந்- யோகம் உடையவர்.

(1334) தேவகல்பம்ருஜும் தாந்தம் ரிபூணாமபி வத்ஸலம் ।
அவேக்ஷமாண: கோ தர்மம் த்யஜேத் புத்ரமகாரணாத் ॥

தேவகல்பம் - தேவர்களுக்கொப்பானவனும், ருஜும் - ருஜுப்ரக்ருதி யானவனும், தாந்தம் - அடக்கமுள்ளவனும், ரிபூணாமபிவத்ஸலம் - சத்ருக் களிடத்தும் அன்புள்ளவனுமான, புத்ரம் - பிள்ளையை, தர்மம் அவேக்ஷ மாண: - தர்மத்தை நோக்கும் எவன்தான், அகாரணாத் - ஒருகாரணமின்றி த்யஜேத் - விடுவான்.

(1335) ஸஞ்ஜாதபாஷ்ப: 475-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1336) ஶத்ரோ: ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய ரஞ்ஜநீயஸ்ய விக்ரமை: ।
பஶ்யதோ யுத்தலுப்தோऽஹம் க்ருத: காபுருஷஸ்த்வயா ॥

ப்ரக்யாதவீர்யஸ்ய - பிரஸித்தமான வீரத்தன்மையுடையவனும், விக் ரமை: - பராக்ரமங்களாலே, ரஞ்ஜநீயஸ்ய - மகிழ்விக்கத்தக்கவனுமான, ஶத்ரோ: - சத்ருவானவன், பச்யத: பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது, யுத் தலுப்த: அஹம் - யுத்தத்தில் ஆசைகொண்ட நான், த்வயா - உன்னால், காபுருஷ: க்ருத: - தாழ்ந்தமனிதனாகச் செய்யப்பட்டேன்.

(1337) யத்விஸ்மயஸ்திமிதமஸ்தமிதாந்யபாவமாநந்தமந்தமம்ருதப்லவ
நாதிவாபூத் । தத்ஸந்நிதௌ ததது நா ஹ்ருதயம் மதீய
மங்காரசும்பிதமிவ வ்யதமாநமாஸ்தே ॥

தத்ஸந்நிதௌ - அந்த மாலதியின் ஸமீபத்தில், யத் - எந்தமனதானது அம்ருதப்லவநாதிவ - அமுதத்தில் மூழ்குவதினால்போல, விஸ்மயஸ்தி மிதம் - ஆச்சரியத்தால் அசைவற்றதாகவும், அஸ்தமிதாந்யபாவம் - மறை

1333. ரா-பா-1-12. 1334. ரா-அ-21-6.
1336. ரா-யு-106-6. 1337. மாலதீமாதவநாடகம்.

acharya.org

ந்துபோன மற்ற எண்ணங்களையுடையதாகவும், ஆநந்தமந்தம் - ஆநந்தத்தால் மந்தமாகவும், அபூத் - ஆயிற்றே, தத்மதீயம் ஹ்ருதயம் - அந்த எனது மனதானது, அதுநா - இப்போது (மாலதியின் பிரிவில்) அங்காரசம்பிதமிவ - நெருப்புத் தணலால் சூழப்பட்டதுபோல், வ்யதமாநம் ஆஸ்தே - வருத்தமுள்ளதாக இருக்கிறது.

(1338) ஸாஹம் கேசக்ரஹம் ப்ராப்தா பரிக்லிஷ்டா ஸபாம் கதா ।
பச்யதாம் பாண்டுபுத்ராணாம் த்வயி ஜீவதி ப்ரபோ ॥

ஹே ப்ரபோ - ஓ பிரபுவான கிருஷ்ணனே! பாண்டுபுத்ராணாம்பச்யதாம் - பாண்டு புத்ரர்களான ஐந்துபேரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்போதும், த்வயி ஜீவதி அபி - நீர் ஜீவித்திருக்கும்போதும், ஸாஹம் - அந்த நான், கேசக்ரஹம் ப்ராப்தா - கேசக்ரஹத்தையுமடைந்து, பரிக்லிஷ்டா - இன்னும் அதிகமான துன்பமடைந்தும், ஸபாம்கதா - ஸபையை அடைந்தேனே.

(1339) ஜ்ஞாதம் மயா வஸிஷ்டேந புரா கீதம் மஹாத்மநா ।
மஹத்யாபதி ஸம்ப்ராப்தே ஸ்மர்தவ்யோ பகவாந் ஹரி: ॥

மஹதி ஆபதி ஸம்ப்ராப்தே - பெரிய ஆபத்து நேர்ந்தபோது, பகவான் ஹரி: - ஷாட்குண்யபூர்ணரும், ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸனத்தை ஸ்வபாவமாக உடையவருமானபகவான், ஸ்மர்த்தவ்ய: - நினைக்கத்தகுந்தவரென்று புரா - முன்பு, மஹாத்மநா வஸிஷ்டேந - மஹாத்மாவான வஸிஷ்டமஹருஷியினாலே, கீதம் - சொல்லப்பட்டதானது, மயாஜ்ஞாதம் - என்னால் அறியப்பட்டது.

6—1—1 வைகல்.

(1340) பம்பாதீரே ஹநுமதா ஸங்கதோ வாநரேண ஹ ।

பம்பாதீரே - பம்பை யென்னும் தாமரைப் பொய்கையின் கரையில், ஹநுமதாவாநரேண - ஹநுமான் என்கிற குரங்கோடு, ஸங்கத: - கூடினான், ஹ - ஸந்தோஷம்.

(1341) கதிதாநி ரஹஸ்யாநி க்ருஹே புக்தமசங்கிதம் ।
க்ஷபிதாநி ச ராத்ராணி ஸௌஹார்தம் கிமத: பரம் ॥

ரஹஸ்யாநி - ரஹஸ்ய ஸமாசாரங்கள், கதிதாநி - சொல்லப்பட்டன, க்ருஹே அசங்கிதம் புக்தம் - வீட்டில் கூச்சமின்றி புஜிக்கப்பட்டது, கனத்

1338, 1339. பா-உத்-83. 1340. ரா-பா-1-8. 1341. பா-உத்

acharya.org

ராணிதர்சிதாநி - பத்திகள் காண்பிக்கப்பட்டார்கள், ஸௌஹார்த்தம் இமத: பரம் - இதற்குமேல் ஸ்நேஹமென்ன இருக்கிறது.

(1342) மதுராம் ப்ராப்ய கோவிந்த: கதம் கோகுலமேஷ்யதி ।
நகரஸ்த்ரீகலாலாபமது ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி ॥

கோவிந்த: - கண்ணன், மதுராம் ப்ராப்ய - மதுராபட்டணத்தை யடைந்து, கதம் - எப்படி, கோகுலம் ஏஷ்யதி - கோகுலத்திற்கு வருவார், (ஏனெனில்) நகரஸ்த்ரீ - பட்டணத்துப் பெண்களுடைய, கலாலாப - இனிமையான பாட்டுக்களின், மது - தேனை, ச்ரோத்ரேண பாஸ்யதி - காதினாலே பானஞ்செய்வார்.

6—1—2 காதல்.

(1343) ஜீவிதம் தாரயிஷ்யாமி மாஸம் தசரதாத்மஜ ।
ஊர்த்வம் மாஸாந்ந ஜீவேயம் ஸத்யேநாஹம் ப்ரவீமி தே ॥

தசரதாத்மஜ - ஓ பெருமானே! ஜீவிதம் பிராணனை, மாஸம் தாரயிஷ்யாமி - ஒருமாதம் தரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன், மாஸாத் ஊர்த்வம் ஒரு மாதத்திற்குமேல், நஜீவேயே - பிழைத்திருக்கமாட்டேன், அஹம் - நான், தே - உமக்கு, ஸத்யேநப்ரவீமி - ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

(1344) நஜீவேயம் 436-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1345) இதம் மேத்யமிதம் ஸ்வாது ப்ரபுல்லமிதமித்யபி ।
மதுலுப்தோ மதுகர: பம்பாதீரத்ருமேஷ்வஸௌ ॥

இதம் மேத்யம் - இது பரிசுத்தமானது, இதம் ஸ்வாது - இது ருசியுள்ளது, இதம் ப்ரபுல்லம் - இது நன்றாய் அலர்ந்திருக்கிறது, இத்யபி - என்று, மதுலுப்த: அஸௌ மதுகர: - தேனில் அதிக ஆசையுள்ள இந்த வண்டானது, பம்பாதீரத்ருமேஷு - பம்பையின் கரையிலுள்ள மரங்களில் அலைந்துகொண்டிருக்கிறது.

(1346) நித்யம் யஸ்ய 748-வது இலக்கம்பார்க்க.

6—1—3 திறங்களாகி.

(1347) வ்ருக்ஷமூலே நிராநந்தாம் ராக்ஷஸீபிஸ்ஸமாவ்ருதாம் ।
நிப்ருத: ப்ரணத: ப்ரஹ்வ: ஸோऽபிகம்யாபிவாத்ய ச ॥

1342. வி-பு-5-18-14. 1343. ரா-ஸு-38-10.
1345. ரா-கி-1-86. 1347. ரா-யு-116-5.

வ்ருக்ஷமூலே - மரத்தின் அடியில், க்ராந்தாம் - ஆகந்தமில்லாதவளும், ராக்ஷஸீபி: ஸமாவ்ருதாம் - ராக்ஷஸிகளால் சூழப்பட்டவளுமான பிராட்டியை, நிப்ருத: - கைகூப்பினவராய், ப்ராணத: - ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமுடையவராய், ப்ரஹ்வ:- மானஸப்ரணாமமுடையவராய், ஸ: - அந்த ஹநுமார், அபிகம்ய - கிட்டச்சென்று, அபிவாத்யச - அபிவாதநஞ் செய்து, (சொன்னார்)

6—1—5 உணர்த்தல்.

(1348) நிஷஸாத³ கி³ரிப்ரஸ்தே² ஸீதாம் மாம்ஸேந ச²ந்த³யந் ।
இத³ம் மேத்⁴யமித³ம் ஸ்வாது³ நிஷ்டப்தமித³மக்³நிநா ।
ஏவமாஸ்தே ஸ த⁴ர்மாத்மா ஸீதயா ஸஹ ராக⁴வ: ॥

ஸீதாம் - ஸீதாதேவியை, மாம்ஸேந சந்தயந் - மாம்ஸத்தினால் ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொண்டு, (ராமன்) கிரிப்ரஸ்தே நிஷஸாத - சித்ரகூடபர்வதத்தின் தாழ்வரையில் உட்கார்ந்தார், எப்படியென்றால், இதம் மேத்யம் - இது பரிசுத்தமானது, இதம் ஸ்வாது - இது ருசியுள்ளது, இதம் அக்நிநா நிஷ்டப்தம் - இது அக்நியினால் நன்றாய் பக்குவமானது, (என்று) ஸதர்மாத்மா ராகவ: - அந்த தர்மாத்மாவான ராகவன், ஸீதயாஸஹ - ஸீதாப் பிராட்டியுடன்கூட, ஏவம் ஆஸ்தே - இவ்விதம் எழுந்தருளியிருக்கிறார்.

(1349) ஸவஶா: ஶ்ருதிவேதி³நோ 608-வது இலக்கம்பார்க்க.

6—1—6 போற்றியான்.

(1350) ஸீதாசோவாச 218-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1351) ஸோऽபி⁴க³ம்ய மஹாத்மாநம் க்ருத்வா ராமம் ப்ரத³க்ஷிணம் ।
ந்யவேத³யத³மேயாத்மா த்³ருஷ்டா ஸீதேதி தத்த்வத: ॥

அமேயாத்மா - அளவிடமுடியாத மஹிமையையுடைய, ஸ: - அந்த ஹநுமார், மஹாத்மாநம் ராமம் - மஹாத்மாவாகிய ராமனை, ப்ரதக்ஷிணம் க்ருத்வா - பிரதக்ஷிணம் செய்து, ஸீதா த்ருஷ்டா இதி - ஸீதா தேவியார் என்றால் காணப்பட்டாள் என்று, தத்வத: ந்யவேதயத் - உண்மையாய் தெரிவித்தார்.

6—1—7 ஒரு வண்ணம்.

(1352) ஸ த³த³ர்ஶ: பா⁴ரமாஸநம் ஸமீக்ஷ்ய ஜநகாத்மஜாம் ।
ப்ரவிவிக்தாம் தத: கக்ஷ்யாம் ஸமீராஜமார்க³ பா⁴ரணவித் ॥

1348. ரா-அ-96-2. 1351. ரா-பா-1-78. 1352. ரா-அ-19-1.

புராணவித் ஸ: - பழைய ஸமாசாரங்களையறிந்த அந்த ஸுமந்த்ரரானவர், ஜநாகுலம் - ஜநங்களால் சூழப்பட்ட, தத் அந்தப்புரம் - அந்த அந்தப்புரத்தை, ஸமதீத்ய - தாண்டி, தத: - பிறகு, ப்ரவிவிக்தாம் கக்ஷ்யாம் - ஜநநெருக்கமில்லாத கக்ஷியை, ஆஜகாம - வந்துசேர்ந்தார்.

(1353) ஸராம்ஸி ச ஸுபுல்லாநி நதீஶ்ச ஸுபஹூதகா: ।
நிரீக்ஷமாணா ஜக்முஸ்தே தூதா: கார்யவசாத் த்ருதம் ॥

தே தூதா: - அந்த தூதர்கள், ஸுபுல்லாநி - நன்றாய் மலர்ந்த புஷ்பங்களையுடைய, ஸராம்ஸி ச - குளங்களையும், ஸுபஹூதகா: - நல்ல ஜலம் நிறைந்த, நதீ: ச ஆறுகளையும், நிரீக்ஷமாணா: - பார்த்துக்கொண்டு, கார்யவசாத் - கார்யவசராய்க்கொண்டு, த்ருதம் - சீக்கிரம், ஜக்மு: - போனார்கள். (பார்த்து வைத்தும் அதில் அந்வயமில்லாமல், வழியில் போக்யதையிலே ஈடுபடாதே போனார்கள்—என்று அரும்பதம்)

(1354) நிவேதயத மாம் 819-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1355) யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச வாநர ।
தாநி பூயஸ்ஸமாசக்ஷ்வ ந மாம் ஶோகஸ்ஸமாவிஶேத் ॥
யாநி ராமஸ்ய சிஹ்நாநி லக்ஷ்மணஸ்ய ச யாநி வை ।
லக்ஷிதாநி விஶாலாக்ஷி வதத: ஶ்ருணு தாநி மே ॥

ஹே வாநர - ஓ வாநரோத்தமரான ஹநுமாரே! ராமஸ்ய - பெருமாளுடையவும், லக்ஷ்மணஸ்ய ச - இளையபெருமாளுடையவுமான, சிஹ்நாநி - அடையாளங்கள், யாநி - எவைகளோ, தாநி - அந்த அடையாளங்களை, பூய: ஸமாசக்ஷ்வ - மறுபடியும் நன்றாய்ச்சொல்லும், (எதைக் கேட்பதால்)மாம் - என்னை, ஶோக: - வருத்தமானது, நஸமாவிஶேத் - புகாதோ,(என்று ஸீதா பிராட்டியால் கேட்கப்பட்ட ஹநுமார் சொல்லுகிறார்) ராமஸ்யயாநி சிஹ்நாநி - பெருமாளுடைய எந்த அடையாளங்களும், லக்ஷ்மணஸ்யசயாநிவை- இளையபெருமாளுடைய எந்த அடையாளங்களும், லக்ஷிதாநி - உம்மால் பார்க்கப்பட்டதோ, ஹே விசாலாக்ஷி - நீண்ட திருக்கண்களையுடைய பிராட்டியாரே! தாநி - அந்த அடையாளங்களை, வதத:மே - சொல்கின்ற அடியேனிடமிருந்து, ச்ருணு - கேளும்.

(1356) பரிஷ்வஜ்ஞாநந்தத: 223-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1357) ஸதேஹஸ்ஸர்வே 446-வது இலக்கம்பார்க்க.

1353. ரா-அ-68-14. 1355. ரா-ஸு-34-3, 7.

acharya.org

6—1—9 அடிகள்.

(1358) உ.கா-ஸ்ரு ஸஹஸ்ரு 391-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1359) ஸீ.கா ஸம்க்ஷேபம் 526-வது ,,

6—1—10 வேறு கொண்டு.

(1360) விஶேஷேண து ஸுக்3ரீவோ ஹநூமத்யர்த்த2முக்தவாந் । ஸ ஹி தஸ்மிந் ஹரிஶ்ரேஷ்டே2 நிஶ்சிதார்த்தோ2(அ)ர்த்த2ஸாத4நே ॥

ஸுக்ரீவ: - ஸுக்ரீவ மஹாராஜன், ஹநூமதி - ஹநுமாரிடத்தில், விசேஷேண து - விசேஷமாக, அர்த்தம் உக்தவாந் - ஸமாசாரத்தைச் சொன்னார், ஸ: - அந்த ஸுக்ரீவ மஹாராஜர், தஸ்மிந் ஹரிச்ரேஷ்டே - வாநரோத்தமரான ஹநுமாரிடத்தில், அர்த்தஸாதநே - காரியத்தை நிறைவேற்றும் விஷயத்தில், நிச்சிதார்த்த:ஹி - நிச்சயமான எண்ணமுடையவர் அல்லவா? (ஹநுமார் காரியத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று நம்பிக்கையுள்ளவரென்றபடி)

(1361) க3ஜஸ்கந்தே4(அ)ஶ்வப்ருஷ்டே2 ச ரத2சர்யாஸு ஸம்மத: ।
த4நுர்வேதே3 ச நிரத: பித்ருஶுஶ்ரூஷணே ரத: ॥

(பெருமான்) கஜஸ்கந்தே - யானையின்மேலுட்கார்ந்து அதைநடத்துவதிலும், அச்வப்ருஷ்டே - குதிரையின்மேல் வீற்றிருந்து அதை நடத்துவதிலும், ரதசர்யாஸு - ரதத்திலிருந்து அதை ஓட்டுவதிலும், ஸம்மத: - சத்ருஸம்மதமான வீரத்தையுடையவர், தநுர்வேதே ச நிரத: - தநுர்வேதத்திலும் ஸமர்த்தர், பித்ருசுச்ரூஷணே ரத: - பித்ருசுச்ரூஷை செய்வதிலும் ஆவலுள்ளவர்.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மின்னிடைமடவார் ப்ரவேசம்.

—o—

(1362) ஈர்ஷ்யாரோஷௌ ப3ஹிஷ்க்ருத்ய பு4க்தஶேஷமிவோத3கம் । நய மாம் வீர விஸ்ரப்3த4: பாபம் மயி ந வித்3யதே ॥

1360. ரா-கி-44-1. 1361. ரா-பா-18-26. 1362. ரா-அ-27-6.

acharya.org

வீர - ஏ வீரா! ஈர்ஷ்யாரோஷௌ - அஸூயை கோபம் ஆகிய இவை களை, புத்ரசேஷம் - குடித்து மிச்சமுள்ள, உதகம் இவ - ஜலத்தைப்போல, பரிஷிச்ய க்ருத்ய - தள்ளிவிட்டு, விஸ்ரப்த: - நம்பிக்கையுள்ளவராய், மாம் - என்னை, நய - அழைத்துக்கொண்டுபோம், மயி - என்னிடத்தில், பாபம் ந வித்யதே - பாபமில்லை.

(1363) குசலீயதி காகுத்ஸ்த: கிம் நு ஸாகரமேகலாம் |
மஹீம் தஹதி கோபேந யுகாந்தாக்நிரிவோத்தித: ||

காகுத்ஸ்த: - ககுத்ஸ்த வம்சத்தில் பிறந்த பெருமாள், குசலீயதி - க்ஷேமத்துடனிருப்பதாயிருந்தால், கோபேந - கோபத்தால், யுகாந்தாக்னி ரிவ - ப்ரளயகாலத் தீயைப்போல, உத்தித: - கிளம்பினவராய், ஸாகர மேகலாம் மஹீம் - ஸமுத்திரத்தை அரை நூல்மாலையாகவுடைய பூமியை, தஹதி கிம் நு - கொளுத்துகிறாரா, (கொளுத்தவில்லையே)

(1364) யோ தர்மாபதேசாத் த்யஜத: ச ராஜ்யம் மாம் சாப்யரண்யம் நயத: பதாதிம் | நாஸீத் வ்யதா யஸ்ய ந பீர்ந சோக: கச்சித் ஸ தைர்யம் ஹ்ருதயே கரோதி ||

தர்மாபதேசாத் - பித்ருவசந பரிபாலநரூப தர்மத்தையுத்தேசித்து, ராஜ்யம் த்யஜத: ச - தர்மராஜ்யத்தை விட்டவரும், மாம் அபி - என்னையும், பதாதிம் - பாதசாரியாக, அரண்யம் நயத: ச - காட்டில் அழைத்துச் செல்லுகிறவருமான, யஸ்ய - எந்த பெருமாளுக்கு, வ்யதா - 'ராஜ்யத்தை விட்டு விட்டோமே' என்ற வருத்தம், நாஸீத் - இல்லாமலிருந்ததோ, ந பீ: - 'காட்டில் ஸஞ்சரிக்கிறோமே' என்ற பயமுமில்லாமலிருந்ததோ, ந சோக: - "நான் காட்டில் காலால் நடக்கிறேனே" என்ற துக்கமுமில்லாமலிருந்ததோ, ஸ: - அந்தப் பெருமான், ஹ்ருதயே - மனதில், தைர்யம் கரோதி கச்சித் - தைரியத்தைச் செய்கிறாரா என்ன?

(1365) ரஹஸ்யம் ச ப்ரகாசம் ச யத் வ்ருத்தம் தஸ்ய தீமத: |
ராமஸ்ய ஸஹ ஸௌமித்ரே ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வச: ||

ஸஹஸௌமித்ரே: - இளையபெருமாளுடன்கூடின, தீமத: - புத்திசாலியான, தஸ்ய ராமஸ்ய - அந்த ராமனுடைய, ரஹஸ்யம் ச - ரஹஸ்யமாகவும், ப்ரகாசம் ச - வெளிப்படையாகவும், யத் வ்ருத்தம் - எது நடந்ததோ, (ராம ரால் ரஹஸ்யமாகவும் வெளிப்படையாயும் எது செய்யப்பட்டதோ) ராக்ஷஸாநாம் ச ஸர்வச: - ராக்ஷஸர்களால் ரஹஸ்யமாயும் ஸதஸ்யமாயும் எவை

1363. ரா-ஸு-36-14. 1364. ரா-ஸு-36-29. 1365. ரா-பா-2-33.

செய்யப்பட்டனவோ, (அவைகளையெல்லாம் நீ அறிவீர் என்று வால்மீகி பகவானுக்குப் பிரும்மா அநுக்ரஹித்தார்).

(1366) கச்சித் ஸ குஶலீ க்ருஷ்ணஶ்சலப்ரேமஸ்வாத்மக: |
அஸ்மச்சேஷ்டாமபஹஸந் கச்சித் புரயோஷிதாம் |
ஸௌபாக்யமாநமதிகம் கரோதி க்ஷணஸௌஹ்ருத: |

சலப்ரேமஸ்வாத்மக: - அடிக்கடி மாறும் ஸ்வபாவமுள்ள ப்ரீதியின் நிலையை தனது ஸ்வபாவமாகவுடைய, க்ருஷ்ண: - கண்ணனவர், ஸாகுசலீ கச்சித் - க்ஷேமமாயிருக்கிறாரா? க்ஷணஸௌஹ்ருத: ஸ: - க்ஷண காலமேயுள்ள ப்ரீதியையுடைய அவர், அஸ்மச்சேஷ்டாம் அபஹஸந் - எங்கள் வியாபாரங்களை, அபஹஸந் - பரிஹஸித்துக்கொண்டு, புரயோஷிதாம் - நகரஸ்திரீகளுக்கு, ஸௌபாக்யமானம் - தன்னுடைய ஸௌபாக்யத்தைப் பற்றிய கர்வத்தை, அதிகம் கரோதி கச்சித் - அதிகமாகச் செய்கிறாரா என்ன?

(1367) ருத்ரோ பஹுஶிரா பப்ருர்விஶ்வயோநிஶ்ஶுசிஶ்ரவா: |

ருத்ர: - ப்ரளயகாலத்தில் ஸம்ஹரிப்பவன், பஹுஶிரா: - அளவற்ற தலையையுடையவன், பப்ரு: - பூமியைத் தாங்குகிறவன், விச்வயோநி: - ஸமஸ்தத்திற்கும் காரணமானவன், சுசிச்ரவா: - தொழுகின்றவர்கள் சொல்வதைக் கேட்குமவன்,

(1368) ஸ்வஸ்திக்ருத 443வதில் காண்க.

(1369) ஶரதல்பகதோ பீஷ்மஶ்ஶாம்யந்நிவ ஹுதாஶந: |
மாம் த்யாதி புருஷவ்யாக்ரஸ்ததோ மே தத்கதம் மந: ||

புருஷவ்யாக்ர: பீஷ்ம: - புருஷர்களில் மேல்பட்டவரான பீஷ்மாசார்யார், சரதல்பகத: - சரதல்பத்தில் சயனித்தவராய்க்கொண்டு, சாம்யந் ஹுதாசந இவ - அணைந்துகொண்டிருக்கும் அக்னிபோன்றவராய், மாம் த்யாதி - என்னைத் தியானிக்கிறார். தத: - ஆதலால், மே மந: - எனது மனது, தத்கதம் - அவரிடம் சென்றது.

(1370) ஸர்வேஷாம் ஹி ஸ தர்மாத்மா வர்ணாநாம் குருதே தயாம் |
சதுர்ணாம் ஹி வயஸ்ஸ்தாநாம் தேந தே தமநுவ்ரதா: ||

1366. வி-பு-5-24-12. 1367. ஸஹஸ்ரநாமம்.
1369. பா-சா. 1370. ரா-அ-17-10.

acharya.org

ஹி-எக்காரணத்தால், தர்மாத்மா ஸ: - தர்மாத்மாவாகிய அந்தராமன், ஸர்வேஷாம் - எல்லா ஜனங்களுக்கும், சதுர்ணும் வர்ணுநாம் - நான்கு வர்ணத்தார்களுக்கும், வய:ஸ்தாநாம் தயாம் - வயதிற்குத்தகுந்தபடி தயையை, குருதே - செய்கிருர். தேந - அதனுல், தே - அவர்கள், தம் ஹி - அவரையே, அநுவ்ரதா: - அநுஸரித்திருக்கிருர்கள். 'வய: ஸ்தாநாம்' என்பதற்கு 'விருத்தர்களான' என்று அர்த்தம் சொல்லலாமென்று கோவிந்தராஜீயம். அன்றியில், 'பால்யம் முதலிய வயதிலிருப்பவர்களான அஜனர்களுக்கும்' என்று தீர்த்தியம். 'உத்தமாத்ம ஸம்பவாநாம்' என்று பாடம் ப்ரமாணத்திரட்டு, அருப்பதம் இவைகளில் காணப்படுகிறது. அப்போது, உலகமரியாதையில் நின்றவர்களான என்று அர்த்தம்.

(1371) ஸவிசேஷணா 257-வதில் காண்க.

(1372) ராஜா தசரதோ நாம ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் ।
புண்யசீலோ மஹாகீர்த்திர் ருஜுராஸீந் மஹாயசா: ॥

ரதகுஞ்ஜரவாஜிமாந் - ரதம், யானை, குதிரை இவைகளையுடையவரும், புண்யசீல: -புண்யஞ்செய்வதில் ஸ்வபாவமாகவுடையவரும், மஹாகீர்த்தி:- தானத்தினுலுண்டாகிய கீர்த்தியையுடையவரும், ருஜு: - நேரானவழியையுடையவரும், மஹாயசா: - பராக்கிரமத்தினுலுண்டான பெரும்புகழ்படைத்தவரும், தசரதோ நாம - தசரதனென்ற ப்ரஸித்தியுள்ளவருமான, ராஜா - அரசன், ஆஸீத் - இருந்தார்.

(1373) உத்தேஸ்யஸமயம் 302வதில் காண்க.

(1374) ந ஜீவேயம் 436 ,,

(1375) ஸக்ருத் த்வதாகாரவிலோகநாசயா த்ருணீக்ருதாநுத்தம
புக்திமுக்திபி: । மஹாத்மபிர் மாமவலோக்யதாம் நய க்ஷ
ணேபி தே யத்விரஹோதிது:ஸஹ: ॥

ஸக்ருத் - ஒரு முறை, (த்வதாகாரவிலோகநாசயா) த்வத்-உன்னுடைய, ஆகார - திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தினது, விலோகந - ஸாக்ஷாத்காரத்தில் ஆசயா - ஆசையினுல், (த்ருணீக்ருதாநுத்தமபுக்திமுக்திபி:) த்ருணீக்ருத - த்ருணமாக நினைக்கப்பட்ட, அநுத்தம - ஸர்வோத்தமமான, புக்தி - ப்ரஹ்மாதிபோகத்தையும், முக்திபி: - மோக்ஷத்தையும் உடையவர்களாய், மஹாத்மபி: - மஹாநுபாவர்களுமான பாகவதர்களால், மாம் - அடியேனை, அவலோக்யதாம் - கடாக்ஷிக்கத்தக்கவனும்படியை, நய - ஸர்வசக்தியையு

1372. ரா-ஸு-31-18. 1375. ஸ்தோத்ரரத்நம்.

டைய நீ நிர்வஹிக்கவேண்டும், தே - பரிபூர்ணனான உனக்கும், க்ஷணமபி - ஒரு க்ஷணப்பொழுதும், யத்விரஹ: - எந்த பாகவதருடைய விஶ்லேஷமானது, அதிதுஸ்ஸஹ: - அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்கின்றதோ.

(1376) வாநரோऽஹம் மஹாபாகே தூதோ ராமஸ்ய தீமத: ।
ராமநாமாங்கிதம் சேதம் பஶ்ய தேவ்யங்குலீயகம் ॥

மஹாபாகே - பெரும்பாக்கியமுள்ளவளே ! வாநர: அஹம் - வாநரனாகிய நான், தீமத: ராமஸ்ய - புத்திசாலியான ராமனுடைய, தூத: - தூதன், தேவி - ஓ தேவியாரே ! ராமநாமாங்கிதம் ச - ஸ்ரீ ராமனின் திருநாமத்தாலடையாளம்பண்ணப்பட்ட, இதம் அங்குளீயகம் - இந்தத் திருவாழி மோதிரத்தை, பஶ்ய - பார்க்கக்கடவீர்.

(1377) ஏகஏவ ரணே வாலீ ஶரேண நிஹதோ மயா ।
த்வாம் து ஸத்யாததிக்ராந்தம் ஹநிஷ்யாமி ஸபாந்தவம் ॥

ரணே - சண்டையில் வாலீ - வாலியானவன், ஏகஏவ - ஒருவனாகவே, ஶரேண - பாணத்தினால், மயா - என்னால், நிஹத: - கொல்லப்பட்டான், ஸத்யாத் அதிக்ராந்தம் - ஸத்தியத்தினின்றும் தாண்டிய, த்வாம் து - உன்னையோ, ஸபாந்தவம் ஹநிஷ்யாமி - பந்துக்களுடன் கொன்றுவிடுவேன்.

6—2—1 மின்னிடைமடவார்.

(1378) தருணௌ ரூபஸம்பந்நௌ ஸுகுமாரௌ மஹாபலௌ । புண்டரீகவிஶாலாக்ஷௌ சீரக்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ ॥

தருணௌ - யௌவனப்பருவமுள்ளவர்கள், ரூபஸம்பந்நௌ - அதிக ஸௌந்தர்யமுள்ளவர்கள், ஸுகுமாரௌ - மெல்லியவர்கள், மஹாபலௌ - நல்ல பலமுள்ளவர்கள், புண்டரீக விஶாலாக்ஷௌ - தாமரை இதழ்போல் அகன்ற திருக்கண்களையுடையவர்கள், சீர க்ருஷ்ணாஜிநாம்பரௌ - மரவுரி, மான்தோல் இவைகளை வஸ்திரமாகவுடையவர்கள் (இப்படி ராமலக்ஷ்மணர்களைப் பற்றி கரனிடத்தில் சூர்ப்பணகை சொன்னது.)

(1379) ஶுகம் ராவண 883வதில் காண்க.

(1380) யச்ச்ரேயஸ்ஸ்யாந்நிஶ்சிதம் 537வதில் காண்க.

(1381) தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ: ।
மாமகா: பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ॥

1376. ரா-ஸு-36-2. 1377. ரா-கி-30-89.
1378. ரா-ஆ-19-14. 1381. ஸ்ரீகீதை 1-1.

acharya.org

ஸஞ்ஜய - ஒ ஸஞ்சயனே ! தர்மக்ஷேத்ரே - தருமத்திற்கிருப்பிடமாய் இருக்கிற, குருக்ஷேத்ரே - குருக்ஷேத்திரமென்னுமிடத்தில், யுயுத்ஸவ: - யுத்தஞ்செய்ய விரும்பியிருக்கிற, மாமகா: - துர்யோதனன் முதலிய நம்மவர்களும், பாண்டவா: சைவ - தருமபுத்திரர் முதலிய பாண்டவர்களும், ஸமவேதா: - சேர்ந்து, கிம் அகுர்வத - என்ன செய்தார்கள் ?

(1382) ஆத்மேத்யேவ து க்ருஹ்ணீயாத் ஸர்வஸ்ய தந்நிஷ்பத்தே: ॥

சேதனன் ஈஸ்வரனையுபாஸியாநிற்கச்செய்தே தன்னையேயுபாஸித்ததென்னலாம்படியன்றோ ஶரீரசரீரபாவத்தால்வந்த பிரத்யாஸத்தியிருக்கிறபடி. இப்படி சரீரபூதனைப் அவன் அபிமானத்திலேயந்தர்பூதனாயிருக்கையுறவறுமையாவதென்றபடி, என்று அரும்பதம்.

(1383) ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி ஶதமேகம் ததோऽதிகம் ।
தாவந்தி சக்ரே ரூபாணி பகவாந் தேவகீஸுத: ॥

ஷோடசஸ்திரீஸஹஸ்ராணி - பதினாறாயிரம் பெண்களையும், தத: அதிகம் ஏகம் சதம் - அதற்கு மேற்பட்ட ஒருநூறு பெண்களையும் (கண்ணன் கலியாணம் செய்துகொண்டார்) தேவகீஸுத: பகவான் - தேவகியின் புதல்வரான ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், தாவந்திரூபாணி - அவ்வளவு சரீரங்களை, (பதினாறாயிரத்துநூறு சரீரங்களை) சக்ரே - எடுத்துக்கொண்டார்.

6—2—2 போகுநம்பி.

(1384) ஊருப்யாமுதரம் சாத்ய பாஹுப்யாம் ச பயோதரௌ ।
உபவிஷ்டா விஶாலாக்ஷீ ருதந்தீ வரவர்ணிநீ ॥

விசாலாக்ஷீ - அகன்ற திருக்கண்களையுடைய, வரவர்ணிநீ - மஹாபதிவ்ரதையான ஸீதாப்பிராட்டி, ஊருப்யாம் - துடைகளால், உதரம் - உடம்பையும், பயோதரௌ ச - ஸ்தனங்களையும், பாஹுப்யாம் - திருக்கைகளாலும், சாத்ய - மறைத்து, ருதந்தீ - அழுதுகொண்டு, உபவிஷ்டா - வீற்றிருந்தாள்.

(1385) நீலநாகாபயா வேண்யா ஜகநம் கதயைகயா ।
நீலயா நீரதாபாயே வநராஜ்யா மஹீமிவ ॥

நீலநாகாபயா - கிருஷ்ணஸர்ப்பம்போன்ற, ஜகநம் கதயா - நிதம்பபாகத்தையடைந்த, ஏகயா வேண்யா - ஒன்றான தலைமயிர் முடிப்பினால்

1382. வாக்யகாரவசநம். 1383. வி-பு-5-31-17.
1384. ரா-ஸு-19-3. 1385. ரா-ஸு-15-25.

acharya.org

(கூடியவளும்), ஸீரதாபாயே - சரத்காலத்திலே, ஸீலயா - கருத்திருக்கிற, வக்ராஜ்யா - காட்டின் வரிசைகளால் கூடிய, மஹீமிவ - பூமிபோலிருப்பவளுமான பிராட்டியைத் திருவடி கண்டார்.

6—2—4 ஆலினிலை.

(1386) ஆத்மாநம் 921வதில் காண்க

(1387) ப்ரஹ்மாபி ந வேத நாராயணம் ப்ரபும் ॥

பிரும்மாவும் ஸர்வேச்வரனை, ஸ்ரீமந் நாராயணனை அறியார்.

6—2—5 கழறேல்.

(1388) ஸ்ரீகோசலி 254வதில் காண்க.

6—2—6 குழகி.

(1389) த்ரைலோக்ய ராஜ்யம் ஸகலம் ஸீதாயா நாப்நுயாத் கலாம் । ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு ஸீதா வா ஜனகாத்மஜா ॥

த்ரிஷு லோகேஷு - மூன்றுலகங்களில், ராஜ்யம் வா - இராஜ்யமா உயர்ந்தது? ஜநகாத்மஜா ஸீதா வா - ஜநகராஜன் திருமகளான ஸீதாப்பிராட்டியா உயர்ந்தவள்? (என்று விசாரிக்குமளவில்) த்ரைலோக்யராஜ்யம் - மூன்றுலக ராஜ்யமும், ஸகலம் - விச்வசப்தவாச்யமனைவரும், ஸீதாயா: - ஸீதையினுடைய, கலாம் - ஒரு அம்சத்தை, நாப்நுயாத் - அடைய மாட்டாது. ஒரு அம்சத்துக்கு ஒப்பாகாது).

(1390) வஸிஷ்டேந 982-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1391) ததஸ்தே ராமவச: ப்ரசோதிதா அகாயதாம் மா
ர்க்கவிதாநஸம்பதா । ஸசாபி ராம: பரிஷத்கதஸ்
ஶநைர் புபூஷயா ஸக்தமநா பபூவ ॥

தத: - பிறகு, ராமவச: ப்ரசோதிதா: - ஸ்ரீராமனுடைய வார்த்தையால் நியமிக்கப்பட்டவர்களான, தௌ - அந்த குசலவர்கள், மார்க்க விதாந ஸம்பதா - மார்க்கமென்னும் கானத்திறமல், அகாயதாம் - பாடினார்கள், ஸ: ராம: சாபி - அந்த ராமனும், புபூஷயா - கூடவிருந்து அனுபவிக்க வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தால், ஶநை:-மெதுவாக, பரிஷத் கத:-ஸபையை அடைந்தவனாய், ஸக்தமநா: - குசலவர்களின் கானத்தைக் கேட்பதில் மனப்பற்றுள்ளவனாய், பபூவ - இருந்தான். ஸம்க்ஷேபிக்கத்தோஷப்படுகிறார்.

1389. ரா-ஸு-16-14. 1391. ர-பா-4-1.

6—2—7 கன்மமன்று.

(1392) ஸர்வோபாயம் து வர்த்திஷ்யே விநிவர்த்தயிதும் ப லாத்। ஸமக்ஷமார்யமிச்ராணாம் ஸாதூநாம் குணவர்த்திநாம்॥

ஸாதூநாம் - ஸாதுக்களாயும், குணவர்த்திநாம் - குணங்களிருப்பவர்களுமான, ஆர்யமிச்ராணும் ஸமக்ஷம் - ஸதஸ்யர்களுடைய முன்னிலையில் (ராமனை) பலாத் - பலாத்காரமாய், விநிவர்த்தயிதும் - திருப்புவதற்கு, ஸர்வோபாயம் து வர்த்திஷ்யே - எல்லாவித உபாயங்களாலும் யத்னம் செய்யப்போகிறேன்.

(1393) அநாஹாரோ நிராலோகோ தநஹீநோ யதா த்விஜ:। சேஷ்யே புரஸ்தாச்சாலாயா யாவந்மாம் ந ப்ரஸீததி॥

அநாஹார: - ஆஹாரமில்லாதவனும், நிராலோக: - முகத்தைமூடியவனும், தநஹீந: - தனமில்லாதவனுமான, த்விஜ: யதா - பிராம்மணன்போல, சாலாயா: புரஸ்தாத் - பர்ணசாலையின் முன்பு, சேஷ்யே - படுக்கிறேன், மே யாவத் ந ப்ரஸீததி - எவ்வளவு வரையில் என்னிடம் இரங்கவில்லையோ (அவ்வளவு வரையில்)

(1394) இங்கிதஜ்ஞாஸ்து மகதா: ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞாஸ்து கோஸலா:। அர்த்தோக்தா: குருபாஞ்சாலா: ஸர்வோக்தா தக்ஷிணாபதா:॥

மகதா: து - மகததேசத்தவர்களோவென்றால், இங்கிதஜ்ஞா: - இங்கிதத்தாலேயறிபவர்கள், கோஸலா: து - கோஸலதேசத்தவர்களோ, ப்ரேக்ஷிதஜ்ஞா: - பார்வையாலேயறிபவர்கள், குருபாஞ்சாலா: - குருதேசத்தவர்களும் பாஞ்சாலதேசத்தவர்களும், அர்த்தோக்தா: - பாதிசொல்லுகையிலேயே முழுவதையுமறிபவர்கள், தக்ஷிணாபதா: - தெற்கு தேசத்தவர்கள், ஸர்வோக்தா: - முழுமையும் சொன்னால்தான் அறிவார்கள்.

(1395) யதேஷ்யதே 537-வதில் காண்க.

6—2—8 பிணக்கி.

(1396) தம: பரே தேவ ஏகீபவதி ।

தம: - பிரகிருதியானது, பரே தேவே - பரமாத்மாவினிடத்தில், ஏகீபவதி - ஐக்கியமடைகிறது.

(1397) நித்யம் யதீய 748-வதில் காண்க.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1392. ரா-அ-82-19. 1393. ரா-அ-111-14.

acharya.org

6—3—1 நல்குரவும்.

(1398) நாஸ்த்யக்ருத: 649-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1399) க்ஷ்ண: 150-வது ,,

6—3—3 நகரமும்.

(1400) ஸ ஸாயம்ப்ருஷ்ட 628-வதில் காண்க.

(1401) பரமம் ஸாம்யம் 220 ,,

6—3—4 புண்ணியம்.

(1402) ஸாஸ்தேவ 1240-வதில் காண்க.

6—3—8 வன்சரண்.

(1403) தக்ஷிணா திக் க்ருதா யேந ஶரண்யா புண்யகர்மணா ।
தஸ்யேதமாஶ்ரமபதம் ப்ரபாவாத்யஸ்ய ராக்ஷஸை: ।
திகியம் தக்ஷிணா த்ராஸாத் த்ருஶ்யதே நோபபுஜ்யதே ।

புண்யகர்மணா யேந -புண்யமான சரிதங்களையுடைய எந்த அகஸ்திய மஹர்ஷியாலே, தக்ஷிணாதிக் - தெற்குத்திக்கானது, சரண்யா க்ருதா - சரண்யமாகச் செய்யப்பட்டதோ, யஸ்ய - எந்த அகஸ்த்யருடைய, ப்ரபாவாத் - மஹிமையினால், ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களால், இயம் தக்ஷிணாதிக் - இந்த தெற்குதிக்கானது, த்ராஸாத் - பயத்தினாலே, த்ருச்யதே - பார்க்கப் படுகிறதோ, நோபபுஜ்யதே - அநுபவிக்கப்படுகிறதில்லை. ஏதத் - இது, தஸ்ய - அந்த அகஸ்தியருடைய, ஆச்ரமபதம் - ஆச்ரமம்.

மூன்றாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

குரவை ப்ரவேசம்.

(1404) ஸாவேரநத்யாஸ்து 718-வதில் காண்க.

6—4—1 குரவை.

(1405) காமம் ஸவைஷுதே தத்ர ந காமஸ்த்ரவே ப்ராஸாத: ।

1403. ரா-ஆ-11-82. 1405. பாரதம்.

தத்ர - அந்த வைகுண்டலோகத்தில், ஸ: - அந்த பரமாத்மா: காலம் காலத்தை, பசதே - பரிணமிக்கச்செய்கிறான். தத்ர வை - அங்கு, கால: - (காலத்திற்கு) காலமானது, ந ப்ரபு: -பிரபுத்தன்மை இடையாது.

(1406) விஜஹார 391-வதில் காண்க.

(1407) ந ஸம் யாஸ்ய 481-வதில் காண்க.

6—4—3 நிகரில்.

(1408) ஸக்ய: பச்யத க்ருஷ்ணஸ்ய முகமத்யருணேக்ஷணம்
கஜயுத்தக்ருதாயாஸ ஸ்வேதாம்பு கணிகாசிதம் ॥

ஸக்ய: - ஓ தோழிகாள்! அத்யருணேக்ஷணம் - மிகச் சிவந்த திருக் கண்களையுடையதும், கஜயுத்தக்ருத - குவலயாபீடமென்னும்யானையுடன் செய்த யுத்தத்தினாலுண்டான, ஆயாஸ - சிரமத்தினாலுண்டான, ஸ்வேதாம்பு கணிகாசிதம்-வேர்வை ஜலத்தின் திவலைகளினால்நிறைந்ததுமான, க்ருஷ்ணஸ்ய முகம்-கண்ணனுடையதிருமுகமண்டலத்தை,பச்யத-பாருங்கள்.

6—4—4 நோவவாய்ச்சி.

(1409) யதிஹ க்ருஷ்ண 161-வதில் காண்க.

6—4—5 வேண்டித்தேவர்.

(1410) விதரம் ரோசயாமாஸ 668-வதில் காண்க.

(1411) க்ருதமாயயா 202-வதில் காண்க.

(1412) மத்யராத்ரே அகிலாதாரே ஜாயமாநே ஜநார்த்தநே ।
மந்தம் ஜகர்ஜுர்ஜலதா: புஷ்பவ்ருஷ்டிமுசோ த்விஜ ॥

ஹே த்விஜ - ஓ மைத்திரேயரே! அகிலாதாரே - ஸர்வ ஜகத்துக்கும் ஆதாரபூதனான, ஜநார்த்தநே - கண்ணன், மத்யராத்ரே - பாதி இரவில், ஜாயமாநே - அவதரிக்கும்போது, புஷ்பவ்ருஷ்டிமுச: ஜலதா: - புஷ்பங்களை வர்ஷிக்கின்ற மேகங்கள், மந்தம் ஜகர்ஜு: - மெதுவாக கர்ஜித்தன.

6—4—7 மனப்பரிப்பு.

(1413) ததோ ராமோ மஹாதேஜா ராவணேந க்ருதவ்ரணம் ।
த்ருஷ்ட்வா ப்லவகசார்தூலம் கோபஸ்ய வசமேயிவாந் ॥

1408. வி-பு-5-20-54. 1412. வி-பு-5-3-7. 1413. ரா-யு-50-136.

acharya.org

ததஃ - பிறகு, மஹாதேஜாஃ ராமஃ - மஹா பராக்ரமமுடைய ராமர், ராவணேந - ராவணனால், க்ருதவ்ரணம் - செய்யப்பட்ட விரணத்தையுடைத்தாயிருக்கிற, ப்லவகசார்தூலம் - வாநரச்ரேஷ்டரான ஹநூமானை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, கோபஸ்யவசம் - கோபத்திற்கு அதீனமாயிருப்பதை, ஏயிவாந் - அடைந்தார்.

6—4—8 நீணிலத்தோடு.

(1414) க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண மஹாபாஹோ ஜாநே த்வாம் புருஷோத்தமம் ।
பரேஶம் பரமாத்மாநம் அநாதிநிதநம் பரம் ॥

மஹாபாஹோ - நீண்ட திருக்கைகளையுடைய, க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண - ஓ கிருஷ்ணனே ! த்வாம் - உம்மை, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாகவும், பரேசம் - பரமேச்வரனாகவும், பரமாத்மாநம் - பரமாத்மாவாகவும், அநாதிநிதநம் - ஆதியந்தமில்லாதவராகவும், பரம் - உயர்ந்தவராகவும், ஜாநே - அறிகிறேன்.

6—4—10 மண்மிசை.

(1415) யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா: ।

யத்ர - எந்த பரமபதத்தில், பூர்வே - பிராசீநர்களான, ஸாத்யா: தேவா: - ஸாத்யர்களென்ற தேவதைகள், ஸந்தி - வசிக்கிறார்களோ,

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

துவளில் ப்ரவேசம்.

(1416) ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ய ஸத்பாவம் ஸங்கர்ஷணஸ்ய மஹாத்மந: ।
ஸாதயாமாஸ யோகேந ஶாஸ்த்ரேண மஹதா ததா ॥

இதின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்க.

6—5—1 துவளில்.

(1417) ப்ராஜ்ஞம் 959 999-வது இலக்கம்பார்க்க.

(1418) த்ர்யக்ஷர வர்ணாது 109-வது ,,

1414. வி-பு-5-33-41. 1415. புருஷஸூக்தம்,

acharya.org

6—5—2 குமிறும்,

(1419) 𑌤𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌾𑌹𑌘𑍋𑌷𑍋𑌽𑌥 𑌗𑌮𑍍𑌭𑍀𑌰𑌮𑌧𑍁𑌰𑌸𑍍𑌵𑌨𑌃 । 𑌅𑌯𑍋𑌧𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌪𑍂𑌰𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌤𑍂𑌰𑍍𑌯𑌨𑌾𑌦𑌾𑌨𑍁𑌨𑌾𑌦𑌿𑌤𑌃 ॥

அத - பிறகு, தேஷாம் - அந்தப் பிராம்மணர்களுடைய, கம்பீரமதுர ஸ்வந: - கம்பீரமாயும், மதுரமாயுமிருக்கிற சப்தத்தையுடையதும், தூர்ய நாதாநு நாதித: - தூர்யவாத்யத்தின் ஒலியோடு கூடியதுமான, புண்யாஹ கோஷ: - புண்யாஹவாசந சப்தமானது, அயோத்யாம் - அயோத்தியாபட்டணம் முழுவதையும், பூரயாமாஸ - பூரித்தது.

6—5—4 நிற்கும்.

(1420) 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌦𑍍𑌯𑍋𑌗𑌮𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌯𑍋𑌗𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌮𑌾𑌮𑌨𑍇𑌤𑍍 । 𑌸𑍍𑌵𑌾𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑌯𑍋𑌗𑌸𑌂𑌪𑌤𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌕𑌾𑌶𑌤𑍇 ॥

ஸ்வாத்யாயாத் - தனக்கான வேதங்களை அத்யயநஞ்செய்வதினால், யோகம் - அவ்வேதங்களால் ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற பரமாத்மாவின் தியானத்தை, ஆஸீத - செய்யக்கடவன், யோகாத் - அந்த யோகத்தினால், ஸ்வாத்யாயம் - தன்னால் அத்யயநஞ்செய்யப்படாத வேதபாகங்களின் அர்த்தங்களை, ஆமநேத் - ஸாக்ஷாத் கரித்து மனநஞ்செய்யவேண்டும். ஸ்வாத்யாய யோக ஸம்பத்த்யா - வேதாத்யயநம், யோகம் இவைகளின் வளர்ச்சியால், பரமாத்மா ப்ரகாசதே - பரமாத்மா பிரகாசிக்கிறார்.

8—5—5 குழையும்.

(1421) 𑌸𑌕𑌲𑌸𑍍𑌵𑌹𑍃𑌦𑌯𑌾 1231-வதில் காண்க.

6—5—7 அன்னைமீர்.

(1422) 𑌬𑌹𑌵𑍋 𑌦𑍁𑌰𑍍𑌲𑌭𑌾𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌯𑍇 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌕𑍀𑌰𑍍𑌤𑌿𑌤𑌾 𑌗𑍁𑌣𑌾𑌃 । 𑌮𑍁𑌨𑍇 𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑍍𑌵𑌾 𑌤𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍂𑌯𑌤𑌾𑌂 𑌨𑌰𑌃 ॥

யே - எந்த, பஹவ: - அநேகங்களான, குணா: - குணங்கள், த்வயா - உம்மால், கீர்த்திதா: - ஸ்துதிக்கப்பட்டனவோ, (அவைகள்) துர்லபா: ச - எவ்விடத்திலும் கிடைக்காதவையே, ஹே முநே - ஏ வால்மீகி முனிவரே! அஹம் - நான், புத்வா - அறிந்து, வக்ஷ்யாமி - சொல்லுவேன், தை: யுக்த:

1419. ரா-அ-6-8. 1420. வி-பு-6-6-5. 1422. ஸங்க்ஷேபம்-7.

acharya.org

கார: - அந்த குணங்களோடு கூடிய புருஷன், ச்ரூயதாம் - உம்மால்கேட்கப் படட்டும்.

6—5—9 இரங்கி.

(1423) ராமேதி ராமேதி ஸதைவ புத்த்யா விசிந்த்ய வாசா
ப்ருவதீ தமேவ । தஸ்யாநுரூபாம் ச கதாம்
ததர்த்தாம் ததைவ பஶ்யாமி ததா ஶ்ருணோமி ॥

ஸதைவ - எப்பொழுதும், புத்த்யா - புத்தியினால், ராமேதி ராமேதி - ராமா என்று ராமா என்று, விசிந்த்ய - எண்ணிக்கொண்டிருப்பவளும், தமேவ - அவரையே, வாசா - வாக்கினால், ப்ருவதீ - சொல்லுகிறவளுமான நான், தஸ்ய - அப்படிச் சொல்லுவதற்கு, அநுரூபாம் - தகுதியானதும், ததர்த்தாம் - அவரையே வாசயமாகவுடையதுமான, கதாம் - கதையை, ததைவ - அப்படியே, ச்ருணோமி - கேட்கிறேன், ததா பச்யாமி-அப்படியே பார்க்கிறேன்.

6—5—10 பின்னைகொல்.

(1424) உபக்ரமம் 25-வதில் காண்க

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மாலுக்கு ப்ரவேசம்.

(1425) ராகவேணாபயே தத்தே ஸந்நதோ ராவணாநுஜ: ।
விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞோ பூமிம் ஸமவலோகயந் ॥

ராகவேண - பெருமானால், அபயே தத்தே - அபயம் கொடுக்கப்பட்டபோது, ராவணாநுஜ: - ராவணன் தம்பியும், மஹாப்ராஜ்ஞ: - பெரிய புத்திசாலியுமான, விபீஷண: - விபீஷணாழ்வான், பூமிம் ஸமவலோகயந் - பூமியைப்பார்த்துக்கொண்டு, ஸம்நத: - வணங்கினான்.

6—6—4 பீடுடை.

(1426) பாஞ்சால்யா: பஞ்சபுத்ராஸ்தா: ஸ்தாயந்த்யா ஜவநம்
வநம் । யா: ஸ்ரீயோ துஷ்டுவத்யஸ்தா: பாம்ஸுலாவம் தந
ஸா யயௌ ॥

1423. ரா-ஸு-32-11. 1425. ரா-யு-19-1. 1426. பாரதம்.

பத்மபத்ராக்ஷ்யா: - தாமரையிதழ்போன்ற கண்களையுடையவளான, ஸ்நாயந்த்யா: பாஞ்சால்யா: - குளிக்கின்ற த்ரௌபதியினுடைய, கநம் ஜகநம் - பருத்திருக்கிற நிதம்பப்ரதேசத்தை, யா: ஸ்த்ரிய: - எந்தப் பெண்கள் பார்த்தார்களோ, தா: - அவர்கள், பும்பாவம் மநஸா யயு: - புருஷபாவத்தை மனதினால் எண்ணினார்கள்.

6—6—5 பண்புடை.

(1427) தேவகார்யம் ஸ்ம ஸா க்ருத்வா க்ருதஜ்ஞா ஹ்ருஷ்டசேதநா। அபிஜ்ஞா ராஜதர்மாணாம் ராஜபுத்ரம் ப்ரதீக்ஷதே॥

ஸா - அந்த ஸீதாப்பிராட்டி, தேவகார்யம் க்ருத்வா - தேவபூஜையைச் செய்து, க்ருதஜ்ஞா - அபிஷேகமடைந்த பர்த்தாவை பூஜிக்கவேண்டிய விதங்களையறிந்தவளாய், ஹ்ருஷ்டசேதநா - சந்தோஷமடைந்த மனதுடையவளாய், ராஜதர்மாணாம் அபிஜ்ஞா - ராஜாக்களின் இலக்ஷணங்களையறிந்தவளாய், ராஜபுத்ரம் - சக்கிரவர்த்தித் திருமகனை, ப்ரதீக்ஷதேஸ்ம - எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள்.

6—6—6 கற்பகக்காவன.

(1428) உபப்லவம் ஶ்லோகம் 1342-வதில் காண்க.
(1429) நஜீவேயம் 436 ,,

6—6—9 மாண்பமை.

(1430) ஜந்ம ராமஸ்ய ஸுமஹத் வீர்யம் ஸர்வாநுகூலதாம்। லோகஸ்ய ப்ரியதாம் க்ஷாந்திம் ஸௌம்யதாம் ஸத்யஶீலதாம்॥

ராமஸ்ய - ராமனுடைய, ஸுமஹத் ஜந்ம - பெரியதான அவதாரத்தையும், வீர்யம் - பலத்தையும், ஸர்வாநுகூலதாம் - எல்லாருக்கும் அநுகூலமாயிருப்பதையும், லோகஸ்ய ப்ரியதாம் - எல்லாருடைய ப்ரீதிக்கு இருப்பிடமாயிருப்பதையும், க்ஷாந்திம் - பொறுமையையும், ஸௌம்யதாம் - க்ரூரத்தன்மை இல்லாமலிருப்பதையும், ஸத்யஶீலதாம் - ஸத்யவாதியாயிருக்கும் தன்மையும்பற்றி வால்மீகி மஹருஷி ராமகதையைச் செய்தார்,

(1431) குணாநாம் 46-வதில் காண்க.

ஆறும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1427. ரா-அ-23-4. 1430. ரா-பா-3-10.

acharya.org

உண்ணுஞ்சோறு ப்ரவேசம்.

(1432) ப்ரவேசயத ஸம்பாராந் மா பூத் காலாத்யயோ யதா ।
அத்யைவாஹம் கமிஷ்யாமி லக்ஷ்மணேந கதாம் கதிம் ॥

ஸம்பாராந் - (பரதனுக்குப் பட்டாபிஷேகஞ்செய்வதற்கு வேண்டிய) ஸாமான்களை, ப்ரவேசயத - வரவழியுங்கள், காலாத்யய: மாபூத் - காலவிளம்பம் ஆகவேண்டாம். அஹம் - நான், அத்யைவ - இப்பொழுதே, லக்ஷ்மணேந கதாம் கதிம் - இலக்ஷ்மணனால் செல்லப்பட்ட வழியை, கமிஷ்யாமி - செல்லப்போகிறேன்.

(1433) ஸர்வாந் போகாந் பரித்யஜ்ய பர்த்ருஸ்நேஹபலாத்க்ருதா । அசிந்தயித்வா து:காநி ப்ரவிஷ்டா நிர்ஜநம் வநம் ॥

(1434) புத்ரத்வயவிஹீநம் ச ஸ்நுஷயாபி விவர்ஜிதம் ।
அபஸ்யத் பவநம் ராஜா நஷ்டசந்த்ரமிவாம்பரம் ॥

இந்த ச்லோகங்களின் அர்த்தம் ஈட்டிலே கண்டுகொள்வது.

6—7—1 உண்ணுஞ்சோறு.

(1435) வாஸுதேவ: 134-லதில் காண்க.

(1436) தூரம் அத்வாநம் கச்சதாம் த்ருஷ்ணாமூர்ச்சிதசேதஸாம் ।
பாதேயம் புண்டரீகாக்ஷ நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் ॥

தூரம் அத்வாநம் கச்சதாம் - வெகு தூரம் வழி செல்லுகிறவர்களும், த்ருஷ்ணாமூர்ச்சித சேதஸாம் - ஆசையினால் கலங்கிய மனதையுடையவர்களுக்கு, புண்டரீகாக்ஷ - செந்தாமரைக் கண்ணனே பெருமானுடைய, நாமஸங்கீர்த்தநாம்ருதம் - திருநாமங்களுடைய கீர்த்தனமாகிற அமுதானது, பாதேயம் - (கட்டுச்சோறு)

6—7—2 ஊரும் நாடும்.

(1437) [illegible]

1432. *ரா-உத்-*
1433. *ரா-ஸு-16-19.*
1434. *ரா-அ-42-3.*
1437. *ஸ்ரீஸ்தோத்ரரத்நம்.*

acharya.org

(அபரிமிதாச்யுத பக்திதத்வ ஜ்ஞாநாம்ருதாப்தி பரிவாஹஸுபை:) அபரிமித - ஸம்ஸாரமெங்கும் வெள்ளமிடும்படி எல்லையற்றுள்ள, அச்யுத - ஆச்ரிதரை ஒருக்காலும் நழுவவிடாத ஸ்வாமியின் விஷயமான, பக்தி - பக்தியும், தத்வஜ்ஞான - தத்வஜ்ஞானமுமாகிய, அம்ருதாப்தி - பாற்கடலினுடைய, பரிவாஹ - வெளிப்பட்டாலன்றி நிற்கமாட்டாமலிருக்கிற ப்ரவாஹரூபமாய், ஸுபை: - சுருங்கச்சொல்லல் முதலியவற்றால் மங்களமாயிருக்கிற, வசோபி: - ஸ்ரீ ஸூக்திகளால், லோகே - பகவத் பக்திக்கு மேட்டுமடையான ஸம்ஸாரத்திலே, (அவதீர்ணபரமார்த்த ஸமக்ரபக்தி யோகாய) அவதீர்ண - ஈச்வராவதாரம்போலே ஸ்வயம் ப்ரயோஜனமாக அவதரித்தவராய், பரமார்த்த - பரமப்ரயோஜன ரூபமாய், ஸமக்ர - ஸம்பூர்ணமாயிருக்கிற, பக்தியோகாய - பக்தியோகத்தையுடையவரும், யமிநாம் - ஸர்வேச்வரனைபல்ல தறியாத கரணங்களையுடையவர்களுக்குள், வராய - ச்ரேஷ்டருமான, நாதமுநயே - ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் பொருட்டு, பூய: - மீண்டும், நம: - ப்ரணாமம் செய்கிறேன்.

(1438) காசித் க்ருஷ்ணேதி க்ருஷ்ணேதி ப்ரோக்த்வா லஜ்ஜாமுபாயயௌ । யயௌ ச காசித் ப்ரேமாந்தா தத்பார்ச்வமவிலம்பிதம் ॥

காசித் - ஒருவள், க்ருஷ்ணேதி க்ருஷ்ணேதி - கிருஷ்ணனென்றும், கிருஷ்ணனென்றும், ப்ரோக்த்வா - சொல்லி, லஜ்ஜாமுபாயயௌ - வெட்கமடைந்தாள். காசித் - மற்றொருவள், ப்ரேமாந்தா - அன்பினால் ஒன்றும் தெரியாதவளாய், தத் பார்ச்வம் - அந்த கிருஷ்ணனுடைய ஸமீபத்தை, அவிலம்பிதம் யயௌ - சீக்கிரமாய்ச் சென்றாள்.

(1439) ஸாராஸார: கிம் 921-வதில் காண்க.

6—7—3 பூவை.

(1440) யந்மாத்ரா க்ருதம் பாபம் நாஹம் ததபி ரோசயே । இஹஸ்தோ வநதுர்கஸ்தம் நமஸ்யாமி க்ருதாஞ்ஜலி: ॥

மாத்ரா - தாயாரால், யத்பாபம் க்ருதம் - எந்த பாபமானது செய்யப்பட்டதோ, அஹம் - நான், ததபி நரோசயே - அதையையும்விரும்பவில்லை, இஹஸ்த: - இங்கிருந்துகொண்டு, வநதுர்கஸ்தம் - காடாகிற கோட்டையிலிருக்கும் ராமனை, க்ருதாஞ்ஜலி: - கைகூப்பிக்கொண்டு, நமஸ்யாமி - நமஸ்காரஞ்செய்கிறேன்.

(1441) உக்தாயொபூதி 764-வதில் காண்க.

1438. வி-பு-5-13-19. 1440. ரா-அ-82-15.

acharya.org

6—7—4 கொல்லை.

(1442) 𑌨 𑌕𑌾𑌮𑌤𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌤𑌵 𑌬𑍁𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑍈 𑌯𑌥𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍁𑌵𑌶𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 । 𑌨 𑌦𑍇𑌶𑌕𑌾𑌲𑍌 𑌹𑌿 𑌯𑌥𑌾𑌰𑍍𑌥𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌵𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑌤𑍇 𑌕𑌾𑌮𑌰𑌤𑌿𑌰𑍍𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌃 ॥

(ஓ லக்ஷ்மணரே !) த்வம் - நீர், யதாவை - எக்காரணத்தால், மந்யுவசம் ப்ரபந்ந: - கோபத்திற்கு வசமாக ஆனீரோ, (அக்காரணத்தால்) தவ - உமக்கு, காமதந்த்ரே புத்தி: நாஸ்தி - காமசாஸ்திரத்தில் புத்தியில்லை என்றேற்படுகிறது. காமரதி: மநுஷ்ய: - காமத்தில் பற்றுதலுள்ள மனிதன், ந தேசகாலௌ அவேக்ஷதே - தேசத்தையும் காலத்தையும் பார்க்கமாட்டான். நச அர்த்த தர்மௌ - தர்மார்த்தங்களையும் பார்க்கமாட்டான்.

6—7—6 இன்றெனக்கு.

(1443) 𑌅𑌤𑍋 𑌨𑍁 𑌕𑌿𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌤𑌰𑌂 𑌸𑍋𑌹𑌮𑌿𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌨𑍍𑌦𑌨𑌮𑍍 𑌇𑌮𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌨𑍇𑌹 𑌪𑌶𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌮𑍍 ॥

இமாம் அவஸ்தாம் - இந்த தசையை, ஆபந்ந: - அடைந்த, ஸ: அஹம் - அந்த நான், இக்ஷ்வாகுநந்தநம் - இக்ஷ்வாகு வம்சத்தில் பிறந்த, ராகவம் - ராமனை, இஹ நபச்யாமி - இங்கு காண்கிறேனில்லை. அத: - இதைக்காட்டிலும், துக்கதரம் - மிக்க துக்ககரமான விஷயம், கிம் நு - வேறு எது ?

6—7—7 மல்குநீர்.

(1444) 𑌸 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑍃𑌤𑌃 1284-வதில் காண்க.

6—7—9 காரியம்.

(1445) 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌫𑌲𑌂 𑌵𑌾 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌂 𑌵𑌾 𑌯𑌚𑍍𑌚𑌾𑌨𑍍𑌯𑌤𑍍𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍋𑌹𑌰𑌮𑍍 । 𑌬𑌹𑍁𑌶𑍋 𑌹𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌵𑌂 𑌶𑍍𑌵𑌸𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌭𑌿𑌭𑌾𑌷𑌤𑍇 ॥

பலம் வா - பழத்தையோ, புஷ்பம் வா - புஷ்பத்தையோ, ஸ்திரீமநோஹரம் - பெண்களின் மனதைக் கவரக்கூடியதான, யத்வா அந்யத் - வேறு எதையோ, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, பஹுச: - அநேகந்தடவை, ஹாப்ரியே இதி - ஓ பிரியையான ஸீதே என்று, ஏவம் - இவ்விதமாக, ச்வஸந் - பெருமூச்செறிந்துகொண்டு, த்வாம் அபிபாஷதே - உம்மைப்பற்றியே பேசுகிறார்.

1442. ரா-கி-33-54. 1443. ரா-அ-56-26. 1445. ரா-ஸு-36-45.

acharya.org

6—7—11 வைத்தமாநிதி.

(1446) ஸர்வம் ச ஶாஶ்வதம் 1019-வதில் காண்க.

(1447) க்ருஷேஶ்ஶிஷ்யஸ்ய ஸம்ப்ரீத்யா ஸாத்விகாநாம் ப்ரஸாதத:। லப்தம் வித்தம் ஸதாம் பத்யம் லுப்தைரந்யத்து க்ருஹ்யதே॥

க்ருஷே: - பயிர் செய்கையினாலும், சிஷ்யஸம்ப்ரீத்யா - சிஷ்யர்களின் ஆதரத்தால் ஸமர்ப்பித்தாலும், ஸாத்விகாநாம் ப்ரஸாதத: - பெரியவர்களின் அநுக்ரஹத்தாலும், லப்தம் - அடையப்பட்ட, வித்தம் - தனமானது, ஸதாம்பத்யம் - ஸாதுக்களுக்கு பத்யமானது (நல்வழியில் வந்தது) லுப்தை: - பணத்தில் அதிக ஆசையுள்ளவர்களால், அந்யத்து க்ருஹ்யதே - இதைத்தவிர மற்றவை, க்ருஹ்யதே - பெற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

பொன்னுலகு ப்ரவேசம்.

(1448) யத்ர ஸர்வம் யத: ஸர்வம் ய: ஸர்வம் ஸர்வஸம்ஶ்ரய:। ஸர்வகத்வாதநந்தஸ்ய ஸ ஏவாஹமவஸ்தித:॥

யத்ர - யாதொரு விஷ்ணுவினிடத்தில், ஸர்வம் - ஸர்வபதார்த்தமும், (இருக்கிறதோ) யத: ஸர்வம் - எங்கிருந்து ஸர்வமும் உண்டாகிறதோ, ய: ஸர்வம் - (ஆதலால்) எவர் ஸர்வாத்மகமாக இருக்கிறாரோ, யஶ்சஸம்ச்ரய: - எவர் எல்லாவற்றிற்கும் சரணமாயிருக்கிறாரோ, அநந்தஸ்ய ஸர்வகத்வாத் - அநந்தன் (மூன்றுவித பரிச்சேதரஹிதன்) எங்குமிருப்பதால், அஹம் - நான், ஸ ஏவ - அவராகவே, அவஸ்தித: - இருக்கிறேன்.

(1449) த்ருஷ்ட்வா ச ஸ ஜகத்பூயோ ககநாத்யுபலக்ஷிதம்। ப்ரஹ்லாதோஸ்மீதி ஸஸ்மார புநராத்மாநமாத்மநா॥

ஸ: - அந்த பிரஹ்லாதன், பூய: - மறுபடியும், ககநாத்யுபலக்ஷிதம் - ஆகாசம் முதலியதோடுகூடிய, ஜகத் - உலகத்தை, த்ருஷ்ட்வாச - பார்த்து, ஆத்மாநம் புந: - தனது ஆத்மாவை, ஆத்மநா - மனதினால், ப்ரஹ்லாத: அஸ்மீதி ஸஸ்மார - லோகத்தாருக்குத் தோன்றும் பிரஹ்லாதனாக நினைத்தார். பிரும்மாத்மகமாக நினைக்கவில்லை.

1448. வி-பு-1-19-85. 1449. வி-பு-1-20-7.

acharya.org

6—8—1 பொன்னுலகு.

(1450) உத்₃தே₃ஶ்யாமயம் 302-வதில் காண்க.

(1451) யா க₃திர் யஜ்ஞஶீலாநாம் ஆஹிதாக்₃நேஶ்ச யா க₃தி꞉ ।
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ க₃ச்ச₂ லோகாநநுத்தமாந் ॥

யஜ்ஞஶீலாநாம் - யஜ்ஞம் பண்ணுவதையே ஸ்வபாவமாக உடையவர்களுக்கு, யாகதி: எந்த உலகங்கள் கிடைக்குமோ, ஆஹிதாக்நே: ச யாகதி: - அக்னிஹோத்திரிகளுக்கு எந்த உலகங்கள் கிடைக்குமோ, த்வம் - நீர், மயாஸமநுஜ்ஞாத: - என்னால் நியமிக்கப்பட்டவராய், அநுத்தமாந்லோகாந் மிக உயர்ந்த அந்த உலகங்களை, கச்ச - செல்லும். (என்று ஜடாயுவைக் குறித்துப் பெருமான் அருளிச் செய்தது.)

(1452) ஹிரண்யம் வா ஸுவர்ணம் வா ரத்நாநி விவிதா₄நி வா ।
ராஜ்யம் வா த்ரிஷு லோகேஷு நைதத₃ர்ஹதி பா₄ஷிதும் ॥

ஹிரண்யம் வா - வெள்ளியோ, ஸுவர்ணம் வா - தங்கமோ, விவிதாநி ரத்நாநி வா - அனேக விதங்களான ரத்னங்களோ, த்ரிஷு லோகேஷு ராஜ்யம் வா - மூன்று உலகங்களின் ராஜ்யமும், ஏதத் - இவைகளெல்லாம் பாஷிதும் - நீர் பிரியஞ்சொன்னதற்கு ஸமமாகச்சொல்வதற்கு, ந அர்ஹதி - தகாது.

(1453) தேஜ꞉ க்ஷமா த்₄ருதி꞉ தை₄ர்யம் விநீதத்வம் ந ஸம்ஶய꞉ ।
ஏதேசாந்யே ச ப₃ஹவோ கு₃ணாஸ்த்வய்யேவ ஶோப₄நா꞉ ॥

தேஜ: - தேஜஸ்ஸென்ன, (பிறரை அவமதிக்கும் ஸாமர்த்யம்) க்ஷமா பொறுமையென்ன, த்ருதி: - பிரபாவமென்ன, தைர்யம் - தைர்யமென்ன, விநீதத்வம் - வணக்கமுடனிருப்பதென்ன, ஏதேச - இவைகளும், அந்யே சபஹவ: - மற்ற அநேகங்களுமான, குணா: - குணங்கள், த்வயி ஏவ - உன்னிடத்தில்தான் நன்றாக இருக்கின்றன. (உம்மையடைந்து நல்லன வாக ஆயின)

(1454) அபி₄ஷிக்தஸ்ய தே ப்₄ராத்ரா தே₃வராஜ்யாதி₃யோகு₃ணா꞉ ।
ஹதஶத்ரும் விஜயிநம் ராமம் பஶ்யாமி ஸுஸ்தி₂தம் ॥

ஹதசத்ரும் - சத்ருவைக்கொன்றவரும், விஜயிநம் - விஜயத்தோடு கூடியவரும், ஸுஸ்திதம் - இப்படி இருப்பவருமான, ராமம் பச்யாமி -

---

1451. ரா-ஆ-68-29. 1452. ரா-யு-116-20. 1453. ரா-யு-116-28.

acharya.org

ராமனைப்பார்க்கிறேன் என்பது யாதொன்றுண்டோ, அதனாலே, அர்த்த: - ப்ரயோஜனத்தினால், தேவராஜ்யாதய: குணா: - தேவராஜ்யம் முதலிய மேன்மைகள், மயாப்ராப்தா: - என்னால் அடையப்பட்டன.

(1455) அஹம் ச ரகுவம்ஶஶ்ச லக்ஷ்மணஶ்ச மஹாபல: ।
வைதேஹ்யா தர்ஶநேநாத்ய தர்மத: பரிரக்ஷிதா: ॥

அஹம் ச - நானும், ரகுவம்ச: ச - ரகுகுலமும், (பரதனும்) மஹாபல: லக்ஷ்மண: - பலம் மிகுந்த லக்ஷ்மணனும், வைதேஹ்யா: - ஸீதையினுடைய, தர்சநே - கண்டதினால், அத்ய - இன்று, தர்மத: பரிரக்ஷிதா: - தர்மத்தால் காப்பாற்றப்பட்டோம்.

(1456) ந கஶ்சிந்நாபராத்யதி 421-வதில் காண்க.

(1457) ஸமுத்ரகல்ப 552 ,,

(1458) யாம் கபீநாம் ஸஹஸ்ராணி ஸுபஹூந்யயுதாநி ச ।
திக்ஷு ஸர்வாஸு மார்கந்தே ஸேயமாஸாதிதா மயா ॥

யாம் - எந்த பிராட்டியை, கபீநாம் - வாநரங்களுடைய, ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும், ஸுபஹூநி அயுதாநி ச - அனேகம் பதினாயிரங்களும், ஸர்வாஸு திக்ஷு - எல்லா திக்குகளிலும், மார்கந்தே - தேடுகின்றனவோ, ஸா இயம் - அந்த இவள், மயா ஆஸாதிதா - என்னால் பார்க்கப்பட்டாள்.

(1459) ப்ராயேணாதி: 1293-வதில் காண்க.

(1460) பிதா யஸ்ய புரா ஹ்யாஸீச்சரண்யோ தர்மவத்ஸல: ।
தஸ்ய புத்ர: ஶரண்யஶ்ச ஸுக்ரீவம் ஶரணம் கத: ॥

புரா ஹி - முன்பு, யஸ்ய பிதா - எந்த ராமனுடைய தகப்பன், தர்மவத்ஸல: - தர்மத்தில் ஆசையுள்ள, சரண்ய: ஆஸீத் - சரண்யனாக இருந்தாரோ, ஶரண்யஸ்ய தஸ்ய - ஶரண்யனான அந்த தசரதருடைய, புத்ர: - பிள்ளையான ராமன், ஸுக்ரீவம் சரணம் கத: - ஸுக்ரீவ மஹாராஜரை சரணமாக அடைந்தார்.

(1461) கதா காரோஷ்யாம் 759-வதில் காண்க.

(1462) க்ஷிப்ரம் வா 218 ,,

1455. ரா-யு-1-11. 1458. ரா-ஸு-30-3, 1460. ரா-கி-4-19.

(1463) யஸ்மாத்தர்மாநாசிநோதி ஸ ஆசார்யஸ்தஸ்மை ந த்ருஹ்யேத் கதாசந ஸ ஹி வித்யாதஸ்தம் ஜநயதி தச்ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம ॥

யஸ்மாத் - எவரிடத்திலிருந்து, தர்மாந் - தர்மங்களை, ஆசிநோதி - தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ, ஸ ஆசார்ய: - அவர் ஆசாரியர், கதாசந - ஒரு பொழுதும், தஸ்மை ந த்ருஹ்யேத் - அவருக்குத்த்ரோகம் செய்யக்கூடாது. ஸஹி - அவரோ, வித்யாத: - வித்தையினால், தம் ஜநயதி - (அவனை) (சிஷ்யனை) உண்டாக்கினார். தத் ச்ரேஷ்டம் ஜந்ம - அது உயர்ந்தபிறப்பு.

(1464) ய ஆவ்ருணோத்யவிததேந கர்ணாவது:க்கம் குர்வந்நம்ருதம் ஸம்ப்ரயச்சந் । தம் மந்யேத பிதரம் மாதரம் ச தஸ்மை ந த்ருஹ்யேத் க்ருதமஸ்ய ஜாநந் ॥

இதின் அர்த்தம் அரும்பதத்தில் கண்டுகொள்வது.

6—8—2 மைத்ரம்.

(1465) ததஸ்தே ப்ரீதமநஸ: ஸர்வே வாநரபுங்கவா: । ஹநூமந்தம் மஹாத்மாநம் பரிவார்யோபதஸ்திரே ॥
உபாயநாந்யுபாதாய மூலாநி ச பலாநி ச ।
ப்ரத்யர்சயந் ஹரிச்ரேஷ்டம் ஹரயோ மாருதாத்மஜம் ॥ அங்கதம் ஸஹநூமந்தம் ஜாம்பவந்தம் ச வாநரா: । பரிவார்ய ப்ரமுதிதா பேஜிரே விபுலாஸநா: ॥

தத: பிறகு, தே - அந்த, ஸர்வே வாநரபுங்கவா: - எல்லா வாநரோத்தமர்களும், ப்ரீதமநஸ: - ப்ரீதியடைந்தமனமுள்ளவர்களாய், மஹாத்மாநம் ஹநூமந்தம் - விக்ரமாதி மாஹாத்மியத்தோடுகூடிய ஹநுமாரை, பரிவார்ய உபதஸ்திரே - சூழ்ந்துகொண்டு பூஜை செய்தார்கள், மூலாநிச பலாநிச - கிழங்கு, பலம் முதலிய, உபாயநாநி - பேட்டி ஸாமான்களை, உபாதாய - எடுத்துக்கொண்டு, ஹரய: - வாநர முதலிகள், மாருதாத்மஜம் ஹநூமந்தம் - வாயு புத்ரனை ஹநுமாரை, ப்ரத்யர்சயந் - பூஜித்தன, தத: பிறகு, வாநரா: - வாநரர்கள், அங்கதம் - அங்கதனையும், ஹநூமந்தம் - ஹநுமாரையும், ஜாம்பவந்தம்ச - ஜாம்புவானையும், பரிவார்ய - சூழ்ந்துகொண்டு,

1463. ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரம். 1464. பார-உத்.
1465. ஸு-57-31, 35, 47.

acharya.org

ப்ரமுதிதா:- அதிக ஸந்தோஷமுடையவர்களாய், விபுலாநநா: பேஷீரே- பருத்த முகமுள்ளவர்களாக ஆனார்கள். (ஸீதா விருத்தாந்தத்தைக் கேட்பதினுள்ள ஆநந்தத்தால், முன்பு வாடிச்சுருங்கிய முகங்களெல்லாம் அலர்ந்து பருத்திருக்கின்றன என்று கருத்து)

(1466) 𑌪𑌰𑌿𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌶𑍍𑌰𑌮𑍇𑌣𑍈𑌕𑌾 𑌚𑌲𑌦𑍍𑌵𑌲𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍀 । 𑌦𑌦𑍌
𑌬𑌾𑌹𑍁𑌲𑌤𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌕𑌨𑍍𑌧𑍇 𑌗𑍋𑌪𑍀 𑌮𑌧𑍁𑌨𑌿𑌘𑌾𑌤𑌿𑌨𑌃 ॥

சலத்வலயசாலிநீ - சலிக்கின்றவலைகளையுடைய, ஏகா கோபீ - ஒரு கோபஸ்திரீயானவள், பரிவிருத்திஸ்ரமேண - சுற்றுவதினாலுண்டான ச்ரமத்தினால், மதுநிகாதிந: - மது வென்ற அஸுரனைக்கொன்ற கிருஷ்ணனுடைய, ஸ்கந்தே - தோளில், பாஹுலதாம் - கொடிபோன்றகையை, ததௌ- கொடுத்தாள். ("அதாவதுவைத்தாளென்னுதேததௌ" என்கையாலே சிரகால மாசைப்பட்டிருந்தவனுக்கு ஸர்வஸ்வதாநம் பண்ணினுளென்றபடி." என்று அரும்பதம்)

(1467) 𑌇𑌦𑌂 𑌭𑍁𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵 𑌮𑌹𑌾𑌰𑌾𑌜 𑌪𑍍𑌰𑍀𑌤𑍋 𑌯𑌦𑌶𑌨𑌾 𑌵𑌯𑌮𑍍 । 𑌯𑌦𑌨𑍍
𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋 𑌭𑌵𑌤𑌿 𑌤𑌦𑌨𑍍𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌦𑍇𑌵𑌤𑌾𑌃 ॥

ஹேமஹாராஜ - ஓ மஹாராஜனே! (தேவரீர்) ப்ரீத: - ப்ரீதியுள்ளவராய்க்கொண்டு, இதம் - இதை (பிண்யாகபிண்டத்தை) புங்க்ஷ்வ - புஜிக்கவேண்டும், வயம் - நாங்கள், யதசநா: - எதை அந்நமாக உடைத்தாயிருக்கிறோமோ, புருஷ: - எந்த புருஷன், யதந்ந: பவதி - எதை அந்நமாக உடைத்தாயிருக்கிறானோ, தஸ்யதேவதா: - அவனுடைய தேவதைகளும், ததந்நா: - அவைகளையே அந்நமாகவுடையவர்களாகவே ஆகிறார்கள்

6—8—3 ஓடிவந்து

(1468) 𑌅𑌵𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌯𑍂𑌯𑌂 𑌮𑌧𑍁 𑌸𑍇𑌵𑌤 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌾𑌃 ।
𑌅𑌹𑌮𑌾𑌵𑌾𑌰𑌯𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑍁𑌷𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌪𑌨𑍍𑌥𑌿𑌨𑌃 ॥

ஹே வாநரா: - ஓ வாநரர்களே! யூயம் - நீங்கள், அவ்யக்ரமநஸ: - கவலையில்லாதமனதையுடையவர்களாய், மது ஸேவத - மதுவைப்பானம் பண்ணுங்கள், அஹம் - நான், யுஷ்மாகம் பரிபந்திந: - உங்களுடைய சத்ருக்களை, ஆவாரயிஷ்யாமி - தடுக்கிறேன்.

1466. வி-பு-5-13-54. 1467. ரா-அ-103-30.
1468. ரா-ஸு-62-2.

acharya.org

(1469) 𑌤𑌤𑌃 𑌶𑍍𑌵𑍇𑌤𑍈𑌰𑍍𑌹𑌯𑍈𑌰𑍍𑌯𑍁𑌕𑍍𑌤𑍇 𑌮𑌹𑌤𑌿 𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌦𑌨𑍇 𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑍌 ।
𑌮𑌾𑌧𑌵𑌃 𑌪𑌾𑌣𑍍𑌡𑌵𑌶𑍍𑌚𑍈𑌵 𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑍌 𑌶𑌙𑍍𑌖𑍌 𑌪𑍍𑌰𑌦𑌧𑍍𑌮𑌤𑍁𑌃 ॥

ததः - கௌரவஸேனையில் வாத்தியங்களின் சப்தமுண்டான பிறகு, ஶ்வேதை:-வெள்ளையாயிருக்கிற, ஹயை:- குதிரைகளோடு, யுக்தே-கூடிய, மஹதிஸ்யந்தநே -பெரிதான இரதத்தில், ஸ்திதௌ - இருக்கிற, மாதவ:- கண்ணனும், பாண்டவ: சைவ - அர்ஜுனனும், திவ்யௌ - திவ்யத்தன்மைபொருந்திய, சங்கௌ-சங்குகளை, ப்ரதத்மது: - ஊதினார்கள்

6—8—5 நுங்கட்கு.

(1470) 𑌨𑌹𑌿 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌯𑌦𑌿 𑌤𑌾𑌂 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌜𑌨𑌕𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌾𑌮𑍍 ।
𑌅𑌨𑍇𑌨𑍈𑌵 𑌹𑌿 𑌵𑍇𑌗𑍇𑌨 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥

லங்காயாம் - இலங்கையில், தாம் ஜநகாத்மஜாம் - அந்த ஜானகியை, நஹி த்ரக்ஷ்யாமி யதி - கண்டிலேனாகில், அநேந வேகேந ஏவஹி - இந்த வேகத்தோடுகூடவே, ஸுராலயம் கமிஷ்யாமி - ஸுவர்க்கலோகத்தைச் செல்லுவேன்.

6—8—6 என்மின்னு.

(1471) 𑌮𑌯𑌿 𑌜𑍀𑌵𑌿𑌤𑌮𑌾𑌯𑌤𑍍𑌤𑌂 𑌰𑌾𑌘𑌵𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌭𑍍𑌰𑌾𑌤𑍄𑌣𑌾𑌂 𑌚 𑌮𑌹𑌾𑌬𑌾𑌹𑍋 𑌤𑌵 𑌰𑌾𑌜𑌕𑍁𑌲𑌸𑍍𑌯 𑌚

ஹே மஹாபாஹோ - ஓ நீண்ட கையையுடைய ஹநுமாரே! மஹாத்மந: ராகவஸ்ய - மஹாத்மாவாகிய ராமனுக்கும், ப்ராத்ரூணாஞ் ச - அவருடைய ஸஹோதரர்களுக்கும், தஸ்ய ராஜகுலஸ்ய ச - அந்த ராஜகுலத்திற்கும், ஜீவிதம் - பிராணனானது, மயி ஆயத்தம் - என் அதீனமாயிருக்கிறது

(1472) 𑌸 𑌹𑌿 𑌤𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌜𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹 𑌭𑌾𑌰𑍍𑌯𑌾𑌹𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌾𑌗𑌤𑌮𑍍 ।
𑌕𑌪𑍋𑌤𑍋 𑌵𑌾𑌨𑌰𑌶𑍍𑌰𑍇𑌷𑍍𑌠 𑌕𑌿𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍍𑌮𑌦𑍍𑌵𑌿𑌧𑍋 𑌜𑌨𑌃 ॥

ஹே வாநரச்ரேஷ்ட - ஓ வாநரச்ரேஷ்டரான ஸுக்ரீவனே! ஸ கபோத: - அந்த கபோதமானது, ஆஹவே - சண்டையில், பார்யாஹர்த்தாரம் - தனது மனைவியை அபஹரித்தவனை, ப்ரதிஜக்ராஹ - ப்ரதிக்ரஹித்தது, மத்வித: ஜந: - என்னைப்போன்ற ஜனமானது, கிம்புந: - சரணாகதனைக் கைக்கொள்ளவேணுமென்பதைச் சொல்லவும் வேணுமோ.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1469. ஸ்ரீ கீதை-1-14. 1470. ரா-ஸு-1-40
1471. ரா-ஸு-37-58. 1472. ரா-யு-18-25.

நீராய் ப்ரவேசம்.

(1473) கிரீடிநம் கதிநம் சக்ரஹஸ்தமிச்சாமி த்வாம் த்ரஷ்டுமஹம்
ததைவ। தேநைவ ரூபேண சதுர்புஜேந
ஸஹஸ்ரபாஹோ பவ விச்வமூர்த்தே॥

ததைவ - முன்பார்த்தபடியே, த்வாம் - உம்மை. கிரீடிநம் - கிரீடத்தையுடையவராயும், கதிநம் - கதாயுதத்தையுடையவராயும், சக்ரஹஸ்தம் - கையில் சக்ராயுதத்தையுடையவராயும், த்ரஷ்டும் - பார்ப்பதற்கு, அஹம் இச்சாமி - நான் விரும்புகிறேன். ஹே ஸஹஸ்ரபாஹோ - ஓ அனேகம் கைகளையுடையவரே! ஹே விச்வமூர்த்தே - ஓ விச்வரூபத்தையுடையவரே! சதுர்புஜேந - நான்கு கைகளுடன் கூடின, தேநைவ ரூபேண - அந்த ரூபத்துடனேயே, பவ - ஆகக்கடவீர்.

6—9—2 மண்ணூம்.

(1474) ஸம்ப்ரமை: கேவலைஸ்துஷ்டோ கோவிந்த ந ஏதத் பரமம் தநம்।
அந்யதா வா விசேஷேண க: த்வாமர்ச்சயிதும் க்ஷம:॥

ஹே கோவிந்த - ஓ கண்ணனே! (தேவரீர்) ஸம்ப்ரமை: - எங்களுடைய பரபரப்பினால் மாத்திரம், துஷ்ய - ஸந்தோஷமடையும், ந: ஏதத் பரமம் தநம் - எங்களுக்கு இதுதான் பெரிய தனம். அந்யதா வா - இல்லாவிட்டால், விசேஷேண - விசேஷமாய், த்வாம் - தேவரீரை, அர்ச்சயிதும் க்ஷம: க: - பூஜை செய்வதற்குத் தகுந்தவன் யார். எவருமில்லை என்றபடி.

6—9—3 ஞாலத்தூடே.

(1475) தம் வைச்ரவணஸங்காசமுபவிஷ்டம் ஸ்வலங்க்ருதம்।
ததர்ச ஸூத: பர்யங்கே ஸௌவர்ணே ஸோத்தரச்சதே॥

தத: - பிறகு, ஸூத: - ஸுமந்த்ரர், ஸோத்தரச்சதே - மேல் விரிப்புடன்கூடிய, ஸௌவர்ணே - தங்கமயமான, பர்யங்கே - படுக்கையிலே, உபவிஷ்டம் - எழுந்தருளியிருப்பவரும், ஸ்வலங்க்ருதம் - நன்றாய் அலங்கரித்துக்கொண்டிருப்பவரும், வைச்ரவணஸங்காசம் - குபேரனுக்கு ஒப்பானவருமான, தம் - அந்த ராமனை, ததர்ச - கண்டார்.

(1476) ராமலக்ஷ்மணகுப்தா ஸா ஸுக்ரீவேண ச வாஹிநீ।
பபூவ துர்தர்ஷதரா ஸர்வைரபி ஸுராஸுரை:॥

1473. ஸ்ரீ கீதை 11-46. 1474. பாரதம்.
1475. ரா-அ-16-8. 1476. ரா-யு-25-33.

acharya.org

ராமலக்ஷ்மணகுப்தா - ராமனாலும், லக்ஷ்மணனாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட, ஸுக்ரீவேண ச - ஸுக்ரீவனாலும் ரக்ஷிக்கப்பட்ட, ஸா வாஹிநீ - அந்த ஸேனை, ஸர்வை: ஸுராஸுரைரபி - எல்லா தேவர்களாலும் அஸுரர்களாலும், துர்தர்ஷதரா - ஆக்ரமிக்கமுடியாததாக, பபூவ - இருந்தது.

6—9—5 விண்மீது.

(1477) 𑌅𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑍁 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑍍𑌯𑌯𑍁𑌤𑌾
𑌨𑌿 𑌚 । 𑌈𑌦𑍃𑌶𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌤𑌥𑌾 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌕𑍋𑌟𑌿𑌕𑍋𑌟𑌿𑌶𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌚 ॥

தத்ர - அந்த பிரக்ருதியில், ஸஹஸ்ராணாம் அண்டாநாம் - ஆயிரமண்டங்களுடைய, ஸஹஸ்ராணி - ஆயிரங்களும், அயுதாநிச - பதினாயிரங்களும், ஈத்ருசாநாம் - இப்படிப்பட்ட அண்டங்களுடைய, கோடிகோடிசதாநிச - அனேகங்கோடிகள் (இருக்கின்றன).

6—9—7 உலகில்.

(1478) 𑌨𑌿𑌮𑌜𑍍𑌜𑌤𑍋𑌨𑌨𑍍𑌤 𑌭𑌵𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌾𑌨𑍍𑌤𑌶𑍍𑌚𑌿𑌰𑌾𑌯 𑌮𑍇 𑌕𑍂𑌲𑌮𑌿𑌵𑌾
𑌸𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌃 । 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌪𑌿 𑌲𑌬𑍍𑌧𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌨𑍍𑌨𑌿𑌦𑌾𑌨𑍀𑌮𑌨𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰
𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌦𑌯𑌾𑌯𑌾𑌃 ।

அநந்த - த்ரிவிதபரிச்சேதரஹிதனே! பவார்ணவாந்த: - ஸம்ஸாரக்கடலினுள்ளே, சிராய - அநாதிகாலமெல்லாம், நிமஜ்ஜத: - அழுந்துகிறவனை, மே - எனக்கு, கூலமிவ - கரையைப்போலே, லப்தோஸி - நீ அகப்பட்டாய், பகவன் - ஜ்ஞாநாதிகுணபரிபூர்ணனே! தயாயா: - தயைக்கு, அநுத்தமம் - உத்தமோத்தமமான, பாத்ரம் - பாத்ரமாக, இதம் - இந்த வஸ்துவானது, த்வயாபி - தேவரீராலும், இதாநீம் - இப்போது, லப்தம் - அடையப்பட்டது.

6—9—8 அறிவிலேனுக்கு.

(1479) 𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌮𑌾𑌂 𑌮𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌶𑌾𑌧𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌂 𑌵𑌸𑍁𑌨𑍍𑌧
𑌰𑌾𑌮𑍍 । 𑌦𑍍𑌵𑌿𑌤𑍀𑌯𑌂 𑌮𑍇𑌨𑍍𑌤𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌯𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑍁𑌪𑌸𑍍𑌥𑌿𑌤𑌾 ॥

ஹே லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மணனே! த்வம் - நீ, மயாஸார்த்தம் - என்னுடன்கூட, இமாம் வஸுந்தராம் - இந்த பூமியை, ப்ரசாதி - ஆளக்கடவாய். மே - என்னுடைய, த்விதீயம் அந்தராத்மாநம் - இரண்டாவதான ஆத்மாவாயிருக்கிற, த்வாம் - உன்னை, இயம் ஸ்ரீ: - இந்த இலக்ஷ்மியானது, உபஸ்திதா - வந்திருக்கிறது.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1477. வி-பு-2-7-27, 1478. ஸ்தோத்ரரத்நம். 1479. ரா-அ-4-43.

acharya.org

உலகமுண்ட ப்ரவேசம்.

(1480) க்ஷமயா ஹி ஸமாயுக்தம் மாமயம் மகராலய: ।
அஸமர்த்தம் விஜாநாதி திக் க்ஷமாமீத்ருசே ஜநே ॥

அயம் - இந்த, மகராலய: - ஸமுத்திரம், க்ஷமயா ஸமாயுக்தம் - பொறுமையோடுகூடிய, மாம் - என்னை, அஸமர்த்தம் ஹி விஜாநாதி - சக்தியில்லாதவனாகவன்றோ நினைக்கிறது. ஈத்ருசே ஜநே - இவ்விதமுள்ள மனிதனிடத்தில், க்ஷமாம் - பொறுமையை, திக் - நிந்திக்கவேண்டும். (பொறுமை காட்டக்கூடாது.)

6—10—1 உலகமுண்ட.

(1481) தஸ்ய நாம மஹத்யச: ॥

அந்த பரமாத்மாவினுடையதுதான் பெரிய கீர்த்தி.

(1482) இஷுக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே நாந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் ।
மதிக்ஷயாந்நிவர்த்தந்தே ந கோவிந்தகுணக்ஷயாத் ॥

இஷுக்ஷயாத் - பாணங்களில்லாமையால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்கள், ந அந்தரிக்ஷக்ஷிதிக்ஷயாத் - பூமி ஆகாயம் இவை அழிந்துவிட்டனவென்பதாலல்ல, (அதுபோல) மதிக்ஷயாத் - புத்தியில்லாமையால், நிவர்த்தந்தே - திரும்புகிறார்களேயொழிய, ந கோவிந்த குணக்ஷயாத் - கண்ணனுடைய குணங்கள் முடிந்துவிட்டன என்பதாலல்ல.

(1483) ஸத்யவாதீ மதுரவாக் தேவோ வாசஸ்பதிர்யதா ।
ரூபவாந் ஸுபக: ஸ்ரீமாந் கந்தர்ப இவ மூர்த்திமாந் ॥

தேவ: - பிரகாசகரான, வாசஸ்பதிர்யதா - பிருஹஸ்பதிபோல், ஸத்யவாதீ - யதார்த்த வாக்குடையவர், மதுரவாக் - செவிக்கினிய வார்த்தையுடையவர், மூர்த்திமாந் - பிரசஸ்தசரீரமுடைய, கந்தர்ப இவ - மன்மதன் போல், ரூபவாந் - ஸுந்தரரூபமுடையவர், ஸுபக: ஸ்ரீமாந் - ரமணீயர், காந்தியுடையவர்.

6—10—4 ஆவாவென்றது.

(1484) ந்யஸ்ததண்டா வயம் ராஜந் ஜிதக்ரோதா ஜிதேந்த்ரியா: ।
ரக்ஷிதவ்யாஸ்த்வயா சச்வத் கர்பபூதாஸ்தபோதநா: ॥

1480. ரா-யு-21-20. 1481. நாராயணாநுவாகம் 1.
1483. ரா-ஸு-34-3. 1484. ரா-ஆ-1-20.

acharya.org

ராஜந் - ஸ்வாமீ! ஜிதக்ரோதா: - புலன்களை வென்றவர்களாயும், ஸம்ஸிததண்டா: - (ராக்ஷஸர்கள் விஷயத்தில் சபித்தல் முதலிய) தண்டித்தலை விட்டிருப்பவர்களாயும், ஶஶ்வத்கர்பபூதா: - எப்போதும் உமக்கு கர்ப்பம் போன்றவர்களாய், (அதாவது ஸ்திரீகள் கர்ப்பத்தை அதிஜாக்ரதையாய்க் காப்பாற்றுவதுபோல்) தபோதநா: - தவத்தையே தனமாகவுடையவர்களாயிருக்கிற, வயம் - நாங்கள், த்வயா ரக்ஷிதவ்யா: - உம்மால் ரக்ஷிக்கப்பட வேண்டியவர்கள்.

6—10—5 புணரா.

(1485) கிந்நு வக்ஷ்யாம்யஹம் தேவி த்வயைவோக்தமிதம் வச: ।
க்ஷத்ரியைர்தார்யதே சாபோ நார்தஶப்தோ பவேதிதி ॥

ஆர்த்தசப்த: - கஷ்டப்படுகிறவர்களென்கிற சப்தம், ந பவேத் - உண்டாகக்கூடாதென்று, க்ஷத்ரியை: - க்ஷத்ரியர்களால், சாப: - வில், தார்யதே இதி - தரிக்கப்படுகிறதென்கிற, த்வயைவ உக்தம் - உம்மாலே சொல்லப்பட்ட, இதம் வச: - இந்தச் சொல்லை, அஹம் - நான், கிம் நு வக்ஷ்யாமி - என்னவென்று சொல்லுவேன்.

(1486) ஸுக்ரீவஶ்ஶங்கிதஶ்சாஸீந்நித்யம் வீர்யேண ராகவே ।

ஸுக்ரீவ: - மஹாராஜர், ராகவே - பெருமாள் விஷயத்தில், (இவர் வாலிவதஞ்செய்ய வல்லரோ அல்லரோவென்று) வீர்யேண - வீர்யத்தைப் பற்றி, நித்யம் ஶங்கிதஶ்சாஸீத் - நித்யம் ஸந்தேஹித்துக்கொண்டிருந்தார்

(1487) ராக்ஷஸைர்வத்யமாநாநாம் வாநராணாம் மஹாசமூ: ।
ஶரண்யம் ஶரணம் யாதா ராமம் தஶரதாத்மஜம் ॥

ராக்ஷஸை: - ராக்ஷஸர்களால், வத்யமாநாநாம் - ஹிம்ஸை செய்யப்பட்ட வாநராணாம் - வாநரர்களுடைய, மஹாசமூ: - பெரியகூட்டங்கள், சரண்யம் - ரக்ஷகனை, தசரதாத்மஜம் ராமம் - சக்ரவர்த்தித் திருக்குமாரரான பெருமாளை, சரணம் - ரக்ஷகமாக, யாதா: - அடைந்தன.

6—10—9. வந்தாய்போலே.

(1488) ஹந்யமாநாஸ்ததோ தைத்யஸைந்யைர்பராஜிதா: ।
ஶரணம் ஜக்முர்ப்ரஹ்மாணம் ஸஹிதா தேவதாகணா: ॥

1485. ரா-ஆ-10-3. 1486. ஸங்க்ஷேபம்-63.
1487. ரா-யு-94-17. 1488. வி-பு-1-9-69.

acharya.org

ஹே நாத - ஓ நாதனே ! தைத்யஸைந்யபராஜிதா: - அஸுரஸேனைக ளால் ஜயிக்கப்பட்ட, ஸமஸ்தாதேவதாகணா: - எல்லா தேவகணங்களும், ப்ரணாமப்ரவணா: - நமஸ்காரபரர்களாய், த்வாம் - தேவரீரை, சரணம் அநு ப்ராப்தா: - சரணமாக வந்தடைந்தார்கள்.

(1489) 𑌤𑌤𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍁 𑌜𑌗𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑌾𑌮𑌿𑌨𑍍 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌮𑌵𑌸𑍀𑌦𑌤𑌃 ।
𑌪𑍍𑌰𑌾𑌣𑌾𑌂𑌸𑍍𑌤𑍍𑌯𑌜𑌤𑌿 𑌨𑌾𑌗𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌭𑌰𑍍𑌤𑍃𑌭𑌿𑌕𑍍𑌷𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌦𑍀𑌯𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

ஹே ஜகத்ஸ்வாமிந் - ஓ ஜகத்ஸ்வாமியே ! தத: - ஆகையினால், அவ ஸீதத: - நாசமடைகின்ற எனக்கு, ப்ரஸாதம் குரு - கிருபைசெய்யும், அயம் நாக: - இந்த காளியஸர்ப்பம், ப்ராணாந் த்யஜதி - பிராணனை விடுகி றான், பர்த்ருபிக்ஷா - கணவனுடைய பிக்ஷையானது, ப்ரதீயதாம் - கொடு படவேண்டும்.

(1490) 𑌦𑌰𑍍𑌶𑌯𑌾𑌮𑌾𑌸 𑌚𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾𑌨𑌂 𑌸𑌮𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌸𑌰𑌿𑌤𑌾𑌂𑌪𑌤𑌿𑌃 ।

ஸரிதாம்பதி: - நதிகளுக்குப்பதியாகிய, ஸமுத்ர: - ஸமுத்ர ராஜன், ஆத்மாநம் - தன்னை (பெருமாளுக்கு) தர்சயாமாஸ - காண்பித்தார்.

6—10—10 அகலகில்லேன்.

(1491) 𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌮𑍌𑌪𑌯𑌿𑌕𑌂 𑌕𑌰𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌰𑌾𑌮𑌃 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌂 𑌪𑌰𑍀𑌪𑍍𑌸𑌤𑌾 ।
𑌵𑌧𑌂 𑌚𑌾𑌨𑌿𑌚𑍍𑌛𑌤𑌾 𑌘𑍋𑌰𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾𑌸𑍌 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌰𑍍𑌷𑌭𑌃 ॥

அஸௌ - இந்த, புருஷர்ஷப: - புருஷச்ரேஷ்டரான, ராம: - பெரு மாள், ஸ்தாநம் - ராஜ்யத்தை, பரீப்ஸதா - இச்சிக்கிறவளாயிருக்கிற, த்வ யா - உன்னாலே, மித்ரம் - ஸ்நேஹிதராக, கர்தும் - பண்ணுகிறதற்கு, ஔபயிகம் - தகுந்தவர்.

(1492) 𑌤𑌤𑌸𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌾𑌯𑌸𑌂 𑌦𑌰𑍍𑌭𑌃 𑌸𑍋𑌽𑌮𑍍𑌬𑌰𑍇𑌽𑌨𑍁𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌹 ।
𑌅𑌨𑍁𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌸𑍍𑌤𑌦𑌾 𑌕𑌾𑌕𑍋 𑌜𑌗𑌾𑌮 𑌸𑍍𑌵𑌕𑌮𑌾𑌲𑌯𑌮𑍍 ॥

தத: ஸ: தர்ப: - பின்பு அந்த தர்ப்பையானது, அம்பரே - ஆகாசத் தில், தம் - அந்த, வாயஸம் - காக்கையை, (குறித்து) அநுஜகாமஹ - பின் சென்றது, ததா காக: - அப்பொழுது காக்கை, அநுஸ்ருப்த: - (பிரஹ்மாஸ் திரத்தால்) அநுஸரிக்கப்பட்டதாக, ஸ்வகமாலயம்-தனது இருப்பிடத்தை, ஜகாம - அடைந்தது.

1489. வி-பு5-7-57. 1490, ஸங்க்ஷேபம் 79.
1491. ரா-ஸு-21-19. 1472. ஸு-38-32.

(1493) 𑌮𑍁𑌮𑍁𑌕𑍍𑌷𑍁𑌰𑍍𑌵𑍈 𑌶𑌰𑌣𑌮𑌹𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑍇

முமுக்ஷுவான நான் சரணம் அடைகிறேன்.

(1494) 𑌕𑍋 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌃 𑌪𑌰𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂𑌜𑌪𑌨𑍍𑌮𑍁𑌚𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑍁𑌰𑍍𑌜𑌨𑍍𑌮𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰 𑌬𑌨𑍍𑌧𑌨𑌾𑌤𑍍 ॥

ஸர்வதர்மாணும் - ஸகல தர்மங்களிலும், க: தர்ம: எந்த தர்மம், பவத: உம்மால், பரம: - மேலாக, மத: - ஸம்மதிக்கப் பட்டது, ஜந்து: - ஜந்மமெடுத்தவன், கிம் ஜபந் - எதை ஜபித்தால், ஜந்மஸம்ஸார பந்தநாத் - ஜந்மமென்றும், ஸம்ஸாரமென்றும் சொல்லப்படும் பந்தத்தினின்று, முச்யதே - விடுபடுகிறான்.

(1495) 𑌏𑌷 𑌮𑍇 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌧𑌰𑍍𑌮𑌾𑌣𑌾𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌽𑌧𑌿𑌕𑌤𑌮𑍋 𑌮𑌤𑌃 ।
𑌯𑌦𑍍𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌂 𑌸𑍍𑌤𑌵𑍈𑌰𑌰𑍍𑌚𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 𑌸𑌦𑌾 ॥

ஏஷ: - இது, மே - எனக்கு, ஸர்வதர்மாணும் - ஸகல தர்மங்களிலும், அதிகதம: - மிகவும் சிரேஷ்டமான, தர்ம: - தர்மமாக, மத: - எண்ணப் பட்டது. யத் - எதென்றால், பக்த்யா - பக்தியுடன், புண்டரீகாக்ஷம் - செந்தாமரைக் கண்ணனை நாராயணனை, நர: - மனிதன், ஸ்தவை: - ஸ்தோத்திரங்களால். ஸதா - எப்போதும், அர்ச்சேத் - அர்ச்சிக்கக்கடவன்,

(1496) 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌾𑌶𑍍𑌰𑌯𑍋 𑌮𑌰𑍍𑌤𑍍𑌯𑍋 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵𑌪𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 । 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌪𑌾𑌪𑌵𑌿𑌶𑍁𑌦𑍍𑌧𑌾𑌤𑍍𑌮𑌾 𑌯𑌾𑌤𑌿 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌮𑍍 ॥

மர்த்ய: - மனிதன், வாஸுதேவாச்ரய: - வாஸுதேவனை ஆச்ரயித்தவனாய், வாஸுதேவ பராயண: - வாஸுதேவனைப் பரமகதியாய் நம்பினானேல், ஸர்வபாபவிசுத்தாத்மா - எல்லா பாபங்களினின்றும் விடுபட்டவனாய், ஸநாதனம் ப்ரஹ்ம - நித்யமான பரபிரம்மத்தை, யாதி - அடைகிறான்

(1497) 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌂 𑌭𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌤𑍀𑌰𑍍𑌥𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌤𑍍𑌤𑌮𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 । 𑌪𑌵𑌿𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌂 𑌦𑍇𑌶𑍋𑌽𑌯𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌕𑌾𑌮𑌧𑍁𑌕𑍍 ॥

பத்ரம் - மங்களகரமும், பத்ரப்ரதம் - மங்களத்தைக் கொடுப்பதும், புண்யம் - பரிசுத்தமானதும், தீர்த்தாநாம் உத்தமம் விது: - ஸர்வதீர்த்தங்களுக்கும் உத்தமமுமாக பெரியோர்கள் சொல்லுகிறார்கள். அயம் தேச: - இந்த தேசம், பவித்ரம் - மஹாசக்தியுள்ளது, பரமம் - மிகவுயர்ந்தது, புண்யம் - புண்யகரமானது, ஸர்வகாமதுக் - எல்லா இஷ்டங்களையும் கொடுக்கின்றது.

1494, 1495, 1496. ஸஹஸ்ரநாமாத்யாயம். 497. காருடம்.

acharya.org

(1498) 𑌆𑌰𑌾𑌧𑌨𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌰𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ।
𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌪𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌤𑌦𑍀𑌯𑌾𑌰𑌾𑌧𑌨𑌂 𑌪𑌰𑌮𑍍 ॥

ஸர்வேஷாம் - ஸமஸ்தங்களான, ஆராதநாநாம் - ஆராதனங்களுக்குள், விஷ்ணோ: - விஷ்ணுவினுடைய, ஆராதனம் - திருவாராதனம், பரம் - சிறந்தது, தஸ்மாத் - அந்த பகவதாராதனத்தைக் காட்டிலும், பரம் - வேறான, ததீய - அந்த பகவத் பக்தர்களுடைய, ஆராதனம் - ஆராதிப்பதென்பது, பரதரம் - மிகவும் சிறந்ததாக, ப்ரோக்தம் - யாவராலும் கூறப்பட்டது.

(1499) 𑌤𑌸𑍍𑌮𑌾𑌨𑍍𑌨𑍍𑌯𑌾𑌸𑌮𑍇𑌷𑌾𑌂 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌮𑌤𑌿𑌰𑌿𑌕𑍍𑌤𑌮𑌾𑌹𑍁𑌃 ॥

தஸ்மாத் - ஆதலால், ஏஷாம்தபஸாம் - கீழ்ச்சொன்ன தபஸுக்குள், ந்யாஸம் - ப்ரபத்தி வித்யையானது, அதிரிக்தம் ஆஹு: - மேற்பட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

(1500) 𑌈𑌶𑍍𑌵𑌰𑍀𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌨𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸர்வஜகத்துக்கும் ஈச்வரியாயுள்ள (பிராட்டியைச்சரணமடைகிறேன்)

(1501) 𑌨𑌰𑌾𑌜𑍍𑌜𑌾𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌤𑍍𑌤𑍍𑌵𑌾𑌨𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌣𑍀𑌤𑌿 𑌤𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌦𑍁𑌃 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌚𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌤𑍇𑌨 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌃 𑌸𑍍𑌮𑍃𑌤𑌃 ॥

தத்வாநி - தத்வங்கள், நராத் ஜாதாநி - நரனிடமிருந்துண்டானவைகள், தத: - ஆதலால், நாராணீதி விது: - நாரங்களென்று சொல்லுகிறார்கள், தஸ்ய - அவனுக்கு, தாந்யேவச - அவைகளே, அயநம் - இருப்பிடமோ, தேந - ஆதலால், நாராயண: ஸ்ம்ருத: - நாராயணனென்று சொல்லப்படுகிறான்.

(1502) 𑌅𑌪𑌾𑌰 𑌕𑌾𑌰𑍁𑌣𑍍𑌯 𑌸𑍌𑌶𑍀𑌲𑍍𑌯 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯 ॥

கரையற்ற காருண்ய, ஸௌசீல்ய, வாத்ஸல்யம் முதலியகுணங்களுக்கிருப்பிடமானவனே.

(1503) 𑌆𑌶𑍍𑌰𑌿𑌤 𑌵𑌾𑌤𑍍𑌸𑌲𑍍𑌯𑍈𑌕 𑌜𑌲𑌧𑍇

தன்னையண்டினவனிடத்தில் வாத்ஸல்யத்திற்கு முக்கியமானஸமுத்திரம் போன்றவனே!

(1504) 𑌶𑍀𑌲𑌂 𑌹𑌿 𑌨𑌾𑌮 𑌮𑌹𑌤𑍋 𑌮𑌨𑍍𑌦𑍈𑌃 𑌸𑌹 𑌨𑍀𑌰𑌨𑍍𑌧𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌸𑌂𑌶𑍍𑌲𑍇𑌷𑌃 ॥

சீலம் என்பது - பெரியவன் சிறியவனோடு நெருங்கிக் கலக்கை.

1499. தை-உப.
1500. ஸ்ரீஸூக்தம்.
1501. பாத்மபுராணம்,
1502, 1503. கத்யம்.

acharya.org

(1505) ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ப்ரகரணாதஸந்நிஹிதத்வாச்ச ॥

ப்ரகரணாத் - பரமாத்மப் ப்ரகரணத்தினாலும், அஸந்நிஹிதத்வாத் ச - (அப்ப்ரகரணங்களில் முக்தன்) ஸாந்நித்யமில்லாமையாலும், ஜகத்வ்யாபார வர்ஜம் - ஜகத் ஸ்ருஷ்டியாதி வ்யாபாரம் தவிர, (முக்தனுக்கு பரமாத்மாவோடு ஸாம்யமுண்டு)

(1506) போகமாத்ரஸாம்யலிங்காச்ச

"ஸோऽச்நுதே ஸர்வான் காமான் ஸஹ ப்ரஹ்மணா விபச்சிதா"

(அந்த முக்தன், பரமாத்மாவும், தானுமாய் பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் கல்யாணகுணங்களையும் அநுபவிக்கிறானென்று) அநுபவமாத்திரத்திலே (பரமாத்மாவோடு முக்தனுக்குஸாம்யம் சொல்லுகிற ஹேதுவினாலும்) முக்தனுக்கு ஜகத்வ்யாபாரம் கிடையாது. பரமாத்மா ஆநந்த ஸ்வரூபமாகையால் தனக்கும் பிறர்க்கும் கூட அநுபாவ்யனாவான்.

(1507) கிம் நு சிந்தயஸே தேவி கிம் த்வம் மாம் நாபிபாஷஸே ॥

ஹே தேவி - ஓ பிராட்டியாரே, கிம் நு சிந்தயஸே - என்ன எண்ணுகிறீர், த்வம் - தேவரீர், மாம் - என்னை (நோக்கி) கிம் நாபி பாஷஸே - என் பேசவில்லை.

(1508) முஷ்டிபி: பாணிபிச்சைவ சரணைச்சைவ சோபநே ।
இச்சாமி விவிதைர்காதைர் ஹந்துமேதா: ஸு
தாருணா: ॥

சோபநே - ஓ மங்களஸ்வரூபியான பிராட்டியே! ஸுதாருணா: - மிகவும் க்ரூரர்களான, ஏதா: - இந்த, ராக்ஷஸிகளை, முஷ்டிபி: - கைமுஷ்டிகளாலும், பாணிபி: சைவ - கைகளாலும், சரணை: ச - கால்களாலும், விவிதை: காதை: - இன்னும் அனேக விதங்களான அடிகளால், ஹந்தும் - கொல்வதற்கு, இச்சாமி - விரும்புகிறேன்.

6—10—11 அடிக்கீழமர்ந்து.

(1509) மஹ்யம் ப்ரதத்ஸ்வ தீயதாம் சபலா மம ।
ரத்நம் ஹி பகவந்நேதத் ரத்நஹாரீ ச பார்த்திவ: ॥

1505, 1506. ப்ரும்மஸூத்ரம்-4-4-17-21. 1507. ராயு-116-15.
1508. ரா-யு-116-33. 1509. ரா-பா-53-9.

acharya.org

பகவர் - ஸ்வாமிர்! கவாம் சதஸஹஸ்ரேண - லக்ஷம் பசுவின்விலை வாங்கிக்கொண்டு, சபளா-(உமது)சபளையென்கிறகாமதேநுவானது, மமதீய தாம் - எனக்குக் கொடுபடவேண்டும், ஏதத் ரத்நம்ஹி - இந்தக் காம தேநு (பசுக்களில்) ரத்நம் என்பது ப்ரஸித்தம், ரத்நஹாரீச பார்த்திவ - (தர்மசாஸ்திரப்படிக்கு) ரத்நத்திற்கு அதிகாரி ராஜா.

(1510) ஸஹ்ஸாரஹவதி

அந்த முக்தன் அகர்மவச்யனாக ஆகிறான்.

ஆறும்பத்து முற்றிற்று.

ஏழாம்பத்து.

உண்ணிலாவிய ப்ரவேசம்.

(1511) ஶரவர்ஷா ராவணஸாயகா: த்ரஜாத்ஸுரணர்ஹம் ஶரணம் ஸ ராஜேந்த்ர ॥

இதற்கு அர்த்தம் ஈட்டிலேயே கண்டு கொள்வது.

(1512) ப்ரியம் ஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் ।
ஸ்வகணேந ஹீநாம் ஶ்வகணேநாபிவ்ருதாமிவ ॥

ப்ரியம் ஜநம் - இஷ்டமான ஜனத்தை, அபஸ்யந்தீம் - பாராதவளும், ராக்ஷஸீகணம் - இராக்ஷஸ ஸ்திரீகள் கூட்டத்தை, பஸ்யந்தீம் - பார்ப்பவளும், ஸ்வகணேந - தன்னினத்தால், ஹீநாம் - விடப்பட்டவளும், ஶ்வகணை: ஆவ்ருதாம் - நாய்க் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட, ம்ருகீம் இவ - பெண் மான் போல் (இருப்பவளும்)

7—1—1 உண்ணிலாவிய.

(1513) அஸ்மாந்மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் ।

அஸ்மாத் - இதினின்றும், மாயீ - ஈச்வரன், ஏதத் விச்வம் - இவ்வுலகை, ஸ்ருஜதே - ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்.

1511. *ரா-யு-59-45.* **1512.** *ரா-ஸு-15-24.*
1513. *ஶ்வே-உப.*

acharya.org

பகவர் - ஸ்வாமின்! கவசம் சதஸஹஸ்ரேண - லக்ஷம் பசுவின்விலை வாங்கிக்கொண்டு, சபளா-(உமது)சபளையென்கிறகாமதேநுவானது, மஹ்யம் தாம் - எனக்குக் கொடுபடவேண்டும், ஏதத் ரத்நம்ஹி - இந்தக் காம தேநு (பசுக்களில்) ரத்நம் என்பது ப்ரஸித்தம், ரத்நஹாரீச பார்த்திவ - (தர்மசாஸ்திரப்படிக்கு) ரத்நத்திற்கு அதிகாரி ராஜா.

(1510) ஸஙூராஜவதி

அந்த முக்தன் அகர்மவச்யனாக ஆகிறான்.

ஆறாம்பத்து முற்றிற்று.

ஏழாம்பத்து.

உண்ணிலாவிய ப்ரவேசம்.

(1511) ஸாவாஷ்ஷுமா ராவணஸாயகாஹதா ஜநஸ்ய ஸாரண்யம்
ஸாரணம் ஸு ராஷ்டு ॥

இதற்கு அர்த்தம் கட்டிலேயே கண்டு கொள்வது.

(1512) ப்ரியம் ஜநமபஶ்யந்தீம் பஶ்யந்தீம் ராக்ஷஸீகணம் ।
ஸ்வகணேந ஹீநாம் ம்ருகீம் ஶ்வகணேநாவ்ருதாமிவ ॥

ப்ரியம் ஜநம் - இஷ்டமான ஜனத்தை, அபஶ்யந்தீம் - பாராதவளும், ராக்ஷஸீகணம் - இராக்ஷஸ ஸ்திரீகள் கூட்டத்தை, பஶ்யந்தீம் - பார்ப்பவளும், ஸ்வகணேந - தன்னினத்தால், ஹீநாம் - விடப்பட்டவளும், ஶ்வகணை: ஆவ்ருதாம் - நாய்க் கூட்டத்தால் சூழப்பட்ட, ம்ருகீம் இவ - பெண்மான் போல் (இருப்பவளும்)

7—1—1 உண்ணிலாவிய.

(1513) அஸ்மாந்மாயீ ஸ்ருஜதே விஶ்வமேதத் ।

அஸ்மாத் - இதினின்றும், மாயீ - ஈச்வரன், ஏதத் விச்வம் - இவ்வுலகை, ஸ்ருஜதே - ஸ்ருஷ்டிக்கிறான்.

1511. ரா-யு-59-45. 1512. ரா-ஸு-15-24.
1513. ஶ்வே-உப.

7—1—3 வேதியாதிற்கும்.

(1514) யாவஜ்ஜீவமக்நிஹோத்ரம் ஜுஹுயாத் ।

- தான் பிழைத்திருக்கும் வரையில் அக்னிஹோத்ரம் செய்யவேண்டும்.

7—1—7 ஒன்று சொல்லி.

(1515) தத் ப்ரூஹி வசநம் தேவி ராஜ்ஞோ யதபிகாங்க்ஷிதம் ।
கரிஷ்யே ப்ரதிஜாநே ச ராமோ த்விர்நாபிபாஷதே ॥

தேவி - அம்மா! (கைகேயி) ராஜ்ஞோ யத் அபிகாங்க்ஷிதம் - ராஜாவின் கோரிக்கை எதுவோ, தத்வசநம் - அதுவிஷயமானசொல்லை. ப்ரூஹி - சொல்லு, கரிஷ்யே - செய்கிறேன். ப்ரதிஜாநேச - பரதிஜ்ஞையும் பண்ணுகிறேன். ராம: - ராமன், த்வி:பாஷதே - இரண்டுவிதம் பேசுகிறவனன்று

7—1—9 குலமுதலடும்.

(1516) நஹி தர்மவிருத்தேஷு பஹ்வபாயேஷு கர்மஸு ।
மூலகாதிஷு ஸஜ்ஜந்தே புத்திமந்தோ பவத்விதா: ॥

பவத்விதா: - உம்மைப் போன்ற, புத்திமந்த: - புத்திசாலிகள், தர்மவிருத்தேஷு - தர்மத்திற்கு விருத்தங்களாயும், பஹ்வபாயேஷு - அதிக அபாயங்களோடு கூடியவைகளாயும், மூலகாதிஷு - வம்சங்களை முதலற முடிக்கக்கடவதான, கர்மஸு - செயல்களிலே, நஸஜ்ஜந்தே - ப்ரவர்த்தியார்கள் காண்.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—2—1 கங்குலும்.

(1517) ஸாஹம் கதம் கரிஷ்யாமி தம் விநா ப்ரியதர்ஶநம் ।
ராமம் ரக்தாந்தநயநமபஶ்யந்தீ ஸுது:கிதா ॥

ஸா அஹம் - அப்படிப்பட்ட நான், ரக்தாந்தநயநம் - சிவந்த கடைக்கண்களையுடைய, ராமம் அபஶ்யந்தீ - பெருமாளைப் பாராதவளாக, ஸுது:கிதா - வெகு துக்கமுடையவளாய்க் கொண்டு, ப்ரியதர்ஶநம் - இஷ்டமான பார்வையையுடைய, தம்விநா - அந்தப்பெருமாளை விட்டு, கிம்வா - எதைத்தான், கதம் கரிஷ்யாமி - எப்படிச் செய்வேன்.

1515. ரா-அ-18-30. 1516. ரா-யு - . 1517. ரா-ஸு-26-37.

7—2—2 என் செய்கின்றாய்.

**(1518) தேவ ப்ரபந்நார்த்திஹர ப்ரஸாதம் குரு கேஶவ ।
அவலோகநதாநேந பூயோ மாம் பாவயாவ்யய ॥**

தேவ - ஓ தேவனே! ப்ரபந்நார்த்திஹர - சரணாகதி செய்தவர்களுடைய துக்கத்தைப் போக்கடிக்கிறவனே! கேசவ - கேசவனே! ப்ரஸாதம் குரு - அருள்புரியவேண்டும், அவ்யய - நாசமற்றவனே, பூய: அவலோகநதாநேந - எப்பொழுதுமிப்படியே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவைதந்து, மாம்பாவய - என்னைக் காப்பாற்றி யருளவேண்டும்.

7—2—3 வட்கிலளிறையும்.

**(1519) ஹ்ருதயஸ்தஸ்ததஸ்தஸ்ய தம் வாயுமதிஶோஷணம் ।
பபௌ ஜநார்த்தந: க்ருத்தஸ் ஸ யயௌ பவந: க்ஷயம் ॥**

தத: - பிறகு, தஸ்ய - அந்த ப்ரஹ்லாதருடைய, ஹ்ருதயஸ்த: - ஹ்ருதயத்திலிருக்கிற, ஜநார்தந: - பகவான், க்ருத்த: - கோபமுடையவராய், தம் அதிசோஷணம் வாயும் - அந்த அதிசோஷணமென்ற வாயுவை, பபௌ - விழுங்கிவிட்டார். ஸ: பவந: - அந்த வாயு, க்ஷயம் யயௌ - நாசமடைந்தான்.

**(1520) ரூபஸம்ஹநநம் லக்ஷ்மீம் ஸௌகுமார்யம் ஸுவேஷதாம் ।
தத்ருஶுர்விஸ்மிதாகாரா ராமஸ்ய வநவாஸிந: ॥**

ராமஸ்ய - பெருமானுடைய, ரூபஸம்ஹநநம் - உருவத்தின் அமைப்பையும், லக்ஷ்மீம் - அழகையும், ஸௌகுமார்யம் - ஸுகுமாரத் தன்மையையும், ஸுவேஷதாம் - அழகிய அலங்காரத்தையும், வநவாஸிந: - வநத்தில் வஸிப்பவர்கள், (ருஷிகள்) விஸ்மிதாகாரா: - ஆச்சர்யத்துடன் கூடியவர்களாய், தத்ருசு: - பார்த்தார்கள்.

7—2—4 இட்டகால்.

(1521) ஸகீபிர்ந்யஸ்தப்ரகீர்ணபாரதந்த்ர்யவிபாண்டுராங்கீ ।

ஸகீபி: - தோழிகளால், ந்யஸ்த - பொகட்டனவும், ப்ரகீர்ண - அப்படியேயிருப்பனவும், பாரதந்த்ர - ஸ்வாதீன மற்றனவும், விபாண்டுர - மிக வெளுத்தனவுமான, அங்கீ - அவயவங்களையுடையவள்.

1518. வி-பு-1-20-19. 1519. வி-பு-1-19-24.
1520. ரா-ஆ-1-13,

(1522) ஶ்ரேயோ ஹ்யாயதிகேஶவ: ।

சேதனன், அநுகூலர் விஷயத்தில் மேன்மையைச் சிந்திக்கிறான்.

7—2—6 மையல்.

(1523) ந மந்தராயா ந ச மாதுரஸ்யா தோஷோ ந ராஜ்ஞோ
ந ச ராகவஸ்ய । மத்பாபமேவாத்ர நிமித்தமாஸீத் வந
ப்ரவேஶே ரகுநந்தநஸ்ய ॥

ரகுநந்தநஸ்யவநப்ரவேஶே-பெருமாள் காட்டுக்கெழுந்தருளினவிஷயத்தில், மந்தராயா: - கூனியினுடைய, (தோஷ:) கலகம் பண்ணுகையாகிற தோஷம், ந (நிமித்தம்) - காரணமன்று, அஸ்யாமாது: - இளையதாயாரான இந்த கைகேயியின். (தோஷ:) இரண்டு வரங்கள் கேட்கையாகிற தோஷமும், ந (நிமித்தம்) - காரணமன்று, ராஜ்ஞ: - தஶரதனுடைய, தோஷ: - அநுமதி பண்ணுகையாகிற தோஷமும், ந - காரணமன்று, ராகவஸ்ய - பெருமாளுடைய, தோஷ: ந-காட்டுக்கெழுந்தருள ஸம்மதிக்கையாகிற தோஷமும், காரணமன்று, மத்பாபமேவ - என் பாபமே, அத்ர - இந்த விஷயத்தில், நிமித்தம் - காரணமாக, ஆஸீத் - ஆயிற்று.

7—2—8 கொழுந்துவானவர்.

(1524) அவிவேககநாந்ததிங்முகே பஹுதா ஸந்ததது:க
வர்ஷிணி । பகவந் பவதுர்திநே பத: ஸ்கலிதம்
மாமவலோகயாச்யுத ॥

அவிவேக - விவேகமில்லாமை ஆகிய கந - மேகபடலங்களாலே, அந்த - மறைக்கப்பட்ட, திங்முகே - உஜ்ஜீவனோபாய திக்குகளையுடையதாய், பஹுதா - அநேக விதமாக, ஸந்ததது:கவர்ஷிணி இடைவிடாமல் துக்கத்தை வர்ஷிப்பதான, பவதுர்திநே - ஸம்ஸாரமாகிய துர்திநத்திலே, பத: - மார்க்கங்களினின்றும், ஸ்கலிதம் - நழுவினவனை, மாம் - என்னை, பகவந் - பூர்ணனானவனே, அச்யுத - ஓ ஆஶ்ரிதரைநசிக்கவிட்டுக் கொடாதவனே, அவலோகய - கடாக்ஷித்தருளவேண்டும்.

(1525) தீப்யமாநம் ச [illegible] ।
உவாச வேதஸங்காஶம் விபீஷணமுபஸ்திதம் ॥

1523. ரா-அ- .   1524. ஸ்தோத்ரரத்நம். 49
1525. ரா-யு-117-9.

தீர்க்கம் உஷ்ணம் விநிச்வஸ்ய - (பெருமான்) சுடும்படியான பெருமூச்சு விட்டுக்கொண்டு, மேதிநீம் - அவலோகயந் - பூமியைப் பார்த்துக் கொண்டு, உபஸ்திதம் - கிட்டேயிருக்கிற, மேகஸங்காசம் விபீஷணம் - மேகநிறத்தையுடைய விபீஷணனைப் பார்த்து, உவாச - சொன்னார்,

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—3—1 வெள்ளைச்சுரி சங்கு.

(1526) குஹாசயாய ।

ஹ்ருதய குஹையில் வஸிப்பவர்.

(1527) ஹ்ருதிஷ்டம் புராணாய ।

ஹ்ருதயத்திலிருப்பவரும் புராண புருஷரும்.

(1528) லாபஸ்தேஷாம் ஜயஸ்தேஷாம் குதஸ்தேஷாம் பராபவ: । யேஷாமிந்தீவரஶ்யாமோ ஹ்ருதயே ஸுப்ரதிஷ்டித: ॥

யேஷாம் - எவர்களுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், இந்தீவரச்யாம: - கருநெய்தல்போன்ற கருத்ததிருமேனியுடைய பகவான், ஸுப்ரதிஷ்டித:- நன்றாய் நிலைபெற்றிருக்கிறாரோ, தேஷாம் - அவர்களுக்கு, லாப: - லாபமுண்டாகும், தேஷாம் ஜய: - அவர்களுக்கு எங்கும் ஜயமுண்டாகும், தேஷாம் - அவர்களுக்கு, குத: பராபவ: - எங்கிருந்து அவமானம் நேரிடும்.

(1529) பாலா அபி க்ரீடமாநா க்ருஹத்வாரேஷு ஸங்கஶ: । ராமாபிஷ்டவஸம்யுக்தாஶ்சக்ருரேவ மித: கதா: ॥

க்ரீடமாநா பாலா அபி - விளையாடும் பாலர்களும், க்ருஹத்வாரேஷு - க்ருஹங்களின் வாசல்களில், மித: ஸங்கஶ:- ஒருவர்கொருவர் கூட்டங்கூடி, ராமாபிஷ்டவ ஸம்யுக்தா: கதா: ஏவ - ராம ஸ்தோத்ர விஷயமான கதைகளையே, சக்ரு: - செய்தார்கள்.

7—3—2 நாணக்கருங்குழல்.

(1530) ஸாநித்ரே பஶ்ய ஸம்வாஸாஶ்ரிதாஸ்ஸு வநராஜிஷு । கிந்நரா நரஶார்தூல விசரந்தி ததஸ்தத: ॥

1529. ரா-அ-6-16. 1530. ரா-கி-1-60.

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணா! நரஶார்தூல - ஆண்சிங்கமே! பம்பாயா: சித்ராஸு - பம்பையின் அழகாய, வநராஜிஷு - வநவரிசைகளில், தத்ர தத்ர: - ஆங்காங்கு, கிந்நரா:- கிந்நரர்கள், விசரந்தி - ஸஞ்சரிக்கிறார்கள், பஶ்ய - பார்.

(1531) ஸாது ராவண ராமேண மாம் ஸமாநய து:கிதாம்।
வநே வாஸிதயா ஸார்த்தம் கரேண்வேவ கஜாதிபம்॥

ராவண - வாராய் இராவண! துக்கிதாம் - துக்கத்தையடைந்த, மாம் என்னை, வநே - அரண்யத்தில், வாசிதயா - யௌவனமுடைய, கரேண்வா - பெண்யானையை, கஜாதிபமிவ - கஜராஜனோடு போல், ராமேண ஸார்த்தம் - ஸ்ரீராகவனோடுகூட, ஸாது ஸமாநய - நன்றாகச் சேர்ப்பி.

7—3—4 இழந்த

(1532) ராக்ஷஸாநாம் வதே ஸாஹ்யம் லங்காயா: ப்ரதர்ஷணே। கரிஷ்யாமி யதாப்ராணம் ப்ரவேக்ஷ்யாமி ச வாஹிநீம்॥

ராக்ஷஸாநாம் வதே - ராக்ஷஸர்களின் வதத்திலும், லங்காயா: ப்ரதர்ஷணே ச - இலங்கையைத்தகைவதிலும், ஸாஹ்யம் - ஸஹாயத்தை, யதாப்ராணம் - பலத்துக்குத்தக்கபடி, கரிஷ்யாமி - செய்கிறேன், வாஹிநீம் ச ப்ரவேக்ஷ்யாமி - ஸேனாமுகத்திலும் வியாபரிப்பேன்.

(1533) யஸ்ஸ ஸவ்யமஸௌ பக்ஷம் ராமஸ்யாச்ரித்ய திஷ்டதி।
ரக்ஷோகணபரிக்ஷிப்தோ ராஜா ஹ்யேஷ விபீஷண:॥

ய: அஸௌ து - எவர், ராமஸ்ய - ஸ்ரீராமனுடைய, ஸவ்யம் பக்ஷம் - இடது பக்கத்தை, ஆச்ரித்ய - அடைந்து, ரக்ஷோகணபரிக்ஷிப்த: - ராக்ஷஸக்கூட்டங்களால் சூழினவராய், திஷ்டதி - இருக்கிறாரோ. ஏஷஹி - இவர்தான், விபீஷண: ராஜா - விபீஷண மஹாராஜா.

(1534) ஜ்யேஷ்டா கந்யாநலா நாம விபீஷணஸுதா கபே।
தயா மமேதமாக்யாதம் மாத்ரா ப்ரஹிதயா ஸ்வயம்॥

கபே - ஓ வாநர! ஜ்யேஷ்டா - முதலில் பிறந்தவளும், அநலா நாம - அனலையென்று பிரஸித்தமானவளும், விபீஷண ஸுதா - விபீஷணனுக்கு புத்திரியுமான், கந்யா - பெண்ணானவள், (இருக்கிறாள்,) மாத்ரா -

1531-ரா. ஸு. 21-18. 1532-ரா-யு-19-23.
1533-ரா-யு-28-27. 1534-ரா-ஸு 37-11.

acharya.org

தாயான ஸரமையினால், ப்ரேஷிதயா-அனுப்பப்பட்டவளான, தயா - அந்த (அனலையினால்) ஸ்வயம் மம - தானே எனக்கு, இதம் - இந்த வக்ஷ்யமாண ப்ரகாரம், ஆக்யாதம் - சொல்லப்பட்டது.

7—3—5 முனிந்து.

(1535) 𑌯𑍋 𑌮𑌾𑌮𑍇𑌵𑌮𑌸𑌂𑌮𑍂𑌢𑍋 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌮𑍍
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌵𑌿𑌦𑍍𑌭𑌜𑌤𑌿 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑌾𑌵𑍇𑌨 𑌭𑌾𑌰𑌤 ॥

ஹே! பாரத - ஓ! அர்ஜுநா, ய: - எவன், அஸம்மூட: - திடக்கியானத்தோடு கூடினவனாய், ஏவம் - முன் சொன்னபடி, மாம் - என்னை, புருஷோத்தமம் - புருஷோத்தமனாக, ஜாநாதி - தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ, ஸ: - அவன், ஸர்வவித் - எல்லாவற்றையு மறிந்தவன், மாம் - என்னை, ஸர்வபாவேந-எவ்விதத்தினாலும், பஜதி - அடைகிறான்.

7—3—7 பேரெயில்.

(1536) 𑌅𑌥 𑌸𑌮𑌪𑌨𑍁𑌦𑌨𑍍𑌮𑌨𑌃𑌕𑍍𑌲𑌮𑌂 𑌸𑌾 𑌸𑍁𑌚𑌿𑌰𑌮𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑌮𑍁𑌦𑍀𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌿𑌯𑌸𑍍𑌯 । 𑌵𑌦𑌨𑌮𑍁𑌦𑌿𑌤𑌪𑍂𑌰𑍍𑌣𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌮𑌲𑌶𑌶𑌾𑌙𑍍𑌕𑌨𑌿𑌭𑌾𑌨𑌨𑌾 𑌤𑌦𑌾𑌸𑍀𑌤𑍍 ॥

அத - பிறகு, ஸா - அந்த ஸீதை, மந: க்லமம் - மனவருத்தத்தை, ஸமபநுதந் - அகற்றிக்கொண்டு, ஸுசிரம்- வெகு காலமாய், அத்ருஷ்டம்- பார்க்கப்படாததும், உதித பூர்ணசந்த்ரகாந்தம் - உதித்த பூர்ணசந்திரன் போல் மனோஹரமானதுமான, ப்ரியஸ்ய வதநம் - ப்ரியனை ஸ்ரீ ராமனுடைய திருமுகமண்டலத்தை, உதீக்ஷ்ய - பார்த்து, ததா - அப்போது, விமலசசாங்கநிபாநநா ஆஸீத் - களங்கமற்ற சந்திரனுக்கு ஒப்பான திருமுகமண்டல முடையவளாக ஆனாள்.

(1537) 𑌦𑍀𑌪𑍋 𑌨𑍇𑌤𑍍𑌰𑌾𑌤𑍁𑌰𑌸𑍍𑌯𑍇𑌵 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌕𑍂𑌲𑌾𑌸𑌿 𑌮𑍇 𑌦𑍃𑌢𑌮𑍍

(ஏ ஜானகியே) நேத்ராதுரஸ்ய - கண்ரோகமுடையவனுக்கு, தீப இவ - விளக்குபோல, மே ப்ரதிகூலாஸி - எனக்கு ப்ரதிகூலமாயிருக்கிறாய், த்ருடம் - நிச்சயம்.

(1538) 𑌤𑌂 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌹𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌮𑌹𑌰𑍍𑌷𑍀𑌣𑌾𑌂 𑌸𑍁𑌖𑌾𑌵𑌹𑌮𑍍 । 𑌬𑌭𑍂𑌵 𑌹𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾 𑌵𑍈𑌦𑍇𑌹𑍀 𑌭𑌰𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌪𑌰𑌿𑌷𑌸𑍍𑌵𑌜𑍇 ॥

1535. ஸ்ரீகீதை-15-19.
1536. ரா-யு-117-36.
1537. ரா-யு-118-17.
1538. ரா-ஆ-30-39.

acharya.org

வைதேஹீ - பிராட்டி, சத்ருஹந்தாரம் - சத்ருக்களை ஹிம்ஸித்தவரும், மஹர்ஷீணாம் - பெரியயோகிகளுக்கு, ஸுகாவஹம் - ஸௌக்கியத்தைப்பண்ணுகிறவருமான, தம் - அந்த, பர்த்தாரம் - பெருமானை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, ஹ்ருஷ்டா - ஸந்தோஷத்தையுடையவளாக, பபூவ - ஆனாள், பரிஷஸ்வஜே - நன்றாக ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டாள்.

மூன்றாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆழியெழ ப்ரவேசம்.

(1539) மஹோத்ஸவமிவாஸாத்ய புத்ராநநவிலோகநம் ।
யுவேவ வஸுதேவோ(அ)பூத் விஹாயாப்யாகதாம் ஜராம் ॥

வஸுதேவ: - வஸுதேவர், மஹோத்ஸவமிவ - பெரிய உத்ஸவத்தை யடைந்தாற்போல், புத்ராநந விலோகனம் ஆஸாத்ய - பிள்ளைகளின் திருமுகங்களின்பார்ப்பதையடைந்து. அப்யாகதாம் - சேர்ந்திருக்கிற, ஜராம் - மூப்பை, விஹாய - விட்டு, யுவேவ அபூத் - யௌவனமுள்ளவர் போலானார்.

7—4—1 ஆழியெழ.

(1540) தேவாஸ் ஸ்வஸ்தாநமாயாந்தி நிஹதா தைத்யதாநவா: ।
ந பயம் வித்யதே கிஞ்சித் ஜிதம் பகவதா ஜகத் ॥

தேவா: - தேவர்கள், ஸ்வஸ்தாநம் ஆயாந்தி - தங்கள் தங்களிருப்பிடத்திற்குச் செல்கிறார்கள், தைத்யதாநவா: - அஸுரர்கள், நிஹதா: - கொல்லப்பட்டார்கள், கிஞ்சித்பயம் ந வித்யதே - கொஞ்சமேனும் பயமில்லை, பகவதா ஜகத் ஜிதம் - பகவானால் இவ்வுலகமானது, ஜிதம் - ஜயிக்கப்பட்டது.

(1541) ப்ராகேவ து மஹாபாக: ஸௌமித்ரிர் மித்ரநந்தந: ।
பூர்வஜஸ்யாநுயாத்ரார்த்தே த்ருமசீரைரலங்க்ருத: ॥

மஹாபாக: - வெகுபாக்கிய முடையவரும், மித்ரநந்தந: - சிநேகிதர்களுக்குச் சந்தோஷத்தைச் செய்கிறவரும், ஸௌமித்ரி: - ஸுமித்திரையின் புத்திரருமான (இலக்ஷ்மணன்) பூர்வஜஸ்ய - தமையனுடைய, அநுயாத்ரார்த்தே - பின் செல்லுகிற பிரயோஜனத்தையும் பொருட்டு, ப்ராகேவ -

---

1539. வி-பு-5-20-52. 1541. ரா-அ-33-28.

முன்பாகவே, த்ருமசீரை: - மரவுரியினால், அலங்க்ருத: - அலங்கரித்துக் கொண்டார்.

(1542) ஸம்ஸ்ப்ருச்யாஸநம் சௌரேர் விதுரஸ் ஸ மஹாமதி:

மஹாமதி: - மஹாபுத்திமானான, விதுர: - அந்த விதுரர், சௌரே: ஆஸனம் - கண்ணனுடைய படுக்கையை, ஸம்ஸ்ப்ருச்ய - நன்றாய்த் தடவிப் பார்த்தார்.

(1543) வாமநோ ரக்ஷது ஸதா பவந்தம் ய: க்ஷணாதபூத் ।
த்ரிவிக்ரம: க்ரமாக்ராந்த த்ரைலோக்ய: ஸ்புரதாயுத: ॥

ய: - எந்த வாமனர், க்ஷணாத் - ஒரு க்ஷணகாலத்திற்குள், க்ரமாக்ராந்தத்ரைலோக்ய: - மூவடிகளினால் முறையே மூன்று லோகங்களையுமாக்ரமித்தவராய், ஸ்புரதாயுத: - விளங்குகின்ற திவ்யாயுதங்களை யுடையவரான, த்ரிவிக்ரம: அபூத் - த்ரிவிக்ரமராக ஆனாரோ, வாமந: - (அந்த) வாமனன், பவந்தம் - உன்னை, ஸதா ரக்ஷது - எப்போதும் பாதுகாக்கக்கடவன்.

7—4—4 நாளுமெழ.

(1544) நாஹோ ந ராத்ரிர் ந நபோ ந பூமிர் நாஸீத் தமோ
ஜ்யோதிரபூந் ந சாந்யத் । ச்ரோத்ராதிபுத்த்யாநுபலப்யமேகம்
ப்ராதாநிகம் ப்ரஹ்ம புமாம்ஸ் ததாஸீத் ॥

ததா - அக்காலத்தில், ந அஹ: - பகலில்லை, ந ராத்ரி: - இரவில்லை, ந நப: - ஆகாசமில்லை, ந பூமி: - பூமியில்லை, ந தம: ஆஸீத் - இருட்டில்லை, ஜ்யோதி: ந அபூத் - ஸூர்ய சந்த்ராதிஜ்யோதிஸ்ஸுகளுமில்லை. அந்யத் ச - வேறொன்றுமில்லை. ச்ரோத்ராதிபுத்த்யா - சப்தம் முதலியதொன்றுமில்லாமையாலே காது முதலிய இந்த்ரியங்களினாலுண்டான ஜ்ஞானத்தினால், அநுபலப்யம் - அறியத்தகாததும், ப்ராதாநிகம் - பிரதான சப்த வாச்யமான, ப்ரஹ்மைகம் - பிரும்மமொன்றே, புமாந் ஆஸீத் - ஸமஷ்டி புருஷ ரூபமாக இருந்தது.

7—4—6 போழ்து.

(1545) பரிணதப்ராயோ வாஸர: ॥

பெரும்பாலும் பகல்பொழுது போயிற்று

(1546) உத்தரேதாத்மநாத்மாநம் நாத்மாநமவஸாதயேத் ।
ஆத்மைவ ஹ்யாத்மநோ பந்துராத்மைவ ரிபுராத்மந: ॥

1543. வி-பு-5-5-17. 1544. வி-பு-1-2-23. 1546. ஸ்ரீகீதை-6-5.

acharya.org

ஆத்மநா - தன்னாலே, ஆத்மாநம் - தன்னை, உத்தரேத் - காப்பாற்றிக்கொள்ள வேண்டியது, ஆத்மாநம் - தன்னை, நாவஸாதயேத் - கெடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது, ஹி - ஏனென்றால், ஆத்மந:- தனக்கு, ஆத்மைவ- ஆத்மாவே, பந்து: - இஷ்டன், ஆத்மந: - தனக்கு, ஆத்மைவ - ஆத்மாவே ரிபு: - வைரி

7—4—7 மாறுநிரை.

(1547) ஆபூர்யமாணமசலப்ரதிஷ்டம் ஸமுத்ரமாப: ப்ரவி
சந்தி யத்வத் । தத்வத் காமா யம் ப்ரவிசந்தி ஸர்வே ஸ
சாந்திமாப்நோதி ந காமகாமீ ॥

ஆப: - ஜலராசிகள், ஆபூர்யமாணம் - தானும் நிறைந்திருக்கிறதாயும், அசலப்ரதிஷ்டம் - ஒரேவிதமாயிருக்கிற, ஸமுத்ரம்- ஸமுத்ரத்தை, யத்வத், எந்த விதமாய், ப்ரவிசந்தி - ப்ரவேசிக்கின்றனவோ, தத்வத் - அதுபோல், ஸர்வே - எல்லா, காமா: - காமங்கள், யம் - எந்த இந்திரிய கட்டையுடையவனை, ப்ரவிசந்தி - அடைகின்றனவோ, ஸ: - அவன், சாந்திம் - பொறுமையை, ஆப்நோதி - அடைகிறான், காமகாமீ - காமத்தில் ஆசையுடையவன், ந - அடையமாட்டான்.

(1548) சிதாதூமாகுலபதா க்ருத்ரமண்டலஸங்குலா ।
அசிரேணைவ லங்கேயம் ச்மசானஸத்ருசீ பவேத் ॥

இயம் லங்கா - இந்த இலங்கை, சிதாதூமாகுலபதா - பிணத்தின் புகையால் நிறைந்த வழியுடையதும், க்ருத்ர மண்டல ஸங்குலா - கழுகுக் கூட்டத்தினால் வியாபிக்கப்பட்டதுமாக, அசிரேணைவ - சீக்கிரமாகத்தானே, ச்மசானஸத்ருசீ - சுடுகாட்டுக்கு ஒப்பாக, பவேத் - ஆகப்போகிறது.

7—4—8 நேர்சரிந்தான்.

(1549) ஸா ஜிஹ்வா யா ஹரிம் ஸ்தௌதி தச்சித்தம் யத்ததர்ப்பிதம் ।
தாவேவ து கரௌ ச்லாக்யௌ யௌ தத்பூஜாகரௌ கரௌ ॥

யா - எந்த நாக்கானது, ஹரிம் ஸ்தௌதி - பகவானை ஸ்தோத்ரம் செய்கிறதோ, ஸா ஜிஹ்வா - அதுதான் நாக்கு, யத் - எந்தமனது, ததர்பிதம் - அந்த பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, தத் சித்தம் - அதுதான் மனது. யௌ கரௌ-எக்கைகள், தத்பூஜாகரௌ-அந்த பகவானை பூஜிக்கின்றனவோ, தாவேவகரௌ - அவைகள்தான் கைகள்.

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1547. ஸ்ரீகீதை-2-70. 1548. ரா-ஸு-26-26. 1549. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம்.

acharya.org

கற்பார் ப்ரவேசம்.

(1550) அஜிரே ஹிரண்யநிதிம் நிதாய உபரி ஸஞ்சரந்தோ யதா ந த்ருக்ஷ்யந்தி ॥

அஜிரே - முற்றத்திலே, ஹிரண்யநிதிம் நிதாய - தங்கநிதியைப் புதைத்திருக்க, உபரிஸஞ்சரந்த: - அதன்மேல் கால் வீக்கும்படி நடவாநிற்கிறவர்கள், யதா ந த்ரக்ஷயந்தி - எப்படி பார்க்கிறதில்லையோ.

(1551) யத்ர ஸூக்தம் துருக்தம் வா ஸமம் ஸ்யாந்மதுஸூதந । ந தத்ர ப்ரலபேத் ப்ராஜ்ஞோ பதிரேஷ்விவ காயக: ॥

ஹே மதுஸூதந - ஓ மதுவைக்கொன்றவரே! யத்ர - எந்தவிடத்தில், ஸூக்தம் - நல்லவார்த்தையும், துருக்தம் வா - கெட்டவார்த்தையும், ஸமம்ஸ்யாத் - வாசியில்லாமல் ஆகின்றதோ, தத்ர - அங்கு, ப்ராஜ்ஞ: - தெரிந்தவன், காயக: - பாடுகிறவன், பதிரேஷ்விவ - செவிடர்களிடத்தில் போல, ந ப்ரலபேத் - ஒன்றும் பேசக்கூடாது.

(1552) ராமஸ்ஸத்புருஷோ லோகே ஸத்யதர்மபராயண: । ஸாக்ஷாத்ராமாத்விநிர்வ்ருத்தோ தர்மஶ்சாபி ஶ்ரியா ஸஹ ॥

லோகே - உலகத்தில், ஸத்புருஷ: - ஸத்புருஷரும், ஸத்யதர்மபராயண: - ஸத்யத்திலும், தர்மத்திலும் நிலைநின்றவரும், ராம: - பெருமானே. தர்மஶ்ச - தர்மமும், ச்ரியாபிஸஹ - லக்ஷ்மியுடன், ஸாக்ஷாத்ராமாத் - ஸாக்ஷாத் ராமனிடத்திலிருந்து, விநிர்வ்ருத்த: - பிறந்தது.

(1553) ஜ்ஞாதிதாஸீ யதோ ஜாதா கைகேய்யாஸ்து ஸஹோஷிதா । ப்ராஸாதம் சந்த்ரஸங்காஶமாருரோஹ யத்ருச்சயா ॥

ஜ்ஞாதிதாஸீ - (கைகேயியின்) பந்துக்களுக்கு வேலைக்காரியும், யதோ ஜாதா - எங்கேயோ பிறந்தவளும், கைகேய்யா ஸஹோஷிதா து - கைகேயியுடன் கூடவஸிப்பவளுமான (மந்தரையென்பவள்) சந்த்ரஸங்காசம் ப்ராஸாதம் - சந்திரனுக்கொப்பான ஒரு உப்பரிகையின்மீது, யத்ருச்சயா - தன்னிஷ்டப்படி, ஆருரோஹ - எறினள்.

(1554) ராவணாயேத்யவாகாஜ்ஞா ந ப்ராணை: கார்யதே ஷயாஞ்ய ।

1551. பா-உத்-95. 1552. ரா-அ-2-29.

1553. ரா-அ-7-1. 1554. ரா-யு.

acharya.org

ராகவார்த்தே - ராகவனுக்காக, பராக்ராந்தா - பராக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிற ஸேனையானது, ந ப்ராணே தயாம் குருதே - பிராணனிடத்தில் தயை வைப்பதில்லை.

(1555) அபராவர்திநாம் யா ச யா ச பூமிப்ரதாயிநாம் ।
மயா த்வம் ஸமநுஜ்ஞாதோ கச்ச லோகாநநுத்தமாந் ॥

அபராவர்திநாம் - முக்தர்களுக்கும், பூமிப்ரதாயிநாம் - பூதானம்செய்தவர்களுக்கும், யாசயாச - எந்தெந்த உலகங்களுண்டோ, மயா - என்னால் உத்திரவு கொடுக்கப்பட்டவராய், த்வம் - நீர், அநுத்தமாந் லோகாந் - அந்த உத்தம லோகங்களை, கச்ச - அடையும்.

7—5—2 நாட்டில்.

(1556) இக்ஷ்வாகூணாமியம் பூமிஸ்ஸஶைலவநகாநநா ।
ம்ருகபக்ஷிமநுஷ்யாணாம் நிக்ரஹப்ரக்ரஹாவபி ॥

ஸஶைல வந காநநா - மலைகளும் வனங்களும் காடுகளுமுட்பட, இயம் பூமி: - இந்த (ஸகலமான) பூமியும், ம்ருகபக்ஷி மநுஷ்யாணாம் - ம்ருகங்களையும் பக்ஷிகளையும் மநுஷ்யர்களையும், நிக்ரஹப்ரக்ரஹௌ அபி - தண்டிப்பதும் ரக்ஷிப்பதும், இக்ஷ்வாகூணாம் - இக்ஷ்வாகுகுலத்து ராஜாக்களைச்சேர்ந்தது.

(1557) ததஶ்ச த்வாதஶே மாஸே சைத்ரே நாவமிகே திதௌ ॥

ததச்ச - பிறகு, த்வாதசே மாஸே - பன்னிரண்டாவது மாஸமான, சைத்ரே - சித்திரைமாஸத்தில், நாவமிகே திதௌ - நவமீதிதியில் (ஸ்ரீராமர் என்னும் புத்ரரைக் கௌஸல்யை பெற்றாள்.

(1558) ததிதம் ந: க்ருதம் கார்யம் த்வயா தர்மப்ருதாம் வர ।
நிஹதோ ராவணோ ராம ப்ரஹ்ருஷ்டோ திவமாக்ரம ॥

தர்மப்ருதாம் வர - தர்மத்தைத்தரிப்பவர்களுள் சிறந்தவரே! த்வயா - தேவரீராலே, ந: - எங்களுடைய, ததிதம் கார்யம் - இந்தக்கார்யமானது, க்ருதம் செய்யப்பட்டது. ராம - ஓ ராமனே! ராவண: நிஹத: - ராவணன் கொல்லப்பட்டான். ப்ரஹ்ருஷ்ட - ஸந்தோஷமுடையவராய், திவமாக்ரம - வைகுண்டத்திற்குச் செல்லும்.

1555. ரா-ஆ-68-30. 1556. ரா-கி-18-6.
1557. ரா-பா-18-10. 1558. ரா-யு-120-29.

acharya.org

(1559) த்ர்யம்பக: ஸ்ரீமாந் மஹாதேவோ வ்ருஷத்வஜ: |

ஸ்ரீமான் - பெருமான் விஷயத்தில் சுபகரமான வார்த்தை சொல்லப் பெற்ற பெருமையுடையவனும், த்ர்யம்பக: - முக்கண்ணனும், வ்ருஷத்வஜ: - வ்ருஷபத்வஜனுமான, மஹாதேவனும்

7—4—3 கேட்பார்கள்.

(1560) ஜகத்வ்யாபாரவர்ஜம் ஸமாநோ ஜ்யோதிஷா ||

ஜகத்வியாபாரம் நீங்கலாக பரமாத்மாவோடு ஸமானனாயிருப்பன் முக்தன்

(1561) பலிபுஜி ஶிஶுபாலே தாத்ருகாகஸ்யபி வா நா-
த குணலவஸஹவாஸாத் ஸங்குசந்தீ | மயி குண-
பரமாணுகந்தஶூந்யே விஹரது த்வத்க்ஷமா-
ஸௌ ஸர்வதா ஸார்வபௌமீ ||

ஹே நாத - ஓ நாதனே! தாத்ருகாகஸ்யபி - அப்படிப்பட்ட அபராதத்தைப்பண்ணின, பலிபுஜி - காகாசுரனிடத்திலும், ஶிஶுபாலே வா - சிசுபாலனிடத்திலும், குணலவஸஹவாஸாத் - குணலேசத்தோடு ஸஹவாஸத்தாலே, ஸங்குசந்தீ - ஸங்கோசியாநின்ற, அஸௌ த்வத்க்ஷமா - இந்த தேவரீர் க்ஷமையானது, குணபரமாணுகந்தஶூந்யே - குணலேசவிசாரமும் தெரியாத, மயி - என்னிடத்தில், ஸார்வபௌமீ - ஸர்வபிரதேசத்தையுமாளுகிறதாய்க்கொண்டு, ஸர்வதா - எப்போதும், விஹரது - க்ரீடிக்கக்கடவது.

7—5—4 தன்மையறிபவர்.

(1562) அதாதோ ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா ||

அத - வேதத்தின் பூர்வபாகமாகிய கர்மகாண்டங்களின் அர்த்தத்தை விசாரித்தபிறகு. அத: - கர்மபலங்கள் அற்பமென்றும் அஸ்திரமென்றும், அனந்தஸ்திரபலமான ஜ்ஞானமுடையவனாகையால், ப்ரஹ்மஜிஜ்ஞாஸா - ப்ரஹ்மத்தினுடைய விசாரத்தில் இச்சை. (கர்த்தவ்யா - செய்யவேண்டும்)

(1563) ஜந்மாத்யஸ்ய யத: ||

அஸ்ய - இந்த ஜகத்திற்கு. ஜந்மாதி - உற்பத்திஸ்த்திதிலயங்கள். யத: - எதனிடத்தில் நின்றுமோ, (அது ப்ரஹ்மம்)

1559. ரா-யு-120-3. 1560. போதாயனவ்ருத்தி.
1561. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-97. 1562, 1563. சா-மீ-1-1-1, 1-1-2.

acharya.org

7—5—6 கேட்டுமுணர்ந்த.

(1564) யஸ்ஸர்வஜ்ஞஸ்ஸர்வவித் ।

அறிந்து அறிந்படி ஆகக்கடவன்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—6 ப்ரவேசம்.

(1565) தத்யாந்ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாந்ந ப்ரூயாத் கிஞ்சிதப்ரியம் ।
அபி ஜீவிதஹேதோர்வா ராம: ஸத்யபராக்ரம: ॥

ஸத்யபராக்ரம: ராம: - ஸத்யமான பராக்ரமத்தையுடையவரான பெருமான், தத்யாத் - கொடுப்பார், ந ப்ரதிக்ருஹ்ணீயாத் - வாங்கார், ஜீவிதஹேதோ: வாபி - தனது ஜீவிநநிமித்தமாக, கிஞ்சித் அப்ரியம் - கொஞ்சமேனும் அப்ரியமான வார்த்தையை நப்ரூயாத் - சொல்லமாட்டார்.

(1566) அர்ஜுநாங்ககதௌ பாதௌ கேசவஸ்யோபலக்ஷயே ।
அர்ஜுநஸ்ய ச க்ருஷ்ணாயாஸ் ஸத்யாயாஶ்சாங்ககாவுபௌ ॥

கேசவஸ்ய பாதௌ - கண்ணனுடைய திருவடிகளை, அர்ஜுநாங்ககதௌ உபலக்ஷயே - அர்ஜுநனுடைய மடியிலிருப்பதாகப் பார்த்தேன். அர்ஜுநஸ்ய உபௌ - அர்ஜுனனுடைய இரண்டு கால்களும், க்ருஷ்ணாயா: - மஹாவீரதையான த்ரௌபதியினுடைய, அங்ககௌ - மடியிலிருப்பதாகப் பார்த்தேன்.

(1567) கதம் நு மயி தர்மேண ப்ருதிவீமநுஶாஸதி ।
பவந்தோ த்ரஷ்டுமிச்சந்தி யுவராஜம் மமாத்மஜம் ॥

மயி தர்மேண - நான் தர்மமாய், ப்ருதிவீம் அநுசாஸதி - பூமியைப் பரிபாலித்துக்கொண்டிருக்கும்போது, மம ஆத்மஜம் - என் புத்திரனை, யுவராஜம் த்ரஷ்டும் - இளவரசனைப்பார்க்க, பவந்த: - நீங்கள், கதம் இச்சந்தி - நினைப்பதற்குக் காரணமென்.

1565. ரா-ஸு-33-25. 1566. பார-உத். 1567. ரா-அ-2-27.

(1568) உபாதத்தே ஸத்தாஸ்திதிநியமநாத்யைஶ்சிதசிதௌ
ஸ்வமுத்திஶ்ய ஶ்ரீமாநிதி வததி வாகௌபநிஷதீ ।
உபாயோபேயத்வே ததிஹ தவ தத்த்வம் ந து குணௌ
அதஸ்த்வாம் ஶ்ரீரங்கேஶய ஶரணமவ்யாஜமபஜம் ॥

ஹே ஶ்ரீரங்கேசய - ஶ்ரீரங்கநாதனே! ஶ்ரீமான் - பெரியபிராட்டியாரையுடைய பெருமான், சிதசிதௌ - சேதநாசேதநங்களை, ஸத்தாஸ்திதி நியமநாத்யை: - ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி நியமநங்களை முதலாகவுடைய வ்யாபாரங்களால், ஸ்வம் - தன்னை, உத்திஶ்ய பலபாக்காகவெண்ணி, உபாதத்தே - ஸ்வீகரிக்கிறான், இதி - என்று, ஔபநிஷதீவாக் - உபநிஷத்வாக்யமானது, வததி - சொல்லுகிறது. தத் - ஆகையால், இஹ - இவ்விஷயத்தில், உபாயோபேயத்வே - உபாயத்வ உபேயத்வங்கள், தவ - தேவரீருக்கு, தத்த்வம் - ஸ்வரூபம், நது குணௌ - குணங்களல்ல. அத: - ஆகையால், த்வாம் - தேவரீரை, அவ்யாஜம் - நிர்வ்யாஜமாக, சரணம் - உபாயமாக, அபஜம் - அடைந்தேன்.

7—6—4 எங்குத்தலை.

(1569) வஜ்ரஹஸ்த: புரந்தர: ।

வஜ்ரத்தை கையிலுடைய இந்த்ரன்.

7—6—6 வந்தெய்து.

(1570) பரிஶ்ரமாத் ப்ரஸுப்தா ச ராகவாங்கேऽப்யஹம் சிரம் ।
பர்யாயேண ப்ரஸுப்தஶ்ச மமாங்கே பரதாக்ரஜ: ॥

அஹஞ்ச - நானும், பரிச்ரமாத் - மிக ஆயாஸத்தினால், ராகவாங்கே - பெருமான் மடியில், ப்ரஸுப்தா - தூங்கிக்கொண்டு, சிரம் அஸ்மி - வெகு காலம் இருந்தேன், பரதாக்ரஜ: - ராமரும், பர்யாயேண - மாறுதலாக, ப்ரஸுப்தச்ச - தூங்கிக்கொண்டு, மம அங்கே - என்னுடைய மடியில் (இருந்தார்).

7—6—9 தாண்டுங்கொலோ.

(1571) [illegible]

1568. ஶ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்-2-87. 1570. ரா-ஸு-38-20.
1571. தர்மசாஸ்த்ரம்.

அத்யுத்கடை: புண்யபாபை: - மிகவும் கொடியதான பாபங்களாலும் வெகு உயர்ந்ததான புண்யங்களாலும், இஹைவ - இவ்வுலகிலேயே, த்ரிபி: வர்ஷை: - மூன்று வர்ஷங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: மாஸை: - மூன்று மாஸங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: பக்ஷை: -மூன்று பக்ஷங்களுக்குள்ளும், த்ரிபி: தினை: - மூன்று தினங்களுக்குள்ளும், பலமச்நுதே - பலமடைகிறான்.

(1572) அநுஜோ ராவணஸ்யாஹம் தேந சாஸ்ம்யவமாநித: ।
பவந்தம் ஸர்வபூதாநாம் சரண்யம் சரணம் கத: ॥

அஹம் - நான், ராவணஸ்ய அநுஜ: - இராவணனுக்குபின் பிறந்தவன், தேந ச - அவனால், அவமாநித: அஸ்மி - அவமானப்படுத்தப்பட்டேன், ஸர்வபூதாநாம் சரண்யம் - ஸர்வஜந்துக்களுக்கும் சரண்யனான, பவந்தம் - தேவரீரை, சரணம் கத: - சரணமாக அடைந்தேன்.

(1573) ஆச்வாஸ்ய பரதம் தீநம் கௌஸல்யாம் ச யசஸ்விநீம் ।

தீநம் பரதம் - தைந்யமடைந்த ஸ்ரீபரதாழ்வானையும், யசஸ்விநீம் கௌஸல்யாம் ச - பெருமைபொருந்திய ஸ்ரீகௌஸல்யையாரையும், ஆச்வாஸ்ய - ஸமாதானஞ்செய்து.

7—6—10 ஏற்றரும்.

(1574) ரகுவர யதபூஸ்த்வம் தாத்ருசோ வாயஸஸ்ய
ப்ரணத இதி தயாளுர்யச்ச சைத்யஸ்ய க்ருஷ்ண ।
ப்ரதிபவமபராத்துர் முக்த ஸாயுஜ்யதோऽபூ:
வத கிமபதமாக: தஸ்ய தேऽஸ்தி க்ஷமாயா: ॥

ரகுவர - உத்தமனான ஸ்ரீராமா, தாத்ருசஸ: - அப்படி மஹாபராதியான, வாயஸஸ்ய - காகாஸுரன்விஷயத்தில், ப்ரணத இதி - காலில் விழுந்தவனென்று, தயாளு: - தயாளுவாக, அபூரிதியத் - ஆனாய்என்பது யாதொன்றோ, க்ருஷ்ண! - க்ருஷ்ணன், ப்ரதிபவம் - ஜன்மந்தோறும், அபராத்து: - அபராதியாய்நின்ற, சைத்யஸ்ய - ஸிசுபாலனுக்கு, ஸாயுஜ்யத: - ஸாயுஜ்யத்தைக்கொடுத்தருளினவனாக, அபூரிதியத் - ஆனாய் என்பது யாதொன்றோ, முக்த - ஆச்ரிதாபராதங்களை அறியாதவன்போலிருப்பவனே, தஸ்ய - அப்படிப்பட்ட, தே - உன்னுடைய, க்ஷமாயா: - பொறுமைக்கு, அபதம் - இலக்காகாத, ஆக: - அபராதமானது, கிமஸ்தி - என்னவிருக்கின்றது? வத - அருளிச்செய்யவேண்டும்.

1572. ரா-யு-19-42. 1573. ரா-யு-122-4.
1574. ஸ்தோத்ரரத்னம்-63.

(1575) கேசேஷ்வாக்ருஷ்ய விகளத்கிரீடமவநீதலே ।
ஸ கம்ஸம் பாதயாமாஸ தஸ்யோபரி பபாத ச ॥

ஸ: - அந்தக்கண்ணன், கம்ஸம் - கம்ஸனை, விகளத்கிரீடம் - கிரீடம் கீழே விழும்படி, கேசேஷு ஆக்ருஷ்ய - மயிர்களைப் பிடித்து இழுத்து, அவநீதலே - பூமியில், பாதயாமாஸ - தள்ளினன், தஸ்ய உபரி - அவன்மேல், பபாத ச - விழுந்தார்.

ஆறாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—7—2 ஆட்டியும்.

(1576) ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம் ஸவிப்ரமப்ரூலதமுஜ்ஜ்வலாதரம் । சுசிஸ்மிதம் கோமலகண்டமுந்நஸம் லலாடபர்யந்தவிலம்பிதாலகம் ॥

(ப்ரபுத்தமுக்தாம்புஜசாருலோசநம்) ப்ரபுத்த - விகஸிக்கிற, முக்த - நூதனமான, அம்புஜ - தாமரைப்பூப்போலே, சாரு - ஸுந்தரமான, லோசநம் - திருக்கண்களையுடையவனாய், ஸவிப்ரமப்ரூலதம் - நெறித்திருக்கும் புருவத்தையுடையவனாய், உஜ்ஜ்வலாதரம் - ப்ரகாசிக்கிற திருவதரத்தையுடையவனாய், சுசிஸ்மிதம் - வெளுத்த திருமுறுவலையுடையவனாய், கோமலகண்டம் - ஸுகுமாரமான கபோலங்களையுடையவனாய், உந்நஸம் - உயர்ந்த நாஸிகையுடையவனாய், (லலாடபர்யந்தவிலம்பிதாலகம்) லலாடபர்யந்த - திருநெற்றியளவும், விலம்பித - தாழ்ந்திருக்கின்ற, அலகம் - மயிர்களையுடையவனாயுள்ள உன்னை.

7—7—4 இன்னுயிர்க்கு.

(1577) நித்யம் நித்யாக்ருதிதரம் ।

நித்யம் - நித்யமாயிருப்பதும், நித்யாக்ருதிதரம் - நித்யதத்வத்தை யேதிட்டுக்கொண்டதுமான.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1575. வி-பு-5-20-84. 1576. ஸ்தோத்ரரத்நம்-32.

acharya.org

மாயா ப்ரவேசம்.

(1578) 𑌜𑌗𑌦𑍇𑌤𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌂 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌹𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ।
𑌤𑍇𑌨𑌾𑌶𑍍𑌚𑌰𑍍𑌯𑌵𑌰𑍇𑌣𑌾𑌹𑌂 𑌭𑌵𑌤𑌾 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌤𑌃 ॥

ஹே க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ணனே! ஏதத் ஜகத் - இந்தஜகத்தானது, மஹாத்மந: யஸ்ய - மஹாத்மாவான எவனுடைய, மஹாச்சர்யரூபம்-மஹாச்சர்ய ஸ்வரூபமாயிருக்கிறதோ, அஹம் - நான், ஆச்சர்யவரேண தேந பவதா - அப்படிப்பட்ட இவ்வாச்சர்ய சேஷ்டிதனான உன்னோடு, ஸங்கத: - சேர்ந்தேன்.

7—8—1 மாயாவாமநா.

(1579) 𑌏𑌤𑌨𑍍𑌮𑍇 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌂 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑍍𑌯𑌶𑍇𑌷𑌤𑌃 ।
𑌤𑍍𑌵𑌦𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌸𑌂𑌶𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌸𑍍𑌯 𑌛𑍇𑌤𑍍𑌤𑌾 𑌨 𑌹𑍍𑌯𑍁𑌪𑌪𑌦𑍍𑌯𑌤𑍇 ॥

ஹே க்ருஷ்ண - ஓ க்ருஷ்ணனே! மே - என்னுடைய, ஏதம் - இந்த, ஸம்சயம் - ஸம்சயத்தை, அசேஷத: - அடியோடு, சேத்தும் - தீர்த்திக்கிறதற்கு, அர்ஹஸி - யோக்யனாகிறாய். அஸ்ய - இந்த, ஸம்சயஸ்ய - ஸந்தேஹத்தை, சேத்தா - போக்கடிக்கிறவன், த்வதந்ய: - உன்னைவிட வேறொருவன், ந ஹ்யுபபத்யதே - இல்லை.

7—8—2 அங்கண்மலர்.

(1580) 𑌸𑍂𑌰𑍍𑌯𑌾𑌂𑌶𑍁𑌜𑌨𑌿𑌤𑌂 𑌤𑌾𑌪𑌂 𑌨𑌿𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌤𑌾𑌰𑌾𑌪𑌤𑌿𑌸𑍍𑌤𑌥𑌾 ।
𑌅𑌹𑌂𑌮𑌾𑌨𑍋𑌦𑍍𑌭𑌵𑌂 𑌦𑍁𑌃𑌖𑌂 𑌵𑌿𑌵𑍇𑌕𑌃 𑌸𑍁𑌮𑌹𑌾𑌨𑌿𑌵 ॥

அஹம்மாநோத்பவம் துக்கம் - நானென்கிற அஹங்காரத்தினாலே யுண்டான துக்கத்தை, ஸுமஹாந் விவேக இவ - மஹத்தான விவேகம் போல, தாராபதி: - சந்த்ரன், ஸூர்யாம்சுஜநிதம் தாபம் - ஸூரியகிரணங்களாலுண்டாகிய தாபத்தை, சமம் நிந்யே - போக்கடித்தான்.

(1581) 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌭𑍂𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍃𑌦𑍁𑌰𑍍𑌦𑌾𑌨𑍍𑌤𑌃 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌹𑌿𑌤𑍇 𑌰𑌤𑌃 ।
𑌨 𑌕𑍍𑌰𑍋𑌧𑌵𑌶𑌮𑌾𑌪𑌨𑍍𑌨𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌂 𑌹𑌾𑌤𑍁𑌮𑌰𑍍𑌹𑌸𑌿 ॥

புரா - (நீர்) முன்னே, ம்ருது: - இனிய மனதுடையவரும், தாந்த: - புலன்களையடக்கியவரும், ஸர்வபூதஹிதேரத: - எல்லா ப்ராணிகளுக்கும்

1578. வி-பு-5-19-7. 1579. ஸ்ரீகீதை-6-39.
1580. வி-பு-2-10-13. 1581. ரா-ஆ-65-4.

acharya.org

ஹிதத்தைச் செய்வதிலே விருப்பமுள்ளவருமாய், பூத்வா - இருந்துவிட்டு, (இப்போது) க்ரோதவசம் ஆபந்ந: - கோபவசத்தை அடைந்து, ப்ரக்ருதிம் ஹாதும் ந அர்ஹஸி - இயற்கையைவிடத்தக்கவர் அல்ல.

7—8—4 கள்ளவிழ்.

(1582) யத்து காலாந்தரேணாபி நாந்யஸஞ்ஜ்ஞாமுபைதி வை । பரிணாமாதிஸம்பூதாம் தத்வஸ்து ந்ருப தச்ச கிம் ॥

ஹே ந்ருப - ஓ அரசனே! யத்து - எது, காலாந்தரேணாபி - எந்தக் காலத்திலும், பரிணாமாதி ஸம்பூதாம் அந்யஸஞ்ஜ்ஞாம் - விருத்தி க்ஷயம் முதலியவை களாலுண்டாகின்ற வேறு பெயர்களை, ந உபைதிவை - அடையமாட்டாதோ, தத்வஸ்து - அதுதான் வஸ்து, தச்சகிம் - அது எது வென்று யோசித்துப்பார்.

7—8—8 என்ன சுண்டாயங்கள்.

(1583) ப்ரஹ்மாபி ந வேத்த்யஸ்ய ஸ்வம் ஸ்வயத்நத: ।

பிரமனும் வெகு சிரமப்பட்டும், அவனுடைய ஸ்வபாவத்தைக்கொஞ்சமேனும் அறியமாட்டான்.

எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—9—1 என்றைக்கும்.

(1584) தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்புதம் ஹரே: । விஸ்மயோ மே மஹாந் ராஜந் ஹ்ருஷ்யாமி ச புந: புந: ॥

ஹே ராஜன் - ஓ அரசனே! ஹரே: - கண்ணனுடைய, அத்யத்புதம் - அதிக ஆச்சரியமான, தச்சரூபம் - அந்த விச்வரூபத்தையும், ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய - நினைத்து நினைத்து, மே - என்னுடைய, விஸ்மய: - வியப்பானது, மகான் - அதிகமாயிருக்கிறது. புந: புந: - பின்னும் பின்னும், ஹ்ருஷ்யாமி ச - ஸந்தோஷமுமடைகிறேன்.

(1585) ப்ரஹ்மதண்டப்ரகாசாநாம் வித்யுத்ஸத்ருசவர்ச்சஸாம் । ஸ்மரந் ராகவபாணாநாம் விவ்யதே ராக்ஷஸேச்வர: ॥

1582. வி-பு-2-13-96. 1584. ஸ்ரீகீதை-18-77.
1585. ரா-யு-60-3.

acharya.org

ராக்ஷஸேச்வர: - ராவணன், ப்ரஹ்மதண்டப்ரகாசாநாம் - ப்ரும்மதண்டங்களுக்கொப்பானவைகளும், வித்யுத்ஸத்ருச வர்ச்சஸாம் - மின்னலுக்கொப்பான ஒளியையுடையவைகளுமான, ராகவபாணாநாம் - ஸ்ரீ ராமனுடைய பாணங்களை, ஸ்மரந்விவ்யதே - நினைத்துக்கொண்டு வருத்தமுற்றான்.

(1586) 𑌯𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌤𑌂 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌮𑌤𑌂, 𑌅𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌤𑌂 𑌵𑌿𑌜𑌾𑌨𑌤𑌾𑌮𑍍 ।

எவனுக்கு அறியப்படவில்லையோ, அவனுக்கு அறியப்படுமது, அறிந்தேனென்றிருப்பார்களுக்கு அறியப்படாததும்.

(1587) 𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑌦𑍍𑌵𑍈𑌪𑌾𑌯𑌨𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌿𑌦𑍍𑌧𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌮𑍍 । 𑌕𑍋𑌹𑍍𑌯𑌨𑍍𑌯𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍𑌮𑌹𑌾𑌭𑌾𑌰𑌤𑌕𑍃𑌦𑍍𑌭𑌵𑍇𑌤𑍍 ॥

க்ருஷ்ணத்வைபாயநம் வ்யாஸம் - க்ருஷ்ணத்வைபாயநனென்று பெயருடைய வ்யாஸமஹருஷியை, ப்ரபும் நாராயணம் வித்தி - ஸ்வாமியான நாராயணனென்று தெரிந்துகொள். புண்டரீகாக்ஷாத் - செந்தாமரைக் கண்ணனான அவனைக்காட்டிலும், கோஹ்யந்ய: - மற்றவர் யார்தான், மஹாபாரதக்ருத்பவேத் - மஹாபாரதம் செய்தவனாக ஆவான்.

7—9—8 ஆர்வனோ.

(1588) 𑌤𑌮𑍇𑌤𑌂 𑌵𑍇𑌦𑌾𑌨𑍁𑌵𑌚𑌨𑍇𑌨 𑌬𑍍𑌰𑌾𑌹𑍍𑌮𑌣𑌾 𑌵𑌿𑌵𑌿𑌦𑌿𑌷𑌨𑍍𑌤𑌿
𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌦𑌾𑌨𑍇𑌨 𑌤𑌪𑌸𑌾𑌽𑌨𑌾𑌶𑌕𑍇𑌨 ॥

ப்ராம்ஹணா: - ப்ராம்ஹணர்கள், ஏதம் தம் - இந்தப் பிரும்மத்தை, வேதாநுவசநேந - வேதாத்யயநத்தாலும், யஜ்ஞேந - யாகத்தாலும், தாநேந - தாநத்தாலும், தபஸா - தபஸ்ஸினாலும், அநாசகேந - உபவாஸத்தாலும், விவிதிஷந்தி - அறியவிரும்புகின்றார்கள்.

7—9—9 இறத்துக்கு.

(1589) 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌵𑌿𑌂𑌶𑌤𑍍𑌸𑌹𑌸𑍍𑌰𑌾𑌣𑌿 𑌶𑍍𑌲𑍋𑌕𑌾𑌨𑌾𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑌵𑌾𑌨𑍃𑌷𑌿𑌃 ।
𑌤𑌥𑌾 𑌸𑌰𑍍𑌗𑌶𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌪𑌞𑍍𑌚 𑌷𑌟𑍍𑌕𑌾𑌣𑍍𑌡𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌥𑍋𑌤𑍍𑌤𑌰𑌮𑍍 ॥

ருஷி: - (வால்மீகி) ருஷியானவர், சதுர்விம்சத் ஸஹஸ்ராணி ச்லோகாந் - இருபத்துநாலாயிரம் ச்லோகங்களையும், ஸர்கசதாந்பஞ்ச - ஐந்நூறு ஸர்க்கங்களையும், ஷட்காண்டாந் - ஆறுகாண்டங்களையும், (ஏழாவதான) ததோத்தரம் - உத்தரகாண்டத்தையும், உக்தவாந் - சொன்னார்.

1586. கௌஷீதகி உபநிஷத். 1587. வி-பு-3-14-4.
1588. பி-உப-6-4. 1589. ரா-பா-4-2.

acharya.org

7—9—11 இங்குமங்கும்.

(1590) ஆஜ்ஞப்தா ராவணேநைதா ராக்ஷஸ்யோ மாமதர்ஜயந் ।
ஹதே தஸ்மிந் ந குர்யுர்ஹி தர்ஜநம் வாநரோத்தம ॥

ஹே வாநரோத்தம - வாநரோத்தமரான ஹநுமானே! ஏதாராக்ஷஸ்ய:- இந்த ராக்ஷஸிகள், ராவணேந ஆஜ்ஞப்தா: - ராவணனால் ஏவப்பட்டவர்களாய், மாம் அதர்ஜயந் - என்னை அதட்டினார்கள், தஸ்மிந் ஹதே - அந்த ராவணன் கொல்லப்பட்டுப்போனபோது, தர்ஜநம் நஹி குர்யு: - அதட்டுதல் செய்யமாட்டார்களன்றே.

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

7—10—1 இன்பம்பயக்க.

(1591) தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாத்விஜ்ஞாநமயாத் ।
அந்யோऽந்தர ஆத்மாऽऽநந்தமய: ॥

அந்த விஜ்ஞானமயனை ஜீவனைக்காட்டிலும் வேறுபட்டவன் ஆனந்தமயன்.

(1592) அநந்யா ஹி மயா ஸீதா பாஸ்கரேண ப்ரபா யதா ।
விஶுத்தா த்ரிஷு லோகேஷு மைதிலீ ஜநகாத்மஜா ॥

பாஸ்கரேண ப்ரபாயதா - சூரியனோடு பிரபைபோல, மயா - என்னோடு, ஸீதா - ஸீதையானவள், அநந்யாஹி - ஒன்றுபட்டவளன்றோ, ஜநகாத்மஜா மைதிலீ - ஜனகராஜன் திருமகளான மைதிலியானவள், த்ரிஷு லோகேஷு விஶுத்தா - மூன்று உலகங்களிலும் மஹாபரிசுத்தையானவள்.

7—10—5 மலரடி.

(1593) ப்ரீத்யா ச ரமமாணோऽத ராகவ: பரவீரஹா ।
பஹுமாநேந மஹதா ஹநூமந்தமவைக்ஷத ॥

தத: - பிறகு, பரவீரஹா - சத்ருத்வம்ஸகரான, ராகவ: ச - பெருமானும், ப்ரீத்யா - ஸந்தோஷத்தோடு, ரமமாண: - கிரீடித்தவராய், ஹநுமந்தம் - ஹநுமானை, மஹதா - அதிகமான, பஹுமாநேந - கௌரவத்தோடு, அவைக்ஷத - பார்த்தார்.

ஏழாம் பத்து முற்றிற்று.

1590. ரா-யு-116-41. 1591. உத-பை.
1592. ரா-யு-122-19. 1593. ரா-ஸு-64-39.

எட்டாம் பத்து முதற்றிருவாய்மொழி.

8—1—2 காணுமாறருளாய்.

(1594) நஹ்யர்த்திந: கார்யவசாதுபேதா: ககுத்ஸ்தவம்சே விமுகா: ப்ரயாந்தி ।

கார்யவசாதுபேதா: அர்த்திந: - ஒருகாரியத்தை உத்தேசித்துவந்த யாசகர்கள், ககுத்ஸ்த வம்சே - ககுத்ஸ்தவம்சத்தில், (அதாவது— அந்த வம்சத்தில் பிறந்த அரசர்களிடத்தில்) விமுகா: ந ப்ரயாந்தி - பலம்பெறாதவர்களாகத் திரும்புகிறார்களில்லை.

8—1—3 எடுத்த.

(1595) ப்ரபுத்தா ச யசோதாபி ஜாதமாத்மஜம் ।
நீலோத்பலதளச்யாமம் ததர்சாத்யர்த்தம் முதம் யயௌ ॥

ப்ரபுத்தா ஸா யசோதா - தெளிந்தவளான அந்த யசோதையானவள் நீலோத்பலதளச்யாமம் - நீலோத்பல இதழ்போல் கருத்த, ஜாதம் ஆத்மஜம் ததர்ச ச - பிறந்தகுழந்தையைப் பார்த்தாள், ததா - அக்காலத்தில், அத்யர்த்தம் முதம் யயௌ - மிகுந்த ஸந்தோஷத்தையடைந்தாள்.

(1596) நரஸ்யார்த்ததநும் க்ருத்வா ஸிம்ஹஸ்யார்த்ததநும் ததா ।

மனிதனின்சரீரத்தைப் பாதியாகவும், ஸிம்ஹத்தின்சரீரத்தைப்பாதியாகவும் செய்து (பகவான்) அவதரித்தார்.

8—1—4 உடலுருகந்து.

(1597) க்யாத: ப்ராஜ்ஞ: க்ருதஜ்ஞஶ்ச ஸாநுக்ரோசஶ்ச ராகவ: । ஸத்வ்ருத்தோ நிரநுக்ரோச: சங்கே மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத் ॥

ராகவ: - பெருமாள், ப்ராஜ்ஞ: - தோஷமுடையவர்பக்கலிலும் குணத்தைக் கிரஹிக்கிறவர், க்ருதஜ்ஞஶ்ச - செய்தநன்றியுணருகிறவர், ஸாநுக்ரோசஶ்ச - தயையோடுகூடினவர், ஸத்வ்ருத்த: - நன்னடத்தையுடையவர் (என்று) க்யாத: - (ஜனங்களால்) சொல்லப்பட்டவராயினும், மத்பாக்யஸங்க்ஷயாத் - எனது பாக்யக்ஷயத்தால், நிரநுக்ரோச: - தயையில்லாதவரென்று, சங்கே - எண்ணுகிறேன்.

1594. வி-பு-4-2-77. 1595. வி-பு-5-4-23.
1596. பாரதம். 1597. ரா-ஸு-26-23.

acharya.org

8—1—5 ஆருயிரேயோ.

(1598) 𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑍋𑌕𑍍𑌤𑌂 𑌫𑌲𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 ।

கர்மாநுஷ்டானம்செய்தவனிடத்தில் ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லப்பட்ட பலமுண்டாகிறது.

முதற்றிருவாய்மொழி முற்றிற்று.

8—2—2 வேண்டி.

(1599) 𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌯𑌾𑌪𑌯𑌤𑍇 ।

பேச்சுக்களாலேயே சரீரதாரணம்பண்ணுகிறோம்.

8—2—3 காலமிளக்கில்.

(1600) 𑌕𑌾𑌲𑌂 𑌸 𑌪𑌚𑌤𑍇 𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌨 𑌕𑌾𑌲𑌸𑍍𑌤𑌤𑍍𑌰 𑌵𑍈 𑌪𑍍𑌰𑌭𑍁𑌃 ॥

யத்ர - யாதொரு ஸ்தானத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிற, ஸ: - அந்த ஸ்ரீமந்நாராயணன், காலம் - மூன்று காலங்களையும், பசதே - மாறும்படி உண்டுபண்ணியிருக்கிறாரோ, தத்ர - அந்த நித்யவிபூதியிலே, கால: - இக் காலமானது, ப்ரபு: - மாறுபாடுசெய்யவல்லதாக, ந - ஆகிறதில்லை.

8—2—6 தொல்லையஞ்சோதி.

(1601) 𑌯𑌨𑍍𑌨𑌾𑌯𑌂 𑌭𑌗𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌜𑌾𑌨𑌾𑌤𑌿 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

யத்பரமம் பதம் - எந்த பரமபதத்தை, அயம் பகவாந் ப்ரும்மா - இந்த பூஜ்யரான பிரமனும், நஜாநாதி - அறியமாட்டானோ.

8—2—11 பாதமடைந்தவன்.

(1602) 𑌨𑌮𑍋 𑌭𑌗𑌵𑌤𑍇 𑌤𑌸𑍍𑌮𑍈 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌾𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌤𑍇𑌜𑌸𑍇 ।
𑌯𑌸𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌾𑌦𑍍𑌵𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌕𑌥𑌾𑌮𑌿𑌮𑌾𑌮𑍍 ॥

அமிததேஜஸே - மஹாதேஜஸ்ஸையுடையவரும், பகவதே - மூக்காலங்களையறிபவருமான, தஸ்மை வ்யாஸாய - அந்த வியாஸமஹருஷியின் பொருட்டு, நம: - நமஸ்காரம். யஸ்ய - எவருடைய, ப்ரஸாதாத் - அநுக்கிரஹத்தினால், இமாம் நாராயணகதாம் - இந்த நாராயணகதையை, வக்ஷ்யாமி - சொல்லப்போகிறேன்.

இரண்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1600. ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரம். 1601. வி-பு-1-9-59. 1602. ஸ்ரீ பாரதம்.

acharya.org

8—3—2 சரணமாகிய

(1603) 𑌆𑌰𑍍𑌷𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍋𑌪𑌦𑍇𑌶𑌂 𑌚 𑌵𑍇𑌦𑌶𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌰𑌾𑌵𑌿𑌰𑍋𑌧𑌿𑌨𑌾 ।
𑌯𑌸𑍍𑌤𑌰𑍍𑌕𑍇𑌣𑌾𑌨𑍁𑌸𑌨𑍍𑌧𑌤𑍍𑌤𑍇 𑌸 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌂 𑌵𑍇𑌦 𑌨𑍇𑌤𑌰𑌃 ॥

ய: - எவன், ஆர்ஷம் - ருஷிகளால் செய்யப்பட்ட புராணாதிகளையும், தர்மோபதேசம் ச - தர்மங்களையுபதேசிக்கின்ற மநுஸ்மிருதிமுதலியவைகளையும், வேதசாஸ்த்ராவிரோதிநா - வேதங்களாகிற சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமில்லாத, தர்க்கேண - யுக்தியினால், அநுஸந்தத்தே - விசாரிக்கிறானோ, ஸ: - அவன்தான், தர்மம் வேத - தர்மங்களையறிவான், ந இதர: - மற்றவன் அறியமாட்டான்.

8—3—4 ஞாலம்.

(1604) 𑌕𑌥𑌂 𑌨𑍍𑌵𑌯𑌂 𑌶𑌿𑌶𑍁𑌶𑍍𑌶𑍇𑌤𑍇 𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌨𑌾𑌶𑌮𑍁𑌪𑌾𑌗𑌤𑍇 ।
𑌶𑌾𑌖𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌵𑌟𑌵𑍃𑌕𑍍𑌷𑌸𑍍𑌯 𑌪𑌲𑍍𑌲𑌵𑍇 𑌚𑍇𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌸𑍍𑌮𑌿𑌤𑌃 ॥

லோகே நாசமுபாகதே - உலகங்களெல்லாம் நாசமடைந்திருக்கும்போது, வடவ்ருக்ஷஸ்ய - ஆலமரத்தினுடைய, ஶாகாயாம் - கிளையில், பல்லவே - ஒருதளிரிலே, அயம் ஶிஶு: - இக்குழந்தை, ஶேதே - படுத்துக்கொண்டிருக்கிறதே, கதம் நு - இதென்ன, இதி விஸ்மித: - என்று ஆச்சரியமடைந்தார்.

மூன்றும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

எங்கள் பிரவேசம்.

(1605) 𑌪𑌿𑌶𑌾𑌚𑌾𑌨𑍍 𑌦𑌾𑌨𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌯𑌕𑍍𑌷𑌾𑌨𑍍 𑌪𑍃𑌥𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌂 𑌚𑍈𑌵 𑌰𑌾-
𑌕𑍍𑌷𑌸𑌾𑌨𑍍 । 𑌅𑌙𑍍𑌗𑍁𑌲𑍍𑌯𑌗𑍍𑌰𑍇𑌣 𑌤𑌾𑌨𑍍 𑌹𑌨𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌚𑍍𑌛𑌨𑍍 𑌹𑌰𑌿𑌗𑌣𑍇𑌶𑍍𑌵𑌰 ॥

ஹரிகணேச்வர - வாநரராஜனாகிய ஸுக்ரீவா! பிசாசாந் - பிசாசங்களையும், தாநவாந் - அஸுரர்களையும், யக்ஷாந் - யக்ஷர்களையும், ப்ருதிவ்யாம் - பூமியில், ராக்ஷஸாந் ச ஏவ - ராக்ஷஸர்களையுமிருக்கின்ற, தாந் - அவர்களை, அங்குல்யக்ரேண - விரல்நுனியாலே, இச்சந் - விரும்பினவனாய் (நான் இஷ்டப்பட்டால்) ஹந்யாம் - கொல்லுவேன்.

1605. ரா-யு-18-23.

(1606) கிமத்ர சித்ரம் தர்மஜ்ஞ லோகநாத ஸுகாவஹ ।
யத்த்வமார்யம் ப்ரபாஷேதா꞉ ஸத்த்வவாந் ஸத்பதே ஸ்தித꞉ ॥

தர்மஜ்ஞ - தர்மமறிந்தவரே! லோகநாத - உலகத்திற்கும் நாதரே! ஸுகாவஹ - ஸுகத்தைக் கொடுக்குமவரே! ஸத்வவாந் த்வம் - ஸத்வ குணமுடைய தேவரீர், ஸத்பதேஸ்தித: - நல்வழியிலிருந்துகொண்டு, ஆர்யம்ப்ரபாஷேதா: - நன்றாகச்சொன்னாய், இதியத் - என்பதுயாதொன் றுண்டோ, அத்ரசித்ரம் கிம் - இதில் என்ன ஆச்சரியம்.

(1607) பூமிஷ்டஸ்ய ச ராமஸ்ய ரதஸ்தஸ்ய ச ரக்ஷஸ꞉ ।
ந ஸமம் யுத்தமித்யாஹுர்தேவகந்தர்வதாநவா꞉ ॥

தேவகந்தர்வதாநவா: - தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் அஸுரர்கள், பூமிஸ் தஸ்ய ராமஸ்ய ச - பூமியில் நிற்கும் ராமனுக்கும், ரதஸ்தஸ்ய ரக்ஷஸ; ச - இரதத்திலிருக்கும் ராக்ஷஸனுக்கும், யுத்தம் - சண்டையானது, ந ஸமம் இத்யாஹு: - தகுதியுள்ளதல்லவென்று சொன்னார்கள்.

(1608) மல்லப்ராஶ்நிகவர்கஶ்ச ரங்கமத்யஸமீபக꞉ ।
க்ருத꞉ கம்ஸேந கம்ஸோऽபி துங்கமஞ்சவ்யவஸ்தித꞉ ॥
ததோ ஹாஹாக்ருதம் ஸர்வமாஸீத்தத்ரங்கமண்டலம் ।
அவஜ்ஞயா ஹதம் த்ருஷ்ட்வா க்ருஷ்ணேந மதுரேஶ்வரம் ॥

கம்ஸேந - கம்ஸனால், மல்லப்ராச்நிகவர்க்க: ச - மல்லயுத்தத்தின் பரீக்ஷை தெரிந்தவர்களின் கூட்டமானது, ரங்கமத்யஸமீபக: - யுத்தரங்கத்தின் மத்தியின் ஸமீபத்திலுள்ளதாக, க்ருத: - செய்யப்பட்டது, கம்ஸோபி - கம்ஸனும், துங்கமஞ்சவ்யவஸ்தித: - உயர்ந்த ஸிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருந்தான். தத: - பிறகு, க்ருஷ்ணேந - கிருஷ்ணனால், அவஜ்ஞயா-அலக்ஷ்யமாய், ஹதம்மதுரேச்வரம் - கொல்லப்பட்ட கம்ஸனை, த்ருஷ்ட்வா - பார்த்து, தத்ரங்கமண்டலம் ஸர்வம் - அந்த யுத்தரங்கம் முழுமையும், ஹாஹா க்ருதம் ஆஸீத் - ஹாஹா என்ற பெருங்கூச்சலுள்ளதாக ஆயிற்று.

8—4—2 எங்கள்.

(1609) பராவரேஶம் ஶரணம் வ்ரஜத்வமஸுரார்தநம் ।
உத்பவஸ்திதிநாஶாநாம் ஹேதும் ஹேதுமீஶ்வரம் ॥

1606. ரா-யு-18-36. 1607. ரா-யு-103-5.
1608. வி-பு-5-20-26, 69. 1609. வி-பு-1-9-36.

உத்பத்திஸ்திதிஸம்ஹாரகாரணம் - பிறப்பு, இருப்பு, இறப்பு மூன்றுக்கும், ஹேதும் - காரணமானவரும், அஹேதும் - தனக்கு ஒருகாரணமில்லாதவரும், ஈச்வரம் - ஸர்வேச்வரனும், பராவரேசம் - பராபரங்களென்று சொல்லப்பட்ட, உயர்ந்தவைகளுக்கும் தாழ்ந்தவைகளுக்கும் ஈசுவரனும், அஸுரார்த்தகம் - அஸுரர்களை நாசஞ்செய்ய வல்லவனுமான பகவானை, ஶரணம் விருணுத்வம் - சரணமடையுங்கள்.

8—4—9 படைப்போடு.

(1610) [illegible]

லோகே - உலகில், கங்கா - கங்கை, ப்ருத்வீ - பூமி, ஸரஸ்வதீ - வித்யை, த்ரீணி - இந்த மூன்றும், (இந்த மூன்று தானங்களும்) அதிதானானி - உயர்ந்த தானங்கள். ஏதேஷாம் அதிதானானாம் - இந்த உயர்ந்த தானங்களுக்குள், வித்யாதானம் விசிஷ்யதே - வித்யாதானம் ரொம்ப உயர்ந்தது என்று சொல்லப்படுகிறது.

(1611) [illegible]

ஸர்வதோ புத்திபிஸ்சயாத் - (இக்ஷ்வாகு வம்சத்து மந்த்ரிகள்) த்ரிகால ஜ்ஞானமுள்ளவர்களாயிருந்ததனால், விதேசேஷ்வபி விக்யாதா: - இதர தேசங்களிலுங்கூட எங்கும் பிரஸித்தமானவர்கள், ஸந்தி விக்ரஹ தத்வஜ்ஞா: - ஸந்தி, யுத்தம் என்னுமிவைகளின் உண்மைகளையுணர்ந்தவர்கள், ப்ரக்ருத்யா ஸம்பதந்விதா: - பிறக்கும்பொழுதே செல்வத்தோடு கூடினவர்கள்.

(1612) [illegible]

உபவாஸ: ஜ்வரதண்ட: - உபவாஸமானது ஜ்வரத்திற்கு தண்டனை, ப்ருதக்சய: - வேறு படுக்கையில் படுப்பது, பார்யாதண்ட: - மனைவிக்குத் தண்டனை, சந்தஸாம் - வேதங்களுக்கு, ஆம்நாய: - ஆவிருத்தி சொல்வது, தண்ட: - தண்டனை, ஸாவ்ருத்ததா - நன்னடக்கையுடனிருப்பது, சத்ரு தண்ட: - சத்ருக்களுக்குத் தண்டனை.

1611. ரா-பா-7-15.

8—4—10 அமர்ந்த.

(1613) 𑌅𑌥 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌕𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌾𑌯𑌾𑌂 𑌸𑌮𑌾𑌗𑌮𑍍𑌯 𑌸𑍁𑌹𑍃𑌜𑍍𑌜𑌨𑍈𑌃 ।
𑌸 𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑌰𑍍𑌥𑌿𑌨𑍋 𑌦𑍃𑌷𑍍𑌟𑍍𑌵𑌾 𑌸𑌮𑍇𑌤𑍍𑌯 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌨𑌨𑍍𑌦𑍍𑌯 𑌚 ॥

அத - பிறகு, ஸ: - அந்த ராஜபுத்திரர், மத்யமகக்ஷ்யாயாம் - நடுக்கட்டில் ஸுஹ்ருஜ்ஜநை: ஸமாகம்ய - நண்பர்களுடன் ஸந்தித்து, ஸர்வாந் அர்த்திந: - (பட்டாபிஷேகம் நிறைவேற) ப்ரார்த்திக்குமெல்லோரையும், த்ருஷ்ட்வா - கண்டு, ஸமேத்ய - அருகிற்போய், ப்ரதிநந்த்ய ச - ஆநந்தப்படுத்தியும் (இருந்தார்).

நான்காம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

8—5—1 மாயக்கூத்தா.

(1614) 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌕𑌮𑌲𑌗𑌰𑍍𑌭𑌾𑌭𑍋 𑌰𑍁𑌦𑍍𑌰𑌃 𑌕𑌾𑌲𑌾𑌗𑍍𑌨𑌿𑌸𑌨𑍍𑌨𑌿𑌭𑌃 ।
𑌪𑍁𑌰𑍁𑌷𑌃 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌡𑌰𑍀𑌕𑌾𑌭𑌃 𑌰𑍂𑌪𑌂 𑌤𑌤𑍍𑌪𑌰𑌮𑌾𑌤𑍍𑌮𑌨𑌃 ॥

பிரும்மா - பிரும்மாவானவர், கமலகர்ப்பாப: - தாமரையின் மத்தியம் போன்ற நிறமுடையவர், ருத்ர: - சிவன், காலாக்நிஸந்நிப: - பிரளயகாலத்திலுள்ள அக்நிபோன்றவர், புருஷ: - பரமபுருஷன், புண்டரீகாப: - தாமரையிதழ்போன்ற வர்ணமுடையவர், பரமாத்மந: - பரமாத்மாவுக்கு, தத் ரூபம் - அது ரூபமாம்.

8—5—2 காணவாராய்.

(1615) 𑌨𑌰𑌕𑍇 𑌪𑌚𑍍𑌯𑌮𑌾𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌯𑌮𑍇𑌨 𑌪𑌰𑌿𑌭𑌾𑌷𑌿𑌤𑌃 ।
𑌕𑌿𑌂 𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌿𑌤𑍋 𑌦𑍇𑌵𑌃 𑌕𑍇𑌶𑌵𑌃 𑌕𑍍𑌲𑍇𑌶𑌨𑌾𑌶𑌨𑌃 ॥

நரகே - நரகத்தில், பச்யமாநஸ்து - வருத்தப்படுகிறவன், யமேந - யமனால், த்வயா - உன்னால், க்லேசநாசந: - வருத்தத்தைப் போக்கடிக்கிறவனை, கேசவ: தேவ: - ஸ்ரீகிருஷ்ணபரமாத்மா, கிம் நார்ச்சித: - பூஜிக்கப்படவில்லையா என்ன (என்று) பரிபாஷித: - சொல்லப்பட்டான்.

8—5—8 ஒக்குமம்மான்.

(1616) 𑌸𑍇𑌨𑌯𑍋𑌰𑍁𑌭𑌯𑍋𑌰𑍍𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌰𑌥𑌂 𑌸𑍍𑌥𑌾𑌪𑌯 𑌮𑍇𑌚𑍍𑌯𑍁𑌤 ।

1613. ரா-அ-16-27. 1614. வராஹபுராணம். 1616. ஸ்ரீகீதை.1-21.

acharya.org

அச்யுத - ஓ க்ருஷ்ணனே! மே ரதம் - என்னுடைய இரதத்தை, ஸேநயோருபயோ: - இரண்டு ஸேனைகளுடைய, மத்யேஸ்தாபய - நடுவில் இருக்கச் செய்யும்.

8—5—10 பிறந்தமாயா.

(1617) 𑌗𑌵𑌾𑌮𑌨𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌾𑌨𑌾𑌂 𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌸𑍍𑌯𑌾𑌪𑍍𑌯𑍇𑌕𑌵𑌰𑍍𑌣𑌤𑌾 ।
𑌕𑍍𑌷𑍀𑌰𑌵𑌤𑍍𑌪𑌶𑍍𑌯𑌤𑌿 𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌂 𑌲𑌿𑌙𑍍𑌗𑌿𑌨𑌸𑍍𑌤𑍁 𑌗𑌵𑌾𑌂 𑌯𑌥𑌾 ॥
𑌘𑍃𑌤𑌮𑌿𑌵 𑌪𑌯𑌸𑌿 𑌨𑌿𑌗𑍂𑌢𑌂 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌭𑍂𑌤𑍇 𑌚 𑌵𑌸𑌤𑌿 𑌵𑌿𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌮𑍍 ।
𑌸𑌤𑌤𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌯𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾 𑌮𑌨𑍍𑌥𑌾𑌨𑌭𑍂𑌤𑍇𑌨 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌭𑍂𑌤𑌾𑌧𑌿𑌵𑌾𑌸𑌂 𑌯𑌦𑍍𑌭𑍂𑌤𑍇𑌷𑍁 𑌚 𑌵𑌸𑌤𑍍𑌯𑌪𑌿 ।
𑌸𑌰𑍍𑌵𑌾𑌨𑍁𑌗𑍍𑌰𑌾𑌹𑌕𑌤𑍍𑌵𑍇𑌨 𑌤𑌦𑌸𑍍𑌮𑍍𑌯𑌹𑌂 𑌵𑌾𑌸𑍁𑌦𑍇𑌵 𑌇𑌤𑌿 ॥

அநேக வர்ணாநாம் கவாம் - வெவ்வேறு நிறமுள்ள பசுக்களுடைய, க்ஷீரஸ்யது - பாலுக்கோவென்றால், ஏகவர்ணதா - ஒரே நிறமாயிருப்பது (ப்ரஸித்தம்) ஜ்ஞாநம் க்ஷீரவத்பச்யதி - ஜ்ஞானஸ்வரூபனை ஆத்மாவை பால்போல் பார்க்கிறான். லிங்கிநஸ்து - தேவாதி சரீரபேதங்களையுடைய வர்களோ, கவாம் யதா - பசுக்களுக்கு எப்படியோ, (பசுக்களுக்கு எப்படி வர்ணபேத விசிஷ்ட சரீரபேதங்கள், அப்படியே தேவாதி சரீரபேதங்கள்.) பயஸிநிகூடம் க்ருதமிவ - பாலில்மறைந்த நெய்போல, விஜ்ஞாநம் - பரமாத்மா, பூதே ச வஸதி- எல்லா ஜீவன்களிடத்திலும் வஸிக்கிறார். மந்தாநபூதேநமநஸா - மத்தாக ஆகாநின்ற மனதால், ஸததம் மந்தேதவ்யம் - எப்போதும் கடையவேண்டும். ஸர்வபூதாதிவாஸம் யத் - எந்த வஸ்துவானது எல்லா பிராணிகளுக்குமிருப்பிடமோ, பூதேஷு ச வஸத்யபி - ஸர்வ பூதங்களிலும் எந்த வஸ்து வஸிக்கின்றதோ, ஸர்வாநுக்ராஹகத்வேந - எல்லாவற்றிற்கும் சக்தியையுண்டுபண்ணுவதால், அஹம் தத் வாஸுதேவ: அஸ்மி - அந்த வாஸுதேவனாக ஆகிறேன்.

8—5—11 எங்கேகாண்.

(1618) 𑌉𑌪𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑍍𑌤𑍁 𑌮𑌾𑌂 𑌸𑌰𑍍𑌵𑍇 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌧𑌯𑌃 𑌪𑍂𑌰𑍍𑌵𑌸𑌞𑍍𑌚𑌿
𑌤𑌾𑌃 । 𑌅𑌨𑍃𑌣𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌗𑌮𑌿𑌷𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌤𑌦𑍍𑌵𑌿𑌷𑍍𑌣𑍋𑌃 𑌪𑌰𑌮𑌂 𑌪𑌦𑌮𑍍 ॥

பூர்வஸஞ்சிதா: - பூர்வகர்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட, ஸர்வேவியாதய: - எல்லா வியாதிகளும், மாம் உபதிஷ்டந்து - என்னை வந்து அடையட்டும், அஹம் - நான், விஷ்ணோ: தத் பரமம் பதம் - விஷ்ணுவினுடைய தான அந்த பரமபதத்தை, அந்ருண: - கடன்கழிந்தவனாக, கமிஷ்யாமி - செல்லப்போகிறேன்.

ஐந்தாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1617. பிரும்மவித் உபநிஷத். 1618. பாரதம்.

8—7—2 இருந்தான்.

(1619) ததஸ் ஸம்ப்ரீதமநஸௌ தாவுபௌ ஹரிராகவௌ ।
அந்யோந்யமபிவீக்ஷந்தௌ ந த்ருப்திமுபஜக்மது: ॥

தத: - பிறகு, ஹரிராகவௌ - வானரர், ராகவர், தௌ உபௌ - ஆகிய இந்த இருவர்களும், ஸம்ப்ரீதமநஸௌ - மிகவும் களித்த மனமுடையவர்களாய், அந்யோந்யம் - ஒருவரையொருவர், அபிவீக்ஷந்தௌ - பார்த்துக்கொண்டு, த்ருப்திம் ந உபஜக்மது: - த்ருப்தியை அடையவேயில்லை

8—7—5 நிகழும்.

(1620) இமௌ முநீ பார்த்திவலக்ஷணாந்விதௌ குஸீலவௌ சைவ மஹாதபஸ்விநௌ । மமாபி தத் பூதிகரம் ப்ரசக்ஷதே மஹாநுபாவம் சரிதம் நிபோதத ॥

இமௌ - இக்குசலவர்கள், முநீபார்த்திவலக்ஷணாந்விதௌ - முனிவேஷந்தரித்தவர்களாயிருக்கும் ராஜலக்ஷணங்களோடு கூடியிருக்கிறார்கள், குசீலவௌ - மிகவும் சீலமுடையவர்கள், மஹாதபஸ்விநௌ - பெருந்தவமுடையவர்கள், மமாபி தத் பூதிகரம் - (இவர்கள் பாடும்) அந்தபாட்டானது எனக்கும் நன்மைதான், மஹாநுபாவம் சரிதம் - மஹாநுபாவ விஷயமான (இந்த) சரித்திரத்தை, நிபோதத - கேளுங்கள் (என்று ஸபையிலுள்ளவர்களைப் பார்த்து பெருமான் அருளிச்செய்தார்).

8—7—7 செவ்வாய்.

(1621) அஸ்மிந் மயா ஸார்த்தமுதாரஸீலா ஸிலாதலே பூர்வமுபோபவிஷ்டா । காந்தஸ்மிதா லக்ஷ்மண ஜாதஹாஸா த்வாமாஹ ஸீதா பஹுவாக்யஜாதம் ॥

லக்ஷ்மண - ஓ லக்ஷ்மணா! காந்தஸ்மிதா - புன்சிரிப்புடையவளான ஸீதை, பூர்வம் - முன்னே, அஸ்மிந் சிலாதலே - இந்தக் கற்பாறையின் மீது, உதாரசீலா - பெருந்தன்மையுடையவளாய், மயாஸார்த்தம் உபோபவிஷ்டா - என்னோடுகூட உட்கார்ந்துகொண்டு, ஜாதஹாஸா - சிரித்துக்கொண்டு, த்வாம்-உன்னுடன், பஹுவாக்யஜாதம் ஆஹ- பலசொற்களைச் சொன்னாள்.

ஏழாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

1619. ரா-கி-5-18. 1620. ரா-பா-4-3. 1621. ரா-அ-63-12.

8—9—3 புகழுமிவன்.

(1622) தைத்யஸ்த்ரீகண்டலேகாநாம் மதராகவிலோபிபி: ।
ஹேதிபிஶ்சேதநாவத்பிருதீரிதஜயஸ்வநம் ॥

தைத்யஸ்த்ரீ - அஸுரப் பெண்களுடைய, கண்டரேகாணும் - கன்னங்களில் எழுதும் மகரிகாபத்ரங்களுடைய, மதராகவிலோபிபி: - செம்பஞ்சக்குழம்பின் சிகப்புவர்ணங்களைப் போக்குவனவும், சேதநாவத்பி: - அறிவுள்ளவர்களானவுமான, ஹேதிபி: - ஆயுதங்களால், உதீரிதஜயஸ்வநம் - 'ஜயவிஜயீபவ' என்று சொல்லப்பட்டவருமான (பகவானை தேவதைகள் கண்டார்கள்.)

8—9—8 மடவால்,

(1623) உத்ஸீதேயுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேதஹம் ।
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யாமுபஹந்யாமிமா: ப்ரஜா: ॥

கர்ம - கர்மத்தை, அஹம் - நான், நகுர்யாம்சேத் - செய்யாமற்போவேனேயானால், இமே - இந்த, லோகா: - ஜனங்கள், உத்ஸீதேயு: - கெட்டுப்போவார்கள். ஸங்கரஸ்யச - ஜாதி சேர்க்கைக்கும், கர்தா - உண்டுபண்ணினவனாக, ஸ்யாம் - ஆவேன், இமா: - இந்த, ப்ரஜா: - பிரஜைகளை, உபஹந்யாம் - கொன்றவனுமாவேன்.

(1624) இஷ்வஸ்த்ரவிதம் ஶூரம் ஜநகம் ஸத்யவிக்ரமம் ।
நிஷ்டிதம் ஸர்வஶாஸ்த்ரேஷு ஸர்வவேதேஷு நிஷ்டிதம் ॥

ஶூரம் - வல்லவரும், ஸத்யவிக்ரமம் - உண்மையான பராக்ரமமுடையவரும், ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேஷு நிஷ்டிதம் - எல்லா நூல்களையும் ஆராய்ந்தவரும், வேதேஷு நிஷ்டிதம் - வேதங்களையுமாராய்ந்தவருமான (ஜநகரை).

ஒன்பதாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

8—10—1 நெடுமாற்கடிமை.

(1625) தத்யதேஷீகாதூலமக்நௌ ப்ரோதம் ப்ரதூயேத,
ஏவம் ஹாஸ்ய ஸர்வே பாப்மாந: ப்ரதூயந்தே ।

1622. ரகுவம்சம்-10. 1623. ஸ்ரீகீதை-3-24.
1624. ரா-பா-13-20. 1625. சாந்-உப-5-24-3.

தத் - ஆகையால், அக்னௌ - நெருப்பில், ப்ரோதம் - இடப்பட்ட, இஷீகாதூலம் - த்ருணவிசேஷத்தின் பஞ்சானது, யதா - எப்படி, ப்ரதூயேத - கொளுத்தப்படுகிறதோ, ஏவம் ஹ - அப்படியே, அஸ்ய - இந்த உபாஸகனுடைய, ஸர்வே - ஸமஸ்தமான, பாப்மாந: - புண்யபாபங்களும், ப்ரதூயந்தே - கொளுத்தப்படுகின்றன.

8—10—3 உறுமோ.

(1626) 𑌯𑌾𑌨𑍍𑌯𑌸𑍍𑌮𑌾𑌕𑌂 𑌸𑍁𑌚𑌰𑌿𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌾𑌨𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌯𑍋𑌪𑌾𑌸𑍍𑌯𑌾𑌨𑌿
𑌨𑍋 𑌇𑌤𑌰𑌾𑌣𑌿 ।

எங்களிடத்தில் எந்த நல்ல சரிதங்களுண்டோ, அவைகளை நீ எடுத்துக்கொள்ளக்கடவாய், மற்றவைகளை எடுத்துக்கொள்ளாதே என்று ஆசாரியன் சிஷ்யனுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

8—10—8 நாளும்.

(1627) 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍇𑌵 𑌸𑌹𑌾𑌸𑍀𑌤 𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑍁𑌰𑍍𑌵𑍀𑌤 𑌸𑌙𑍍𑌗𑌮𑌮𑍍 ।
𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌵𑌿𑌵𑌾𑌦𑌂 𑌮𑍈𑌤𑍍𑌰𑍀𑌂 𑌚 𑌨𑌾𑌸𑌦𑍍𑌭𑌿𑌃 𑌕𑌿𑌞𑍍𑌚𑌿𑌦𑌾𑌚𑌰𑍇𑌤𑍍 ॥

ஸத்பிரேவ ஸஹாஸீத - பெரியோர்களுடன்கூட இருக்கவேண்டும், ஸத்பி: ஸங்கமம் குர்வீத - ஸத்துக்களுடன் பழக்கத்தைச் செய்யவேண்டும், ஸத்பி: விவாதம் மைத்ராம் ச - பெரியோர்களுடனேயே ஸ்நேஹத்தையும் சண்டையையும் செய்யவேண்டும், அஸத்பி: ந கிஞ்சித் ஆசரேத் - அஸத்துக்களுடன் ஒன்றுஞ்செய்யக்கூடாது.

8—10—10 வாய்க்க.

(1628) 𑌨 𑌚𑍇𑌦𑍍𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑍇𑌤𑍍𑌯𑍇𑌷𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑌕𑍍𑌷𑌰𑍀 ।
𑌕𑌾𑌮𑌵𑌸𑍍𑌥𑌾𑌂 𑌪𑍍𑌰𑌪𑌦𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌜𑌨𑍍𑌤𑌵𑍋 𑌹𑌨𑍍𑌤 𑌮𑌾𑌦𑍃𑌶𑌾𑌃 ॥

ராமாநுஜேதி - ராமாநுஜ என்கிற, ஏஷா - இந்த, சதுரா - வேண்டும்பலன்களைத் தருவதில் நிபுணமான, சதுராக்ஷரீ - நான்கெழுத்துள்ள மந்த்ரமானது, நசேத் - இல்லாமல்போயிற்றானால், மாத்ருச: - என்னைப் போன்ற, ஜந்தவ: - உயிர்கள், காம் - எவ்வகையான, அவஸ்தாம் - கொடிய தசையை, ப்ரபத்யந்தே - அடைவார்களோ, (அறியேன்) ஹந்த - ஆச்சர்யம்

எட்டாம் பத்து முற்றிற்று.

1626. தை-உப,

9—1—2 துணையுஞ் சார்வும்.

(1629) வ்ருஷ்ணிப்ரவீரஸ்து குருப்ரவீராநாசங்கமாநஸ்ஸஹரௌஹிணேய: । ஜகாம தாம் பார்கவகர்மசாலாம் யத்ராஸதே தே புருஷப்ரவீரா: ॥

யத்ர - எங்கு, தே புருஷப்ரவீரா: - அந்த வீரபுருஷர்களான பாண்டவர்கள், ஆஸதே - இருக்கிறார்களோ, வ்ருஷ்ணிப்ரவீரஸ்து - கிருஷ்ணன், குருப்ரவீராந் ஆசங்கமாந: - கௌரவர்களிடமிருந்து கெடுதிவருமோவென்று நினைத்துக்கொண்டு, ஸஹரௌஹிணேய: - பலராமருடன் கூடினவராய், தாம் - அந்த, பார்க்கவகர்மசாலாம் - குயவனுடைய தொழிற்சாலையை (பணிக்கொட்டில்) ஜகாம - சென்றார். (த்ரௌபதியை மீட்டுக்கொண்டு போகும் காலத்திலே)

(1630) பிபேத ச புநஸ்ஸாலாந் ஸப்தைகேந மஹேஷுணா । கிரிம் ரஸாதலம் சைவ ஜநயந் ப்ரத்யயம் ததா ॥

ததா - அப்பொழுது, (பெருமாள் ஸுக்ரீவனுக்குத் தம்மிடத்தில்) ப்ரத்யயம் ஜநயந் - நம்பிக்கையுண்டாகவேண்டி, புந: - மீளவும், ஏகேந மஹேஷுணா - ஒரு சிறந்த வில்லினால், ஸப்தஸாலாந் - ஏழு ஸால வ்ருக்ஷங்களையும், (அதன் ஸமீபத்திலிருந்த) கிரிம் - பர்வதத்தையும், ரஸாதலம் - பாதாளத்தையும், பிபேத ச - பிளந்துவிட்டார்.

9—1—3 பொருள்கை

(1631) ஆதரேண யதா ஸ்தௌதி தநவந்தம் தநேச்சயா । ததா சேத்விச்வகர்தாரம் கோ ந முச்யேத பந்தநாத் ॥

தநேச்சயா - பணத்தில் விருப்பத்தினால், தநவந்தம் - பணமுள்ளவனை, ஆதரேண யதாஸ்தௌதி - எப்படி ஸ்தோத்திரம்பண்ணுகிறானோ, விச்வகர்த்தாரம் ததாசேத் - ஜகத்காரணபூதனான ஸ்வாமியை அப்படி ஆதரவோடு ஸ்துதிப்பார்களேயானால், பந்தநாத் கோ ந முச்யேத - யார்தான் ஸம்ஸாரபந்தத்திலிருந்து விடுபடமாட்டான்.

9—1—4 அரணமாவர்.

(1632) ஆத்மகாமா ஸதா சண்டீ க்ரோதநா ப்ராஜ்ஞமாநிநீ । அரோகா சாபி தே மாதா கைகேயீ கிமுவாச ஹ ॥

1629. பா-ஸம்பவபர்வ, 1630. ரா-பா-1-66, 1632. ரா-அ-70-10.

acharya.org

ஆத்மகாமா - தன் கார்யத்திலே நோக்குள்ளவளும், ஸதா சண்டீ - எப்போதும் கொடியவளும், க்ரோதநா - கோபமுள்ளவளும், ப்ராஜ்ஞமாநீ - தனக்கு எல்லாம் தெரியுமென்று எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறவளுமான, மே மாதா - என் தாயாரான, கைகேயீ - கைகேயியானவள், அரோகாசாபி - ஸுகமாயிருக்கிறாளா? கிம் உவாசச - என்ன சொன்னாள்.

(1633) 𑌨 𑌤𑍇𑌽𑌮𑍍𑌬𑌾 𑌮𑌧𑍍𑌯𑌮𑌾 𑌤𑌾𑌤 𑌗𑌰𑍍𑌹𑌿𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾 𑌕𑌥𑌞𑍍𑌚𑌨 ।
𑌤𑌾𑌮𑍇𑌵𑍇𑌕𑍍𑌷𑍍𑌵𑌾𑌕𑍁𑌨𑌾𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌭𑌰𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌕𑌥𑌾𑌂 𑌕𑍁𑌰𑍁 ॥

தாத - அப்பா! தே மத்யமா அம்பா - உன்னுடைய நடுத்தாயாரானகைகேயியானவள், கதஞ்சந கர்ஹிதவ்யா - எவ்விதத்திலும் நிந்திக்கக்கூடியவளல்ல, தாம் இக்ஷ்வாகு நாதஸ்ய - அந்த இக்ஷ்வாகு குலத்துக்கு நாதனான, பரதஸ்ய - பரதனுடைய, கதாம் ஏவ குரு - கதையையேசொல்லு.

9—1—11 ஆதுமில்லை,

(1634) 𑌅𑌧𑍍𑌯𑍇𑌷𑍍𑌯𑌤𑍇 𑌚 𑌯 𑌇𑌮𑌂 𑌧𑌰𑍍𑌮𑍍𑌯𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌾𑌦𑌮𑌾𑌵𑌯𑍋𑌃 ।
𑌜𑍍𑌞𑌾𑌨𑌯𑌜𑍍𑌞𑍇𑌨 𑌤𑍇𑌨𑌾𑌹𑌮𑌿𑌷𑍍𑌟𑌃 𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿𑌤𑌿 𑌮𑍇 𑌮𑌤𑌿𑌃 ॥

தர்ம்யம் - தர்மமார்க்கத்தை விட்டு விலகாததாயிருக்கிற, ஆவயோ: - நம்மிருவருடைய, இமம் ஸம்வாதம் - இந்த ஸம்வாதத்தை (ஸம்பாஷணையை) யச்ச - எவன், அத்யேஷ்யதே - படிப்பானோ, தேந - அவனால், ஜ்ஞாநயஜ்ஞேந - ஜ்ஞானமாகிற உத்தமமான யக்ஞத்தினாலே, அஹம் - நான், இஷ்ட: ஸ்யாம் இதி - ஆராதிக்கப்பட்டவனாயேனென்பது, மே - என்னுடைய, மதி: - எண்ணம்.

9—2—2 குடிக்கிடந்து.

(1635) 𑌨𑌹𑌿 𑌤𑍇 𑌰𑌾𑌜𑌪𑍁𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌤𑌂 𑌕𑌾𑌷𑌾𑌯𑌾𑌮𑍍𑌬𑌰𑌧𑌾𑌰𑌿𑌣𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌿𑌭𑍋𑌕𑍍𑌤𑍁𑌂 𑌵𑍍𑌯𑌵𑌸𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌪𑍌𑌰𑌾 𑌧𑌰𑍍𑌮𑌵𑌤𑍍𑌸𑌲𑌮𑍍 ॥

தேபௌரா: - அந்தப்பட்டணத்து ஜனங்கள், தர்மவத்ஸலம் - தர்மத்தில் பெருத்த ஆசையுடையவனும், ராஜபுத்ரம் - சக்ரவர்த்தி பெற்ற பிள்ளையாயுமான, தம் - அந்த பரதனை, காஷாயாம்பரதாரிணம் - காஷாயாம்பரத்தைத் தரிப்பவனாக, பரிபோக்தும் - அநுபவிப்பதற்கு, நவ்யவஸ்யந்தி - எண்ணினார்களில்லை.

1633. ரா-அ-16-37. 1634. ஸ்ரீகீதை-18-70. 1635. ரா-பு-

acharya.org

(1636) ஆசார்யோ ப்ரஹ்மணோ மூர்த்தி: பிதா மூர்த்தி: ப்ரஜாபதே: । மாதா ப்ருதிவ்யா மூர்த்திஸ்து ப்ராதா ஸ்வோ மூர்த்திராத்மந: ॥

ஆசார்ய: - ஆசார்யன், ப்ரும்மண: மூர்த்தி: - பரபிரம்மாவினுடைய சரீரம், பிதா - தகப்பன், பிரஜாபதே: மூர்த்தி: - பிரும்மாவினுடைய சரீரம், மாதா ப்ருதிவ்யா: மூர்த்தி: - தாயார் பூமியின் சரீரம், ப்ராதா - ஸஹோதரன், ஆத்மந: ஸ்வாமூர்த்தி: தன்னுடைய சொந்த சரீரம்.

9—2—3 கிடந்தநான்.

(1637) அகாரார்த்தாயைவ ஸ்வமஹமத மஹ்யம் ந நிவஹா நராணாம் நித்யாநாமயநமிதி நாராயணபதம் । யமாஹாஸ்மை காலம் ஸகலமபி ஸர்வத்ர ஸகலாஸ்வவஸ்தாஸ்வாவிஸ்ஸ்யுர்மம ஸஹஜகைங்கர்யவிதய: ॥

அஹம் - நான், அகாரார்த்தாயைவ - அகாரத்திற்கு அர்த்தமான பரமாத்மாவுக்கே, ஸ்வம் - சேஷன், அத - பின்பு, அஹம் - நான், மஹ்யம் ந - எனக்கு சேஷனல்ல, நராணாம் நித்யாநாம் நிவஹா: - நித்தியர்களாக இருக்கும் ஜீவாத்மாக்களுடைய கூட்டமானது, (எந்த பரமாத்மாவுக்கு) அயனம் - ஆதாரமோ, அவன் நாராயன் இதி - என்று, யம் - எந்த பகவானை, நாராயணபதம் - நாராயணனென்னும் பதமானது, ஆஹ - சொல்லுகின்றதோ, அஸ்மை - அந்த பகவானையும், பொருட்டு, ஸகலம் காலம் - எல்லாக்காலங்களிலும், ஸர்வத்ர - எல்லா இடங்களிலும், ஸகலாஸு அவஸ்தாஸு - எல்லா அவஸ்தைகளிலும், மம - எனக்கு, ஸஹஜ கைங்கர்ய விதய: - தானாய்தான் உண்டாகும் கைங்கரியங்களானவை, ஆவிஸ்யு: - வெளிப்படக் கடவன.

9—2—8 எங்கள்.

(1638) யதாஜ்ஞாநந்து வக்ஷ்யாமி புருஷம் தம் ஸநாதநம் । தஸ்யைகஸ்ய மஹத்த்வம் ஹி ஸ சைக: புருஷ: ஸ்ம்ருத: ॥

தம் புருஷம் ஸநாதநம் - அந்த புராண புருஷனைப்பற்றி, யதாஜ்ஞானம்து வக்ஷ்யாமி - நான் அறிந்தவரையில் சொல்லுகிறேன், தஸ்ய ஏகஸ்யஹி - அவன் ஒருவனுக்கே. மஹத்வம் - பெருந்தன்மை, ஸ ஏக: ச

1636. மநுஸ்மிருதி. 1637. அஷ்டசலோகி. 1638. ஸ்ரீநாராயணீயம்.

acharya.org

புருஷ: ஸ்ம்ருத: - அவன் ஒருவனே புருஷனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறான். (மஹாபுருஷன் அவர் ஒருவரே.)

9—2—9 வீற்றிடங்கொண்டு.

(1639) தஸ்ய தத்வசநம் ஶ்ருத்வா ராமோ வசநமப்ரவீத் ।
வசஸா ஸாந்த்வயித்வைநம் லோசநாப்யாம் பிபந்நிவ ॥

தஸ்ய - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானுடைய, வசனம் ஶ்ருத்வா - வார்த்தையைக் கேட்டு, ராம: - பெருமாள், ஏநம் - ஸ்ரீ விபீஷணாழ்வானை, வசஸா ஸாந்த்வயித்வா - நல்வார்த்தைசொல்லி, லோசநாப்யாம் - திருக்கண்களால், பிபந்நிவ - குளிரக் கடாக்ஷித்து, வசநம் அப்ரவீத் - வார்த்தை அருளிச் செய்தார்.

9—2—10 கொடுவினை

(1640) கச்சாநுஜாநாமி ரணார்திதஸ்த்வம் ப்ரவிஶ்ய ராத்ரிஞ்சரராஜ லங்காம் ।
ஆஶ்வாஸ்ய நிர்யாஹி ரதீ ச தந்வீ ததா பலம் த்ரக்ஷ்யஸி மே ரதஸ்த: ॥

ராத்திரிஞ்சரராஜ - ஓ ராக்ஷஸேச்வரனே! ரணார்தித: த்வம் - சண்டையில்மிக்க அடிபட்ட நீ, கச்ச - போ, அநுஜாநாமி - அநுஜ்ஞை பண்ணுகிறேன், லங்காம் ப்ரவிச்ய - இலங்காபட்டணம் போய், ஆச்வாஸ்ய - ஸமாதானப்படுத்திக் கொண்டு, ரதீ தந்வீ - தநுஸ்ஸோடனும் ரதத்தோடனும் கூடியவனாய், நிர்யாஹி - மீளவும்வா, ததா - அப்போது, ரதஸ்த: - இரதத்திலிருந்துகொண்டவனாய், மே பலம் த்ரக்ஷ்யஸி - எனது பலத்தைக் காண்பாய்.

9—3—1 ஓராயிரம்.

(1641) ஐஶ்வர்யஸ்ய ஸமக்ரஸ்ய வீர்யஸ்ய யஶஸஶ்ஶ்ரிய: ।
ஜ்ஞாநவைராக்யயோஶ்சைவ ஷண்ணாம் பக இதீரணா ॥

ஸமக்ரஸ்ய - பூர்ணமான, ஐசுவர்யஸ்ய - ஐசுவர்யமென்ன, வீர்யஸ்ய - வீர்யமென்ன, யசஸ: - கீர்த்திபென்ன, ஶ்ரிய: - சம்பத்து என்ன, ஜ்ஞானவைராக்யயோ: சைவ - ஜ்ஞானமென்ன, வைராக்கியமென்ன, ஷண்ணாம் - இந்த ஆறுக்கும், பக இதீரணா - பகம் என்றுபெயர்.

1639, ரா-யு-21-6. 1640. ரா-யு-59-144. 1641. வி-பு-6-5-74.

acharya.org

9—3—3 அறிந்தன

(1642) 𑌸𑌂𑌸𑌾𑌰𑌸𑌰𑍍𑌪𑌸𑌂𑌦𑌷𑍍𑌟𑌨𑌷𑍍𑌟𑌚𑍇𑌷𑍍𑌟𑍈𑌕𑌭𑍇𑌷𑌜𑌮𑍍 ।
𑌕𑍃𑌷𑍍𑌣𑍇𑌤𑌿 𑌵𑍈𑌷𑍍𑌣𑌵𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌶𑍍𑌰𑍁𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌮𑍁𑌕𑍍𑌤𑍋 𑌭𑌵𑍇𑌨𑍍𑌨𑌰𑌃 ॥

நர: - மனிதன், ஸம்ஸாரஸர்ப - ஸம்ஸாரமாகிற ஸர்ப்பத்தினுல், ஸந்தஷ்ட - நன்றாய் கடிக்கப்பட்டவர்களும், நஷ்டசேஷ்ட - (அதனுல்) ஒருவித சேஷ்டையற்றவர்களுமானவர்களுக்கு, ஏகபேஷஜம் - முக்கியமான மருந்தான, க்ருஷ்ணேதி வைஷ்ணவம் மந்த்ரம்ஶ்ருத்வா - 'க்ருஷ்ண' என்ற வைஷ்ணவ மந்த்ரத்தைக் கேட்டவுடன், முக்தோபவேத்- முக்தனுய்விடுவான்.

9—3—8 இன்றிப்போக

(1643) 𑌨 𑌤𑍇 𑌮𑌨𑍁𑌷𑍍𑌯𑌾 𑌦𑍇𑌵𑌾𑌸𑍍𑌤𑍇 𑌯𑍇 𑌚𑌾𑌰𑍁𑌶𑍁𑌭𑌕𑍁
𑌣𑍍𑌡𑌲𑌮𑍍 । 𑌮𑍁𑌖𑌂 𑌦𑍍𑌰𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌯 𑌵𑌰𑍍𑌷𑍇 𑌪𑌞𑍍𑌚𑌦
𑌶𑍇 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

ராமஸ்ய - பெருமாளுடைய, சாரு சுபகுண்டலம் - (முகத்தின் அழகால்) அழகுபெற்ற குண்டலங்களுடன் கூடிய, (முகம் - முகத்தை பஞ்சதசேவர்ஷே - பதினைந்தாவது வர்ஷத்தில், புந: - மறுபடியும், யே த்ரக்ஷ்யந்தி - எவர்கள் பார்ப்பார்களோ, தே - அவர்கள், மநுஷ்யா: ந - மநுஷ்யர்களன்று, தே - அவர்கள், தேவா: - தேவர்கள்.

9—4—6 கருத்தே

(6144) 𑌯𑌦𑍀𑌹 𑌶𑌾𑌰𑌦𑍋𑌽𑌨𑍇𑌕𑌾𑌸𑍍𑌤𑍍𑌵𑌯𑌾 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑌨𑌿𑌨𑍍𑌦𑌿𑌤𑍇 ।
𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌮𑌣𑍇𑌨 𑌚 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌨 𑌮𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌧𑌕𑍍𑌷𑍍𑌯𑌤𑌿 ॥

அநிந்திதே - அழகி! த்வயா லக்ஷ்மணேந ச ஸார்த்தம் - உன்னோடும் லக்ஷ்மணனோடும்கூட, இஹ அநேகா: ஶாரத: யதிவத்ஸ்யாமி - இங்கு அநேக வருஷம் வஸிப்பேனுகில், மாம் - என்னை, சோக: நப்ரதக்ஷ்யதி - சோகம் தஹியாமலிருக்கும்.

(1645) 𑌇𑌦𑌂 𑌪𑍁𑌣𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌮𑍇𑌧𑍍𑌯𑌮𑌿𑌦𑌂 𑌬𑌹𑍁𑌮𑍃𑌗𑌦𑍍𑌵𑌿𑌜𑌮𑍍 ।
𑌇𑌹 𑌵𑌤𑍍𑌸𑍍𑌯𑌾𑌮𑌿 𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑍇 𑌸𑌾𑌰𑍍𑌧𑌮𑍇𑌤𑍇𑌨 𑌪𑌕𑍍𑌷𑌿𑌣𑌾 ॥

ஸௌமித்ரே - லக்ஷ்மணு! இதம் புண்ணியம் - இவ்விடம் புண்யத்தைக் கொடுக்கும்படியானது, இதம் மேத்யம் - இவ்விடம் பரிசுத்தமா

1643. ரா-அ-64-69. 1644. ரா-அ-94-15. 1645. ரா-ஆ-15-19.

acharya.org

னது, இதம் பஹும்ருகத்விஜம் - இவ்விடம் அநேக மிருகங்களோடும், பக்ஷிகளோடும் கூடியது, இஹ ஏதேந பக்ஷிணாஸார்த்தம் - இங்கு இந்த ஜடாயு பக்ஷியோடு கூடவே, வத்ஸ்யாமி - வஸிக்கப் போகிறேன்.

(1646) அத யதத: பரோ திவோ ஜ்யோதிர்தீப்யதே ॥

இந்தப் பிராக்ருதமண்டலத்திற்கு மேல் பரமபதத்தில், ஜ்யோதிஸ்ஸானது (பரப்ரும்மானது) விளங்குகின்றது.

9—5—1 இன்னுயிர்

(1647) அதிகம் ஶோபதே பம்பா விகூஜத்பிர்விஹங்கமை: ।
தீபயந்தீவ மே காமம் விவிதா முதிதா த்விஜா: ॥

பம்பா - பம்பையானது, விகூஜத்பி: - இனிமையாய் சப்திக்கும், விஹங்கமை: - பக்ஷிகளால், அதிகம் சோபதே - மிகவும் அழகாயிருக்கின்றது; விவிதா முதிதாத்விஜா: - பற்பல பறவைகளும் களிப்புடனிருந்து கொண்டு, மேகாமம்-என்னுடையகாமத்தை, தீபயந்தீவ - அதிகப்படுத்துகின்றனபோலும்.

9—5—2 இத்தனை

(1648) தஸ்யாஶ்ச ராமோ த்விகுணம் ஹ்ருதயே பரிவர்த்ததே ।
அந்தர்ஜாதமபி வ்யக்தமாக்யாதி ஹ்ருதயம் ஹ்ருதா ॥

தஸ்யா: ச - அந்தப் பிராட்டியினுடைய, ஹ்ருதயே - மனதில், ராம:- பெருமாள், த்விகுணம் பரிவர்த்ததே - மிகவும் சுழலுகிறார், (ஆகையால்) அந்தர்ஜாதம் ஹ்ருதயம்-(அவளுடைய)உள்ளேயிருக்கிறஅபிப்பிராயத்தை, ஹ்ருதா - மனதால், அபிவ்யக்தமாக்யாதி - நன்றாய் அறிகிறார்.

9—5—3 அவன் கையதே.

(1649) நிஸ்வநம் சக்ரவாகாநாம் நிஶம்ய ஸஹசாரிணாம் ।
புண்டரீகவிஶாலாக்ஷீ கதமேஷா பவிஷ்யதி ॥

(ஆண்களுடன்) ஸஹசாரிணாம் - கூடத்திரியும், சக்ரவாகாநாம் - சக்ரவாகப் பேடுகளின், நிஸ்வநம் - இனிய சப்தத்தை. நிஶம்ய - கேட்டு, புண்டரீக விசாலாக்ஷீ - அந்த வெண்டாமரைத்தடங்கண்ணி, கதம் பவிஷ்யதி - எப்படி ஆகுவாளோ!

1646. சாந்தோக்யம். 1647. ரா-கி-1-100.
1648. ரா-பா-77-2. 1649. ரா-கி-80-10.

9—6 ப்ரவேசம்.

(1650) ஸ்நிக்³தோ⁴(அ)நுநாதீ³ ஸஞ்ஜஜ்ஞே தத்ர ஹர்ஷஸமீரித꞉ ।
ஜநௌகோ⁴த்³கு⁴ஷ்டஸந்நாதோ³ விமாநம் கம்பயந்நிவ ॥
இத³ம் ஶரீரம் க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய சரதா ஹிதம் ।
பாண்டு³ரஸ்யாதபத்ரஸ்ய சா²யாயாம் ஜரிதம் மயா ॥

தத்ர-அந்த சபையில், ஸ்நிக்த: - ஸ்னேஹத்தைவெளியிடுவதாய், அநுநாதீ எதிரொலிசையையுண்டாக்குவதாய், ஜநௌகோத்குஷ்ட ஸந்நாத:- களிப்பினால் வெளியானதாயுள்ள ஜநங்களிடு மழகாய சப்தமானது, விமாநம் கம்பயன் இவ - விமானத்தைக்குலுக்குவதுபோல் ஸஞ்ஜஜ்ஞே- உண்டாயிற்று.

இதம் சரீரம் - இந்த சரீரம், க்ருத்ஸ்நஸ்ய லோகஸ்ய - ஸகல ஜகத்திற்கும், ஹிதம் சரதா - நன்மையைச்செய்கிற, மயா - என்னால் பாண்டரஸ்ய, ஆதபத்ரஸ்யச் சாயாயாம் - வெண்குடையின் நிழலில், (அதாவது சக்ரவர்த்தியாய்) ஜரிதம் - கிழத்தனமடையச் செய்யப்பட்டது.

(1651) விராஜயந் ராஜஸுதோ ராஜமார்க³ம் நரைர்வ்ருதம் ।
ஹ்ருத³யாந்யாமமந்தே²வ ஜநஸ்ய கு³ணவத்தயா ॥

ராஜஸுத: - ராஜகுமாரராகையால், (தம்மைப் பார்க்கவந்த) நரை: ஆவ்ருதம் ராஜமார்க்கம் - ஜனங்கள் நெருங்கியுள்ள ராஜவீதியை (தம் மொளியால்) விராஜயந் - துலங்கச்செய்து, குணவத்தயா - சிறந்தகுணமுள்ளவராகையால், ஜநஸ்ய - ஜனத்தின், ஹ்ருதயாநி - ஹ்ருதயத்தை, ஆமமந்தேவ - பொங்கச் செய்தார்போலும்.

9—7—1 எங்காணல்.

(1652) ஏததா³க்²யாநமாயுஷ்யம் பட²ந் ராமாயணம் நர꞉ ।
ஸபுத்ரபௌத்ர꞉ ஸக³ண꞉ ப்ரேத்ய ஸ்வர்கே³ மஹீயதே ॥

ஆயுஷ்யம் - வாழ்நாளை வளர்க்கும், ராமாயணம் ஏதத் ஆக்யாநம் - ராமாயணம் என்னுமிவ்விதிஹாஸத்தை, படன் - பாடிக்கொண்டிருக்கிற நர: - புருஷன், ஸபுத்ரபௌத்ர: - புத்ர பௌத்ரர்களோடு கூடினவனும் ஸகண: - கூட்டத்தோடு கூடினவனுமாய், ப்ரேத்ய - சரீரத்தை விட்ட பிறகு, ஸ்வர்கே மஹீயதே - ஸ்வர்க்கத்தில் பூஜிக்கப்படுகிறான்.

1650. ரா-அ-2-18, 7. 1651. ரா-அ-26-2. 1652. ரா-பா-1-99.

acharya.org

9—7—3 தக்கிலமே

(1653) 𑌤𑌤𑍋 𑌮𑌲𑌿𑌨𑌸𑌂𑌵𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌭𑌿𑌃 𑌸𑌮𑌾𑌵𑍃𑌤𑌾𑌮𑍍 ।
𑌉𑌪𑌵𑌾𑌸𑌕𑍃𑌶𑌾𑌂 𑌦𑍀𑌨𑌾𑌂 𑌨𑌿𑌃𑌶𑍍𑌵𑌸𑌨𑍍𑌤𑍀𑌂 𑌪𑍁𑌨𑌃 𑌪𑍁𑌨𑌃 ॥

தத: - பின்பு (அவ்வநுமான்) மலிநஸம்வீதாம் - அழுக்கடைந்த (வஸ்திரத்தால்) சுற்றப்பட்டவளும், ராக்ஷஸீபி: - இராக்ஷஸ ஸ்திரீகளால், ஸமாவ்ருதாம் - நன்கு சூழப்பட்டவளும், உபவாஸக்ருஶாம் - ஆகாரமின்மையாலிளைத்தவளும், தீநாம் - தைரிய மற்றவளும், புந: புந: - அடிக்கடி, நிஶ்வஸந்தீம் - பெருமூச்சு விடுகிறவளுமான, ஸீதையை (பார்த்தார்)

9—7—6 தூதுரைத்தல்.

(1654) 𑌅𑌥 𑌸𑌂𑌸𑍍𑌕𑌾𑌰𑌸𑌮𑍍𑌪𑌨𑍍𑌨𑍋 𑌹𑌨𑍂𑌮𑌾𑌨𑍍 𑌸𑌚𑌿𑌵𑍋𑌤𑍍𑌤𑌮𑌃 ।
𑌉𑌵𑌾𑌚 𑌵𑌚𑌨𑌂 𑌶𑍍𑌲𑌕𑍍𑌷𑍍𑌣𑌮𑌰𑍍𑌥𑌵𑌨𑍍𑌮𑌧𑍁𑌰𑌂 𑌲𑌘𑍁 ॥

அத - பிறகு, ஸம்ஸ்காரஸம்பந்ந: - ஶாஸ்த்ராப்யாஸத்தினாலுண்டான ஸம்ஸ்காரத்தோடு கூடினவரும், ஸசிவோத்தம: ஹநுமாந் - மந்திரிச்ரேஷ்டருமான சிறிய திருவடியானவர், ச்லக்ஷ்ணம் - அழகாயும், அர்த்தவத் - நல்ல பொருளோடு கூடியதாயும், மதுரம் - இனிமையாயும், லகுவசநம் - சிறியதாயுமுள்ள வார்த்தையை, உவாச - சொன்னார்.

9—8—7 கோவாகிய.

(1655) 𑌸𑍋𑌽𑌹𑌂 𑌤𑍇 𑌦𑍇𑌵𑌦𑍇𑌵𑍇𑌶 𑌨𑌾𑌰𑍍𑌚𑌨𑌾𑌦𑍌 𑌸𑍍𑌤𑍁𑌤𑍌 𑌨 𑌚 । 𑌸𑌾𑌮𑌰𑍍𑌥𑍍𑌯𑌵𑌾𑌨𑍍 𑌕𑍃𑌪𑌾𑌮𑌾𑌤𑍍𑌰𑌮𑌨𑍋𑌵𑍃𑌤𑍍𑌤𑌿𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍀𑌦 𑌮𑍇 ॥

தேவதேவேச - தேவர்களுக்கும் தேவனான ஸ்வாமிந், ஸோஹம் - அந்த நான், தே - தேவரீருடைய, அர்ச்சநாதௌ - அர்ச்சிப்பது முதலானவற்றில், ந ஸாமர்த்யவாந் - வல்லமையற்றவன், (ஆதலால்) க்ருபாமாத்ரமநோவ்ருத்தி: மே ப்ரஸீத - அடியேன் விஷயத்தில் கிருபையினால்மாத்திரம் அநுக்கிரஹிக்கவேண்டும்.

9—9 ப்ரவேசம்.

(1656) 𑌸𑌾 𑌰𑌾𑌕𑍍𑌷𑌸𑍀𑌮𑌧𑍍𑌯𑌗𑌤𑌾 𑌚 𑌭𑍀𑌰𑍁𑌰𑍍𑌵𑌾𑌗𑍍𑌭𑌿𑌰𑍍𑌭𑍃𑌶𑌂 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌤𑌰𑍍𑌜𑌿𑌤𑌾 𑌚 । 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌰𑌮𑌧𑍍𑌯𑍇 𑌵𑌿𑌜𑌨𑍇 𑌵𑌿𑌸𑍃𑌷𑍍𑌟𑌾
𑌬𑌾𑌲𑍇𑌵 𑌕𑌨𑍍𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪 𑌸𑍀𑌤𑌾 ॥

1653. ரா-ஸு-30-3. 1654. ரா-யு-17-48.
1655. வி-பு-5-7-70. 1656. ரா-ஸு-28-2.

acharya.org

ராக்ஷஸீமத்யகதா - இராக்ஷஸிகளின் மத்தியத்தை யடைந்தவளும் பீரு: - பயப்பட்டவளும், வாக்பி: ப்ருசம் - வாக்குகளால் மிகவும், ராவண தர்ஜிதா ச - இராவணனால் மிரட்டப்பட்டவளுமான, ஸா ஸீதா - அந்த ஸீதை, விஜநே - ஜனமற்ற, காந்தாரமத்யே - காட்டின் நடுவில், விஸ்ருஷ்டா பாலா - விடப்பட்ட இளமைப்பருவமுள்ள, கந்யேவ விலலாப - பெண்போல அழுதாள்.

9—9—1 மல்லிகை.

(1657) 𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍍𑌮 𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌤𑌯𑌾 𑌸𑌹 𑌭𑌵𑌨𑍍𑌤𑌿 𑌮𑍇 ।
𑌤𑌾𑌨𑍍𑌯𑍇𑌵𑌾𑌰𑌮𑌣𑍀𑌯𑌾𑌨𑌿 𑌜𑌾𑌯𑌨𑍍𑌤𑍇 𑌮𑍇 𑌤𑌯𑌾 𑌵𑌿𑌨𑌾 ॥

தயா ஸஹ - அவளோடு கூட, (இருக்கும்போது) மே - எனக்கு, யானி ரமணீயானி ஸ்ம - எந்த வஸ்துக்கள் அழகாய் இருந்தனவோ, தானி ஏவ - அந்த வஸ்துக்களே, தயா விநா - அவளில்லாமல், (இருக்கும்போது) மே - எனக்கு, அரமணீயானி ஜாயந்தே - அழகற்றவைகளாக ஆய்விடுகின்றன.

(1658) 𑌏𑌷 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌪𑌵𑌹𑍋 𑌵𑌾𑌯𑍁𑌸𑍍𑌸𑍁𑌖𑌸𑍍𑌪𑌰𑍍𑌶𑍋 𑌹𑌿𑌮𑌾𑌵𑌹𑌃 ।
𑌤𑌾𑌂 𑌵𑌿𑌚𑌿𑌨𑍍𑌤𑌯𑌤𑌃 𑌕𑌾𑌨𑍍𑌤𑌾𑌂 𑌪𑌾𑌵𑌕𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌮𑍋 𑌮𑌮 ॥

புஷ்பவஹ: - புஷ்பங்களின் பரிமளங்களுடன் கூடியதும், ஸுகஸ்ப்ருச: - ஸுகமாக வீசுவதும், ஹிமாவஹ: - குளிர்ச்சியுடன் கூடினதுமான, ஏஷ: வாயு: - இந்தக்காற்று, தாம் காந்தாம் விசிந்தயத: - அக் காந்தையைப்பற்றி சிந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற, மம - எனக்கு, பாவகப்ரதிம: - அக்கினிக்கு ஸமானமாயிருக்கிறது.

(1659) 𑌸𑌦𑌾 𑌸𑍁𑌖𑌮𑌹𑌂 𑌮𑌨𑍍𑌯𑍇 𑌯𑌂 𑌪𑍁𑌰𑌾 𑌸𑌹 𑌸𑍀𑌤𑌯𑌾 ।
𑌮𑌾𑌰𑍁𑌤𑌸𑍍𑌸 𑌵𑌿𑌨𑌾 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌂 𑌶𑍋𑌕𑌸𑌞𑍍𑌜𑌨𑌨𑍋 𑌮𑌮 ॥

புரா - முன்னே, அஹம் ஸீதயா ஸஹ - நான் ஸீதையோடு கூட (இருந்தபோது) யம் - எந்தக்காற்றை, ஸுகம் மந்யே - ஸுகமென்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேனோ, ஸமாருத: - அந்தக்காற்றே (இப்போது) ஸீதாம் விநா - ஸீதை இல்லாமலிருக்கிற, மம சோக ஸம்ஜநக: - எனக்கு சோகத்தை அதிகப்படுத்துகிறது.

(1660) 𑌸 𑌤𑌾𑌂 𑌪𑍁𑌷𑍍𑌕𑌰𑌿𑌣𑍀𑌂 𑌗𑌤𑍍𑌵𑌾 𑌪𑌦𑍍𑌮𑍋𑌤𑍍𑌪𑌲𑌝𑌷𑌾𑌕𑍁𑌲𑌾𑌮𑍍 ।
𑌰𑌾𑌮𑌸𑍍𑌸𑍌𑌮𑌿𑌤𑍍𑌰𑌿𑌸𑌹𑌿𑌤𑍋 𑌵𑌿𑌲𑌲𑌾𑌪𑌾𑌕𑍁𑌲𑍇𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌃 ॥

1657. ரா-கி-1-69. 1658. ரா-கி-1-52.
1659. ரா-கி-1-104. 1660. ரா-கி-1-1.

acharya.org

ஸ ராம: - அந்த (ஸகல லோகங்களின் துக்கத்தையும் போக்கவல்லவரான) பெருமாள், பத்ம உத்பலஜஷாகுலாம் - தாமரைப் புஷ்பங்களும் கருநெய்தற்புஷ்பங்களும், மீன்களும் நிறைந்த, தாம் புஷ்கரிணீம் - அந்த பம்பா ஸரஸை, கத்வா - அடைந்து, ஸௌமித்ரி ஸஹித: - லக்ஷ்மணரோடு கூடயிருந்தும், ஆகுலேந்திரிய: - புலன்கள்கலங்கி, விலலாப - புலம்பத்தொடங்கினர்.

(1661) தம் மத்தமாதங்கவிலாஸகாமீ கச்சந்தமவ்யக்ரமநா மஹாத்மா । ஸ லக்ஷ்மணோ ராகவமப்ரமத்தோ ரரக்ஷ தர்மேண பலேந சைவ ॥

மத்த மாதங்கவிலாஸகாமீ - மதங்கொண்டயானைபோல் விலாஸமாய் நடப்பதையியற்கையாய் அடையப்பெற்றவரும், அவ்யக்ரமநா: - (அசஞ்சலமான மனதையுடையவரும்) பெருமான் விஷயத்தில் மிக்க அன்பு கொண்டவரும், மஹாத்மா-குறைவற்ற தைர்யமுடையவரும், அப்ரமத்த:- வெகு ஜாக்ரதையுள்ளவருமான, ஸ லக்ஷ்மண: - கைங்கரியலக்ஷ்மியோடு கூடின அந்த இளையபெருமாள், தம்-ஸீதாதேவி வியோகத்தால் வருந்துகின்றவரும், கச்சந்தம் - நடையால் எல்லாரையும் வசீகரிக்குமவரான, ராகவம் - பெருமானை. தர்மேண - ராஜநீதியைச் சொல்லுவதாலும், பலேந ச ஏவ - ஸீதாபஹாரியைக்கொன்றுவிடுகிறேன் என்று தனது பலத்தைச் சொல்வதாலும், ரரக்ஷ - காப்பாற்றினர். (துக்கமற்றவராய்ச் செய்தார்.)

9—9—2 புகலிடம்

(1662) ப்ரஹ்மா ஸ்வயம்பூஶ்சதுராநநோ வா ருத்ரஸ்த்ரிநேத்ரஸ்த்ரிபுராந்தகோ வா । இந்த்ரோ மஹேந்த்ர: ஸுரநாயகோ வா த்ராதும் ந ஶக்தா யுதி ராமவத்யம் ॥

மஹேந்த்ர: - ஸாமர்த்தியவானும், ஸுரநாயக: - தேவர்களுக்கதிபதியுமான, இந்த்ரோவா - இந்திரனேனுமாம், த்ரிநேத்ர: - முக்கண்படைத்தவனும், த்ரிபுராந்தக:- திரிபுரமெரித்தவனுமான, ருத்ரோவா-ருத்ரனேனுமாம், ஸ்வயம்பூ: - தானேயுண்டானவனும், சதுராநந: - நான்முகமுடையவனுமான, ப்ரஹ்மாவா - பிரஹ்மாவாகிலும், ராமவத்யம் - ராம தண்டத்திற்குடலாயிருப்பவனை, யுதி த்ராதும் - யுத்தத்தில் ரக்ஷிப்பதற்கு, ந சக்தா: - அசக்தர்கள்.

1661. ரா-கி-1-126. 1662. ரா-ஸு-51-45.

(1663) 𑌕𑌾𑌨𑌨𑌾𑌨𑌿 𑌸𑍁𑌰𑌮𑍍𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌨𑌦𑍀𑌃 𑌪𑍍𑌰𑌸𑍍𑌰𑌵𑌣𑌾𑌨𑌿 𑌚 ।
𑌚𑌰𑌨𑍍𑌨 𑌰𑌤𑌿𑌮𑌾𑌪𑍍𑌨𑍋𑌤𑌿 𑌤𑍍𑌵𑌾𑌮𑌪𑌶𑍍𑌯𑌨𑍍𑌨𑍃𑌪𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑍇 ॥

ந்ருபாத்மஜே - ஓ இராஜகுமாரி! (அந்தராமன்) த்வாம் - உம்மை, அபஶ்யந் - பாராதவராய்க்கொண்டு, ஸுரம்யாணி - மிகு அழகான, காநநாநி - காடுகளையும், நதீ: - ஆறுகளையும், ப்ரஸ்ரவணாநிச - மலையின் ஊற்றுகளையும், சரன் - ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு, ரதிம் - ஆனந்தத்தை, ஆப்நோதி - அடைகிறார்.

(1664) 𑌵𑍍𑌯𑌾𑌸𑌂 𑌵𑌸𑌿𑌷𑍍𑌠𑌨𑌪𑍍𑌤𑌾𑌰𑌂 𑌶𑌕𑍍𑌤𑍇𑌃 𑌪𑍌𑌤𑍍𑌰𑌮𑌕𑌲𑍍𑌮𑌷𑌮𑍍 ।
𑌪𑌰𑌾𑌶𑌰𑌾𑌤𑍍𑌮𑌜𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌶𑍁𑌕𑌤𑌾𑌤𑌂 𑌤𑌪𑍋𑌨𑌿𑌧𑌿𑌮𑍍 ॥

வஸிஷ்டநப்தாரம் - வஸிஷ்டருக்குக் கொள்பேரனும், ஶக்தே: - பௌத்ரம் - சக்திக்குப் பேரனும், பராசராத்மஜம் - பராசருக்குப் பிள்ளையும், சுகதாதம் - ஸ்ரீ சுகருக்குத் தகப்பனும், அகல்மஷம் - ஒருவித குற்றமுமில்லாதவருமான, வியாஸம் - ஸ்ரீ வ்யாஸபகவானை, வந்தே - ஸேவிக்கிறேன்,

9—9—7 ஆருக்கு.

(1665) 𑌚𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌮𑌾 𑌮𑌨𑌸𑍋 𑌜𑌾𑌤𑌃

விராட்ஸ்வரூபமான பிரும்மத்தினுடைய மனதிலிருந்து சந்த்ரன் உண்டானான்.

9—9—4 பாவியேன்.

(1666) 𑌅𑌦𑍀𑌨𑍋 𑌰𑍋𑌷𑌣𑌶𑍍𑌚𑌣𑍍𑌡𑌃 𑌸𑌂𑌗𑍍𑌰𑌾𑌮𑌮𑌭𑌿𑌕𑌾𑌙𑍍𑌕𑍍𑌷𑌤𑌿 ।
𑌏𑌷𑍈𑌵𑌾𑌶𑌂𑌸𑌤𑍇 𑌲𑌙𑍍𑌕𑌾𑌂 𑌸𑍍𑌵𑍇𑌨𑌾𑌨𑍀𑌕𑍇𑌨 𑌮𑌰𑍍𑌦𑌿𑌤𑍁𑌮𑍍 ॥

அதீந: - தைந்யமில்லாதவனும், ரோஷண: - கோபமுள்ளவனும், சண்ட: - பராக்கிரமமுள்ளவனுமான, (நீலன்) ஸங்க்ராமம் அபிகாங்க்ஷதி - சண்டையை மிக்க விரும்புகின்றான், ஏஷைவ - இவன் ஒருவனே, லங்காம் - இலங்கையை, ஸ்வேந அநீகேந - தனது ஸைந்யத்தினால், மர்த்திதும் - நாசப்படுத்துவதற்கு, ஆசம்ஸதே - விரும்புகின்றான்.

ஒன்பதாம் பத்து முற்றிற்று

1663. ரா-ஸு-35-47. 1665. புருஷஸூக்தம்.
1666. ரா-யு-26-20.

acharya.org

பத்தாம் பத்து.

10—1—1 தாளதாமரை.

(1667) அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம ஸுப்ரபாதா ச மே நிஶா ।
யதுந்நித்ராப்ஜபத்ராக்ஷம் விஷ்ணோர்த்ரக்ஷ்யாம்யஹம் முகம் ॥

உந்நித்ராப்ஜ பத்ராக்ஷம் - மலர்ந்த தாமரையிதழ்போன்ற திருக்கண்களையுடையதான, விஷ்ணோ: - கண்ணனுடைய, முகம் - திருமுகமண்டலத்தை, அஹம் - நான், யத்த்ரக்ஷ்யாமி - ஸேவிக்கப்போகிறேன் என்பதுயாதொன்றுண்டோ, (அதனால்) அத்ய - இப்பொழுது, மே ஜந்ம - என் ஜநநமானது, ஸபலம் - பயனுடையதாயிற்று. மே - எனக்கு, நிசாச - இரவும், ஸுப்ரபாதா - நல்ல விடிவாக விடிந்தது.

10—1—2 இலங்கதி.

(1668) தஸ்மாச் க்ஷிப்ரம் ஸஹாஸ்மாபிஸ்துல்யோ பவது ரா
கவ । விபீஷணோ மஹாப்ராஜ்ஞ: ஸகித்வம் சாப்யு
பைது ந: ॥

ஹே ராகவ - ஓ ராகவனே ! தஸ்மாத் - ஆகையாலே, மஹாப்ராஜ்ஞ: - சிறந்த புத்தியுடைய, விபீஷண: - விபீஷணாழ்வான், அஸ்மாபிஸ்ஸஹ - நம்முடன்கூட, துல்ய: - ஒப்பாக, பவது - ஆகுக, ந: - நமக்கு, ஸகித்வஞ்ச - தோழமையும், அப்யுபைது - அடையக்கடவர், (என்று மஹாராஜர் விண்ணப்பம் செய்தார்).

(1669) பதி த்ருமவாபீவாரிவத் ஸர்வபோக்யம் ।

பதி - வழியில், தருமருவாபீவாரிவத் - மரமென்ன, மருப்பிரதேசத்திலுள்ள ஜலமென்ன இவைகள்போல், ஸர்வபோக்யம் - எல்லாருக்கும் போக்கியனானவனை.

(1670) ஸம்ஹாரிணா ராகவஸாகரேண ப்ரச்சாத்யமாநஸ்
தரஸா ஸமந்தாத் । யாவந்ந கண்டம் தாரயிதாம் ஸமேத்ய
காகுத்ஸ்த பாதாலமுகே பதந்த ஸ: ॥

1667. வி-பு-5-17-3. 1668. ரா-யு-18-38.
1670. ரா-யு-14-20.

acharya.org

ஸம்ஹாரிணு - (சத்ருவை) அழியச்செய்வதான, ராகவஸாகரேண - இலக்ஷ்மணனுகிற கடலால், ப்ரச்சாத்யமாந: - மறைப்பட்டவனும், காருத்ஸ்த பாதாஜிநே - ராமனுகிற வடவாக்னியில், பதன் - விழுகிறவனுமான, ஸ: அயம் - அந்த இந்த (இராவணன்) பவத்பி: - உங்களால், ஸமேத்ய - ஒன்றுகூடி, த்வரஸா - விரைவாக, த்ராயிதும் - காப்பாற்றுவதற்கு, யுக்தஸ்து - தக்கவனல்லவோ.

10—2—1 கெடுமிடராய.

(1671) யந்நாமஸங்கீர்த்தநதோ விமுச்யதே அநேகஜந்மார்ஜித
பாபஸஞ்சயை: । பாபேந்தநாக்நி: ஸ ஸதைவ
நிர்மலோ ஹரிர்மமாஸ்து மாங்கல்யவிவ்ருத்தயே ஹரி: ॥

யந்நாமஸங்கீர்த்தநத: - எந்த பகவானுடைய திருநாம ஸங்கீர்த்தனத்தால், அநேக ஜந்மார்ஜித பாபஸஞ்சயை: து - அனேக ஜந்மங்களால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட பாபக்கூட்டங்களாலும், விமுச்யதே - விடுபடுகிருனே, பாபேந்தநாக்நி: - பாபங்களாகிற விறகுக்கு அக்னிபோன்றவரும், ஸதைவ நிர்மல: - எப்பொழுதும் தோஷமற்றவருமான, ஹரி: - பகவான், மம மாங்கல்ய விவ்ருத்தயே அஸ்து - எனக்கு மங்களத்தை விருத்திசெய்வதன்பொருட்டு ஆகவேண்டும்.

(1672) தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய விஷ்ணோரமிததேஜஸ: ।
ப்ரணாமம் யேபி குர்வந்தி தேஷாமபி நமோ நம: ॥

அமிததேஜஸ: - அளவற்ற பராக்கிரமமுடைய, தஸ்ய யஜ்ஞ வராஹஸ்ய விஷ்ணோ: - அந்த ஸ்ரீ யஜ்ஞவராஹப்பெருமானுக்கு, யேபி - எவர்கள், ப்ராணமம் குர்வந்தி - தண்டம்ஸமர்ப்பிக்கிருர்களோ, தேஷாமபி நமோநம: - அவர்களுக்கும் அனேகந்தடவை நமஸ்காரம் செய்கிறேன்.

(1673) தமேவம்வித் பாதேநாத்யாரோஹதி ।

அவனை இப்படியறிந்தவன் தனது காலால் அவருடைய பர்யங்கத்தை ஏறுகிருன்.

10—2—2 இன்றுபோய்.

(1674) யதஹரேவ விரஜேத் ததஹரேவ ப்ரவ்ரஜேத் ।

என்று வைராக்கியமுள்ளவனுக ஆகிறுனே, அன்றே ஸந்நியாஸம் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும்.

1671, 1672. விஷ்ணுதர்மம். 1673. கௌஷீ - உப.
1674. ஜாபாலிஸ்ம்ருதி.

acharya.org

10—2—4 பேசுமின்.

(1675) தர்ஶநம் சித்ரகூடஸ்ய மந்தாகிந்யாஶ்ச ஶோபநே ।
அதிகம் புரவாஸாச்ச மந்யே ச தவ தர்ஶநாத் ॥

சோபநே - ஸுந்தரி! சித்ரகூடஸ்ய - சித்திரகூட பர்வதத்தின் வாஸம், புரவாஸாச்ச அதிகம் - பட்டணவாஸத்திற்கும் மேலானதென்றும், மந்தாகிந்யாச்ச தர்சனம் - மந்தாகினி நதியின் காட்சி, தவதர்சநாச்ச - (அதிகம்) உன்காட்சிக்கும் மேலானதென்றும் நினைக்கிறேன்.

10—2—8 கடுவினை.

(1676) மரணாந்தாநி வைராணி ப்ரஸவாந்தம் ச யௌவநம் ।
குபிதம் ப்ரணதாந்தம் ச யாசிதாந்தம் ச கௌரவம் ॥

வைராணி மரணாந்தாநி - சாகுமளவே சண்டை. யௌவநம் ச ப்ரஸவாந்தம் - இளமைப் பருவமானது பிரஸவிக்கிறவரையில்தான். குபிதம் ப்ரணதாந்தம் - கோபமானது காலில் விழுகிறவரையில்தான், கௌரவம் ச யாசிதாந்தம் - கௌரவமானது யாசிக்குமளவுதான்.

10—2—9 நாமுமக்கு.

த்ரைவித்யவ்ருத்த ஈட்டில் காண்க.

10—2—11 அந்தமில்.

(1677) தம் பஞ்சஶதாந்யப்ஸரஸாம் ப்ரதியந்தி ஶதம் மாலாஹஸ்தா: ... ... ॥

அந்த முக்தனை ஐந்நூறு திவ்யாப்ஸரஸ்ஸுக்கள் எதிர்கொண்டழைக்கிறார்கள், நூறுபேர்கள் மாலைகளை கையிலுடையவர்களாய்—

10—3—1 வேய்மரு.

(1678) அநயா சித்ரயா வாசா த்ரிஸ்தாநவ்யஞ்ஜநஸ்தயா ।
கஸ்ய நாராத்யதே சித்தமுத்யதாஸேரரேரபி ॥

த்ரிஸ்தாநவ்யஞ்ஜநஸ்தயா - மூன்று ஸ்தானத்திலிருப்பதாயும், (உதாத்தம் அநுதாத்தம் ஸ்வரிதம், இம்மூன்று ஸ்வரத்தோடு கூடினதும்,)

1675. ரா-அ-95-12. 1677. கௌஷீ-உப.
1978. ரா-கி-3-33;

acharya.org

சித்ரயா-ஆச்சரியப்படக்கூடியதுமான, வாசா - வார்த்தையினால், உத்யதாஸே: அரோ அபி - கொல்லுவதற்குக் கத்தியை தூக்கிக்கொண்டிருக்கும் சத்ருவாயினும், கஸ்யசித்தம் - யாருடைய மனம்தான், நாராத்யதே - ஆராதிக்கப்படுகிறதில்லை.

(1679) மயூரஸ்ய வநே நூநம் ரக்ஷஸா ந ஹ்ருதா ப்ரியா । தஸ்மாந் ந்ருத்யதி ரம்யேஷு வநேஷு ஸஹ காந்தயா ॥

வநே - வநத்தில், மயூரஸ்ய ப்ரியா - மயிலுடைய பத்நி, ரக்ஷஸா நஹ்ருதா - ராக்ஷஸனால் அபகரிக்கப்படவில்லை, தஸ்மாத் - அதனாலே, ரம்யேஷு வநேஷு -அழகான வநங்களில், ஸஹகாந்தயா - பத்நியோடுகூட ந்ருத்யதி - கூத்தாடுகிறது.

(1680) ஸ ததா ஸஹ கோபீபீ ரராம மதுஸூதந: ।
யதாப்தகோடி ப்ரதிம: க்ஷணஸ்தேந விநா அபவத் ॥

தேநவிநா - இந்தக்கிருஷ்ணனைவிட்டுப் பிரிந்தால், க்ஷண: - ஒரு க்ஷணமும், அப்தகோடிப்ரதிம: யதா அபவத் - (கோபிகளுக்கு) ஒரு கோடி வருஷம் போல் எப்படித் தோன்றுமோ, ததா — அப்படி, ஸ மதுஸூதந: - அந்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான், கோபீபி: ஸஹராஸ - கோபிகைகளுடன் ராஸக்ரீடை செய்தருளினர்.

10—3—6 பணிமொழி.

(1681) கிம்ஸ்வம் வநமாலாஸங்கஸ்ய ॥

வநமாலையின் பரிமளத்தின் சேர்க்கைக்கு என்ன வழி.

10—3—7 வேய்மருதுயிர்.

(1682) அத வா மாம் ஹரேயுர்வா த்வத்ஹஸ்தாத் விஸஸேயுர்வா ।
அவ்யவஸ்தௌ ஹி த்ருஸ்யேதே யுத்தே ஜயபராஜயௌ ॥

அத - பிறகு, த்வத்ஹஸ்தாத் - உம்முடைய கையிலிருந்து, மாம்ஹரேயுர்வா - என்னை எடுத்துப் போய்விடுவார்கள், விஸஸேயுர்வா - கொல்லவும் கொல்லுவார்கள், யுத்தே - யுத்தத்தில், ஜயபராஜயௌ - தோர்ப்பு கெலிப்பானவை, அவ்யவஸ்தௌ - நிலையற்றவனாக, த்ருஸ்யதே ஹி - காணப்படுகின்றனவன்றோ.

1679. ரா-கி-1-40. 1680. வி-பு-5-13-59.
1682. ரா-யு-37-53.

acharya.org

10—3—10 அவத்தங்கள்.

(1683) **ஏகதா து விநா ராமம் க்ருஷ்ணோ வ்ருந்தாவநம் யயௌ ।
விசசார வ்ருதோ கோபைர் வந்யபுஷ்பஸ்ரகுஜ்ஜ்வல: ॥**

ஏகதா து - ஒருக்கால், ராமம் விநா - பலராமனில்லாமல், க்ருஷ்ண: - ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன், வ்ருந்தாவனம்யயௌ - வ்ருந்தாவனம் சென்றார், வந்ய புஷ்ப - காட்டிலுள்ள புஷ்பங்களுடைய, ஸ்ரக் - மாலையினால், உஜ்வல: - விளங்குகின்றவராய், கோபை: வ்ருத: - கோபர்களால் சூழப்பட்டவராய், விசசார - ஸஞ்சரித்தார்.

10—4—9 கண்டேன்.

(1684) **ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தபோஜ்ஞாநஸமாதிபி: ।
நராணாம் க்ஷீணபாபாநாம் க்ருஷ்ணே பக்தி: ப்ரஜாயதே ॥**

ஜன்மாந்தர ஸஹஸ்ரேஷு - அநேகமாயிரம் ஜந்மங்களில், தபோஜ்ஞானஸமாதிபி: - கர்மஜ்ஞான பக்திகளினால், க்ஷீணபாபாநாம் - நசித்த பாபங்களையுடைய, நராணாம் - மனிதர்களுக்கு, க்ருஷ்ணே - கண்ணனிடத்தில், பக்தி: ப்ரஜாயதே - பக்தியானது உண்டாகிறது.

10—4—10 வகையால்.

(1685) **ஸ்வரூபாந்தர்பூதகுணாமேவ தேவதாம் பஜதே ।**

ஸ்வரூபத்தில் அந்தர்பூதமான குணங்களையுடைய, தேவதையையே உபாஸிக்கிறான்.

10—5—4 ஆள்வான்.

(1686) **ஆபோ நாரா இதி ப்ரோக்தா ஆபோ வை நரஸூநவ: । அயநம் தஸ்ய தா: பூர்வம் தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: ॥**

ஆப: வை நரஸூநவ: - ஜலமானது நரசப்தவாச்யினான பரமாத்மாவினிடமிருந்து ஜநித்தன (ஆதலால்) ஆப: நாரா இதி ப்ரோக்தா: - ஜலங்கள் (மற்றுமுள்ள தத்வங்களெல்லாம்) நாரங்கள் என்று சொல்லப்படுகின்றன. பூர்வம் - முன்பு, தா: - அவைகள், தஸ்ய அயநம் - அந்த பரமாத்மாவுக்குப் பிறப்பிடம், தேந நாராயண: ஸ்ம்ருத: - அதனால் நாராயணன் என்று சொல்லப்படுகிறான்.

1683. வி-பு-5-7-1. 1685. த்ரமிடபாஷ்யம். 1686. வி-பு-1-4-6.

acharya.org

10—5—9 வினைவல்லிருள்,

(1687) ஸோ(அ)ப்யகச்சந் மஹாதேஜா: சபரீம் சத்ருஸூதந: ।
சபர்யா பூஜிதஸ் ஸம்யக் ராமோ தசரதாத்மஜ: ॥

மஹாதேஜா: - மஹாதேஜஸ்ஸைப் பெற்றவரும், சத்ருஸூதந: - பகைவரைக் கொல்லுபவருமான, ஸ: - அந்த பெருமான், சபரீம் அப்யகச்சத் - சபரியையடைந்தார், தசரதாத்மஜ: ராம: - சக்ரவர்த்தித்திருமகன், சபர்யா - சபரியினுல், ஸம்யக்பூஜித: - நன்றாய் பூஜிக்கப்பட்டார்.

10—6—1 அருள்பெறுவார்.

(1688) தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ।
ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாமுபயாந்தி தே ॥

யேந - எதினுல், தே - அவர்கள், மாம் உபயாந்தி - என்னை அடைவார்களோ, தம் - அப்படிப்பட்ட, புத்தியோகம் - புத்தியோகத்தை, ஸததயுக்தாநாம் - எப்போதும் என்னிடத்தில் சேர்ந்திருக்கவேண்டுமென்கிற கோரிக்கையை யுடையவர்களும், ப்ரீதிபூர்வகம் - ப்ரீதியோடு, பஜதாம் - பஜிக்கிறவர்களாயுமிருக்கிற. தேஷாம் - அவர்களுக்கு, ததாமி - கொடுக்கிறேன்.

(1689) த்வதீயபுக்தோஜ்ஜிதசேஷபோஜிநா த்வயா நிஸ்ருஷ்டாத்மபரேண யத்யதா ।
ப்ரியேண ஸேநாபதிநா ந்யவேதி தத்
ததா(அ)நுஜாநந்தம் உதாரவீக்ஷணை: ॥

(த்வதீய புக்தோஜ்ஜித சேஷ போஜிநா) த்வதீய - உன்னுடைய, புக்தோஜ்ஜித - அமுது செய்து கைவாங்கின, சேஷ - ப்ரஸாதத்தை, போஜிநா - புஜிப்பவனும், த்வயா - உன்னுலே, நிஸ்ருஷ்டாத்மபரேண - வைக்கப்பட்ட உபயவிபூதி ரூபமான பாரத்தையுடையவனும், ப்ரியேண - இஷ்டமான, ஸேநாபதிநா - ஸேனைமுதலியாழ்வானுலே, யத் - எந்த காரியம், யதா - யாதொருபடி ந்யவேதி - விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டதோ, தத் - அந்தக்காரியத்தை, ததா - அப்படிக்கே, உதாரவீக்ஷணை: - பூர்ணமான கடாக்ஷங்களாலே, அநுஜாநந்தம் - அநுமதிபண்ணுகிறவனுமான உன்னை ...

1687. ரா. ஸங்க்ஷேபம். 1688. ஸ்ரீகீதை-10-10.
1689. ஸ்தோத்ரரத்னம்-42.

acharya.org

19—6—3 நண்ணினா.

(1690) கிம் தஸ்ய பஹுபிர்மந்த்ரை: கிம் தஸ்ய பஹுபிர்
வ்ரதை: । நமோ நாராயணாயேதி மந்த்ர: ஸர்வார்த்த
ஸாதக: ॥

நமோ நாராயணாய இதி மந்த்ர: - நமோநாராயணாயவென்னும் மந்த்ரமானது, ஸர்வார்த்தஸாதக: - ஸகல அர்த்தங்களையும் ஸாதித்துக்கொடுக்கும், தத்ர - அந்த மோக்ஷத்தைப் பெறுவதன்பொருட்டு, பஹுபி: மந்த்ரை: - பலவான மந்த்ரங்களாலே, கிம் - என்ன ப்ரயோஜனம், அத்ர - அந்த விஷயத்தில், பஹுபி: வ்ரதை: - அநேக வ்ருதங்களாலே, கிம் - என்ன பிரயோஜனம்.

10—6—5 வானேற.

(1691) ததோ(அ)கர்ஜத்தரிவர: ஸுக்ரீவோ ஹேமபிங்கல: ।
தேந நாதேந மஹதா நிர்ஜகாம ஹரீச்வர: ॥

தத: பிறகு, ஹரிவர: - வாநரில் சிறந்தவராய், ஹேமபிங்கல: - ஸ்வர்ணம்போல் பிங்களவர்ணமுடையவராய் இருக்கும், ஸுக்ரீவ: - மஹாராஜர், அகர்ஜத் - (யுத்தத்திற்காக) கூச்சலிட்டார் ஹரீச்வர: - வாநரர்களுக்கு ராஜாவாகிய வாலி, தேந மஹதாநாதேந - அக்கூச்சலால், நிர்ஜகாம - வெளியிற்புறப்பட்டான்.

10—6—8 மெய்நின்று.

(1692) ஸ ஶரோ ராவணம் ஹத்வா ருதிரார்த்ர: க்ருதச்சவி: ।
க்ருதகர்மா நிப்ருதவத் ஸ்வதூணீம் புநராவிசத் ॥

நிப்ருதவத் - அடக்கமான, ஸ: ஶர: - அந்தபாணம், ராவணம் ஹத்வா - ராவணனைக்கொன்று ருதிரார்த்ர: - ரக்தத்தினால் நனைக்கப்பட்டதாய், க்ருதச்சவி: - நிறம்பெற்றதாய், க்ருதகர்மா - செய்யப்பட்ட கார்யத்தை யுடையதாய், ஸ்வதூணீம் புநராவிசத் - தனது அம்பறாத்தூணியை மறுபடியும் வந்தடைந்தது.

(1693) தத்ர த்ருஷ்டா மயா ஸீதா ராவணாந்த:புரே ஸதீ ।
ஸந்ந்யஸ்ய த்வயி ஜீவந்தீ ராமா ராம மநோரதம் ॥

1691. ரா. ஸங்க்ஷேபம். 1692. ரா-யு-111-20.
1693. ரா-ஸு-51-32.

acharya.org

ராம - ஓ ராம! தத்ர - அவ்விலங்கையில், ராவணாந்த:புரே - இராவணனந்தப்புரத்தில், ஸதீ - இருப்பவளும், மநோரதம் - மநோரதத்தை, த்வயிலோக்யஸ்ய - உன்னிடத்தில் நன்றாகவைத்து, ஜீவந்தீ - பிழைத்திருப்பவளுமான, ஸீதா - பிராட்டி, மயாத்ருஷ்டா - என்னால் பார்க்கப்பட்டாள்.

10—6—10 பிரியாது.

(1694) ஸோஹம் ப்ருசார்த்த: கருணாம் குரு த்வம்
ஸம்ஸாரகர்த்தே பதிதஸ்ய விஷ்ணோ । மஹாத்மநாமாச்ரய
மப்யுபேதோ நைவாவஸீதத்யதிதுர்கதோபி ॥

ஹே விஷ்ணோ - ஓ விஷ்ணுவே! ஸ: அஹம் - அந்த நான், ப்ருசார்த்த: - மிகவும் துக்கிதன், த்வம் - தேவரீர், ஸம்ஸாரகர்த்தே - ஸம்ஸாரமாகிற பெரிய பள்ளத்தில், பதிதஸ்ய - விழுந்த அடியேனுக்கு, கருணாம் குரு - கருணைசெய்வாக. அதிதுர்கத: அபி - மிக்க தரித்திரனும், மஹாத்மநாம் ஆச்ரயம் - பெரியோர்களுடைய ஆச்ரயத்தை, அப்யுபேத: - அடைந்தவனைப், நைவ அவஸீததி - ஒருக்காலும் குறைவடைகிறதில்லை.

10—7—5 நண்ணு.

(1695) த்வௌ பூதஸர்க்கௌ லோகேஷு தைவ ஆஸுர
ஏவ ச । விஷ்ணுபக்திபரோ தைவோ விபரீதஸ்ததாஸுர: ॥

லோகேஷு - உலகங்களில், தைவ ஆஸுர ஏவ ச - தைவமென்றும், ஆஸுரமென்றும், த்வௌ பூதஸர்க்கௌ - பிராணிகளின் ஸ்ருஷ்டி இரண்டு விதம், தைவ: - தைவஸிருஷ்டியானது, விஷ்ணுபக்திபர: - விஷ்ணுபக்தியோடு கூடினது. ததா ஆஸுர: விபரீத: - ஆஸுர ஸ்ருஷ்டியானது, விஷ்ணுபக்தியில்லாதது.

(1696) துக்தாப்திர்ஜநகோ ஜநந்யஹமியம் ஸ்ரீரேவ புத்ரீ
வர: ஸ்ரீரங்கேச்வர ஏததர்ஹமிஹ கிம் குர்யாமிதீவா
குலா । சேதச்சிந்தயதீவ மந்த்ரகதமாதீந்த்யாகி கிஞ்சித்
காவேரீ ஸஹ கமஸேவிதத்தீ ப்ரஸீத்
ஸா ஸேவ்யதாம் ॥

யா காவேரீ - யாதொரு காவிரியானது, ஜநக: - தகப்பனர், துக்தாப்தி: - க்ஷீரஸமுத்திரம், ஜநநீ - தாயானவள், அஹம் - பொன்னியென்று பிரஸித்தையான நான், புத்ரீ - பெண்ணானவள், இயம் ஸ்ரீ: - இந்தஸ்ரீரங்க

1694, 1695. ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மம். 1696. ஸ்ரீரங்கராஜஸ்தவம்.

நாச்சியார், வர: - ஜாமாதாவானவர், ஸ்ரீரங்கேச்வர: - பெரிய பெருமாள், இஹ - இந்த விஷயத்திலே, அஹம் - நான், ஏதத் அர்ஹம் - பெரிய பெருமாளுக்கும் பெரிய பிராட்டியாருக்குமுசிதமாக, கிம் - என்னத்தை, குர்யாம் - பண்ணக்கடவேன். இதி - என்று, ஆதுலேவ - பரபரக்கையோடே கூடினதுபோல், சஞ்சத் சாமர சந்த்ர சந்தந மஹாமாணிக்ய முக்தா உத்கரா: - ப்ரகாசமானங்களான சாமரங்களென்ன, கற்பூரங்களென்ன, சந்தன விருக்ஷங்களென்ன, இவைகளுடைய ஸமூஹங்களை, லஹரீகரை: - அலைகளாகிற கைகளாலே, விததீ ஸதீ - ஸமர்ப்பியா நின்று கொண்டு, பர்யேதி - சூழ்ந்துகொண்டு வருகிறதோ, ஸா - அந்த திருக்காவேரியானது, ஸேவ்யதாம் - ஸேவிக்கத்தக்கது.

10—8—5 வானேதருவான்.

(1697) அஸ்மிந் முஹூர்த்தே ந சிராத் ஸத்யம் ப்ரதிஶ்ருணோமி
வ: । அராவணமராமம் வா ஜகத் த்ரக்ஷ்யத வாநரா: ॥

ஹே வாநரா: - ஓ வாநரவீரர்களே ! அஸ்மிந் முஹூர்த்தே - இந்த ஸமயத்தில், நசிராத் - வெகு சீக்கிரமாய், ஜகத் - இந்த ஜகத்தை, அராவணம் - ராவணனில்லாததாகவாவது, அராமம் - ராமனில்லாததாகவாவது, த்ரக்ஷ்யத - பார்க்கப்போகிறீர்கள், வ: - உங்களுக்கு, ஸத்யம் ப்ரதிச்ருணோமி - ஸத்யமாய்ச் சொல்லுகிறேன்.

10—8—6 திருப்பேர்.

(1698) ஸுரம்யமாஸாத்ய து சித்ரகூடம் நதீம் ச தாம் மா
ல்யவதீம் ஸுதீர்த்தாம் । நநந்த ஹ்ருஷ்டோ ம்ருகபக்ஷி
ஜுஷ்டாம் ஜஹௌ ச து:கம் புரவிப்ரவாஸாத் ॥

ஸுரம்யம் சித்ரகூடம் ஆஸாத்ய து - மிகவும் அழகாய, சித்ரகூடபர்வதத்தையடைந்து, ஸுதீர்த்தாம் - அழகாய துறைகளையுடையதும், ம்ருகபக்ஷிஜுஷ்டாம் - மிருகங்களாலும் பக்ஷிகளாலும்ஸேவிக்கப்பட்டதுமான, மால்யவதீம் தாம் நதீஞ்ச - மால்யவதியென்னும் அந்த நதியைப் (பார்த்து) நநந்த - ஸந்தோஷமடைந்தார். புரவிப்ரவாஸாத் - பட்டணத்திலிருந்து வனத்திற்கு வந்ததனால் (உண்டான) துக்கம் ஜஹௌ ச - துக்கத்தையும் விட்டுவிட்டார்.

(1699) ஸுமஹச்சுக்லமேதாட்யம் சிசிராபஹரோ கிரி: ।
யஸ்மிந் வஸதி காகுத்ஸ்த: குபேர இவ நந்தநே ॥

1697. ரா-யு-21 1698. ரா-அ-56-38 1699. ரா-அ-99-12.

நந்தநே குபேர இவ - நந்தநவனத்தில் குபேரன் போல், காகுத்ஸ்த: யஸ்மின் வஸதி - காகுத்ஸ்தர் எங்கே வஸிக்கிறாரோ, கிரிராஜோபம: கிரி: - ஹிமவத்பர்வதத்திற்கொப்பான, அயம் சித்ரகூட: - இந்த சித்ரகூடபர்வதம் - ஸாநுபக: - பாக்யசாலி.

10—8—9 இன்றென்னை.

(1700) ந த்வாமிஹஸ்தாம் ஜாநீதே ராம: கமலலோசநே ।
தேந த்வாம் நாநயத்யாஶு ஶசீமிவ புரந்தர: ॥

ஹே கமலலோசநே - தாமரைப்போன்ற திருக்கண்களையுடையவளே! ராம: - பெருமாள், த்வாம் - தேவரீரை, இஹஸ்தாம் - இங்கிருப்பவராக, ந ஜாநீதே - அறியவில்லை. தேந - ஆதலால், புரந்தர: ஶசீமிவ - இந்திரன் இந்திராணியைப்போல, த்வாம் நாநயதி - தேவரீரை அழைத்துப் போகவில்லை.

10—8—10 நில்லாவல்லல்.

(1701) ஸர்வதாபிகத: ஸத்பி: ஸமுத்ர இவ ஸிந்துபி: ।
ஆர்ய: ஸர்வஸமஶ்சைவ ஸதைகப்ரியதர்ஶந: ॥

ஸமுத்ர: ஸிந்துபி: இவ - ஸமுத்ரமானது நதிகளால் அடையப்படுவதுபோல், ஸர்வதா ஸத்பி: அபிகத: - எப்பொழுதும் ஸத்புருஷர்களால் அடையப்பட்டவரும், ஆர்ய: - பூஜ்யரும், ஸர்வஸமச்சைவ - எல்லோரிடத்திலும் ஸமமாயிருக்கின்றவரும், ஸதைகப்ரியதர்சந: - எப்பொழுதும் எல்லோர்க்கும் ப்ரியமானதர்சநமுடையவரும்,

10—9—2 நாரணன்.

(1702) சத்ரசாமரபாணிஸ்து லக்ஷ்மணோ ராகவாநுஜ: ।
ஜுகோப ப்ராதரம் ப்ராதா ரதமாஸ்தாய ப்ருஷ்டத: ॥

லக்ஷ்மண: - ராகவருக்கு இளையவரான லக்ஷ்மணரும், சத்ரசாமரபாணிஸ்து - சத்ரசாமரபாணியாய், ப்ராதா - தமையனுடன், ரதம் ப்ருஷ்டத: ஆஸ்தாய - ரதத்தின் பின்புறத்திலேறிக்கொண்டு, ப்ராதரம் - தமையனை, ஜுகோப - ரக்ஷித்துவந்தார்

(1703) ப்ரீத: கஶ்சிந்முநிஸ்தாப்யாம் ஸம்ஸ்தித: கலஶம் ததௌ ।
ப்ரஸந்நோ வல்கலம் கஶ்சித் ததௌ தாப்யாம் மஹாயஶா: ॥

1700. ரா-ஸு. 1701. ரா-பா-1-16.
1702. ரா-அ-16-32. 1703. ரா-பா-4-29.

acharya.org

கச்சின் முநி: ப்ரீத: - (அதைக்கேட்டு) ஒருமுநிவர் களித்து, தாப்யாம் - அவர்களுக்கு, கலசம் ததௌ - கலசத்தைக் கொடுத்தார், மஹாயஶா: கச்சித் - பெரும்புகழ்பெற்ற ஒரு முனிவர், ப்ரஸந்ந: - காட்சிகொண்டு, வல்கலம் ததௌ - மரவுரியையீந்தார்.

(1704) தே வத்யமாநா: பதிதாஶ்ச வீரா: நாநத்யமாநா பய
ஶல்யவித்தா: । ஶாகாம்ருகா ராவணஸாயகார்தா ஜ
க்மு: ஶரண்யம் ஶரணம் ஸ்ம ராமம் ॥

வத்யமாநா: - கொல்லப்படுகிறவர்களும், பதிதா: ச - கீழே விழுந்தவர்களும், வீரா: - வீரர்களும், நாநத்யமாநா: - மிகக்கூச்சலிடுகிறவர்களும், பயசல்யவித்தா: - பயத்தினாலும், சல்யத்தினாலும் அடிபட்டவர்களும், ராவணஸாயகார்த்தா: - இராவணனுடைய பாணத்தினால் அடிபட்டவர்களுமான, தே சாகாம்ருகா: - அந்த வாநரர்கள், ஶரண்யம் ராமம் - ஸர்வ சரண்யனை பெருமானை, சரணம் ஜக்மு: - சரணமடைந்தார்கள்.

(1705) ஸ்ரஷ்டா ஸ்ருஜதி சாத்மாநம் விஷ்ணு: பால்யம் ச பாதி ச।
உபஸம்ஹ்ரியதே சாந்தே ஸம்ஹர்தா ச ஸ்வயம் ப்ரபு:॥

விஷ்ணு - விஷ்ணுவானவர், ஸ்ரஷ்டா ஆத்மாநம் ஸ்ருஜதிச - ஸூக்ஷ்மசிதசித்விசிஷ்டமான தன்னை ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலேயே ஸ்தூலசிதசித்விசிஷ்டமாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறான். பால்யம் ச பாதி ச, ரக்ஷிக்கப்படுகிற வஸ்துவும், ரக்ஷிக்கிறவனுமவனென்றபடி. அந்தே உபஸம்ஹ்ரியதே - பிரளய காலத்தில் ஸம்ஹரிக்கப்படுகிறவனும், ஸம்ஹர்தா - ஸம்ஹரிக்கிறவனும், ஸ்வயம் ப்ரபு: - நியந்தாவான தானேயென்றபடி.

(1706) ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: ஸ ச ஸர்ககர்தா ஸ ஏவ பாத்யத்தி ச
பால்யதே ச । ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தாபிரஶேஷமூர்தி
ர்விஷ்ணுர்வரிஷ்டோ வரதோ வரேண்ய: ॥

ஸ ஏவ ஸ்ருஜ்ய: - அவரே ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகிறவன், ஸச ஸர்க்க கர்த்தா - அவரே ஸ்ருஷ்டியைச் செய்கிறவர், ஸ ஏவ பாதி - அவரே காப்பாற்றுகிறவர், அத்திச - ஸம்ஹரிக்கிறவருமவரே, விஷ்ணு: - இவ்விதமுள்ள விஷ்ணுவானவர், ப்ரும்மாத்யவஸ்தாபி: அசேஷமூர்த்தி: - பிரும்மருத்ராதி பேதத்தால் ஸர்வசரீரகன், வரிஷ்ட: - மேற்பட்டவர், வரேண்ய: வரத: - மிகச்சிறந்த வரமளிப்பவர்.

1704. யு-யு. 1705. வி-பு-1-2-67.

acharya.org

(1707) 𑌮𑌮𑍈𑌵𑌾𑌂𑌶𑍋 𑌜𑍀𑌵𑌲𑍋𑌕𑍇 𑌜𑍀𑌵𑌭𑍂𑌤𑌃 𑌸𑌨𑌾𑌤𑌨𑌃 ।
𑌮𑌨𑌃𑌷𑌷𑍍𑌠𑌾𑌨𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌿𑌯𑌾𑌣𑌿 𑌪𑍍𑌰𑌕𑍃𑌤𑌿𑌸𑍍𑌥𑌾𑌨𑌿 𑌕𑌰𑍍𑌷𑌤𑌿 ॥

மமைவ அம்ச: - என்னுடைய அம்சமாகவும், ஸநாதந: - அநாதியாகவும் (இருக்கிற) ஜீவபூத: - ஜீவனானவன், ப்ரக்ருதிஸ்தாநி - மாயையிலடங்கியிருக்கிற, மந:ஷஷ்டாநி - மனதை ஆறுவதாகவுடைய, இந்திரியாணி - இந்திரியங்களை, ஜீவலோகே கர்ஷதி - சமுஸாரத்தில் போகார்த்தமாக இழுக்கிறான்.

(1708) 𑌅𑌂𑌶𑍋 𑌨𑌾𑌨𑌾𑌵𑍍𑌯𑌪𑌦𑍇𑌶𑌾𑌦𑌨𑍍𑌯𑌥𑌾 𑌚𑌾𑌪𑌿 𑌦𑌾𑌶𑌕𑌿𑌤
𑌵𑌾𑌦𑌿𑌤𑍍𑌵𑌮𑌧𑍀𑌯𑌤 𑌏𑌕𑍇 ॥

அம்ஶ: - (ஜீவன்) பிரும்மத்தினுடைய அம்சமே, நாநா வ்யபதேசாத் அந்யதா ச - நாநாவாகவும், ஏகமாகவும் சுருதிகளில் சொல்லியிருப்பதால், ஏகே - சில சாகிகள், (ஆதர் வணிகர்) தாஶகிதவாதித்வம் அதீயதே - "பிரும்மதாஸா பிரும்மதாஸா பிரும்மேமே கிதவா:" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். (இப்படி இரண்டுவிதமாகச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவன் பிரும்மத்தின் அம்சமென்று ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்).

(1709) 𑌤𑌤𑍋 𑌰𑌾𑌵𑌣𑌨𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌸𑍀𑌤𑌾𑌯𑌾𑌃 𑌶𑌤𑍍𑌰𑍁𑌕𑌰𑍍𑌶𑌨𑌃 ।
𑌇𑌯𑍇𑌷 𑌪𑌦𑌮𑌨𑍍𑌵𑍇𑌷𑍍𑌟𑍁𑌂 𑌚𑌾𑌰𑌣𑌾𑌚𑌰𑌿𑌤𑍇 𑌪𑌥𑌿 ॥

தத: - (ஜாம்பவானால் உத்ஸாஹம்பண்ணப்பட்ட) பிறகு, சத்ருகர்சந:- சத்துருக்களை நாசம்பண்ணத்தக்க (ஹநுமான்), ராவணநீதாயா: - இராவணனால் கொண்டுபோகப்பட்ட, ஸீதாயா: - ஸீதையினுடைய, பதம் - ஸ்தானத்தை, அந்வேஷ்டும் - தேடுவதற்கு, சாரணாசரிதே - சாரணரென்கிற (தேவர்களால்) ஸஞ்சரிக்கப்பட்ட, பதி - (ஆகாச) மார்க்கத்தில் (கந்தும் - போக) இயேஷ - இச்சித்தார்.

10—10—2 மாயஞ்செய்யேல்.

(1710) 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇𑌵 𑌨𑌾𑌰𑌾𑌯𑌣𑌸𑍍𑌸𑍋𑌽𑌨𑍍𑌯𑌂 𑌕𑌾𑌮𑌂 𑌮𑌨𑌸𑌾
𑌧𑍍𑌯𑌾𑌯𑍀𑌤 । 𑌤𑌸𑍍𑌯 𑌧𑍍𑌯𑌾𑌨𑌾𑌨𑍍𑌤𑌸𑍍𑌸𑍍𑌥𑌸𑍍𑌯 𑌲𑌲𑌾𑌟𑌾𑌤𑍍𑌸𑍍𑌵𑍇𑌦𑍋
𑌽𑌪𑌤𑌤𑍍 । 𑌤𑌾 𑌆𑌪𑌃 । 𑌤𑌦𑍍𑌧𑌿𑌰𑌣𑍍𑌮𑌯𑌮𑌣𑍍𑌡𑌮𑌭𑌵𑌤𑍍 । 𑌤
𑌤𑍍𑌰 𑌬𑍍𑌰𑌹𑍍𑌮𑌾 𑌚𑌤𑍁𑌰𑍍𑌮𑍁𑌖𑍋𑌽𑌜𑌾𑌯𑌤 । 𑌅𑌥 𑌪𑍁𑌨𑌰𑍇

1707. ஸ்ரீகீதை-15. 1708. சாரீரகமீம்மாஸா-2-3-42.
1709. ரா-ஸு-1-1. 1710. மஹோபநிஷத்

acharya.org

ஸ நாராயணோ(அ)ந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத । த-
ஸ்ய த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோ(அ)பதத் ॥
ஸ்வேதாத் புத்புதமபவத் । புத்புதாத் த்ர்யக்ஷ: ஶூல-
பாணி: புருஷோ(அ)ஜாயத ॥

அதபுநரேவ - பிறகு மறுபடியும், ஸ: நாராயண: - அந்த நாராயணன், அந்யம் காமம் மநஸா த்யாயீத - வேறொன்றை ஸங்கல்பிக்க விரும்பி த்யானஞ் செய்தார். த்யாநாந்தஸ்தஸ்ய - தான் பண்ணுகிற தியானத்துக்குள்ளேயிருக்கிறவனுக்கு, லலாடாத் ஸ்வேதோ அபதத் - நெற்றியினின்றும் வேர்வை கீழே விழுந்தது. தா இமா: ஆப: - அது இந்த ஜலம், தத் - அது, ஹிரண்மயமண்டமபவத் - ஹிரண்மயமான அண்டமாகவாயிற்று. தத்ர - அதில், சதுர்முகோ பிரும்மா அஜாயத - நான் முகப் பிரமன் உண்டானான். அதபுநரேவ நாராயணஸ்ஸோ(அ)ந்யம் காமம், மநஸா த்யாயீத - பிறகு மறுபடியும் அந்நாராயணன் வேறொன்றை ஸங்கல்பிக்க நினைத்து தியானஞ் செய்தார். தஸ்யத்யாநாந்த ஸ்தஸ்ய லலாடாத் ஸ்வேதோ பதத் - தான் பண்ணுகிற தியானத்திற்குள்ளே யிருக்கிற அவனுடைய நெற்றியினின்று வேர்வை கீழே விழுந்தது. ஸ்வேதாத் புத்புதமபவத் - வேர்வையினின்றும் குமிழியுண்டாயிற்று, புத்புதாத் - அக்குமிழியினின்றும், த்ர்யக்ஷ: ஶூலபாணி: அஜாயத - முக்கண்ணனாய் சூலமேந்தியவனாய் ஒருவன் உண்டானான்.

(1711) நித்யைவைஷா ஜகந்மாதா விஷ்ணோ: ஶ்ரீரநபாயிநீ ।
யதா ஸர்வகதோ விஷ்ணுஸ்ததைவேயம் த்விஜோத்தம ॥

ஏஷா ஜகந் மாதா ஸ்ரீ: - இந்த ஜகந்மாதாவான பிராட்டி, விஷ்ணோ: நித்யா அநபாயிநீ - விஷ்ணுவைவிட்டு ஒருநாளும் பிரியாதவள், விஷ்ணு: - பெருமான், யதாஸர்வகத: - எப்படி ஸர்வத்திலும் வியாபித்திருக்கிறாரோ ஹே த்விஜோத்தம - ஓ பிராமணோத்தமரான மைத்ரேயரே! இயம் ததைவ - இவளும் அப்படியே ஸர்வவியாபியாயிருக்கிறாள்.

(1712) யஸ்யா: கடாக்ஷணமநுக்ஷணமீஶ்வராணாமைஶ்வர்ய-
ஹேதுரிதி ஸர்வஜநீநமேதத் । தாம் ஶ்ரீமதீதவ
ஸம்ஶ்ரயணாபிராமாம் ஸ்தௌமி ஶ்ரிய: ஶ்ரியம-
வாங்மநஸாவதாநாம் ॥

யஸ்யா: கடாக்ஷணம் - எந்த பிராட்டியினுடைய கடாக்ஷமானது, ஈச்வராணாம் - ஈச்வரர்களென்று பேர்பெற்றவர்களுக்கு, அநுக்ஷணம் ஐச்வர்ய ஹேது: - ஒவ்வொரு க்ஷணமும் ஐச்வர்யத்திற்கு காரணம், இதி ஏதத்

1711. வி-பு-1-8. 1712. ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவம்.

acharya.org

ஸார்வஜநீநம் - என்பது எல்லாராலும் அறிந்த விஷயமே, தாம் - அப்படிப் பட்ட பிராட்டியை, த்வதுபஸம்ச்ரயணாத் - தேவரீரை யடைந்திருப்பதனால் ஸ்ரீரிதி - ஸ்ரீயென்று, சிராஹு: - சொல்லுகிறார்கள். த்வாம்ஹி - தேவரீரை, உதாரவாச: மஹோதாரமான வாக்கையுடைய ஆழ்வார்போன்றவர்கள், ச்ரிய: ச்ரியம் உதாஹு: - திருவுக்கும் திரு, என்றுசொல்லுகிறார்கள்.

(1713) ஸ்ரியா தேவோ தேவத்வமச்நுதே ।

ச்ரத்தயா - லக்ஷ்மியாலே, தேவ: - ஸர்வேச்வரன், தேவத்வம் - தெய்வத்தன்மையை அச்நுதே - அடைந்தான்.

(1714) கைகேயீம் மாதரம் ரக்ஷ மா ரோஷம் குரு தாம் ப்ரதி ।
மயா ச ஸீதயா சைவ சப்தோஸி ரகுநந்தந ॥

கைகேயீம் மாதரம் - தாயாரான கைகேயியை, ரக்ஷ - காப்பாற்றுவாயாக, தாம் ப்ரதி - அவளைக்குறித்து, மாரோஷம் குரு - அவளிடத்தில் கோபஞ்செய்யாதே, ரகுநந்தந - ஒ பரதனே! மயாச - என்னாலும், ஸீதயாசைவ - ஸீதையினாலும், சப்த: அஸி - ஆணை வைக்கப்பட்டிருக்கிறாய்.

10—10—4 கூட்பாந்தண்.

(1715) யத் அம்பு வைஷ்ணவ: காய: ததோ விப்ர வஸுந்தரா ।
பத்மாகாரா ஸமுத்பூதா பர்வதாப்த்யாதி ஸம்யுதா ॥

விப்ர - ஒ மைத்ரேயரே! யத் அம்பு வைஷ்ணவ: காய: - விஷ்ணுவின் சரீரமான யாதொரு ஜலமுண்டோ, தத: - அச்சரீரத்தினின்றும், பர்வதாப்த்யாதி ஸம்யுதா - மலை, கடல் முதலானவைகளோடு கூடியவளுமான, வஸுந்தரா - பூமியானவள், பத்மாகாரா ஸமுத்பூதா - தாமரைப் பூப்போல் ஆவிர்ப்பவித்தாள்.

10—10—6 எனக்காரவமுதாய்.

(1716) தத்குணஸாரத்வாத் து தத்வ்யபதேச: ப்ராஜ்ஞவத் ।

ப்ராஜ்ஞவத் - பரமாத்மாவைப்போல், தத்குணஸாரத்வாத் - அந்த விஜ்ஞாந குணத்தைப்பிரதானமாக உடைத்தாயிருக்குகையினால், தத்வ்யபதேச: - விக்ஞானமென்கிற வ்யவஹாரம்.

பத்தாம் பத்து முற்றிற்று.

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பெரியஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

1713. ய-கா-3-11. 1714. ரா-அ.

1715. வி-பு-2-12. 1716. ஶா-மீ-2-3-20.

acharya.org